

الطب النبوي به كوردی

نوسینی

ابن قیم الجوزية

ودرگیرانی

نوری هه مه و مه

نازیت

منتدی افرا نقاشی

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزاندنى جۆرهما كتيّب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كتاپهائي مەختەلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردى ، عربى ، فارسى)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نابین

الطب النبوي به کوردی

ناوی کتیب:	الطب النبوي به کوردی
نووسین:	ابن قیم الجوزیة
وہرگی پرائی:	نوری ھم ھم ھند
نہ خشہ سازی ناوہوہ:	کومپیوٹہری نارین (کامران رفیق)
سالی چاپ:	چاپی یہ کہ م ۲۰۱۲ز
ژمارہی سپاردن:	(۱۰۲۲) ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوہ

ناریں

بۆ چاپ و بلاوکردنہوہ

بازاری زانست بۆ کتیب و چاپہ مہنی

Website: www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

تہلہ فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

موبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

الطب النبوي

به كوردی

نوسینی

ابن قیم الجوزیة

وهرگیرانی

نوری هه‌مه‌وه‌ند

نارین

پیشه‌کی و مرگپر

سو پاس و ستایشی بی پایان شایسته‌ی خوای به‌دیه‌نهری بوونه‌وهره و ، سه‌لات و سه‌لامی به‌رده‌وامیش به‌هاوشیویه‌ی لیژه‌مه‌ی باران به‌سه‌ر گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ری نازدارو سه‌رجه‌م نال و که‌س و کارو هاوه‌له دلسۆزه‌کانیدا برژیئت .

پاشان : کتیبی (الطب النبوي) به‌شیکه له کتیبی (زاد المعاد) ی به‌ناویاتگی پیشه‌وای ئیسلام (ابن القیم) ، که ده‌میکه به‌ته‌نها چاپ کراوه و خراوته به‌ر دیدی خوینه‌رانی عه‌رب و ئه‌وانه‌ی زمانی عه‌ربه‌ی ده‌زانن ، به‌لام به‌داخه‌وه کوردی به‌شه‌ره‌فی موسلمان له‌م کتیبه‌و ، هه‌زاره‌ها کتیبی عه‌ربه‌ی دیکه‌ش ، که به‌پاستی زانستی پاک و پڕگای پاستی به‌ره‌و به‌هه‌شتی تیدایه بی به‌شه ، بۆیه براتان که تا پاده‌یه‌کی باش زمانی عه‌ربه‌ی ده‌زانم ، به‌ئهرکی سه‌ر شانی خۆم زانی به‌م کاره هه‌ستم و ، کوردی به‌شه‌ره‌فی موسلمان پێ ئاشنا به‌که‌م ، په‌یمانیشم به‌خوای خۆم داوه دریغی نه‌که‌م له وه‌رگێرانی کتیبه‌ زانستیه به‌ناویاتگه‌کانی پیشه‌وایانی ئیسلام تا له توانامدا بیئت .

ئاشکه‌رایه په‌یامی پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ زۆر ته‌واو و پێک و پێک بوو له هه‌موو بواره‌کاندا ، بواری پزیشکیتیش یه‌کێک بوو له‌و بوارانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ گرنگی پێداوه و ، به‌جوانترین شیوه چاره‌سه‌رو ده‌رمانه‌کانی بۆ هاوه‌ل و که‌س و کارو په‌مه‌کی خه‌لک وه‌سف کردووه و ، ئه‌و شته‌ش بۆ تێکرای مرقایه‌تیه ، تا پۆژی قیامه‌ت ، بۆیه په‌یامه‌که‌ی ته‌واوترین په‌یام بوو ، له‌م کتیبه‌دا پیشه‌وای ئیسلام (ابن القیم) زۆر به‌جوانی زنجیره‌ی چاره‌سه‌ریه‌کانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌خاته‌پوو ، تا ئه‌و پاده‌یه‌ی ئاقل و ژیران له ئاستیدا سه‌رسام ده‌بن .

سه‌ره‌پای ئه‌و په‌ره‌سه‌ندنه‌ گه‌وره‌یه‌ی که ده‌رمانسازی به‌خۆیه‌وه بینوییه‌تی و ، ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌رمان له زۆریه‌ی بواره‌کاندا ده‌بینرێت ، که‌چی له‌م سالانه‌ی دوایدا گه‌رانه‌وه‌یه‌کی به‌رچاو هه‌ست پێ ده‌کرێت ، بۆ سه‌ر له‌ نوێ گه‌رانه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی ده‌رمانه‌ سروشتیه‌کان ، چاکترین شتیش که هه‌ستی پێ ده‌کرێت خه‌لکی گرنگی پێ ده‌دا بۆرای

پزیشکایه تی پیغه مبهری خوشه ویسته ﷺ، بۆیه خه لگیکێ زۆر ده بینریت به که له شاخ خۆیان چاره سه ر ده کن ، که چی ئەم شته ته نها یه ک بواره له چاره سه ریه کانی پیغه مبهری نازدار ﷺ ، بۆیه به پیو یستم زانی هه موو بواره کانی پزیشکایه تی پیغه مبهری خوشه ویست ﷺ به رچاوی کوردی به شه رفی موسلمان بکه ویت و ، له هه موو بواره کانی پزیشکایه تی پیغه مبهری نازدار ئاشنا بن و سوودی لی وه رگرن .

که هه ستام به وه رگێرانی کتیبی پزیشکیتی پیغه مبهری نازدار ﷺ ، دوو کتیبم لابوو ، یه که میان کتیبی پزیشکیتی پیغه مبه ر به (تخریج) کردنی مامۆستا (محمد محمد تامر) و ، دووه میس به (تخریج) کردنی (أبو عبدالرحمن عادل بن سعد) ، بۆیه بۆ (تخریج) کردن سوودم له هه ردوو کتیبه که وه رگرتوه . پاشان براتان وه کو تیکرای مرقایه تی له که م و کوپی به ده رنی یه و ، له وانه یه من که م و کوپیم زیاتر بیت ، سه ره پای ئه وه ش له هه یچ که سی ناشرمه وه و ده لیم من له بواری پزیشکایه تی و پوهه ک ناسیدا وه کو هه موو خه لکم و هه یچ له وان زیاتر نی یه ، به لām له زمانی عه ره بیدا سوپاست به خوا باشم ، بۆیه ده ستم دایه وه رگێرانی ئەم کتیبه ، بۆ وینه و زانیاری له سه ر ئه و پوهه کانه ی له کتیبه که دا هاتوون ، سوووم له ئینته رنیت و کتیبه کان بینیه و ، که هه رشتیکیشم وه رگرتبی ئاماژه م به سه رچاوه که ی داوه بۆ زیاتر دلنیایی جه ماوه ری خه لک و ، ئه و که سانه ی ده یانه وی زیاتر بزائن ، چه زیشم به وه یه هه رکه س هه له یه کی به رچاوه کت با له رێگای کتیبخانه ی نارینه وه ئاگادارم بکاته وه .

نوری هه مه وه ند

پێنجوین : ۲۰۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ، فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ . أَرْسَلَهُ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ، وداعياً إِلَى اللَّهِ يَأْذَنُهُ وَسَرَاجًا مُنِيرًا .

پاشان : ئەمە کتییی (الطب النبوي)یە دانراوی پێشەوای بەناویانگ (شمس الدین ابن القيم) ه _ پەحمەتی خوای لیبیّت _ ، دانەر هەولێ داوێ کتییەکی پێنمایەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ لەخۆ بگرتت سەبارەت بە پاراستنی جەستە ی مڕۆف لە نەخۆشی و دەردەکان . زانراویشە مەبەستی سەرەکی و بنەپەتی لە ئاینی ئیسلام بونیادنانی پوچیی جەستە ی مڕۆفو بەرزکردنەویەتی بۆ ئاسۆی پاک و تەندروستان ، لەگەڵ ئەوەشدا ئەم شەریعەتە جەستە ی مڕۆف و پاراستنی پشت گوی نەخستوو ، لەبەر ئەوەی جەستە ھۆکارە بۆ ھەستانی مڕۆف بە سەپاندنە شەریعەکان و نوێکردنەوێ ناوێ دانکردنەوێ گەرێوون و ھەستان بە بارقورسیەکانی ژیان ، پاشانیش ئەم شەریعەتە پڕکاروێ بە پێنمای و ئامۆژگاری پزیشکی ، تا موسلمان لە ئاینەکەیدا بە ھێزی و لە جەستەشیدا بە ھێزی ، لەم بارەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی : ((الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ ، احْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ)) رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي (الصَّحِيحِ) ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي شَيْبَةَ .

واتە : ((بەلای خوای تەلاوێ بپوادی بە ھێز لە بپوادی لاواز خێردارترو خۆشەویستەر ، بەلام ھەردوکیشیان خێریان تێداوە ، کۆشش بکە بۆ بەدەستھێنانی ئەوێ سوودی بۆت ھەبو ، پشت بەخوا ببەستو ، بیتوانای مەنوینە)) .

دوای نهووش ، ئیمه دهبینین ئه و پێنمایانهی که پێویست کراوه بۆ پاراستنی جهستهی مرۆڤ له قورئان و ، سونهتی پێغه مبهردا _ علی صاحبها افضل الصلاة والسلام _ پهرش و بڵاو بوته وه .

هر که سی ئهم کتیبه پیرۆزه بخوینێته وه به لگهی سه لمێته ری ئه وهی له نێودا بهرچاو ده که ویت ، به لگو له سه ره تاوه تا کۆتا کهی ئه وه ده بینیت . ئهمهش له گه وه ترینی ئه وه به لگه کانه یه که هه ستاوه به پوچکردنه وهی پیلانی که سه په قاوی و دلپێسه کان به رامبه ر به ئیسلام و نه ویستارانی شه ریه ته که ی و بانگه شه کارانی ئه وهی که گوایه ئیسلام ته نها بریتیه له کۆمه لێک پێوره سمی خوا په رستی و هه یچ په یوه ندیه کی به ژیا نه وه نی یه ، ئای که خرا په ئه و بریاره ی که ده یده ن ، خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ یُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ [التوبة : ۳۲] واته : ﴿ یُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ ﴾ ده یانه ویت پووناکی (ئاینیی) خوا بکوژیننه وه ﴿ بِأَفْوَاهِهِمْ ﴾ به فووی ده میان ﴿ وَيَأْبَى اللَّهُ ﴾ وه خوا نایه وی ﴿ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ ﴾ بێجگه له پووناکی خوی ته واو بکات و سه رکه وی ﴿ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ هه رچه ند بیا وه پان پێیان ناخۆش بی^(۱)

محمد محمد تامر

مامۆستای یاریده دهر له کۆلیجی (دار العلوم)

ژیانی پیشه‌وای به‌ناوبانگ (ابن القيم الجوزیه) _ ده‌حه‌تی خ‌وای لیبیت _

ناوی و ده‌چه‌له‌کی و له‌دایک بوونی :

(محمد) ی کوپی (أبي بكر) ی کوپی (سعد الزرعي) یه چونکه ده‌گه‌پیت‌ه‌وه بو شاری (اززع) و ، پاشان دیمه‌شق : (أبو عبدالله شمس الدين) یشی پی ده‌گوتريت . خ‌وای لی پازی بیت له گه‌وره‌ترینی زانایان بو ، ه‌روه‌ها بابیشی که سه‌رپه‌رشتیارو چاودی (الجوزیه) بو ، که خویندنگایه‌ک بو له دیمه‌شق ، بویه به (ابن القيم الجوزیه) ناسرا ، واته کوپه‌که‌ی سه‌رپه‌رشتیاری خویندنگه‌ی (الجوزیه) . له حه‌وتی مانگی (صفر) ی سالی شه‌ش سه‌دو نه‌وه‌دو یه‌کی کۆچی چاوی به‌دوینا ه‌له‌یتناوه .

مامۆستاو فیكراری گه‌وره‌ی _ که به‌دریژای ژیا‌نی ده‌ستی پتوه گرت و لی‌ی جیا‌نه‌بۆه _ شیخ و زانای دره‌وشاوه (تقي الدين ابن تيمية) بو .

مامۆستا که‌ی کاری تی‌کرد به‌گه‌وره‌ترین کاتی‌کردن ، بویه له‌سه‌ر مه‌نه‌جه‌که‌ی ده‌چوو ، پی‌گه‌که‌ی نه‌ویشی په‌یره‌و ده‌کرد کاتی‌ دژبه لاده‌ران له ئاین ده‌جه‌نگا ، ه‌وکاریکی گه‌وره‌ش بوو بو ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی زانستی (ابن تيمية) به‌و کتیبه‌ چاکه قبو‌ل‌کرا‌وانه‌ی داینا‌بوو ، به‌لام زۆر جار پی‌چه‌وانه‌ی نه‌وی په‌یره‌و ده‌کرد نه‌گه‌ر ه‌ه‌قی بو ده‌رکه‌وتایه‌و به‌لگه‌ی بو پوون بوایه‌ته‌وه .

خویندکارانی زۆرن ، له‌وانه : (عبدالله) ی کوپی ، (ابن کثیر) ی خ‌اوه‌نی ته‌فسیری به‌ناوبانگ ، پیشه‌واو زانا (عبدالرحمن) ی کوپی (رجب البغدادي الحنبلي) خ‌اوه‌نی کتیبی طبقات الحنابلة) ، (ابن عبدالهادي) ، (شمس الدين محمد) ی کوپی (عبدالقادر النابلسي) .

كتیبه دانراوه‌کانی :

(ابن القيم الجوزية) _ په‌حمه‌تی خوای لیبیت _ دیوانیکی زانیاری زیندوو بوو ، خاوه‌نی بیرویاروه‌پی خوی بوو که حه‌زی به‌بلاوکردنه‌وه‌ی ده‌کرد ، له‌پیناو سوود که‌یاندن به‌موسلمانان کاری ده‌کرد ، بویه‌ته‌ماشا ده‌که‌ین کتیبیکی زوری داناوه .

پیشه‌وا (ابن حجر العسقلاني) ده‌یاره‌ی (ابن القيم الجوزية) له‌کتیبی (الدرر الكامنة) دا‌فه‌رموویه‌تی : له‌دانراوه‌کانیدا به‌حه‌وسه‌له‌ بوو ، نه‌وپه‌پی توانای خوی بۆ پوونکردنه‌وه به‌کارده‌هینا ، بویه‌ زور دریزه‌ی به‌گوفتاره‌کانی ده‌دا ، به‌هره‌و توانایه‌کی به‌هیزی هه‌بوو ، به‌رده‌وام ورته‌ورتي (دندن) به‌ده‌ور ووشه‌کانیدا ده‌کردو سه‌ری ده‌خست و ده‌یسه‌لمان و به‌لگه‌ی بۆ ده‌هیتایه‌وه .

پیشه‌وا (الشوكاني) یش‌فه‌رموویه‌تی : چاکی په‌فتارو ده‌ستکاری و تام و چیرزکی زیادی هه‌یه ، وه‌شیوازیکي چاک و جوانی ده‌رپرینی گوفتاری هه‌یه ، که زۆریه‌ی دانه‌رانی تر له‌و بواره‌دا بیتوانابوون ، به‌جۆرک نه‌قل و ژیری ناشقی گوفتاره‌کانی ده‌بن و ، بیروه‌وشیش مه‌یلی ده‌که‌ن و ، دلانیش خۆشی ده‌وی ، به‌زۆری به‌به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ر نه‌بی پشت به‌شتی تر نابه‌ستی ، هه‌ندی جارو به‌ده‌گه‌من مه‌یلی لای نه‌و پښاوه‌په‌ ده‌کات که له‌سه‌ری په‌روه‌ده‌بووه ، به‌لام ناویریت به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ر دوور بخاته‌وه به‌هه‌ندی لیکدانه‌وه‌و هه‌لگرتنی سارد وه‌کو نه‌وه‌ی که‌سانی تر ده‌یکه‌ن ، به‌لکو پشت به‌سه‌رچاوه‌و به‌لگه‌ ده‌به‌ستی له‌و بواره‌دا ، له‌زۆریه‌ی دانراوه‌کانیدا دادپه‌روه‌ری و میانپه‌وه‌ی پیاده‌کات ، له‌که‌ل به‌لگه‌دا ده‌سوپیته‌وه بۆ هه‌ر کوی سوپایه‌وه‌و ، پشت به‌قه‌ی ده‌ماوده‌م و ده‌لین نابه‌ستیت ، نه‌که‌ر له‌تویرینه‌وه‌یه‌که‌دا هه‌موو گوفتاره‌کان وه‌رگریت و دریزه‌ به‌په‌راویزه‌کانی بدات زانشتیک باس ده‌کات که‌سانی تر باسیان نه‌کردی ، قسانیک باس ده‌کات که ده‌بی به‌هوی شادومانبوونی سینگى نه‌و که‌سانه‌ی ئاره‌زومه‌ندن پښاوه‌په‌کانیان وه‌رگریت .

(ابن القيم) _ ده‌مه‌تی خ‌وای لیبیت _ کتیبیکی زوری داناوه وەکو :

- ١ _ تهذيب سنن أبي داود وإيضاح علله ومشكلاته ٢ _ طريق الهجرتين وباب السعادتین ٣ _ مدارك السالكين بين منازل ﴿إياك نعبد وإياك نستعين﴾ وهو شرح كتاب منازل السائرين
- لشيخ الإسلام الأنصاري ٤ _ كتاب عقد محكم الأحباء ، بين الكلم الطيب والعمل الصالح
- المرفوع الى رب السماء ٥ _ أخبار النساء ٦ _ علم البيان ٧ _ شفاء العليل في القضاء والقدر
- ٨ _ شرح أسماء الكتاب العزيز ٩ _ زاد المسافرين الى منازل السعداء في هدي خاتم الأنبياء
- ١٠ _ جلاء الأفهام في ذكر الصلاة والسلام على خير الأنام ١١ _ بيان الاستدلال على بطلان
- اشتراط محلل السباق والنضال ١٢ _ نقد المنقول ، والمحك المميز بين المردود والمقبول ١٣ _
- بدائع الفوائد ١٤ _ الشافية الكافية في الانتصار للفرق الناجية ، وهي القصيدة النونية في السنة
- حو ثلاث آلاف بيت ١٥ _ الصواعق المنزلة على الجهمية والمعتلة ١٦ _ حادي الأرواح الى بلاد
- الأفراح ١٧ _ نزهة المشتاقين وروضة المحبين ١٨ _ الداء والدواء ١٩ _ تحفة الودود في أحكام
- المولود ٢٠ _ مفتاح دار السعادة ، ومنشور لواء أهل العلم والإرادة ٢١ _ اجتماع الجيوش
- الإسلامية على غزو فرق الجهمية ٢٢ _ رفع اليدين في الصلاة ٢٣ _ نكاح المحرم ٢٤ _ تفضيل
- مكة على المدينة ٢٥ _ فضل العلم ٢٦ _ عدة الصابرين ٢٧ _ جوابات عابدي الصلبان وأن
- ماهم عليه دين الشيطان ٢٨ _ كتاب الكبائر ٢٩ _ كشف الغطاء عن حكم سماع الغناء ٣٠ _
- معاني الأدوات والحروف ٣١ _ الرسالة الشافية في أسرار المعوذتين ٣٢ _ اقتضاء الصراط
- المستقيم في مخالفة أصحاب الجحيم ٣٣ _ إغاثة اللهفان في حكم طلاق الغضبان ٣٤ _ حكم
- تارك الصلاة ٣٥ _ نور المؤمن وحياته ٣٦ _ حكم إغمام هلال رمضان ٣٧ _ التحرير في ما
- يحل ويحرم من لباس الحرير ٣٨ _ بطلان الكيمياء من أربعين وجهاً ٣٩ _ الفرق بين الخلعة
- والمحبة ، ومناظرة الخليل لقومه ٤٠ _ الكلم الطيب والعمل الصالح ٤١ _ الفتح القدسي ٤٢ _
- المسائل الطرابلسية ٤٣ _ أعلام الموقعين عن رب العالمين ٤٤ _ التحفة المكية ٤٥ _ أمثال
- القرآن ٤٦ _ تفسير الفاتحة ٤٧ _ الرسالة التبوكية ٤٨ _ إيمان القرآن ٤٩ _ شرح الأسماء
- الحسنى ٥٠ _ الفروسية الشرعية ٥١ _ الطرق الحكيمة في السياسة الشرعية ٥٢ _ كتاب الروح

٥٣ _ إغاثة اللفان من مصايد الشيطان ٥٤ _ اقتضاء الذكر بحصول الخير ودفع الشر ٥٥ _
 روضة المحبين و نزهة المشتاقين ٥٦ _ تفسير أسماء القرآن ٥٧ _ الجواب الكافي عن ثمرة
 الدعاء ٥٨ _ التبيان في مسائل القرآن ٥٩ _ زاد المعاد في هدي خير العباد ٦٠ _ المنار المنيف
 في الصحيح والضعيف .

مردنه‌كه‌ی : _ خوای لی پازی بیّت _ کاتی نوژی عیشای شهوی پینج شه‌می ،
 سیازده‌ی ماتگی په‌ج‌بی سالی حوت سه‌دو په‌نجاو به‌کی کچی مردوه .

پزیشکیتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

کۆمه‌لێک له پینومایه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوامان ﷺ بۆ باسکراوه له هه‌موو بواره‌کانی غه‌زاو
 پیشکه‌وتن و به‌پێوه‌بردنی کار و فرمانه‌کانی و چۆنیه‌تی به‌پێخستنی نێردراوه‌کانیی و سریه‌کان
 و نامه‌کانیدا ، هه‌روه‌ها ئه‌و نووسراوانه‌ی بۆ پادشاو جیگره‌کانیان ده‌ینووسی .

ئیمه‌ش لی‌ره‌دا هه‌مان پێپه‌و ده‌گرینه به‌رو چه‌ند به‌شیک‌ی به‌سوود له پینومایه‌کانی
 دیکه‌ی له بوارێ پزیشکیتیدا باس ده‌که‌ین ، که خۆی پێ تیمار ده‌کردو ، بۆ خه‌لکی تریشی
 وه‌سف ده‌کرد ، گرنگترین ئه‌و حیکمه‌تانه‌ش که تیایدا به‌ ده‌خینه‌په‌و ، که‌وا ئه‌قلی زۆریه‌ی
 پزیشکان بۆ توانان پێی بگه‌ن ، چونکه پزیشکیتی ئه‌وان له چاو پزیشکیتی پیغه‌مبه‌ری خوادا
 به‌هاوشیوه‌ی پزیشکیتی په‌ککه‌وتوانه له چاو پزیشکیتی ئه‌واندا ، بۆیه داوای یارمه‌تی له
 خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ین هێ‌زو توانامان پێبه‌خشیت و ده‌لێین :

نه‌خۆشی دوو جو‌ره : نه‌خۆشی دڵان و ، نه‌خۆشی جه‌سته‌کان . هه‌ردووکیشیان له
 قورئاندا باسکراون .

نه خۆشی دلانیش دوو جوړه : نه خۆشی ناپاکی و گومان و ، نه خۆشی ئاره زوو گومرایی ، هه ربوکیشیان له قورئاندا . خوای تعالی سه بارهت به نه خۆشی ناپاکی هه رموویه تی : ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ [البقرة : ١٠] واته : ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ له دلیاندا نه خۆشی (ناپاکی) هه یه ﴿ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ خواش نه خۆشیه که ی زۆرترکردن (به هاتنی قورئان)^(١) ، هه روه ها خوای تعالی دهه رمیّت : ﴿ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ﴾ [المدثر : ٣١] واته : ﴿ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ تا بلێن نه وانه ی که نه خۆشی (ناپاکی) یان له دلایه ﴿ وَالْكَافِرُونَ ﴾ وه بی بپواکان ﴿ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ﴾ خوا چی مه بهسته به م ژماره یه که له غه یبیدا وهك مه سه ل وایه^(٢) .

هه روه ها خوای تعالی له راستی نه وانه ی بۆ حوکم پیکردنی قورئان و سونهت بانگ کران ، به لām به قایلنه بوون و به پوو وه رگێرپان وه لāmیان دایه وه هه رموویه تی : ﴿ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ * وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ * أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ، بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ [النور : ٤٨ _ ٥٠] واته : ﴿ وَإِذَا دُعُوا ﴾ کاتی بانگ بکړین ﴿ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴾ بۆ لای (شه ریه تی) خواو پیغه مبه ر ﷺ ﴿ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ﴾ بۆ نه وه ی حوکم بکات له نیوانیاندا ﴿ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴾ یه کسه ر کومه لیک له وانه پوو وه رده گێرپن . ﴿ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ ﴾ به لām نه گه ر له (حوکمدانه که دا) حه قه که بۆ نه وان بیّت ﴿ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴾ دین بۆ لای (حوکمه که) به و په یری ملکه چی یه وه . ﴿ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ ئایا دلّه کانیا ن نه خۆشی تیدیاه ﴿ أَمْ ارْتَابُوا ﴾ یا له گوماندا بوون ﴿ أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ﴾ یان ده ترسن

٢ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسیری قورئان .

٣ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسیری قورئان .

خولو پیغه مبه ره که ی ﷺ سته میان لی بکن ﴿بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (نه خیر هیچ له وانه نی یه) به لکو نه وانه هه ر خویان سته مکارن ^(۴) . ئا نه مه نه خووشی ناپاکی و دودلی گومانه .

هه روه ها خوی تعالی سه بارهت به نه خووشی هه واولو ئاره زوو فهرموویه تی : ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ [الأحزاب : ۳۲] واته : ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ﴾ نه ی ژنانی پیغه مبه ره ﷺ ﴿لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئیوه وهك هیچ یه كه له ئافره تانی دیکه نین ﴿إِنِ اتَّقَيْتُنَّ﴾ نه گهر خوتان بپاریزن وله خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾ كه واته به خه مزه و نازه وه قسه مه كه ن (وهك ئافره تانی ره وشت نزم) ﴿فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ نه وه كو نه وه ی كه دلی نه خووشه (دهرون نزمه) نیازی خراپ بکات ^(۵) ، ئا نه مه نه خووشی هه واولو ئاره زوو دلوین پیسی یه .

به شیک : سه بارهت به نه خووشیه کانی جهسته

سه بارهت به نه خووشی جهسته یی ، خوی تعالی فهرموویه تی : ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ [الفتح : ۱۷] ، [النور : ۶۱] واته : ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بۆ کویر گونا نه یه (به شداری جیهاد نه کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بۆ شه لیش گونا نه یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ هه روه ها بۆ نه خووشیش گونا نه یه ^(۶) . خوی گه وره نه خووشی جهسته یی له باسه کانی چه ج و پۆژوو و ده ستنویژدا باسکر بووه ، له بهر نه پنییه کی سه رسو پمپن که گه وره یی قورئانت بۆ پوون ده کاته وه ، نه مه ش به سه بۆ نه وانه ی لی تیده گن و به شه قلیش په سه ندی ده که ن بۆ نه وه ی پتوئیستیان به شتی تر نه بیته ، چونکه مه به سه کانی پزشکیتی جهسته یی سی شته : پاراستنی ته ندروستی ، خو

۴ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان

۵ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان

۶ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان

پاریزی له شتی زیانکار ، هه‌له‌ینانه‌وهو کردنه دهره‌وهی ماده خراپ بووه‌کان . خوای تعالی
 ئه‌م سى بنه‌مايه له‌م سى شوینه‌ی قورئاندا باس ده‌کات ، له‌ ئایه‌تی پۆژوودا ده‌فه‌رمیت : ﴿
 فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ [البقرة : ۱۸۴] واته : ﴿ فَمَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ مَّرِيضًا ﴾ جا هه‌ر كه‌سیك له‌ ئیوه نه‌خۆش بوو ﴿ أَوْ عَلَى سَفَرٍ ﴾ یا له‌ سه‌فه‌ردا بوو (
 وه به‌ پۆژووه‌بوو) ﴿ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ ئه‌وه پێیوسته به‌ نه‌ندازه‌ی ئه‌و پۆژانه‌ی (به‌
 پۆژووه‌نه‌بوو) قه‌زای بکاته‌وه له‌ پۆژانی تردا^(۷) ، لی‌ره‌دا پێی داوه به‌ نه‌خۆش پۆژوو
 بشکینیت “ به‌ به‌هانه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌وه‌و ، هه‌روه‌ها به‌ پێیواریش بۆ پاراستنی ته‌ندروستی و
 هیزیی نه‌وه‌كو پۆژوو لایانه‌ریت له‌ سه‌فه‌ره‌که‌دا كه‌ جموجولێکی زۆری تیدا كۆده‌بیته‌وه‌و ،
 ئه‌و چابوگی و چالاکیه‌ی پێیوستی ده‌کات ، چونكه‌ نه‌بوونی خۆراکی پێیوست بۆ ئه‌وه‌ی
 جیگه‌ی ئه‌و خۆراكانه‌ی شیی بۆته‌وه‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ ، هیزیی مرۆف كه‌م ده‌کاته‌وه‌و لاواز ده‌بییت ،
 بۆیه‌ پێی داوه به‌ پێیوار پۆژوو بشکینیت بۆ پاراستنی ته‌ندروستی و هیزیی به‌رامبه‌ر به‌وانه‌ی
 لاوازی ده‌که‌ن .

له‌ ئایه‌تی هه‌جیشدا خوای تعالی فه‌رموویه‌تی : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ
 رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ يُكْسَ ﴾ [البقرة : ۱۹۶] واته : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا
 ﴾ ئینجا هه‌ر کامێك له‌ ئیوه نه‌خۆش بوو ﴿ أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ ﴾ یان ئازاریك له‌ سه‌ریدا بوو
 ﴿ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ ﴾ (نه‌گه‌ر سه‌ری تاشی) بریتی یه‌ك بدات كه‌ پۆژووی (سى پۆژه) ﴿ أَوْ
 صَدَقَةٌ أَوْ يُكْسَ ﴾ یان خیرێك یان قوربانیه‌ك بکات^(۸) ، لی‌ره‌دا پێی داوه به‌ نه‌خۆش و ، ئه‌و
 كه‌سه‌ی سه‌ری هه‌ر ئازاریکی پێ گه‌شتبییت ، وه‌كو ئه‌سپی ، یا ئالووشی و خوراندن ، یا هه‌ر
 شتیکی تر ، له‌ ئیحرامدا سه‌ری بتاشییت بۆ کردنه دهره‌وه‌ی ئه‌و بۆخ و هه‌لماتكه‌ خراپه‌ی كه‌
 ئازاری له‌ سه‌ریدا دروست كرده‌بوو ، به‌ لرگ به‌ستن (احتقان) له‌ ژێر پرچیدا ، چونكه‌ كه‌

۷ - مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

۸ - مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

سه‌ری تاشی ، کونیله‌کان ده‌کرینه‌وهو ، ئه‌و بۆخ و هه‌لماتکه ده‌چنه ده‌ره‌وه ، بۆیه ئه‌م جوهره‌ی ده‌رهاو‌یشتنه تی‌ک‌رای ده‌هاو‌یشتنه‌کانی تری له سه‌ر (قیاس) ده‌کریت که گیربوونی له جه‌سته‌دا نازار به‌مرو‌ف ده‌گه‌یه‌نیت .

ئه‌و شتانه‌ش که گیربوونی و پیش‌گیرکردنی نازارده‌رن ده‌شته‌ن : خوین ئه‌گه‌ره‌ژی و جولا ، (منی) ئاوی نۆزینه ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی هه‌ستا ، میز ، پیسی ، با ، پشانه‌وه ، پزمین ، نووستن ، برسیتی ، تینووبوون . هه‌ریه‌کی‌کیش له‌م ده‌شته ئه‌گه‌ر گیردرا ، ده‌بی به‌هۆکاری دروستبوونی نه‌خۆشیه‌ک له نه‌خۆشیه‌کان .

خوای تعالی ووشیاری کردینه‌ته‌وه به‌کردنه ده‌ره‌وه‌ی نزمترینیان ، که بریتی یه له بۆخ و هه‌لماتکی لرگ به‌ستوو (المحتقن) له سه‌ردا بۆ کردنه ده‌ره‌وه‌ی له‌وه سه‌خترو دژوارتر ، ئه‌مه‌ش پێبازی قورئانه : ووشیاریی ده‌دا به‌نزمترین له سه‌رگه‌وره‌ترین .

به‌لام پارێزکردن : خوای تعالی له ئایه‌تی ده‌ستنویژدا فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾ [النساء : ٤٣] [المائدة : ٦] واته : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ ﴾ وه ئه‌گه‌ر نه‌خۆش بوون ﴿ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ ﴾ یان له سه‌فهدا بوون ﴿ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ ﴾ یان که‌سی‌کتان هاته‌وه له شوینی پێویستی سه‌رناو ﴿ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ ﴾ یان جووت بوون (یا پێستان به‌ریه‌ک که‌وت) له گه‌ل خیزانه‌کانتاندا ﴿ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً ﴾ و ئاو‌تان ده‌ست نه‌که‌وت ﴿ فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾ ئه‌و ته‌یموم بکه‌ن به‌خۆلێکی پاک^(١) ، خوای تعالی پێی داوه به‌نه‌خۆش له ئاو لادات بۆ به‌کارهێنانی خۆلێکی پاک وه‌کو پارێزکردنێک نه‌وه‌کو جه‌سته‌ی شتیکی نازارده‌ری به‌رکه‌وێت ، ئه‌مه‌ش ووشیاردانی‌که به‌خۆپارێزی له هه‌موو زیانکاری‌ک زیانی پێگه‌یه‌نیت نێوه‌کی بیت یان ده‌ره‌کی ، خوای په‌روه‌ردگار پێنوینی به‌نده‌کانی کردووه بۆ شیوه‌کانی

تیمارگری و ، کۆزانی دهستوره کانی و ، ئیمهش لیڤه دا پښیشانده ریه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ له م باره وه باس دهکین و ، پوونی دهکینه وه که پښیشانده ریه کانی له م باره وه تهواترین پابه رکاریه .

پزشکیتی دلان :

ئه م جۆره سپێردراوه به پیغه مبهران _ صلوات الله وسلامه عليهم _ هیچ پښگاهیهکی کاریگریش به دینه کراوه بۆ به دهستکهوتنی تهنا له پښگهی ئهوانه وه نه بیست و له سه دهستی ئهوانه وه نه بیست ، چونکه چاکیتی دلان له وه دایه خواکهی ، دروستکاری ، ناوه جوانه کانی ، سیفه ته به رزه کانی ، کرده وه کانی ، حوکه کانی بناسیت ، کارتیکراوی په زابوون و خواسته کانی په روه ردگاری بیست ، خۆدوورخه ره وه بیست له قه دهغه کراو و پق لیبووه کانی وه ، بۆیه دلش هه رگیز ته ندروستی و ژانیکی باشی نابیت تهنا به په یوه ندیهکی به تینی ئهوانه وه نه بیست ، هیچ پښوازیکی وه رگرتنیشی نی به تهنا له لایه ن پیغه مبهران وه نه بیست ، گومانیش نابریست ته ندروستی دلان به دهست بهینریست به بی په تپه وکردن و وه دووکه و تنیان به ته واوی ، بۆیه زۆر به هه له دا چوون ئه و که سانه ی واگومان ده بن که ته ندروستی دلان به دهست ده هینریست به بی شوینکه و تنی پیغه مبهران ، له راستیدا هه رکه سیش گومانی وابیت ئه و له ژیان و بۆچونیکی ئاژه لئی هه و ئاره زووی خۆیه وه ده پوانیت ، بۆیه ده بی بزانی ته ندروستی و هیزی دلان و ، ته ندروستی و هیزی ژیان له وانه به دوور نی به ، هه رکه سیکیش توانای جیاوازیکردنی نیوان ئه مه و ئه مه ی نه بیست ، با بگری بۆ ژیا نی دلای ، چونکه له مردووانه ، با بگری بۆ پووناکی و نووری دلای ، چونکه له ده ریای تاریکی و گومراییدا نقووم بووه .

پیشه کی دانەر

به شیک : سه بارهت به جوره کانی پزشکیته جهسته

پزشکیته جهسته : دوو جوره :

یه کهم : جوریکه خوی تعالی هه موو زینده واری له سهر به دیهیناوه مرؤف و ئازهل ، ئەم جوره پیویستی به چاره سهری پزشکی نی یه ، وهکو چاره سهرکردنی برسیتی ، تینویهتی ، سهرما ، ماندوویهتی به دژکاره کانیه وه ئه وهی لایانده بات .

دووهم : ئه وهی پیویستی به بیرو تیووردبوونه وه ده بیئت ، وهکو بهرگریاری نه خوشیه ویکچووه کان (المتشابهة) که له میزاجدا پهیدا ده بن ، به جوریک له میانه یی ده بیاته دهره وه ، بۆ گهرمی ، یا بۆ ساردی ، یا بۆ وشکیتی ، یا بۆ ته پیتی ، یا بۆ پیکهاتنی که له دووان له وانه ی سهره وه ، ئەمهش دوو جوره : مادی ، یا چۆنیهتی (کیفیة) ، مه به ستیشم یا به تیپژانی مادده یه که ده بیئت ، یا به پهیدا بوونی چۆنیهتی که ، جیاوازی نیوانیشیان ئه وه یه که نه خوشی یه چۆنیهتی که کان پاش نه مانی ئه و ماددانه ی که به دیهیناوان دروست ده بیئت ، بۆیه مادده کانیان نامینیت و ، شوینه واره کانیان به چۆنیهتی یه که له میزاجدا ده مینیتته وه .

نه خوشیه کانی ماددهش هۆکاره کانی له گه لّ خۆیدا یه یارمه تی درێژبوونه وهی ده دات ، بۆیه ئەگەر هۆکاری نه خوشی یه که له گه لّ خۆیدا بیئت ، پیویسته یه کهم جار ته ماشای هۆکار بکریت ، دووهم نه خوشیه که ، سی یه میش : دهرمانه که ی . به لّام نه خوشیه ئەندامیه کان (الالیه) ئەوانه که ئەندامه که له پووخساری خۆی ده باته دهره وه ، یا له شیوه دا ، یا بۆشایی (تجويف) ، یا پێپه وی که ، یا زبری ، یا لووسی ، یا ژماره یه که ، یا ئیسکی که ، یا باریک ، ئەم ئەندامانه ئەگەر هۆگری یه کتر بوون و جهسته یان پیکهتتا ئەوا به هۆگر بوونیان ده گوتریت په یووه ستبوون و ، دهرچوونیش له باری میانه یی به جیا بوونه وهی

په یوه سنبوون ناوده بریت ، به لām نه خۆشی په گشتیه کان تیكرای نه خۆشی په ویکچووه کان و نه دامیه کان ده گریتوه .

نه خۆشی په ویکچووه کانیش : ئه وانه که میزاج له میانیهی ده به نه دهره وه ، ئه م چوونه دهره وه یهش به نه خۆشی ناوده بریت دواي ئه وهی که زیانیکی هه سته پیکراو به کردار ده گه یه نن .

ئه مهش ههشت جوړه : چواری ساده ، چواری پیکهاتوو ، چواره ساده که : ساردو ، گرم و ، تهرو ، ووشکه . چواره پیکهاتوو کهش : گرمی تهرو ، گرمی ووشک و ، ساردی تهرو ، ساردی ووشکه ، ئه مهش یا به تیپرانی ماده یه که ده بیټ ، یا به بی تیپرانی ماده ، به لām نه گهر نه خۆشی په که نازاری به کردار نه گه یاند ئه و چوونه دهره وه که له میانیهی به ته ندروستی ناوده بریت .

باره کانی جهسته :

جهستهش سیّ باری هه یه : باریکی ئاسایی و ، باریکی دهرچوو له ئاسایی و ، باریکی نیوهندی هه ردوکیان :

یه که م : به م باره جهسته ته ندروست ده بیټ .

دووه م : به م باره جهسته نه خۆش ده بیټ .

باری سیّ یه میش : نیوهندی هه ردوو باره که ی پیشووه ، چونکه دژ ناگواستریته وه بۆ دژه که ی ته نها به نیوهندی که نه بیټ ، هۆکاری دهرچوونی جهستهش له سروشتی خۆی ، یا له نیر خۆیه وه ده بیټ ، چونکه پیکهاتوو له گرم و ساردو ، تهرو ووشک ، یا له دهره وه ده بیټ ، چونکه ئه وهی له دهره وه تووشی ده بیټ پیده چیټ سازگاری له شی بیټ یا

سازگاری نه بێت ، ئه و زیانهش به مرۆف دهگات پێدهچێت له خراپبوونی میزاجهوه بێت که له میانهی دهردهچیت ، یا به هۆی خراپبوونی ئەندامهوه ده بێت یا به هۆی لاوازیوونی هیزهکانهوه ده بێت ، یا ئه و گیانانهی هه لگرتوون ، ئەمەش دهگهڕێتهوه بۆ زیادبوونی میانهی و کهمی زیادبوونی ، یا کورتی میانهی و نه بوونی کورتی ، یا جوی بوونهوه و جووتبوونی میانهی ، یا کشان و کرژیوونی میانهی ، یا چوونه دهرهوهی جهستهی هه لگری بارو شیوهیه که له بارو شیوهکهی خۆی به جۆرێک له میانهی بیباته دهرهوه .

بۆیه پزیشکی شارهزا : تهنها کهسیکه هه لدهستیت به جویکردنهوهی ئەوانهی که کۆبوونهوهیان زیان به مرۆف دهگهیهنیت ، یا هه لدهستیت به کۆکردنهوهی ئەوانهی که جویکردنهوهیان زیان به مرۆف دهگهیهنیت ، یا هه لدهستیت به کهمکردنهوهی ئەوهی که زیادبوونی زیان به مرۆف دهگهیهنیت ، یا زیادکردنی ئەوهی که کهمبوونی زیان به مرۆف دهگهیهنیت ، به و جۆره تهنروستی و ونبوو دههینیتتهوه ، یا تهنروستی به شیوه و چهشن (الشکل و الشبه) دهپاریزیت و به درۆ پیچهوانهش کهموکریهکانی لادهبات ، یا دهری دههینیت ، یا به پارێزکردن هه لدهستیت به لابرندی به جۆرێک بهریهستی پوودانی بکات ، هه موو ئەمانهش له پێنمویهکانی پیغهمبهری خوادا ﷺ به شیوهیهکی چاکه رهوهی ساریزکاری یه کلاکه رهوه دهبینیت به هیزو تواناو چاکه و یارمهتیدانی خوی پهروهردگار .

به شیک : سه بارهت به ریگه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنداو فه رمان پیگردنی :

پیغه مبهری خوا ﷺ ریگه کانی چاره سه رکردنی له خودی خۆیدا به کارده هیناو ، فه رمانی به کارهینانی به ئەو کەس و کارو هاوه لانه شی ده کرد که تووشی نه خوشیه ک بوویون ، به لām له باس و خواسی ژیاخی خۆی و هاوه لانی شیدا نه هاتوو ه ئەو دەرمانه ئاویتانه به کاریبین که به (اقربادین) ناسراوه ، به لکو ژۆریه ی دەرمانه کانیان به تاکه کان بوو ، پیده چیت هندی ماده ی یارمه تیده ریشیان تیکه ل به دەرمانه تاکه کان بگردایه ، یا هندی ماده ی تر له تیزیه که ی که م بکاته وه ، ئەمەش پزشکیتی باوی نه ته وه کانه به جیاوازی په گه زه کانی عه رب و تورک و ، خه لکی بیابان سه راپا ، له راستیدا پۆم و یونانیه کان سه رقالبوون به دەرمانه ئاویته کانه وه ، به لām ژۆریه ی پزشکیتی هند به دەرمانه تاکه کانه .

پزیشکان ریگه وتووویون سه بارهت به وه ی هه رکات توانرا چاره سه ر به خۆراک بکریت وازی لیتا هینتری و ناگۆردریت به دەرمان ، هه رکاتیش توانرا به ساده چاره سه ر بکریت وازی لیتا هینتری و ناگۆردریت به ئاویته کان .

گوتووایه : هه ر نه خوشیه ک توانرا به خواره مهنی و پارێزکردن لابریت ، هه ول نادریت به دەرمانه کان لابریت گوتووایه : پیویسته پزیشک هۆگری فه رماندان به نه خوش نه بیته که هه موو کاتیک دەرمان بخواته وه ، چونکه دەرمان ئەگه ر نه خوشیه ک له جه سته دا به دینه کات ئەوا شی ده کاته وه وه لیده وه شیته . یا ئەگه ر دەرمانه که نه خوشیه کی به دیکردو له بارو گونجاوی نه بوو ، یا نه خوشیه کی به دیکرد له بارو گونجاوی بوو به لām برپی له نه خوشیه که زیاتر بوو ، یا چۆنیه تیه که ی ، ئەوا ده سته وداوینی ته ندروستی ده گریته و ، ده شیوینتیته .

پزیشكه به ئەزمونهكان پزیشكیستان به تاكهكانه به زۆری ، كه ئەمانهش به كێكن له سێ دهستهكه ی پزیشكی .

بۆ سهلماندنی ئەوهش دهگوتریت دەرمانهكان له پەرگهزی خۆراكهكانه ، بۆیه ئەو ئومەت و تایهفهی كه زۆریه ی خۆراکیان به تاكهكانه ، نهخۆشیهکانیان زۆر كهمهو ، پزیشكیتیشیان به تاكهكانه ، بهلام دانیشتوانی شارهكان ئەوانه ی خۆراكه ئاویتهکانیان بهسهردا زاله ، پیوستیان به دەرمانه ئاویتهكانه ، به هۆکاری ئەوهی نهخۆشیهکانیان ئاویتیه ، دەرمانه ئاویتهکانیان بۆ بهسووتره ، نهخۆشیهکانی دانیشتوانی بیابان تاكه ، بۆیه دەرمانه تاكهكان بهسه بۆ چارهسهرکردنیان . ئەمهش سهلماندنیکه به گوێره ی پزیشکسازی .

فەزڵ و چاکیتی پزیشکیتی پیغه مبهری خوا ﷺ به سهر پزیشکایه تی پزیشكه کاندای :

ئیمهش دهلێن : لێرهدا شتیکی تردیته پێشهوه ، کهوا بهراوردی پزیشکیتی پزیشکان به پزیشکیتی پیغه مبهروکو بهراوردی پزیشکیتی هندی له صوفیهکانه که شارهزایان له پزیشکیتیدا نی یه و بهسالاجوانه به پزیشکیتی پزیشکان ، ئەمهش بهپوونی دانی پیدانراوه له لایه ن لیها تئوان و پێشهواکانیانوه ، چونکه سهبارهت بهو زانسته پزیشکیتیه ی هیا نه هندیکیان دهلێن : (قیاس) ه . هندیکی تریشیان دهلێن : ئەزموون و تاقیکردنهوه یه . هندیکیشیان دهلێن : نینگاو بۆهاتنه ، خهوبیننه ، په ی پێردنێکی راسته . هندیکیشیان دهلێن : زۆریه ی له پهرهتاری ئازهلانوه وهرگیراوه ، وهکو ئەوهی دهبینن پشيلهكان ئەگەر ژههردارهكان بخۆن دهچنه لای چراکو ، زهیتکه له دهمیدا ههلهسوپینی و پاشان فرپی دهدا ، ههروهها بینراوه مارهكان کانتیک له کونهکانی زهمین دینه دهرهوهو ، چاوهکانیان کویر بووه دهچیته لای گهلاکانی پازیانهو چاوهکانی به سهردادهینیت ، ههروهها زانراوه بالندهكان ئاوی دهريا به زۆری دهخۆنهوه له کاتی بیزاربوونداو ، چه ندين نمونه ی تریش که له بنه ماکانی پزیشکیتیدا باسکراوه .

به لّام نه مه و هاوشیوه کانی له چ ئاستیکی نه و سروشه دان که خوی پهره دگار بۆ پیغه مبه ره که ی ناردویه تی سه باره ت به هه مو نه وانه ی به سوو دو زهره داریشه بۆی ، بۆیه به راوردی پزشکی تیان به و سروشه وه کو به راوردی زانه سته کانی نه وانه به وه ی پیغه مبه ران هیناویانه ، به لکو ئیره دهرمانگه لیکی چاره سه رکاری تیدایه که چه ندین نه خوشی چاره سه ر ده کات که نه قل و ژیری گه وره ترین پزشکیان پئی نه گه شتووه و ، زانست و نه زمون و تاقیکردنه وه و (قیاس) هکانیشیان پئی نه گه شتووه ، لییره دا دهرمانه دلّی و ، پوجیه کانی تیدایه ، سه ره پای به هیزی بیروباوه رو دلّ و ، په شت نه ستورکردن به خواو ، پشت به ستن به خواو ، خۆهاویشتن و خۆشکانه وه له پیش دهستی خوی پهره دگار داو ، مل که چکردن بۆ خوی تعالی و ، خیروچاکه داری و ، نزاکردن و ، په شیمان بوونه وه له تاوانه کان و ، داوای لیخۆشبوون له خوی تعالی و ، چاکه داری به رامبه ر به به دیه تیراوان و ، به هانه وه چوونی لیقه و ماوو ، لابردنی خه م و خه فتی په ست و ناره حه تبووه کانی تیدایه ، نه م دهرمانانه له لایه ن تیکرپای نه ته وه کانه وه به جیاوازی ئاین و پربازه کانیانه وه تاقیکراوه ته وه ، بۆشیان دهرکه وتوو که کاریگه ریه کی به تینیان له چاکبوونه ودا هیه که نه زانست و ، نه نه تاقیکردنه وه و ، نه (قیاس) ی زانترینی پزشکیان پئی نه گه شتووه .

ئیمه و که سانی تریش له مانه مان زۆر به کارهیناو ، بینیشمان کرده وانیکی کاریگه ری نه وتی هیه که هیچ دهرمانیکی ههستی پئی ناگات ، به لکو دهرمانه ههستی کان له ئاستیدا وه کو پله ی دهرمانی صوفیه ناشاره زاکانی لیدیت به لای پزشکیانه وه ، نه مه ش پیکه وتووی یاسای خواوهنده و لئی به دهر نی یه ، به لّام هۆکاره کان جۆراوجۆرن ، چونکه دلّ هه رکات په یوه ندبوو به خوی جیهانیانه وه و ، به جوانی تیکه لی نه خوشی و دهرمانه که ی بوو ، نه گه ر پیکه ری سروشت و هه لسووپێنه ری ئاره زووی لیدیت نه و چه ندین دهرمانی تری ده بیت به دهر له و دهرمانانه ی که دلّانی دوورکه وتوو پوو وه رگێر له خوی تعالاوه پتووستیان پییه تی و ده چیژن ، زانراویشه که پۆح هه رکات به هیزبوو ، نه فس و سپوشتی مرۆفیش به هیزبوو نه و هاوکاری یه کتر دهرن بۆ لادانی نه خوشیه که و به زاندنی . ئیتر چۆن نکۆلی بکریت له و

كهسانه‌ی كه _ نه‌فس و سروشتی له‌شیان به‌هیز بووه و ، دلخۆش بووه به‌نزیكی له‌خوای چاره‌سهرده‌ریه‌وه و ، شادومانه به‌خواكه‌ی و ، خۆشیی ده‌وی و ، چێژ له‌یادکردنه‌وه‌ی وهرده‌گری و ، هه‌موو هی‌زو توهانه‌کانی بۆ خواكه‌ی ئاراسته‌کردوه و ، بۆ نه‌وی كۆکردۆته‌وه و ، داوای كۆمه‌ك خواستن به‌ته‌نها له‌خواكه‌ی ده‌كات و ، پشتی پێ ده‌به‌ستی _ هه‌موو ئه‌مانه له‌گه‌وره‌ترین ده‌رمانه‌كان و چاره‌سهره‌كان بێت و ئه‌م هی‌زه‌گه‌وره‌یه‌ هۆكاری لادانی نه‌خۆشیه‌كه‌ی بێت به‌ته‌واوی ، بۆیه‌هیچ كه‌سێك نكۆلێی له‌مه‌ناكات جگه‌له‌نه‌فامترینی كه‌سانێك ، كه‌ئسته‌وورتین په‌رده‌یان به‌سه‌رچاودا دراوه و ، ناپاكترین نه‌فسیان هه‌یه و ، زۆر دوریشن له‌حه‌قیقه‌تی مرقا‌یه‌تیه‌وه ، دواتریش _ إن شاء الله _ ئه‌وه‌وكاره‌باس ده‌كه‌ین كه‌به‌هۆیه‌وه‌خویندنی سورته‌ی (الفاتحة) نه‌خۆشی پێوه‌دان و گه‌ستنه‌كه‌ی له‌كه‌سی گه‌ستراو لابرد كاتی وه‌كو نووشته‌به‌سه‌ریدا خویندرا ، تا هه‌ستا وه‌كو ئه‌وه‌ی هیچ نه‌خۆشی و ئازاریكی نه‌بێت .

ئهمه‌ش دوو جۆری پزیشكی پێغه‌مبه‌ره ﷺ ، ئیمه‌ش به‌یارمه‌تی خوای ته‌الی له‌سه‌ره‌ردووكیان ده‌دوین به‌گویره‌ی هی‌زو توهانه‌ ، پاده‌و بپێ زانسته‌كه‌شمان كورته‌و ، زانیاریشمان زۆر په‌رش و بڵاو كه‌مه‌و ، كه‌لۆپه‌لیشمان تێكه‌ل و پێكه‌له‌ ، به‌لام داوای پێ به‌خشین له‌زاته‌ده‌كه‌ین كه‌هه‌موو خیرێكی به‌ده‌سته‌و ، له‌چاكه‌شی وهرده‌گیرین ، فانه‌العزیز الوهاب .

به شیک : سه بارت به و فه رمودانه ی که هانی تیمارکردن و به ستنه وهی هو به مایه ی هووه دهمدن :

روی مسلم فی صحیحہ : من حدیث أبي الزبير عن جابر بن عبد الله عن النبي ﷺ أنه قال : ((لكل داء دواء ، فإذا أصيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ ، برا يأذن الله عزَّوجلَّ))^(۱۰) .

واته نیمامی (مسلم) له (صحیح) هکهیدا : له (أبي الزبير) هوه له (جابر) ی کورپی (عبدالله) وه ده گپرتته وه که وا پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویی : ((بۆ هر نه خوشیه ک دهرمان و چاره سه رتک هیه ، بۆیه هه رکات دهرمانه که نه خوشیه که ی پیکا ، به ئیزنی خوی _ عزوجلَّ _ چاک ده بیتته وه)) .

وفي الصحيحين : عن عطاء ، عن أبي هريرة قال : قال رسول الله ﷺ : ((ما أنزل الله من داء إلا أنزل له شفاء))^(۱۱) .

واته له (الصحيحين) دا هاتووه : له (عطاء) هوه له (أبي هريرة) هوه فه رمویی تهی : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویی : ((خوی گه وره هر نه خوشیه کی دابه زاندبی مه گه ر (إلا) چاره سه ره کشتی دابه زاندووه)) .

۱۰ _ صحیح : أخرجه أحمد (۳۳۵/۳) ، ومسلم (۲۱/۷) عن عبد ربه بن سعيد عن أبي الزبير عن جابر فذكره مرفوعاً .

۱۱ _ صحیح : أخرجه البخاري (۱۵۸/۷) ، وابن ماجه (۳۴۳۹) ، عن أبي أحمد الزبيري قال : حدثنا عمر بن سعيد بن أبي حسين ، قال : حدثني عطاء بن أبي رباح عن أبي خريرة مرفوعاً . ولم أجده في صحيح مسلم . ولعل عزوه للصحيحين وهم من المصنف .

وفي مسند الإمام أحمد : من حديث زياد بن علاقة عن أسامة بن شريك ، قال : كنتُ عندَ النبي ﷺ ، وجاءت الأعرابُ ، فقالوا : يا رسول الله أنتَدَاوِي ؟ فقال : نَعَمْ يا عبادَ الله تَدَاوَوْا ، فَإِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ لم يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ شِفَاءً غيرَ داءٍ واحدٍ ، قالوا : ما هو ؟ قال : الهمُّ . وفي لفظٍ : إِنَّ اللهَ لم يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ^(١٣) .

واته نيمامی (أحمد) له (المسند) دا : له (زياد) ی کوی (علاقة) وه له (أسامة) ی کوی (شريك) وه ده گيرپيته وه وهرموويه تی : له خزمه تی پيغه مبهری خوا دا بووم ﷺ كه ده شته كيه كان هاتنه خزمه تی و ، گوتيان : نه ی پيغه مبهری خوا تايا خویمان تيماريكه ين ؟ نه ويش فهرمووی : به ئی نه ی بهنده كانی خوا خوټان تيماريكه ين ، چونكه خوی _ عزوجل _ هر نه خوښيه كي دانا بيټ چاره سه ره كه شی دانا وه جگه له يه كه نه خوښی ، گوتيان : نه وه چی يه ؟ نه ويش فهرمووی : پيربوون . له بيژه يه كي تريشدا : خوی گه وه هر نه خوښيه كي دابه زانديټ مه گه ر چاره سه ره كه شی دابه زان دو وه ، هر كه س زانبيټی ده يزانی و هر كه سيش نه يزانيټ نايزانی .

وفي المسند : من حديث ابن مسعود يرفعه : إِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ لم يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ ، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ^(١٣) .

واته له (المسند) دا : له (ابن مسعود) وه له پيغه مبهری خوا وه ﷺ فهرموويه تی : خوی _ عزوجل _ هر نه خوښيه كي دابه زانديټ مه گه ر (إلا) چاره سه ره كه شی دابه زان دو وه ، هر كه س زانبيټی ده يزانی و هر كه سيش نه يزانيټ نايزانی .

١٢ _ صحيح : أخرجه الحميدي (٨٢٤) ، وأحمد (٢٧٨/٤) ، وأبو داود (٣٨٥٥) ، وابن ماجه (٣٤٣٦) والترمذي (٢٠٣٨) ، كلهم عن زياد بن علاقة عن أسامة بن شريك فذكره .

١٣ _ صحيح : أخرجه الحميدي (٩٠) ، وأحمد (٣٧٧/١) ، وأبو داود (٤٤٣ ، ٤٤٦ ، ٤٥٣) ، وابن ماجه (٣٤٣٨) كلهم من طريق عطاء بن السائب عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن حبيب ، فذكره عن ابن مسعود مرفوعاً .

وفي المسند والسنن : عن أبي خزيمة ، قال : قلتُ : يا رسول الله أرايتَ رُقَى نَسْتَرُقِيهَا ، وبِوَاءٍ نَتَدَاوِي بِهِ ، وَثِقَاءَ نَتَّقِيهَا ، هل تُرَدُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئاً ؟ فقال : هي من قَدَرِ اللَّهِ ^(١٤) .

واته له (المسند) و (السنن) دا هاتوو : له (أبي خزيمة) هوه ، فهرموويه تی : گوتم : ئەو پیغه مبهری خوا چ ده لئی دهریاره ی نووشته گه لێک ده یخوینین بۆ چاکبوونه وه مان و ، دهرمانێک خۆمانی پێ تیمارده کهین و ، پارێزگاریه ک خۆمانی پێ ده پارێزین ، ئایا شتێک له قهدهرو چاره نووسی خوا ده گه پێنیتته وه ؟ ئه ویش فهرمووی : ئه وه ش له قهدهرو چاره نووسی خوای گه وره وه یه .

مانای فهرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ ((لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ)):

ئهم فهرموودانه جیگیربوونی هۆو مایه ی هۆو ، ههروه ها پوچکردنه وه ی گوفتاری نهو کسانه ی نکۆلی لێده کهن ده سه لمینیت ، ده گونجیت فهرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ : بۆ هه ره نه خۆشیه ک دهرمان و چاره سه رێک هیه ، بۆ گشتی بییت و هه موو نه خۆشیه کوشنده کانیش بگریته وه ، سه ره پای نهو نه خۆشیانه ش که پزیشک بیتوانایه له چاکبوونه ویدا ، ده شی خوای _ عزوجل _ دهرمانگه لێکی بۆ دانابییت چاره سه ری بکات ، به لام زانیی نهو ی له مرقایه تی په نهان کردبییت و ، هیچ پێگه یه کی پێگه شتنی بۆ دانه نابییت ، چونکه مرقه هیچ زانستیکی نی یه به ده ره له وه ی خوای گه وره فیتری کردوه ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ چاکبوونه وه ی نه خۆشی به ستوو به رێکه وتبوونی دهرمان به نه خۆشیه که ، هه موو به دیه یتراره کانی خوای گه وره ش دژیک هیه و ، هه ره نه خۆشیه کیش نۆه دهرمانیک هیه پێی چاره سه ره ده گریت ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ چاکبوونه وه ی به ستوو به سازیاربوونی نه خۆشی به دهرمانه که وه ، لێره دا بوونی دهرمان و سازیاربوونی

١٤ _ أخرجه أحمد (٤٢١/٣) ، وابن ماجه (٢٤٣٧) ، والترمذي (٢٠٦٥) ، (٢١٤٨) کلهم عن الزهري عن

ابن أبي خزيمة ، عن أبيه فذكره . قال الترمذي : هذا حديث حسن صحيح ، وضعفه الشيخ الألباني .

پیکه وه هاوکار ده بن له چاکبوونه وه دا ، چونکه دهرمان ههرکات پله ی نه خوښیه که ی تیپه پانده له چوښه تیدا ، یا بری دهرمانه که له پیوست زوړتر بوو ، نه خوښیه که ده گوازیته وه بۆ نه خوښیه کی تر ، ههرکاتیش بری دهرمانه که له نه خوښیه که که متربوو به شی به رگری نه وه نه خوښیه ناکات و ، لیږده دا چاره سه ره که ش کورتی ده هیښی ، ههرکاتیش که سی چاره سه رکار پیکه وتی دهرمانه که ی نه کرد ، یا دهرمانه که نه خوښیه که ی به چاکي نه پیکا ، چاکبوونه وه پوونادات ، ههرکات زهمانیش گونجاوی نه وه دهرمانه نه بوو ، که لک و سوودی ناییت ، ههرکات جهسته ش قبولی دهرمانه که نه کات ، یا هیژ بیتوانایی له هه لگرتنی دهرمانه که دا ، یا له ویدا کوسپ و ته گره یه که ه بی که پیشگری له کاریگری دهرمانه که بکات ، چاکبوونه وه پوونادات له بهر پوونه دانی پیکه وتبوونی ته واو له نیوان دهرمان و نه خوښیه که دا ، ههرکاتیش پیکه وتبوونی ته واو له نیوان دهرمان و نه خوښیدا پوویدا ، نه وا به دلنیا یی چاکبوونه وه ی ته واو به ئیزنی خوی گوره دیته دی ، نه مه ش چاکترینی دوو تیگه یشتنه له فهرموده که .

دوومیش : ده گونجیت له و فهرموده گشتیانه بیت که بۆ مه بهستی تایبته به کار بیت ، چونکه نه وه ی ده چیتته چوارچیوه ی بیژده ی فهرموده که وه چه نده هاو چه نده ها نه ونده ی نه وانه یه که له دهر وه یدایه ، نه مه ش له تیکرای زمانه کاندایه کارهاتووه ، بۆیه مه بهستی فهرموده که ش به م جوړه ده بیت : خوی گوره هه ر نه خوښیه کی داناییت قبولی چاکبوونه وه بکات مه گه ر دهرمان و چاره سه ریشی بۆ داناوه ، بۆیه لیږده دا نه خوښیانه ی قبولی دهرمان و چاره سه ر ناکات لیتی به دهر ده بیت ، نه مه ش به هاوشیوه ی فهرمایشتی خوی گوره یه سه باره ت به با توونده که که به سه ر قه ومه که ی (عاد) دا زالی کرد فهرمو ی : ﴿ تَدْمَرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾ [الأحقاف : ۲۵] واته : به فهرمانی په روه ردکاری هه موو شتی دهر پوخیښی (۱۵) ، واته هه موو شتی گونجاوی تیکشکان بیت و ، بای توندیش توانای تیکشکانی نه وه ی هه بی .

ههركهس به ووردی تیروانی به دیهینانی دژهكان بکات له م جیهانه داو ، به رگریکردنی ههندیکیان به رامبه به ههندیکی تریان و ، لابردنی ههندیکیان به ههندیکی تریان و ، زالکردنی ههندیکیان به سه ههندیکی تریاندا ، تهواوی توانای پهروهردگارو ، دانایی و ، کارزانی و کارچاکی تهواوی نهوهی دروستی کردوهو ، تاکبونهوهی له پهروهردگاریتی و ، به کیتی و ، زالبوونی ، به تهواوی بۆی پوون دهبیتهوه ، به دهه له خوای گه ورهش هه مووشتیک دژو پیشگریکی ههیه ، ههروهه پیویستی به هیچ به دیهینراویکی نییهو ، هه مووشتیکیش پیویستی پییهتی .

له فهرمووده (صحیح) هکاندا فهران دراوه به خۆتیمارکردن و ، خۆتیمارکردنیش دژبه پشتبهستن نییه ، وهکو چۆن لابردنی برسیتی و ، تینویهتی و ، گهرما و ، سه رما به دژهکانیان دژبه پشتبهستن تیدا نییه ، به لگو حهقیقهتی به کتابهرستی تهواو نابیت تهنها به به کارهینانی هۆکان نه بیت که خوای گه وره دایناون وهکو پیویستیهکی شهرعی و چاره نووسی بۆ گه یشتن به مایه ی هۆکان ، بۆیه کارنه کردن به هۆکان خودی پشتبهستن له که دار دهکات ، وهکو چۆن فهران و حکمه ته کهشی له که دار دهکات و ، لاوازیشی دهکات چونکه نهو که سه ی کار به هۆکان ناکات ، واگومان ده بات نه گه رواز له هۆکان بهینیت ، پشتبهستنه که ی به هیتر ده بی ، به لام لیتره دا ده بی بزاین نه گه به که مته رخه میه وه هۆکان به کار نه هیتریت نهوا ده بیت به پیچه وانه کاری پشتبهستن که حهقیقه ته که ی پشت نهستورکردنی دله به خوای گه وره بۆ به دهستهینانی به رژه وهندیهکانی بهنده له دین و دنیایداو ، لابردنی نهوهی نازاری پیده گه یه نیت له دین و دنیادا ، به لام له گه ل نهوه شدا ده بی خۆی پشت نهستور بکات به به کارهینانی هۆکان ، به پیچه وانه وه نهو که سه حکمهت و شهرع له کار ده خات ، بۆیه پیویسته بهندهکانی خوا که مته رخه می خۆیان به پشت بهستن دانه نین و ، پشت بهستنی خوشیان به که مته رخه می دانه نین .

ههروهه وه لամادنه وهی ئه و که سانه شی تێدایه که نۆژی له تیمارکردن ده که و ، ده لێن : ئه گهر چاکبوونه وه له نه خۆشیه کان خۆی تعالی نووسی بیتی ، ئه و خۆ تیمارکردن هیچ سوودیکی نی یه و هر خۆی چاک ده بێته وه ، ئه گهر خۆی تعالی چاکبوونه وه شی له نه خۆشیه کان نه نویسی بیتی ، ئه و دیسان خۆ تیمارکردن هیچ سوودیکی نابێت . سه ره پای ئه وه ش ، نه خۆشیه که به قه ده ری خۆی تعالی پوویدا وه ، قه ده ری خۆی په ره ردگاریش نوورناخریته وه و لانا بری ، لێره دا شایانی باسکردنه بگوتری بیتی ئه م پرسیا ره بوو که ده شته کیه کان له پیغه مبه ری خویان ﷺ پرسی . به لām ده بی ئاگادارین ها وه له به ریزه کان ، زۆر زانا و شاره زان به خۆی تعالی و دانایی و سیفات هکانی بۆیه ئه وان خا وه نی ئه و پرسیا ره نه بوون ، پیغه مبه ری خواش ﷺ وه لāmی ده شته کیه کان دایه وه به و ئاسته ی که بویه هۆی سا پرێژبوونی دلایان سه به رت به پرسیا ره که یان و ، فره مووی : ئه م ده رمان و نووشته و خۆپاریزه ش به قه ده ری خۆی په ره ردگا ره ، بۆیه هیچ شتی که له قه ده رو چاره نووسی خۆی تعالی نه چۆته ده ره وه ، به لکو قه ده رو چاره نووسی خۆی تعالی به قه ده رو چاره نووسی لاده بری ، ههروهه کرداری دوورخستنه وه که ش دیسان به قه ده رو چاره نووسی خۆی په ره ردگا ره . بۆیه لێره دا ده گه یه ئه و ئه نجامه ی که به هیچ شیوه یه ناتوانین له قه ده رو چاره نووسی خۆی تعالی بچینه ده ره وه ، نمونه ی ئه وه ش به هاوشیوه ی لابرده ی قه ده ری برستی و ، تینویه تی و ، گهرمی و ، ساردیه به دژه کانیان ، به هاوشیوه ی دوورخستنه وه ی قه ده ری دوژمه نه به تیکۆشان ، بۆیه ته ماشا ده که یه هه موو شتی که به قه ده رو چاره نووسی خۆی په ره ردگا ره : لابه رو ، لادراو و ، لادانیش .

به خا وه نی ئه و پرسیا ره ده گوتری بیتی : قسه کانت ئه وه ت به سه ردا ده سه پیتی که چیر هۆیه که له هۆکان به کار نه هیتی بۆ ئه وه ی سوو دوو که لکیکی پی فره اهام بکه یه ، یا زیانیکی پی لابه ریت ، چونکه سوو دوو زیانیش ئه گهر خۆی تعالی نووسی بیتی و ته قدیری کردی ، هه ر پوو ده دات و ، ئه گهر نه شینووسی بیتی و ته قدیری نه کردی بیتی ئه و هیچ رێگه یه که به دینا کریتی بۆ پوودانی ، دیسان لێره دا ده توانی بگوتری قسه کانی ئه و که سه وێران بوونی دین و بونیا و ،

خراپوونی جیهانی تێدایه و ، هیچ که سێکیش نه و قسانه نالێت جگه له و که سانهی دیا نه و یت
خۆیان له ئاستی هه قدا گێل بکه و ، لێ یاخی بن ، بۆیه باسی قه ده ر ده که ن بۆ نه وه ی
بیانو و به لگهی _ که سی له سه ره ق _ له سه ره خۆی دوور خاته وه ، قسه کانی نه ویش وه کو
گوفتاری بیاهه په کان بوو که ده یانگووت : ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ [الأنعام :
۱۴۸] واته : نه گهر خوا بیویستایه ئێمه و باو یاپیرانمان هاو به شمان (بۆ خوا) دانه ده نا (۱۶)
، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ [النحل : ۲۵] واته : ﴿وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بێجگه نه و (خوا) هیچ
شتیکمان نه ده په رست ﴿نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه ئێمه و نه باو یاپیرانمان (۱۷) ، بیاهه پان نه مه یان
گووت بۆ نه وه ی به ره له ستی به لگهی خوای تعالی بکه و له سه ره خۆیانی دوور خه نه وه .

بۆ وه لآمدانه وه ی که سی پرس یارکاری پێشوو دیسان ده گووتریت : به شیکی سی یه م ماوه و
باست نه کربوه ، بریتیه له وه ی که خوای تعالی به و هۆیه وه ئاوه هاو ئاوه های نووسی و
ته قدیری کرد بۆیه نه گهر هۆکه به کار بێنیت مایه ی هۆکه (الْمُسَبَّب) دیته ئاراو وه پووده دات
، نه گهر ئاوه هاشت نه کرد نه و پوونادات .

له کاتیکی شدا گووتی : نه گهر خوای تعالی هۆی بۆ نووسی بییت و ته قدیری کرد بییت ،
نه نجامی ده ده م و ، نه گهر ته قدیری شی نه کرد بییت له توانامدا نابیت نه نجامی ده ده م .

پێی ده گووتریت : ئایا تو ئه م بیانووه له به نده که ت ، له کو په که ت ، له کرێکاره که ت
قبول ده که ی نه گهر تو فه رمانی کارێک پێ کرد ، یا قه ده غه ت کربو نه ویش نه و بیانووه ی بۆ
هینایتیه وه ؟ ، نه گهر قبولت بوو ، نه و سه رزه نشت و لۆمه ی نه و که سانه مه که که سه ره پێچی
فه رمانه کانت ده که ن ، یا ماله که ت ده بن ، یا به داوین پیسی تاوانبارت ده که ن ، یا مافه کانت

۱۶ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۱۷ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

پیشیل ده‌کن ، ئەگەر قبولیشت نەبوو ، ئەو باشە چۆن لە تۆ قبول بکریت کاتیکی بەو بیانوانە مافەکانی خوا ی پەرورەدگار لە سەر خۆت لادەبە ی . لە (اثر) یکی ئیسرائیلیدا باسکراوە کە (إبراهیم الخلیل) فەرمووی : ئەو پەرورەدگارم نەخۆشی لە کێوەیە ؟ فەرمووی : لە منەوێ . فەرمووی : ئەو دەرمان و چارەسەری لە کێوەیە ؟ فەرمووی : لە منەوێ . فەرمووی : کەوابوو ئەم پزیشکە چی یە ؟ فەرمووی : پیاویکە لە گەل دەستیدا دەرمان و چارەسەرە کە دەنێرم .

پێغەمبەری خوا ﷺ کە دەفەرمی : بۆ هەر نەخۆشیەکی چارەسەر دەرمانێکی هەیە ، ئەم فەرمايشته‌ی دەبی‌ت بە هۆی بەهیزیوونی نەفسی نەخۆش و پزیشک و ، هانی‌شیان دەدات بۆ داواکردنی ئەو دەرمانە و گەڕان بە دوایدا ، چونکە نەفسی نەخۆش ئەگەر هەستی بەو کرد کە نەخۆشیەکی دەرمانێکی هەیە و لایەهات ، ئەوا دلێشی بە هیواوە پەيوەست دەبی‌ت و ، تینی نا ئومیدی‌شی سارد دەبی‌تەو ، دەرنازی هیوا ی بۆ دەکری‌تەو ، هەرکاتیش نەفسی بەهیز بوو تینی سروشتی ناخیشی پادەپەڕی‌ت و ، دەبی‌ت بە هۆکاریکی چالاک بۆ بەهیزیوونی گیانی ژیا‌ری و نەفسانی و سروشتی و ، هەرکاتیش ئەم پۆحانە بەهیز بوو ، دەبی‌ت بە هۆی چالاکبوونی ئەو هیزانە‌ی هەلیانە‌گرتی و ، ئیتر نەخۆشیەکی دەبە‌زینی‌ت و دووری دەخاتەو ، هەر‌و‌هە پزیشکی‌ش ئەگەر هەستی بەو کرد ئەم نەخۆشیە دەرمانێکی هەیە ئەوا ئەو هەستی خۆی یارمەتی دەدات بۆ ئەو‌ه‌ی داوا ی بکات و بە دوایدا بگە‌ڕی‌ت . نەخۆشی جەستە‌ش هاوتای نەخۆشیەکانی دلانە ، کە خۆی تعالی بۆ دل هەر نەخۆشیەکی دانابی‌ت ئەوا چارەسەریەکی‌شی بۆ داناو بە دژە‌کە‌ی ، بۆیە ئەگەر کەسی هەلگری نەخۆشیەکی پیتی زانی و بە‌کاریهێ‌ناو ، رێکە‌وتی نەخۆشی دلی بوو ، بە ئیزنی خۆی تعالی چاکی دەکاتەو .

به شیک : سه بارهت به رپیازی پیغه مبهری خوا ﷺ له خوپاریزی به رامبه به زورخواردن و ، خواردنی زیاد له ئەندازی پیویست و ئەو یاسایه ی که پیویسته ره چاو بکریت له خواردن و خواردنه ودا :

في المسند وغيره : عنه ﷺ انه قال : ((ما ملأ آدمي وعاء شراً من بطن ، بحسب ابن آدم لقيمات يقمن صلبه ، فإن كان لأبد فاعلاً ، فثُلث لِعَظْمِهِ ، وَثُلث لَشَرَابِهِ ، وَثُلث لِنَفْسِهِ))^(١٨)

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ((ئاده می هیچ تووره که یه کی پر نه کردوه له سک خراپتر بیت ، چەند پاروویه ک به سه بۆ نه وه ی ئاده م پشتی پی راست بکاته وه ، به لام نه گهر هزی به خۆراکی زیاتر بوو ، با سی یه کی سکی بۆ خواردنه منی بیت و ، سی یه کیشی بۆ خواردنه وه ی بیت و ، سی یه کیشی به تال بیت بۆ نه وه ی کرداری هه ناسه دانی ئاسان بیت)) .

نه خۆشیه کان دوو جۆرن : نه خۆشیه گه لیکی ماددی که هۆکاره که ی ده گه پیتته وه بۆ زیادبوونی ماده یه کی له ئەندازه ده رچوو له جهسته دا تا ئەو ئاسته ی زیانی به کرده وه سروشتیه کانی له ش گه یاندوه ، که نه خۆشیه کانی زۆرینه یه و ، هۆکاره که شی ده گه پیتته وه بۆ خواردنی زیاد ی تر پیش نه وه ی خواردنی یه که م هه رس کرابیت و ، زیادبوون له ئاستی ئەو ئەندازه یه ی له ش پیویستیتی و ، خواردنی خۆراکی که م سوودی ، درهنگ هه رس و ، زۆر خواردنی خۆراکی جیاوازی پیکهاته جۆراوجۆر ، بۆیه ئەگه ر مۆف سکی به م خۆراکانه پرکرو ، له سه ری راهات ، تووشی چه ندين نه خۆشی جۆراوجۆری ده کات ، هه ندیک له و نه خۆشیانه

١٨ _ صحیح : أخرجه أحمد (٤ / ١٣٢) ، والترمذي (٢٢٨٠) ، من طريق يحيى بن جابر عن المقدم بن معدي كرب فذكره مرفوعاً ، وأخرجه ابن ماجه (٣٣٤٩) من طريق محمد بن حرب قال : حدثني أمي ، عن أمها أنها سمعت المقدم ابن معدي كرب فذكره مرفوعاً .

درهنگ نامینن و هندیکیشیان خیرا ، شایانی باسه نهگەر مەرۆف مام ناوهندیتی پاراست له خواردناو ، به ئەندازەی پێویستی لەشی بە کاریهێناو ، له چه‌ندایه‌تی و چۆنایه‌تی خۆراك خواردنا مام ناوه‌ند بوو ، له‌ش سوودو قازانجیکی زیاتری لێوه‌ردگیریت به‌ به‌راوردی ئەو سوودو قازانجە‌ی که له‌ خواردنی زۆر وه‌ریده‌گیریت ، پله‌کانی خۆراکیش سی پله‌یه :

یه‌که‌م : پله‌ی پێویستی .

دووه‌م : پله‌ی تێریبون .

سی‌یه‌م : پله‌ی زیاتری .

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌وایی پێداوین : که مەرۆف چه‌ند پارویه‌کی به‌سه‌ بۆ ئەوه‌ی پشتی پێ‌ راست بکاته‌وه‌ ، تووشی داڕۆخانی هێز نه‌بی‌ت و ، له‌ گه‌لێشیدا لاوازه‌بی‌ت ، به‌لام نه‌گه‌ر مەرۆف هه‌زی به‌ خۆراك خواردنی زیاتر هه‌بوو ، با له‌ سی‌یه‌کی سکی‌دا بخوات و ، سی‌یه‌کی تریشی به‌جی بی‌لێت بۆ خواردنه‌وه‌ ، سی‌یه‌کی تریشی به‌تال بی‌ت بۆ ئەوه‌ی کرداری هه‌ناسه‌دانێ ئاسان بی‌ت ، ئەمه‌ به‌سوودترین شتی‌که‌ بۆ له‌ش و بۆ دلیش ، چونکه‌ نه‌گه‌ر س‌ک پرپوو به‌ خۆراك ئەوا بۆ خواردنه‌وه‌ ته‌س‌ک ده‌بی‌ته‌وه‌ ، بۆیه‌ نه‌گه‌ر خواردنه‌وه‌شی به‌سه‌ردا کرد زیاتر ته‌س‌ک ده‌بی‌ته‌وه‌ بۆ هه‌ناسه‌دان و ، نی‌تر تووشی ئیش و ئازارو ماندوو‌بوون ده‌بی‌ت وه‌کو ئەوه‌ی باریکی قورسی هه‌لگر‌تی‌ت ، جگه‌ له‌وه‌ش مەرۆف تووشی خراپ‌بوونی دل ده‌کات ، سه‌ره‌پای ته‌مبه‌لی ئەندامه‌کانی له‌ش بۆ به‌جیهێنانی په‌رس‌تنه‌کان ، هه‌روه‌ها ئەو تێری‌بونه‌ ده‌جولێنی‌ت به‌ره‌و هه‌واو ئاره‌زوو‌کان ، لێره‌دا پوون ده‌بی‌ته‌وه‌ که پرکردنی س‌ک به‌ خواردنه‌وه‌نی زیان به‌ دل و به‌ له‌شیش ده‌گه‌یه‌نی‌ت ، ئەمه‌ له‌ کاتی‌که‌دا نه‌گه‌ر به‌ به‌رده‌وامی یا به‌ زۆری بوو ، به‌لام نه‌گه‌ر جار به‌ جار بوو ، ئەوا هیچی تێ‌دان‌ی یه‌ ، چونکه‌ هاوه‌لی به‌رپێ‌ز (أبوهريرة) له‌ ئاماده‌بوونی خوودی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ شیرو دۆکه‌ی خواردنه‌وه‌ ، تا

فهرموی : ((والذي بعثك بالحق لا أجد له مسلکاً))^(۱۹) واته : ((سویند بهو خوایهی که توی به هق ناردوه ، هیچ پی وشوینکی تری بۆ نادۆزمه وه)) . هاوه لانی تریش چه ندین جار له ناماده بوونی پیغه مبه ری خوادا ﷺ تاوه کو تیریون خواردویانه .

تیریونی زۆری له پاده به ده ریش هیزو جهسته ی مرۆف لاواز ده کات ، نه گهرچی سه رها سوودی پی گه یه نیت ، له راستیدا جهسته ی مرۆف به هیز ده بیت به گویره ی نهو خوارده مه نه ی قبولی ده کات ، نه ک به گویره ی زۆریتی .

له بهر نه وه ی له مرۆفدا به شیکی خاکی و ، به شیکی هه وایی و ، به شیکی ئاوی هه یه ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ خۆراک و خواردنه وه هه ناسه دانیشی کرد به سی به شه وه ، نه گهریش گووترا : بهرکه وتی به شی ناگریی له کوئی یه ؟

ده گووتریت : نه مه مه سه له یه که پزیشکان تیایدا دواون و ، گووتویانه : له جهسته دا به شیکی ناگریی هه یه به کرداریی ، که یه کیکه له پایه کان و بنچینه کانی .

به لام ناقل و ژیری پزیشکانی دیکه و که سانکی تریش مشتومریان له گه لدا کردوون و گووتویانه : له جهسته دا به شیکی ناگریی نی یه به کرداریی و ، به لگه شیان نه مانه ی خواره وه یه :

یه که میان : سه باره ت بهو به شه ناگری یه یا ده گووتریت له بۆشایی ئاسمانه وه دابه زیوه و ، تیکه ل بهم به شه ئاویی و خاکیه بووه ، یا ده گووتریت : تیایدا پیکهات و دروست بوو ، یه کهم بۆچونیش به دوور داده نریت له دوو پۆوه : یه که میان : ناگر به سروشت بهرز ده بیته وه ، نه گهر دابه زیت ، نه وا به هۆی فشار بۆ هیته ری که وه ده ست به دابه زین ده کات له سه نته ری

۱۹ - صحیح : أخرجه أحمد (۲ / ۵۱۵) ، والبخاري (۸ / ۶۷ ، ۱۱۹) ، والترمذي (۲۴۷۷) ، کلهم عن عمر

بن ذر قال : حدثنا مجاهد عن أبي هريرة فذكر الحديث ، وهو حديث طويل .

خۆیهوه بۆ ئەم جیهانه . دووهه میس : ئەو بەشە ئاگرییه که داده به زیت ده بێ به ناچاری به توپی سارده سیردا دا تیپه پ بیت که له و په پی ساردیدایه و ، ئیمهش له م جیهانه دا ته ماشا ده کهین ئاگریکی گهره به ئاوکی که م ده کوژیته وه ، بۆیه ئەو بەشە ئاگرییه بچوکانه که ده بێ به توپی سارده سیردا تیپه پ بیت و له و په پی ساردیدایه ، شایسته تره به کوژانه وه .

دووه میان : ئەوهیه که بگوتریت : ئالێره دا پیکهات ئەمهش زۆر دووره ، چونکه ئەو ته نهی که ده بیت به ئاگرو پیشتر ئاوه ها نه بوو ، پیش بوونی به ئاگریش یا خاک بوو ، یا ئاو بوو ، یا ههوا بوو له بهر سنوورداری بوونی پایه کان له مانه دا ، ئەمهش که وامان داناوه بوه به ئاگر ، خۆی له بنچینه دا تیکه ل به یه کێک له و ته نانه ی سه ره وه بوو و ، په یوه ند بوو پیوه ی ، ته نیکیش که ئاگر نه بیت و تیکه ل به ته نگه لیکی گهره بیت که ئاگر نه بیت و به شیکیش نه بیت له و ته نه گهرانه ، ئاماده نابیت بگوریت بۆ ئاگر چونکه له خوودی خۆیدا ئاگر نی یه و ، ته نه تیکه ل ئاوه کانیش ساردن ، ئیتر چۆن ئاماده ده بیت بگوریت به ئاگر ؟

هه گر بلێن : ئەو بۆ ته نگه لیکی ئاگرین نی یه ئەو ته نانه بگوریت و ، بیگات به ئاگر به هۆی تیکه ل بوونیانه وه ؟

ده لێین : قسه کردن سه بارهت به ده سته وتنی ئەو ته نه ئاگرینه هه ر قسه کانی سه ره وه یه .

هه گر گووتان : ئیمه ده بینین کاتی ئاو به سه ر ماده ی (النّوَرَة)^(۲۰) کوژاوه دا ده کریت ئاگری لی جیا ده بیته وه ، هه گر تیشکی خۆر بهر (البَلُورَة)^(۲۱) که وت ئاگری لی

۲۰ _ النّوَرَة : ماده ی قسله و هه ندی ماده ی تری تیکه ل ده کرێ . بۆ لابردنی توکی جهسته ش به کار دیت . وه رگێپ .

۲۱ _ البَلُورَة : جۆره به ردیکی سپی یه و ده دره وشیته وه ، به بلوور ئاو ده بریت و ، له بهر زۆر سپیتی بریسک ده داته وه ، بهر وانه ((شرح شافیه ابن حاجب)) ، الجزء الأول ، ص ۲۲ ، وه رگێپ .

دهرده که ویت ، نه گەر به ردیکمان کیشا به ئاسنیکدا ئاگری لی دهرده که ویت ، هه موو ئه م ئاگره ش له نه نجامی تیکه لبوونه وه دروست بوو ، نه مه ش دیسان نه وانه پووچ ده کاته وه که له به شی یه کمدا جینگیرتان کرد .

به لام که سانی دیکه ی نکۆلیکار گووتوو یانه : ئیمه نکۆلی ناکه یین که لیکشاندنی به هیژ دروستکاری ئاگر بیت ، وه کو ئه وه ی به ردیک به سه ر ئاسنیکدا بکیشی ، یا هیژی گهرمکردنی هه تاو دروستکاری ئاگر بیت ، وه کو بلوور ، به لام زۆر به دوری داده نیین ئه وه له له شی ئاژه ل و پوهه کدا پوویدات ، چونکه له شی ئاژه ل و پوهه ک ئه و لیکشاندنه به هیژه ی تیدا نی یه که ببیت به هۆی دروستبوونی ئاگر ، وه ئه و نه ندازه پوون و ساف و پاک و بیگهردییه شی نی یه بگات به ئاستی پوون و سافی بلوور ، به شی دهره وه شیان تیشکی خۆری به رده که ویت ، به لام به هیچ شیوه یه ک ئاگر دروست ناکات ، نیت ئه و تیشکه ی ده گاته به شی ناوه وه چۆن ئاگر دروست بکات ؟

پووی دووه م : له بنچینه ی مه سه له که دا : پزیشکان کۆپان که شه رابی کۆنه به سروشت له و په پری گهرمیدایه ، مه حالیشه ئه و گهرمیه به هۆی به شه ئاگرینه کانه وه بیت ، چونکه به لای مروفه وه ماقول نی یه ئه و به شه ئاگرینه هه رچه ند که م بن له به شه ئاویه کاندایه بمیننه وه ماوه یه کی درێژو ، نه شکوژیته وه که چی ئیمه ته ماشا ده که یین ئاگریکی گه وره به ئاویکی که م ده کوژیته وه .

پووی سی یه م : نه گەر له ئاژه ل و پوهه کدا به شیکی ئاگری هه بوویه به کرداریی ، ئه و به شه ئاویه که ده یبه زاندو به سه ریدا زال ده بوو ، به شه ئاگریه که ش داده مرکاو ده کوژایه وه ، چونکه زال بوونی هه ندی مادده و توخم به سه ر هه ندیکی تردا هۆکاریکی گرنگه بۆ گۆپینی سروشتی مادده ی به زینراو بۆ سروشتی مادده ی به زینه ر ، بۆیه ئه و به شه ئاگریه زۆر که مه ده گۆپا بۆ سروشتی مادده ئاویه به زینه ره که که دژی ئاگره .

پهوی چوارهم : خوی تعالی له قورئانه پیروزه که یداوله چەندین نایتدا باسی خولقاندنی مروّف دهکات ، له هەندی ئایه‌دا پێی راگەیانندین که له ئاو خولقاندویهتی ، له هەندیکی تریشدا له خاک ، له هەندیکی تریشدا له تیکه‌له‌یه‌کی هەردوکیان که قورپه ، له هەندیکی تریشدا له قورپکی وشکه‌وه‌بووی وه‌کو سوآلت ، کاتی به‌ر تیشکی هەتاو با ده‌که‌وێت ، که‌چی تهنه‌ا له ئایه‌تیکیشدا پێی رانه‌گەیانندین له ناگر دروستی کردبێت ، به‌لکو نه‌وه‌ی به‌خاسیه‌تی ئیبلیس داناهه .

ثبت في صحيح مسلم : عن النبي ﷺ قال : ((خُلِقَتِ الملائكةُ من نُورٍ ، وَخُلِقَ الجانُ من
مارِجٍ من نارٍ ، وَخُلِقَ آدَمُ مما وُصِفَ لكم))^(٣٣)

واتە : پيغەمبەرى خوا ﷺ فرمويەتى : ((پەريەكان لە نورو پوناكى خولقيتران ، جنوكەش لە بليسى ئاگرىكى بى دووكەل خولقيتران ، ئادەميش خولقيتراوه لەوہى بۆتان وەسفرراوه)) .

ئەمەش نۆز بە پوونی ئاشکەرای دەکات که خولقینراوه له و ماددهیهی خوای تعالی وهسفی دهکات له قورئانهکهیداو هیچی تر ، به لām وهسفی بۆ نه کردوین له ئاگر دروستی کردبیت ، یا له ماددهکهیدا شتێک له ئاگر هه بێت .

پووی پینجم : ئوپەری بەلگەکانیان که بەکاریدەهێنن ئەو گەرمیەى لەشى گیانەوه رانە
 کە دەیبینن ، ئەمەش لە خودى خۆیدا بەلگەى بوونى بەشە ئاگریەکانە ، بەلام ئەمە بەلگەى
 یە ، چونکە هۆى گەرمى لە ئاگر گشتیتەر ، بۆیە جار بە جار هۆى گەرمى ئاگرە ، جار بە
 جاریش جولانەوهیە ، جار بە جاریش تیشکدانەوهیە ، جار بە جاریش گەرمبوونى هەوايە ،

٢٢ - صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ١٥٣ ، ١٦٨) ، وعبد بن حميد (١٤٧٩) ، ومسلم (٨ / ٢٢٦) ، كلهم من طريق عبد الرزاق قال : أخبرنا معمر عن الزهري عن عروة عن عائشة فذكره مرفوعاً .

جار به جاریش نزیكبوونه وهیه له ناگر ، كه دیسان هۆكاره كهی هه وایه كه گهرمیه كه هه لده گریت ، وه چه ندین هۆكاری دیکه ش ، بۆیه مهرج نی یه گهرمی ته نها له ناگره وه بیّت .

هاوه لانی ناگر ده لّین : زانراوه نه گهر خاك و ئاو تیكه ل بوون پتویستیان به گهرمیه كه بۆ نه وهی هه ردوكیان پتگهیه نیت و به باشی تیكه لیان بكات ، به پتچه وانه شه وه هه ریه ك له و مادانه به باشی تیكه ل به ویترا نابیّت و ، له گه لیشیدا یه ك ناگریت ، هه روه ها نه گهر توومان فریدایه نیو قورپه وه به جوړیك نه هه واو نه تیشکی هه تاویشی نه گاتی ، بۆگن ده بیّت ، بۆیه له وه به دهر نابیّت ، كه ئایا له تیكه لاهه كه دا ته نیکی پتگهیه نه ری باش دروست ده بیّت به سروشت یا نه ؟ نه گهر دروست بوو ، نه وا به شه ناگریه كه یه ، نه گهر دروستیش نه بوو ، نه وا تیكه لاهه به سروشتی خۆی گهرمكار نی یه ، به لكو نه گهر گهرمیش بیّت گهرمبوونه كه كاتی یه ، بۆیه نه گهر گهرمبوونه كاتیكه نه ما ، شته كه گهرم نی یه ، نه به سروشتی خۆی و ، نه به چۆنیه تیشی ، به لكو سارد ده بیّت به په های ، به لام هه ندیك له خواردنه مه نی و دهرمان به سروشت گهرم ، چونكه گه وه ریکی ناگریی تیدایه .

بۆیه نه گهر له جهسته دا به شیکی گهرمكار نه بیّت نه وه جهسته یه له وپه پری ساردیدا ده بیّت ، چونكه نه گهر سروشت ساردی پتویست بكات ، هیچ یاره مه تیده رو پتگریكیشی نه بیّت ، پتویسته نه و ساردیه بگا به لووتكه ، نه گهر واش بوو چیترا هه ست به ساردی ناكات ، چونكه نه و ساردیه ی پتوی ده گات نه گهر له لووتكه دا بوو یه كسانی ساردیه زۆره كهی خۆی ده بیّت ، شتیش به هاوشیوهی خۆی كارتیكراو نابیّت و هیچ كاردانه وهیه کی به رامبه ر نابیّت ، نه گهر به و شیوه ش بوو نه وا هه ستی پی ناكات ، نه گهر هه ستیشی پی نه كات نه وا هیچ ئازاریکی به هۆیه وه تووش نابیّت ، دیسان نه گهر ساردیه كه ش له ساردی له شی كه متر بوو نه وا هیچ كاردانه وهیه کی به رامبه ر نابیّت ، لیژده دا ده گهینه نه و نه جامه ی كه نه گهر له له شدا به سروشت به شیکی گهرمكار نه بیّت نه وا هیچ هه ست و كاردانه وهیه کی به رامبه ر به ساردی نابیّت و ، به و هۆیه شه وه هیچ ئازاریکی پی ناكات . گووتیان : له راستیدا به لگه كانی ئیوه

گوفتاری ئه و كه سانه پووج دهكاته وه كه دهلێن : به شه ئاگرینه كان له سه رباری خۆی و سروشته ئاگریه كه ی له م تیكه لاوانه دا ده مینیتته وه ، به لام ئیمه ئه وه نالێن ، به لكو ده لێن : شیوه جۆریه كه ی (صورتها النوعية) له كاتی تیكه ل بووندا خراب ده بیته و نامینیت .

كه سانی تریش ده لێن : بۆ شیوا نه بیته بگووتریت : زه وی و ئاوه وا ئه گر تیكه ل بن ئه وا ئه و گهرمیه ی پێیانده گه یه نیت و تیكه لاویان دهكات گهرمی تیشکی خۆرو هه ساره كانی ترین ، پاشان تیكه لاوه كه له كاتی ته وا و پێگه شتندا ئاماده ی قبولبوونی شیوه پێكهینانه كه ده بیته به هۆی گهرمیه وه پوهه ك بیته یا گیانه وه ر بیته یا كانزا بیته ، پاشان هه یچ پێگه رێكیش نی به به رامبه ر به وه ی كه ئه و تین و گهرمیه ی له تیكه لاوه كاندا به دیده كریت به هۆی خاسیه ت و هه یزێكه وه بیته كه خوای تعالی به دیده هینیت له كاتی ئه و تیكه لاوبونه دا نه ك به هۆی به شه ئاگرینه كانه وه به كرداری ، ئیوه ش چیه تر توانای پوچكردنه وه ی ئه م ئیحه تاله تان نابیت ، چونكه كۆمه لێك له پزیشكه به رێژه كان دانیا ن به مه دا ناوه .

به لام سه باره ت به باس و خواسی هه سته كردنی له ش به سه ردی ، ده لێن : ئه مه به لگه یه كه له له شدا تین و گهرمی هه یه ، هه یچ كه سیش نی به نكۆلی له مه بكات ، به لام به لگه چیه بۆ سنورداری بوونی گهرمكردن به ئاگر به ته نها ؟ چونكه ئه گه رچی هه موو ئاگرێك گهرمكاره ، به لام مه سه له كه ئاوه ها نی به به گشتی ، به لكو پێچه وانه كه ی پاسته : هه ندی گهرمكار ئاگره .

به لام سه باره ت به و گوفتاره تان كه ده لێن شیوه ی جۆریی ئاگره كه خراب ده بیته و نامینیت ، زۆرێك له پزیشكان كۆپان له سه ر ئه وه ی شیوه جۆریه كه ی ده مینیتته وه ، له لایه کی تریشه وه كه ده لێن شیوه جۆریه كه ی خراب ده بیته و نامینیت گوفتاریکی پووجه و

چاکترین پزشکانتان له کتیبه کهیدا به ناوی ((الشفاء))^(۳۳) دانی پيدا ناوهو ، سه لماندویه تی که هه موو پایه کان له سه سروشستی خویان ده میننه وه له تیکه لآوه کاندآ . وبالله التوفیق .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی نه خوشیدا

پیغه مبهری خوا ﷺ چاره سهری نه خوشه کانی به سی جور ده کرد :

- یه کهم : به ده رمانه سروشستی کان
- دووه : به ده رمانه خواوه ندیه کان
- سی یه م : به تیکه لآیه که له هه ردوکیان

نیمهش باسی ئه و سی جور له پیتنومایه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ ده کهین ، بۆیه به باسکردنی ده رمانه سروشستی کان ده ست پی ده کهین ، که وه سفی ده کردو به کاریده هیئا بۆ نه خوشه کان ، پاشان باسی ده رمانه خواوه ندیه کان ده کهین و ، پاشانیش باسی تیکه لآیه که ده کهین .

نیمهش به ئاماژه دان ئاماژه ی بۆ ده کهین ، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ له پاستیدا وه کو پیتنومایکاریک و ، باتگه وازکاریک بۆ خواو ، ناسیاریک بۆ خوا نیردراوه ، بۆ ئه وه ی ئه و کارانه ی که جینگه ی په زامه ندبوونی خوی تعالی به ئومه ته که ی پاگه نه تیت و فره مانیان پی بکات و ، ئه و کرده وانهش که خوی تعالی رقی لی ده بیتته وه پوون بکاته وه وه قه ده غه یان لی بکات ، هه والی پیغه مبهران و فرستاده کان و بارودوخ و په فتاریان له گه ل ئومه ته کانی خویاندا پییان

۲۳ - ئه و پیاوه ناوی (ابن سینا أبوعلی حسین) ی کوپی (عبدالله) یه و ناو نراوه به (الشیخ الرئیس) ، په کیکه له وه فیه له سوفانه ی ده درینه پال نیسلام ، سالی (۴۲۸) کزچی مردوه ، بۆ زیاتر شاره زابوون به وانه کتیبی (کشف الظنون) (۱ / ۳۶) .

پاگه یه نیت ، هه والی خولقاندنی جیهان و ، سه ره تای ده ستپیکردن و گه پانه وه و (المبدأ و المعاد) چۆنیه تی به دبەختی و کامه رانیی نه فس و هۆیه کانیان بۆ پوون بکاته وه .

به لّام پزشکیتی جهسته : وه کو به شیک بۆ ته واوکردنی شه ریعه ته که ی هاتووه و ، مه به ستداریشه بۆ جه ماوه ری خه لک ، به جۆریک له کاتی پیویست بووندا به کارده هینریّت ، به لّام نه گه ر له کاتی ته ندروستیدا توانرا دهستی لیّه لگیریت ، نه وا هیمه ت و هیژ ئاراسته ی چاره سازی دلّ و گیان و ، پاراستنی ته ندروستیان و ، لابرندی نه خوشیه کانیان ده کریّت ، ههروه ها پاراستنی به رامبه ر به هۆکاره کانی خراپوونی مه به سته به پله ی یه که م ، چاککردنی جهسته به بیّ چاککردنی دلّ بیّ سووده ، خراپوونی جهسته ش له گه لّ چاککردنی دلّدا زیانی زۆر که مه و ، زیانیکی لاچوو به دوایدا سوودو قازانجی به رده وامی ته واو دیت . وبالله التوفیق .

به شی یه کهم چاره سه رکردن به دهرمانه سروشتیه کان

به شیك : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی (تا) دا :

ثبت في الصحيحين : عن نافع ، عن ابن عمر ، أن النبي ﷺ قال : ((إِنَّمَا الْحُمَّى _ أَوْ شِدَّةُ الْحُمَّى _ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِئُوهَا بِالْمَاءِ))^(۲۴)

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له پاستیدا (تا) _ یا توندی (تا) _ له کلپ و کوی دۆزه خه وهیه ، به ئاو ساردی بکه نه وه)) .

ئه م فهرمووده به لای زۆریک له پزیشکه نه فامه کانه وه ئالۆز بوو (أَشْكَلَ) ، وایان به خه یالدا هات که دژکاره و پێک ناکه ویت له گه ل دهرمانی (تا) و چاره سه ره کهیدا ، ئیمهش به یارمه تی خوای پهروه ردگار مه به ست و فیهقی فهرمووده که پوون ده کهینه وه ، ده لئین :

فهرمايشته کانی پیغه مبهری خوا ﷺ دوو جۆره : گشتی بۆ هه موو دانشتوانی سه ره مین و ، تاییهت به هه ندیکیه وه .

۲۴ _ صحيح : أخرجه مالك في موطئه (ص ۵۸۷) ، وأحمد (۲ / ۲۱) ، والبخاري (۴ / ۱۴۷) (۷ / ۱۶۷)
ومسلم (۷ / ۲۳) ، وابن ماجه (۳۴۷۲) ، كلهم من طريق نافع عن ابن عمر به .

نموونه‌ی یه‌که‌م : وه‌کو فهرمایشته‌کانیه‌تی به‌گشتی .

نموونه‌ی دووهم : وه‌کو فهرمایشتی : ((لَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ وَلَا بَوْلٍ ، وَلَا تَسْتَقْبِلُوهَا ، وَلَكِنْ شَرُّوْا ، أَوْ غَرِّبُوا))^(٢٥)

واته : ((بۆ میزو پیسی کردن نه‌ پووله‌ قیبله‌ بکه‌ن و ، نه‌ پشتیشی تیبکه‌ن ، به‌لکو پوو بکه‌نه‌ پۆژه‌لات ، یا پۆژئاوا)) . لیره‌دا ئهم فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ بۆ خه‌لکی پۆژه‌لات و پۆژئاوایه‌و نه‌ بۆ خه‌لکی عیراقیشه‌ ، به‌لکو بۆ خه‌لکی مه‌دینه‌و شوینانی تری هه‌مان ئاراسته‌شه‌ وه‌کو وه‌لاتی شام و شوینانی تر . هه‌روه‌ها فهرمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ : ((مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ))^(٢٦) واته : ((نیوان پۆژه‌لات و پۆژئاوا قیبله‌یه‌)) .

ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ زانرا ، ئینجا بۆمان پوون ده‌بیته‌وه‌ که‌ گوفتاره‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فهرموده‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا تایبه‌ته‌ به‌ خه‌لکی (الحجاز) و ، ئه‌و شوینانه‌ی هه‌مان بارودۆخیان هه‌یه‌ ، چونکه‌ زۆریه‌ی ئه‌و (تا) یانه‌ی تووشیان ده‌بووله‌ جۆری (تا) ی پۆژانه‌ی کاتی بوو به‌ هو‌ی هیزی گه‌رمی هه‌تاوه‌وه‌ ، ئه‌مه‌ش ئاوی ساردی بۆ به‌که‌لکه‌ چ به‌ خواردنه‌وه‌ بیته‌ یا به‌ خوشتن ، چونکه‌ (تا) گه‌رمیه‌کی نامۆیه‌ له‌ دل به‌رده‌بی و ، له‌ گه‌ل روح و خوینداو به‌ پێگای خوینبه‌ره‌کاندا به‌ هه‌موو جه‌سته‌دا بلّاو ده‌بیته‌وه‌ ، تیایدا به‌ گرگرتن گرده‌گریت به‌ جۆریک زیان به‌ کرده‌وه‌ سروشتیه‌کان جه‌سته‌ ده‌گه‌یه‌نیت .

٢٥ — صحیح : أخرجه الحميدي (٣٧٨) ، وأحمد (٥ / ٤١٦ — ٤٢١) والدارمي (٦٧١) ، والبخاري (١ / ٤٨ ، ١٠٩) ، ومسلم (١ / ١٥٤) ، وأبو داود (٩) ، وابن ماجه (٣١٨) ، والترمذي (٨) ، والنسائي (١ / ٢٢ ، ٢٣) ، وابن خزيمة (٥٧) كلهم من طريق الزهري عن عطاء بن يزيد عن أبي أيوب الأنصاري فذكره مرفوعاً .

٢٦ — صحیح : أخرجه ابن ماجه (١٠١١) ، والترمذي (٣٤٢) كلاهما عن أبي معشر عن محمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . وأخرجه الترمذي (٣٤٤) من طريق عثمان بن محمد الأحنسي عن سعيد المقبري عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

هۆیه‌کانی (تا) که ده‌گریت به دوو جوړهوه :

کاتی : هۆکاری دروستبوونی ده‌گړیتته‌وه بۆ ئاوسان ، یا جولانه‌وه ، یا به هۆی لیدانی گهرمی هه‌تاوه‌وه ، یا به هۆی جه‌و گهرمیه‌کی له پاده‌به‌ده‌ره‌وه‌و به‌و هاوشیوانه .

نه‌خووشی : نه‌مش سێ جوړه ، سه‌ره‌تا له ماده‌یه‌کی یه‌که‌مه‌وه (ماده‌ اولی) ده‌ست پی ده‌کات و ، پاشان هه‌موو جه‌سته گهرم ده‌بیټ . بۆیه نه‌گهر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی به‌ روحه‌وه هه‌بیټ نه‌وا به‌ پۆژه‌تا ناو ده‌بریټ ، چونکه به‌ زۆری له ماوه‌ی پۆژیکدا نامینیت و ، نه‌وپه‌پی درێژی‌وونه‌وه‌شی سێ پۆژه ، نه‌گهر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی‌شی به‌ خه‌لقه‌کانی جه‌سته‌وه بیټ نه‌وا به‌ بۆگه‌نه‌تا (عفنیة) ناوده‌بریټ ، نه‌وانه‌ش چوار جوړن : (زه‌ردای ، په‌شکاوی ، به‌لغمی ، خوینی . نه‌گهر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی‌شی به‌ نه‌دامه‌ په‌قه‌ بنه‌په‌تیه‌کانه‌وه بیټ (الأعضاء الصلبة الأصلية) ، نه‌وا به‌ سووکه‌تا (حُمى دِق) ناوده‌بریټ ، نه‌م جوړانه‌ش چه‌ندین چه‌شنی تر له‌ خۆ ده‌گریت .

پیده‌چیی جه‌سته سوودیکی نه‌وتۆ له (تا) وه‌رگریت که له‌ ده‌رمان وه‌ری ناگریت ، زۆر جاریش پۆژه‌تاو بۆگه‌نه‌تا هۆکاریکی سه‌ره‌کی ده‌بن بۆ پیڼگه‌یانندی چه‌ندین ماده‌ی چه‌ر که به‌بێ بوونی نه‌وانه‌ پینه‌ده‌گه‌شت ، هۆکاریکی کاریگه‌ریش ده‌بن بۆ کردنه‌وه‌ی چه‌ندها کونیه‌ی داخراو (السُّد) که نه‌و ده‌رمانانه‌ی تاییه‌تن به‌ کردنه‌وه‌وه نه‌یاندنه‌توانی بیڼکه‌نه‌وه .

(تا) زۆریک له نه‌خووشیه‌کان چاره‌سه‌ر ده‌کات :

به‌لام چاو هه‌وکردنی نوێ و کۆن (الرُّمْدُ الحديثُ والمتقادمُ) ، (تا) هۆکاریکی گاریگه‌ر بۆ چاکبوونه‌وه‌ی زۆربه‌ی جوړکانی به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رسوپمینی خێرا ، به‌سوودیشه‌ بۆ نه‌خووشیه‌کانی ئیفلیجی و ، ده‌م خواربوون و ، گرژی‌بوونی زۆرخواردن و ، چه‌ندین نه‌خووشی تر که هۆکاری دروستبوونی ده‌گړیتته‌وه بۆ زنده‌ ماده‌ی چه‌ر .

پزیشكانىك ئەو گوشتارەى دانەر دەسەلپىن :

هەندى لە پزىشكە بە پزىزەكان پىيان راگەياندم و گووتيان : دلخۆش دەبين كاتى زۆرىك لە نەخۆشەكان (تا) ی لىدیت ، وەكو چۆن بە چاكبوونەوهى نەخۆشەكە دلخۆش دەبين ، چونكە (تا) سودىكى زياترى پى دەگەيەنیت بە بەراوردى خواردنەوهى دەرمان ، چونكە (تا) كە زۆرىك لە خەلتەو و ماددە بۆگەنە زيان بەخشەكانى جەستە پىدەگەيەنیت و بەوهش نامادەى دەرچوون دەبیت ، پاشان ئەگەر پىكەوتى دەرمانەكان بوو ئەوا دەرەدەچیت و ، بەوهش چاكبوونەوه پوودەدات .

ئەگەر ئەمە زانرا ، ئىنجا دەگەينه ئەو ئەنجامەى كە دەشى مەبەستى فەرموودەكە بەشەكانى (تا) ی كاتى بىت ، چونكە بە خۆهەلكىشان لە ئاوى ساردو ، خواردنەوهى ئاوى ساردى سەوڭاو ئەو (تا) يە لە شويەكانى جەستە لادەچیت و ، چيتر نەخۆش پىويستى بە چارەسەرى دىكە نابىت ، چونكە ئەو (تا) يە تەنها چۆنەتەيكى گەرمەو بە پوحوە پەيوەندە ، تەنها گەياندى چۆنەتەيكى ساردى بەسە بۆ لادانى ، بەوهش گەرى (تا) كە دادەمركىتەوه بەبى ئەوهى واپىويست بكات مادەيەك بكريتە دەرەوه ، يا چاوه پىكردى پىگەياندى مادەيەك بۆ ئەوهى دەرچیت .

هەرەوها دەشى مەبەستى فەرموودەكە سەراپاى جۆرەكانى (تا) بىت ، چاكترىنى پزىشكان (جالينوس)^(٢٧) دانى بەوهدا ناوه كە : ئاوى سارد بۆ (تا) بەسوودە ، لە بەشى دەيەمى كىتەبەكەيدا (حيلة البرء) دەلالت : ئەگەر پىاويكى لاوى ، چاك گۆشتى ، تەندروست لە كاتى قەرچەى گەرماداو ، لە كاتى (تا) ی زۆرداو ، هېچ ئاوسانىك لە هەناويدا نەبىت ، لە ئاوى ساردا خۆى شت ، يا مەلەى تىدا كرد ، بەدلنپاى سودى لىدەبينىت . دەلالت : ئىمەش فەرمان بەوه دەكەين بەبى وەستان .

(الرازي)^(٢٨) له كتيبە گەرەكهيدا ده‌لێت : ئەگەر هێز بەهێزیو ، (تا) ش زۆر توند بوو ، پێگەیاندن ئاشكەرابوو ، هیچ ئاوسانێك له هەناودا نەبوو ، هیچ هەناودپان یا گەدەولێه كیش (فقق) نەبێت ، ئەوا خواردنەوهی ئاوی سارد بەسووده ، ئەگەر نەخۆش تەندروست بوو ، قەرچەیی گەرماش بوو ، له سەر بەكارهێنانی ئاوی ساردیش پاهاتبوو بۆ ئەندامەكانی دەرەوهی له‌شی ، با ئیزنی بدرێت .

فەرمايشتی پێغه‌مبەری خوا ﷺ : ((الْحُمَّى مَنْ فُتِحَ جَهَنَّمَ)) واتە (تا) له گرو بلیسەیی دۆزەخ و ، بڵاوبوونەوهی تی ، هاوتاشی فەرمايشتی : ((شِدَّةُ الْحَرِّ مَنْ فُتِحَ جَهَنَّمَ)) واتە : زۆر گەرمی له گرو بلیسەیی دۆزەخەوهی ، ئەمەش بە دوو پوو لێكدەدرێتەوه :

یەكەمیان : ئەوه نموونەو توێژاڵێكە له دۆزەخ داتاشراو ، بۆ ئەوهی بە‌لای بە‌نده‌كانی خواوه بە‌لگەیه‌ك بێت له سەر ناپه‌تیه‌كانی ئاگرو ، په‌ندیشی لی وه‌ریگرن ، پاشان خوای تعالی فەرمانی داوه له جەسته‌ی مۆفدا دەرکه‌وێت به‌ چەند هۆكارێك پێویستی ده‌كات وه‌كو به‌رنزی پله‌ی گەرماو هێتر ، هه‌روه‌كو چۆن خۆشی وشادی ئاره‌زوو له نێمه‌ته‌كانی به‌هه‌شته‌و ، خوای تعالی له‌م دونیايدا به‌ده‌ری خستوو ، وه‌كو په‌ندو ئامۆزگاریه‌ك و ، به‌لگەیه‌كیش بێت به‌‌لای به‌نده‌كانی خواوه بۆ خۆشیه‌كانی به‌هه‌شت ، خوای تعالی فەرمانی دەرکه‌وتنی ئەمەشی داوه له‌ نیوان به‌نده‌كانیدا به‌ چەند هۆكارێك پێویستی ده‌كات .

دووه‌م : پێده‌چیی مه‌به‌ست چواندن بێت ، بۆیه‌ توندی (تا) ی به‌ گرو بلیسەیی دۆزەخ چواندوو ، وه‌ توندی گەرمیشی پێ چواندوو ، بۆ ئاگادارکردنەوه‌ی نه‌فسی به‌نده‌كان

٢٨ _ مامۆستاو فه‌یله‌سوف (أبوبکر محمد) ی کوپی (زکریا الرازي) یه ، پزیشکه‌و ، خاون چه‌ندین دانراوه ، یه‌کێك بووه له هه‌ره زیره‌كه‌كانی زه‌مه‌نی خۆی ، کتیبی (الحاوي) به‌ سی به‌رگ له‌ بواری پزیشکیداو ، کتیبی (الأعصاب) و چه‌ندین کتیبی تریشی داناوه ، سالی (٢١١) ی کۆچی له‌ شاری (بغداد) مردوو . بپوانه : (سير أعلام النبلاء) (٤ / ٣٥٤) . (وکشف الظنون) (٢ / ١٢١٥) .

سه بارهت به توندی سزای ناگر ، وه توندی ئەم گەرمیەش لە گەڕ بلیسە دۆزەخ دەچیت ،
 که ئەو هێندە گەرمیە بە سێک بەریدە که ویت ئەگەر نزیک بێتەوه .

فەرمایشتی پیغمبەری خوا ﷺ : ((فَأَبْرِدُهَا)) ، بە دوو پوو (ريوایة) کراوه :

یەكەم : له : (أَبْرَدَ الشَّيْءَ) وه وهگریره واته : بارهكهى گۆپى بۆ ساردى ، به
 هاوشیوهى (اسخنه) واته : بارهكهى گۆپى بۆ گەرمی .

دووهم : له م پرستهیه وه وهگریره (بَرَدَ الشَّيْءَ يَبْرُدُهُ) واته : شتهكهى سارد کردو
 ساردی دهکا ، ئەمەش زمانیکى پاراوترو به کارهێنراوتره ، له م باره شه وه شاعیرێك دهلیت :

إِذَا وَجَدْتُ لَهَيْبَ الْحُبِّ فِي كَبْدِي أَقْبَلْتُ نَحْوَ سِقَاءِ الْقَوْمِ أَبْتَرِدُ
 هَبْنِي بَرْدَتْ بِبَرْدِ الْمَاءِ ظَاهِرُهُ فَمَنْ لِنَارِهِ عَلَى الْأَحْشَاءِ تَتَقَدُّ

واته :

ئەگەر له جەرگمدا ههستم به گری خوشه وستی کرد

دیم به رهو لای بیره ئاوی قهومه که و خۆم فیتک دهکه مه وه

با به ساردی ئاوه که پووکه شی فیتک بکه مه وه

به لام ئەو ناگره ی له هه ناومدا گری گرتوه کی بکوژینیته وه

فەرمایشتی پیغمبەری خوا ﷺ : ((بِالْمَاءِ)) به دوو پوو لیكدراوه ته وه :

یەكەمیان : مه به سستی پیغمبەری خوا ﷺ هه موو ئاویکه ، ئەمەش پاستره .

دووهم : مه به سستی ئاوی زه مزه م بوو ، لایه نگرانی ئەم بۆچۆنه ئەو فەرمووده یه ده که ن به
 به لگه که پیشه وا (البخاري) له (صحيح) هکهیدا له (أَبِي جَمْرَةَ نَصْر) ی کوپی (عمران

الضُّبَعِيُّ) وه دهگيرپيته وه ده لیت : ((كُنْتُ أَجَالِسُ ابْنَ عَبَّاسٍ بِمَكَّةَ ، فَأَخَذَتْنِي الْحُمَّى فَقَالَ : أَبْرِدْهَا عَنْكَ بِمَاءٍ زَمَزَمَ ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِنْ الْحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِدْوْهَا بِالْمَاءِ ، أَوْ قَالَ : بِمَاءٍ زَمَزَمَ))^(٢٩)

واته : (أَبِي جَمْرَةَ نَصَرَ) كُورِي (عمران الضُّبَعِيُّ) دهگيرپيته وه ده لیت : ((له مهككه له خزمه تي (ابن عباس) دا داده نيشتم ، نه وه بوو (تا) داگيرتم و نه ویش فرموي : به ناوی زهمزه م نیش و گرمی سارد لابه ره ، چونکه پيغه مبهري خوا ﷺ فرموي : (تا) له گپو بليسه ی دۆزه خه وه يه ، به ناو نیش و گرمی سارد بکه نه وه ، يا فرموي : به ناوی زهمزه م)) . نه وه که سه ی فرموده که دهگيرپيته وه گومانی هه بوو ، نه گينا نه گه ريه کلاي بکرديا ته وه که به ناوی زهمزه مه ، نه وا فرمانیک ده بوو بۆ خه لکی مهككه له کاتي (تا) دا نه و ناوه به کاربين ، چونکه لای نه وان زۆره وه به ئاسانی دهست ده که ویت ، بۆ شويانی دیکه ی جگه له وانیش به و ناوه ی دهست ده که ویت .

پاشان نه وه که سانهش که ده لین مه به ستي پيغه مبهري خوا ﷺ هه موو ناویک بوو جياوازيان تيکه وت سه باره ت به وه ی ئايا ناوه که بکريت به خيرو صه دهقه ، يا به کاربهيتريت ؟ به دوو بۆچوون . بۆچوونی راست : ناوه که به کاربهيتريت ، واش گومان ده به م نه و شته ی هانی نه وه که سانه ی داوه بلین : مه به ست نه وه بوو ناوه که بکريت به خير ، نه وه بوو که ئالۆزه کيان بۆ دروست بوو سه باره ت به چۆنيه تي به کارهيتانی ناوی سارد له بواری (تا) داو ، پويی به کارهيتانیان نه زانیوه ، نه گه رچی گوفتاره کانیان پويه کی چاکی هه يه ، کاتي بۆچونیان وابوو که پاداشت له جۆری کرده وه يه ، بۆيه وه کو چۆن سه لميندراوه که گپي تينويه تي له سه ر که سه ی تينو به ناوی سارد دهگوژيترپيته وه ، ناوهاش خواي تعالی گپي (تا) له سه ر که سه ی نه خوښ دهگوژيترپيته وه وه کو پاداشتيکی

٢٩ - صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٩١) ، والبخاري (٤ / ١٤٦) ، من طريق همام قال : أخبرنا أبو حمزة

به رامبر به به خشینی ئاوه که ، ئه م شته له فیهو ئاماژهی فه مووده که وه وه رده گیریت ،
ئه گینا مه بهستی سه ره کی به کارهینانی ئاوه که به .

وقد ذکر أبونعیم وغیره من حدیث أنس یرفعه : ((إذا حُمَّ أَحَدُكُمْ ، فَلْيُرَشَّ عَلَيْهِ الْمَاءُ الْبَارِدَ ثَلَاثَ لَيَالٍ مِنَ السَّحَرِ))^(۳۰)

واته : (أنس) ده فره میت : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : ((نه گه ر که سیکتان (تا) ی
به رزیووه ، با سیّ شه و له کاتی شه به قی به ره به یاندا ئاوی ساردی به سه ردا بکریّت)) .

وفي سنن ابن ماجه عن أبي هريرة یرفعه : ((الْحُمَّى كَبِيرٌ مِنْ كَبِيرٍ جَهَنَّمَ فَتَنُوهَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ الْبَارِدِ))^(۳۱)

واته : (أبي هريرة) ده فره میت : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : (((تا) گرو بلیسه ی
موشه دمه یه که _ نه و ئامیره یه که ئاستگه رفووی پیّ ده کات له ئاگر _ له موشه دمه کانی
دۆزه خ بۆیه به ئاوی سارد ناره حه تی و گهرمی له سه ر خۆتان لابه رن)) .

وفي المسند وغیره ، من حدیث الحسن ، عن سَمُرَةَ یرفعه : ((الْحُمَّى قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ ، فَأَبْرِدُوهَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ الْبَارِدِ ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا حُمَّ دَعَا بِقِرْيَةٍ مِنْ مَاءٍ ، فَأَفْرَغَهَا عَلَى رَأْسِهِ فَأَغْتَسَلَ))^(۳۲)

۳۰ _ صحیح : آورده الألبانی فی صحیح الجامع (۴۹۷) ، وانظر السلسلة الصحيحة (۱۳۱۰)

۳۱ _ صحیح : أخرجه ابن ماجه (۳۴۷۵) من طریق قتادة عن الحسن عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً ، وصححه الألبانی فی صحیح الجامع (۳۱۸۹) ، والصحيحة (۱۸۲۲) .

۳۲ _ ليس فی مسند أحمد . ورواه الطبراني في الكبير (۷ / ۲۲۷) من حديث إسماعيل بن مسلم المكي عن الحسن عن سمرة بن جندب مرفوعاً .

وفي السنن : من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ قال : دُكِرَتِ الحُمَى عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَسَبَّهَا رَجُلٌ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((لَا تَسُبَّهَا فَإِنَّهَا تَنْفِي الذُّنُوبَ ، كَمَا تَنْفِي النَّارُ خَبَثَ الْحَدِيدِ)) (٣٣)

له بهر نه وهی کاتې مړوځ (تا) ی لیدیت په کسه ر په پړه وی خپاریزی ده کات له خوارده مهنه خراپه کان و ، هه لده ستیت به خواردنې خوراک و دهرمانی به سوود ، که پوټکی کاریگر ده بینیت له پاکړنه وهی جه ستو ، کردنه دهره وهی پیسیه زیاده کانی و ، پاکړنه وهی له مادده خراپه کانی و ، کاریکی نه وتوی تیده کات به هاوشیوهی کاری ناگر که پیسیه کانی ناسن ده کاته دهره وهو ، ناسنه پوخته که ی پاک ده کاته وه ، بویه (تا) نزیکترین شتیکه که له ناگری موشه دهمه ی ناستگر ده چیت که پوخته ی ناسنه که پاک ده کاته وه ،
نهم نه اندازه یه به که به لای یزیشکانی جه ستوه زانراوه .

٣٣ - إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٤٦٩) ، وضعفه الألباني . الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

به لām سه بارهت به وهی (تا) پۆلی هه بیته له خاوین کردنه وهی دل له پیسی و گهرداوه کانی ، کاریکه پزیشکانی دلان ده یزانن و ، به و جورده ده یبینن که پیغه مبه ره که یان ﷺ هه والی پیداون ، به لām نه گهر مرۆف له چاکبوونه وهی نه خووشی دل نا ئومید بوو ، نه واهم چاره سه ره هیه سوودیککی پی ناگه یه نیت .

(تا) سوود به دل و جهسته ده گه یه نیت ، بویه جوین پیدانی سته م و دژایه تی ده رپرینه . جاریکیان (تا) م لیها تبوو ، گوفتاری هه ندی شاعیرم بیرکه وته وه که جوینی پی ده دهن و ده لئین :

زارتْ مُكْفَرَةُ الذُّنُوبِ وَوَدَّعَتْ
تَبَّأَ لَهَا مِنْ زَائِرٍ وَمُودَّعٍ
قَالَتْ وَقَدْ عَزَمْتُ عَلَى تَرْحَلَهَا
مَازَا تَرِيدُ ؟ فَقُلْتُ : أَنْ لَا تَرْجِعِي

واته :

سهردانی کردین لابهری تاوان و مالتاواپی کرد
له ناوچیت چ سهردانیکارو چ مالتاویکاریکه
کاتی سووریوو له سه رپۆشتن گووتی
چیت دهوی ؟ گوتم : چیت نه گه رپیتته وه

گوتم _ (ابن القيم) _ تو له ناوچیت چونکه جوین به شتیک ده دهی پیغه مبه ری خوا ﷺ جوین پیدانی قه دهغه کردووه . به لām نه گهر نه و شاعیره بیگوته :

زارتْ مُكْفَرَةُ الذُّنُوبِ لِحَبَّهَا
أَهْلًا بِهَا مِنْ زَائِرٍ وَمُودَّعٍ
قَالَتْ وَقَدْ عَزَمْتُ عَلَى تَرْحَلَهَا
مَازَا تَرِيدُ ؟ فَقُلْتُ : أَنْ لَا تُقْلَعِي

واته :

سهردانی کردین لابهری تاوان به دارزان
یاخوا به خیر بیت چ سهردانیکارو چ مالتاوایکاریکه
کاتی سووریوو له سه رپۆشتن گووتی
چیت دهوی ؟ گوتم : هه رگیز لانه چیت و نه نشیتته وه

شایسته تر ده بوو بۆی ، (تا) کهش له سه‌ری لاده‌چو و ده‌نیشته‌وه ، ئه‌وه‌بوو به‌ خیرا له سه‌ری منیش نیشته‌وه . له‌ فهرمووده‌یه‌ کدا که (صحیح) ی و (ضعیف) یم بۆ ده‌نه‌که‌ و تووه باسکراوه که : ((حُمَى يَوْمٍ كَفَّارَةٌ سَنَّةٌ))^(٣٤) واته : ((تا) ی پۆژیک لابهری تاوانی سالتیکه)) ، ئه‌مه‌ش به‌ دوو شیوه‌ لیک ده‌دریته‌وه :

یه‌که‌ میان : (تا) ده‌چیته‌ نێو هه‌موو ئه‌ندام و جومگه‌کانی له‌شه‌وه ، که ژماره‌یان سێ سه‌د و شه‌صت جومگه‌یه ، بۆیه به‌ هه‌ر جومگه‌یه‌ک تاوانی پۆژیکى له‌ سه‌ر لاده‌بات .

دوهم : (تا) کاریگه‌ریه‌کی نه‌وتو له‌ سه‌ر جه‌سته به‌جی ده‌هیلێت که به‌ گشتی تاوه‌کو سالتیک لاناچیت ، لی‌ره‌دا ئه‌م فهرمووده‌یه‌ وه‌کو فهرمووده‌که‌ی تری پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ لیک دراوه‌ته‌وه که ده‌فه‌رمیت : ((مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))^(٣٥) واته : ((هه‌رکس مه‌ی بخواته‌وه چل پۆژ هه‌یج نوێژیکى لى وه‌رناگیریت)) . چونکه شوێنه‌وارى مه‌ی له‌ ناخی به‌نده‌و ، خوێنبه‌رو ده‌مارو ، ئه‌ندامه‌کانی له‌شیدا چل پۆژ ده‌مێنێته‌وه . خواش زاناته‌وه .

٣٤ _ ضعیف جداً : رواه تمام في فوائده (٢ / ١٢١) ، وابن أبي الدنيا في كتاب المرض والكفارات (١٩٥) .
والحديث ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٧٩٦) : ((الْحُمَى حظ كل مؤمن من النار ، وحمل ليلة تكفر خطايا سنة مُجَرَّمَةً)) . وانظر الضعيفة (٣٥٣٢) .

٣٥ _ صحيح : أخرجه الترمذي (١٨٦٢) من طريق عبدالله بن عبيد بن عمير عن أبيه عن ابن عمر فذكره مرفوعاً ، وأخرجه أحمد (٢ / ٣٥) عن عبدالله بن عبيد بن عمير عن ابن عمر فذكره ليس فيه : عن أبيه .
وأخرجه أحمد (٢ / ١٧٦) والدارمي (٢٠٩٧) ، وابن ماجه (٣٢٧٦) ، والنسائي (٨ / ٣١٤ ، ٣١٧) ، وابن خزيمة (٩٣٩) من طريق عبدالله بن الديلمي عن ابن عمرو فذكره مرفوعاً . والحديث صححه الألباني في صحيح الجامع (٢ / ٦٢) .

(أبو هريرة) _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : بەلامەوہ (تا) لە ھەموو ئەو نەخۆشیانەى تووشم دەبێت خۆشەویستەرە ، چونکە دەچێتە نێو ھەموو ئەندامیکمەوہ ، ھەموو ئەندامیکیش خَوای پەرورەدگار بەشى خۆى پاداشتى دەداتى .

وقد روى الترمذي في جامعه من حديث رافع بن خديج يرفعه : ((إِذَا أَصَابَتْ أَحَدَكُمْ الْحُمَّى - وَإِنَّ الْحُمَّى قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ - فَلْيُطْفِئْهَا بِالْمَاءِ الْبَارِدِ ، وَيَسْتَقْبِلْ نَهْرًا جَارِيًا ، فَلْيَسْتَقْبِلْ جَرِيَّةَ الْمَاءِ بَعْدَ الْفَجْرِ وَقَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ ، وَلْيَقُلْ : بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ ، اشْفِ عَبْدَكَ ، وَصَدِّقْ رَسُولَكَ . وَيَنْفَعْسُ فِيهِ ثَلَاثَ غَمَسَاتٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، فَإِنْ بَرِيَ ، وَإِلَّا فَعِي خَمْسٍ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي خَمْسٍ ، فَسَبْعَ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي سَبْعٍ فَتِسْعَ ، فَإِنَّهَا لَا تَكَادُ تُجَاوِزُ تِسْعًا بِإِذْنِ اللَّهِ))^(٣٦)

واتە : پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی : ((ھەركات كە سێكتان (تا) ی لیھات _ كە (تا) ش بەشیکە لە ئاگر _ با بە ناوی سارد بیکۆژنیتەوہ ، پوو بکات لە پوو باریکی لەبەر پۆیشتو ، دواى بەرەبەیان و پێش خۆرەلأھاتن پوو لە ئاراستەى پۆشتنى ئاوەكە بکات و ، با بلیت : بە ناوی خوا ، پەرورەدگار ، بەندەكەت چاك بکەرەوہ ، پێغەمبەرەكەت بە راست داہنى و ، ئینجا سى پۆژ بە سى جار خۆھەلگیشان خۆى لە ئاوەكە ھەلگیشیت ، ئەوا چاك دەبیتەوہ ، ئەگەر چاك نەبۆوہ با پێنج پۆژ ئەوہ دووبارە بکاتەوہ ، ئەگەر چاك نەبۆوہ ئەوا بە ھوت ، ئەگەر بە ھوت چاك نەبۆوہ ئەوا بە ئیزنى خَوای تعالى لە تۆ تێپەر ناویت)) .

دەلیم _ (ابن القيم) _ ئەمە لە پۆژانى ھاوین و لە وەلاتە گەرمەکاندا بە سوود دەبێت بە پێى ئەو مەرجانەى كە پێشتر ئاماژمان پێدا ، لەو كاتەدا ئاو لە ساردترین باریدایە چونکە لە

٣٦ _ ضعیف : أخرجه أحمد (٥ / ٢٨١) ، والترمذي (٢٠٨٤) كلاهما من طريق روح بن عبادة قال : حدثنا مرزوق أبو عبدالله الشامي ، قال : حدثنا سعيد _ رجل من أهل الشام _ كما في رواية أحمد قال : أخبرنا ثوبان عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ فذكر الحديث . ولم أجده من طريق رافع بن خديج ولعله وهم من المصنف ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٥) ، وانظر الضعيفة (٢٣٣٩) .

تیشکی هه تاوه به دووره ، هه روه ها له و کاته دا هه موو هیزه کان بۆ مرۆف فه راهام بووه ، بۆ نموونه سوود له نووستن و ، کپی و ، فیتکی هه واکه وهر دگریت و ، به وهش به هیزی هه موو ئه و هیزانه ی بۆ کۆده بیته وه ، له گه ل به هیزی دهرمانه کهش ، که بریتیه له ئاوه سارده که و ، کاریگه ریه کی ئه و تۆ ده خه نه سه ر (تا) کاتیه که ، یا (تا) بچرچره پوخته که ، مه به ستم به پووخت ئه وه یه که هیچ ئاوسانیکی ئه ندامه کانی له شی له گه لدا نه بیته و ، هیچ نیشانه یه کی خراپ و مادده یه کی بۆگه نیش له جه سته دا نه بیته ، له و کاته دا هه موو ئه و هۆکارانه ده بن به هۆی کپیوونه وه و نیشته وه ی (تا) که ، به تایبته ئه گه ر له یه کێک له و پۆژانه دا بیته که له فرموده که دا هاتوو ، چونکه ئه و پۆژانه به زۆری (تا) هکه ی تیدا توند ده بیته وه ، به تایبته له و وه لاتانه دا که ئاماژه ی پیدرا ، له بهر شلی و نه رمی خه لته ی دانیشته وانه کانیا و ، خیرا کاردانه وه ی چاکیان به رامبه ر به دهرمانه به سووده که .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ

له چاره سه رکردنی سکچوندا :

چاره سه رکردنی به هه تگۆین :

في الصحيحين : من حديث أبي المتوكل ، عن أبي سعيد الخدري ، ((أن رجلاً أتى النبي ﷺ ، فقال : إن أخي يشتكى بطنه _ وفي رواية : استطلق بطنه _ فقال : اسقه عسلاً ، فذهب ثم رجع ، فقال : قد سقيته ، فلم يُغن عنه شيئاً ، وفي لفظ : فلم يزدّه إلا استطلاقاً ، مرتين أو ثلاثاً ، كل ذلك يقول له : اسقه عسلاً . فقال له في الثالثة أو الرابعة : صدق الله ، وكذب بطن أخيك)) (٢٧)

٢٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١٩ ، ٩٢) ، وعبد بن حميد (٩٣٨) ، والبخاري (٧ / ١٥٩ ، ١٦٥) ، ومسلم (٧ / ٢٦) ، والترمذي (٢٠٨٢) ، كلهم من طريق قتادة عن أبي المتوكل عن أبي سعيد الخدري فذكر الحديث .

واته : (أبي سعيد الخدري) _ خوای لى پازى بىت _ دهفهرمىت : ((پياوىك هاته خزمهتى پىغه مبهرى خوا ﷺ و ، گووتى : براكه م هاوار له سكى دهكات _ له (رىوايه) تىكدا : سكى دهچىت _ نهوىش فهرمووى : ههنگوینى بدهرى ، پياوه كەش پۆشت و پاشان كه پايه وه ، گووتى : ههنگوینم پىدا ، هىچ سوودىكى بۆ نه بوو ، له بىزهيه كدا : تهنا سكهونه كەى زياد كرد ، دوو جار يا سى جار ، له هه موو جار ئىكشدا پىغه مبهرى خوا ﷺ پىتى دهفهرموو : ههنگوینى بدهرى . به لام بۆ سى يه م جار يا بۆ چواره م جار پىتى فهرموو : خوای پهروه رىگار راست دهفهرمىت و ، سكى براكه ت درۆ دهكات)) .

وفي صحيح مسلم في لفظ له : ((إِنَّ أَخِي عَرَبَ بَطْنُهُ))

واته : واته هه رىسكردنى خۆراكى خراپ بووه ، كه دهى نهخۆش كهوتوه .

سوودەکانى ههنگوین :

ههنگوین سوودو كه لكىكى يه كجار كه و رهى تىدايه دهتوانين به مانهى خواره وه پوونى بكهينه وه :

١. ههنگوین پاكه ره وهى نهو پىسيانه يه كه له خوینبه رو كه دهو هىترىشدا كۆبۆته وه .
٢. ههله وشىن و شىكه ره وهى بۆخ و شىداره كانه (رطوبات) به خواردن و چهوركردن .
٣. به سووده بۆ كه سه به ته مه نه كان و كه سانى به لقه مدار .
٤. به سووده بۆ نهو كه سانى مىزاجيان شىدارو سارده .
٥. ههنگوین ژىيه ره نه رىمكاره بۆ سروسى مروؤ .
٦. هىزى نهو دايكانه ده پارىزىت كه شىر به منداله كانيان ده ده ن زياتر له دوو سال و شىره كه شيان زياد دهكات (المعاجين) .
٧. لابه رى چۆنيه تيه كانى ده رمانه بۆن ناخۆشه كانه .

۸. سنگ و جگر پاك دهكاتهوه .
۹. میزهیتهره . گونجاوه بۆ ئه و كۆكانه ی له به لغمه وه پووده دات . ئه گه ر تێكه ل به پۆنی گول بكریت و به گهرمی بخوریته وه ، ئه و بۆ گه زتنی جپوجانه وه رو ، خواردنه وه ی ئه فیون به سووده . گونجاوه بۆ ئه و كۆكانه ی له به لغمه وه پووده دات .
۱۰. ئه گه ر تێكه ل به ئاو بكریت و بخوریته وه بۆ گه زتنی سه گ ی هار به سووده ، هه روه ها بۆ خواردنی جۆری دۆمه لانی بكوژ به سووده .
۱۱. ئه گه ر گوشتی نه رم و تازه وه هه روه ها كالیارو خه یارو كوله كه و بايجان له نۆو هه تگۆیندا هه لگريت بۆ ماوه ی شه ش مانگ ده پیاریزیت .
۱۲. ته رمی مردوان ده پیاریزیت .
۱۳. بۆیه پێی گووتراوه پیاریزه ری ئاسووده ی بۆ ترس .
۱۴. ئه گه ر جه سته و پرچی ئه سپیونی پێ چه وه ر بكریت ، ئه و ئه سپی و پشك و كپشكه كه ی ده كوژیت ، پرچ درێژ ده كات و ، جوانی ده كات و ، نه رمی ده كات .
۱۵. ئه گه ر چاوی پێ بریژیت ، تاریکی چا و لاده بات .
۱۶. ئه گه ر ددانه كانی پێ پاك بكه یته وه سپیان ده كاته وه و ساف و لوسیان ده كات و ، ته ندروستیان ده پیاریزیت و ، پوكیش ده پیاریزیت .
۱۷. ده می خوینبه ره كان ده كاته وه .
۱۸. خوینی بیئوژی ئافره تان زیاد ده كات .
۱۹. لسته نه وه ی پێش نان خواردنی به یانی به لغمه ناھیلت و ، پێشووه كانی نۆو گه ده ده شواته وه و ، پاشماوه كانی ده كاته ده ره وه و ، گهرمی ده كات به گهرمیكه ی مام ناوه ندو ، كونیله داخراوه كانی ده كاته وه و ، هه مان كاریش بۆ جگه رو گورچیه و میز لدان ئه نجام ده دات و ، كه مترین زیانی به كونیله داخراوه كانی جگه رو سپل ده گه یه نیت به به راوردی هه موو شیرینه كانی دیکه .

له گەڵ هەموو ئەمانەشدا جێی متمانەیهو ، زیانی زۆر کهمه ، به لّام به شیوهیهکی کاتی زیان بهو کهسانه دهگهیه نیت که زردوویان ههیه (للصفراوین) ، به لّام دهتوانریت تیکه لّ به سرکهو شتی تری لهو جوړه بکریت و ، ئیتر سوودیکی زۆری بۆ ده بێت .

بۆیه ههنگوین خواردنیکه له گەڵ خواردنهکاندا ، دهرمانیکه له گەڵ دهرمانهکاندا ، خواردنهوهیهکه له گەڵ خواردنهوهکاندا ، شیرینه له گەڵ ههلوو شیرینیهکاندا ، چه ورکارێکه له گەڵ چه ورکارهکاندا ، دلخۆشکاریکه له گەڵ دلخۆشکارهکاندا ، ههچ شتی کهمان بۆ به دینه هینراوه لهو چاکتر بێت ، یا لهو بچیت ، یا نزیک بهو بێت ، کهسانی دیرینیش پشتیان به ههچ شتیک نه دهست تهنها به ههنگوین نه بێت . زۆربهی کتیبه دیرنهکان به ههچ جوړیک باسی شه کری تیدا نی یه ، نهشیان دهناسی ، به لکو شتیکی نوێ یه ، وه پیغه مبهری خوا ﷺ هه موو به یانیه که پیش نان خواردن لێی ده خوارده وه ، ئه وهش نهینیهکی سه رسورمینی تیدایه سه بارهت به پاراستنی ته ندروستی که جگه له که سه زرنگه به پرژه کان په ی پی نابه ن و ، به پشتیوانی خوا ی تعالی له کاتی باسکردنی پڕیازی پیغه مبهری خوا ﷺ له بواری پاراستنی ته ندروستیدا به یادی ده هینینه وه .

وفي سنن ابن ماجه مرفوعاً من حديث أبي هريرة : ((مَنْ لَعِقَ الْعَسَلَ ثَلَاثَ غَدَاةٍ كُلَّ شَهْرٍ ، لَمْ يُصِبْهُ عَظِيمٌ مِنَ الْبَلَاءِ))^(٢٨)

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خوا ی لی پازی بێت _ ده فهرمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((هه رکه سیک سی به یانیان له هه موو مانگی کهدا ههنگوین بلیسیته وه ، ئه وا تو شتی ههچ به لایه کی گه و ره نابیت)) .

٢٨ _ ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٤٥٠) من طريق عبد الحميد بن سالم عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٨٣١) وانظر الضعيفة (٧٦٢) .

وفي أثر آخر : ((عَلَيْكُمْ بِالشِّفَاءَيْنِ الْعَسَلِ وَالْقُرْآنِ))^(٣٩) واته : پێغه‌مبەری خوا ﷺ فرمویەتی : ((هەردوو چارەسەرەکه بەکار بێنن که هەتگۆین و قورئانە)) .

لێردا پێغه‌مبەری خوا ﷺ هەستاوه بە کۆکردنەوهی نێوان پزیشکیتی مەووفی و پزیشکیتی خواپی ، لە نێوان پزیشکیتی جەستە و ، پزیشکیتی پوچ ، لە نێوان دەرمانی زەمینی و دەرمانی ئاسمانی .

ئەگەر ئەمە زانرا ، ئینجا بۆمان پوونده‌بێتەوه که ئەو کەسە پێغه‌مبەری خوا ﷺ وەسفی هەتگۆینەکە بۆ کرد ، سکچونەکە لە ئەنجامی ژۆر خواردنیکەوه بوو که هەموو گەدە پێ کەردبوو ، ئەویش وەسفی هەتگۆینی بۆ کرد بۆ پال پێوه‌نانی ئەو زیاده‌یە کۆبویۆوه لە لاکانی گەدەو پێخۆڵەکانیدا ، چونکه هەتگۆین پاکەرەوه‌یەو ، پۆلیکی گاریگەریش دەبینیت لە پال پێوه‌نانی زێدە خۆراکه‌کاندا ، گەدە ئەو کەسەش توشی چەند خەلتە‌یەکی لینج بوو ، نەیدەهێلا خواردەمەنی لە سەر جێگیربۆی لە بەر ژۆر لینجیەکە ، چونکه گەدە پێشووی هەیه وەکو قەدیفە ، بۆیه ئەگەر ئەو پێشووانە خەلتە‌ی ژۆر لینجی لە سەر کۆبێتەوه ، خراپی دەکات و خۆراکه‌کش بۆگەن دەکات ، بۆیه دەرمانەکە بریتیه لەو دەرمانانە که تێکە‌لاوه لینجەکە لە سەر لادەبات ، هەتگۆینیش چاکترین پاکەرەوه‌و لابەرە ، که چاکترین دەرمان بووه ئەم نەخۆشیە پێ چارەسەر کرایت ، بەتایبەت ئەگەر تێکە‌ل بە ئاوی گەرم کرا .

سوودی دوبارەکردنەوهی پێدانی هەتگۆین بەنەخۆش :

لە چەند جار دوبارەکردنەوهی پێدانی هەتگۆیندا مانایەکی پزیشکی سەر‌سوپمێنی تێدا‌یه ، بریتیه لەوهی که دەرمانەکه پێویستە بپرو ، ئەندازە‌یەکی هەبێت بە گۆڕە‌ی باری

٣٩ _ ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٤٥٢) من طريق أبي إسحاق عن أبي الأحوص عن ابن مسعود فذكره

مرفوعاً وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٦٥) وانظر الضعيفة (١٥١٤) .

نه خۆشیه که ، نه گهر بپی دهرمانه که له نه خۆشیه که که متر بوو ، نه وا به یه کجاری لاینبات ، نه گهر بپی دهرمانه که له نه خۆشیه که که زیاتر بوو ، نه وا کاریگه ری خراپی ده بیئت و هیز لاواز ده کات و ، زیانی تریش دروست ده کات ، بۆیه کاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانیدا ههنگوینی بداتی ، بریکی پیدا به شی به رتگاریبونه وهی نه خۆشیه که ی نه کردو ، نه گه شته ئاستی مه به ست ، کاتی پیاوه که پیغه مبه ری خوی ﷺ ناگادار کرده وه ، تیگه شت نه و بره ی پیی داوه نه گه شتۆته ئاستی پیویست ، کاتی پیاوه که چه ند جارێک هاته وه خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ ، جه ختی دووباره پیدانی ههنگوینه که ی پی ده کرد بۆ نه وه ی بگات به و نه ندازه یه ی توانای به رهنگاریبونه وهی نه خۆشیه که ی ده بیئت ، نه وه بوو کاتی خواردنه وهی ههنگوینه که دووباره بۆوه به گوێره ی ماده و جۆری نه خۆشیه که ، به ئیزنی خوی تعالی ، چاک بۆوه ، بۆیه گرنگیدان به : برو نه ندازه ی دهرمان ، چۆنیه تیه کانیان ، نه ندازه ی هیزی نه خۆش ، نه خۆشیه که ، له گرنگترین یاساکانی پزشکیته .

فرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ : ((صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَّبَ بَطْنُ أُخَيْكَ)) ئاماژه یه کی تیدایه بۆ جیگه ریبوونی سودو که لکی دهرمانه که ، مانه وهی نه خۆشیه که که ناگه پێته وه بۆ خراپی و کورت هیانی خودی دهرمانه که ، به لکو ده گه پێته وه بۆ درۆزی سک و ، زۆری ماده بۆگه نه کان تیایدا ، بۆیه فرمانیدا چه ند جارێک دهرمانه که ی بۆ دووباره بکاته وه له بهر زۆری نه و ماده نه ی له گه دهیدا بوو .

پزشکیتی پیغه مبه ری خوا ﷺ وهکو پزشکیتی پزشکانی ترنی یه ، چونکه پزشکیتی پیغه مبه ری خوا ﷺ بێگومانه ، کۆتای پێهێنهره ، له لایه ن خواوه یه ، له سروشی خواوه یه ، له نورو پوناکی پیغه مبه رایه تی و ، عه قلیکی ته واوه وه رگه راوه ، به لام پزشکیتی که سانی تر زۆریه ی گومان و ، سووسه بردن و ، تاقیکردنه وه یه ، لیڤه دا نکۆلی له وه ناکریت که زۆریک له نه خۆشه کان سودو که لک له پزشکیتی پیغه مبه رایه تی وه رناگرن ، چونکه له راستیدا نه و که سانه سودی لیوه ردگرن که قبولی ده که ن و ، بره وایان وایه که نه گه ربه کاری به یین

نه خۆشیه که یان چاک ده کاته وه ، قبولیشی ده که ن به و په یری باوه پو ئیمان و ملکه چیه وه ،
 نه و قورئانه ی که نه خۆشیه کان له سئگدا چاک ده کاته وه ، نه گهر به و باوه په وه وهر نه گیریت
 هه رگیز سئگه کان له نه خۆشیه کان چاک ناکاته وه ، به لکو بۆ دوو په وه کان تاوانی زیاتر ده خاته
 سه ر تاوانیان و ، نه خۆشی زیاتر ده خاته سه ر نه خۆشیه کانیان ، لیره دا پزیشکیتی ئاسایی
 پزیشکانی جه سه ته هه رگیز ناگات به ئاستی پزیشکیتی پیغه مبه رایه تی ، چونکه پزیشکیتی
 پیغه مبه رایه تی ته نها گونجای لاشه چاک و ساغه کانه ، هه روه ها چاک بوونه به قورئان ته نها
 گونجای پوحه چاک و ساغه کانه و ، گونجای دلّه زیندووه کانه به خۆشه ویستی خواو
 پیغه مبه ره که ی ، بۆیه په وه ره گیزانی خه لک له پزیشکیتی پیغه مبه ره وه کو نه وه یه په وه ی
 خویان له چاک بوونه وه به قورئان وه رگیزین ، که بێ گومان چاکترین چاره سه ری به سووده ،
 نه وه ش ناگه رپه ته وه بۆ خراپ بوون و کورت هینانی ده رمانه که ، به لکو ده گه رپه ته وه بۆ به دی
 سه روشتی مرۆف و ، بۆگه نی جیگه و ، قبولنه بوونی . والله الموفق *

به شیک سه باره ت به وه که هه نگوین شیفا به خشه به خه لک :

جه ماوه ری خه لک به دوو بۆچوون جیاوازیان تیکه وت سه باره ت به گوفتاری خوی تعالی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ [النحل : ٦٩] واته : ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ له سکى نه و (هه تگانه وه) دپته ده ر ﴿شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ خواردنه وه یه ک که په تگه کانی جیاوازه ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ که شیفا ی تپدایه بۆ خه لکی^(٤٠) ، به وه ی ئایا
 پاناو له ووشه ی (فيه) دا ده گه رپه ته وه بۆ ووشه ی (الشراب) ، یا ده گه رپه ته وه بۆ ووشه ی (القرآن) ؟ راست : ده گه رپه ته وه بۆ ووشه ی (الشراب) ، نه مه ش بۆچوونی (ابن مسعود) و (ابن عباس) و (الحسن) و (قتاده) و ، زۆرینه یه ، چونکه نه مه باسکراوه و ، مه به ستی
 ئایه ته که ش نه وه یه که چاک بوونه وه له ووشه ی (الشراب) دایه که مه به ستی هه تگوینه که یه ،

به لām له ئایه ته که دا باسی قورئان نه کراوه ، فهرموده (صحیح) هکه ی سه ره وهش که پیغه مبهری خوا ﷺ تیايدا ده فره میت : ((صَدَقَ اللَّهُ)) ناشکه رایه که مه بهستی مه تگۆینه که یه . والله تعالى أعلم .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نه خوشی چاوه قوله داو (الطاعون) ، چاره سه رکردنی و چونییه تی خوپاراستن له مه نه خوشیه :

في الصحيحين عن عامر بن سعد بن أبي وقاص ، عن أبيه ، أنه سمعه يسأل أسامة بن زيد : ماذا سمعت من رسول الله ﷺ في الطاعون ؟ فقال أسامة : قال رسول الله ﷺ ((الطاعون رجز أرسل على طائفة من بني إسرائيل ، وعلى من كان قبلكم ، فإذا سمعتم به بأرض فلا تدخلوا عليه ، وإذا وقع بأرض وأنتم بها فلا تخرجوا فرارا منه))^(٤١) .

واته له (عامر) ی کوپی (سعد) ی کوپی (أبي وقاص) هوه ، که کوپیستی بابی بوو له (أسامة) ی کوپی (زيد) ی ده پرسی : سه بارهت به نه خوشی چاوه قوله چیت له پیغه مبهری خواوه ﷺ بیستوو ؟ (أسامة) ش فره مووی : پیغه مبهری خوا ﷺ فره مووی : ((نه خوشی چاوه قوله سزایه که نیردرا بۆ کۆمه لیک له (بني إسرائيل) و ، نه وانه ی پیشی ئیوه ، بۆیه هه رکات گویدی بڵاوبوونه وهی بوون له زهویه کدا پوویداوه ، مه چنه نهو جیکه یه ، نه گهر له زهویه کیشدا پوویداو ئیوه ی تیا بوو نهوا لهو زهویه ده رمه چن وهکو هه لهاتنی که له نه خوشیه که)) .

٤١ _ صحیح : أخرجه مالك في موطئه (٥٥٨) ، والحميدي (٥٤٤) ، وأحمد (٥ / ٢٠٠ ، ٢٠٢ ، ٢٠٧ ، ٢٠٨) ، البخاري (٤ / ٢١٢) ، ومسلم (٧ / ٢٦ ، ٢٧) ، والترمذي (١٠٦٥) ، كلهم من طريق عامر بن سعد عن أبيه فنذكره .

وفي الصحيحين أيضا : عن حَفْصَةَ بنتِ سِيرِينَ ، قالت : قال أنسُ بن مالكٍ : قال رسول الله ﷺ : ((الطَّاعُونَ شَهِادَةٌ لِّكُلِّ مُسْلِمٍ))^(٤٢)

واته : (أنس) ی کوپی (مالک) _ خَوای لی پازی بیّت _ دهفه رمیّت : پیغه مبهری خوا
ﷺ فه رموی : ((نهخوشی چاوه قوله شهیدیه بۆ هه موو موسلمانیک)) .

تاعون چی یه ؟

نهخوشی چاوه قوله (الطاعون) له پووی زمانه وه : جوړیکه له په تا ، خاونی کتیبی (الصحاح) نه مه ی فه رمووه . به لای پزیشکانیشه وه : ئاوسانیک پیسی بکوژه له گه لیدا گرپکی توندی ژور به ئیش دهرده چیّت که له ئەندازه به دهر ده بیّت ، به زوری ده وروبه ریشی رهش یا سه وز ، یا تاریک و دیز ده بیّت ، له ئەنجامیشدا به خیرایی بۆ برین و زام و کیم ده گورپیت ، به زوریش ، له سیّ جینگه دا دهرده که ویت : بن هه نگل ، پشته وه ی گوئ ، سه ره وه ی لووت (الأرنبه) ، وله گوشته نه رم و شله کاندا .

وَفِي أَثَرِ عَنْ عَائِشَةَ : أَنَّهَا قَالَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الطَّعْنُ قَدْ عَرَفْنَاهُ ، فَمَا الطَّاعُونُ ؟ ((قَالَ غَدَّةٌ كَغَدَّةِ الْبَعِيرِ يَخْرُجُ فِي الْمَرَأَقِ وَالْإِبْطِ))^(٤٣)

واته : خاتوو (عائشة) _ خَوای لی پازی بیّت _ له پیغه مبهری خوا ی ﷺ پرسى :
ده زانین (الطعن) واته : لیدان و پیاچه قان چی یه ، نه ی (الطاعون) چی یه ؟ نه ویش
فه رموی : ((لوویه که به هاوشیویه ی لووی ووشت له شوینانی ورگ و سک و بن هه نگلدا
دهرده چیّت)) .

٤٢ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١٥٠ ، ٢٢٠ ، ٢٢٣ ، ٢٥٨ ، ٢٦٥) ، والبخاري (٤ / ٥٩) ، ومسلم (٦ /

٥٢) كلهم من طريق عاصم بن سليمان الأحول عن حفصة بنت سيرين عن أنس فذكره مرفوعاً .

٤٣ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ١٣٣ ، ١٤٥ ، ٢٥٥) عن عائشة فذكرته .

پزیشکان ده‌لّین : ئەگەر دومی لّ له گووشتە نەرم و شلەکان و ، بن هەنگل و شوینە پیچ و پەنای جەستە و ، پشته‌وهی گوێ و سەر‌وهی لووت (الأرنبه) دەرچوو ، له پەگەزێکی بۆگەنیش بوو ، به چاوه‌قوله ناو دەربریت ، هۆکارە کەشی دەگەریتەوه بۆ خوینیکی پیس مەیلی گەنن و خراپبوون دەکات و ، دەگورپت بۆ ناوه‌پۆکیکی ژەهرین به جۆریک ئەو ئەندامە لّ له ش بۆگەن و خراپ دەکات و گورپنکاری دەهینیت به سەر ئەندامەکانی دەورووبە ریشیدا ، پەنگە خوین و کیمیشی لّ بتکیت و ، چۆنیەتیەکی خراپیش بۆ دّ بەریت و ، رشانە‌وه‌و دّ کوئی و بورانە‌وه بۆ نه‌خۆش دروست بکات ، ئەگەرچی ناوی تاعون گشتی یه بۆ هەموو ئاوسانیک کە چۆنیەتیەکی خراپ بۆ دّ بنیتریت و دەرەنجام بگاتە ئاستی کوشتن ، به‌لام له بنچینه‌دا تایبەتکراوه به‌و گۆشتە لووهی له جەستە‌دا دیتە‌دەر ، چونکە ئەو‌ەندە خراپە هیچ ئەندامێکی له‌ش قبولی ناکات تەنها ئەو شوینانە نه‌بیّت کە زۆر لاوازه به سروشت ، له هەمووشیان خراپتر ئەو جۆرانە یه کە له بن هەنگل و پشته‌وهی گویدا دیتە‌دەر له به‌ر زۆر نزیکیان له ئەندامە گرنگە‌کانە‌وه کە سەر ، له هەمووشیان بۆ‌وهی تر جۆره سوره‌کانه ، پاشان زەرە‌دە‌کانه ، به‌لام جۆره پەشه‌کان هیچ کەس لّی پزگاری نابیّت .

له به‌ر ئە‌وهی تاعون له کاتی پەتادا زۆر ده‌بیّت ، له‌وه‌لاتانە‌دا کە دەر‌داوی‌ه‌و نه‌خۆشی زۆره ، بۆیه ناوی به پەتا بڵاویۆتە‌وه وه‌کو ئە‌وهی (الخلیل) ده‌فهرمیت : پەتا : واتە تاعون . گوتراویشه : هەموو نه‌خۆشی‌ه‌که بڵاویۆتە‌وه هەموو خە‌لک تووشی بن .

به‌لام بۆ سه‌لماندن ده‌لّین له نێوان پەتا و تاعون‌دا گشتی و تایبەت هه‌یه ، بۆیه هەموو تاعونیک پەتایه ، به‌لام هەموو پەتایه‌ک تاعون نی یه ، هه‌روه‌ها نه‌خۆشی‌ه‌ گشتی یه‌کان له تاعون گشتی تره ، چونکە تاعون تەنها یه‌کێکە له نه‌خۆشی‌ه‌ گشتی یه‌کان ، تاعونیش بریتییه له دومی لّ و برین و زام و ئاوسانیک له‌و شوینانە‌دا دیتە‌دەر کە باسکران .

شوینه وارمکانی تاعون :

دهلیم _ (ابن القيم) _ ئەم برین و زام و ، ئاوسان و ، دومه لانه ، شوینه واری تاعون و خودی تاعون نین ، به لām له بهر ئه وهی پزیشکان ته نها شوینه واره پووکه شه که ی ده زانن ، بۆیه ئه وانه ی سه ره وه یان کردووه به خودی تاعون .

که چی ناوی تاعون بۆ سۆشت به کار دیت :

یه که میان : ئه و شوینه واره ده رکه و توهانه ی له پووکه شدا دیارن و پزیشکان باسیان کردووه .

دووم : ئه و مردنه ی به هۆی ئه وه وه پوو ده دات ، ئه مه ش مه به سته به و فه رموده (صحیح) ه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمیت : ((الطاعونُ شَهادَةٌ لِّكُلِّ مُسْلِمٍ)) واته : ((تاعون شهیدیه بۆ هه موو موسلمانیک)) .

سۆیه م : ئه و هۆیه ی که له پیناویدا ئه م نه خۆشیه نێردراوه ، له فه رموده (صحیح) ه که دا هۆی ناردن ی هاتووه کات ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمیت : ((بَقِيَّةُ رِجْزٍ أُرْسِلَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ))^(٤٤) واته : ((پاشماوه ی سزایه که نێردراوه بۆ (بني إسرائيل))) وورد فیه : ((أَنَّهُ وَخَزُ الْجَنِّ))^(٤٥) واته : ((تێوه ژه نینی جنه)) ، و جاء : ((أَنَّهُ دَعْوَةُ نَبِيٍّ))^(٤٦) واته : ((نزالیکردنی پیغه مبه ریکه)) .

٤٤ _ تقدم تخريجه .

٤٥ _ صحيح : رواه أحمد (٤ / ٣٩٥) ورواه الطبراني في المعجم الصغير (١ / ٩٥) بلفظ ((وخز أعدائكم من الجن)) عن أبي موسى ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣٩٥١) ، وانظر الضعيفة (١٨٦) ، والإرواء (١٦٣٧) ، (١٦٣٨) . وفي صحيح الجامع (٣٩٤٦) وحسنه الألباني : ((الطاعون شهادة لأمتي ، وخز أعدائكم من الجن ...)) ، وانظر الصحيحة (١٩٢٨) .

پوونکردنه وهی کارتیگردنه کانی جن له نه خوشی تعاونداو _ چۆنیه تی لادانی

هیچ شتیك به لای پزیشکانه وه نی یه بۆ ئه وهی بتوانن هۆکاره کانی دروستبوونی نه خوشیه که لابه رن ، یا توانای دهستنیشانکردنی هۆی سه ره کی نه خوشیه که یان هه بیته ، پیغه مبه رانیش هه والی کاره نادیاره که نمان ده ده نی ، هه چیشیان به دهسته وه نی یه نکۆلی له وه بکات که ئه وه نه خوشیانه به هۆی کاری پوچه خراپه کانه وه نه بیته ، چونکه گاریگه ری پوچه خراپه کان له سروشت و ، نه خوشیه کان و ، فه وتاندنی مرۆف شتیکه هه چ که س ناتوانی نکۆلی لیبکات ، به ده ر له که سانی نه فام به پوچه خراپه کان و گاریگه ریه کانی و ، کاردانه وهی جهسته و خوو سروشتی مرۆف به رامبه ر به و گاریگه ریه یانه ، پیده چۆی خوای په روه رده گار پینگه به م پوچه خراپانه بدات هه ندۆ ته صه روف به جهسته ی مرۆف وه بکه ن له کاتی پوودانی په تاو ، خراپبوونی هه وادا ، هه روه ها پینگه ی پیده دا ته صه روف به هه ندۆ ماده خراپه کانه وه بکات که شیوازیکی خراپ بۆ جهسته دروست ده کات ، به تایبه ت له کاتی وروژانی خوین و (المرءة السوداء) ، له کاتی وروژانی ئاوی نیڕینه دا ، لیڕه دا پوچه خراپه شه ی تانیه کان پویتیکی گاریگه ر ده بیته بۆ هاندنی خاوه نی ئه م پوداوانه بۆ ئه نه جامدانی کرده وه کانیان که هه رگیز توانای هاندانی که سانی ئاسایی دیکه ی نی یه هه مان ئه وه کرده وانه ئه نه جام بده ن ، بۆیه پیویسته که سه کان پالنه ریکی زۆر به هیزی تر به کاربیته بۆ لادانی گاریگه ری ئه وه پوچه خراپانه و ، له هه مان کاتیشدا ده توانن کرده وه چاکه کان که بریتیه له زیکرو ، دوعاو ، پارانه وه ، به خشین و ، خویندنی قورئان به کاربیته بۆ دابه زاندنی پوچی فریشته چاکه کان و به زاندنی پوچه خراپه کان و ، پوچکردنه وهی شه پریان و ، دووخته وهی گاریگه ریان .

ئیمه _ (ابن القیم) _ و که سانی دیکه ی جگه له ئیمه ش ئه وه مان چه نندین جار که خوای تعالی نه بیته هه چ که س ژماره یان نازانیت تاقیی کردۆته وه و ، بۆمان ده رکه وتوو که دابه زاندنی ئه م پوچه چاکانه و له خو نزیکردنه وهی گاریگه ریه کی ئیجابی گه وره ی هه یه بۆ

به‌هیزکرنی سروشت و ، دورخستنه‌وه‌ی ماده خراپه‌کان • به‌لام ده‌بیئت نه‌و کرداره پیش پته‌وبوون و قایمبوونی نه‌خۆشیه‌که له له‌شدا نه‌نجام بدریئت و ، له کاتی‌کدا بیئت بتوانرێت کاری تی‌بکریئت و کون بکریئت ، بۆیه هه‌رکس خوای په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتووی بکات ، نه‌وا له کاتی هه‌ست کردنیدا به‌هۆکاره خراپه‌کان یه‌کسه‌ر په‌نا ده‌باته به‌ر به‌کاره‌ینانی هۆکاره چاکه‌کان بۆ له خۆ دورخستنه‌وه‌ی ، نه‌مه‌ش چاکترین ده‌رمانه‌ بۆی ، به‌لام نه‌گه‌ر خوای تعالی ویستی به‌جیه‌ینانی قه‌ده‌رو چاره‌نووسی خۆی هه‌بیئت ، دلێ به‌نده‌که‌ی خۆی به‌رامبه‌ر به‌ناسین و به‌بیرداهاتن و داواکردن و به‌کاره‌ینانی هۆکاره چاکه‌کان بێئاگا ده‌کات و ، چیتر هه‌ستی پێ نا‌کات و ، نایه‌ویئت به‌کاری بێنیئت ، نه‌و کاته خوای په‌روه‌ردگاریش فه‌رمانی خۆی له سه‌ر به‌نده‌که‌ی حه‌تبه‌جێ ده‌کات •

پاشان _ إن شاء الله _ ئەم مانایە بە درێژێ باس دەکەین لە میانەی باسەکەماندا سەبارەت بە خۆ چارەسەرکردن بە نووشتەو ، پەناگرتنەکانی پێغەمبەراییەتی و (العوذ النبویة) ، زیکو ، نزاو ، بەخشیندا ، لەوێشدا پوونی دەکەینەووە کە بەراوردکردنی پزیشکی پزیشکان بە پزیشکی پێغەمبەر ، وەکو بەراوردکردنی پزیشکی سۆفی و بەساللأجوانە بە پزیشکی ئەوان ، وەکو ئەوێ زیرەکان و پێشەواکانیان دانیان پێدا ناوە ، هەرەها پوونی دەکەینەووە کە سروشتی مرفایەتی بەهێزترین شتێکە کە کاردانەوێ خۆی هەیە بەرامبەر بە پووەکان ، وە هێزی پەناگرتنەکان و ، نووشتەو ، نزاکان ، لە سەرروی هەموو هێزێکەووە ، تا ئەو ئاستە هێزی ژەهرە کوشندەکانیش بچ دەکاتەووە .

مەبەستىش ئۇ ۋە يەكە : خراپىۋونى ھەۋا بەشىكە لە بەشەكانى ھۆى تەۋاۋ ، كە تاۋون
دروست دەكات ، چونكە خراپىۋونى ناۋەپۆكى ھەۋا ھۆيەكى كاريگەرى دروستىۋونى پەتاۋ
بۆگەن بوۋىيەتى ، چونكە ناۋەپۆكى ئۇ ۋە ھەۋايە دەگۈپىت يەكىك لە چۆنىيەتىە
خراپەكانى بە سەردا زالّ دەيىت ۋەكوگەنن و ، بۆنكرن ۋە ھەراۋى بوون لە ھەر
كاتىكدا يىت لە كاتەكانى سالّ ، ئەگەچى زۆرتىن روۋدانى لە كۆتايى ھاۋىندايە ، ھەرۋەھا

له پایزیشیدا به زۆری پووده دات به هۆی کۆبوونه وهی پاشماوه تال و سهخته تیژه کان و هیتیش له هاوینداو ، شینه بوونه وهی له کۆتایدا ، ههروه ها له پایزیشدا پووده دات به هۆی ساردبوونی ههواو ، قوراپیوونی بۆخ و شی و ئه و پاشماوانه ی که له وهزی هاویندا شی ده بۆوه ، دهره نجام په تگ ده خواته وه ، گهرم ده بیّت و ، بۆگه ن ده بیّت و ، ئینجا نه خۆشی بۆگه ن دروست ده کات ، به تایبهت نه گهر پیکه وتی جهسته یه کی ئاماده بووی ، گونجای ، خای ، سستی ، کهم جووله ی ، زۆر ماده بوو ، نهوجا ئه م جوهره مۆقه به زۆری ده فیه وتیت و تووش ده بیّت .

ته ندروستیتترین وهزیش له م بواره دا وهزی به هاره . (أبقرط)^(٤٧) ده لّیت : زۆرتترین نه خۆشیه کان و ، کوشنده ترینیان ، له وهزی پایزدا یه ، به لّان وهزی به هار ، ته ندروستیتترین وهزهره کانه و له هه مووشیان که متر مردنی تیدا پوو ده دات ، بۆیه له وهزهره کانی به هارو هاویندا دهرمانسازان و ، ئاماده کاری مردوان خۆیان ئاماده ده که ن و قهرزیش ده که ن بۆ کۆکردنه وهی دهرمانه پیویسته کان بۆ ئه وهی له وهزی پایزدا به کاری بیّن ، لیّره دا وهزی پایز وهکو به هاری ئه مانه چونکه ئیش و کاریان زۆر ده بیّت ، بۆیه بیرى ده که ن و ، به هاتنی ده لّخۆشیش ده بن .

وقد روى في حديث : ((إِذَا طَلَعَ النُّجْمُ ارْتَفَعَتِ الْعَاهَةُ عَنْ كُلِّ بَلَدٍ))^(٤٨)
 واته : له فهرمووده یه کدا هاتووه : ((هه رکات ئه ستیّره که هه لّه ات ئه وا دهربو نه خۆشی له سه ره هه موو وه لّاتیک به رز ده بیّته وهو نامیّنیت)) ، ئه ستیّره ی نیو ئه م فهرمووده یه به کۆمه له

٤٧ _ له به ناویانگترین پزیشکه کانی یونانه و ، سالی (٣٧٧) ی پیش زاین مردوو .

٤٨ _ أسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٢ / ٣٤١ ، ٣٨٨) من طريق وهيب قال : حدثنا عسل بن سفیان ، عن عطاء بن أبي رباح عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . فيه عسل بن سفیان وهو ضعيف .

ئەستێرە (الثريا)^(٤٩) لێکدراوەتەوە ، هەروەها بە دەچوونی پووەك له وەرزی بەهاردا لێك دراوەتەو ، لەم بارەشەو خۆی تەالی دەفەمیت : ﴿ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴾ [الرحمن : ٦] واتە : ئەستێرەو گزەگیاو درەخت (بۆ خوا) سوژدە دەبەن^(٥٠) چونکە دەرچوونی تەواوی لە وەرزی بەهاردا یەو ، ئەو وەرزه شه که نهخۆشی و دەردو بەلای تێدا نامینیت .

بەلام لە بارەى کۆمەڵە ئەستێرە (الثريا) وە ، لە گەڵ هەڵاتنی لە بەرەبە یاندو لە ئاوابوونیدا نەخۆشیەکان زۆر دەبن .

(التَّمِيمِي) له کتیبی ((مادة البقاء)) دا دەلێت : خراپترین کاتەکانی سال ، که گەرەترین دەردو بەلای بە سەر جهسته دا دینیت دوو کاتە :

یەكەمیان : کاتی کۆمەڵە ئەستێرە (الثريا) بەرو ئاوابوون دەچێ لە کاتی دەرکەوتنی بەرەبە یاندا . دووەمیان : کاتی هەڵاتنی لە پۆژه لاتەو پێش دەرکەوتنی خۆر بە سەر جیهاندا ، لە شوینگەیهك له شوینگەیهك مانگدا (منازل القمر)^(٥١) ، که بریتیه له کاتی تێپەرپوونی وەرزی بەهارو کۆتایی هاتنی ، بەلام ئەو خراپی و نەخۆشیانەى له کاتی هەڵاتنیدا پوودەدن زیانی که متره لهو خراپی و نەخۆشیانەى له کاتی ئاوابوونیدا پوودەدات .

٤٩ _ الثريا : کۆمەڵە ئەستێرەیهکی پرستگداره له نێو گەردەنى ئەستێرەى گادا ، بۆیه واناوێران چونکە لە پووبەرێکی زۆر کهمدا ئەستێرەیهکی زۆر کۆبونهتەو ، بپوانه : عبدالله جبار ، فەرھەتگی شارا . وەرگێڕ .

٥٠ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوختهی تەفسیری قورئان .

٥١ _ شوینگەى مانگ : مه وداو شوین و پێرەوی مانگ ، بریتیه له پێرەوی مانگ که پێیاندا دەپواو به دەوری زهویدا دهخولیتەو ، هەرشەو له پێرەویکیاندا یەو هەلە ناکات و بەمو له پێرەوی خۆی لانا دات ، مانگ بیست شوینگەى هەیهو ، هەر شوینگەیهکیش ناویکی تایبەتی خۆی هەیه وەکو : (السرطان ، البطين ، الثريا ، الدبران ...) ، بپوانه : مهلا محمودى گەڵالەیی ، قاموسی پسته . وەرگێڕ .

(أبو محمد) ی کوی (قتیبة) ده لیت : گو تراوه : هر کاتیک کومه له نه ستیره ی (الثریا) مه لهاتوه و ئاوابوه مه گەر (إلا) دهریو نه خوشیه ک له نیو خه لکی و ووشتردا بلاءبوته وه ، به لام له کاتی ئاوابوونیدا نه خوشی و دهرده کان زیاترو توندتر دهنه وه به به راوردی مه لهاتنی

سه باره ت به فرموده که گو تاریکی سی یم هیهو _ پیده چی شایسته ترین گو تاره کانیش بیت _ : که و مه به ست به ووشه ی (النجم) نه ستیره ی (الثریا) بیت به لام مه به ست به ووشه ی (العامة) نه و دهریو به لاه و خوشیانه بیت که تووشی پروه ک و کشتوکال و به رو بو مه کان ده بیت له وهرزی زستان و سه ره تای وهرزی به هاردا ، بویه مروقه له کاتی مه لهاتنی نه ستیره ی (الثریا) دا بیوه ی ده بی ، به تاییه ت له کاته نامازه پیگراوه کاندا ، به و هویه وه پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی فروشتن و کرینی به رو بو می کربوه پیش دهرکه وتنی چاکیه تیه که ی . مه ستیش : دووانه سه باره ت به ربیازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی پرودان و بلاءبوونه وه ی تا عوندا .

به شیک : پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی چوونه نیو نه و زمویانه ی کردوه
که تا عوننی تیدا بلاءبوته وه یا دهرچوون نه و زمویانه ی
که تا عوننی تیدا بلاءبوته وه :

پیغه مبه ری خوا ﷺ تومه ته که ی خوی قه ده غه ده کات بچه نیو نه و کومه لگایانه وه که تا عونیان تیدا بلاءبوته وه یا له کومه لگایه ک بچه دهره وه پاش بلاءبوته وه ی تا عون تیا یاندا ، بۆ نه وه ی به ته وای خویان له و نه خوشیه بیاریزن ، چونکه چونه نیو نه و کومه لگایانه وه که تا عونیان تیدا بلاءبوته وه مانای خو تووشکرینه به و دهریو به لایه و ، خو خسته نیو شوینیکیشه وه یه که جیگه ی فرمانره وای نه خوشیه که یه و ، یارمه تیدانی نه فسیشه بۆ تووشبوون به و نه خوشیه ، نه مهش پیچه وانه ی شهرع و نه قل و ژیرییه ، به لکو خو

دورخستنه وه له و شوینانه ی نه خۆشیه که ی تیدا بڵاوبۆته وه گوێراپه لای خوی په روه ردگاره که فرمانی به خۆپاریزی کردوه له هندی شوین و ، هه وای زیانبه خش .

مانای قه دهغه کردنی دهرچوون له وه لاتنه :

به لām که قه دهغه ی چوونه دهره وه دهکات له و شوینه ی نه خۆشیه که ی تیایدا بڵاوبۆته وه ، دوو مانای تیدایه :

یه که میان : هاندانی نه فسه بۆ باوه پوونی ته و او به خوی تعالی ، پشت پی بستنی ، ئارامگرتن له سه ر قه دهره و حوکم و چاره نووسی و ، پی پازیبوونی .

دووه م : نه وه یه که پیشه وایانی پزشکی گوتووایه : به وه ی پتویسته هه موو که سیکی خۆپاریز له په تا ، هه ولای دهره یانی بۆخ و شیداره (الرطوبات) زیاده کانی له شی بدات و ، خۆراك که م بکاته وه ، هه زی به چاره سازی توند (التدبیر المجفف) بیت له هه موو پویه که وه ، به دهر له وه رزش و خۆشتن ، که پتویسته مرۆف وریایان بیت ، چونکه به زۆری جهسته به تال نابیت له زیاده ماده یه کی خراب که تیایدا ده مینیتته وه ، پاشان وه رزش و خۆشتن ده یانوروزینیت و ، له گه ل کیمۆسی^(٥٧) باشدا تیکه لیان دهکات و ، به وه ش مرۆف تۆشی نه خۆشیه کی گهره ده بیت ، بۆیه له کاتی بڵاوبونه وه ی تاعوندا پتویسته مرۆف سه ره وتن و له سه ره خۆی خۆی زیاد بکات و ، ئارامپیدانیکی ته و او بدات به هه لچونی تیکه لاه کانی له شی ، له لایه کی تریشه وه چوونه دهره وه له و شوینه ی په تاکه ی تیدا بڵاوبۆته وه سه ره رکردن پتویستی به جولانه وه یه کی به هیزه و ، نه مه ش زیانیکی گهره به جهسته ده گه یه نیت ، نه مه گوفتاری چاکترین پزشکیان پاشینانه ، به مه ش مانای پزشکی

٥٧ _ کیمۆس : ماده یه کی شیر یه و له خواردنه وه په یدا ده بی ، ئاماده یه بۆ هه لمزین و ، پیخۆله کان له کاتی تپه پینیدا هه لی ده مژن . بپوانه : پرگار کریم ، فرهنگی ده ریا ، وه رگێر .

ته‌واو له فه‌رمایشته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاشکه‌را ده‌بی‌ت و ، ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ی تێیدا‌یه‌ بۆ دڵ و جه‌سته‌و چاک‌بوونیان .

ئه‌گه‌ر گو‌تر : فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ : ((لا تخرجوا فِراراً مِنْهُ)) واته‌ : ((لێی دهرمه‌چن وه‌كو هه‌ڵاتنێك له‌ نه‌خۆشیه‌كه‌)) ، گو‌فتاره‌كانی ئێوه‌ پو‌وچ ده‌كاته‌وه‌ كه‌ گوايه‌ مه‌به‌ست به‌ فه‌رمووده‌كه‌ ئه‌وه‌ بی‌ت كه‌ له‌ سه‌روه‌ ئاماژه‌تان پێ‌دا ، چونكه‌ فه‌رمووده‌كه‌ قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌ دهره‌و ناكات له‌ به‌ر پو‌وداوێكی ناكاو ، هه‌روه‌ها كه‌سی موسافیر قه‌ده‌غه‌ ناكات له‌ سه‌فه‌ره‌كه‌ی ؟

به‌و كه‌سه‌ ده‌گو‌ترێت : هه‌چ كه‌سێك نه‌یگو‌توه‌ _ پزیشك بی‌ت یا كه‌سیكی تر _ خه‌لكی واز له‌ جو‌ڵانه‌وه‌ بی‌نن له‌ كاتی بڵاوبونه‌وه‌ی تاعونداو ، خۆیان بکه‌ن به‌ شتیكی بێ روح و گیان ، به‌لكو پێ‌ویسته‌ به‌ پێی توانا جو‌ڵانه‌وه‌ی خۆی كه‌م بكاته‌وه‌ ، چونكه‌ كه‌سی هه‌ڵاتوو ته‌نها مه‌به‌ستی هه‌ڵاتنه‌ ، كه‌چی ئه‌گه‌ر سه‌ره‌وتن و له‌ سه‌رخۆیی به‌كاربی‌نی‌ت و هه‌ڵنه‌یه‌ت سوودیكی زۆری بۆ دڵ و جه‌سته‌ی ده‌بی‌ت و ، پش‌تبه‌ستنیكی ته‌واویشی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌ت و ، به‌ ته‌واوی ملکه‌چی قه‌ده‌رو چارنووسی خوای تعالاش ده‌بی‌ت . به‌لام سه‌باره‌ت به‌و كه‌سانی ناتوان واز له‌ جو‌ڵانه‌وه‌ بی‌نن وه‌كو پێ‌شه‌كاران و ، كرێكاران و ، مسافیران و ، دروستکاری جل و ، كه‌سانی دیکه‌ ، پێ‌یان ناگو‌ترێت به‌ ته‌واوی واز له‌ جو‌ڵانه‌وه‌كانتان بی‌نن ، ئه‌گه‌رچی فه‌رمانیان پێی ده‌كرێت واز له‌ جو‌ڵانه‌وه‌ ناپێ‌ویسته‌كان بی‌نن ، وه‌كو جو‌ڵانه‌وه‌ی موسافیر بۆ هه‌ڵهاتن . خوای تعالاش زاناتره‌ .

كاتی قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌ نێو ئه‌و شوێنانه‌ كراوه‌ كه‌ نه‌خۆشیه‌كه‌ی تێدا بڵاوبۆته‌وه‌ ، ئه‌مه‌ چه‌ند دانایی و حیکمه‌تیکی تێدا‌یه‌ :

یه‌كه‌م : خۆ دوورخسته‌وه‌ له‌ هۆی زیانبه‌خش .
دووه‌م : وه‌رگرتن و ده‌ستگرتن به‌ ته‌ندروستی‌ه‌وه‌ كه‌ هۆکاری بژێوی و ژیان و گه‌رانه‌وه‌یه‌ .

سئ یه م : بۆ هه‌لنه‌مژینی ئه‌وه‌یه‌یه‌ی که بۆگه‌ن و خراپبووه ئه‌گینا نه‌خۆش ده‌که‌ون .
 چواره‌م : بۆ خۆ نزیك نه‌کردنه‌وه له‌وه‌که‌سانی به‌وه‌خۆشیه نه‌خۆش که‌وتوون ، ئه‌گینا
 په‌گه‌زی نه‌خۆشیه‌کانی ئه‌وانیان تووش ده‌بی‌ت .

وفي سنن أبي داود مرفوعاً : ((إِنَّ مِنَ الْقَرْفِ التَّلَفَ))^(٥٣)

واته : ((خۆ نزیكکردنه‌وه هۆکاری تووشبوونه به‌زیان)) ، (ابن قتیبة) ده‌لێت : ووشه‌ی
 (القرف) واته نزیكبوونه‌وه له‌په‌تاو ، نزیكبوونه‌وه له‌نه‌خۆش .

پێنجه‌م : پاراستنی نه‌فس له‌وه‌ی به‌نیشانه‌ی شوم و به‌دی داده‌نرێت و ، خۆپاراستن له
 ته‌نینه‌وه‌و بڵاوبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی ، چونکه شوم و به‌دی بۆ که‌سیکه شتکه به‌شوم و به‌د
 دابنێت .

به‌گشتی کاتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌نیو ئه‌وشوینه ده‌کات واته‌فه‌رمان
 به‌ووریایی و خۆپاراستن ده‌کات و ، قه‌ده‌غه‌ی خۆ تووشبوون ده‌کات به‌هۆکاره‌کانی زیان
 پێگه‌شتن . کاتیکیش قه‌ده‌غه‌ی هه‌له‌هاتن ده‌کات واته‌فه‌رمان به‌پشتبه‌ستن و ، ملکه‌چبوون و
 ، کاروباری خۆ سپاردن ده‌کات به‌خوای ته‌الی ، بۆیه باری یه‌که‌م : ئه‌ده‌بدان و فی‌رکردنه ،
باری دووه‌میش : ملکه‌چبوون و کاروباری خۆ سپاردنه به‌خوای ته‌الی .

وفي الصحيح : أنَّ عمر بن الخطاب _ رضي الله عنه _ خرج إلى الشام ، حتَّى إذا كان
 بسرغ لقيه أبو عبيدة بن الجراح _ رضي الله عنه _ وأصحابه ، فأخبروه أنَّ الوباء قد وقع
 بالشَّام ، فاختلفوا ، فقال لابن عباس رضي الله عنهما : ادع لي المهاجرين الأوَّلین ، قال :
 فدعوتهم ، فاستشارهم وأخبرهم أنَّ الوباء قد وقع بالشَّام ، فاختلفوا ، فقال له بعضهم :
 خرجت لأمر ، فلا نرى أن ترجع عنه ، وقال آخرون : معك بقية النَّاس وأصحاب رسول الله ﷺ

فلا نرى أن تقدّمهم على هذا الوباء ، فقال عمر : ارتفعوا عني ، ثم قال : ادع لي الأنصار ، فدعوتهم له فاستشارهم ، فسلکوا سبيل المهاجرين ، واختلفوا كاختلافهم ، فقال : ارتفعوا عني ، ثم قال : ادع لي من هاهنا من مشيخة قريش من مهاجرة الفتح ، فدعوتهم له ، فلم يختلف عليه منهم رجلان ، قالوا : نرى أن ترجع بالناس ولا تقدّمهم على هذا الوباء ، فأذن عمر في الناس : إني مصبح على ظهر ، فأصبحوا عليه ، فقال أبو عبيدة بن الجراح : يا أمير المؤمنين أفراراً من قدر الله ؟ قال : لو غيرك قالها يا أبا عبيدة ، نعم نفرّ من قدر الله تعالى إلى قدر الله تعالى ، أرايت لو كان لك إبل فهبطت وادياً له عدوتان ، إحداها خصبة ، والأخرى جدبة ألسن إن رعيتهما الخصبة رعيتهما بقدر الله تعالى ، وإن رعيتهما الجدبة رعيتهما بقدر الله تعالى ؟ قال : فجاء عبد الرحمن بن عوف وكان متغيّباً في بعض حاجاته ، فقال : إنّ عندي في هذا علماً ، سمعت رسول الله ﷺ يقول : ((إذا كان بأرض وأنتم بها فلا تخرجوا فراراً منه ، وإذا سمعتم به بأرض فلا تقدموا عليه) (٥٤).

واته : له فهرموده يکی (صحیح) دا هاتوو که وا (عمر) ی کورپی (خطاب) چوو بۆ وه لاتی شام ، که گه شته (سرخ) سه رکرده کانی جه تگ (أبو عبیده) ی کورپی (الجراح) و هاوه لانی پیگه شت و ، هه والیان دایه که تاعون له وه لاتی شام بلأویۆته وه ، نه وه بوو جیاوازیان تیکه وت و ، ئیمامی (عمر) به (ابن عباس) ی فهرموو : کۆچبه رانی پیشینم بۆ بانگ بکه ، فهرموی : بانگم کردن و ، نه ویش پاوژی پیکردن و پئی پاگه یاندن که په تای تاعون له وه لاتی شام بلأویۆته وه . نه وانیش جیاوازیان تیکه وت و ، هه ندیکیان پییان فهرموو : تو به نیازی کاریک دهرچویت و وامان پی باشه لئی په شیمان نه بیته وه ، که سانیکی دیکه ش فهرمویان ، نه وه ی ماوه له خه لک و هاوه لانی پیغه مبه ری خوات ﷺ له گه لدايه بۆیه پیمان باش نی یه بیانخه یته نیۆ نه په تایه وه ، نه وه بوو ئیمامی (عمر) فهرموی : هه ستن لام ، پاشان فهرموی : پشتیوانانم بۆ بانگ بکه ، منیش بانگم کردن ، نه وه بوو پاوژی پیکردن و

نه و انیش هه مان پێگه‌ی کۆچه‌رانیان گرتوو وه‌کو ئه‌وان جیاوازییون ، بۆیه ئیمامی (عمر) پێی فەرموون : هه‌ستن لام ، پاشان فەرمووی : هه‌رکەس لێره‌یه‌ له‌ گه‌وره‌ پیاوانی قوره‌یش ئه‌وانه‌ی سالی پزگارکردنی مه‌ککه‌ کۆچیان کردووه‌ هه‌موویانم بۆ بانگ بکه‌ ، منیش بانگم کردن ، دوو که‌سیان نه‌بوو جیاوازیان له‌ نێواندا بێت ، به‌لکو هه‌موویان گوتیان : ئیمه‌ وامان پێی باشه‌ ئه‌م خه‌لکه‌ بگه‌ڕێنێته‌وه‌ نه‌یا نه‌خه‌یته‌ نێو ئه‌م په‌تایه‌وه‌ ، بۆیه ئیمامی (عمر) بانگه‌وازی به‌ نێو خه‌لکیدا کرد : من سه‌به‌ینی له‌ سه‌ر زینم ، ئه‌وه‌بوو به‌یانی هه‌موویان سواربوون ، (أبو عبیده) ی کوپی (الجراح) فەرمووی : ئایا له‌ قه‌ده‌رو چاره‌نووسی خوا هه‌ل‌دین ئه‌ی میری موسلمانان ؟ ئیمامی (عمر) یش فەرمووی : نه‌گه‌ر که‌سیکی تر ئه‌مه‌ی بگوتایه‌ ئه‌ی (أبا عبیده) ، به‌لێ ئیمه‌ له‌ قه‌ده‌رو چاره‌نووسی خوا هه‌ل‌دین بۆ قه‌ده‌رو چاره‌نووسی خوا ، ئایا نه‌گه‌ر تۆ کۆمه‌لێک ووشه‌رت هه‌بی و له‌ شیوێکدا دابه‌زیت که‌ دوو به‌ری هه‌بێت ، به‌ریکیان سه‌وزه‌لان و به‌ پیت و ، به‌ره‌که‌ی تریشیان دێم و بێ له‌وه‌ر بێت ، نه‌گه‌ر ووشه‌ره‌کانت له‌ هه‌ر به‌ریکیاندا ب له‌وه‌ پێنی به‌ چاره‌نووسی خوا نی یه‌ ؟

(ابن عباس) ده‌فه‌رمیت : له‌ و کاته‌دا (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) هات که‌ پێشتر له‌وێ نه‌بوو ، چوو بوو بۆ هه‌ندی پێویستی خۆی ، فەرمووی : من له‌م باره‌وه‌ زانیایم پێی یه‌ ، گوێبێستی پێغه‌مبه‌ری خوا بوم ﷺ ده‌یفه‌رموو : ((نه‌گه‌ر بیستان تاعون په‌یدا بووه‌ له‌ خاکی‌کدا مه‌چن بۆ ئه‌وێ ، نه‌گه‌ر له‌ خاکی‌کیشدا بلاو بووه‌ ئێوه‌ی تێدا بوو لێی پامه‌که‌ن)) .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رێیازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

له‌ نه‌خۆشی ئاوه‌نگه‌ (داء الإستسقاء) و چاره‌سه‌رکردنی‌دا :

في الصحيحين : من حديث أنس بن مالك ، قال : قَدِمَ رَهْطٌ مِنْ عُرَيْنَةَ وَعُكِّلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَاجْتَوَا الْمَدِينَةَ ، فَشَكُوا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ ، فَقَالَ : ((لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى إِبِلِ الصَّدَقَةِ فَشَرِبْتُمْ مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا)) ، ففعلوا ، فلما صحوا ، عمدوا إلى الرُّعَاةِ فقتلوهُم ، واستأقوا الإبل ، وحاربوا

الله ورسوله ، فبعث رسول الله ﷺ في آثارهم ، فأخذوا ، فقطع أيديهم ، وأرجلهم ، وسمل أعينهم ، وألقاهم في الشمس حتى ماتوا^(٥٥).

واته : (أنس) ی کوپی (مالك) _ خوی لی پازی بیّت _ ده فەرمیّت : چەند کەسیک لە ھۆزەکانی (عُرینّة) و (عُگل) ھاتنە خزمەتی پیغەمبەری خوا ﷺ پاشان مانەو ھیان لە شاری مەدینە بە لاوە ناخۆش بوو چونکە تووشی نەخۆشی گەدەترشان بوون ، ئەو ھەبوو سکاڵایان بردە خزمەتی پیغەمبەری خوا ﷺ ، ئەویش پیی فەرموون : ((ئەگەر بچوانیەتە دەرەو ھە بۆ لای ووشترەکانی بەخشین لە شیرەمەنیەکانی (بخواردیایەتەو ھە)) ، ئەوانیش ئەو کارەیان بە ئەنجام گەیاند ، کە تەندروستیان چاک بۆو ، چون بۆ لای شووانەکان و کوشتنیان و ، ووشترەکانیشیان دایە بەرو بردنیان ، ئەو ھەبوو پیغەمبەری خوا ﷺ ناردی بە شوینیاندا ، بۆیە بران و ، دەست و ، قاچیانی بپی و ، چاویانی دەرھێنا و ، فپی دانه بەر ھەتاو ھەتاکە تاو ھەکو مردن .

بەلگەش لە سەر ئەو ھە نەخۆشیەکیان ئاوبەتگ بوو ، ئەو ھە کە ئیمامی (مسلم) لە (صحیح) ھەکیدە دەگێڕێتەو ھە کەوا ئەو کەسانە گووتیان : ھەزمان بە مەدینە نەماو ، چونکە سکمان گەورە بوو ، ئەندامەکانمان سست و خاوبوو (آرتھست اعضاؤنا) و پاشان تەواوی فەرموودە کە باس دەکات .

الجَوَى : نەخۆشیە کە لە نەخۆشیەکانی سک ، ئاوبەتگیش : نەخۆشیەکی ماددییە ھۆکارە کە کەشی ماددییەکی نامۆیە دەچیتە نێو ئەندامەکانی لەشەو ھەبەرزە دەکاتەو ھە _ یا ھەموو ئەو ئەندامانە ھەبەدەرەو ھەن و دیارن ، یا جیگە بۆش و بەتالەکانی ئەو

٥٥ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ١٦١ ، ١٨٦ ، ١٩٨) والبخاري (١ / ٦٧) ، (٤ / ٧٥) ، (٥ / ١٦٥) ،

(٦ / ٦٥) ، (٨ / ٢٠١ ، ٢٠٢) ، (٩ / ١١) ، ومسلم (٥ / ١٠٢ ، ١٠٣) ، وأبو داود (٤٣٦٤) ، (٤٣٦٥) ،

والنسائي (٧ / ٩٣ ، ٩٤ ، ٩٥) كلهم من طريق أبي كلابة عن أنس مرفوعاً فذكره .

شوینانەى كه چاره‌سازى خۆراك و تىكه‌لأوه‌كانى تىدا ده‌كرێت _ ، سى جۆريشى هه‌يه : گوشتى و ، (زقى) و ، ته‌پلى ^(٥٦) .

له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئه‌و ده‌رمانانه‌ى كه پىويستن بۆ چاره‌سه‌رى ئه‌م نه‌خۆشيه بريتين له‌وانه‌ى كه كردنه‌وه‌يه‌كى مامناوه‌ندو ، به‌ردانىك به‌ پى پىويست ده‌سته‌به‌ر بكات ، ئه‌م شتانه‌ش له‌ شيرمه‌مه‌نيه‌كانى ووشتردا هه‌ن بۆيه پىغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمانى خواردنه‌وه‌ى شيرى ووشتره‌كانى پىكردن ، چونكه شيرى ووشتر لابه‌رو و په‌وان و نه‌رمكاره ، به‌ردارو سووكارو هيمن كاره ، هۆيه بۆ كرانه‌وه‌ى كونيله داخراوه‌كان ، چونكه زۆربه‌ى له‌وه‌پىنى ووشتر له‌ سه‌ر تاليشك (الشيخ) و ، (القيصوم) ^(٥٧) ، بابوونه (البابونج) ^(٥٨) (الأقحوان) ^(٥٩) (الإذخر) ^(٦٠) چهندين پوهه‌كى ديكه كه وه‌كو ده‌رمانىكى به‌سوود به‌كار دىت .

٥٦ _ گوشتى : هۆكارى دروستبونی ماده‌يه‌كى ئاوى به‌لغهميه‌و ، له‌ گه‌ل خويندا به‌ نۆو ئه‌ندامه‌كانى له‌شدا ب‌لأو ده‌بێته‌وه ، به‌ جۆريك له‌ ئه‌ندامه‌كانى له‌شدا ئاوسانىكى نه‌رم دروست ده‌كات ، هه‌روه‌ها ئه‌ندامه‌كانى زاوژى پياو ئافه‌رت ده‌ئاوسىنێت و ، دهم و چاوله‌ش به‌ گشتى خاوه‌بێته‌وه .
(زقى) : هۆكاره‌كه‌ى ماده‌يه‌كى ئاويه ده‌پالتيورێته نۆو بۆشای سكى خواره‌وه‌و ئه‌ندامه‌كانى تريش كه له‌ دوايه‌وه‌ دین ، لێره‌دا سك ده‌ئاوسیت و ناوك كۆم و زوخاو ده‌كات و ، ئه‌گه‌ر سك بجولتيه‌يه‌وه شله‌قه شله‌قه‌ى ده‌بیسیت .

ته‌پلى : هۆكاره‌كه‌ى ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ماده‌يه‌ك با دروست ده‌كات و له‌ گه‌لیدا سك ده‌ئاوسیت و ئه‌گه‌ر له‌ لى بده‌ى وه‌كو ته‌پل ده‌نگى دىت ، بۆ دلتيا بوون له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ بگه‌رێته‌وه بۆ ، مفاتيح العلوم ، الخوارزمي ل ٣١ وه‌رگێت .

٥٧ _ القيصوم : جۆره‌ پوهه‌كىكه له‌ ده‌شته‌كانى دووره‌گه‌ى عه‌ره‌ب ده‌پوێ و وه‌كو ده‌رمان به‌كارده‌به‌رى .
بپوانه : پزگار كريم ، فه‌ره‌نگى ده‌ريا ، وه‌رگێت .

٥٨ _ البابونج : گولىكى سپى يه له‌ بيابانى عه‌ره‌بیشدا ده‌پوێ ، مه‌لا محمودى گه‌ل‌له‌يى ، قامووسى پسته ، وه‌رگێت .

٥٩ _ الأقحوان : ناوه بۆ چهند جۆره‌ پوه‌كێك له‌ پىزى (أنتميس) و (كريزينتوم) ، بپوانه : مه‌لا محمودى گه‌ل‌له‌يى ، قامووسى پسته ، وه‌رگێت .

ئەم نەخۆشەش لە کاتی بوونی نەخۆشیەك لە جگەردا دەردەكەوێت بە تاییەت ، یا بە ھاوبەشی نەخۆشی دیکە لەش ، ئەمەش بە ھۆی ئەو کونیلە داخراوانەوێە (السُّد) کە لە جگەردا دەبیّت ، شیرێ ووشتری عەرەبیش بە سوودە بۆ کردنەوێ ئەو داخراوانە ، چونکە بۆ خۆی مادەییکی کردنەوێە ، ھەرەھا سوودو کەلکیکی زۆریشی ھەیە .

(الرازي) دەفەر مێت : شیرێ ووشتری عەرەبی ئیش و ئازاری جگەر ، خراپبوونی باری میزاج چارەسەر دەکات ، ھەرەھا (الإسرائیلی) دەلێت : شیرێ ووشتری عەرەبی ناسکترین شیرەو ، لە ھەمووشیان ئاودارترو تیزترەو ، کەمترین خۆراکیشی تێدایە . بۆیە بۆتە بەھێزترین شیرەکان بۆ نەرمکردنەوێ زێدە مادەکان و ، پەوانکردنی سک و ، کردنەوێ کونیلە داخراوەکان (السُّد) ، ئەو شتەش کە ئەوانی سەرەو دەسلمێنن ھێندە کەمە سوێریەکیەتی کە دەگەژیتەو بۆ زیدە گەرمی ئازەلەکە بە سروشت ، بۆیە بۆتە تاییەترین شیرەکان بۆ نەرم و ناسکی جگەر ، کردنەوێ کونیلە داخراوەکانی و ، شیکردنەوێ پەقیتی سێل ئەگەر نوێ بوو ، بەسوودیشە بۆ نەخۆشی ئاوبەنگ بە تاییەت ، ئەگەر بەکارھێنرا لە گەل ئەو گەرمیەدا کە لە گوان دێتەدەر ، لە گەل میزی بچکە ووشتری لە شیر بپاوەدا ، کە گەرمە کاتی ھاتنەدەری لە ئازەلەکە ، بەوێش سوێریتی شیرکە زیاتر دەبیّت و ، توانای لەت لەتکردنی زێدە مادەو ، پەوان کردنی سکی زیاتر دەبی ، بەلام ئەگەر نەتوانرا دابەزینرێت و سک پەوان بکریّت ، ئەوجا پێویستە بە دەرمانیکی پەوانکەر دابەزینرێت .

دانەری کتیی (القانون)^(١١) دەلێت : ئاوێ نادریتەو لە گوشتاری ئەو کەسانەو دەلێن : سروشتی شیر دژبە چارەسەری نەخۆشی ئاوبەنگە . دەلێت : بزانی کە شیرێ ووشتر دەرمانیکی بە سوودە ، چونکە لە سەرخۆ مادە زیانبەخشەکان دەکاتە دەرەوێ ، چەندین

٦٠ _ الإنخِر : جۆرە پووەکی گول سپی یەو لە بیابانی عەرەب دەروێ ، بپاوە : مەلا محمودی گەلەبی ، قامووسی پستە . وەرگێڕ .

٦١ _ دانەرەکی (ابن سینا) یە ، کە پێشتر ئامازەو پێداوێ .

تایبه‌تمندی تریشی تیدایه و ، زۆریش به سووده ، بۆیه ئه‌گه‌ر مرۆفێك له جیاتى ئاو خۆراك ته‌نها شیرى ووشتر بخوات به ئیزنى خواى تعالى چاك ده‌بێته‌وه ، چونكه ئه‌مه له سه‌ر كۆمه‌لێك تاقیكراوه‌ته‌وه ، نێردران بۆ وه‌لاتى عه‌ره‌ب و ، ناچارى پالى پێوه‌نان بۆ خواردنه‌وه‌ى شیرى ووشتر و ، چاكبوونه‌وه . به‌سوودترین میزیش : میزی ووشترى ده‌شته‌کیه ، كه ووشترى په‌سه‌نه . ته‌واوبو .

چیرۆكى نێو فه‌رمووده‌كه : به‌لگه‌ى خۆ چاره‌سه‌ركردن و پزیشكیى نه‌فسه ، هه‌روه‌ها به‌لگه‌شه بۆ پاکیى میزی ئازلیكى گوشت خورائ ، چونكه له بنچینه‌دا چاره‌سه‌ركردن به‌هه‌رامكراوه‌كان شیاو نی یه ، لێره‌دا ده‌بینین ئه‌گه‌چى تازه موسلمان بوبون به‌لام فه‌رمانیان پێنه‌كرا به شتنى ده‌میان ، یا ئه‌وه‌ى پيس بویو له جل و به‌رگه‌كانیان به‌و میزانه بۆ نوێژکردن ، چونكه دواخستنى پوونکردنه‌وه له كاتى پێویستدا شیاو نی یه .

هه‌روه‌ها ئه‌و چیرۆكه به‌لگه‌یه بۆ كوشتنى تاوانبارى بكوژ به‌هاوشیوه‌ى په‌فتاره‌كه‌ى خۆى ، چونكه ئه‌و كه‌سانه شوانه‌كه‌یان كوشت و ، چاوشیان ده‌ره‌منا ، وه‌كو ئه‌وه‌ى له (صحیح) ی ئیمامى (مسلم) دا جیگیربووه .

هه‌روه‌ها به‌لگه‌شه بۆ كوشتنى كۆمه‌لێك و ، برینى ده‌ست و قاچیان ئه‌گه‌ر هه‌موویان كۆبوونه‌وه له سه‌ر كوشتنى ته‌نها كه‌سێك .

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه له سه‌ر ئه‌وه‌ى كه ئه‌گه‌ر له سه‌ر تاوانبارى بكوژ (الحد)^(٦١) القصاص^(٦٢) له یه‌ك كاتدا كۆبۆوه ئه‌وا هه‌ردوو مافه‌كه‌ى لێوه‌رده‌گیرێته‌وه ، چونكه

٦٢ _ الحد : ئه‌و سازایانه‌یه كه له شه‌رعدا دائه‌راون بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ى تاوێك ئه‌نجام ده‌ده‌ن وه‌كو به‌ره‌لستیه‌ك بۆ ئه‌وه‌ى دووباره‌ى نه‌كه‌نه‌وه‌و نه‌یکه‌ن ، بپوانه : التعاريف المهمة لطلاب الهمه * وه‌رگێڕ .

٦٣ _ القصاص : واته‌ دابه‌زینی سزا به‌ سه‌ر كه‌سى تاوانكردا به‌ چه‌شنی سزاو تاوانه‌كه‌ى خۆى ، چاو به‌ چاو نه‌فس به‌ نه‌فس ، بپوانه : التعاريف المهمة لطلاب الهمه * وه‌رگێڕ .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەست و قاچی برین وەکو جیبەجێکردنی سنوورداناڤیک بۆ ئەو کەسانەی
لە گەڵ خواو پێغه‌مبەرە کەیدا دەجنگن و بە تاوانی دەست و قاچ برینی شوانە کە هەستان و ،
کوشتنیشی وەکو تۆلەسەندنەوێک بەرامبەر بە هەستنیان بە کوشتنی شوانە کە .

هەروەها بەلگەشە کە ئەگەر کەسی جەنگاوەر لە گەڵ خواو پێغه‌مبەرە کەیدا مال و
سامانی بردو ، بە تاوانی کوشتنیش هەستا ، ئەوا دەست و قاچی لە یەک کاتدا دەبردرێت و ،
دەشکوژرێت .

هەروەها بەلگەشە کە ئەگەر تاوانەکان زۆر جوړاوجۆر بوون ، سزاکانیش سەختتر
دەبێتەو ، چونکە ئەمانە پاش موسڵمان بوونیان پاشگەزیوونەو لە ئیسلام ، خەلکیان
کوشت ، سوکایەتیان بە کوژراوە کە کرد ، مال و سامانیان برد ، هەستان بە ئاشکەراکردنی
جەنگان لە خواو پێغه‌مبەرە کەیدا ، بۆیە سزای ئەمانە زۆر سەخت بوو .

هەروەها بەلگەشە کە حوکمی هەموو جەنگاوەرەکان لە گەڵ خواو پێغه‌مبەرە کەیدا وەکو
حوکمی ئەو کەسەیانە کە بە پاسەوخۆ کارەکەی ئەنجام داو ، چونکە زانراوە کە هەموویان
بە خودی خۆیان بە پاسەوخۆ کارەکیان ئەنجام نەداو ، کەچی پێغه‌مبەری خوا _ صلی الله
علیه وسلم _ سەبارەت بەو لای ئەپرسینەو هەمووی کوشتن .

هەروەها بەلگەشە کە کوشتنی خەڵەتاندن (قتل الغيلة) پێویست دەکات کەسی تاوانکاری
بکوژ بکوژێتەو وەکو (الحد) ، لیخۆشبوونیش لاینابات ، پێدان و بەخشینی پارەش لێرەدا
هیچ بایەخیکی پێ نادرێت ، ئەمە پێیاوهرپی خەلکی مەدینەییو ، پوویە کە لە پێیاوهرپی ئیمامی (
أحمد) و هەلێاردنی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) شەو ، فەتوای لە سەر داو .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سهری برین و خوین به ربونی لوتدا :

في الصحيحين : ﴿ عن أبي حازم أنه سمع سهل بن سعد يسأل عما دُوي به جُرح رسول الله ﷺ يوم أُحُد فقال : جُرح وجهه وكُسرت رِباعيته وهُشمت البِيضةُ على رأسه وكانت فاطمة بنت رسول الله ﷺ تغسلُ الدمَ وكان عليُّ بن أبي طالب يسكبُ عليها بالمِجنِّ فلما رأت فاطمة الدمَ لا يزيد إلا كثرةً أخذت قطعةً حصير فأحرقتها حتى إذا صارت رماداً ألصقته بالجرح فاستمسك الدمُ ﴾ برمادِ الحصيرِ المعمول من البردي .

واته : له (أبي حازم) هوه ، كه گوئیستی (سهل) ی کوپی (سعد) بوو لییان ده پرسی سه بارهت به وهی به چ شتیک پیغه مبهری خوا ﷺ له پوژی (أحد) دا تیمارکرا . فه رموی : پووی پیروزی بریندار بوو ، چوار ددانه کانی ناوه راستی نیوان برندهو که لپه ی شکان ، کلاو ئاسنه که به سه ریه وه شکیندرا ، نه وه بوو (فاطمة) ی کچی (محمد) خوینه که ی دهشت و ، (علي) کوپی (أبي طالب) به قه لغانه که ی ناوی به سه ردا ده رژاند ، کاتی (فاطمة) ته ماشای خوینه که ی کرد به رده وام زیاد ده کات ، پارچه یه که سه سیری بردو ، سوتاندی تا بویه خۆله میش پاشان لکاندی به برینه که وه و نه وه بوو خوینه که وه ستایه وه ، به خۆله میشی نه و سه سیره ی له زه ل دروستکرا بوو .

چونکه کاریگه ریه کی به هیزی هیه بۆ خوین وه ستاندن ، توانای وشکردنیکی به هیزی تیدایه ، سوتان و چووزانه وه یه کی که می تیدایه ، به لام ده رمانه به هیزه کانی وشکردن نه گهر برینه که بستوتینیه وه و بچوژینیه وه ، نه و خوینه که ده وروژینیه و دوباره ده ریده هینینیه ده ره وه ، هه روه ها نه گهر نه خۆله میشه به ته نها ، یا به تیکه لاوکردنی سرکه بکریته نیو لوتی نه و که سه وه که خوینی به ربووه خوینه که ی ده وه ستینیه .

دانه‌ری کتیبی (القانون) ده‌لێت : رووه‌کی زه‌ل (البردي) به سووده بۆ خوێن به‌ریبون ، قه‌ده‌غهی هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌کات ، خۆله‌میشه‌که‌ی به‌ سه‌ر برینی نه‌رم و ته‌پدا بڵاوده‌کرێته‌وه‌و ، ساپیژی ده‌کاته‌وه‌ ، کاغه‌زی میسری کۆن له‌ زه‌ل دروست ده‌کرا ، میزاجیکی ساردی ووشکی هه‌یه‌ ، خۆله‌میشه‌که‌ی به‌ سووده بۆ ده‌م کولی (اُكْلَةُ الفم) ، هاتنه‌ ده‌روه‌ی خوێن ده‌وه‌ستینیت ، قه‌ده‌غهی زیاتر بڵاوبونه‌وه‌ی برینه‌ پیسه‌کان ده‌کات .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رییازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ بواری چاره‌سه‌رکردندا به‌ خواردنه‌وه‌ی هه‌نگوین و هه‌روه‌ها به‌ که‌له‌شاخ و داخکردن :

في صحيح البخاري : عن سعيد بن جُبَيْر ، عن ابن عباس ، عن النبي ﷺ قال : ((الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثٍ : شَرْبَةُ عَسَلٍ ، وَشَرْطَةُ مِحْجَمٍ ، وَكَيْةٌ نَارٍ ، وَأَنَا أَنَهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيِّ))^(٦٤)

واته : له‌ (سعید)ی کوپی (جُبیر)هه‌ ، له‌ (ابن عباس)هه‌ ، له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((چاره‌سه‌ر له‌ سێ شتدایه‌ ، خواردنه‌وه‌ی هه‌نگوین ، که‌له‌شاخ گرتن ، داخکردن به‌ ئاگر ، به‌لام من قه‌ده‌غهی ئومه‌ته‌که‌ی خۆم ده‌که‌م داخکردن به‌ کاربینن)) .

(أبو عبدالله المازري) ده‌لێت : (الأمراض الأمتلانية) واته‌ ئه‌وه‌ نه‌خۆشیانه‌ی که‌ هۆکاری ده‌رکه‌وتنی ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ جینگه‌یه‌کی جه‌سته‌ به‌ ماده‌یه‌ک پرسیوه‌ : یا خوینین ، یا زرداوین ، یا به‌لغه‌مین ، یا په‌شکاوین ، به‌لام خوینیه‌که‌ : چاره‌سه‌ری به‌ ده‌ره‌یتانی خوینیه‌که‌ ده‌کریت ، وه‌ نه‌گه‌ر له‌و سێ به‌شه‌که‌ی تریش بوون : چاره‌سه‌ری به‌ په‌وانبوونیکه‌ (الإسهال) که‌ له‌ گه‌ل هه‌ر تیکه‌له‌یه‌کیاندا بێت بگونیجیت . لی‌ره‌دا وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ که‌

٦٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (١١ / ٢٤٥) ، والبخاري (٧ / ١٥٨ ، ١٥٩) ، وابن ماجه (٢٤٩١) كلهم من طريق مروان بن شجاع عن سالم الأفتس ، عن سعيد بن جبير عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ ووشیاری پێ دابیتین ، سەبارەت بە بەکارهێنانی هەتگۆین بۆ پەرەوانبوون و ، بەکارهێنانی کەلەشاخ بۆ خوێن بەردان ، هەندێ خەلک دەلێن : خوێن بەردان دەچیتە چوارچێوەی فەرمايشته‌کانیەوه کە دەفەرمیت : ((وَشَرَطَ مِحْجَم)) واتە ((پووشاندنێک بۆ کەلەشاخ گرتن)) . لێرەدا تەماشای دەکەین کەلەشاخ گرتنی لە میانەی دەرمانەکاندا باس کردووە ، ، چونکە کاتێک بەکارده‌هێنرێت کە سروشتی نەخۆشیەکان زāl بن بە سەر هێزی دەرمانەکاندا ، ئەو کاتەی کە دەرمانی خوراوه سوودی نەبێت . فەرمايشتی پێغه‌مبەری خوا ﷺ ((وَأَنَا أَنهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْ)) واتە : ((من قەدەغەیی ئومەتەکەیی خۆم دەکەم داخکردن بەکارپێتن)) و لە فەرموودەکەیی دیکەشدا : ((وَمَا أَحَبُّ أَنْ أَكْتُوِيَ))^(٩٥) واتە : ((حەزم بەوه نی یە داخ بکړم)) ، لێرەدا پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئاماژە بە دواخستنی چارەسەر بە داخکردن دەکات تاوه‌کو کاتی ناچاربوون ، بۆیە پێویستە پەلەی چارەسەرکردن بە داخکردن نەکریت ، چونکە لە راستیدا پەلە دەکریت بۆ بەکارهێنانی ئێشیکێ ژۆر لە پێناو لادانی ئێشیکدا پەرگە لە داخکردنە کە ئێشی کەمتر بێت . گوفتارەکانی تەواو بوو .

هەندێ لە پزیشکان گوتویانە : نەخۆشیە میزاجیەکان : یا بە ھۆی مادەیەکەو دەبێت ، یا بە بێ مادە ، مادەیەکانیش ، یا گەرمن ، یا ساردن ، یا شیدارو تەپن ، یا ووشکن ، یا بە تیکەلەیکە ئێوانە دەبێ ، ئەم چوار بارو چۆنیەتیە ، دوو بارو چۆنیەتیان بکەرن : کە بریتین لە گەرمی و ساردی و ، دوو بارو چۆنیەتیە کە تریش کارلێکراون کە بریتین لە تەپتی و ووشکیتی ، بۆیە لە کاتی زāl بوونی یەکیک لە بارو چۆنیەتیە بکەرەکانی گەرمی یا ساردی لە جەستەیی مۆڤدا دانەیه‌کیش لە بارو چۆنیەتیە کارلێکراوەکانی تەپری یا ووشکی لە گەل خۆیدا پاکیش دەکات و پێکەووە لە جەستەدا کار دەکەن ، ھەرۆھا ھەموو خەلتەکانی جەستە دوو بارو چۆنیەتی ھەیە : بکەر و کارلێکراو .

٦٥ - صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٤٣) ، والبخاري (٧ / ١٥٩ ، ١٦٢ ، ١٦٣) ، ومسلم (٧ / ٢١) کلم من طریق عبدالرحمن بن سليمان بن الغسيل ، عن عاصم بن عمر بن قتادة فذكره عن جابر مرفوعاً .

چارهسهرکردن به دهرهینانی خوین :

بۆیه لیڤه دا پوون ده بیته وه که بنچینه ی هه موو نه خوشیه میزاجیه کان شوینکه وته ی به میزترین بارو چۆنیه تیه کانی خه لته کانی له شن که گهرمی و ساردیه ، بۆیه گوفتاری پیغه مبه ری خوا ﷺ سه باره ت به بنه پهرتی چارهسهرکردنی نه خوشیه کان که گهرم و سارده به ریگه ی نموونه باسکراوه ، بۆیه نه گهر نه خوشیه که گهرم بوو ، به دهرکردنی خوینه که به ریگه ی خوین بهردان یا به که له شاخ گرتن چارهسهری ده که یین ، چونکه به وشیه ماده که ده کړیته دهره وه و ، میزاجی مروفیش سارد ده بیته وه ، به لام نه گهر نه خوشیه که سارد بوو ، به گهرمکردن چارهسهری ده که یین ، نه وهش له هه تگوتندا هیه ، نه گهر سه ریاری نه وهش پیو یستی به دهرکردنی ماده ده که بوو ، نه وا دیسان هه تگوتن نه و کاره ده کات ، چونکه هۆکاریکی کاریگهره بۆ پیگه یاندن و ، له ت له تکردن و ، هیمن کردنه وه و ، لابردن و ، نه رم کردنی ماده ده کان ، به وهش زۆر به ئارامی و بیوهیی نه و مادانه ده کړیته دهره وه به زالبوونی دهرمانه په وانکاره به هیزه کان.

چارهسهر به داخکردن :

به لام داخکردن : له بهر نه وهی هه ری که له نه خوشیه ماده ده کان ، یا زۆر تیژ ده بیته و به خیرا ده چیتته سه ری که ی که له و دوو لایه که گهرمی یه یا ساردیه ، بۆیه به ریگه کانی سه ره وه چارهسهر ده کړین ، یا نه خوشیه کی دریژخایه ن ده بیته و چاکترین چارهسهری پاش کردنه دهره وه ماده که داخکردنی نه و نه دامانه یه که گونجاوه بۆ داخکردن . چونکه نه و نه خوشیه دریژخایه ن نابیت ته نها به هۆی نه وه وه نه بیته که ماده یه کی ساردی چر له و نه دامه دا جیگه ربووه و ، میزاجی نه دامه که ی خراپ کردوه ، هه موو نه و جیگانهش که پیی ده گات ده یگوریت بۆ باریکی هاوشیه وه ناوه پۆکه خراپه که ی خۆی و ، له نیو نه و نه دامه ی له شدا

گر ده گزیت ، لێزه دا داخکردن به کارده هیتریت بۆ ده رهینانی مادده خراپه که له وشوینهی لهش که تیایدا جیگیربووه نه وهش به له ناو بردنی به شه ئاگریه کهی نه و مادهیه به داخکردن .

به م فهرمووده پیرۆزه چۆنیهتی چاره سه رکردنی هه موو نه خۆشیه مادیه کان فیربووین ، ههروه ها له فره مایشته کهی پیغه مبه ری خواوه ﷺ : ((إِنَّ الْحُمَى مِنْ قَبِيحِ جَهَنَّمَ فَأَبْرِدوها بِالْمَاءِ))^(٦٦)

واته : ((تا) له گر و بلیتسه ی دۆزه خه وهیه بۆیه به ئاو ساردی بکه نه وه)) چۆنیهتی چاره سه رکردنی نه خۆشیه سووکه کانیش فیر بووین .

به شی چاره سه رکردن به که له شاخ گرتن :

به لام که له شاخ گرتن : ففي سنن ابن ماجه من حديث جُبَارَةَ بْنِ الْمُغَلِّسِ _ وهو ضعيف _ عن كثير بن سليم ، قال : سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((مَا مَرَرْتُ لَيْلَةً أُسْرِيَ بِي بِمَلَا إِلَّا قَالُوا : يَا مُحَمَّدُ مَرُّ أُمْتِكَ بِالْحِجَامَةِ))^(٦٧)

واته : له (جُبَارَةَ) ی کوپی (الْمُغَلِّس) هوه له (كثير) ی کوپی (سَلِيم) هوه فهرموویهتی : گوپیستی (أَنَس) ی کوپی (مالک) بووم ده یفهرموو : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی : ((له شه و په وهیه کدا به لای هه رکۆمه لێک له په رییه کاندای تیپه پ ده بووم پێیان ده گووتم : ئه ی محمد فره مانای که له شاخ گرتن به ئومه ته کهت بکه)) .

٦٦ _ تقدم تخريجه .

٦٧ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (٢٤٧٩) قال : حدثنا جبارة بن المغلس ، قال : حدثنا كثير بن سليم ، فذكره عن أنس مرفوعاً . وأخرجه الترمذي (٢٠٥٢) من طريق القاسم بن عبد الرحمن عن أبيه عبد الله بن مسعود عن أبيه قال : ((حدث رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ عن ليلة أسري به ، أنه لم يمر على ملأ من الملائكة إلا أمروه ؛ أن مَرُّ أُمْتِكَ بِالْحِجَامَةِ)) . وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٦٧١) .

وروى الترمذي في جامعه من حديث ابن عباس : أن النبي ﷺ هذا الحديث ، وقال فيه : ((عليك بالحجامة يا محمد))^(٦٨)

واته : له (ابن عباس) هوه له پیغمبری خواوه ﷺ فهرمویتهی : ((نهی محمد که له شاخ گرتن به کاریینه)) .

وفي الصحيحين من حديث طاووس ، عن ابن عباس : ((أن النبي ﷺ احتجم وأعطى الحجامة أجره))^(٦٩)

واته : له (ابن عباس) هوه دهه رمیت : ((پیغمبری خوا ﷺ که له شاخی گرت و کرئی که له شاخگره که شیدا)) .

وفي الصحيحين أيضا ، عن حميد الطويل ، عن أنس ، أن رسول الله ﷺ حجمه أبو طيبة ، فأمر له بصاعين من طعام ، وكلم موالیه ، فخففوا عنه من ضريبته ، وقال : ((خير ما تدأويتم به الحجامة))^(٧٠)

٦٨ — صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٣٥٤) ، وعبد بن حميد (٥٧٤) ، وابن ماجه (٣٤٧٧) ، والترمذي (٢٠٥٣) كلهم من طريق عباد بن منصور عن كرمه عن ابن عباس عن النبي — صلى الله عليه وسلم — قال : خير يوم تحتجمون فيه سبع عشرة ، وتسع عشرة ، وإحدى وعشرين ، وقال : ((وما مررت بمأ من الملائكة ليلة أسري بي إلا قالوا : عليك بالحجامة يا محمد)) واته : له (ابن عباس) هوه له پیغمبری خواوه — صلى الله عليه وسلم — دهه رمیت : چاکترین پوزیک که له شاخی تیدا بگرن پوزانی هه فدهو ، نوزدهو ، بیست ویهکی ماتگه ، هروهه فهرموی : ((له شهروهه ویه کدا به لای هه کومه لیک له په ریه کاندای تیپه په ده بووم پییان ده گوتم : که له شاخ گرتن به کاریینه نهی محمد)) . وصحه الألباني رواية الترمذي وابن ماجه في صحيح الجامع (٥٦٧٢) .

٦٩ — صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٥٠ ، ٢٥٨ ، ٢٩٢ ، ٢٩٣ ، ٣٣٧) ، والبخاري (٣ / ١٢٢) ، (٧ / ١٦١) ، ومسلم (٥ / ٣٩) ، (٧ / ٢٢) ، وأبو داود (٣٨٦٧) ، وابن ماجه (٢١٦٢) ، كلهم من طريق عبد الله بن طاووس عن أبيه عن ابن عباس فذكره .

واته : له (حُمَيْدُ الطَوِيل) هوه ، له (أنس) هوه فهرموویه تی : (أبو طَيِّبَة) كه له شاخی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ گرت ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانیدا دوو (صاع)^(۷۱) خوارده مه نی بدریتی و ، له گه ل سه گه وره کانیشیدا دواو له سه رانه که شیان سووکرده وه ، فه رمووشی : ((چاکترین شتیک خۆتانی پی چاره سه ر بکه ن که له شاخ گرتنه)) .

وفي جامع الترمذي عن عباد بن منصور ، قَالَ : سَمِعْتُ عِكْرِمَةَ يَقُولُ : كَانَ لِابْنِ عَبَّاسٍ غَلْمَةٌ ثَلَاثَةٌ حَجَّامُونَ ، فَكَانَ اثْنَانِ مِنْهُمْ يُغْلَانِ عَلَيْهِ ، وَعَلَى أَهْلِهِ ، وَوَاحِدٌ لِحَجْمِهِ ، وَحَجْمِ أَهْلِهِ ، قَالَ : وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ نِعَمَ الْعَبْدُ الْحَجَّامُ يُذْهِبُ الدَّمَ وَيُخَفِّفُ الصُّلْبَ وَيَجْلُو الْبَصَرَ^(۷۲)

واته : له (عَبَّادُ)ی کوپی (مَنْصُور) هوه ، فه رموویه تی : گوئیستی (عِكْرِمَة) بووم ده یفه رموو : (ابن عباس) سی لاوی ئیشکه ری خزمه تکاری که له شاخ گری هه بوو ، دوانیان ئیش و کارو بژیویان بۆ خۆی و ، مال و مندالی پهیدا ده کردو ، به کیکیشیان ، که له شاخی بۆ خۆی و ، بۆ مال و منداله کانی ده گرت . (عِكْرِمَة) ده فه میت : (ابن عباس) فه رمووی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : زۆر چاکه بنده ی که له شاخ گر که خوین لاده بات و ، پشت سووک ده کاته وه و ، چاو پوون ده کاته وه .

وقال : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَيْثُ عُرِجَ بِهِ ، مَا مَرَّ عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا : عَلَيْكَ بِالْحَجَّامَةِ^(۷۳)

۷۰ - تقدم تخريجه .

۷۱ - الصاع : پێوانه یه کی خه لکی مه دینه بوو چوار گوێلی ده گرت ، به وانه : لسان العرب . وه رگێپ .

۷۲ - ضعيف : أخرجه ابن ماجه (۲۴۷۸) ، والترمذي (۲۰۵۳) . وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (۵۹۶۶) .

(، وانظر الضعيفة (۲۰۳۶) ، وضعيف ابن ماجه (۷۶۲) .

۷۳ - تقدم تخريجه .

واته : ههروه‌ها (ابن عباس) ده‌فه‌رمیت : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌و شه‌وه‌ی به‌رزکرایه‌وه ، به‌لای هه‌ر کۆمه‌لێکی په‌ریه‌کاندا ده‌پۆشت پێیان ده‌گوت : که‌له‌شاخ گرتن به‌کارینه‌.

وقال : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَدْتَجِمُونَ فِيهِ يَوْمَ سَبْعَ عَشْرَةَ ، وَيَوْمَ تِسْعَ عَشْرَةَ ، وَيَوْمَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ))^(٧٤)

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی : ((چاکترین نه‌و پۆژانه‌ی که‌له‌شاخی تیدا ده‌گرن پۆژانی هه‌قه‌وه‌ ، تۆزده‌و ، بیست و یه‌کن)) .

وقال : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ السَّعُوطُ وَاللَّدُودُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمَشْيُ))^(٧٥) ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لُدٌّ ، فَقَالَ : مَنْ لَدَّنِي ؟ فَكُلُّهُمْ أَمْسَكُوا . فَقَالَ : لَا يَبْقَى أَحَدٌ فِي الْبَيْتِ إِلَّا لُدٌّ ، إِلَّا الْعَبَّاسُ)) . قال : هذا حديث غريب ، ورواه ابن ماجه^(٧٦)

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی : ((چاکترین شتێک خۆتانی پی‌ چاره‌سه‌ر بکه‌ن ده‌رمانێکه‌ بکړیته‌ لووت و ، ده‌رمانێکه‌ بکړیته‌ زارو ، که‌له‌شاخ گرتن و ، پیکردنه ، وه‌ ده‌رمان کرایه‌ زاری موباره‌کی پیغه‌مبه‌روه‌وه ﷺ له‌ نه‌خۆشی مردنه‌که‌یدا ، نه‌وه‌بوو فه‌رموی : کێ بوو ده‌رمانی له‌ زار کردم ؟ هه‌چ که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه . بۆیه‌ فه‌رموی : هه‌چ که‌س له‌م ماله‌دا نامی‌نیت مه‌گه‌ر ده‌رمانی له‌ زار ده‌کړیت ، جگه‌ له‌ (العباس))) .

٧٤ - تقدم تخريجه .

٧٥ - إسناده حسن : أخرجه ابن ماجه (٣٤٧٨) . الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

٧٦ - إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٥٤) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (١٦٧٥) . الطب

النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

به شېك : سه بارهت به سوودمكاني كه له شاخ گرتن :

كه له شاخ گرتن : پړووی جهسته پاك ده كاته وه زور زیاتر له خوین بهردان ، خوین بهردانیش بۆ قولای جهسته چاكتره ، كه له شاخ گرتن پړولیکي کاریگر ده بینیت بۆ دهرهینانی خوین له لاکانی پیسی مړوفا .

ده لیم _ (ابن القيم) _ بۆ لیکولینه وه سه بارهت به كه له شاخ و خوین بهردان ، زانراوه كه هردوکیان به گویره ی زه من و ، شوین و ، ته من و ، میزاج ده گوړیت ، بویه وه لاته گهرمه كان و ، زه من نه گهرمه كان و ، میزاجه گهرمه كان نه وانه ی كه خوینی دانیش توانی له و پهری پیگهیندا ده بیت ، كه له شاخ گرتنی زور بۆ به سوودتره به به راوردی خوین بهردان ، چونكه خوینه كه پیده گات و ته نك و ناسك ده بیت و دیته دهره بۆ پړووی جهسته و ژیره وه ی پیست ، بویه كه له شاخ ده توانیت خوینیکي نه و تو دهره بینیت كه خوین بهردان توانای نه وه ی نابیت ، بویه بۆ لاره كان له خوین بهردان باشتره ، هه روه ها بۆ نه و كه سانهش كه بی هیزن و توانای بهرگه گرتنی خوین بهردانیان نی یه .

پزیشكان جهخت له سهر نه وه ده كه نه وه كه بۆ وه لاته گهرمه كان كه له شاخ گرتن به سوودتره و ، له خوین بهردان (الفصد) چاكتره ، كه له شاخ گرتن له ناوه پاستی ماتگ و ، پاش ناوه پاست خیرتره . به گشتی ، له بهشی سی یه می چوار به شه كه ی ماتگدا بكریت ، چونكه خوین له سهره تای ماتگدا هیشتا نه وروژاوه و فشاری بهرزه بۆته وه ، له کوتای ماتگیشدا ته واو هیمن بۆته وه ، به لام له ناوه پاست و دوا ی ناوه پاستیدا ، له و پهری زیاد بوون و ووروژاندا ده بیت بویه له م كاته دا كه له شاخ گرتن باشتره .

دانه ری كتیبی (القانون) ده لیت : له سهره تای ماتگدا فه رمان به كه له شاخ گرتن ناکریت ، چونكه خه لته كان له م كاته دا هیشتا نه جولاون و نه وروژاون ، هه روه ها فه رمان ناکریت له

كوتای مانگا كه له شاخ بگیریٔ چونكه خوین هیمن و كه م بۆتهوه ، به لكو فه رمان ده كړیٔ له ناوه پاستی مانگا كه له شاخ گرتن نه نجام بدریٔ نه و كاته ی خه لته كان وروژاون و له و په پی زیاد بووندايه به هوی زیاد بوونی پووناکی له نه ستیره ی مانگا .

وقد روي عن النبي ﷺ أنه قال : ((خير ما تداويتم به الحجامَة والفصد))^(٧٧)

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((چاکترین شتیك خۆتانی پی چاره سهر بکهن كه له شاخ و خوین به رانه)) . ته ولوبوو .

فه رمايشته كه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ((خير ما تداويتم به الحجامَة)) .

واته : چاکترین شتیك خۆتانی پی چاره سهر بکهن كه له شاخه ، له راستیدا ئاماژه بۆ وه لاتی حیجاز ده كات ، چونكه خوینه كانیان ته نك و ناسكه ، هه روه ها خوینه كه له پړوی جهسته یانه وه نزیكه چونكه گه رما نه و خوینه پاده كیشیٔ و دهریده هینیٔته دهره وه بۆ پړوی جهسته یان ، له لاكانی پیستدا كۆده بیٔته وه ، سه ره پای نه وه ش كونیله ی پیستیان فراوانه و ، هیژیشیان شلۆقه ، بۆیه به كارهیٔنای خوین به ردان مه ترسیه کی گه وری تیډایه بۆ نه وان ، كه له شاخ گرتیش بلاویكړدنه وه یه کی په یوه ندی خۆویسته به دوایدا هه موو خوینه كه له خوینبه ره كاندا ده كړیٔته دهره وه ، به تایبته نه و خوینبه رانه ی ناتوانریٔ كرداری خوین به ربوونی بۆ نه نجام بدریٔ ، خوین لیډه ره یٔنای هه ر جیگه یه كیش سوودی تاییه تی خوی هیه ، بۆیه خوین لیډه ره یٔنای (الباسلیق)^(٧٨) : به سووده بۆ چاره سهری گه رمی جگه رو سپل و نه و ئاوسانانه ی تیایاندا دروست ده بیٔ به هوی خوینه وه ، به

٧٧ — ضعیف : أوردته فی ضعیف الجامع (٢٩٢٤) بلفظ : ((خير ما تداويتم به الحجم والفصد)) . أخرجه أبونعیم فی ((الطب)) عن علي — رضي الله عنه — . والحديث صحيح بغير قوله ((والفصد)) وهو مروي في الصحيحين .

٧٨ — الباسلیق : خوینبه ریكه له ده ستدا ، نزیك به ئانیشك ، له لای چه په وه ده ست پی ده كات تا نه و جیگایانه ی له دوا ی بن هه نگه وهن ، به وانه : فقه اللغة ، الثعالبي ، وه رگپږ .

سووده بۆ چاره‌سەری ئاوسانه‌کانی سی ، به سووده بۆ چاره‌سەری نه‌خۆشیه‌کانی (الشَّوْصَة) و^(٧٩) بۆ نه‌خۆشی (ذات الجنب)^(٨٠) هه‌وه‌ها هه‌ر هه‌موو نه‌خۆشیه‌ خۆینه‌ کاتیه‌کان له‌ نیوان خواروی ئه‌ژۆوه بۆ پان .

وه‌ خۆین ده‌ره‌ینانی (الأكل)^(٨١) به‌ سووده بۆ چاره‌سەکردنی هه‌ر پریوونیک کاتی له‌ هه‌موو جه‌سته‌دا ئه‌گه‌ر ئه‌و پریوونه‌ خۆینی بوو ، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر خۆین بۆگه‌ن بویو له‌ هه‌موو جه‌سته‌دا .

وه‌ خۆین ده‌ره‌ینانی (القيال)^(٨٢) : به‌ سووده بۆ چاره‌سەری نه‌خۆشیه‌ کاتیه‌کان له‌ سه‌رو ملدا به‌ هۆی زۆری خۆینه‌وه‌ یا بۆگه‌نی خۆینه‌وه‌ .

وه‌ خۆین ده‌ره‌ینانی (الدَّجِين)^(٨٣) : به‌ سووده بۆ چاره‌سەکردنی ئیشی سپل و ، په‌بو و ، هه‌ناسه‌ برکی و ، ئیشانی ته‌ویل .

که‌له‌ شاخ گرتن له‌ سه‌ر شان (الکاهل) : به‌ سووده بۆ چاره‌سەری ئیشانی هه‌ردوو شان و گه‌روو .

٧٩ _ الشَّوْصَة : ئازاریکه‌ له‌ سکدا په‌یدا ده‌بێت به‌ هۆی بایه‌که‌وه‌ که‌ له‌ نیو ماسولکه‌کاندا کۆده‌بیته‌وه‌و به‌ هۆی ده‌مارلێدانیکه‌وه‌ ، به‌وانه‌ : الفائق فی غریب الحديث والأثر ، الزمخشري * وه‌رگێڕ .

٨٠ _ ذات الجنب : برین و تلۆقیکی پیسه‌ توشی مرۆف ده‌بێت و سک کون ده‌کات ، به‌وانه‌ : لسان العرب . وه‌رگێڕ .

٨١ _ الأكل : خۆینه‌ریکه‌ له‌ ناوه‌راستی قۆلدایه‌و له‌ ناوه‌راستی خۆینه‌به‌ره‌کانی (الباسلیق) و (القيال)دایه‌ ، به‌وانه‌ : مشکل الآثار للطحاوي * وه‌رگێڕ .

٨٢ _ القيال : خۆینه‌ریکه‌ له‌ ده‌ستدا ، دیسان نزیک به‌ ئانتیشکه‌ ، که‌وتۆته‌ لای راستی ده‌ست ، به‌وانه‌ : المعجم الوسيط : إبراهيم الزیات ، وه‌رگێڕ .

٨٣ _ الدَّجِين : دوو خۆینه‌ری ئه‌م لاو ئه‌و لای مه‌ ، به‌وانه‌ : قاموسی پسته‌ ، مه‌لا محمودی گه‌له‌لی . وه‌رگێڕ .

كه له شاخ گرتن له سهر (الأخدين) ^(٨٤) به سووده بۆ چاره سهرى نه خو شيه كانى سهر و ، به شه كانى ، وهكو دهم و چاو ، ددانه كان و ، ههردوو گوئى و ، ههردوو چاو و ، لووت و ، كهروو نه كه رهوى پوودانى نه وانه بگه پێته وه بۆ زۆرى خوئى يا بۆگه ن بوونى يا ههردووكان پێكه وه .

وقال أنس _ رضي الله عنه _ : كان رسول الله ﷺ يحتجم في الأخدعين والكاهل ^(٨٥)

واته : (أنس) _ خواى لى پازى بێت _ ده فهرمیت : پێغه مبهرى خوا ﷺ له سهر ههردوو پهگى لای ملی و له نێوان ههردوو شانیدا كه له شاخی گرت .

وفي الصحيحين عنه : كان رسول الله ﷺ يحتجم ثلاثاً : واحدة على كاهله ، وأثنين على الأخدعين ^(٨٦)

واته : له (الصحيحين) دا هاتوو كه : پێغه مبهرى خوا ﷺ سى كه له شاخی ده گرت : يه كێك له نێوان ههردوو شانیدا ، دووانيشيان له سهر ههردوو پهگى لای مل .

وفي الصحيح عنه : أنه احتجم وهو محرمٌ في رأسه لصداع كان به ^(٨٧)

واته : له فهرمووده يه كى (صحيح) دا هاتوو : پێغه مبهرى خوا ﷺ ئيحرامى به ستهبوو كه كه له شاخی له سهريدا گرت به هوى ئازار كيه وه ههيبوو .

٨٤ _ الأخدين : دوو پهگه به لای مله وهيه ، بپوانه : قاموسى پسته ، مهلا محمودى گه لاله يى . وه رگيڤ .

٨٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١١٩ ، ١٩٢) وأبو داود (٣٨٦٠) ، وابن ماجه (٣٤٨٣) ، والترمذي (٢٠٥١) ، وفي الشمايل (٣٦٤) . كلهم من طريق قتادة عن أنس فذكره .

٨٦ _ هو السابق ، ولم أجده في الصحيحين ولعله وهم من المصنف .

٨٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ٣٤٥) ، والبخاري (٣ / ١٩) ، (٧ / ١٦٢) ، ومسلم (٤ / ٢٢) ، وابن

ماجه (٣٤٨١) ، والنسائي (٥ / ١٩٤) كلهم من طريق سليمان بن بلال عن علقمة بن أبي علقمة ، عن الأعرج

عن عبدالله بن بجينة قال : ((احتجم رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ بلحي جمل ، وهو محرم ، وسط رأسه

• واته : پێغه مبهرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ له شوئى (لحي جمل) ، كه ئيحراميشى به ستهبوو ، له

ناوه پاستى سهريدا كه له شاخی گرت . ولم أجده عن أنس •

وفي سنن ابن ماجه عن عليّ: نزل جبريل على النبي ﷺ بحجامة الأُخْدَعَيْنِ وَالْكَاهِلِ^(٨٨)
واته: (علي) _ خَوای لى پازى بَيّت _ فهرموويه تى: (جبريل) دابه زيه خزمه تى
پيغه مبهري خوا ﷺ و فهرمانى كه له شاخ گرتنى پيكرد له سهر دوو په گى لای مل و نتيوان
هه ردوو شان .

وفي سنن أبي داود من حديث جابر: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ احْتَجَمَ فِي وَرْكَهٍ مِنْ وَثْءٍ كَانَ بِهِ^(٨٩)
واته: (جابر) _ خَوای لى پازى بَيّت _ فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا ﷺ له سهر
سه رووى پانى كه له شاخى گرت به هوى شينبوونه وه و كوترانيكه وه هه يبوو .

به شِيك: سه بارهت به جياوازي پزيشكان له باره كه له شاخ گرتنه وه له سهر (نقرة القفا):

پزيشكان جياوازيوون سه بارهت به كه له شاخ گرتن له و چالاى كه ده كه ويته پشتى
ميشكه وه (نقرة القفا) ، و ذكر أبو نعيم في كتاب الطب النبوي حديثاً مرفوعاً: ((عَلَيْكُمْ
بِالْحِجَامَةِ فِي جَوْزَةِ الْقَمَحْدُوءِ ، فَإِنَّهَا تَشْفِي مِنْ خَمْسَةِ أَدْوَاءٍ ذَكَرَ مِنْهَا الْجُدَامُ^(٩٠)

واته: (أبو نعيم) له كتيبي (الطب النبوي) دا ئه م فهرمووده ده گيژيته وه: ((كه له شاخ
بگرن له كوتايى سه رو پشته سهر دا ، چونكه پينچ نه خووشى چاك ده كاته وه ، له وانه نه خووشى
گولى باسكردوه)) .

٨٨ _ ضعيف جداً: أخرجه ابن ماجه (٣٤٨٢) .

٨٩ _ صحيح: أخرجه أحمد (٣ / ٣٠٥ ، ٣٥٧ ، ٣٨٢) ، وأبو داود (٣٨٦٣) وابن ماجه (٣٠٨٢) ،
والنسائي (١٩٣ / ٥) ، وابن خزيمة (٢٦٦٠) ، (٢٦٦١) كلهم عن أبي الزبير عن جابر .

٩٠ _ إسناده ضعيف: ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٥٨) . الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن

وفي حديث آخر : ((عليكم بالحجامة في جَوْزَةِ الْقَمَحْدُوةِ ، فإنها شفاءٌ من اثْنَيْنِ وَسَبْعِينَ داءً))^(٩١).

له فەرموودهیه کی دیکدا : ((که له شاخ بگرن له کۆتایی سەر و پشته سەردا ، چونکه هەفتا و دوو نەخۆشی چاک دەکاتەو)) .

کۆمەڵێکیان به چاکیان داناهو گووتویانه : به سووده بۆ چاکبوونهوی چاو دەر تۆقین ، نه و گری ئانهی تیايدا دروست ده بێت ، زۆر له نەخۆشیه کانیی ، قورسبوونی برۆ پێلۆو ، که پۆلێی چاو .

باسکراوه کهوا پێشهوا (احمد) ی کورپی (حنبل) پێویستی به که له شاخ بوو ، بۆیه که له شاخی بۆ گیرا له هەردوو لای ملیداو ، له (نقره القفا) دا نه یگرت .

ههروهها له و که سانهش هه زیان پێ نه بووه دانهری کتیبی (القانون) هو ، ده لێت : نەخۆشی له بیرچوونهوه دروست دهکات به دلنایای ، چونکه پێشهوامان محمد ﷺ فەرموویهتی کۆتایی دهماغ جێگه ی پاراستنی زانیاریه کانهو ، که له شاخ گرتن ده یفه و تینێت . ته و او بوو .

کهسانی تریش بهر په چیان داوه ته وهو ، ده لێن : فەرمووده که جێگیر نه بووهو ، نه گەر جێگیریش بێت له راستیدا که له شاخێک کۆتای مێشک بێ هیژ دهکات نه گەر به بێ زهروهرت گیرا ، به لām نه گەر له کاتی زالبوونی خوین به سەر مێشکدا گیرا ، به سوود ده بێت له پووی پزیشکی و شه رعیشه وه ، چونکه جێگیر بووه کهوا پێغه مبهری خوا ﷺ له چه ندين جێگه ی پشته وهی ملێدا که له شاخی گرتووه به گویره ی بارودۆخێک پێویستی به وه بوايه ، له جێگه ی تریش جگه له پشته وهی مل که له شاخی گرتبوو به گویره ی پێویست .

٩١ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في السلسلة الضعيفة (٢٨٩٤) ، الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن

به شېك سه بارهت به كه له شاخ گرتن له ژيړ چه ناكه دا :

كه له شاخ گرتن له ژيړ چه ناكه دا بۆ چاره سه رى ئيش و نازارى ددان و دهم و چاو گه روو به سووده ، نه گه ر له كاتى خویدا به كارميترا ، هه روه ها سه رو شه وي لكه گش پاك ده كاته وه .

ده تواني ت كه له شاخ گرتن له سه ر پى له جياتى خوين ده رميتنان به كار به ي تريت له (الصافن) دا كه په گي كى گه وره يه و نزيك به پاژنه يه و له به رى قاچه وه دريژ ده بيته وه تا ده كاته شا ده ماري ران . بۆ چاره سه ر كردنى بري نه كانى پان و لاق و پى و ، بچپانى بيتويژى و ، ئالوشى و خوروى كاتى له نه دنامه كانى زازويى پياو ئافره تدا به سووده .

كه له شاخ گرتن له ژيړه وهى سنگدا بۆ چاره سه رى نه و ئاوسان و پزينه سنورداره ي كه له پي ستى سه ر پان به ده ردين و كي م و زوخاوى لى پيدا ده بيت به سووده و ، به رگرى له گولبوونى ده كات و ، بۆ چاره سه رى نه و زيپكه و بلوقانه ي له سه رى به ده ردين به سووده ، هه روه ها بۆ جومگه ژانى و ، بۆ مايه سبرى و ، بۆ ئاوساوى قاچ و پى و ، خوروى پشت باشه .

به شېك : سه بارهت به رپيازي پيغه مبه رى خوا ﷺ

له كاته كانى كه له شاخ گرتندا :

روى الترمذي في جامعه من حديث ابن عباس يرفعه : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَحْتَجِمُونَ فِيهِ سَابِعُ عَشْرَةَ ، أَوْ تَاسِعُ عَشْرَةَ ، وَيَوْمُ إِحْدَى وَعَشْرِينَ))^(٩١)

واته : (ابن عباس) _ خواى لى پا زى بيت _ فه رموويه تى : پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رموى : ((چا كترين نه و پوژانه ي كه له شاخى تي دا بگرن چه فده و ، تو زده و ، بي ست و يه كن)) .

وفیه عن أنس : كان رسولُ الله ﷺ يَحْتَجِمُ فِي الْأَخْدَعَيْنِ وَالْكَاهِلِ ، وَكَانَ يَحْتَجِمُ لِسَبْعَةِ عَشَرَ ، وَتِسْعَةِ عَشَرَ ، وَاحِدَى وَعِشْرِينَ^(٩٣)

واته : له (أنس) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ له سەر دوو په‌گى لای ملی و له نێوان هەردوو شانیدا کە لە شاخی دەگرت ، له پۆژانی هەڤدەو ، تۆزدهو ، بیست و یه‌ك .

وفي سنن ابن ماجة مرفوعاً : ((مَنْ أَرَادَ الْحِجَامَةَ فَلْيَتَحَرَّ سَبْعَةَ عَشَرَ ، أَوْ تِسْعَةَ عَشَرَ ، وَفِي إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، لَا يَتَّبِعْ بِأَحَدِكُمُ الدَّمُ ، فَيَقْتَلَهُ))^(٩٤)

واته : (أنس) _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرمووی : ((هەركەس ویستی کە لە شاخ گرتنى هەبوو با بەدوای پۆژانی هەڤدەو ، تۆزدهو ، بیست و یه‌كدا بگه‌ریت ، بۆ ئەوێ فشارى خوێنى یه‌كێكتان بەرز نه‌بێته‌وه ، بمریت)) .

وفي سنن أبي داود من حديث أبي هريرة مرفوعاً : ((مَنْ احْتَجَمَ لِسَبْعِ عَشْرَةَ ، أَوْ تِسْعِ عَشْرَةَ ، أَوْ إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، كَانَتْ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ))^(٩٥)

واته : (أبي هريرة) _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرمووی : ((هەركەس له پۆژانی هەڤدەو ، تۆزدهو ، بیست و یه‌كى مانگا کە لە شاخ بگرت ، دەبیّت بە ھۆکارى چاکیبونه‌وه‌ی هەموو نه‌خۆشیه‌کانى)) واته : ئەو نه‌خۆشیانه‌ی ھۆکارى دەگه‌زێته‌وه بۆ زالبوونى خوێن بە سەر شوینیکی جه‌سته‌دا .

٩٣ _ تقدم تخريجه .

٩٤ _ صحيح : أخرجه ابن ماجة (٣٤٨٦) عن النحاس بن قهم عن أنس فذكره مرفوعاً .

٩٥ _ حسن : أخرجه أبوداود (٣٨٦١) عن أبي صالح عن أبي هريرة مرفوعاً .

هه موو ئه م فه رمودانه گونجاوی کۆپایه تی پزیشکانه ، به وهی که له شاخ گرتن له نیوهی دووهم و ، به شی سییه می چوار به شه که ی مانگدا به سوودتر ده بیئت به به راوردی سه ره تاو کۆتایی مانگ ، به لām نه گه ر له کاتی پێویستبوونیدا به کارهێنرا ، به سوود ده بیئت نه گه ر له سه ره تاو کۆتای مانگیشه وه بیئت .

(الخلال) ده لێت : (عصمة) ی کۆپی (عصام) پێی پاگه یاندم و گووتی : (حنبلی) بۆی باسکردین و ، گووتی : (أبو عبدالله أحمد) ی کۆپی (حنبلی) که له شاخی ده گرت هه رکاتیک خوینی هه لچوبا و ، هه ر کاتیکیش بوايه .

دانه ری کتییی (القانون) ده لێت : کاته کانی له پۆژدایه : کاتژمێر دوو و سی ، پێویسته مڕۆف خۆی لی به دوور بگریت پاش خۆشتن به دهر له وه که سانه ی خوینیان چره ، پێویسته ئه م که سه خۆی بشوات ، پاشان کاتژمێرێک پشوو بدات ، پاشان که له شاخ بگریت . ته واو بوو .

به لایانه وه که له شاخ گرتن له سه ر تێریوون باش نی یه ، چونکه پێده چی چه ندین کونیه ی داخراو و چه ندین نه خۆشی دروست بکات ، به تاییه ت نه گه ر نه گه ر خۆراکه که خراپ و چر بیئت . له (أثر) ی کدا هاتوه : ((که له شاخ گرتن پێش نانی به یانی ده رمانه ، له سه ر تێریوون نه خۆشی یه ، له هه فده ی مانگدا چاکبوونه وه یه)) .

هه لبژاردنی ئه م کاتانه بۆ که له شاخ گرتن ، له بنه په تدا بۆ پارێزکردن و ، خۆپاراستنه ، بۆ ئه وه ی مڕۆف هه یج زیانیکی پی نه گاو ، بۆ پاراستنی ته ندروستییه ، به لām بۆ چاره سه ری نه خۆشیه کان ، له هه ر کاتیکدا پێویسترا به کارده هینریت .

فه رمایشته که ی پیغه مبه ری خوادا ﷺ ((لَا يَتَّبِعُ بِأَحَدِكُمُ الدَّمَ فَيَقْتُلَهُ)) .

واته : بۆ ئه وه ی فشاری خوینی یه کیکتان به رز نه بیته وه بمریت . به لگه ی گوftarه کانی سه ره وه مانه . پیشتریش ئاماژمان پێدا که وا ئیمامی (أحمد) له هه ر کاتیکی مانگدا پیویستی به که له شاخ هه بوایه ده یگرت .

به شیک سه باره ت به و پۆژانه ی که که له شاخی تیدا (مکروه) :

سه باره ت به هه لبراردنی پۆژه کانی هه فته بۆ که له شاخ گرتن ، (الخال) له (جامع) هه کیدا ده لیت : (حرب) ی کوپی (إسماعیل) پیی پاگه یان دین و ، گووتی : به پیشه وا (أحمد) م گووت : ئایا هه یچ پۆژیک هه یه له هه فته دا به لاته وه که له شاخ گرتنی تیدا (مکروه) بیت ؟ فه رمووی : پۆژانی شه مه و چوارشه م هاتوه .

هه ره ها له هه مان کتییی (الجامع) ی (الخال) دا هاتوه : (الحسین) ی کوپی (حسان) سه باره ت به که له شاخ گرتن له (أبا عبدالله) ی پرسی : له چ کاتیکدا (مکروه) ه ؟ گووتی : له پۆژانی شه مه و ، چوارشه م و گووتیانه پۆژی هه ینیش .

وروی الخال ، عن أبي سلمة وأبي سعيد المقبري ، عن أبي هريرة مرفوعاً : ((مَنْ احْتَجَمَ يَوْمَ الْأَبْعَاءِ أَوْ يَوْمَ السَّبْتِ ، فَأَصَابَهُ بَيَاضٌ أَوْ بَرَصٌ ، فَلَا يُلَوِّنُ إِلَّا نَفْسَهُ))^(٩٦)

واته : (أبي هريرة) _ خوای لی پازی بیت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی : ((هه رکه س پۆژانی شه مه و چوارشه مه که له شاخ بگریت و ، سپیتیه ک یا نه خوشی به له کی له جهسته یدا په یدا بوو ، با ته نها سه رزه نشتی خو ی بکات)) .

(الخَلال) ده‌لێت : (محمد) ی کورپی (علی) کورپی (جعفر) پێی راگه‌یان‌دین ، که‌وا (یعقوب) ی کورپی (بختان) بۆی باس‌کردبوون و ، گوتبووی : سه‌باره‌ت به‌ به‌کاره‌یتانی (النُّورَة) که‌له‌شاخ گرتن له‌ پۆژانی شه‌مه‌و چوارشه‌مدا له‌ (أحمد) یان پرسى ؟ نه‌وه‌بوو به‌ (مکروه) ی داناو ، فه‌رمووی : هه‌واڵم پێ گه‌شتوو هه‌وا پیاویک (النُّورَة) ی به‌کاره‌یتانو ، پاشان که‌له‌شاخی گرت بۆیه‌ تووشی نه‌خۆشی به‌له‌کی بوو منیش به‌ (أحمد) م گوت : وه‌کو نه‌وه‌ی پیاوه‌که‌ به‌ سووک ته‌ماشای فه‌رمووده‌که‌ی کردبێت ؟ فه‌رمووی : به‌لێ .

وفي كتاب الأفراد للدَّارْقُطْنِيّ ، من حديث نافع قال : قال لي عبدالله بن عمر : تَبَيَّعَ بيَ الدَّم ، فابْنِ لي حَجَّاماً ولا يكن صَبِيّاً ولا شيخاً كبيراً ، فَإِنِّي سمعتُ رسولَ الله يقول : ((الحَجَّامَةُ تَزِيدُ الحَافِظَ حِفْظاً ، والعَاقِلَ عَقْلاً ، فَاحْتَجِمُوا على اسمِ الله تعالى ، ولا تَحْتَجِمُوا الخَمِيسَ ، والْجُمُعَةَ ، والسَّبْتَ ، ولا الأَحَدَ ، واحْتَجِمُوا الإِثْنَيْنِ ، وما كان من جُذامٍ ولا بَرَصٍ ، إلا نَزَلَ الأَرْبَعاءُ . قال الدَّارْقُطْنِيّ : تَفَرَّدَ به زيادُ بن يحيى ، وقد رواه أيوب عن نافع ، وقال فيه : ((واحْتَجِمُوا يومَ الإِثْنَيْنِ والثَّلَاثاء ، ولا تَحْتَجِمُوا يومَ الأَرْبَعاء)) (٩٧) .

واته : (نافع) فه‌رموویه‌تی : (عبدالله) ی کورپی (عمر) پێی گووتم : خوینم هه‌لچوووه‌و فشاری به‌رز بۆته‌وه ، که‌له‌شاخ گرێکم بۆ بانگ بکه‌ با من‌دال نه‌بێت و پیاویکی به‌ ته‌مه‌نیش نه‌بێت ، چونکه‌ گوئیستی پیغه‌مبه‌ری خوابووم ﷺ ده‌یفه‌رموو : ((که‌له‌شاخ گرتن توانای له‌به‌رکردنی که‌سی له‌به‌رکار زیاد ده‌کات و ، نه‌قل و ژیری که‌سی ئاقل و ژیر زیاد ده‌کات ، بۆیه‌ به‌ ناوی خواوه‌ که‌له‌شاخ بگرن و ، پۆژانی پێنج شه‌م و ، هه‌ینی و ، شه‌مه‌و ، یه‌ک شه‌م که‌له‌شاخ مه‌گرن ، به‌لکو پۆژی دووشه‌م که‌له‌شاخ بگرن ، چونکه‌ هه‌موو گولی و به‌له‌کیه‌ک پۆژی چوارشه‌م داده‌به‌زیت . پێشه‌وا (الدَّارْقُطْنِيّ) فه‌رموویه‌تی : (زیاد) ی کورپی (يحيى) تاک بۆته‌وه‌ له‌ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ، (أيوب) له‌ (نافع) هه‌و فه‌رمووده‌که‌

ده گێڕێتهوهو ، تیایدا ده لێت : ((پۆژانی دووشهم و سێ شهم كه له شاخ بگرن و ، پۆژی چوارشهم كه له شاخ مه گرن)) .

وقد روى أبوداود في سننه من حديث أبي بكره ، أنه كان يكره الحِجَامَةَ يَوْمَ الثَّلَاثاءِ ، وقال : إنَّ رسول الله ﷺ ، قال : يومُ الثَّلَاثاءِ يومُ الدَّمِ وفيه ساعةٌ لا يَرَقَأُ فيها الدَّمُ^(٩٨)

واته : (أبي بكره) ههزی به كه له شاخ گرتن نه بوو پۆژی سێ شهم و ، ده یه رموو : پێغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی : پۆژی سێ شهم پۆژی خوێنه و کاتیکی تێدا یه خوینی تێدا خوێنه که ی تێدا ناوهستی .

به شیک سه بارهت به شیاویتی كه له شاخ گرتنی كه سی به پۆژو جیاوازیبون
سه بارهت به وهی كه نایا به وهی وه پۆژوه که ی ده شکیت ؟

چه نندین سوودی گرنگ له فه رموودمکانی پێشووه و مرده گیریت :

١. خۆ چاره سه کردن (مستحب) ه .
٢. كه له شاخ گرتن (مستحب) هو ، له و شوێنه شدا نه نجام ده دریت كه بارودۆخ پێویستی بکات .
٣. شیاویتی كه له شاخ گرتنی نه و كه سه ی ئیحرامی به ستووه ، نه گه رچی ببی به هۆکاری برینی كه مێك له توکی له ش ، چونكه له م باره دا نه وه شیاوه ، به لām بۆ نه وه ی (فدیة) بدات بۆ لادانی تووکه که ، هیشتا جیی تێپوانینه و ، (واجب) بوونی به هیزنی یه .
٤. شیاویتی كه له شاخ گرتنی كه سی به پۆژو ، چونكه له (صحیح) ی ئیمامی (البخاری) دا هاتووه : ((أن رسول الله ﷺ احتجَمَ وهو صائم))^(٩٩) واته : ((پێغه مبهری خوا ﷺ

که له شاخی گرت و له و کاته شدا به پۆژوو بوو)) ، به لām : ئایا به و که له شاخ گرتنه پۆژوو که ی ده شکیت ، یاخود نه ؟ مه سه له یه کی تره ، راست : شکاندنی پۆژوو به که له شاخ گرتن ، چونکه نه وه به (صحیح) ی له پیغه مبه ری خواوه ﷺ هاتوو به بی هیچ به ره لستکاریک و ، پاسترین شتیکیشه که به ره لستکاری فهرمووده که ی سه ره وه ی پی ده کریت ، به لām نه و شته ئاماژه بو نه شکاندنی پۆژوو ناکات مه گه ر پاش چوار شت : یه که م : پۆژوو که فهرز بوو . دووه م : نیشته جی بوو . سی یه م : هیچ نه خوشیه کی نه بوو پیویست به که له شاخ گرتن بکات . چواره م : نه م فهرمووده دواکه وتوتره له و فهرمووده یه ی که تیایدا ده فهرمیت : ((أَفْطَرَ الْحَاجِمُ وَالْمَحْجُومُ))^(۱۰۰) واته : ((نه و که سه ی که که له شاخی بو ده گیریت و نه و که سه ش که که له شاخ ده گیریت هه ردووکیان پۆژوویان شکاوه)) . بۆیه چ کاتیک نه و چوار پی شه کیانه جیگیربون ، نه و جا ده توانریت کرداری پیغه مبه ری خوا ﷺ بکریت به به لگه بو مانه وه ی پۆژوو له گه ل که له شاخ گرتندا ، له لایه کی تریشه وه نه گه ر پۆژوو که سوونه ت بوو شیاهه مروف لی بجیته ده ره وه و بیشکینیت به که له شاخ گرتن و هیتر ، یا نه گه ر نه و که سه له مانگی په مه زانیشدا بیت به لām له سه فهدا بوو ، یا نه گه ر له په مه زانیشدا بیت و له مالی خۆیدا بیت ، به لām پیویستی ناچاری بکات ، وه کو نه و که سه ی که نه خوشیه کی هیه و پیویستی ناچاری شکاندنی پۆژوو که ی پی ده کات ، یا فهرزکی په مه زان بیت و له مالی خۆیدا بیت و هیچ پیویستیه ک ناچاری نه کردیت ، به لām له سه ر بنه ره ته که بمینیته وه . وه

۹۹ - صحیح : أخرجه أحمد (۱ / ۲۳۶ ، ۲۴۹ ، ۲۵۹ ، ۳۵۱ ، ۳۷۲) ، والبخاري (۳ / ۴۲ ، ۴۳) ، (۷ / ۱۶۱ ، ۱۶۲) ، وأبوداود (۱۸۳۶) ، (۲۳۷۲) ، والترمذي (۷۷۵) ، والنسائي في الكبرى (۲۰۲۰ تحفة) ، (۶۲۲۶) ، (۶۲۳۱) عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

۱۰۰ - صحیح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۲۳ ، ۱۲۴) ، والدارمي (۱۷۳۷) ، من طريق عبدالله بن زيد أبي قلابه ، عن أبي الأشعث الصنعاني ، عن أبي أسماء الرحبي عن شداد بن أوس فذكر الحديث وفيه قصة ، وأخرجه أحمد (۴ / ۱۲۴) ، به ، وليس فيه أبو الأشعث الصنعاني ، وأخرجه أحمد (۴ / ۱۲۲ ، ۱۲۴) ، وأبوداود (۲۳۶۹) ، وليس فيه أبو أسماء الرحبي ، وأخرجه أبوداود (۲۳۶۸) ، وابن خزيمة (۱۶۸۱) ، وليس فيه أبو الأشعث ولا أبو أسماء .

فهرمایشتی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ: ((أفطر الحاجم والمحجوم)) ناقلیل و موته‌ئه خیره‌و ، پیویسته کاری پی بکریت .

۵. به‌لگه‌یه له سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌توانریت پزیشک به کری بهیتریت به‌بی به‌ستنی گریه‌ستنی کری گرتی ، به‌لگو به‌هاوشیوه‌ی کری هاوه‌لانی خوی که له‌م بواره‌دا کارده‌کن کری ده‌دریتی ، یا نه‌و کریه‌ی بدریتی که پی پازی ده‌بی .

۶. شیاویتی بژیوی په‌یداکردن به پیشه‌ی که‌له‌شاخ گرتنه‌وه . نه‌گه‌رچی که‌سی نازاد حه‌زی به‌ خواردنی کری که‌له‌شاخ گرتن نی‌یه به‌بی نه‌وه‌ی لی‌ی حه‌رام بکریت ، چونکه پیغه مبه‌ری خوا ﷺ کریکه‌ی خوی پیداو ، خواردنیشی له سه‌ر حه‌رام نه‌کرد ، که پیشی ده‌لێت پیس به‌ هاوشیوه‌ی فهرمایشتیتی به‌رامبه‌ر به‌ پیازو سیر که‌ پییان ده‌لی پیس ، به‌لام گو‌فاره‌کانی نه‌بووه به‌ به‌لگه‌ بۆ حه‌رامکردنی .

۷. شیاویتی سه‌پاندنی باجیکی پۆژانه‌ی دیاری کراو به سه‌ر به‌نده‌ی خۆدا به‌ گویره‌ی توانای بۆ کارکردن ، مافی به‌نده‌که‌شه‌ ته‌صروف بکات به‌و پاره‌یه‌وه که له‌ باجه سه‌پینراوه‌که‌ی سه‌رشانی زیاد ده‌بی‌ت ، چونکه نه‌گه‌ر نه‌هیلریت ته‌صروف به‌ زیاده‌یه‌وه بکات نه‌وا کاره‌که‌ی هه‌مووی ده‌بی به‌ باج و هه‌یج سودیکی ده‌ست ناکه‌ویت ، به‌لگو نه‌وه‌ی له باجه سه‌پینراوه‌که‌ی سه‌ر شانی زیاد ده‌بی ، له‌لایه‌ن سه‌رگه‌وره‌که‌یه‌وه کراوه به‌ مولکی نه‌و به‌نده‌یه‌و مافی خۆیه‌تی ته‌صه‌رونی پیوه بکات . والله اعلم .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له برینی رهگه کان و داخکردنا :

ثبت في الصحيح من حديث جابر بن عبدالله ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بعثَ الى أَبِي بن كعب طبيباً ، فَقَطَعَ لَهُ عِرْقاً وَكَوَاهُ عَلَيْهِ ^(١٠١)

واته : (جابر)ی کورپی (عبدالله) فهرمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ پزیشکیکی نارد بو (أُبَيُّ) کورپی (کعب) ، نه وه بوو رهگیککی بو بری و داخیشی کرد .

ولما رُمِيَ سعدُ بن معاذٍ في أَكْحَلِهِ حَسَمَهُ النَّبِيُّ ﷺ ، ثُمَّ وَرِمَتْ ، فَحَسَمَهُ الثَّانِيَةَ.

واته : کاتی (سعد)ی کورپی (معاذ) خوینبه ری ناوه راستی دهستی پیکرا پیغه مبه ری خوا ﷺ داخیکرد ، به لام ناوسا ، نه وه بوو دیسان بو جاری دووم داخیکرده وه .

وفي طريق آخر : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَوَى سَعْدَ بْنَ مُعَاذٍ فِي أَكْحَلِهِ بِمِشْقَصٍ ، ثُمَّ حَسَمَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ أَوْ غَيْرُهُ مِنْ أَصْحَابِهِ ^(١٠٢)

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ (سعد)ی کورپی (معاذ)ی به سه ره پمیککی دریژ له سه ره خوینبه ری ناوه راستی دهستی داخیکرد ، پاشان (سعد) خوی داخیکرد یا هاوه لانیی بویان داخیکرد .

١٠١ — صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٠٣ ، ٣٠٤ ، ٣١٥ ، ٣٧١) وعبد بن حميد (١٠١٩٨) ، ومسلم (٧ / ٢٢) وأبوداود (٢٨٦٤) ، وابن ماجه (٣٤٩٣) كلهم عن الأعمش عن أبي سفيان عن جابر فذكره .

١٠٢ — صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣١٢ ، ٣٥٠ ، ٣٦٣ ، ٣٨٦) ، الدارمي (٢٥١٢) ، ومسلم (٧ / ٢٢) وابن ماجه (٣٤٩٤) ، والترمذي (١٥٨٢) ، كلهم عن أبي الزبير عن جابر فذكره في قصة .

وفي لفظ آخر : أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ رُمِيَ فِي أَحْطَلِهِ بِمَشْقَصٍ ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ بِهِ فَكُوِيَ .
 واته : له بیژیهکی دیکه دا : پیاویک له پشتیوانان به سهره پمیکى دريژ خوینبهرى
 ناوه پاستى دهستى پیکرا ، نه وه بوو پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رمانیداو ئیتربوی داخکرا .

(أبو عبید) ده فه رمیت : پیاویک هیترایه خزمه تی پیغه مبهرى خوا ﷺ داخکردنى بو
 وه سف کرابوو ، نه وه بوو فه رموى : داخى بکه ن و پاشان به رد گهرم بکه ن و بیخه نه سهرى .

(الفضل) ی کوپی (دُکین) ده فه رمیت : (سُفیان) له (أبی الزبیر) هوه له (جابر)
 (هوه بوى باسکردین : که وا پیغه مبهرى خوا ﷺ له سهر خوینبهرى ناوه پاستى دهستى
 هه ستا به داخکردنى .

وفي صحيح البخاري من حديث أنس ، أنه كُوِيَ من ذات الجنبِ والنَّبِيُّ ﷺ حي (١٠٣)

واته : (أنس) فه رموى تهى : به هوى نه خووشى (ذات الجنب) هوه داخکرام و پیغه مبهرى
 خواش ﷺ زیندو بو .

وفي الترمذي عن أنس، أَنَّ كَوِيَ أَسْعَدَ بْنَ زُرَّارَةَ مِنَ الشُّوْكَةِ (١٠٤)

واته : (أنس) _ خواى لى پازى بیّت _ فه رموى تهى : پیغه مبهرى خوا ﷺ (أسعد) ی
 کوپی (زُرارة) ی به هوى نه خووشى (الشوكة) هوه داخ کرد .

١٠٣ _ ذكره البخاري تعليقا عن أنس كتاب ((الطب)) باب ((ذات الجنب)) ، وأخرجه أحمد (٣ / ١٣٩) عن
 أنس قال : ((كواني أبوطلحة ورسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ بين أظهرنا ، فما نهيت عنه)) واته :
 أنس) _ خواى لى پازى بیّت _ فه رموى تهى : ((أبو طلحة) داخى کردم و ، پیغه مبهرى خوا _ صلى الله
 عليه وسلم _ له نیوانماندا ده ژیاو ، قه ده غه ی نه کردم)) .

١٠٤ _ صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٥٠) من طريق معمر عن الزهري عن أنس فذكره .
 الشُّوْكَة : نه خووشیه که به هوى سنگه گوشیه وه توشى مروؤ ده بیّت و سورایه که هه موو جهسته و دهم و چاو
 داده پووشى ، به روانه : نیل الأوطار ، ج ٩ ، ص ٧٩ .

وقد تقدّم الحديث المتفق عليه وفيه : وَمَا أَحْبَبُ أَنْ أُكْتَوِيَ^(١٠٥)

واته : پيشتر ئەم فەرمووده يەمان باس کرد کەوا پيغه مبهري خوا ﷺ فەرموويه تي : حەزم به خۆ داخ کردن ني يه .

وفي لفظ آخر : وَأَنَا أَنهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْ^(١٠٦)

واته : له بيژه يه کي تردا : پيغه مبهري خوا ﷺ فەرموويه تي : من قەدەغەي ئومەتە کەم دەکەم له خۆ داخ کردن.

وفي جامع الترمذي وغيره عن عمران بن حصين ، أَنَّ النَّبِيَّ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ نَهَى عَنِ الْكَيْ قَالَ : فَاَبْتُلِينَا فَاكْتَوِينَا فَمَا أَفْلَحْنَا ، وَلَا أَنْجَحْنَا^(١٠٧) . وفي لفظ : نُهَيْنَا عَنِ الْكَيْ ... وقال : فَمَا أَفْلَحْنَا وَلَا أَنْجَحْنَا^(١٠٨)

واته : (عمران) ی کورپی (حصین) فەرموويه تي : پيغه مبهري خوا ﷺ قەدەغەي خۆ داخکردنی کردوو و فەرمووی : توشبوين ، خۆمان داخ کرد ، نه پرگارمان بوو ، نه دهریشچوين . له بيژه يه کي تردا : قەدەغەي خۆ داخکردنمان ليکراوه و ... فەرمووی : نه پرگاري کردو نه ش دهریچاند .

١٠٥ _ تقدم تخريجه .

١٠٦ _ تقدم تخريجه .

١٠٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٤٢٧ ، ٤٣٠) ، وابن ماجه (٣٤٩٠) ، والترمذي (٢٠٤٩) ، كلهم عن الحسن عن عمران بن حصين فذكره

١٠٨ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٤٤٤ ، ٤٤٦) ، وأبو داود (٣٨٦٥) كلامهما عن مطرف عن عمران بن حصين فذكره .

پیشخوا (الخطابي) فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ (سعد) ی داخکرد بۆ ئه وهی خوینه که ی بوه سستیه وه ، چونکه له وه ترسا خوینی زۆری لێ بجیت و تیا بجیت . داخکردنیش له م دهروازهیدا به کارهێنراوه ، وه کو ئه و که سانه ی داخ ده کرین کاتی ده ستیان یا قاچیان ده بردیت .

به لام سه بارهت به قه ده غه ی داخکردن ، ئه وه یه که سیك خۆی داخ بکات بۆ شیفا ، وایان ده زانی ئه گه ر خۆی داخ نه کات ، تیا ده چیت ، ئه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کردن له بهر ئه م نیته .

گووتراوه : له پاستیدا (عمران) ی کوپی (حُصَيْن) به تاییهت قه ده غه ی لیکرا ، چونکه نه خۆشی مایه سیری هه بوو ، جیگه شی مه ترسیدار بوو ، بۆیه قه ده غه ی داخکردنی لیکرد ، وه کو ئه وه ی پاستی قه ده غه کردنه که بگه رپته وه بۆ جیگه مه ترسیداره که . خواش زاناتره .

(ابن قتیبه) ده لیت : داخکردن دوو جوړه :

۱. داخکردنی که سی ته ندروست بۆ ئه وه ی نه خۆش نه که وی ، سه بارهت به م جوړه گووتراوه : ئه و که سه ی داخ ده کات په پره وی پشت به ستن ناکات ، چونکه ده یه ویت قه ده رو چاره نووس له خۆی دورخاته وه .

۲. داخکردنی برین ئه گه ر کیمی تیزا ، وه ئه ندام ئه گه ر بهرا ، له مه دا شیفا هه یه .

به لام ئه گه ر داخکردن بۆ تیمارکردن بوو که پیده چی سود به خش بیت و کاری تییکات ، پیشده چی کاری تینه کات ، ئه وه له (الکراهه) وه نزیکه . ته وایوو .

و ثبت في الصحيح في حديث السبعين ألفاً الذين يدخلون الجنة بغير حساب أنهم الذين لا يَسْتَرْقُونَ ، ولا يَكْتُونُ ، ولا يَطْطِيرُونَ ، وعلى ربهم يتوكلون^(١٠٩).

واته : له فرموده یه کی (صحیح) دا هاتوو که ئه و هفتا مه زاره ی ده چنه به هه شته وه به بی لپرسینه وه ئه وانه ن که داوا له که س ناکه ن نزای چاکبوونه وه یان به سه ردا بخوینی ، داوا له که س ناکه ن داخیان بکات ، په شبین نین ، پشتیش به خوای خو یان ده به ستن .

ده ره نجام ده گه یه ئه و راستیه ی که فرموده کانی داخ کردن چوار جور شت له خو ده گریت :

یه که م : ئه نجامدانی داخ کردن .

دووهم : هه ز پینه کردنی .

سی یه م : ستایش کردنی ئه و که سه ی وازی لیه پناوه .

چواره م : قه ده غه کردنی .

سو پاست بۆ خوا هیچ دژ به یه کبوونی که له نیوان فرموده کاندایه دینا کریت ، چونکه ئه نجامدانی به لگه ی شیاو بونی هتی . هه ز پینه کردنی به لگه ی قه ده غه کردنی نی یه . ستایش کردنی ئه و که سه ی وازی لیه پناوه ، به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وازی لیه پنانی شایسته ترو چاکتره . قه ده غه کردنی ده چیته بواری هه لباردن و (الکراهه) وه ، یا ئه و جوړه یه که پیویست نی یه ، به لگو به کار ده هیتریت له ترسی توو شبوون به نه خو شی . خواش زاناتره .

١٠٩ _ صحیح : أخرجه أحمد (١ / ٢٧١ ، ٣٢١) ، والبخاري (٤ / ١٩٢) ، (٧ / ١٧٤) ، (٨ / ١٢٤ ، ١٤٠) ، (١ / ١٣٧ ، ١٣٨) ، والترمذي (٢٤٤٦) ، کلهم عن حصين بن عبدالرحمن ، عن سعيد بن جبیر عن ابن عباس فذكره في حديث طويل .

به شیک : سه باره ت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی فیدا :

أخرجنا في الصحيحين من حديث عطاء بن أبي رباح ، قال : قال ابن عباس : ألا أريك امرأة من أهل الجنة ؟ قلت : بلى . قال : هذه المرأة السوداء ، أتت النبي ﷺ فقالت : إني أُصرعُ ، وإني أتكشفُ فادعُ الله لي ، فقال : إن شئتِ صبرتِ ولكِ الجنةُ ، وإن شئتِ دعوتُ الله لك أن يُعافيك ، فقالت : أصبرُ . قالت : فإني أتكشفُ ، فادعُ الله أن لا أتكشفُ ، فدعا لها^(١١).

واته : (عطاء) ی کوپی (أبي رباح) ده لیت : (ابن عباس) پی گوتم : ئایا ژنیکی به هشتیت پیشان بدهم ؟ گوتم : به ئی . فهرمووی : ئه وژنه پهش پیسته یه ، هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ وگوته : من ئی ده مگرئ و خۆم ده رده خه م بۆم بیارێره وه ، ئه ویش فهرمووی : ئه گهر ده ته ویت ئارام بگره به هه شتی ده بییت ، ئه گهر ده شته ویت بۆت ده پارێمه وه له خوای تعالی چاره سه رت ده کات ، گوته : ئارام ده گرم ، به لām خۆم ده رده خه م بۆم بیارێره وه بۆ ئه وه ی خۆم ده رنه خه م ، ئه ویش بۆی پاراپه وه .

ده لیم _ (ابن القيم) _ ئی دوو فییه : فییه ک به هۆی پوچه پیسه زیانفرۆشه دپنده کانی سه رزه ویه وه یه ، فییه کیش به هۆی نه خویشی و خه لته خراپه کانی له شه وه . لیڤه دا ئه م به شه ی دووه مه که پزیشکان تیایدا سه رقالن و به دوا ی هۆو چاره سه ریدا ده گه پین .

به لām فیتی پوچه پیسه کان ، پیشه واو ئاقل و ژیریان دانی پێدا ده نین و ، به دووری دانانین ، دانیشی پێدا ده نین که چاره سه ری ده گه پیتته وه بۆ پوو به پوو بوونه وه ی پوچه شه رفه

خێرداره بهرزهكان له گهڵ ئه و پوچه پيسه به گێچه له زيان فرۆشه درپندهدا ، به شيوهيهك پال به شويته واره كانيانه وه بنين و ، به رهه لستی كرده وه كانيان بكن و پوچيان بكنه وه ، ئه مهش له لايه ن (بقراط) وه له هه ندی له كتيبه كانيدا باسكراوه ، ئينجا باسی هه ندی چاره سه ربۆ ئی ده كات و ، ده لیت له راستیدا ئه مه بۆ ئه و فيیه ی هۆكاری ده گه پیته وه بۆ تیکه لاوو ماده خراپه كانی له ش به سووده ، به لام ئه و فيیه ی به هۆی پوچه پيسه زيانفرۆشه درپنده كانه وه دروست ده بیئت ، ئه و چاره سه ره ی سه ره مهانی بۆ به سوود نابیئت .

به لام پزیشكه نه فام و سه قهت و سووكه كان و ، ئه وانه ی به لایانه وه ئاینداریتی پووكه شی به پوالت (الزندقة) فه زیلهت و چاكه داریه ، ئه وانه نكۆلی له فیی پوچه زيانفرۆشه درپنده كان ده كن و ، دانی پيدا نانین كه كاریگه ری له جهسته ی كه سی ئی لیکراو بكات و ، هه یج به لگه یه كیشیان به دهسته وه نی یه به ده ر له نه فامی ، ئه گینا له بوا ری پزیشكایه تیدا هه یج شتێك نی یه ئه وه به دوور دابنیت و نكۆلی لی بکات ، هه ست و بوونیش شایه تی بۆ ده دات ، كاتیكیش هۆكاری هه موو فییه كان ده گه پیننه وه بۆ زالبوونی هه ندی له خه لته خراپه كان به سه ره له شدا ، به هه له دا چوونه ، چونكه بۆچونه كانیان به راست داده نریت بۆ هه ندی له جۆره كانی ئی نه ك هه مووی به تیکرا .

پزیشكه كۆنه كان ناوی ئه م جۆره فییه یان نابوو به : نه خۆشی ئیلاهی و ، ده شیانگوت : به هۆی پوچه زيانفرۆشه درپنده كانه وه یه .

به لام (جالینوس) و كه سانی تریش ، هه ستاون به لیكدانه وه ی ناوانه كه ی پزیشكان كۆن و ، ده لیتن : له راستیدا پێیان گووتوه نه خۆشی ئیلاهی چونكه ئه م نه خۆشیه له سه ردا پووده دات و ، زیان به به شه ئلاهیه پاكه كه ده گه یه نیت كه جیگه كه ی ده ماغه .

هۆكاری ئه و لیكدانه وه شیان ده گه پیته وه بۆ نه فامیان به رامبه ر به و پوچه زيانفرۆشه درپنده و ، هوكمه كانی و ، كاریگه ریه كانیان ، پاشان پزیشكه ئاینداره به پوالت ته كانیش هاتن و ته نها جۆری یه كه می فییان سه له ماند كه به هۆی تیکه لاوه خراپه كانی له شه وه

دروست ده بیئت .

ههركه سێكیش ژێریتێ و زانیاری هه بیته به رامبه به و پوچه زیانفرۆشه درپدانه پێده که نێ به نه فامی ئه و که سانه و لاوازی نه قل و ژیریان .

خوچاره سه رکردن له فیتی پوچه درنده زیان فرۆشه کان :

چاره سه ری ئه م جوړه شیان به دوو کار ده کریت : کارێکیان له لایه ن که سه فیداره که وهیه ، کارێکیشیان له لایه ن که سی چاره سه رکاره وهیه ، بۆیه کاری که سی فیدار بریتیه له وهی ده بیته نه فسی به هیژ بیته ، به راستگویی پوو له دروستکارو داهینری ئه م پوچه زیانفرۆشانه بکات و ، به و دوعاو نزا (صحیح) انه ی که له سوونه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ هاتوو دوعاو نزا بکات و په نا به خوای په روه ردار بگریت ، به جوړیک پیکه وتن و پیکهاتنی دل و زمانی تیدا به رجه سه به بیته ، چونکه ئه م جوړیکه له جهنگان و ، جهنگاوه ریش ناتوانیت تۆله له دوژمنه که ی بکاته وه مه گه به دوو کردار : یه که میان پیویسته خودی چه که که راست بیته و که موکوپی تیدا نه بیته و چاکیش بیته ، دووه میان ده بی بالی ئه و که سه ش به هیژ بیته ، هه رکاتیش دانه یه کیان دواکه وت ئه و چه که که به ته نه ها سوودو هیژیکه ئه و تو ی نابیته ، ئه ی ئه گه ره ه ردوو شته که نه بوو ده بی چون بی : ئه و کاته دل کاو له ده بیته و جوړه کانی یه کتاپه رستی و ، پشت به ستن و ، له خوا ترسان و ، پوو کردنه خواو ، پارانه وهی تیدا نابیته و ، هیچ چه کیکیشی به ده سه ته وه نابیته .

که سی چاره سازیش : دیسان ده بی هه ردوو چه که که ی پی بیته ، چونکه هه ندی له چاره سازان ته نه ده لێن :

(أخرج منه) واته لئی بچۆ دهر وه ، يا ده لّيت : (بسم الله) ، يا ده لّيت : (لا حول ولا قوّة إلا بالله) ، كه چي پيغه مبهري خۆشه ويست ﷺ ده يفرموو : ((اخرجْ عَدُوَّ اللَّهِ ، أنا رَسُولُ اللَّهِ))^(۱۱۱).

واته : (لئی بچۆ دهر وه ئه ی دوژمنی خوا ، من پيغه مبهري خوام) .

پيشهوا (ابن تيميه) فيدار چاره سهر دهكات :

شيخي پايه به رزي خۆشمانم ده بينی _ مه به سستی (شيخ الإسلام ابن تيمية) بوو _ كه سيكي ده نارد بۆ لای كه سی في ليكر او بۆ ئه وه ی له گه ل ئه و پوچه دا بدوی كه چۆته جهسته يه وه ، ئه و كه سه ش ده يگوت : شيخ پيت ده لّی بچۆ دهر وه ، ئه مه حه لّال نی به بۆ تو ، نيتر كه سی في ليكر او به هۆشی خۆی ده هاته وه ، په نگه خۆشی قسه ی له گه ل بكر دايه ، له وانه ش بوو پوچه كه سه ركه ش و بی گوی بوايه و به ليدان ده يكرده دهر وه ، ئه و كاته في ليكر او كه به هۆشی خۆی ده هاته وه مه سستی به نازار نه ده كرد ، ئيمه و كه سانی تری جگه له ئيمه ش چه ندين جار ئه وه مان ليۆه بينيوه .

به زۆری ئه م ئايه ته ی به گویی كه سی في ليكر او دا ده خویند ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ [المؤمنون : ۱۱۵] واته : ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا ﴾ ئایا ئیوه گومانتان وابوو كه بيگومان ئیوه مان به بی هوده دروست کردوو ﴿ وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ وه بيگومان ئیوه ناگه پینه وه بۆ لای ئيمه ^(۱۱۲).

بۆی باسکردم _ واته (شيخ الإسلام ابن تيمية) _ كه جاريکیان ئه و ئايه ته ی به گویی كه سيكي في ليكر او دا خویند ، پوچه كه گووتی : به لّی و له گه ل گوتنيشيدا دهنگی دريژ کرده وه . داريكم بۆ هه لگرت و ئه مه ندهم به و داره به په گه کانی لای مليدا کيشا ، تا ده ستم

۱۱۱ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٧٠) ، وابن ماجه (٢٥٤٨) وصححه الألباني في الصحيحة (٨٧٥) .

۱۱۲ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورتان .

ماندوو بوو به هۆی زۆری ئەو لێدانهوه ، نامادهبوانیش هیچ گومانێکیان بهلاوه نهما که به هۆی ئەو لێدانهوه دهمریّت . له کاتی لێدانهکدا گووتی : من خوڤم دهوئ ، منیش پیم گووت : ئەو خوڤی ناوئ . گووتی : من دهمهوئ چه جی پی بکه م ، منیش پیم گووت : ئەو نایهوئ چه ج له گه ل تۆدا بکات ، ئەوجا گووتی : له بهر پێزی تۆ وازی لێدههینم ، شیخ فهرمووی : گووم : به لکو بۆ گوێپایه لی خواو پیغه مبه ره که ی وازی لێبینه ، گووتی : ئەوا لئ ده چمه دهره وه ، شیخ فهرمووی : که سه ئ لیکراوه که هستاو ئاورپکی به راست و چه پی خویدا دایه وه ، گووتی : چ منی هیناوه ته خزمه تی شیخ ؟ نامادهبوانیش پێیان گووت : ئەی ئەم هه مو لێدانه ؟ گووتی : ئەی له سه رچ لئ داوم که هیچ تاوانیکم نی یه ، ئەوه بوو به هیچ شیوه یه که هستی به و لێدانه نه کرد .

ههروه ها (شیخ الإسلام) به خویندنی (آية الكرسي) چاره سه ری فیداری ده کردو ، فهرمانیشی به زۆر خویندنی ده کرد بۆ _ هه ردوو که سی ئ لیکراو که سی چاره سه رکاریش _ ههروه ها به خویندنی ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ چاره سه ری نه خوڤی ده کرد .

به گشتی . ئەم جوړه له ئ و ، ههروه ها چاره سه ره که شی هیچ کهس نکۆلی لئ ناکات جگه له که سیکی کهم زانست و کهم ئەقل ، زۆریه ی زالبونی پوچه پیسه زیانفرۆشه کان به سه رکه سانی گونجاودا ده گه پێته وه بۆ که می خواپه رستی و که می ئاینیان ، خراپبوونی دل و زمانیان سه باره ت به راستیه کانی زیکرو ، نزاکانی خو په نادان به خواو ، قه لابه ندیه کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ و قه لابه ندیه ئیمانیه کان ، بۆیه ئەو پوچه پیسه زیانفرۆشه دپندانه پوو به پووی پیاو بی چه ک ده بیته وه ، په تگه به پووتی ببیینیت و کاری تییکات .

ئەگەر پەردە لادەیتەو ، دەبینی زۆربەى نەفسى مرفەكان فیداری ئەو پوچە پيسە زيانفرۆشانەن و ، بوونە بە دیلى ژێر دەستیان و ئەویش دەیانبات بۆ ھەر جیگەيەك ئارەزووی لایبێت ، كەچی توانای خۆپاراستن و ھەروەھا سەپنجیکردنی ھەرمانەکانیشی نی یە ، ئەمە گەرەترین فیئە كە كەسى تووش بوو خەبەرى نابێتەو تا كاتی مالتاوايى ، لەوێ دلتیا دەبێت كە ئەو فیداری پاستەقینە بوو ، والله المستعان •

چارەسەرى ئەم جۆرە فیئە بە جووتبوونی ئەقلی تەندروست دەبێت لە گەل ئەو ئیمانەدا كە پێغەمبەرەن ھیتاویانە ، بە ھشت و ناگر بخاتە بەرچاوی خۆی و بەردەوام لە دلیدا بن ، بیر بکاتەو لە خەلكی دونیاو ، ئەو تۆلەو سزاو بەلایانەى بە سەریاندا دیت و ، لە جیگەکانیاندا دادەبەزێت وەكو لێزمەى باران و ، ئەوان ئی گرتوونی و خەبەریان نابێتەو • چەند ئەم جۆرە فیئە بە ھێزە ، بەلام لە بەر گشتیبوونی بەلاکە تا ئەو ئاستەى تەنھا فیدار دەبینرێت ، ئیتیر شتەكە بە ئاناسایی و نكۆللیکرو تەماشاشا ناکرێت ، بۆیە بە ھۆی زۆربوونی فیدارەکانەو خۆیان بوون بە نكۆلێکاری ئەو كەسە چاكانەى كە پەوشتی ئەو خەلكە بە شتیکی ئاناسایی تەماشاشا دەكەن و نكۆلیی لێدەكەن و كەسى چاكیش بوو بە غەریبە •

ئەگەر خواى تعالى وستی ھەبى چاكەى خۆی بەرامبەر بە بەندەكەى خۆی دەربێت ، ئەوا لەم فیئە بە خەبەر دیتەو ، تەماشای كەسانى دنیا و یست دەكات كە ئی گرتوونی بە پاست و چەپدا بە جیاوازی چینهكانیانەو ، كەوا كەسانێك شیتى بە تەواوی كەنەفتی كردووە ، كەسانێكیشیان جار بە جاریكى زۆر كەم بە خەبەر دیتەو ، دواى دەچیتەو سەر شیتتەكەى خۆی ، كەسانێكیشیان جاریك بە خەبەر دیتەو جارێكیش شیت دەبێتەو ، ئەو كاتەى بە خەبەر دیتەو كەردەو كەنى خەلكانى بە خەبرو ئاقل ئەنجام دەدات ، پاشان جاریكى دیکە فێكە دەیگرێتەو تووشی سەرلێشیوان دەبێت •

به شیک : سه بارهت بهو فییانهی به هو

خه لته کانی له شه وه دروست دهبن :

به لام فیی خه لته کان ، جوړه فییه که پږگری له نه دنامه نه فسیه کان دهکات که به کرده وه و جولانه وه و پاگرتنی پږکتی له ش ه سستیت به پږگرتنیکى ناتو او نیوه ، هۆکاره که شی ده که پږته وه بو خه لته یه کی لینچ که پږه وه کانی ناوه پوکی می شک داده خات به داخستنیکى ناتو او ، بویه پږگری دهکات هه ست و جووله ی پږدا تیپه پ بیت و ، هه روه ها به شیوه یه کی ته او و به بی بچران و به به رده وامی پږگری تیپه پوونیشی به نیو نه دنامه کانی تریشدا دهکات ، په تگه هۆکاری تریشی هه بی وه کو بایه کی چر که له پږه وه کانیدا ده وه سستیت ، یا هه ندی له هه لم و بوخی خراپ که له هه ندی نه دنامه کانی تره وه بوی به رز ده بیته وه ، یا هه ر چوئیه تیه کی تری توندو تیژ ، بویه می شک کرژ ده بیته وه و دیته وه یه ک ، بو کردنه ده روه ی نه و شته زیان به خشانه ، له گه لیشیدا کرژ بوون و هاتنه وه یه ک هه موو نه دنامه کانی له ش ده گرږته وه ، بویه چیت مرؤف توانای نامینیت به پږکی بوه سستیت ، به لگو ده که ویت و ، به زوری که ف له زاریدا ده رده که ویت .

ئه م نه خو شیه به یه کیک له نه خو شیه تونده کان داده نریت به گویره ی کاتی پوودانی زور به ئازاری به تاییهت ، هه روه ها به یه کیک له نه خو شیه دریزخایه نه کان داده نریت به گویره ی دریزی مانه وه ی و ، قورسی و نا په حه تی چاکبوونه وه ی ، به تاییهت نه گه ر نه و که سه ته مه نی بیست و پینچ سالی تیپه پږنیت و ، ئه م نه خو شیه ی له می شکدا بیت ، به تاییهت نه گه ر له ناوه پوکیشیدا بیت ، نه و کاته فییه که لی جیا نابیته وه و به رده وام له گه لیدا ده بیت ، (بقراط) ده لیت : ئی له م جوړه که سانه دا ده مینیته وه تا ده مرن .

پاش زانینی ئەمە ، بۆمان پوون دەبیتهوه ئەو ژنەى که فرموده‌کەى سەر‌وهه باسی ده‌کات ، که‌وا قی ده‌یگرت و خۆى ده‌رده‌خست ، پێده‌چى فیکه‌ى له‌م جوړه‌ فییه‌ بیټ ، پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ په‌یمانى به‌هه‌شتى دایه‌ ئەگەر له‌ سەر نه‌خۆشیه‌کەى ئارام بگریت و ، بۆشى پاراپیه‌وه‌ چیت‌ر له‌ کاتى فیکه‌یدا خۆى ده‌ر نه‌خات ، مافى هه‌لبژاردنى دایه‌ ده‌ست خۆى له‌ نیوان ئارام گرتن و به‌هه‌شت و ، له‌ نیوان ئەوه‌ى دوعای شیفای بۆ بکات به‌بى ده‌سته‌به‌ریه‌ک بۆ چاکبوونه‌وه‌ى ، بۆیه‌ ژنه‌که‌ ئارامگرتن و به‌هه‌شتى هه‌لبژارد .

ئەوه‌ش به‌لگه‌ى شیاویټى وازلێهێنانى خۆچاره‌سه‌رکردن و خۆتیمارکردنه‌ ، وه‌ چاره‌سه‌رى پوچه‌ زیانفرۆشه‌کان به‌ نزاو دوعاو پووکردنه‌ خواى تعالى ، کرده‌وانیکى ئەوتۆ ئەنجام ده‌دات که‌ هه‌رگیز چاره‌سه‌رى پزیشکان پێى ناگات ، گاریگه‌رى و کرده‌وه‌کانى و ، کاردانه‌وه‌ى سروشت به‌رامبه‌ر به‌وانه‌ له‌ کاریگه‌رى ده‌رمانه‌ جه‌سته‌یه‌کان به‌هیزتره‌ ، ئیتمه‌وه‌که‌سانى تریش چه‌ندین جار ئەوه‌مان تاقى کردۆته‌وه‌ ، پزیشکانى ئاقل و ژیر دانیان به‌وه‌دا ناوه‌ که‌ کارى هیزه‌ نه‌فسیه‌کان و ، کاردانه‌وه‌ى چاکیان له‌ چاکبوونه‌وه‌ى نه‌خۆشیکاندا پۆلێکى زۆر به‌هیزو سه‌رسوڕمێن ده‌بینیت ، له‌م بواره‌دا ئاینده‌ به‌ پواله‌ته‌کان (زناقة) و خه‌لکانى سووک و پيسواو ، نه‌فامه‌کان زۆرتین زیان به‌ پیشه‌ى پزیشکیتى ده‌گه‌یه‌نن .

واده‌رده‌که‌ویټ فێى ئەو ژنەى له‌ فرموده‌کەى سەر‌وه‌دا باسکرا له‌م جوړه‌ بیټ ، له‌وانه‌شه‌ له‌ لایه‌ن پوچه‌ به‌ گێچه‌له‌کانه‌وه‌ بیټ ، پیغه‌مبه‌رى خواش ﷺ مافى هه‌لبژاردنى نیوان دوو شتى دایه‌ ده‌ست خۆى ، بریتى بوون له‌ ئارامگرتن له‌ سەر نه‌خۆشیه‌که‌و چوونه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ، یا بۆى ده‌پاریته‌وه‌ خواى تعالى شیفای بدات ، ئەویش ئارامگرتن و داپۆشینى جه‌سته‌ى هه‌لبژارد . والله‌ اعلم .

به شیك : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی نه خوشی دهرده لاقه دا (عرقِ النَّسَا) :

روی ابن ماجه في سننه من حديث محمد بن سيرين ، عن أنس بن مالك ، قال : سمعتُ رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ يقول : ((دواءُ عرقِ النَّسَا أليّةٌ شاقّةٌ أعرابيّةٌ تُذابُ ، ثمَّ تُجزأُ ثلاثةَ أجزاءٍ ، ثمَّ يُشربُ على الرِّيقِ في كلِّ يومٍ جزءٌ))^(١١٣).

واته : (أنس) ی کورپی (مالک) _ خوای لی پازی بیّت _ فه رموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی : ((دهرمانی دهرده لاقه دوگیکی مه پی ده شته کیه ده توینریتته وه ، پاشان ده کریتته سی به شه وه ، هه موو پۆژیک پیش خواردنی به یانی به شیکی ده خوریتته وه)) .

دهرده لاقه : نازاریکه له جومگهی کلۆته وه ده ست پیده کات و ، له پشتته وه داده به زیتته سه رپان و پیده چی دابه زیتته سه رپاژنه ی پی ، چهند ماوه که شی دریزه بکیشیت ، دابه زینی زۆتر ده بی ، له که لیدا هه موو لاق و پان لاواز ده بیّت . فه رمووده که ی سه ره وه مانایه کی زمانی و ، مانایه کی پزیشکیش ده به خشیت .

مانا زمانیه که ی : به لگهی شیاویتی ناوانای ئەم نه خوشیه یه به (عرقِ النَّسَا) واته دهرده لاقه به پیچه وانیه ی ئەو که سانه وه که پیگری له م ناوانانه ده که ن و ، ده لئین : وشه ی (النَّسَا) خودی په که که یه و ، نابیت شت (إضافة) بکریتته سه ر خو ی له زمانی عه ره بیدا .

وه لّامی ئەم بیژره به دوو پوو ده دهینه وه : یه که میان : وشه ی (العرق) واته په گ و ده مار له وشه ی (النَّسَا) گشتیتره ، بویه ئەم ناوانانه له پوو ی (إضافة) کردنی (العام

(هوهیه بۆ سەر (الخاص) واته گشت بۆ سەر تاییهت : وهکو دهلیی: (کل الدارهم أو بعضها)،
هموو دیره مهکان یا هه ندیکی .

دوهه میان : وشه ی (النساء) بریتیه له وه نه خوشیه ی چۆته نیو (العرق) وهه بۆیه ئەم
(إضافة) یه له پووی (إضافة) کردنی شتی که وهیه بۆ جی که که ی خوی . گووتراهه :
ناونراوه به (النساء) چونکه وشه که مانای بیر چوونه وه ده به خشیت له زمانی عه ره بیداو
ئه مه نده ئازاره که ی زۆره هه موو شتی که تر بیر ده باته وهه ، ئەم په که ش له جومگی
کلۆته وه ده ست پی ده کات و ، به خوارووی لاق له پشتی پاژنه ی پیوه کۆتای دیت له
به ری راسته وه له نیوان ئیسی لاق و ژییته کاندای (الوتر) . به لام مانا پزیشکیه تیه که ی :
پیشتر ئاماژمان پێدا که گوفتاری پیغه مبه ری خوا ﷺ دوو جۆره : یه که میان : گشتی یه
به گویره ی زه مه ن و ، شوین و ، که سه کان و ، بارودۆخه کان . دوهه : تاییهت به
گویره ی ئەم شتانه وه یا هه ندیکیان ، بۆیه ئەم فه رمووده ده که ویتته چوارچیوه ی ئەم
به شه یانه وه ، چونکه فه رمووده که گوفتاری که بۆ عه رب و ، خه لکی حیا جزو ، ده ور به ریان
، به تاییهت عه ره به ده شته که یه کان ، که ئەم چاره سه ره به سوودترین چاره سه ره بۆیان ،
چونکه ئەم نه خوشیه به هۆی وشکی ته وه پووده دات ، له وانه شه به هۆی ماده یه کی چپی
لینجه وه تووشیان بێت ، بۆیه چاره سه ره که ی به په وانکردنه و ، دووگیش دوو خاسیه تی
تێدایه : پیگه یانندن و ، نه رم وشل کردنه وه ، ئەمه ش هۆکاره بۆ پیگه یانندن و کردنه
ده ره وه ی ماده که ، ئەم نه خوشیه ش پیویستی به م دوو شته یه .

سه بارهت به ده ستنیشانکردنی مه پی ده شته کیش له بهر زۆر که میتی که م و کوپیه کانی و
، بچوکی برپی و ، پاکیتی و نه رم و نیانی ناوه پۆکی بوو ، به تاییهت له وه په گاکه ی که له سه
پووه که ده شته که یه که ره مه کان ده له وه پیت ، وهکو (الشیخ) و (القیصوم) و ، پووه که کانی
دیکه ، چونکه ئەگه ر ئاژه ل له سه ر ئەم پووه کانه له وه را ، خووی سروشتی پاک ی ئەو
پووه کانه ده چپته نیو گزسته که یه وه نه رم و نیانی و چاکیتی که ی زیاتر ده کات و ،

خوویه کی سروشتی چاکیش به گوشتی نازله که ده به خشیت ، به تاییهت دووگ ، ده رکه وتنی کاریگری ئەم پووه کانه له شیردا زۆرتره به به راوردی گوشته که ی ، به لام دووگ خاسیه تی پیگه یاندن و شل کردنه وه ی له شیر زۆرتره . وه کو پیشتر ئا مازهمان پیدا ده رمانی زۆریه ی نه ته وه کان و ده شته کان به ده رمانه تاکه کانه و پزیشکه هیندیه کانیش له سهر ئەم بۆچونه ن .

به لام نه ته وه کانی پۆم و یونان ، ده رمانه تیکه له کان به کار ده هینن ، به لام کوپان له سهر نه وه ی که کارامه یی پزیشک له وه دایه به خوراک چاره سهر بکات ، نه گهر بیتوانا بوو نه و جا به ده رمانه تاکه کان ، نه گهر دیسان بیتوانا بوو ئینجا به ده رمانه زۆر که م تیکه لاوه کان .

پیشتریش ئا مازهمان پیدا که به زۆری عهره ب و خه لکه ده شته کیه کان تووشی نه خوشیه سووکه کان ده بن ، بۆیه ده رمانه سووکه کانیا ن بۆ ده شی ، نه وه ش ده گه پیتوه بۆ نه وه ی خواردنه کانیا ن به زۆری ساده یه . به لام نه خوشیه تیکه لاوه کان ، به زۆری به وه ی تیکه لاو کردنی خوراکه کان و جوړاو جوړیوونی و جیاوازیانه وه پووده دات ، بۆیه ده رمانه ناو پته کانی بۆ هه لبرێدراره . والله تعالی اعلم .

به شیك : سه بارهت به ریپازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی

وشکیی خو و وه چۆنیه تی نه رم و نیا ن کردنه وه ی :

روى الترمذی فی "جامعه" وابن ماجه فی "سننه" من حدیث أسماء بنت عمیس قالت : قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - : "بماذا كنت تستمشين؟" قالت : بالشبرم ، قال : حار جار . قالت : ثم استمشيت بالسنا . فقال : لو كان شيء يشفي من الموت لكان السنا^(١٤)

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : پیڤەمبەرى خوا ﷺ پىی فەرمووم : به چ شتیک خوى خۆت نەرم و نیان دەکەیتەوه ؟ (أسماء) فەرمووی : به (الشُّبْرُم) ، ئەویش فەرمووی : گەرم و توونە . (أسماء) فەرمووی : پاشان خوى خۆم به پووهکی (السَّنا) نەرم و نیان دەکەردەوه : پیڤەمبەرى خوا ﷺ پىی فەرمووم : ئەگەر شتیک هەبوايه مردنى چاک بکەردایەوه پووهکی (السَّنا) دەبوو .

وفي سُنَنِ ابْنِ مَاجَه " عَنْ اِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي عُبَيْلَةَ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أُمِّ حَرَامٍ ، وَكَانَ قَدْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقِبْلَتَيْنِ يَقُولُ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : عَلَيْكُمْ بِالسَّنَا وَالسَّنَوْتَ ، فَإِنَّ فِيهِمَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا السَّامُ ؟ قَالَ الْمَوْتُ .

واته : له (عبدالله) ی کوپی (أم حرام) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ که له خزمەتى پیڤەمبەرى خوادا بوو ﷺ ئەو پۆژەى نوێزیان بۆ هەردوو قیبلە کرد دەفەرمیّت : گوئیستی پیڤەمبەرى خوابووم ﷺ دەیفەرموو : (السَّنا) و (السَّنَوْتَ) بەکاریتن ، چونکه ئەو دوانە شیفان بۆ هەموو نەخۆشیەك جگە له (السَّام) ، گوترا ئەى پیڤەمبەرى خوا ﷺ (السَّام) چی یه ؟ ئەویش فەرمووی : مردنه .

فەرمایشتى پیڤەمبەرى خوا ﷺ (بماذا کُنْتَ تَسْتَمِشِينَ ؟) واته : به چ شتیک خوى خۆت نەرم و نیان دەکەیتەوه تاوهکو پتیکات و ئاسایى بیتهوه ، بۆ ئەوهى نەچیتە بارى وهستانهوه ، تووشى زیان بیّت به بەندبوون و نەتوانایى دەریپى پازو نیاز . بۆیه لیڤەدا به دەرمانى پەوانکار گوتراوه پتکار . کەسانیکى تریش دەلین : چونکه که خوى ئەو کەسه پەوان دەبیتهوه ، به زۆرى ڕێدەکات بۆ جیبه جیکردنى پیداو یستیه کانی .

فەرمایشتەکەى سەروە بهم شیۆهش (ربوايه) ت کراوه : (بماذا تستشفين ؟) واته به چ شتیک چاره سەرى خۆت دەکەیت ، ئەویش فەرمووی : به (الشُّبْرُم) ، که سەر به کۆمەلى

دەرمانه (الیتوعیة) کانه^(۱۱۰) ، ئەم دەرمانه بریتیه له : توێکلی په‌گی دارێک ، که گهرم و ووشکه له پله چواردا ، چاکترینیان ئەوهیه که بۆ سورایی دهرپوانیت و ، سووک و ناسک و ته‌نکه له پیستی پیچراوه ده‌چیت ، به‌ گشتی له‌ کۆمه‌لی ئەو دەرمانانه‌یه که پزیشکان ئامۆژگاری وازلێهێنانی ده‌کەن له‌ به‌ر ترسناکی و ، له‌ به‌ر ئەوه‌ی له‌ پاده‌به‌ده‌ر په‌وان ده‌کاته‌وه .

فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (حَارُّ جَارٌ) به‌م شیوه‌ش هاتوه : (حَارُّ یَارٌ) _ (أَبُو عُبَید) ده‌لێت : عه‌رب زۆریه‌ی گو‌فتاره‌کانیان به‌ (یاء) ده‌رده‌به‌ن بۆیه گووتویانه : (یَارٌ) ،

ده‌لێم _ (ابن القیم) _ : به‌ دوو شیوه‌ لی‌کدراوه‌ته‌وه : یه‌که‌میان : که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : (حَارُّ جَارٌ) به‌ _ جیم _ : واته‌ زۆر په‌وانکار بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ زۆر گهرم و زۆر په‌وانکار وه‌سفی ده‌کات ، له‌ بنچینه‌شدا هه‌ر ئاوه‌هایه . (أبو حنیفه‌ الدّینوری) ئەمه‌ی فه‌رموه . دووه‌میان : _ ئەمه‌ش پاسته‌ _ ئەو دهرپه‌ینه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا (الإبتاع) ه ، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیان به‌و شیوازی دهرپه‌ینه (تأکید) کردنی ووشه‌ی یه‌که‌مه‌ که (حَارٌ) ه به‌ ووشه‌ی دووه‌م که (جَارٌ) ه . لی‌رده‌دا شیوازی ووشه‌یی مانایی به‌کارده‌هێنن بۆ (تأکید) کردن ، بۆیه چاودێری ئەوه ده‌کەن که زۆریه‌ی پسته‌کانی هه‌ر دوو ووشه‌ لێک بچن بۆ نموونه ده‌لێن : (حَسَنٌ بَسَنٌ) واته‌ : چاکێکی ته‌واو ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (حَسَنٌ قَسَنٌ) به‌ قاف ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (شَیْطَانٌ لَیْطَانٌ) واته‌ : شه‌یتانیکی پی‌وه‌ نوساو ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (حَارُّ جَارٌ) ووشه‌ی (الجارٌ) یش ئەم مانایه ده‌به‌خشیت : واته‌ ئەوه‌ی شتێک پاده‌کیشیت ، کاتی پی‌وه‌ی ده‌نوسیت ، به‌ هۆی زۆر گه‌رمیه‌که‌ی و هێزی پاکیشانیوه ، وه‌کو ئەوه‌ی دایمالێت و لێی بکاته‌وه . ووشه‌ی (یَارٌ) یش یا شیوازه‌ زمانیکی تری (جَارٌ) ه به‌

نمونه‌ی هندی گوفتاری دیکه‌یان وه‌کو (صِه‌ری صِه‌ریج) ، (الصهارى والصهاريج) ، وه یا (إتباع) یکی سه‌ریه‌خۆیه له زمانى عه‌ره‌بیدا .

پووه‌کی (السَّنا) :

به‌لام ووشه‌ی (السَّنا) ، به دوو شیوه ده‌رده‌بدریئت : (المد والقصر) واته : دریژکردنه‌وه و کورتکردنه‌وه ، خۆشی پووه‌کیکی حجازیه و چاکترینیشیان مه‌ککيه‌که‌یه‌تى ، ده‌رمانیکی شه‌ریفه‌و هه‌چ ده‌رنجامیکی خراپیشی نی یه ، نزیکه له میانجیته‌یه‌وه ، گه‌رم و ووشکه له پله‌ی یه‌که‌مدا ، بۆ په‌وانکردنی هه‌ردوو سه‌فراو سه‌ودا به سووده ، دل به هه‌یز ده‌کات ، ئه‌مه‌ش چاکتییه‌کی په‌سه‌نه بۆ ئه‌م پووه‌که ، به سووده بۆ نه‌خۆشی (الوسواس السوداوي)^(١١٦) ، به‌سووده بۆ قَلْشانی کاتیی پیستی ده‌ست و قاچ ، ده‌رد ده‌کاته‌وه ، به‌سووده بۆ پێگری له بَلَاوبونه‌وه‌ی تووک ، به سووده بۆ نه‌هه‌یشتنی ئه‌سپێ و ، کۆنه ژان (الصُّداع العتيق) و ، گولی و ، زیپکه‌و ، ئالووشی و خوروی و ، قَ ، خواردنه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی دواى کولان له‌وه چاکتره به کوتراوی بخوریئت ، ئه‌ندازه‌ی خواردنه‌وه‌ی به قورسی سی‌ دیره‌مه‌و ، له ئاوه‌که‌شی به ئه‌ندازه‌ی قورسی پێنج دیره‌مه . نه‌گه‌ر هه‌ندیك له گوله‌ وونه‌وشه‌و (زهرة البنفسج) میوژی سووری بی‌ ناوکی الزبيب الأحمر) له گه‌لدا بکولئینریئت ، چاکتر ده‌بی .

١١٦ _ الوسواس السوداوي : نه‌خۆشیه‌که به هۆی زالبوونی (السوداء) وه به سه‌ر جه‌سته‌دا پووده‌دات به ئاستیک بیروه‌وشی له گه‌لدا تیک ده‌چیت ، به‌وانه : المصباح المنير في غريب الشرح الكبير ، کتاب الواو ، ج ٢ ، ل ٦٥٨ . وه‌رگێڕ .

(الرازي) فەرموویەتی : (السُّنَا) (الشاهترج)^(۱۱۷) خەلتە سوتاوه کان نەرم و ئاسان دەکەنەوه ، بە سووده بۆ گولی و خورویی . ئەندازەى خواردنەوهى هەر دانەیه کیشیان بە ئەندازەى قورسى چوار بۆ حەوت دیرهمە .

بە ئام (السنوت) بە هەشت شیوه مانای ئیکسراوتەوه :

یەكەم : هەتگۆینە .

دووهم : خۆشاوی هیزەى پۆنە کە بە شیوهى خەتگە لیکی پەش بە سەر پۆنەکەوه دەردەکەوێت . (عَمْرُو) ی کۆپى (بَكَر السَّكْسَكِي) باسى کردووه .

سێ یەم : تۆویکە لە تۆوی پەشکە (کمون) دەچێت بە ئام کەمێک جیاوازی هەیه ، (ابن الأعرابي) باسى کردووه .

چوارەم : (الكمون الكرمانى) یە .

پێنجەم : (الرازيانج) ، (أبوحنيفة الدينوري) لە زارى هەندى لە دەشتەکیەکانەوه باسى کردووه .

شەشەم : شویتە .

هەوتەم : خورمايه ، (أبوبكر) ی کۆپى (السُّنَى) زاناو پێشەوا باسى کردووه .

هەشتەم : ئەو هەتگۆینەیه کە لە نێو هیزەى پۆندايه ، (عبداللطيف البغدادي) باسى کردووه .

هەندى پزیشکان گوتویانە : ئەمە شایستەیه بە ماناکەى و ، نزیکیشە لە پاستیهوه واتە : (السُّنَا) ی کۆتراو تیکەل بە هەتگۆینى تیکەل لاوبووی پۆن دەکریت ، پاشان دەلسرێتەوهوه ئەمەش باشتەرە لەوهى بە تەنها بە کاربەیتنریت ، چونکە ئەو دووانە پۆلیکی کاریگەریان دەبێت لە چاکردنى (السُّنَا) داو ، یارمەتیشى دەدەن بۆ پەوانکردن . والله أعلم .

وَقَدْ رَوَى التِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ يَرْفَعُهُ : ((إِنْ خَيْرَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ السَّعُوطُ وَاللَّدُودُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمَشْيُ)) واته : (ابن عباس) _ خوا له خوی ویا بیشی پازی بیت _
 فرمووی تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((چاکترین شتیک خۆتانی پی چاره سه ربکه ن
 دهرمانیکه بکریته لووت و دهرمانیکه بکریته زارو که له شاخ گرتن و پیکردنه)) .

فرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ (والمشي) : واته پیکردن : چونکه پیکردن خوی مرؤف
 به پی ده ده خات و نه رم و نیانی ده کات و ئاسانکاری بۆ پاشماوه کانیش ده کات بچنه دهره وه .

به شیک : سه بارهت به رپیازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ئالووشی و خوروی و نه وهی نه سپی دروست ده کات :

في الصحيحين من حديث قتادة ، عن أنس بن مالك قال : رخص رسول الله ﷺ لعبد الرحمن
 بن عوف ، والزبير بن العوام _ رضي الله تعالى عنهما _ في لبس الحرير لحكة كانت بهما .

وفي رواية : أن عبد الرحمن بن عوف ، والزبير بن العوام _ رضي الله تعالى عنهما _ شكوا
 القمل إلى النبي ﷺ ، في غزاة لهما ، فرخص لهما في قمص الحرير ، ورأيتُهُ عليهما ^(١١٨)

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فرمووی تی :
 پیغه مبهری خوا ﷺ مۆله تی دایه (عبد الرحمن) ی کوپی (عوف) و ، (الزبير) ی کوپی (
 العوام) به وهی ئاوریشم بیوشن ، له بهر ئالووشی و خورویه که تووشیان بوو .

له (ربوايه) تیکی دیکه دا : (عبد الرحمن) ی کوپی (عوف) و (الزبير) ی کوپی (العوام)
 _ خویان لی پازی بیت _ له غه زایه کدا ، به هوی نه سپیوه سکا لایان برده خزمه تی

پێغه‌مبەری خوا ﷺ، ئەوەبوو ئەویش مۆلەتیدان کراسی ئاوریشم بپۆشن و، خۆشم بینیم کراسە ئاوریشمەکیان پۆشیبوو .

ئەم فەرموودەیە دوو لایەن لە خۆ دەگرێت، یەکەمیان : فێقی و، ئەوتریان : پزشکی .

بۆ لایەنە فێقیەکە : ئەوەی سونەتی پێغه‌مبەری خۆی ﷺ لە سەر جێگیربوو پێپێدراوێتی پۆشینتی بۆ ژنان بە پەهای و، حەرامبوونیەتی بۆ پیاوان مەگر بۆ پێویستی و بەرژەوندیەکی بە پەسەند دانراو، ئەو پێویستیەش یا بۆ زۆر ساردیەکو، ئەو مۆفە هیچی تر بە دیناکات بۆ پۆشین، یا جگە لە و جلە شتیکی تری نی یە . هەر وەها شیاوێ لە کاتی نەخۆشیەکانی گولی و، خوروی و، زۆری ئەسپێدا بپۆشریت، وەکو ئەوەی فەرموودەکی (انس) ئاماژەی بۆ دەکات کە فەرموودەیەکی (صحیح) ه .

بەلام پێپێدراو : (صحیح)ترینی دوو (رِیوایە) تەکە ی ئیمامی (أحمد) ه، (صحیح)ترینی دوو گوشتارەکی ئیمامی (الشافعی) یە، چونکە بنەرەت تاییەت نەکردنە، ئەگەر ئەنجامدانی کاریکیش بۆ کەسانیک لە ئومەت پێی پێدرا، لە بەر هەر هۆ و مانایەکی بێت، ئەوا لە سنووری ئەو هیندە دەچیتە دەرەوێ هەموو ئەوانەش دەگرێتەو کە هەمان هۆ و مانایان تێدا بە دیدەکریت، چونکە حوکم گشتی دەبێت بە هۆی گشتیبوونی هۆکارەکیەو .

ئەو کەسانەش قەدەغە ی دەکەن، گوتویانە : فەرموودەکانی حەرامکردن گشتی یەو، فەرموودەکانی پێگەپێدانیش ئیحتیماله تاییەت بێت بە (عبدالرحمن) ی کوپی (عَوف) و (الزُّبَيْر) ه، بەلام پێدەچێ لە سنووری ئەو دووانە بچیتە دەرەوێ کەسانی تری جگە لەوانیش بگریتەو، لێرەدا ئەگەر ئیحتیمالی هەردوو شتە کە کرا، ئەوا گشتیکە شایستەتر دەبێ بە وەرگرتن، بۆیە هەندێ لەوانە ی فەرموودە دەگێرنەو گوتویانە : ئیتر نازانم ئایا پێگەپێدانە کە لە پاشی ئەوان هەموو کەسانی تر دەگریتەو، یاخود نە ؟

بۆچونی راست : گشتیبونی مولّه تدانه که یه و ، هه موو که سیکی تریش ده گرێته وه نه گهر هه مان به هانه یان هه بی ، چونکه بۆ گشتاندن نه ریتی شهرع به و جوړه یه ، به لām شهرع نه گهر هوکمه که ی تاییه ت کرد به که سیکه وه ناشکه رای ده کات ، بۆ نمونه پیغه مبهری خوا ﷺ که هاوه لای به پیز (أبوبُرْدَة) ویستی قوریانی به بزنیکی ته من هه شت یا تو مانگه وه بکات ، پیی فرموو : ((تَجْزِيكَ وَلَنْ تَجْزِيَ عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ))^(۱۱۹) واته : ((بۆ تو ئه و بزنه جیگه ی مه ره که ده گرێته وه به لām بۆ که سیکی تر جیگه ی ناگرێته وه)) . هه روه ها وه کو فرمایشتی خوای تعالی به بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ سه باره ت به خواستنی ئه و ژنانه ی خویان پیی ده به خشی : ﴿ خَالِصَةٌ لَّكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الأحزاب : ۵۰] واته : (ئه مه یان) ته نیا بۆ تو دروسته به جیا له ئیماندارانی تر^(۱۲۰)

حه رامکردنی ئاوریشم : له راستیدا ده چپته بواری داخستنی ده رگای به هانه وه^(۱۲۱) ، بۆیه بۆ ژنان ریگه ی پیداه ، هه روه ها بۆ پرکردنه وه ی پیویستیه ک و ، له بهر به رژه وه ندیه کی په سه ندکراو ، ئه مه ش یاسایه کی گشتیه بۆ داخستنی ده رگای به هانه ، چونکه له کاتی پیویستی و به رژه وه ندیه کی په سه ندکراودا ریگه ی پیده درئ ، به هاوشیوه ی هه رامکردنی ته ماشاکردن بۆ داخستنی ده رگای به هانه به رامبه ر به و که سانه ی ویستی ئه نجامدانی

۱۱۹ - صحیح : أخرجه أحمد (۴ / ۴۵) عن البراء عن خاله أبي بردة فذكره ، وأخرجه مالك في موطئه (۲۹۸) ، وأحمد (۳ / ۴۶۶) ، (۴ / ۴۵) والدارمي (۱۹۶۹) ، والنسائي (۷ / ۲۲۴) کله م عن بشير بن يسار عن أبي بردة فذكره .

۱۲۰ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسیری قورئان .

۱۲۱ - الذرائع : واته به هانه که وسیله و ریگه یه که بۆ گه شتن به شت ، ئیتر پیده چی ئه و شته ی ده یه وی پیی بکات خراپه یه ک بیته یا به رژه وه ندیه ک بیته ، گوشتاریک بیته یا کرداریک بیته ، به لām پاشان ناوی (الذرائع) به ژۆری به کاره یئرا بۆ ئه و ه سیلانه ی ده بیته به مایه ی دروستبوونی خراپه یه ک . لیژده نا نه گهر گوئرا : ئه وه بواری داخستنی ده رگای به هانه یه ، ئه وه مانای وایه : ده چپته بواری قه ده غه کردنی ئه و ه سیلانه وه که مایه ی دروستبوونی خراپه که ، پروانه کتییی (الوجیز فی أصول الفقه) ، الدکتور عبدالکریم زیدان . وه رگی

کرده وه که یان هه یه ، به لām پێگه به هه ندیکى دراوه که پێویستی و به رزوه ندیه کی په سه ندکراو داوای ده کات وه کو ته ماشا کردنی ژن به نیازی خواستنی ، هه روه ها حه رام کردنی نویژی سوونه ت له کاته قه ده غه کراوه کاندای بۆ داخستنی ده رگای به هانه تاوه کو وێچون و شوباهان دندیکى پوآله تی نبیت به وانیه ی خۆر ده په ستن ، به لām نه گه ر به رزوه ندیه کی په سه ندکراو هاته پێش ئاسایه له و کاتانه دا نه جهم بدریت ، هه روه ها (ربا الفضل)^(۱۲۳) حه رام ده کریت بۆ داخستنی ده رگای به هانه به رام به ر به کار نه هینانی جوړی (ربا النسیئة)^(۱۲۳) ، به لām هه ندیکى له به ر پێویستی پێی پێدراوه وه کو (العرایا)^(۱۲۴) ، ئیمه ش به تیروته سه لی باسی لایه نه حه رام و حه لاله کانی ئاوریشمان کردوه له کتیبی (التخییر لما یحل و یحرم من لباس الحریر) .

به شیک : سه باره ت به بواری پزشکی ئاوریشم :

له م بواره دا ئاوریشم له و ده رمانانه یه که له ئاژه له وه وه رده گیریت ، بۆیه به ده رمانه ئاژه له یه کان داده نریت ، چونکه له ئاژه له دیته ده روه وه ، سوودو که لکی زۆره ، پله و پایه کی

۱۲۲ _ ربا الفضل : فروشتنی پاره یه که به پاره یه کی جوړی خۆی به زیاتر ، یا فروشتنی خواردنیکه به خواردنیکى جوړی خۆی به زیاتر ، بۆ نمونه ملوانکه یه کی ئالتون (۱۲) (مثقال) پاک ده ریکات بفروشریته وه به (۱۳) دیناری ئالتونی ، نه و (مثقال) ه زیاده یه (ربا الفضل) ه ، یا کیلۆیه کی گه نمى که له تی بدری به دوو کیلۆ گه نمى مه کسى ، بپوانه : پوخته ی فیهی شریعت ، مامۆستا طارق هه مه وه ندی . وه رگێڤ .

۱۲۳ _ ربا النسیئة : نه و زیاده یه که قه رزده ر وه ریده گریت له و که سه ی قه رزه که ی ده ده اتی به رام به ر به و ماوه یه کی له لایه تی بۆ نمونه (۱۰۰۰۰۰) دیناری ده ده اتی به قه رز بۆ ماوه ی مانگیك پاش مانگه که (۱۲۰۰۰۰) (دیناری لی ده ویت ، بۆیه نه و (۲۰۰۰۰) دیناره زیاده یه (ربا النسیئة) یه ، بپوانه : پوخته ی فیهی شریعت ، مامۆستا طارق هه مه وه ندی . وه رگێڤ .

۱۲۴ _ العرایا : بریتی بوو له به رى ده رخورماگه لیک که خاوه نه که ی ده بیه خشیه هه ژاران ، به لām هه ندی جار هه ژاران توانای چاوه پیکردنی پێگه شتنی به ره که یان نه ده کرد ، بۆیه ده یان فروشت به خورما ، بپوانه پوخته ی فیهی شریعت ، مامۆستا طارق هه مه وه ندی . وه رگێڤ .

گه وړه ی هیه ، یه کیک له خاسیه ته کانی به هیژکردنی دلّه ، شادومانی دهکات ، به سووده بۆ زۆریک له نه خۆشیه کانی ، به سووده بۆ زالبونی (المرّة السوداء) ، نه و نه خۆشیانه ی به فویه وه تووشی مړوف ده بیت ، نه گهر چاوی پی به پره ژیت به هیژی دهکات ، خاوه که ی که له پیشه سازی پزیشکیدا به کار دیت _ گهرم و ووشکه له پله ی یه کدا . ده گوتریت : گهرم و شیداره له و پله یه دا . ده شگوتریت : مام ناوه ندّه . نه گهر وه کو پۆشاک به کار بهیتریت گهرمیه کی مام ناوه ند وه کو میزاجی ماده که ده به خشیّت و جهسته ش گهرم دهکات ، له وانه شه ساردیه ک به جهسته بیه خشیّت کاتی که چه وری دهکات و ته ندروستی دهکات .

(الرازي) ده لیت : ناوړیشم له که تان گهرم تره و ، له لۆکه سارد تره ، گوشت زیادهکات ، هه موو پۆشاکیکي زیریش ، جهسته لاواز دهکات و ، پیست نه ستور دهکات و به پیچه وانه شه وه .

ده لیم _ (ابن القيم) _ پۆشاک سی به شه : به شیک جهسته گهرم دهکات و فینکیشی دهکاته وه ، به شیکیش : فینکی دهکاته وه به لام گهرمی ناکات ، به شیکي تریش : نه فینکی دهکاته وه نه ش گهرمی دهکات ، هیچ شتیکیش نی یه نه گهرمی بکات و نه ش فینکی بکاته وه ، چونکه نه وه ی گهرمی دهکات شایسته تره به فینکردنه وه ی ، بویه پۆشاکه کانی تووک و خوری گهرم دهکاته وه و فینکیش دهکاته وه ، پۆشاکي که تان و ناوړیشم و لۆکه فینک دهکاته وه و گهرم ناکاته وه ، پۆشاکي که تان سارد و ووشکه ، پۆشاکي خوری گهرم و ووشکه ، پۆشاکي لۆکه گهرمیه که ی مام ناوه ندّه ، پۆشاکي ناوړیشم له لۆکه نه رم تره و گهرمیشی له نه و که متره .

دانه ری کتیبی (المنهاج) ده لیت : پۆشینى ناوړیشم وه کو لۆکه جهسته گهرم ناکات ، به لکو گهرمیه کی مام ناوه ندی هیه ، هه موو پۆشاکیکي ساف و لووسیش ، جهسته که متر

گەرم دەكات ، هەروەها كەمترین یارمەتی دەدات بۆ شیکردنەوێ ئێوەی لە جەستە شیدەبیتهوه ، بە پێشتریش دادەنرێت لە هاوین و ، لە وەلاتە گەرمەکاندا بپۆشریت .

لە بەر ئێوەی ئێوە سێفەتی ئاوریشمەو ، هەروەها هیچ شتێك لە ووشکی وزیری تێدا نی یە بە بەراوردی ئێوانی تر ، بۆیە بە سوود بوو بۆ خورویی ، چونکە ئالۆشی و خورویی دروست نابێت مەگەر لە گەرمی و ووشکی وزیریەوه ، بۆیە پێغەمبەری خوا ﷺ مۆلەتی دایە (عبدالرحمن) ی کورپی (عَوْف) و (الزُّيْنِر) بپۆشن بۆ چارەسەرکردنی ئێو ئالۆشی و خورویی هەیانبوو ، وە پۆشاکی ئاوریشم دوورترین شتە لە دروستکردنی ئێسپێوه ، چونکە میزاجی ئاوریشم جیاوازه لە مادەکانی تر کە ئێسپی دروست دەکەن .

بەلام ئێو بەشەیی کە نەفیتێك دەکەنەوهو نەش گەرم دەکەنەوه ، ئێوانەن کە لە ئاسن و ، قورقۆشم و ، دارو ، گل و شتی دیکەیی بەو هاوشیوانە دروستکراوه ، ئەگەر گوترا : ئەگەر پۆشاکی ئاوریشم نیونجیتیتترین و گونجاوترین شت بێ بۆ جەستە ، بۆ شرعی تەواو کە شتە چاکەکانی حەلال کردووه ، شتە پیسەکانیشی حەرام کردووه ئاوریشمیشی حەرام کردووه ؟

دەگوتریت : هەر تایەفەیهك لە موسلمانان وەلامیکی جیاواز بۆ ئەم مەسەلە دەخاتە پوو ، بۆیە ئێو کەسانەیی کە نکۆلیی لە حیکمەت و پاساوھێنانەوه دەکەن کاتی یاسای پاساوھێنانەوه لە بنەرەتەکەیهوه هەلگیرا ، چیت پێویستیان بە وەلامی ئێو پرسیارە نەبوو .

بەلام جێگیرکارانی حیکمەت و پاساوھێنانەوه _ کە زۆرینەن _ کەسانیکیان وەلامی ئێو پرسیارە دەداتەوه بەوێ شەریعت حەرامی کردووه بۆ ئێوەی نەفسەکان بەرامبەری بە ئارام بن و ، لە بەر خاتری خۆی تعالی وازی لێبێنن ، خۆی پەرورەدگاریش پاداشتیان دەداتەوه بە تاییبەت لە جێگەیی ئاوریشم شتی تر هەیه بۆ پۆشین .

كه سانئیکیشیان وه لّامی ده داته وه به وهی كه له بنه پرتدا خولقینراوه بۆ ژنان ، به هاوشیوهی خۆ پازاندنه وه به زێڕ ، له سه ر پیاوان هه رام كرا له بهر ئه و خراپه ی دروستی دهكات و بریتیه له خۆچواندن به ژنان .

كه سانئیکیش ده لّێن : هه رام كراوه چونكه له خۆبایبون و خۆ هه لكیشان به خۆوه شانیزیکرن دروست دهكات .

كه سانئیکیش ده لّێن : هه رامكراوه چونكه كاتێ بهر جهسته دهكه ویت مییه تی و ژنانی بوون دروست دهكات و دژیه دلاوه ریی و میژدایه تی و پیاوه تیه . بۆیه ئه گه ر بپۆشریت سیفه تیک له سیفاته كانی ژنان دهخاته دّله وه ، بۆیه ته ماشا دهكه یت هه ركه س پۆشیبیتتی بیگومان شتیک له مییه تی و ژنانی بوون و نه رم و سستی به خو و په وشتیوه به ده رده كه ویت و ناشاردریتته وه ، به پاده یه ك ئه گه ر له دلاوه رترین و كه لترین پیاوه كانییش بیّت ، پۆشینی ئاوریشم كه می دهكات وه ، ئه گه ر به یه كجاری نه بیات ، هه ركه سیش توانای تیکه شتنی ئه وه ی نه بوو ، با ملكه چی شه رع بیّت ، بۆیه پاسترین گوفتار : هه رامه بۆ به خێوکاران بیهکن به بهری مندال بۆ ئه وه ی له سه ر سیفاتی میینه و ژنانی بوون په روهرده نه بیّت .

وقد روى النسائي من حديث أبي موسى الأشعري _ رضي الله عنه _ عن النبي ﷺ أنه قال : ((إِنَّ اللَّهَ أَحَلَّ لِإِنَاثِ أُمَّتِي الْحَرِيرَ وَالذَّهَبَ ، وَحَرَّمَ عَلَى ذُكُورِهَا)) . وفي لفظ : ((حُرْمَ لِبَاسِ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي ، وَأَحْلَ لِّإِنَاثِهِمْ))^(١٢٥)

واته : (أبي موسى الأشعري) _ خوا ی لی پازی بیّت _ فه رمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((خوا ی تعالی ئاوریشم و زێڕی بۆ میینه کانی ئومه ته که م هه لّال کردووه و ، بۆ

١٢٥ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (١٧٢٠) ، والنسائي (٨ / ١٦١) ، وصححه الألباني في الإرواء)

نیره کانیش حه رامی کردوه)) • له بیژیه کی تردا : ((پۆشینى ئاوریشم و زێر بۆ نیره کانى ئومه ته که م حه رام کراوه ، بۆ مئینه کانیش حه لال کراوه)) •

وفي صحيح البخاري عن حُذيفة قال : نهى رسولُ الله ﷺ لُبَسَ الحريرِ والدُّيَّاجِ ، وأن يُجَلَسَ عليه وقال : ((هُوَ لَهُم فِي الدُّنْيَا ، وَلَكُم فِي الْآخِرَةِ)) (١٣٦)

واته : (حُذيفة) _ خَوای لى پازى بیّت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی پۆشینى ئاوریشم و دىياج کردوه ، هه روه ها له سه ر دانیشتنیشى قه ده غه کردوه و فه رمووی : ((له دونیادا بۆ نه وانه ، له پۆژى دوايشدا بۆ ئیوه یه)) •

به شیک : سه باره ت به ریپازی پیغه مبه ری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنى نه خوشى (ذات الجنب) دا :

روى الترمذي في جامعه من حديث زيد بن أرقم أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ : ((تَدَاوُوا مَنْ ذَاتِ الْجَنْبِ بِالْقُسْطِ الْبَحْرِيِّ وَالزَّيْتِ)) (١٣٧)

واته : (زيد) كوپى (أرقم) _ خَوای لى پازى بیّت _ فه رموویه تی : پیغمبه ری خوا ﷺ فه رمووی : ((خۆتان له نه خوشى (ذات الجنب) به (القسط البحري) وزهیت چاره سه ربکه ن)) •

١٣٦ _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٩ ، ١٤٦ ، ١٩٣ ، ١٩٤) ، ومسلم (٦ / ١٣٦ ، ١٣٧) كلاهما عن عبد الرحمن بن أبي ليلى فذكر الحديث عن حذيفة •

١٣٧ _ ضعيف : أخرجه أحمد (٤ / ٣٦٩ ، ٣٧٢) ، وابن ماجه (٢٤٦٧) ، والترمذي (٢٠٧٨) ، (٢٠٧٩) كلهم عن ميمون أبي عبدالله عن زيد بن أرقم مرفوعاً ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٤١٨) ، وانظر الضعيفة (٣٣٩٦) •

(القسط البحري) جۆره پوهه كێكه له هند ده پوێت به تاييه ت له كشمير بازگه نانی عه ره ب له پێگه ی ده ریاوه ده نه پێنايه دورگه ی عه ره ب بۆیه (القسط البحري) پى ده گوترا ، هه روه ها جۆرێكه له بخوور بۆ ده رمان به كاردیته په وانه كتیپی ((تهذيب الاثار)) للطبري ، ج ٦ ، ل ٢٢٦ • وه رگێر •

نهخۆشی (ذات الجنب) به لای پزیشکانهوه دوو جۆره : حهقیقی و نا حهقیقی ، حهقیقی : ئاوسانیکی گهرمه له لایه کانی جهسته دا پهیدا ده بێت له پهردهی ناوهوهی په راسوه کاندا .
 ناحهقیقی : ئیش و ئازاریکه له لایه کانی جهسته دا پهیدا ده بێت ، به هۆی بایهکی چپری زیانبه خشه وه ده چێته نێوان پێسته کانی سه ره وه و ژیره وه دا ، یا له نێوان پیست و پیحۆله دا ده وستیت و (الصفاقات) ، ئازاریک دروست ده کات نزیک

به ئازاری شیوه حهقیقه که یه ، به لām ئیش و ئازاری ئهم به شه به رین و گوشاده که له پاستیدا ژانیکی تیزه وه کو ئه وهی ده رزی به قیته شتیك .

دانهری کتیبی (القانون) فره موویه تی : پیده چی لایه کان و ، نێوان پیسته و په رده کانی ژیره وه و ، ماسولکه کانی سنگ و ، په راسوه کان و ، ده وریه ریان تووشی چه ندین ئاوسانی به ئازاری زیانبه خش ببیت ، به (الشوصه) و ، (البرسام)^(۱۲۸) ، (ذات الجنب) ناوده بریت .
 پیده چی هندی ئازاری تر له م ئه ندامانه دا هه بێت به لām به هۆی ئاوسانه وه نه بێت ، به لکو ده گهریته وه بۆ بایهکی چپ ، واگومان ده بریت له م نه خۆشیه یه ، به لām له ئه ویش نی یه .

فره موویه تی : بزانه هه موو ئیش و ئازاریک له لایه کانی جهسته دا په تگه به (ذات الجنب) ناوبریت وه کو داتاشانیك له جیگه ی ئازاره که وه ، چونکه مانای (ذات الجنب) واته : (صاحبه الجنب) ، مه به ستیش لیژده ئازاری لایهکی مروفه ، بۆیه ئه گه ره ر ئیش و ئازاریک له لایه کانی مروفدا پوویدات ده دریتته پال ئه و نه خۆشیه و پیتی ده گوتریت (ذات الجنب) ، بۆیه که (بقرط) گوتویه تی : نه خۆشه کانی (ذات الجنب) سوودله خۆشتن وه رده گرن .

۱۲۸ - برسام : نه خۆشیه که خاوه نه که ی تووشی و پینه ده کات ، گوتروه ئاوسانیکی گهرمه تووشی په رده ی نێوان جگه رو پیحۆله ده بێت ، به وانه : تفسیر الطبری ، ج ۳ ، ص ۴۵۴ ، وه رگێڕ .

هه ره ها برسام : ئاوسانی ئه و په رده یه یه که ده وری سیه کان ده دات ، به وانه : قاموس فرنسی عربی إنکلیزی ، ج ۱ ، ص ۸۴۰ ، وه رگێڕ .

گوتراوه : مه به سستی (بقراط) هه موو ئه و كه سانه بوو كه هه ست به هه ر ئیش و ئازارێك له لایه كانی جهسته یاندا ده كه ن ، یا هه ست به ئازاری سیه كانیان ده كه ن به هۆی تیکچونی میزاجه وه ، یا به هۆی خه لته یه کی چپه وه ، یا چووژینه وه به بی ئاوسان و به بی (تا) .

هه ندی له پزیشكان گووتویه : مانای (ذات الجنب) له زمانی یونانیه كاندا ، بریتیه له ئاوسانی گهرمی لای مرؤف ، هه روه ها ئاوسانیکی یه ك به یه کی نه دامه كانی سکی مرؤف ده گریته وه ، له راستیدا (ذات الجنب) به ئاوسانی ئه و نه دامه ناوده بریت نه گه ر ته نها ئاوسانیکی گهرم بوو .

(ذات الجنب) ی حه قیقی پینج نیشانه ی هه یه : بریتین له (تا) و ، كۆکین و ، ژانی تیژ وه كو ئه وه ی ده رزی بچه قیته شتێك ، ته نگه نه فه سی و ، لیدانی خوین به ری قول .

ئه و چاره سه ره ی له فه رمووده كه ی سه روه دا هاتوه ، تاییه ت نی یه به م به شه وه ، به لكو تاییه ته به به شی دووه مه وه كه له ئه نجامی بایه کی چپه وه دروست ده بیّت ، لیره دا داری هندی نه گه ر به شیوه یه کی ژور وردی نه رم بکو تریت و ، تیکه ل به زه یتی گهرم بکریّت و ، شوینی باكه ی به جوانی تیگریّت و بیشیلیّت ، یا بلیسریت وه ، ده رمانیکی گونجاوی ئه و نه خۆشیه ده بیّت ، بۆی به سوود ده بیّت ، ماده كانی شیده كاته وه ، لایده بات ، به هیژه بۆ نه دامه كانی نیو سك ، كونیله داخراوه كان ده كاته وه ، له گه ل چه ندين سوودی تر كه ئه و داره هیندی (القسط البحري) به دیده هیئت .

(المسبجي) ده لیت : (القسط البحري) : گهرم و ووشكه ، قه بزکاری سكه ، نه دامه كانی ناوه وه ی سك به هیژه ده كات ، با ناهیلت ، كونیله داخراوه كان ده كاته وه ، به سووده بۆ نه خۆشی (ذات الجنب) ، زیاده ی شی و ته پری ناهیلت ، بۆ میشك به سووده . ده لیت : پیده چی (القسط البحري) بۆ (ذات الجنب) ی حه قیقیش به سوود بی ، نه گه ر هۆکاری دروستبوونه كه ی ماده یه کی به لّغه می بوو ، به تاییه ت له كاتی كه مېوونه وه ی نه خۆشیه كه دا . والله أعلم .

(ذات الجنب) نه خۆشیه کی مه ترسیداره ، وَفِي الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ : عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ ، أَنَّهَا قَالَتْ : بَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَرْضِهِ فِي بَيْتِ مَيْمُونَةَ : وَكَانَ كُلَّمَا خَفَّ عَلَيْهِ ، خَرَجَ وَصَلَّى بِالنَّاسِ ، وَكَانَ كُلَّمَا وَجَدَ ثِقَلًا قَالَ : مُرُّوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ ^(۱۲۹) ، وَاشْتَدَّ شُكْرَاهُ حَتَّى غَمِرَ عَلَيْهِ مِنْ شِدَّةِ الْوَجَعِ ، فَاجْتَمَعَ عِنْدَهُ نِسَاؤُهُ ، وَعَمَّهُ الْعَبَّاسُ ، وَأُمُّ الْفَضْلِ بِنْتُ الْحَارِثِ ، وَأَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ ، فَتَشَاوَرُوا فِي لَدِّهِ ، فَلَدَّوْهُ وَهُوَ مَغْمُورٌ ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ ، مَنْ فَعَلَ بِي هَذَا ، هَذَا مِنْ عَمَلِ نِسَاءٍ جُنُنَ مِنْ هَاهُنَا ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ ، وَكَانَتْ أُمُّ سَلَمَةَ وَأَسْمَاءُ لَدَّتَاهُ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ خَشِينَا أَنْ يَكُونَ بِكَ ذَاتُ الْجَنْبِ . قَالَ " فِيمَ لَدَدْتُمُونِي " ؟ قَالُوا : بِالْعُودِ الْهِنْدِيِّ وَشَيْءٍ مِنْ وَرْسٍ وَقَطْرَاتٍ مِنْ زَيْتٍ . فَقَالَ " مَا كَانَ اللَّهُ لِيَقْذِفَنِي بِذَلِكَ الدَّاءِ " ثُمَّ قَالَ " عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ أَنْ لَا يَبْقَى فِي الْبَيْتِ أَحَدٌ إِلَّا لَدَّ إِلَّا عَمِّي ^(۱۳۰) .

واته : (أُمُّ سَلَمَةَ) _ خَوای لى پازى بىت _ فەرموویەتى : پێڤەمبەرى خوا ﷺ له مالى (ميمونة) دا نه خۆش كهوت ، ئه وه بوو ههركاتێك نه خۆشیه كهى سووك بوايه ته وه ، ده چوو ههروهو نوێژى به خهلكه كه ده كرد ، چ كاتێكیش ههستى به لهش قورسى بكردايه ، ده یه فەرموو : فەرمان بدهن با (أبابكر) نوێژ به خهلكه كه بكات ، پاشان ئازاره كهى تووند بۆوه تا له بهر زۆرى ئێش و ئازار بورايه وه ، خێزانه كانى له خزمه تيدا كۆبوونه وه ، (العباس) ی مامى و ، (أُمُّ الْفَضْلِ) ی كچی (الحارث) و ، (أسماء) ی كچی (عُمَيْس) يش هاتنه خزمه تی ، پراویژیان كرد سه بارهت به وه ی دهرمانى بتكینه زار ، ئه وه بوو دهرمانیان تكانه زارى موباره كى كاتێك بورا بۆوه ، كه به هۆش خۆى هاته وه ، فەرموو ی : كى ئه مه ی پێكردوم ، ئه مه كارى ژنانێكه لیڤه وه هاتوون و ، به دهستى ئاماژه ی بۆ خاكى حه به شه كرد ، ئه وه بوو (أُمُّ سَلَمَةَ) و (أسماء) دهرمانه كه یان تكاندبووه زارى ، فەرموو یان : ئه ی پێڤەمبەرى خوا له وه ترساین نه خۆشى (ذات الجنب) ت تووش بوی . فەرموو ی : دهرمانه كه چ بوو له زارتان

کردم ؟ فەرمووین : به (القسط البحري) و ، هەندیک لە گژوگیای ئەسپەك و (الورس) چەند دڵۆپەیهك لە زەهیت . فەرمووی : خوای تەعالی تووشی ئەو نەخۆشیەم ناکات ، ئینجا فەرمووی : بپارم داوێ جگە لە (العباس) ی مامم هەركەسێك لەم مالدای بێ دەرمانی بتکینرێتە زار .

وفي الصحيحين عن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت : لَدَدْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، فَأُشَارَ أَنْ لَا تُلْدُونِي ، فَقُلْنَا : كَرَاهِيَةُ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ : أَلَمْ أَنْهَكُمُ أَنْ تُلْدُونِي ، لَا يَبْقَى مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا لَدُّ غَيْرِ عَمِّي الْعَبَّاسِ ، فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهَدْكُمْ^(١٣١)

واتە : لە خاتوو (عائشة) هەو _ خوای لی پازی بێت _ فەرموویەتی : دەرمانمان تکاندە زاری موبارەکی پێغەمبەری خوا ﷺ ، ئاماژەی بۆ کردین کە دەرمان مەتکینە زارم ، ئێمەش گوتمان : هەرگیز نەخۆش حەزی بە دەمان نەبوو ، کە بە هۆش خۆی هاتەو فەرمووی : ئەو قەدەغەم نەکردن کە دەرمان مەتکینە زار ، بە دەر لە (عباس) ی مامم ، کە هاوبەشی نەکردن ، هەركەس لەم مالدای بێ دەرمانی دەکینرێتە زار .

(أبو عبيد) لە (الأصمعي) دەگێڕێتەو دەلیت : ووشە (اللَّودُ) : ئەو دەرمانەیه کە دەتکینرێتە لایەکی زاری نەخۆش ، ووشەکەش لە (لَدِيدِي الْوَادِي) وە هەرگراوێ واتە : هەردوو لای چەمێك . بەلام ووشە (الْوَجُورُ) واتە : دەرمانێك کە بتکینرێتە ناوێ راستی زار .

دەلێم _ (ابن القيم) _ ووشە (اللَّودُ) ، بالفتح : ئەو دەرمانەیه کە دەتکینرێتە زار . بەلام (السَّعُوطُ) : ئەو دەرمانەیه کە دەکێتە لووتی نەخۆش .

ئەو فێقهی لەم فەرموودەیهو دەستگیرمان دەبێت بریتیه لە سزادانی تاوانکار بە هاووشیوێ ئەو کردارە خۆی ئەنجامی داو ، ئەگەر کردوێکە حەرام نەبێت و مافی خوای نەشکاندبێت ، ئەمەیه راستی بپار لە سەر دراو لەبەر زیاتر لە دە بەلگە کە لە شوێنێکی تردا

ئامازەمان پێداوه ، هەروەها ئیمامی (أحمد) ییش برپاری لە سەر داوه ، جیگیریش بوو لە هەر چوار جێنشینەکی پێغمەبەری خواوە ﷺ ، هەروەها مەسەلەکی بە (القصاص) لێک دەدرێتەوه بەکار دەهێنرێت لە بواری شەپازللەو لێداندا ، بە بەلگەی چەند فەرموودەیەک کە لەم بارەوه هاتون و بەبێ هیچ بەرھەستکاریک ، بۆیە پێویستە کار بەم گۆفتارە بکەیت .

به شیک : سەبارەت بە رێنمایەکانی پێغمەبەری خوا ﷺ لە بواری چارەسەرکردنی سەرئێشەو نیوەسەر ئێشەدا (الشقیقە) :

روی ابن ماجه في سننه حديثاً في صحته نظر : أن النبي ﷺ كان إذا صُدِعَ ، غَلَفَ رَأْسَهُ بِالْحَنَاءِ ، ويقول : : ((إِنَّهُ نَافِعٌ يَأْذِنُ اللَّهُ مِنَ الصُّدَاعِ))^(١٣٣)

واتە : پێشەوا (ابن ماجه) لە (سنن) هەکیدایا فەرموودەیەک لە دەگریتتەوه کەوا : پێغمەبەری خوا ﷺ ئەگەر سەرئێشە بێگرتایە ، سەری لە خەنە دەگرت و ، دەیفەرموو : ((بە ئیزنی خواي تەالی بەسوودە بۆ سەرئێشە)) .

سەرئێشە : ئێش و ئازاریکە هەندێکی سەریا هەمووی دەگریتتەوه ، بۆیە ئەگەر سەرئێشەکە لایەکی سەر بگریتتەوه و ئازارەکی بەردەوام بوو ئەوا بە (الشقیقە) ناودەبرێت ، بەلام ئەگەر سەرئێشەکە تێکرای سەر بگریتتەوه و ئازارەکی بەردەوام بوو بە (بَيْضَةٌ) و (خُودَةٌ) ناودەبرێت ، چونکە چوێندراوه بە ئەو خودە ئاسنینەکی کە سەرباز بە سەری دەکات و هەموو سەر دادەپۆشێت ، پێدەچێ جارێ جار ئازارەکە پشتەوه یا پێشەوهی سەر بگریتتەوه .

١٣٢ _ إسناده حسن : أخرجه أبوداود (٣٨٥٨) ، وابن ماجه (٣٥٠٢) ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع)

سەرئىشە جۆرى زۆرە و ھۆكارى دروستبوونىشى جىاوازە • ھەقىقەتى سەرئىشەش : گەرم بوونى سەرە ، بە ھۆى ئەو ھەلمانەى لە سەردا دەخولیتەو و دەیەوئىت لىى بچیتە دەرەو و ، پارەوئىك نادۆزیتەو بۆ چوونەدەر ، بۆیە سەر دەئىئىشەئىت و ھۆشیاریش لاواز دەکات ، کاتى کە ھەموو شتەك لە سەردا گەرم دەکات و یستى چوونە دەرەو و دەکات ، چونکە ھەموو شتەكى تەپو شىدار ئەگەر گەرم بوو ئەوا وىستى جىگەيەكى فراوانتر دەکات لەو جىگەيەى تىايداىە ، بۆیە ئەگەر ھەلەمەكە تىکراى سەرى داپۆشى بە جۆرەك چىتر تواناى نىشتنەو و شىبوونەو و نەبىت و ، لە سەردا سوپاىەو و ، بە (السدر) ناودەبرىت .

سەرئىشەش لە ئەنجامى ھۆکارەو و پوودەدات :
 يەكەم : بە ھۆى زالبوونى يەكەك لە مادەکانى (الصفراء) ، (السوداء) ، خوئىنى ، بەلغەمى بە سەر جەستەدا •
 دووهم : لە ئەنجامى چەند برىنەكەو کە لە گەدەدا دروست دەبىت ، بۆیە بە ھۆى ئەو برىن ھەلتۆقانەو و سەر دەئىشەئىت چونکە ئەو دەمارەى لە سەرەو شۆپۆتەو لە گەل گەدەدا پەيوەندە •

سىيەم : لە ئەنجامى بايەكى چەرەو کە لە گەدەدا دروست دەبىت ، بۆ سەر بەرز دەبىتەو و دەئىشەئىت •
 چوارەم : سەرئىشەيەك لە ئەنجامى پرىپوونى گەدەو بەخواردن دروست دەبىت ، پاشان دادەبەزىت و ھەندىكىشى بەبى پىنەگەشتن و بەبى ھەرسبوونى تەواو دادەبەزى ، ئەو ھەش سەردەئىشەئىت و قورسى دەکات •

پىنجەم : سەرئىشەيەك دواى جوتبوونى خىزان دروست دەبى لەبەر شلۆق بوونى بارى جەستە ، وە گەرمى ھەواکەى زىاد لە ئەندازەى پىويست پىدەگات •
 شەشەم : سەرئىشەيەك پاش پشانەو و بەتالبوونى سەك دروست دەبى ، يا بەھۆى زالبوونى بارى ووشكىتى بەسەر جەستەدا ، يا بەھۆى بەرزبوونەو و شى و بۆخى نۆو گەدەو بۆ سەر •
 ھەوتەم : سەرئىشەيەك بەھۆى زۆرگەرمى بارى گەش و ھەواو •

- هه‌شته‌م : سه‌رما‌بوونی زۆر ، چ‌رپو‌نه‌وه‌ی شی و بۆخ له سه‌رداو شینه‌بو‌ونه‌وه‌ی .
- نۆیه‌م : به‌هۆی شه‌و‌نخونی و شه‌و‌دانیشه‌نه‌وه تا کاتیکی دره‌نگ .
- ده‌یه‌م : به‌هۆی په‌ستانیکی زۆره‌وه که ده‌خریته سه‌ر سه‌رو هه‌لگرتنی شتی قورس به‌سه‌ر .
- یازده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر قسه‌کردنه‌وه ، هیزی ده‌ماغ لاواز ده‌بی‌ت .
- دوازده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر جه‌لانه‌وه و ه‌ر‌زشی له‌پاده‌به‌ده‌ره‌وه .
- سیازده‌یه‌م : به‌هۆی نه‌خۆشیه نه‌فسیه‌کانه‌وه و ه‌کو خه‌م و ، په‌ژاره‌و ، خه‌فه‌ت خواردن و ، دودلیی و ، بیرکردنه‌وه‌ی خراب .
- چوارده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر برسیتییه‌وه ، چونکه هه‌لم و بۆخه‌کان شتی‌ک نادۆزنه‌وه کاری لی‌
- بکات ، ئیتر زۆر ده‌بی‌ت و ، به‌ر‌زده‌بی‌ته‌وه بۆ می‌شک .
- پازده‌یه‌م : هۆی ئاوسانی په‌رده‌کانی می‌شکه‌وه ، تووشبو‌و به‌م نه‌خۆشیه هه‌ست ده‌کات
- یه‌کیک به‌چه‌کوش به‌سه‌ریدا ده‌کی‌شیت .
- شازده‌یه‌م : به‌هۆی (تا) به‌ر‌زیو‌نه‌وه‌وه بۆیه هه‌ست به‌نازار ده‌کات . والله اعلم .

به‌شی‌ک : سه‌باره‌ت به‌هۆکاره‌کانی سه‌ر‌ئیشه‌ی (الشقیقة) :

هۆکاری سه‌ر‌ئیشه‌ی (الشقیقة) ماده‌یه‌که له‌خو‌ینبه‌ره‌کانی سه‌ردا هه‌ر خودی خو‌ی دروست بو‌وه ، یا بۆی به‌ر‌زیو‌ته‌وه ، لایه‌کی لاوازی سه‌رو ه‌ریده‌گریت ، ئه‌و ماده‌ش یا هه‌لمیه ، یا تی‌که‌لاو‌گه‌لی‌کی گه‌رم یا سارده ، نیشانه‌تاییه‌تی‌که‌شی لی‌دانی خو‌ینه‌ره‌کانه ، به‌تاییه‌ت نه‌گه‌ر هۆکاره‌که‌ی خو‌ینی بو‌و ، بۆیه نه‌گه‌ر به‌شتی‌ک سه‌ر به‌تو‌وندی بیه‌ست‌ریت و ، لی‌دانی خو‌ینبه‌ره‌کان قه‌ده‌غه‌ بک‌ریت ، ئیشه‌که ده‌وه‌ستیت .

(أبو‌نعم) له‌کتی‌بی (الطب النبوي) دا فه‌رمو‌ویه‌تی : ئه‌م جو‌ره‌ تووشی پی‌غه‌مبه‌ری خوا

ﷺ ده‌بو‌و ، پۆ‌و دوو پۆ‌و ده‌مایه‌وه و نه‌ده‌چو‌وه ده‌ره‌وه .

وفیه : عن ابن عباس قال : خطبنا رسول الله ﷺ وقد عَصَبَ رأسه بِعَصَابَةٍ .

واته (أبونعیم) له کتیبی (الطب النبوي) دا ده گێڕێته وه كهوا : (ابن عباس) _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویه تی : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ ووتاری بۆ ده‌داین و به سه‌رپیچیک سه‌ری به‌سبوو .

وفي الصحيح : أنه قال في مرض موته : ((وأرأساهُ))^(١٣٣).

واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ له نه‌خۆشی مردنه‌که‌یدا فەرمووی : ((نای سه‌رم)) . له نه‌خۆشیه‌که‌یدا به سه‌رپیچیک سه‌ری ده‌به‌سته‌وه ، سه‌ریه‌ستنی‌ش به‌سووده بۆ ئازاری (الشقیقة) و جۆره‌کانی تری ئازاره‌کانی سه‌ر .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ چاره‌سه‌رکردنی سه‌رنییشه‌ی (الشقیقة) :

چاره‌سه‌ری (الشقیقة) جیاوازه‌ به‌ پێی جیاوازی جۆره‌کانی و ئه‌و هۆکارانه‌ی دروستیان ده‌کات ، بۆیه هه‌ندیکیان به‌ به‌تالکردنه‌وه‌ی ماده‌یه‌ک ده‌بیټ ، هه‌ندیکێ تریان به‌ خۆراك خواردن ده‌بیټ ، هه‌شه چاره‌سه‌رکردنی به‌ سه‌ره‌وتن و پشودانه ، هه‌شه چاره‌سه‌رکردنی به‌ به‌ستنه ، هه‌شه چاره‌سه‌رکردنی به‌ فینک کردنه‌وه‌یه ، هه‌شه چاره‌سه‌رکردنی به‌ گه‌رم کردنه ، هه‌ندیکیشیان چاره‌سه‌رکردنی به‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له بیستنی ده‌نگ و غه‌لبه‌ غه‌لب و جولانه‌وه .

پاش زانینی ئه‌وانه ، ده‌بی بزانی چاره‌سه‌ری سه‌رنییشه له‌و فەرمووده‌یه‌دا به‌ خه‌نیه ، ئه‌مه‌ش چاره‌سه‌ریکی جوژیه نه‌ک گشتی ، چاره‌سه‌ری جوژیکه له‌ جۆره‌کانی ، چونکه سه‌رنییشه ئه‌گه‌ر له‌ گه‌رمابونیکی زۆره‌وه بیټ و ، له ماده‌یه‌که‌وه نه‌بیټ پتویست به‌ به‌تالکردنه‌وه بکات ، ئه‌وا خه‌نای زۆر بۆ به‌سووده ده‌بیټ ، ئه‌گه‌ر گای خه‌نه بکوژیت و له

که لَ سرکه دا (الخل) به ته ویله وه بیه ستریت ، ئیشه که ی دهنیشیتته وه ، وه هیزکی باشی
تیدایه و گونجای ده ماره که نه گهر بۆی به کارییت ، ئیشه که ی ده وه سستینیت ، خه نه ش ته نها
تاییه ت نی یه به سه ر ئیشه وه ، به لکو بۆ هه موو نه ندامه کان به کار دیت ، چونکه گرتن و
گوشینیکی تیدایه که نه ندامه کانی پی به هیزو پته و ده کریت ، نه گهر بخزیتته سه ر شوینی
ئاوسانی گهرم ، دهنیشینیتته وه و ئازاری نامینیت .

وقد روى البخاري في تاريخه ، وأبوداود في السنن أن رسول الله ﷺ ما شكا إليه أحدٌ
وجعاً في رأسه إلا قال له : ((احْتَجِمِ)) ، ولا شكى إليه وجعاً في رجله إلا قال له : ((
اِخْتَضِبْ بِالْحَنَاءِ))^(١٣٤).

واته : ئیمامی (البخاري) له (تاریخ) هه که یداو ، ئیمامی (أبوداود) یش له (سنن)
(هه که یدا ده گێر نه وه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رکه سیک سه ر ئیشانیکی خۆی له خزمه تی
پیغه مبه ری خوا دا سکا لا بکر دایه پیی ده فه موو : ((که له شاخ بگره)) ، هه رکه سیش باسی
قاچ ئیشه یه کی خۆی له خزمه تیدا بکر دایه پیی ده فه رموو : ((خه نه ی تیگره)) .

وفي الترمذي عن سلمى أم رافع خادمة النبي ﷺ قالت كان لا يصيبُ النبي ﷺ قرحةً ولا
شوكَةً إلا وضعَ عليها الحناء .

واته : له (سلمى أم رافع) ی خزمه تکاری خواوه ﷺ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
هه ر برینیک یا درکیکی تووش بوایه ، خه نه ی تیده گرت .

١٣٤ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٢٨٥٨) ، وأحمد (٦ / ٤٦٢) ، وصححه الألباني في صحيح أبي

داود (٣٢٦٧) .

به شیک : سه بارهت به خه نه و سوودو خاسیه ته کانی :

خه نه سارده له یه که مدا ، ووشکه له دوودا ، هیژی داری خه نه و لقه کانی پیکاتوه له هیژیکی شیکه ره وه له ناوه پۆکیکی ئایه وه وه ریگرتوه که تیایدا یه و ، گهرمه به مام ناوه ند ، ههروه ها هیژی بریتیه له هیژیکی گرتن و گوشین له ناوه پۆکیکی خاکیه وه وه ریگرتوه که تیایدا یه .

له گرنگترین سووده کانی ئه وه یه که ئه و ئاوسان و هه لئوقانه ی به هژی ئاگر سووتاندنه وه دروست ده بیئت ده نیشینیته وه و نایه یللیت ، ههروه ها هیژیکی گونجاوی هه یه بۆ ده مار ئه گه ر تیی هه لسوینریت ، ئه گه ر بجوینریت به سوود ده بیئت بۆ برینی زارو ئه و پیزۆکانه ی تووشی ده بیئت . ئه و زیپکانه ی له نیو زاری مندالاندا ده رده چن چاک ده کاته وه ، ئه گه ر بخریته سه ر ئاوسانی گهرمی به ئازار بۆی به سوود ده بیئت ، له ساریژکردنه وه ی برینه کاندا به هاوشیوه ی (دم الأخوین)^(۱۳۵) کاریگه ری ده بیئت ، ئه گه ر گول و خونچه ی (نوره) له گه ل میوی پالئوراو (الشّمع المصفی) ، له گه ل پۆنی کولدا (ده ن الورد) تیکه ل بۆ ئازاری هه ردوو لای مرؤف به سوود ده بیئت .

۱۳۵ - دم الأخوین : چه ندین ناوی دیکه شی هه یه وه کو (دم الغزال ، دم الشعبان ، صمغ البلاط ، دم القنین ، عروق حمراء ، الشیان ، الأیدع) ، به لām له راستیدا مادده یه کی صمغیه و ، له درختیکه وه ده رده هیئریت که به زۆری له دورگی (سوقطری) سه ر به وه لاتی یه مه ن ده پویت ، ئه م دره خته نزیکه ی هه شت متر به رزه و ، ملی دره خته که درێژه و دپکی درێژی په شی پیوه یه ، گولگه لیکی بجوکی هه یه و ، به ره که شی بجوکه و به به رگیکی په شی دره و شاوه داپۆشراوه و ، هه ر به ریک یه ک دانه تۆوی شیوه هیلکه یی و په نگ په شی تیدایه ، ئه و به شه ی له م دره خته به کاردیئت ، مادده صمغیه که یه تی که له تویکلی دره خته که و به رگی تۆوه که وه ده رده هیئریت و ، په نگی سوریکی تیره . بپوانه : www.khyma.net

له خاسیه ته کانی دیکه ی نه گهر سه ره تای نه خوښی ئاوله له مندالدا به ده رکه وت و ، ژیره وه ی پیکانی خه نه ی تیه له سویتیریت دلنیا ده بیت که چیت له چاوه که نیدا به ده رنایه ت ، نه مه ش راسته وه تاقیکراوه ته وه به بی هیچ گومانیک . نه گهر گول و خونچه ی (نوره) له نیو لوچ و پیچه کانی پوښاک خوریدا دابنریت بون خوښی ده کات و ، موره نه ی لی قه ده غه ده کات ، نه گهر گه لاکانی بخریته نیو ئاویکه وه دایپوښیت ، پاشان بگوشریت و له روون و ساف و چاکه که ی چل پوژ به نه ندازه ی قورسی بیست دیره م و له گه ل ده دیره م شه کردا بخوریته وه ، پاشان به سه ریدا گوشتی به رخ ی بچوک (الضأن الصغیر) بخوریت ، نه وا به خاسیه تیک ی سه رسوپمین به سوود ده بیت بۆ قه ده غه کردنی ده ستپیکردنی نه خوښی گولی .

باسکراوه پیاویک نینۆکی په نجه کانی ده ستی درزی بردبو ، پاره یه کیشی تهرخان کردبو بۆ ئه و که سه ی چاک ی بکاته وه ، پاشان ژنیک وه سفی بۆ کرد ، هه موو پوژنیک له ئاوی خه نه بخواته وه ، سه ره تا کاری به وه سفه که ی نه کرد ، پاشان که گه لاکانی خسته نیو ئاوه وه وه هه ستا به خواردنه وه ی ، چاک بویه وه نینۆکه کانیشی گه رایه وه بۆ چاکیه که ی جاران .

نه گهر نینۆکه کان هه ویری خه نه ی تیگیریت چاک ی ده کات و بۆی به سوود ده بیت ، نه گهر له گه ل پوژندا بشیلریت و بخریته سه ر ئه وه له تۆقوانه ی که ئاوی زهر دهرده هینن بۆی به سوود ده بیت ، به سوود بۆ گه رپه کی بریناوی هه وکردووی درێژخایه ن نه وپه پی سوود ، پرچ دهرده چینیت و به هینزی ده کات و ، چاک و جوانی ده کات ، سه ر به هینز ده کات ، به سوود بۆ ئه و پیزۆکه و تۆقوانه ی له سه ر پیست دهرده چیت و هه روه ها بۆ ئه و بلقه پر ئاوانه ی به هوی ئیش و کاری زۆره وه له ده ستدا هه لده تۆقین ، به سوود بۆ ئه و زیپکانه ی له ده ست وقاچ و سه رپای جه ستدا دهرده چیت .

به شَيْك : سه بارهت به رِييازى پيغه مبهري خوا ﷺ له چارمه رکردنى
نه خوشيدا به وازهينان له وهى نهو خواردن و خواردنه وانه وه بدرى
به نه خوش كه ههزى پى ني يه و ، ناچاريشى ناكريت به خواردنى :

روى الترمذى فى جامعہ ، وابن ماجه ، عن عقبه بن عامر الجهنى ، قال : قال رسول الله ﷺ :
 ((لا تُكْرِمُوا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ ، فَإِنَّ اللَّهَ — عَزَّوَجَلَّ — يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهِمْ))^(۱۳۶).

واته : (عقبه) كورپى (عامر الجهنى) — خواى لى پازى بيت — فرموويتهى :
 پيغه مبهري خوا ﷺ فرمووى : ((نه خوشه كانتان ناچارى خواردن و خواردنه وه مهكهن ،
 چونكه خواى — عَزَّوَجَلَّ — خواردن و خواردنه ويان ده داتى)) .

هه ندئى له پزيشكه به پريزه كان ده لئىن : چه ند به سووده نه م گوفتاره پيغه مبهرايه تيه كه
 دانايى و حيكمه تهگه ليكي نىلامى زور ده به خشيت ، به تاييهت بۆ پزيشكان و ، نهو كه سانهى
 نه خوش چاره سر دهكهن ، چونكه نه خوش نه گه روازى له خواردن يا خواردنه وه هيتا ، له
 بهر نه وه يه سروشتى نه خوشه كه سه رقاله به تيكوشان به رامبه ر به نه خوشيه كه ، يا ئاره زوى
 خواردنى نوماوه ، يا كه م بۆته وه به هوى لاوازيوونى ههزو ويسته وه يا هه ر نه ماوه ،
 هه رچۆنك بيت ، له م كاته دا پيويسته خوراكى نه دريتى .

بزانه برسيتى له راستيدا داواكردنى خوارده مه نييه له لايه ن نه نداهه كانه وه بۆ نه وهى
 جيگه ي نهو خوراكانه ي پى پر كاته وه كه شىي بونه ته وه ، له م كاته دا نه نداهه دووره كان
 له نه نداهه نزىكه كانه وه پاده كيشتن تا پاكيشانه كه به گه ده كۆتايى ديت و ، مروفيش
 هه ست به برسيتى ده كات ، بۆيه هه ركات نه خوش نا پحت بوو ، سروشتى نه خوشه كه

كاردەكات بۆ پىڭەياندىن و ھاوڭشتەن دەروەى ماددە زيانبەخشەكان و داواى خۆراك و ،
خواردنەوە ناكات ، ئەگەر نەخۆش ناچارى خواردنى شتېك لەوانە كرا ، ئەوا دەبىتە
ھۆكارىك بۆ ئەوەى سروشت كارى پىڭەياندىن و ھاوڭشتەن دەروەى مادە زيانبەخشەكان
نەكات و ، سەرقال دەبىت بە ھەرسكردن و چارەسازى خۆراكەكانەوە ئاوپ لە
نەخۆشەكە ناداتەوە ، ئەوەش نەخۆش تووشى زيان دەكات ، بە تايبەت لە كاتى
توندبوونى نەخۆشەكەدا ، يا لە كاتى لاوازبوونى ھەزو ويستى خواردندا يا ھەرنەمانى
، بەمەش بەلاگە زياتر دەبىت و ، پەلەش لە دابەزىنى كارەساتى دلتەزىنتر دەكرىت ،
پىۋىستە لەم كات و بارەدا بەدەر لەوەى ھىزى دەپارىزىت و بەھىزى دەكات ھىچ ترى
نەدرىتتى ، بەبى بىزاركردنى سروشت بەھىچ شىۋەيەك ، وەكو ئەو خۆراك و خواردنەوە
نەرم و ناسكانەى بەشى مرۆڤ دەكات و ، ئەوانەى مىزاجىكى مام ناوەندى ھەيە وەكو
شەربەتى (لىنوفر)^(۱۳۷) ، سىۋو ، گولئى ناسك و ، بەھاوشىۋەى ئەوانە ، لە
خۆراكەكانىشدا شلەيەكى مام ناوەندى مريشكە بارپۆكەيەكى بەتام و ھىچى تر ، ھىزو
تواناشى بە بۆنە خۆشە گونجاوەكان و ، ھەوالە دلخۆشكارەكان بېورژىنرېتەوە ، چونكە
پزىشك خزمەتكارى سروشت و يارمەتيدەريەتى نەك تەگەرەى بەھىنئە پىش .

بزانە خويىنى چاك خۆراك بەخشى جەستەيە ، بەلغەمىش خويىنىكى كالەوكەمىك پىڭەيووە
، ھەندى لە نەخۆشەكان ئەگەر بەلغەمىكى زۆرى لە جەستەدا كۆبۆووە ، خۆراكى باشى نەبوو
، سروشت بەزەى پىدا دىتەووە ، ئەو خويىنە پىدەگەيەنئەت و ، ديسانەوە دەيكات بە خويىنى
پاك و ، دەيكات بەخۆراك بۆ ئەندامەكان و ، ھىچى ترى پىۋىست نابىت ، سروشتىش ئەو
ھىزەيە كە خواى پەرەردگار كردويەتى بە برىكار بۆ چارەسازى جەستەو پاراستنى و ،
چاودىركردنى بە درىژاى تەمەنى .

۱۳۷ _ لىونفر : پووەكىكى بە تەمەنو ، قەدى لە ئاودا پۆچووە ، گەلەكانى بە سەر ئاوەكەدا پاكشاوہ ،
گولەكانى بۆنكى خۆشيان ھەيە ، ھەموو پووەكەكە بەكار دىت بەتايبەت پەرەگەكى . بېوانە :

بزانه هندی جار نه خوش ناچارى خۆراك و خواردنه وه دهكریت ، به تاييهت له و نه خوشيانه دا كه تیکچونی ئەقلی له گه‌لدايه ، لی‌ره‌دا فەرمووده‌كه سیفه‌تیکی گشتی هه‌یه به‌لام تاييهت كراوه ، یا له فەرمووده پەهاكانه و به‌لگه‌یه‌ك تاييهت و سنورداری كردووه ، مانای فەرمووده‌كه‌ش : پێده‌چی نه‌خوش به‌بێ خۆراك چه‌ند پۆژێك بژیت له كاتی‌كدا مڕۆفی تەندروست ئەو ماوه‌یه به‌بێ خۆراك توانای ژیا‌نی نابیت .

له فەرمایشته‌كه‌ی پێغه‌مبەری خوادا ﷺ ((فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهِمْ)) مانایه‌کی ووردو ناسکی تر به‌دیده‌كریت ، سه‌ره‌رای ئەوی پزیشكان باسیان كردووه و ، هیچ كه‌سی‌كیش به‌دینا‌كات به‌ده‌ر له كه‌سانێك كه گرتگی ده‌ده‌ن به حوكمه‌كانی د‌ل و پ‌روح و ، كاریگه‌ریان له سروشتی جه‌سته‌دا و ، كاردانه‌وه‌ی سروشت به‌رامبەری ، وه‌كو چۆن خودی خۆی كاردانه‌وه‌ی به‌رامبەر به سروشت ده‌بیت . ئێمه‌ش ئاماژه‌یه‌کی پێ ده‌ده‌ین و ، ده‌لێین : نه‌فسی مڕۆف ئەگه‌ر شتی‌ك هه‌بوو وه‌كو حه‌زلی‌كراوی‌ك یا نا‌په‌سه‌ندی‌ك یا ترسی‌نه‌ری‌ك سه‌رقالی ب‌كات ئەوا پێ‌وه‌ی خه‌ريك ده‌بیت و ئاو‌ریك له داوا‌كردنی خۆراك و خواردنه‌وه نادات ، بۆیه هه‌ست به‌ برسی‌تی و تینویه‌تی ناكات ، به‌لكو هه‌ست به گه‌رما و سه‌رماش ناكات ، به‌لكو پێ‌وه‌ی خه‌ریك ده‌بیت و هیچ كاردانه‌وه‌یه‌كیشی به‌رامبەر به هه‌ستی ئازاردەری زۆر به ئازاریش نابیت ، بۆیه هه‌ستی پێ ناكات ، هیچ كه‌سی‌كیشمان نی‌یه هه‌ستی به‌وانه نه‌كردبیت ، وه ئەگه‌ر نه‌فس سه‌رقال بوو به‌وه‌ی كه هێرشى بۆ هێناوه ، بۆ ئەوه‌ی به‌رپه‌رچی بداته‌وه ، چیت هه‌ست به برسی‌تی و تینویه‌تی ناكات ، بۆیه ئەگه‌ر ئەو هێرشه‌به‌ره د‌لخۆش‌كارێکی ئەو‌په‌ری د‌لخۆش‌كاربوو ، ئەوا جیگه‌ی خواردن ده‌گریته‌وه ، نه‌فسی پێ تیر ده‌بیت ، پشویه‌کی ده‌رونی بۆ ده‌هێنیت ، دوو ئەوه‌نده‌ش ده‌بیت‌ه‌وه ، له‌گه‌ل خۆیندا به هه‌موو جه‌سته‌دا به‌لا‌وده‌بیت‌ه‌وه تا له پیستی‌شدا ده‌رده‌كه‌و‌یت ، به‌وه‌ش پ‌ووی ده‌گه‌شیت‌ه‌وه ، خۆینگه‌رمیه‌كه‌ی ده‌رده‌كه‌و‌یت ، چونكه د‌لخۆش‌بوون خۆینی د‌ل زۆرترو فراوانتر ده‌كات و ، به هه‌موو ده‌ماره‌كاندا ب‌لا‌و ده‌بیت‌ه‌وه ، پ‌ریان ده‌كات ، بۆیه ئەندامه‌كانی له‌ش دا‌وا‌ی به‌شه خۆرا‌كه‌كه‌ی خۆیان ناكه‌ن كه پێی پ‌اهاتوو‌بوون به هۆی سه‌رقال‌بوونیانه‌وه به‌وه‌ی زۆر

خۆشه‌ویسته به لایانه وه ، وه خۆشه‌ویستیشه به لای سروشته وه ، چونکه سروشت نه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی خۆی ده‌ستکه‌وت ، په‌سه‌ندیتی ده‌کات و ئاوڕ له‌ شتی تر ناداته وه .

به‌لام نه‌گه‌ر هێرهبه‌ره‌که‌ ئازارده‌ریی یا خه‌فه‌تکاریی یا ترسینه‌ریی ، جه‌سته به‌ جه‌نکردن و به‌ره‌آستی و دوورخستنه‌وه‌ی ئه‌و دوژمنه‌وه‌ سه‌رقال ده‌بیی و ئاوڕ له‌ داواکردنی خۆراک ناداته وه ، چونکه له‌ باری جه‌نگاندا ئه‌و خه‌ریک بووه‌ داوای خواردن و خواردنه‌وه‌ ناکات . ده‌ره‌نجام نه‌گه‌ر له‌ جه‌نگه‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو ، هیزی ده‌بوژیته‌وه‌و ، جیگه‌ی هیزی ئه‌و خۆراک و خواردنه‌وانه‌ی بۆ ده‌گرێته‌وه‌ که له‌ ده‌ستی چووه ، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌خۆش به‌رامبه‌ر به‌و هێرهبه‌ره‌ دۆپاو بوو ، هیزی تیك ده‌شکیت به‌ گوێره‌ی ئه‌و کاره‌ساته‌ی به‌ سه‌ریدا هاتوو ، به‌لام نه‌گه‌ر جه‌نگی نیوان خۆی و دوژمنه‌که‌ی پیشبرکی بوو هه‌رجاره‌ی یه‌کیکیان سه‌رکه‌وتوو ده‌بوو ، ئه‌و هیزیش جاره‌به‌جار ده‌رده‌که‌ویی و جاره‌به‌جاریش نامیینیی ، به‌گشتی جه‌نگی نیوانیان به‌ هاویشوه‌ی جه‌نگی نیوان دوو دوژمنه ، سه‌رکه‌وتنیش بۆ که‌سی براوه‌یه ، دواویش یا کوژراوه ، یا برینداره ، یا دیله .

نه‌خۆش : له‌ لایه‌ن خوای تعالاه‌ یارمه‌تی ده‌دری و پشتگیری لی ده‌کریی و به‌وانه‌ خۆراکی به‌سوودی ده‌داتی ، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی پزیشکان باسیان کردوو که خویینیش پۆلی کاریگه‌ری له‌و بواردا ده‌بیی ، ئه‌م یاره‌مه‌تیدانه‌ش به‌گوێره‌ی خۆ به‌لاواز دانان و خۆ شکاندنه‌وه‌و خۆ فرییدانه‌ له‌ پیش ده‌ستی خواکه‌ی خۆیدا _ عَزَّوَجَلَّ _ به‌وه‌ش نزیکبونه‌وه‌یه‌ک له‌ خواکه‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات ، چونکه به‌نده‌ ئه‌و کاته زۆر نزیک ده‌بیته‌وه‌ له‌ خواکه‌ی خۆیه‌وه‌ که دلی به‌رامبه‌ر به‌ خواکه‌ی ده‌شکیینیته‌وه‌ ، بۆیه له‌و کاتانه‌دا په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاری لیوه‌ نزیک ده‌بیی ، نه‌گه‌ر مرقییکی خواپه‌رست بوو ، خۆراکیکی دلی ئه‌وتوی ده‌ست ده‌که‌ویی هیزه‌ سروشتیه‌کانی پی به‌ هیز ده‌بیی و ، هیزه‌کانی پی ده‌بوژیته‌وه‌ زۆر زیاتر له‌ خۆراکه‌ ئاسایه‌که‌ی خۆی ، هه‌رچه‌ندیش باوه‌پو خۆشه‌ویستی و ، دلخۆشبوون و ، که‌یفخۆشبوون و ، دلنیا‌بوون و بی‌گومانی به‌رامبه‌ر به‌

په‌روه‌ردگار ه‌که‌ی به‌ه‌یزبوو ، ئاره‌زووی کردو قایل بوو به‌ خواک‌ه‌ی و به‌ هیوای په‌زابوونی بوو ،
 ، ئه‌وا ه‌یزت‌کی ئه‌وتۆ له‌ خۆیدا به‌دیده‌کات که ه‌ه‌رگیز وه‌سف ناکریت و ، وه‌سفه
 ده‌رمانه‌کانیه‌کانی پزیشکیش ناگات به‌ ئاستی و . زانسته‌که‌شی په‌ی پی نابات .

ه‌ه‌رکه‌سیش که دلۆق ده‌بی و ، نه‌فسی توانای تیگه‌شتن و باوه‌پێکردنی ئه‌مه‌ی نابێ ، با
 ته‌ماشای باری زۆریک له‌ عاشقانی دیمه‌ن و پو‌الله بکه‌ن ، ئه‌وانه‌ی دل‌یان پرپووه له‌ عیشقی
 دیمه‌ن و پو‌الله‌تی دونه‌یا و ، شان و شه‌وکه‌ت و ، سه‌روه‌ت و سامان و ، زانست ، خلکانیش
 سه‌باره‌ت به‌مه‌ شتانیکی سه‌سو‌رمێتیان له‌ خۆیان و له‌ که‌سانی دیکه‌شدا بینووه .

وقد ثبت في الصحيح : عن النبي ﷺ ، أنه كان يُواصلُ في الصَّيَّامِ الأيامِ ذواتِ العددِ ، وينهى
 أصحابه عن الوصل ويقول : ((لستُ كَهَيْئَتِكُمْ إِنِّي أَظَلُّ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي))^(١٣٨).

واته له (الصحيح) دا هاتوو : که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ پۆژه‌سپیه‌کانی مانگدا (وصال)^(١٣٩) ده‌کرد ، به‌لام قه‌ده‌غه‌ی هاوه‌لانیشی ده‌کرد له‌و کاره‌و ده‌یفه‌رموو : ((من
 وه‌کو نیم چونکه ده‌مێنمه‌وه په‌روه‌ردگارم خواردن و خواردنه‌وه‌م ده‌دات)) .

زانراویشه ئه‌م خۆراک و خواردنه‌وه‌یه هه‌مان خواردن نه‌بوو که مرۆڤ به‌ زاری ده‌یخوات ،
 چونکه ئه‌گه‌ر وابوایه یه‌کیینه شه‌و پۆژ به‌ پۆژووه‌ده‌بوو ، هه‌روه‌ها جیاوازیه‌که‌ش له‌ نێوان
 خۆی و هاوه‌لاندای پوی نه‌ده‌دا ، به‌لکو هه‌ر به‌ پۆژووش نه‌دبوو ، چونکه ده‌فه‌رمیت : ((أَظَلُّ
 يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي)) .

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جیاوازی له‌ نێوان خۆی و هاوه‌لانیدا کرد له‌ خودی (وصال)
 ه‌که‌دا ، به‌وه‌ی خۆی توانای به‌جیه‌یتانی هه‌ندی کاری پێدراوه که هاوه‌لان توانای

١٣٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٤ / ١٧٩) ، ومسلم (١١٠٣) .

١٣٩ _ وصال : واته پۆژووشه‌و به‌ یه‌کیینه‌و به‌ به‌رده‌وامی پۆژووگرتن و نه‌شکاندنی . وه‌رگه‌ر

نه جامدانی نه وهیان نی یه ، چونکه نه گهر به زاری خۆراك و خواردنه وهی بخواردایه نهیده فهرموو : ((لَسْتُ كَهَيْتِكُمْ)) واته من وهكو ئیوه نیم . له پاستیدا كهسانیک به جوریکی تر له فهرمووده كه تیده گهن به تایبته نه وانهی بهشیان له خۆراکی دل و پوح كه م بۆته وه ، چیتر میشکیان توانای وه رگرتنی نه وهی نه ماوه كه نه و خۆراکه پوحيانه کاریگه ریه کی نه وتوی هه بیته له به هیزکردن دل و بوژانه وهیداو ، خۆراکیکی دیکه ی بداتی کاریگه ریه کی به هیزتری هه بی له خۆراکه جهسته یه كه . والله الموفق *

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی نه خوشی (العذرة) و چاره سه رکردن به دهرمان کردنه لووت :

ثُبِتَ عَنْهُ فِي "الصَّحِيحَيْنِ أَنَّهُ قَالَ : ((خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ ، وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ ، وَلَا تُعَذِّبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْعَمَزِ مِنَ الْعَذَرَةِ))^(١٤٠)

واته له (الصحيحين) دا هاتوو : كهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((چاكترين شتیک به کاری بینن بۆ چاره سه رکردنی خۆتان كه له شاخ گرتن و ، (القسطنط البصري) یه ، منداله كانیشتان نازار مه دهن به دهست لیدانى زمانه چكۆله ی منداله كهنتان نه گهر نه خوشی (العذرة) توش بوبون)) .

" وفي " السنن " و " المستند " عَنْهُ مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى عَائِشَةَ ، وَعِنْدَهَا صَبْيٌ يُسِيلُ مَنْخَرَاهُ دَمًا ، فَقَالَ مَا هَذَا ؟ فَقَالُوا : بِهِ الْعَذَرَةُ ، أَوْ وَجَعٌ فِي رَأْسِهِ ، فَقَالَ : ((وَيْلَكُمْ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ ، أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَ وَلَدُهَا عَذَرَةٌ أَوْ وَجَعٌ

فِي رَأْسِهِ ، فَلَتَأْخُذُ قُسْطًا مِّنْدِيًّا فَلَتَحْكُهُ بِمَاءٍ ، ثُمَّ تُسْعِفُهُ إِيَّاهُ فَأَمَرَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَصَنَعَ ذَلِكَ بِالصَّبِيِّ فَبَرَأَ)) (١٤١) .

واته (جابر) ی کورپی (عبدالله) _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ چووە دیدەنی خاتوو (عائشە) _ خوای لی پازی بیټ _ ، تەماشای کرد مندالێکی لایە خوێن لە هەردوو لووتی دەپوات ، فەرمووی ئەمە چی یە ؟ گوٲیان : نەخۆشی (العذرة) ی تووشبوو ، یا سەرئێشە ی هە یە ، ئەوەبوو فەرمووی : ((وە ی بۆ ئێو مندالە کانتان مەکوژن ، هەر ژنێک مندالە کە ی تووشی نەخۆشی (العذرة) بوو ، با (القُسط الهندی) بەریت و لە نیو ئاودا بیکرێنیت و ، بیکاتە لووتی مندالە کە یەو ، ئەوەبوو خاتوو (عائشە) _ خوای لی پازی بیټ _ فەرمانیدا ئەوەیان بۆ مندالە کە ئەنجامداو ئیتەر چاک بوویەو .

(أبو عبید) لە (أبو عبیدة) هەوە باس دەکات و دەلیت : نەخۆشی (العذرة) وروژان و ئاوسانی گەرە بە هۆی خوێنەو ، ئەگەر چارەسەر کرا لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوٲریت (قد عذِر به) ، فەو معذور * قسەکانی تەواوو .

گوٲراو : (العذرة) : برینێکە لە نیوان گوٲ و گەرودا دەر دەچیت ، بەزۆریش مندالان تووشی دەبن .

بەلام (القُسط الهندی) کړێنراو ئەگەر وەکو دەرمانێک بکړیت بە لووتیەو بەسوودە ، چونکە مادە ی نەخۆشی (العذرة) خوێنێکە بەلغەمی بەسەردا ژالەو ، بەزۆری لە جەستە ی مندالدا دروست دەبیٲ ، (القُسط الهندی) یش سیفەتیکی ووشکیٲی تێدایە زمانە بچولە بٲەو دەکات و بەرزی دەکاتەو بۆ جیگە کە ی خۆی ، پێدەچی بە تاییەت سوودی بۆ ئەم نەخۆشیە هەبیٲ و ، لەوانەشە سوودی بۆ نەخۆشیە گەرەکانیش هەبیٲ ،

ههروهه له وانهیه جاربیه جار نه و ده زمانهیه که هه ر خۆی گهرمه و ، هه ندی جاریش به کاتی گهرمه به کاربیت . دانه ری کتییی (القانون) له باره ی چاره سه رکردنی نه خووشی که وتن و هه وکردنی زمانه بچوله وه ده لیت : (القُسط) له گه ل (الشَّيْب اليماني) و له گه ل تۆوی په یحانه دا (بذور المرو) به کاردیت .

نه و (القُسط البحري) یه ی له فه رموده که دا باسکراوه : بریتیه له (العود الهندي) ، که جۆره سه پیکه یه تی ، شیرینه و ، چه ندين سوودی هه یه . پیشتر منداله کانیا ن که تووشی که وتن و هه وکردنی زمانه بچوله (العُذرة) به اتبا به ده ستیا ن که میك تییا نه وه ده ژه نی و ده یانجولاند ، یا شتیکیان به منداله وه هه لده واسی ، به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردن و ، پینمای کردن بۆ شتیکی زۆر له وه به سووتر بۆ منداله کانیا ن و ، زۆر ئاسانه تریش .

به لام (السَّعوطُ) : نه و ده زمانه یه له لووت ده کریت ، له وانه یه نه و کاره به ده مانه تاکه کان یا به ئاویتته کانیش نه نجام بدریت ، ده زمانه سروشتیه که ده کوتریت و له هیلکه ده دریت و ده کریت به هه ویرو ووشك ده کریته وه ، پاشان له کاتی پیویستیدا شل ده کریته وه ، ده کریته لووتی مروفه وه ، کاتی له سه ر پشتی پاکشاوه و ، نیوان هه ردووشانی به پشتیه ک به رزده کریته وه بۆ نه وه ی سه ری ته واو نزم بیته وه ، بۆیه که ده زمانه که کرایه لووتی ده کاته میشکی و ، به پژمین نه خووشیه که ی لیده رده هیتریت ، پیغه مبه ری خوا ﷺ ستایشی خو چاره سه رکردنی به (السَّعوط) کردووه و نه وه ی پیویسته له م باره وه نه نجام بدریت .

وذكر أبوداود في سننه : أن النبي ﷺ استعط^(١٤٢) .

واته پیشه و (أبوداود) له (سنن) هه کیدا ده گیزته وه : که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ ده زمانه ده کرده لووتی .

به شیک : سه بارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی دل ئیشه دا (المفوود) :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِه " مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِدٍ ، عَنْ سَعْدٍ ، قَالَ ، مَرَضْتُ مَرَضًا ، فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُودُنِي ، فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْ حَتَّى وَجَدَتْ بَرْدَهَا عَلَى فُؤَادِي ، وَقَالَ لِي : ((إِنَّكَ رَجُلٌ مَفْقُودٌ فَأَتِ الْحَارِثَ بْنَ كَلْدَةَ مِنْ ثَقِيفٍ ، فَإِنَّهُ رَجُلٌ يَتَطَبَّبُ ، فَلْيَأْخُذْ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِنْ عَجْوَةِ الْمَدِينَةِ ، فَلْيَجَاهُنْ بِنَوَاهُنَّ ، ثُمَّ لِيَلْكَ بِهِنَّ))^(١٤٣)

واته (سعد) _ خوی لی پازی بیت _ فرموویه تی : نه خوش که وتم و ، پیغه مبهری خواش ﷺ ته شریفی هتایه دیده نیم ، دهسته کانی له نیوان هردوو مه مکمدا دانا تا ههستم به ساردی دهسته کانی کرد له سه ر دلم ، پیی فرموویم : ((تو پیاویکیه ههست به نازاری دلت ده که ی بۆیه بچۆره لای (الْحَارِث) ی کوپی (کَلْدَة) له هۆزی (ثَقِيف) ، پزشکیکیته ده کات ، با حهوت خورما له (عَجْوَة) ی مه دینه به ریته و به ناوکه که یه وه بیکوتیت و ، پاشان بیکا به ده مته وه .

(المفوود) : نه و که سه یه دلی تووش بووه و ، هاوار له نازاره که ی ده کا ، وه کو (المبطون) که هاوار له نازاری سکی ده کات .

(واللّود) : نه و ده رمانه یه که نه خوش له لایه کی زاریه وه ده یخواته وه .

خورما خاسیه تیکی سه رسو پمینی تیدایه ، به تاییه ت خورمای مه دینه ی پیروژ ، به تاییه تریش جوړی (الْعَجْوَة) هه کی ، به حهوت دانه ش بخوریت خاسیه تیکی تره ، به

سروشى خوايى دهرك دهكړيت ، وفي " الصّحيحين " : من حديث عامر بن سعد بن أبي وقاص ، عن أبيه قال ، قال رسول الله ﷺ ((مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ مِنْ تَمْرِ الْعَالِيَةِ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سِحْرٌ))^(١٤٤) .

وفي لفظ ((مَنْ أَكَلَ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِمَّا بَيْنَ لَابَتَيْهَا حِينَ يُصْبِحُ لَمْ يَضُرَّهُ سَمٌّ حَتَّى يُمَسِّي))^(١٤٥) .

واته (عامر) ی کړې (سعد) ی کړې (أبي وقاص) له بابیه وه ده گپړته وه و دفرمیت : پیغمبرى خوا ﷺ فرموى : ((هرکس ژهمى به یانیانى حوت خورما بیت له خورماى (العالیة) _ شوینیکه له مدينه ی پیړز _ نهو پوڅه ژهرو جادو زیانی پی ناکه یه نن)) .

له بیژه یه کی تردا ((هرکس به یانیان حوت خورماى نیوانی دوو (اللابة) که^(١٤٦) بخوات ژهرو زیانی پی ناکه یه نیت تا نیواره ی به سهردا دیت)) .

خورما گرمه له دووه مدا ، ووشکه له یه که مدا . گوتراوه : شیدارو ته په تیایدا . گوتراویشه : مام ناوهنده ، خواردنیکى به پړزه و پاریزگاریکى باشى ته ندروستیه به تاییه ت بؤ نهوانه ی پی پاهاتوون ، وهکو خه لکی مدينه و جگه له خه لکی مدينه ش ، چاکترین خوارده منيه بؤ نهوان به به راوردی خه لکی وه لاته سارده کان ، له بهر ساردی ناوه پوکی دانیشتونى مدينه و ، گرمی ناوه پوکی خه لکی وه لاته سارده کان ، بویه دانیشتونى وه لاتانی حیجازو یه من و تائیف و وه لاته کانى تری هاوشپوه شیان به زوری خوارده منيه گرمه کان به کارده هیتن که ناچیت بؤ خه لکانى تر وهکو خورماو ، هه تگوین ، بینیومانیشن

١٤٤ _ سبق تخريجه .

١٤٥ _ أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٣) ، ومسلم (٢٠٤٧) .

١٤٦ _ اللابتين : دوو پارچه زهوين له مدينه ی پیړز که به ردی په شى تیدایه . وه رگپړ .

بیهرو زه نجه فیل^(۱۴۷) له خواردنه مه نیه کانیاندا به کار دهینن به ئاستیک که ده نه وهنده و یا زیاتری خه لکی وه لاتانی دیکه یه ، زه نجه فیلش ده خۆن وه کو نه وهی حه لوا بخۆن ، خۆشم _ (ابن القیم) _ که سانیکم بینیه خۆی پیوه خه ریک ده کات و دانه دانه ده یخوات وه کو نه وهی نو قل و میوه و چه ره سات بخوات و کاته که ی خۆی پیوه به سه ر ده بات ، نه وهش به سووده بۆیان و زیانیان پی ناگه یه نیت له بهر ساردی ناوه پۆکیان و ، هاتنه دهروهی گه رما که بۆ دهروهی جهسته یان ، نموومه ی نه وهش وه کو نموونه ی نه و بیرانه یه که ناوه که نیان له هاویندا سارد ده بیئت و ، له زستانیشدا گه رم ده بیئت ، بۆیه له زستاندا گه ده له خۆراکه چه ره کان پیده گه یه نیت به ئاستیک له هاویندا نه و کاره ناکات و پی ناگه یه نیت .

به لام خورما بۆ خه لکی مه دینه ، به هاوشیوهی پله ی گه نمه که که سانی دیکه به کاری دینن ، چونکه ماده ی خۆراکیانه ، خورمای (العالیه) ش چاکترین جۆری خورمایانه ، چونکه ته نیکی به وه ، تامیکی خۆش و ، شیرینه کی پاستی هیه ، خورما به شدار ده بیئت له پی کاته ی خواردن و ده رمان و میوه شدا ، گونجاوه بۆ زۆریه ی جهسته کان ، به هیژکاری گه رمی سروشتیه ، نه و پاشماوه خراپانه ی که خۆراک و میوه کانی تر له جهسته ی مرۆفدا دروستی ده که ن خورما دروست ناکات ، به لکو قه دهغه ی بۆگه نبوونی تیکه لاوه کان ده کات بۆ نه و که سانه ی پی پاهاتوون .

ئه م فه رمووده په یامیکه و مه به ستداره بۆ کار پی کردنی تاییه ت ، وه کو دانیش توانی مه دینه و ده ور به ریان ، گومانی تیدا نی یه که هه ر شوینیک پسی پۆره به سوود وه رگرتن له زۆریک له ده رمانه کان به بی هیت ، بۆیه هه ندی پوهه کی ده رمانی که له و شوینه دا ده پوین به سوود ده بن

۱۴۷ _ زنجبیل : پوهه کیکی گیایه به پایزیم ده پوینت و زۆر ده بی هه روه کو په تاته ، نزیکه ی (۷۰ سم) له زمینه وه به رز ده بیته وه ، که لاله کانی پان و ، به سه ر زه ویدا خۆی پاده خات ، لق و پۆپی وردن ، گو له کانی که مێک مه یله و زه ردن و ، چه ندین جۆری هیه و ، په گه کانی به کار دیت . پروه : ئینته رنیت : سابتی : (سنابل الخیر للأعشاب) .

بۆ نهخۆشی ، كه چى نهگەر نهو پوهه كه دهرمانیه له جیگهیهكى دیکه دا بپوی نهو سوودهی نابیت چونكه خاك و ههوا کاریگهریان لهوه دا دهبی ، یا رووهك و خاك و ههوا پیکه وه کارتیکراو دهبن بهو ژینگهیه ، چونكه زهوی سیفات و خاسیهتیهکی ههیه جیاواز دهبیته له شوینیکه وه بۆ شوینیکى تر وهكو چۆن خوو و سیفاتى مرۆف له كهسیكه وه بۆ كهسیكى تر جیاواز دهبیته ، زۆریك له پوهه كهكان بۆ ههندی وهلات خۆراکیكه وه خوریت ، بهلام بۆ ههندی وهلاتی دیکه ژههریکى کوشندهیه ، زۆر جار دهرمانی کۆمهلیك بهلای کۆمهلیکی تره وه خۆراکه ، ههندی دهرمان كه بۆ کۆمهلیك چارهسهری نهخۆشیگهلیكه بۆ کۆمهلیکی تر چارهسهری نهخۆشیگهلیکی دیکه دهبیته ، دهرمانی خهلكی وهلاتیک بۆ وهلاتیکى دیکه گونجاو نابیت و ، سوودیشی نهبیته .

بهلام كه پێغه مبهرى خوا ﷺ فهرمویهتی : با ههوت خورما بخوات ، نهوه خاسیهتیکه وهكو قهدهرو وهكو شه رعیش چهسپاوه ، بۆیه ته ماشا دهكین خوائى تعالى ئاسمانهكانى به ههوت دروست کردووه ، زهویهكان ههوتن ، پۆژهكان ههوتن ، خولقاندنى مرۆف به ههوت دۆخ تهواو بوو ، خوائى تعالى بۆ بهندهكانى خۆی تهواف و سوپانهوهی به دهوری كه عبهدا به ههوت داناوه ، سهعی کردنى نێوان سهفاو مروهی به ههوت داناوه ، پهجمکردنى شهیتانهكانى به ههوت ههوت داناوه ، (الله أكبر) ههكانى نوێژهكانى جهزنى له پهكاتى یهكه مده به ههوت داناوه . پێغه مبهرى خوا ﷺ فهرمویهتی : ((مُرُوهم بِالصَّلَاةِ لَسَبْعِ))^(١٤٨) واته : ((كه مندالهكانتان بوون به ههوت سالّ فهرمانى نوێژکردنیا پى بکهن)) ، نهگەر دایك وباب جیا بوونه وه مندالهكهیان ته مهنى بوو ههوت سالّ مافی ههلبژاردنى پى دهری له نێوان دایك و بابیدا ، ههر کامیانی ههلبژارد له گهلا نهودا دهچیت . له (ریبویه) تیکى تردا : بابی له دایکی مافدارتره به مندالهكه ، له (ریبویه) تیکى تریشدا : دایکی مافدارتره ، وأمر

١٤٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٤٩٤) ، والترمذي (٤٠٧) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود

النبي ﷺ في مرضه أن يُصَبَّ عليه من سبعِ قَرَبٍ^(١٤٩) واته يَغَمبهرى خوا ﷺ له كاتى نه خُوشيه كهيدا فه رمانيدا له حهوت كوونه ئاوى به سه ردا بكرتت ، خواى تعالى حهوت پوژ باكهى بالا دهست كرد به سه رقهومه كهى (عاد) دا ، ودعا النبي ﷺ أن يُعِينَهُ اللهُ عَلَى قَوْمِهِ بِسَبْعِ كَسْبَعِ يَوْسُفَ^(١٥٠) واته پيغهمبهرى خوا ﷺ له خواى تعالى پاراپيه وه يارمه تى بدات بو سه رقهومه كهى به حهوت سالى نه هاتى وه كو سالة كانى يوسف پيغهمبهر ، خواى تعالى سه بارهت به وه كه سانهى خيرىان بو زياد دهكات نمونه يه كهى هيناوه ته وه به توويهك بوبه حهوت گوله كه نم هر گوليك صه د تووى تيدا بو ، نه و گوله كه نمانهش كه هاوه له كهى يوسف له خه ويدا بينيبووى حهوت بوون ، نه و سالانهش كشتوكالتيان تيدا كرد حهوت بوون ، خيروچاكه داريش زياد دهكرتت به نه اندازهى حه و صه د نه وه نده و زياتریش ، له م ئومه تهش حه فتا هه زار ده چنه به هشته وه به بى حساب .

بى گومان نه ژماره خاسيهت و تاييه تمه نديه كهى تيدا به له جگه نه م ژماره ويدا به ديناكرتت ، حه و تيش ماناى ژمارهى كزكر دوت وه گشتيه كهى و تاييه تيه كهى ، چونكه ژماره جووت و تاكه . جووتيش : يه كه م و دووه مه . تاكيش : هر ئاوه هايه ، نه مه بوبه چوار پله : جووتى يه كه م و ، دووه م . تاكى يه كه م و ، دووه م ، نه م پلانهش له كه متر له ژماره حه و تدا كونا بيته وه ، چونكه حهوت ژماره يه كهى ته واوه نه م چوار پله يه له خوده گرئت ، مه به ستم جووت و تاكه كه و ، يه كه مه كان و دووه مه كانه ، مه به ستيشم به تاكى يه كه م ، سى يه ، به دووه ميش پينجه ، وه مه به ستيشم به جووتى يه كه م دووه ، به دووه ميش چواره ، پزيشكان

١٤٩ - صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٦١ ، ١٦٩) ، (٣ / ٢٠٧) ، (٤ / ٩٩) ، (٦ / ١٣) ، ومسلم (٢ /

٢١ ، ٢٢) عن عبيد الله بن عبد الله بن عتبة بن مسعود أن عائشة زوج النبي - صلى الله عليه وسلم - قالت : لما

ثقل رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ونكرت الحديث وفيه : (... هريقوا على من سبع قرب ...)

١٥٠ - صحيح : أخرجه البخاري (٢ / ٣٣ ، ٣٧) ، (٦ / ٩٦ ، ١٤٢ ، ١٥٦ ، ١٦٤ ، ١٦٥) ، ومسلم (٨ /

١٣١) عن مسرون عن ابن مسعود وفيه : (إن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - لما رأى من الناس إنباراً فقال

: اللهم سَبِّحْ كَسْبَعِ يَوْسُفَ ...)

گرتیگه کی گه وریان به حهوت داوه ، به تاییهت ده ریاوانه کان . (بقراط) ده لیت : هه موو شتیك له م جیهانه دا له سهر حهوت بهش ئه ندازه گیراوه ، ئه سستیڤه کان حهوتن ، پۆژه کان حهوتن ، ته مه نه کانی خه لک حهوتن ، یه که م جار منداله تا حهوت ، پاشان نه وجوانه تا چوارده ، پاشان هه رزه کاره ، پاشان لاوه ، پاشان پیاوکی کامله ، پاشان پیره ، پاشان که نه فته و زۆر پیره تا کوتایی ته مه ن ، خوای پهروه رداگاریش زاناتره به حکمهت و به شرع دانانی و ، قه ده ری له دیاری کردنی ئه م ژماره یه دا ، ئایا له بهر ئه و مانایه ن یا هیدیکه یه ؟

سوودی ئه م ژماره یه له م خورمایه له م شارهو له م شویتنه دا به تاییهت به رامبه ر به ژه هرو جادوو ، به جۆریك مړوف قه ده غه بکات له توشبوون ، له و تاییه ته ندیا نه یه که ئه گه ر پزیشکانیکی وه کو (بقراط) و (جالینوس) و پزیشکانی دیکه باسیان بکردایه ، پزیشکانی تر به قبولبوون و ملکه چبوونه وه و هریان ده گرت ، ئه گه رچی ئه و پزیشکانه کاره پزیشکیه کانیا ن ته نها به هۆی زۆر وریایی و ته خمین کردن به هۆش و گومان بردنه وه په ی پی دهن ، بۆیه ئه و که سه ی که گو فتاره کانی هه ره مووی بی دلاودلی و ، به ئیگجاری و سه لماندن و وه حیه ، زۆر شایسته تره و گونجاوتره گو فتاره کانی به قبولبوون و ملکه چیه وه وه رگریت و ، واز له په خنه گرتن به یتریت ، ده رمانه کانی ژه هر جابه جار به چۆنیه تی ده بیت و ، جابه جاریش به خاسیه ت وه کو خاسیه تی زۆریك له به رده کان و گه وه ره کان و یا قوته کان . والله أعلم *

به شیک سه بارهت به سوودی ئه م به ره و

کار یگه ری له سهر هه ندی له ژه ره کان

شیاوه ئه م به ره بۆ لابرندی هه ندی له ژه ره کان سوودی هه بی ، ئینجا فه رموده که ده بیته گشتیه کی تاییه تکرار ، شیاویشه بۆ لادانی هه موو ژه هریك سوودی هه بی ، له بهر تاییه ته ندی ئه و شارهو ئه و خا که تاییه ته ، به لām لیژده شتیکی تر هه یه پیویسته ئاماژه ی پی بدریت ، ئه وهش ئه وه یه که ئه و نه خوشه ی ده یه وی سوود له ده رمانیک وه رگری ، مه رجه

به دلّ دهرمانه كهی قبول بئ و بپوای به سوودو گاریگه ری هه بئ ، نه و جا سروشتی جهسته شی قبولی دهكات و ، دهكات به یارمه تیده ریك بۆ لادانی نه خووشی و عیله ته كه ، تا نه و ئاسته ی زۆریك له چاره سه ره كان سوود به نه خووش ده كه یه نن ، نه گه ر به بپوایه کی ته و او ، قبول بوونیکی چاك و ، به وه رگرتنیکی ته و او وه به کاری بیئیت ، خه لكانیش شتانیکی سه رسو پمیتیان له و باره وه بینیه ، نه وهش بۆ نه وه ده كه پیته وه كه سروشتی نه خووشه كه به توندی قبولی دهرمانه كه دهكات و ، زۆر پئی دلخووش ده بئ ، بۆیه هیزی جهسته شی ده بوژیته وه ، سولتانی سروشتی جهسته شی به هیژ ده بئ و ، له كۆتایدا به سه ر نه خووشیه كه دا زالّ ده بئ و ، دوری ده خاته وه ، به پیچه وانه شه وه زۆریك له دهرمانه كان بۆ نه و نه خووشی و عیله ته به سوودن ، به لام باوه ری خراپی كه سه نه خووشه كه ، كه وا سروشتی دهرمانه كه ی به ته وای قبول نابئ ، وا دهكات كه نه و دهرمانه هیچ سوودیك نه كه یه نیّت .

له گه لّ نه وه شدا گه وه ترین دهرمان و شیفابه خشه كان و ، له هه موویان به سوودتر بۆ دلّه كان و جهسته كان و دنیاو رۆژی دواپی قورئانه ، كه بۆ هه موو نه خووشیه ك شیفابه خشه ، به لام بۆ نه و دلّانه ی بپوایان به شیفابه خشین و سوودی قورئان نی یه ، ته نها نه خووشیه كانیان زیاد دهكات ، كه چی بۆ نه خووشی دلّان هیچ دهرمانیکی تری به سوود نی یه جگه له قورئان ، چونكه شیفابه خشی ته و او پیتی كه هه موو نه خووشیه كان چاك ده كاته وه ، ته ندروستی به ته وای ده پاریزئ و ، به رامبه ر به هه ر شتیکی زیانبه خشیکی به وه بی ده پیاریزئ به پاراستنیکی ته و او ، به لام له بهر نه وه ی زۆریه ی دلّان پوویان لی وه رگپاوه و ، به پوایه کی ته وایان پی نی یه كه به دلّنیایی و به بئ گومان شیفابه خش بیّت و ، به کاری نا هیتن و ، له جیاتی قورئان دهرمانی دیکه به كارده هیتن ، كه مروفیکی تر وه كو خۆی پیکیه یئاوه و دروستی کردوه ، بۆیه هه موو نه مانه بوون به پریگريك بۆ نه وه ی شیفایان پیبه خشیت ، ئالیره دا دیسانه وه ئاکامی نه م کرده وانه یان زالّ بوو و پوو وه رگپرانیان له قورئان توندتر بوو ، نه خووشی و عیله ته دریخایه نه كانیش زیاتر دلّانیان نه خووش خست و ، پزیشكان و نه خووشانیس له سه ر چاره سه ره كانی مروفی هاوړه گه زی خۆیان و ، نه وه ی كه شیخه كانیان و

، ئەو کەسانەى کە بە گەورەیان دادەنن و نیتیان بەرامبەریان چاکە پاهاتن ، بۆیه کارەساتە کە گەورەتر بوو ، نەخۆشەکانیش زیاتر جیگیربوون و ، چەندین نەخۆشى و عیله تیش پەیدا بوون ، کە نەیان توانی چارەسەرى بکەن ، وە چەند بەم دەرمانە دروستکراوانە چارەسەریان بکەردایە نەخۆشە کە زیاتر دەبوو ، بارو حالیش دە یگوت :

ومن العجائب والعجائبُ جَمَّة
قُرْبُ الشِّفَاءِ وما إِلَيْهِ وُصُولُ
كالعِيشِ فِي الْبِدَاءِ يَقْتُلُهَا الظَّمَا
والماءُ فوقَ ظُهُورِهَا مَحْمُولُ

واتە :

لە شتە سەر سوپمێنەکان کە شتی سەر سوپمێنیش زۆرە
شـیـفـا نزیک بـیـ و نەتوانی پـیـ بـگـهـیت
و هـکـو ئەوـی لە بـیـابـانـدا بـیـ و ئەو نـدەـی نە مـابـی تـیـنـوـیـە تـی بـیـکـوژـی
کە چـی ئـاـوـهـ کە ش لە سەر پـشـتی ئەو هـە لـگـیـرـۆـاـوـه

بە شیک : سەبارەت بە رێبازی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ بە دوورخستنه‌وه‌ی
زیانی خۆراک و میوه‌کان و ، چاک‌کردنیان بە جوړیک زیانیان
لابه‌ریت و ، سوودیان به‌هیز بکات :

ثبت في الصحيحين من حديث عبدالله بن جعفر ، قال : رأيتُ رسولَ الله ﷺ يأكل الرُّطْبَ بِالْقَنَاءِ^(١٥١) .

واتە لە (عبدالله) ی کوپی (جعفر) هـوـ _ خـوای لـی پـازی بـیـت _ فـهـر مـوـیـه تـی : بـیـنـیـم
پـیـغـه مـبـه‌ری خوا ﷺ تـرـۆزی بە خـور مای تـه‌ری پـیـکـه یـوـه دـه خـوات .

خورمای تهری پینگه یوو (الرطب) : گهرم و شیداره له دووه مدا ، گه دهی سارد به میژ دهکات و ، بوی گونجاوه ، جووتبوون زیاد دهکات ، به لام خیرا بۆگن ده بیټ ، تینوهینه ره و ، خوین لیخن و لیل دهکات ، سه ریئشه دروست دهکات ، کونیلهی داخراو دروست دهکات ، نازاری میز لدان دروست دهکات ، بۆ ددان زیانی ههیه ، به لام ترۆزی ساردو شیداره له دووه مدا ، تینویه تی ناهیللټ ، به بۆنکردنی هیژ ده بوژنیته وه له بهر ئه و بۆنه خووشه ی تییدابیه ، گهرمی گرگرتوی نیو گه ده ده کوژنیته وه ، نه گهر تۆژه که ی ووشك بکریته وه و بکوتریت و تیکه ل به ئاو بکریټ و بگوشریټ بۆ دهرهینانی ئاوه که ی و ، پاشان بخوریته وه ، تینویه تی ناهیللټ ، میز زیاد دهکات ، بۆ نازاری میز لدان باشه ، نه گهر بکوتریت و به هیله ک پاک بکریټ و به دداندا بهیئریټ ، سپی دهکاته وه ، نه گهر بکوتریت و له گه ل (المیخنج دا^(۱۵۲) برین پینچیکی لی دروست بکریټ بۆ گه ستنی سهگی هار به سووده .

به گشتی : خورما گهرمه و ، ترۆزیش سارده ، بۆیه ههر دانه یه کیان به سووده بۆ ئه ویتەر ، زۆرتین زیانی به رامبه ری لاده دات ، بهرگریکردنی چۆنیه تی ههر دانه یه کیانه به دژه که ی ، لابردنی توندوتیژی ههر دانه یه کیانه به ئه ویتەر ، ئه مهش خوی بۆ خوی بنه په تی هه موو چاره سه ره کانه و ، بنه په تیشه بۆ پاراستنی ته ندروستی ، بۆیه به کارهینانیکی به و جوړه و هاوشتوه کانیا ن له خۆراک و دهرماندا پۆلیکی کاریگهری ده بی له چاکردن و راستکردنه وه و ، دوورخستنه وه ی چۆنیه تی زیا نه خشه کانی ههر دانه یه ک به به رامبه ره که ی ، ئه وهش یارمه تیده ریکی باشی پاراستنی ته ندروستی و ، هیژو به پیت بوونیه تی ، خاتوو (عائشه) _ خوی لی پازی بیټ _ فه رموویه تی : هه ولیاندا به هه موو شتیك قه له وم بکه ن ، قه له و نه بووم ، ئینجا به ترۆزی و خورمای ته رو پینگه یوو قه له ویا ن کردم ، ئه وه بوو قه له و بووم .

۱۵۲ _ المیخنج : عه جه مه کان ئه م ناوه به کاردینن ، که بریتیه له شه رییه تی ترئ ده کوژیئریټ تا دوو له سه ر سینی ئاوه که ی ده چیټ و ده بیټ به رویی ترئ و به لای عه ره بیشه وه به (طلا) ناوده بریټ ، بهوانه الجوهری ، الصحاح فی اللغة ، ماده طلا ، ص ۴۲۹ ، وهرگتیر .

به گشتی : دوورخستنه وهی زیانی سارد به گهرم و ، گهرم به ساردو ، شیدار به ووشك و ، ووشك به شیدار و ، راستکردنه وهی هه ر دانه یه کیان به ئه ویترو لوتکه ی هه موو جوړه چاره سه ریه کانه و ، لوتکه شه له پاراستنی ته ندروستیدا ، هاوتای ئه م جوړه چاره سه ریه ی جوړه چاره سه ریه کیه بوو که پیشتر ناماژه ی پیدراو بریتی بوو له فرمانی پیغه مبهری خوا ﷺ به خو چاره سه رکردن به (السَّناو السَّنوت) و (السَّنوت) یش : هه تگوتیکه که میك له خو شایو پونی تیدایه (السَّنا) ی پی چاك ده کړیت و راستی ده کاته وه و نیوه نجیتیه کی ده داتی ، که وابوو صه لات و سه لام له ئه و که سه ی نیردراوه بو ئاوه دانکردنه وهی دل و جهسته کان و ، به رژه وه ندیه کانی دونیاو پوژی دواپی .

به شیک : سه بارهت به پیاپی پیغه مبهری خوا ﷺ له پاریزکردندا :

دهرمان هه ره مووی دوو شته : پاریزکردن و پاراستنی ته ندروستیه ، به لام ئه گهر تیکه لاویکی زیانبه خش له جهسته دا دروست بوو ، پیویستی به دهرماویشتنیکی گونجاو ده بیت ، ته وهی پزیشکی تیش به گشتی له سه ر ئه م سی یاسایه ده خولیته وه .

پاریزکردنیش دوو پاریزکردنه : پاریزکردنیک به رامبه ر به و شتانه ی نه خو شیی دروست ده که ن ، پاریزکردنیکیش به رامبه ر به وهی که نه خو شیه که زیاد ده کات ، ئه مهش ده گهریته وه بو باری که سه که خو ی ، که وابوو یه که میان : پاریزکردنیک تاییه ته به وانه ی که ته ندروست و لهش ساغن . دووه میشیان : پاریزکردنیک تاییه ته به وانه ی نه خو شن . نه خو ش ئه گهر پاریزی کرد نه خو شیه که ده وستیت و زیاد ناکات ، هیزیش کارا ده بیت بو دوورخستنه وهی .

بنه ره تیش له پاریزکردندا گوفتاری خوا ی په روه ردگاره که ده فره میت : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾ [سورة المائدة: ٦] واته : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ ﴾ وه ئه گهر نه خو ش بوون ﴿ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ ﴾ یان له سه فره دا بوون ﴿ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ ﴾ یان که سیکتان هاته وه له شویتی

پێویستی سه‌رناو ﴿أَوَلَمْسْتُمُ النَّسَاءَ﴾ یان جووت له (یان پێستان به‌ریه‌ك كه‌وت) له
كه‌ل خێزانه‌كانتاندا ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ وه‌ئاوتان ده‌ست نه‌كه‌وت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾
ئه‌وه ته‌یموم بکه‌ن به‌ خۆلێکی پاك^(١٥٣) لێره‌دا خۆی ته‌الی مرو‌فی پاراستوه له به‌کاره‌یننی
ناو، چونکه زیانی پێده‌گه‌یه‌نیت .

وفي سنن ابن ماجة وغيره ، عن أم المنذر بن قيس الأنصارية ، قالت : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ومعه عليّ ، وعليّ ناقهٌ من المرض ، ولنا دوالي مُعلّقة ، فقام رسولُ الله ﷺ يأكل منها ، وقام عليٌّ يأكل منها ، فطَفِقَ رسولُ الله ﷺ يقول لعليّ : إنك ناقهٌ حتّى كفَّ . قالت : وصنعت شعيراً وسلقاً ، فجئت به ، فقال النبي ﷺ لعليّ : من هذا أصب ، فإنه أنفع لك . وفي لفظ فقال : من هذا فأصب فإنه أوفق لك^(١٥٤) .

واته له (أم المنذر) كچی (قيس) ئه‌نصاریه‌وه _ خۆی لی پازی بیټ _
فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ با یاوه‌ری (علي) _ خۆی لی پازی بیټ _ دیده‌نیان کردم
و ، (علي) یش به‌و نزیکانه له نه‌خۆشی چاك بوبۆوه ، ئیمه‌ش هێشوگه‌لێکی خورمای
هه‌لواسراومان هه‌بوو ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ستاو ده‌ستیکرد به‌ خواردنی و ، (علي) یش
هه‌ستاو لی ده‌خوارد ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به (علي) فه‌رموو : تۆ به‌م نزیکانه له نه‌خۆشی
چاك بویته‌ته‌وه ، تا وازی هیئا . (أم المنذر) ده‌فه‌رمیټ : پاشان هه‌ستام سلق و جۆم بۆ
لێنان و ، بۆم هیئان ، ئه‌وه‌بوو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به (علي) فه‌رموو : له‌مه‌ بخۆ ، ئه‌مه‌ بۆ
تۆ به‌سوودتره . له‌ بێزه‌یه‌کی تریشدا فه‌رمووی : له‌مه‌ بخۆ ، ئه‌مه‌ بۆ تۆ گونجاوتره .

١٥٣ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

١٥٤ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٣٨) ، وابن ماجة (٣٤٤٢) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٥٩) .

وَفِي "سُنَنِ ابْنِ مَاجَه" أَيْضًا عَنْ صُهَيْبٍ ، قَالَ : قَدِمْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَ يَدَيْهِ خُبْزٌ وَتَمْرٌ ، فَقَالَ ((اأَنْ فَكُلْ)) ، فَأَخَذْتُ تَمْرًا فَأَكَلْتُ ، فَقَالَ ((أَتَأْكُلُ تَمْرًا وَبِكَ رَمَدٌ ؟)) فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْضَعْ مِنْ النَّاحِيَةِ الْأُخْرَى ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ^(١٥٥) .

واته : له (صهیب) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویه تی : چوومه خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوکات نان و خورمای له پیش ده ستدا بوو لی ده خوارد ، پیی فەرمووم : نزیک به ره وه بخو ، منیش خورمایکم هه لگرت و خواردم ، پیی فەرمووم : خورما ده خوی و چاویشت ده یه شی ؟ منیش گوتم : نه ی پیغه مبهری خوا من خواردنه که به لا چاک و پاسته کهم ده جوم ، پیغه مبهری خواش ﷺ زهرده خه نه گرتی .

وَفِي حَدِيثٍ مَحْفُوظٍ عَنْهُ ﷺ إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا حَمَاهُ مِنَ الدُّنْيَا كَمَا يَحْمِي أَحَدَكُمْ مَرِيضَهُ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ .
وَفِي لَفْظٍ إِنَّ اللَّهَ يَحْمِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الدُّنْيَا ^(١٥٦) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی : نه گه ر خوای تعالی بهنده یه کی خوشویست له دنیا ده پیاریزی وه کو چۆن که سیکتان نه خوشه که ی له خواردن و خواردنه وه ده پیاریزی .

له بیژه یه کی تریشدا : خوای تعالی بهنده بروداره که ی خوی له دنیا ده پیاریزی .

به لām نهو فەرمووده یه ی له سه ر زمانی خه لک ده سوړیته وه و باس ده کړیټ : ((الْحَمِيَةُ رَأْسُ الدَّوَاءِ ، وَالْمَعِدَةُ بَيْتُ الدَّاءِ ، وَعُودُوا كُلُّ جَسَمٍ مَا أَعْتَادَهُ)) واته : ((پیاریزکردن

١٥٥ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٣٨) ، وابن ماجه (٣٤٤٢) ، وصححه الألباني في صحيح

ماجہ (٢٧٧٦) .

١٥٦ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ٤٢٧) ، والترمذي (٢٠٣٦) ، وصححه الألباني في صحيح

الترمذي (١٦٥٩) .

سەرەكیترین دەرمانەو ، گەدەش شوینی نەخۆشیە ، هەر جەستەیه كیش پابینن لە سەر ئەوەی لە سەری پاهاتوو)) ، ئەم فەرموودە لە گوشتارەكانی (الحارث) ی كۆپی (كَلْدَة) ی پزیشکی عەرەبەو ، بەرزکردنەوێ بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ شیوانی یە و بە پاست دانانرێت ، زیاد لە یەكێك لە فەرموودەناسان ئەمیان گوتووە ، و یذكر عن النبي ﷺ : ((أَنْ الْمَعِدَّةَ حَوْضُ الْبَدَنِ ، وَالْعُرْوُقُ إِلَيْهَا وَارِدَةٌ ، فَإِذَا صَحَّتْ الْمَعِدَّةُ صَدَرَتِ الْعُرْوُقُ بِالصَّحَّةِ ، وَإِذَا سَقَمَتِ الْمَعِدَّةُ ، صَدَرَتِ الْعُرْوُقُ بِالسَّقَمِ))^(١٥٧) واتە : ئەم فەرموودەیهش لە پیغەمبەری خواو ﷺ باسكراو : ((گەدە حەوزی جەستەیهو ، پەرگەكانی بۆ هاتوو ، بۆیە ئەگەر گەدە تەندروست بێ ، پەرگەكانیش ئێو تەندروستیە بڵاو دەكەنەو ، ئەگەر گەدە نەخۆشیش كەوت ، پەرگەكان بڵاوی دەكەنەو بە هەموو جەستەدا)) .

(الحارث) دەلێت : لووتكە ی پزیشكێتی پارێزکردنە ، پارێزکردنیش بەلایانەو بۆ كەسی تەندروست _ لە پەوی زیانەو _ بە پلە ی تیكچوونە بۆ نەخۆش و بۆ ئەوانەش بەم نزیکانە لە نەخۆشی چاك بوونەتەو ، بەلام پارێزکردن زۆرترین سوود بەو كەسانە دەبەخشێت كە بەم نزیکانە لە نەخۆشی چاك بوونەتەو ، چونكە سروشتی نەخۆشەكە هێشتا نەگەرێتەو بۆ هێز و دۆخی جارانی خۆی ، هێزی هەرسكردنی لاوازه ، سروشتی نەخۆش قبولكەر ، ئەندامەكانیشی ئامادەیه ، بۆیە تێكدانی هۆكارێك دەبێت بۆ شكستھێنانی ، كە لە دەستپێكردنی نەخۆشیەكە قورستر دەبێت .

بزانە كە پیغەمبەری خوا ﷺ هەستا بە قەدەغەکردنی (علي) _ خۆای لی پازی بێت _ كە بەو نزیکانە لە نەخۆشی چاك بویوووە بۆ ئەوەی لە هیشوو خورما هەلواسراوێكە نەخوات ، چاكترین چارەسازی بوو ، چونكە میوێ زیانبەخشە بەو كەسانە ی بەم نزیکانە لە نەخۆشی چاك بوونەتەو ، لە بەر ئەوەی بە خێرا لە گەدەدا دەگوێژن و ، سروشتی

نه خوشیش هیشتا لاوازه توانای پال پێوهنانی نی یه ، هیشتا هیزی نه گهراوه تهو ، سه رقائیشه به دوورخستنه وهی ئاسه واری نه خوشیه کهو ، لابردنی له جهسته دا .

خورمای تهپی تازه پێگه یوو (الرطب) جۆره قورسیه کی تێدایه بۆ گه ده ، بۆیه نه گهر بیخوات سه رقال ده بیئت به چاره سه رکردن و چاگردنی و ئاو له ئاسه واری نه خوشیه کهو لادانی ناداته وه ، دهره نجامیش یا پاشماوهی نه خوشیه که ده مینێته وه ، یا زیاد ده کات .

کاتی سلق و جۆکه خرایه پیش دهستی ئیمامی (علي) _ خوی لی پازی بیئت _ ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانیدا له وه بخوات ، چونکه یه کیکه له باشتترین خۆراکه کان بۆ که سیک به م نزیکانه له نه خوشی چاک بوبیته وه ، چونکه ئوی جۆ چه ند خاسیه تیکی وه کو فینکردنه وه و خۆراک پی به خشین و ، نه رم و نیانکردن و ، به هیزکردنی تێدایه که بۆ که سیک به م نزیکانه له نه خوشی چاک بوبیته وه زۆر به سووده ، به تایبته نه گهر له گه ل سلقدا کولێنرا ، بۆیه نه م خۆراکه زۆر گونجاوه بۆ نه و که سانه ی گه ده یان لاوازه ، هیچ تیکه له و پاشماوه یه کی ترسینه ریش دروست ناکات .

(زید) ی کوپی (أسلم) ده لێت : (عمر) _ خوی لی پازی بیئت _ پارێزی به نه خوشیکی خوی ده کرد ، تا نه و ئاسته ی نه خوشه که له بهر زۆری پارێزکردن ناوکی ده مژی .

به گشتی : پارێزکردن به سوودترین دهرمانه کانه پیش تووشبوون به نه خوشی ، قه ده غه ی دروستبوونی ده کات و ، نه گهر دروستیش بوو ، زیادبوون و بڵاوبونه وهی له جهسته دا قه ده غه ده کات .

به شیک :

پیوسته بزانریت که نه خۆش و نه و که سه ش به م نزیکانه له نه خۆشی چاک بۆته وه
 که سی ته ندروستیش ، نه گهر ئاره زووی خواردنی کردو ، سروشتیشی مه یلی بۆ چوو ،
 پیویسته شتیکی که م بخوات به نه اندازه که توانای هه رسکردنی هه بیته و ، به خواردنی
 نه وه ش زیانی پی نه گات ، به لکو پیوسته سوویشی پی که یه نیته ، ئیتر لیهره دا سروشت
 و گه ده به قبول و شادومانبوونه وه خواردنه کان وهرده گریت و ، هه لدهستن به چاکردن و
 چاره سازیکردنی نه وه ی ترسی زیانی لیده گریت ، پیده چی له و ده رمانانه ش چاکتربی که
 سروشی مرۆف هزی پی نه یه و ، له خۆی دوور ده خاته وه ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ
 پازی بوو (صُهَیْب) که چای ده یه شا چه ند دانه یه ک خورما بخوات و ، ده شیزانی زیانی
 پی ناگه یه نیته .

له م باره شه وه ده گیرنه وه که وا ئیمامی (علي) _ خوی لی پازی بیته _ چای ده یه شاو
 ، چوو ده دیده نی پیغه مبه ری خوا ﷺ ، هاوکات پیغه مبه ری خوا ﷺ له پیش ده ستیدا خورما
 هه بوو لی ده خوارد ، فه رموی : ئه ی (علي) هزی لی ده که ی ؟ وه خورمایه کی بۆ فرییدا ،
 پاشان دانه یه کی تری بۆ فرییدا تا هوت دانه ی بۆ فرییدا ، پاشان فه رموی : ئیتر به سه ئه ی (علي) .

وَمِنْ هَذَا مَا رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ عِكْرِمَةَ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ
 عَادَ رَجُلًا ، فَقَالَ لَهُ : مَا تَشْتَهِي ؟ فَقَالَ اشْتَهِي خُبْزُ بَرْ . وَفِي لَفْظٍ اشْتَهِي كَعْكًا فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ
 مَنْ كَانَ عِنْدَهُ خُبْزُ بَرْ ، فَلْيَبْعْ إِلَى أَخِيهِ ، ثُمَّ قَالَ : إِذَا اشْتَهَى مَرِيضٌ أَحَدَكُمْ شَيْئًا ،
 فَلْيُطْعِمْهُ (١٥٨)

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیټ _ فەرموویەتی :
 پیغەمبەری خوا ﷺ چوو هەردانی نەخۆشیک ، پێی فەرموو : حەزەت بە چی یە ؟ ئەویش
 کووتی : حەزەم بە نانی گەنەم . له بیژەیهکی دیکەدا : حەزەم بە کێکە ، پیغەمبەری خوا ﷺ
 فەرمووی : هەركەس نانی گەنمی هەیه ، با بۆ براکە ی بنێری ، پاشان فەرمووی : ئەگەر
 نەخۆشی کەسیکتان حەزی بە خواردنیک بوو ، با بیداتی)) .

لەم فەرموودەیهدا نەینیهکی پزیشکی ناسک بە دیدەکرێت ، بریتیه لەوەی کە ئەگەر
 نەخۆش لە کاتی برسیتییهکی راستی سروشتیدا ئەو خواردنە حەزی لێیهتی بخوات ،
 ئەگەرچی جۆره زیانیکیشی تێدا بیټ ، سوودیکی زۆر زیانیکی کەمتری بۆ دەبیټ ، بەلام
 ئەگەر هەمان خواردن لە کاتیکدا بخوات حەزی پێی نەبیټ ئەو سوودە لێ نابینێت ئەگەرچی
 خواردنەکە لە خودی خۆشیدا بەسوود بیټ ، چونکە ئەو نەخۆشە بە راستی حەزی بە
 خواردنەکەیه ، سروشتی راستی ئەو حەزلیکردنە زیانی ئەو خواردنە بۆ لادەبات ، بەلام
 ئەگەر بە سروشتی رقی لە خواردنیک بەسوودیش بیټ ، پەنگە زیانیکی پێگەیهنێت .

بەگشی : خۆراکی خۆشی حەزلیکراو ، سروشتی مەزوف بە وردی پووی تی دەکات و ، بە
 جوانترین شیوه هەرسی دەکات ، بەتایبەت لە کاتیکدا کە نەفس بە حەزلیکردنیک راست و ،
 بەهێزیک تەندروستهوه پووی تێدەکات . والله أعلم .

بەشیك : سەبارەت بە رێبازی پیغەمبەری خوا ﷺ له چارهسەرکردنی چاوانیشەدا
بە نەرم و نیانی و له سەرخۆیی و وازهینان له جولانەومو پارێزکردن لهوهی
دەبیټ بەهۆی وروژاندنی چاوانیشەکە :

پێشتر ئاماژە ی پێدرا کەوا پیغەمبەری خوا ﷺ پارێزی بۆ (صُهِيب) بەکارهێنا ، کاتی
 نكۆلی لیکرد خورماکە بخوات ، چونکە چاوانیشە ی هەبوو ، هەروەها پارێزی بۆ (علي)

به کارهیتنا ، کاتی قه ده غه ی کرد خورما ته ره پیگه یووه که بخوات ، به هۆی چاو ئیشه یه که وه تووشی بوبو .

(أبونعیم) له کتیبی (الطب النبوي) دا ده لیت : پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گه ر خیزانیکی تووشی چاو ئیشه بوايه نه ده چووه لای تا چاوی چاک ده بویه وه .

چاو ئیشه (الرمد) : ئاوسانیکی گهرمه له سپیایی چاودا پهیدا ده بیئت ، هۆکاری بریتیه له تیززانی یه کێک له چوار تیکه لاوه که ، یا بایه کی گهرمه بری له سه رو جهسته دا زیاد ده کات و ، به شیکیشی ده چیته ناوه پۆکی چاو ، یا لیدانیک بهر چاو ده که ویت و ، سروشتی له ش و دلش بریکی زۆری خویتی بۆ ده نیریت ، چونکه ده یه ویت به هۆی ناردنێ ئه و بره خویته وه چاره سه ری بکات ، بۆیه نه ندامه لیدراوه که ده ئاوسیت .

بزانه وه کو ئه وه ی چۆن له زه ویه وه بۆ بهرگه هه وا ، دوو هه لم بهرز ده بیته وه ، یه کێکیان : ووشکه و ، نه ویتریان : گهرمی شیداره و ، به ههردوکیانه وه هه وریکی که له که بوو دروست ده که ن ، قه ده غه ی چاومان ده که ن و ناهیلان ده رکێ ئاسمان بکهین ، ئاوه هاش شتی به و جۆره له قولایی گه ده وه بۆ کۆتایه که ی بهرز ده بیته وه ، قه ده غه ی بینیمان لی ده که ن ، به و هۆیه شه وه چه ندين نه خۆشی دروست ده بیئت ، نه گه ر سروشتی جهسته به سه ریدا زال بوو و به ره و لووت پالی پتوه نا ، هه لامه ت دروست ده کات ، نه گه ر به ره و زمانه بچکوله وه هه ردوو کونه لووت پالی پتوه نا ، نه خۆشی گهروه خپه دروست ده کات ، نه گه ر به ره و لاکانی جهسته پالی پتوه نا ، نه خۆشی (الشوصة) دروست ده کات ، نه گه ر به ره و سنگ پالی پتوه نا ، کۆکه و هه لامه ت دروست ده کات ، نه گه ر چوو بۆ دل ، تیکچونی دل دروست ده کات ، نه گه ر به ره و چاو پالی پتوه نا ، چاو ئیشه دروست ده کات ، نه گه ر دابه زیه ناوسک ، نه خۆشی هه وکردنی نه ندامی زازی دروست ده که ن (السیلان) ، نه گه ر به ره و به شهکانی میشک پالی پتوه نا ، نه خۆشی بیرچوونه وه دروست ده کات ، نه گه ر

به هۆیه وه خوێنبه ره كانی میشك شیدارو ته راوی بوون و پگه كانی لی پریوون ، نه خۆشی
 خهوتنی توند دروست دهكات ، نه و كات خهوتنه كه شیدار ده بیته و ، شه ونخونیش (السهر
) ووشك ده بیته . نه گهر هه لمه كه ویستی بۆ دهره ی سهر گوزهر بكات و ، توانای نه بوو ،
 سه ر ئیشه و شه ونخونی دروست دهكات ، نه گهر هه لمه كه بۆ لایه کی سهر لیژیویه وه ،
 به دوایدا سه ر ئیشه ی (الشقیقة) دروست ده بیته ، نه گهر ناوه پاست و سه ر سه ری داگیر کرد ،
 به دوایدا نه خۆشی خۆبریدن (داء البیضة) دروست ده بیته ، نه گهر به هۆیه په رده ی میشك
 سارد بوو یا گهرم بوو یا شیداربوو و چه ند بایه کی لیوه وروژا ، پزمین دروست دهكات ،
 نه گهر بویه هۆی وروژانی شی به لغه میه که ی نیو میشك تا نه و ئاسته ی زالی بیته به سه ر
 گهرمه سروشتیه کهیدا ، بورانه وه و (السُّكَات)^(۱۵۹) دروست دهكات ، نه گهر (المرّة السوداء
) ی وروژان تا نه و ئاسته ی هه وای میشك تاریك بكات ، نه خۆشی دودلی دروست دهكات ،
 نه گهر پزایه نیو پیره و كانی دهماره وه ، نه خۆشی فیی سروشتی دروست دهكات ، نه گهر
 كۆبه ندی دهماره كانی سه ر شیدار بیته و پزیتته نیو پیره وه كانی ، نه خۆشی ئیفلجی
 دروست دهكات ، به لām نه گهر هه لمه كه له (المرّة الصفراء) وه بوو به ئاستیک میشك گهرم
 بكات ، نه خۆشی (البرسام) دروست دهكات ، نه گهر سنگیشی له گه لدا به شداریوو ،
 نه خۆشی (السَّرْسَامُ)^(۱۶۰) دروست ، كه وابوو باش تیپه كه له م به شه .

مه به ستیش نه وه یه كه خه لته كانی جهسته و سه ر ده جولین و ده وروژین له باری
 چاوئیشه دا ، جووتبوونی خیزانیش جولان و هه لچونی زیاد دهكات ، چونكه جووتبون
 جولانیکی سه رتا پای جهسته و وروح و سروشته . بۆیه جهسته له و باردا گهرم ده بیته

۱۵۹ _ السُّكَات : نه خۆشیه كه مه ربوم له قسه و گوته دهخات و به رده وام ده بیته له سه ر بیدهنگی ، بپوانه :
 فره تهنگی ده ریا ، وه رگپ .

۱۶۰ _ السَّرْسَامُ : نه ستوریوون و ئاوسانیکه له په رده ی میشكدا پهیدا ده بی و له رزوتای به رده وام له
 نه خۆشیه كدا پهیدا دهكا ، هه روه ها دیارده ی تریشی لی پهیدا ده بی بۆ نموونه خه و پزاندن و سه رسوپمان و
 سه رلیشیواندن . بپوانه : قاموسی پسته ، وه رگپ .

به دلنیاپی ، نه فسش جولانه کە ی توندتر ده کاته وه بۆ گهشتن به خۆشی جوتبون و تهواوکردنی ، پوحیش ده جولێته وه له گهڵ جولانه وه کە ی نه فس و جهسته دا ، چونکه به کهم په یوه نندبوونی پوح به جهسته وه له دلّ وه دهست پیّ ده کات و ، له ویشه وه پوح دروست ده بیّ و ، به هه موو ئه ندامه کانی جهسته دا بلاوده بیته وه . به لام مه به ست به جولانه وه کە ی سروشت ، بۆ ئه وه یه ئاوی نێرینه ی پیویست به پیی ئه ندازه ی پیویست بنێری .

به گشتی : جوتبونی خیزان جولانه وه یه کە ی سه تا پای گشتیه ، هیژو ، سروشت و خه لته کان و ، پوح و نه فسی جهسته له گه لیدا ده جولێته وه ، بۆیه هه موو جولانه وه یه ک خه لته کان ده ورژینی و نه رم و ته نکیان ده کاته وه به ئاسانی په وانیه ی ئه ندامه لاوازه کانی جهسته ی ده کات ، چاویش له باری نه خۆشی چاویشه دا له هه مووی لاوازتر ده بیّ ، جولانه وه ی جوتبونیش له هه مووی زیانتر ده بیّ بۆی .

(بقراط) له کتیبی (الفصول) دا ده لێت : پیده چیّ سواربوونی که شتی په نه چه راده کیشیت بۆ ئه وه ی که جولانه وه هه لچون و ورژان به جهسته ده به خشیت . له گه لّ هه موو ئه مانه شدا چاویشه سوودو که لکی زۆری تیدایه ، چونکه پیویست به پارێزکردن و ده رهاویشتنی ماده زیانبه خشه کان ده کات ، هه روه ها سه رو جهسته له پاشماوه و ماده گه نیوه کان پاک و روون ده کاته وه ، هه روه ها مروّف ده بیّ وازی نیت له وانیه ی زیان به نه فس و جهسته ده گه یه نن وه کو توو په بوون و ، خه م و خه فته و ، جولانه وه توندوتیزه کان و ، کاره قورسه کان . له (اثر یکی سه له فیدا هاتوه : با پقتان له چاویشه نه بیّت ، چونکه په گه کانی کویربوون ده بریّت .

له و هۆکارانه ی به کاردیت بۆ چاره سه رکردنی چاویشه پشوو دان و نه رم و نیانی و خۆ ماندوو نه کردنه ، هه روه ها وازه ی تان له دهست لیّدانی چاو و خه ریک بوون پیوه ی ، چونکه ئه وانیه ی سه ره وه ئه گه ر ئه نجام دران ئه و ده بن به هۆکاریکی کاریگه ر بۆ تیژرانی ماده یه ک بۆ نیو چاو . هه ندیّ له پیشینانی چاک فه رمویانه : نمونه ی هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ وه کو

چاوه ، دەرمانی چاویش دەست لی نه دانیتی . له فهرموده یه کی (مرفوع) دا باسکراوه : ((چاره سهری چاویشه نه وه یه که ئاوی سارد بتکینریتته نیو چاو)) . نه مهش به سوودترین دهرمانه کانه بۆ چاویشه ی گهرم ، چونکه ئاوی سارد به کارده هیتریت بۆ کوراندنه وه ی گهرمی چاویشه نه گهر گهرم بوو .

وَلَهَذَا قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، لِامْرَأَتِهِ زَيْنَبَ وَقَدْ اشْتَكَتْ عَيْنَهَا : لَوْ فَعَلْتُ كَمَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَانَ خَيْرًا لَكَ وَأَجْدَرُ أَنْ تُشْفِيَ ، تَنْضَحِينَ فِي عَيْنِكَ الْمَاءَ ، ثُمَّ تَقُولِينَ : أَذْهَبَ الْبَاسُ رَبِّ النَّاسِ ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي ، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءَ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا ^(١٦١) .

واته : (عبد الله) ی کوپی (مسعود) _ خاوی لی پازی بیته _ به (زینب) ی خیزانی فهرموو : نه گهر کاریکت نه نجام بدایه به هاوشیوه ی کاره که ی پیغه مبهری خوا ﷺ چاکتر ده بو و شایسته تریش ده بوو بۆ چاکبونه وهت ، ئاو بتکینریتته چاوت و ، پاشان بلیی : نه ی پهروه ردگاری خه لک نارچه تیه کان لابه ره و ، چاک بکه ره هه رتۆ چاک ده که یته وه ، هه یچ چاکبونه وه یه کیش نی یه جگه له چاکبونه وه که ی تۆ ، چاکبونه وه یه ک هه یچ نه خۆشیه ک تیینه په پینیت . نه مهش وه کو چه نده ها جار ئا ماره مان پیداره تایبه ته به هه ندی وه لاتا وه و ، تایبه تیشه به هه ندی له جۆره کانی چاویشه وه ، بۆیه پیویسته گوفتاری تایبه تی پیغه مبهری خوا ﷺ گشتاندن نه کریت و ، گوفتاری گشتیشی تایبه ت نه کریت به به شیکی خه لکه وه ، به وهش هه له گه لیک و ، پیچه وانه گه لیکی راستی زۆر پروودات . والله أعلم .

به شَيْك : سه بارهت به سربوونی گورچيله

كه له گه ليدا جهسته رهق دهبيت :

نَكَرَ أَبُو عُبَيْدٍ فِي " غَرِيبِ الْحَدِيثِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي عُمَانَ النَّهْدِيِّ : أَنَّ قَوْمًا مَرَوْا بِشَجَرَةٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا ، فَكَأَنَّمَا مَرَّتْ بِهِمْ رِيحٌ ، فَأَجْمَدَتْهُمْ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : قَرَسُوا الْمَاءَ فِي الشَّنَانِ ، وَصَبُّوا عَلَيْهِمْ فِيمَا بَيْنَ الْأَذَانَيْنِ .

واته : له (أبي عثمان النهدي) هوه _ خواى لى پازى بيت _ فرموويهتى : كومه له خه لكه به لای درختیكا تپه پپوون و لیان خوارد ، وهكو نه وهى بایهك به سه ریاندا تپه پپوو ، په قى كردن ، نه وه بوو پیغه مبهرى خوا ﷺ فرمووى : ئاو له كونه كاندا سارد بكن و ، له نتيوان بانگ و قامه تى نوژی به ياندا بيكن به سه ریاندا .

(أبو عبید) ده لیت : فرمايشتى پیغه مبهرى خوا ﷺ ((قَرَسُوا)) : واته : ساردى بكن . خه لكيش ده لیت : ((قد قَرَسَ البرد)) واته : سه رماكه زور بوو . ((الشَّنَان)) : واته : كونده و جه وندهى كزن . باسى نه مەشى كړېوو چونكه ئاوهكه زیاتر سارد دهكات . ((بین الأذنان)) واته : نتيوان بانگ و قامه تى نوژی به يان . گوته كانى ته واوېو .

هه ندی له پزیشكان گووتویانه : نه م چاره سهر له پیغه مبهرى خواوه ﷺ له چاكرتین چاره سهره كانى نه م نه خو شیه یه نه گه ر له وه لاتیکى وهكو حیجازدا پووبدات ، كه وه لاتیکى گه رمى ووشكه ، چونكه گه رمى سروشتى له ناوه پړكى دانیشتونى نه م وه لاتهدا لاوازه و ، ئاو كړدنیش به سه ریاندا له كاتى باسكراودا كه ساردرتین كاته كانى روزه ، هو كاریكى كارا ده بیت بۆ كۆكړدنه وهى نه و گه رمیه سروشتیهى كه بلا وېووه ته وه له جهسته يانداو هه موو هیزه كانیش هه لده گړیت و ، به و ه ش هیزی پالنه ر به هیز ده بیت و ، له لایه كانى جهسته وه

بیت و له سکدا کۆدهبێتهوه که شوینی نهخۆشیهکهیهو ، به یارمهتی هیزهکانی تر نهخۆشیهکه پال به نهخۆشیهکهوه دهئیت و ، بهئیزنی خوای تعالی بوری دهخاتهوه ، نهگهر (جالینوس) یا (بقراط) یا کهسانی تر ، وهسفی ئهم دهزمانهیان بۆ ئهم نهخۆشیه بکرايه ، پزیشکان ملکهچی دهبوون و ، له تهواوی زانستی سهرسام دهبوون .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاکردنی ئهو خورا کهدا که میشی تیدهکهویت و رینمایهکانی سه بارهت به دوورخستنهوهی زیانهکانی ژهرهکان به دژمکانیان :

في " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِذَا وَقَعَ الذَّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ ، فَاْمَقْلُوهُ ، فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ ، وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ ^(١٦٢) .

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویهتی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((نهگهر میش کهوته قاپی بهکیکتانهوه ، له شله کهدا نقومی بکهن ، چونکه له بالیکیدا نهخۆشی ههیهو ، لهویترا چارهسه)) .

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : أَحَدُ جَنَاحَيْ الذَّبَابِ سَمٌّ ، وَالْآخَرُ شِفَاءٌ ، فَإِذَا وَقَعَ فِي الطَّعَامِ ، فَاْمَقْلُوهُ ، فَإِنَّهُ يُقَدِّمُ السَّمَ وَيُؤَخِّرُ الشِّفَاءَ ^(١٦٣) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویهتی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((بالیکی میش ژههرهوه ، نهویتیتریش چارهسهره ، نهگهر کهوته نیو قاپی

١٦٢ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣٩٨) ، والدارمي (٢٠٤٤) ، والبخاري (٤ / ١٥٨) ، (٧ / ١٨١) ، وابن ماجه (٣٥٠٥) كلهم عن طريق عتبة بن مسلم مولى بني تميم ، عن عبيد بن حنين ، عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً ولم أجد في مسلم ، ولعله وهم من المصنف .

١٦٣ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٥٠٤) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٣٩) .

یه کیکتانه وه ، له شله که دا نقومی بکه ن بۆ ده هینانی چاره سه ره که ی ، چونکه می ش باله ژه هرینه که ی پیش ده خات و نه و باله ی چاره سه ری تیدایه دوایده خات)) .

ئه م فه رموده دوو شتی تیدایه : فیهی و پزشکی :

به لام فیهیه که : به لگه یه کی ژۆر ناشکه رایه که نه گهر می ش له نیو ئاودا یا هر شله یه کی تردا مرد ، پیسی ناکات ، ئه مه ش گو فتاری جه ماوهری زانایانه ، ناشزانراوه له پیشیندا که سیک هه بوبیت به ره لهستی ئه مه ی کردبیت ، پووی کردنیشی به به لگه نه وه یه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانیدا به نقوم کردنی می شه که له ئاوه که دا ، زانراویشه به و کاره می شه که ده مریت ، به تاییه ت نه گهر چیشه که گهرم بوو ، بۆیه نه گهر پیسی بکر دایه فه رمانی به رشتنی چیشه که ده کرد ، له راستیدا پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی به چا کردنی چیشه که کرد به نقوم کردنی می شه که ، پاشان حوکه که له و سنوره تی په رینراو هه موو نه و جانه وه رانه شی گرتوه که نه فسیکی شلیان نی یه ، وه کو می ش هه تگوین و زه رده واله و ، جالالۆکه و ، هاوشیوه کانیان ، چونکه حوکم گشتی ده بیت به گشتیبونی هۆکاری و ، ناشمیتیت به نه مانی هۆکاره که ی ، له بهر نه وه ی هۆکاری پیسبوون نه و خوینه یه که له جه سته ی ئازله لی مردودا ده وه ستیت و ، جانه وه رانی ش خوینیکی شلیان نی یه ، بۆیه حوکم به پیسبوونی نه و شله ی می شی تیده که ویت نامینیت ، چونکه هۆکاری دروستبوونی پیسبوون که خوینه که یه نه ماوه .

پاشان نه و که سانه ی که حوکم به وه ناکه ن که ئیسکی مرداره وه بوو پیس بیت ده لئین : نه گهر نه مه جیگیر بیت بۆ ئازله لیکی ته واکه هه موو جو ره شی و ته پی و ، پاشه پۆو ، نه بو نیکی ره قی تیدا بیت ، جیگیر بوونی شایسته تر ده بیت بۆ ئیسکی که هه یج جو ره شی و ته پی و ، پاشه پۆو ، خوینیکی وه ستاوی تیدا نه بیت ، ئه مه ش له وه پی به هیزیدایه ، بۆیه شایسته تره کاری پی بکریت .

یه که م که سیکیش له ئیسلامدا ئەم گوشتارە ی لێوہ بیسترایت و ، فەرمویت ی : (ما لا نفس له سائلة) واتە : (نہ فسیکی شلی نہ بیت) پیشەوا (ابراهیم النحی) بوو ، له ئەویشەوہ هەموو زانیانی ئیسلام وەریانگرتووہ ، ووشە ی (النفس) یش له زمانی عەرەبیدا واتە : خوین ، بۆیە دەگویت ی : (نفست المرأة) واتە : کەوتە بینوێژیەوہ ، بەلام ئەگەر گوترا (نفست) بضم النون : واتە : مندالی بوو .

بەلام مانا پزیشکیەکی : (أبو عُبَيْد) دەلالت : مانای (امقلوه) : واتە : نقومی بکەن با چارەسەرەکی بیتەدەرەوہ وەکو چۆن نہ خۆشیەکی دەرچوو ، لەم بارەشەوہ له زمانی عەرەبیدا دەگویت ی : (هما يتماقلان) واتە : ئەو دووانە خۆیان له ئاوەکا دا نقوم کرد .

بزانی بەلایانەوہ میش هیزکی ژهرینی تیدایە ئاوسان و ، خوروی کاتی که بە مۆفەوہ دەدات پەنجە ی بۆ رادەکیشت ، ئەمەش وەکو چەکیکە بۆ میش ، ئەگەر کەوتە شتیکیەوہ بەجۆریکی زانی پێگە یەنیت ، بە چەکیکی خۆی دەپاریژیت ، بۆیە پیغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ فرمانیداوہ ئەو ژەرە ی له بالیکیدایە چارەسەر بکریت بەو دەرمانە ی که خۆای تعالی خستویەتیە بالەکی ترەوہ ی ، هەموو میشەکی له ئاو و چیشتهکا دا نقوم دەکریت و ، مادە ژەرەکی و مادە بەسوودەکی بەرامبەر یەکتەر دەبنەوہو ، زیانەکی نۆردەخاتەوہ ، ئەمەش پزیشکیتیەکی پزیشکانی گەرەو پێشەواکانیان پێی نابەن و نایدۆزنەوہ ، بەلکو له پوناکی پیغەمبەرایەتی بەدەرە ، له گەڵ ئەمەشدا پزیشکی زانی سەرکەوتوو ملکه چی ئەم چارەسەرە دەبی و ، دانی پێدا دەنی ئەو کەسە ی هیناویەتی تەواوترین بونەوەرەو ، پشتگیری کراوہ بە سروشیکی ئیلاهی بەدەرە له هیزی مۆفایەتی .

زیاتر له یەک پزیشک بەیادیان هیناوەتەوہ که شویینی پیوەدانی زەرەوالەو دوویشک ئەگەر میشی پێدا بهینریت سوودیکی ئاشکەرایی بۆ دەبیت و ، ئیشەکی دەنیشینیتەوہ ، ئەوہش بۆ هیچی تر ناگەرێتەوہ تەنها بۆ ئەو ماددە نہبیت که شیفای تیدایە ، ئەگەر بهینریت بەو

ئاوسانه دا كه له برژاڼكى چاودا پهيدا ده بښت و به (الشَّعْرَة) ناوده برښت پاش برښنى سهرى مېشه كه چاكى ده كاته وه .

به شَيْك : سه باره ت به رښيازى پښغه مبهرى خوا ﷺ
له چاره سه ركردنى زېكه دا :

ذَكَرَ ابْنُ السَّنِّي فِي كِتَابِهِ عَنْ بَعْضِ أَرْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَدْ خَرَجَ فِي أُصْبُعِي بَثْرَةٌ ، فَقَالَ " عِنْدَكَ ذَرِيرَةٌ ؟ قُلْتُ : نَعَمْ . قَالَ " ضَعِيهَا عَلَيْهَا " وَقَوْلِي : اللَّهُمَّ مُصَغَّرَ الْكَبِيرِ ، وَمُكَبَّرَ الصَّغِيرِ ، صَغَّرَ مَا بِي (١٦٤) .

واته : كه سانځك له خيزانه كانى پښغه مبهرى خوا ﷺ فهرمويه تى : پښغه مبهرى خوا ﷺ ديدنه كړم كه هاوكات زېكه يه ك له په نجه مډا ده رچوويو ، پټى فهرمووم : دهرمانى (ذريره) ت لايه ؟ گوتم : به لى . فهرمووى : بېخه به سهرى و ، بللى : په روه ردگار نهى بچو كار هوى كوره وه ، كه وره كارى بچوك ، نه وهى له جهسته مډايه بچوكى بكه روه وه .

(الذَّرِيرَةُ) : دهرمانځكى هيندى كوتراوه له قاميشى (الذَّرِيرَةُ) دهرده هينريټ ، گهرم و ووشكه و به سووده بڼ ئاوسانه كانى كه دهو جگه رو ئاويه نگ (الاستسقاء) و ، دل به هيز ده كات چونكه بڼ خوښه . وفي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ طَلَبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِي بِذَرِيرَةٍ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِلْحِلِّ وَالْإِحْرَامِ (١٦٥) .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خواى لى پازى بښت _ فهرمويه تى : به دهسته كانى خوم به (الذريره) پښغه مبهرى خوا ﷺ بونخوش كرد له حه جى مائلاوايدا بڼ ئيحرام

١٦٤ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٣٧٠ / ٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٢١٠) .

١٦٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢٠٠ / ٦) ، (٢٤٤) ، والبخاري (٢١١ / ٧) ، ومسلم (١٠ / ٤) كلهم عن عروة والقاسم عن عائشة فذكرته .

بهستن و دواى ئىحرام شکاندنیش . (البَثْرَة) : هه‌لتۆقیویه‌کی بچوکه به‌هۆی ماده‌یه‌کی گهرمه‌وه دروست ده‌بێ و سروشتی جه‌سته پالێ پێوه ده‌نێ ، جیگه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌دا ده‌دزێ و لێی دێته‌ ده‌ره‌وه ، پێویستی به‌ شتیگه‌ پێیگه‌یه‌نێت و ده‌ریکاته‌ ده‌ره‌وه ، (الذَّريرة) ش‌یه‌کیگه‌ له‌و ده‌رمانانه‌ی ئه‌و کاره‌ به‌جێ دێنێت ، چونکه‌ سیفه‌تیکی به‌رزى پێگه‌یانندن و ده‌هاوێشتنی هه‌یه‌ سه‌ره‌پای بۆن خو‌شیه‌که‌ی ، ئه‌گه‌رچی سیفه‌تیکی ساردکردنه‌وه‌شی تێدا‌یه‌ بۆ ئه‌و ئاگریه‌ی له‌و ماده‌دا‌یه‌ ، بۆیه‌ دانه‌رکتیبی (القانون) ده‌لێت : هه‌چ شتیگه‌ نێ‌یه‌ له‌ (الذَّريرة) چاکتریبی بۆ سوتاندنی ئاگر ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل پۆنی گول و (بدهن الورد) سرکه‌دا (الخل) تێکه‌ل کرا .

به‌شیگ : سه‌باره‌ت به‌ چاره‌سه‌رکردنی ئاوساو دومه‌له‌کان به‌ هه‌لدرین و ده‌ره‌ینانی کیم و ئاوه‌که‌ی :

يُذَكِّرُ عَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ : دَخَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى رَجُلٍ يَعُودُهُ بظَهْرِهِ وِرم ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ بِهَذِهِ مِدَّةٌ . قَالَ : بُطُوا عَنْهُ ، قَالَ عَلِيٌّ فَمَا بَرَحْتُ حَتَّى بُطْتُ ، وَالنَّبِيُّ ﷺ شَاهِدٌ^(١٦٦).

واته : له‌ (علي) وه _ خواى لێ پازى بێت _ باسکراوه‌ فه‌رموویه‌تى : ((به‌یاوه‌رى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ چوینه‌ دیدهنی پیاویگ ، پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ سه‌ردانی ده‌کرد به‌ هۆی ئه‌و ئاوسانه‌وه‌ که‌ له‌ پشتیدا بوو ، گو‌تیا‌ن : ئاوسانه‌که‌ی کیم و زیچکاوی هه‌یه‌ ، ئه‌ویش فه‌رمووی : هه‌لیدېن ، (علي) _ خواى لێ پازى بێت _ ده‌فه‌رمیت : جیگه‌که‌م به‌جێنه‌هێشت تا ئاوسانه‌که‌ی هه‌لدا‌ بۆ ده‌ره‌ینانی کیم و زیچکاوه‌که‌ی ، پێغه‌مبه‌رى خواش ﷺ ئاماده‌بوو .

وَيُذَكِّرُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ طَبِيباً أَنْ يَبْطُ بطن رجل أجوى البطن ، فَقِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ يَنْفَعُ الطَّبُّ ؟ قَالَ : الَّذِي أَنْزَلَ الدَّاءَ ، أَنْزَلَ الشِّفَاءَ ، فِيمَا شَاءَ^(١٦٧).

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خَوای لى پازى بىت _ باسكراوه فهرموويه تى : پىغه مبهرى خوا ﷺ فهرمانىدايه پزىشكى سكى پىاويكى تووشبوو به نه خوشى ئاوبهنگ هه لدرى ، گوترا : نهى پىغه مبهرى خوا ئايا پزىشكىتى سود دهگه يه نىت ؟ فهرمووى : نه و زاتهى نه خوشيه كهى دابه زاندووه ، چاره سه ره كه شى دابه زاندووه ، به هر شتىك ئاره زوى لىبىت .

ئاوسان (الورم) : ماده يه كه به قه بارهى ئەندامه كه ، دروستبوونى دهگه پىته وه بۆ زىده ماده يه كه ده پىته نىو نه و جىگه يه ، له تىكراى په گه زه كانى نه خوشيدا هيه ، نه و مادانه ش ئاوسانه كه پيدا ده كه ن چوار تىكه لاوه كه و ، ئاو و ، بان ، نه گه ر ئاوسانه كه كۆبووه به دومه ل (خُراج) ناوده برىت ، هه مو ئاوسانىكى گهرمى به ئازاريش ده ره نجامى سى شت ده بى : يا شىبوونه وه و نه مان ، يا كۆبوونه وهى كىم و زىچكاو ، يا ده گورپىت بۆ بارىكى په قى ده بى . بۆيه نه گه ر هىزى مرؤف به هىزىبوو ، ماده يى ئاوسانه كه كۆنترۆل ده كات و شىده كاته وه و نايه نىت ، نه مه ش چاكترين باره كانه نه گه ر بارى ئاوسانه كهى پيدا تىپه پىت ، به لام نه گه ر هىزى له وه كه متر بوو ، ماده يى ئاوسانه كه پىده گه يه نىت و ، ده يكات به كىمىكى سبى و ، جىگه يه كى بۆ ده كاته وه و ده پىزىننىت ده ره وه ، نه گه ر هىزى مرؤفه كه له وه ش كه متر بوو نه و ماده كه ده گورپىت بۆ كىمىكى ته و او پىنه گه يو ، بىتواناش ده بى جىگه يه ك له و نه ندامه دا بكاته وه و پالى پىوه بنىت بۆ ده ره وه ، له م باره دا ترسى گه نىن له و نه ندامه يى له شى مرؤف ده كرىت به هوى زۆر مانه وهى ماده كىماوه په قه كه تىايدا ، بۆيه پىوىستى به يارمه تى پزىشكه بۆ هه لدرىنى جىگه كه ، يا هر رىگه يه كى تر بۆ ده هىنانى نه و ماده خراببووه كه نه ندامه كهى خراب كردووه .

هه لدرىنىش دوو سووى تىدايه : يه كه ميان : ده هىنانى نه و كىم و ماده خرابانه يه كه نه ندامه كهى له ش خراب ده كات . دووه ميان : پىگرى له كۆبوونه وهى ماده يى تر له ويدا بۆ نه وهى هىزى ترى پى نه به خشىت .

به لَام سه بارهت بهو گوفتارهی که فهرموویه تی : ((إنه أمر طبيباً أن يبط بطن رجل أجوى البطن)) واته : ((فهرمانیدایه پزیشکێک سکی پیاوێکی تووشبوو به نه خووشی ئاویهنگ هه لدری)) ، لێره دا ووشه ی (الجوى) بۆ چه ند مانایه ک به کاردی له وانه : نه و ئاوه بۆگه نه یه که له سکا کۆده بیته وه نه خووشی ئاویهنگ دروست ده کات .

پزیشکان جیاوازی یون سه بارهت به هه لدرین و ده رهینانی نه و ئاوه ی تیایدا کۆبۆته وه ، کۆمه لێک له پزیشکان پێگه ی لی ده که ن چونکه مه ترسیداره و ، ساغ و سه لامه تیشی لێوه به دووره ، کۆمه لێکی تریش شیاویتیان پێدا وه ، ده لێن : به ده ر له وه هه یچ چاره سه رێکی تری نی یه ، مه به ستیشیان به و جۆره یه تی که به (الرقي) ناوده بریته ، چونکه وه کو پێشتریش ئاماژه مان پێدا سی جۆره : ته پلێ و ، گۆشتی و ، (الرقي) ه ، که به لای زۆربه ی پزیشکانه وه خراپترین جۆره کانه . پزیشکانی تریش گوتیان به خراپترین جۆریان گۆشتیه چونکه هه موو جه سه ته داده پۆشی .

له کۆی چاره سه ره کانی جۆری (الرقي) ده رهینانی ئاوه که یه به هه لدرین (البزل) ، نه مه ش وه کو خوین ده رهینانی پیسه له په گه کانه وه ، به لَام مه ترسیداره وه کو پێشتر ئاماژه ی پێدا ، نه گه ر (صحیح) ی نه م فهرمووده یه جێگیربوو ، نه و به لگه یه ک ده بیته بۆ شیاویتی هه لدرین و ده رهینانی .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له خوراک پیدانی مرووف به ناسکترین و به تامترین نه و خوراکانه ی له سه ری راهاتوه :

في " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ عُرْوَةَ ، عَنْ عَائِشَةَ : أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا ، وَاجْتَمَعَ لِذَلِكَ النِّسَاءُ ، ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَى أَهْلِهِنَّ ، أَمَرَتْ بِرُمُوِّ مِنْ تَلْبِينَةٍ فَطُبِحَتْ ، وَصُنِعَتْ ثَرِيداً ،

ثُمَّ صَبَّتِ التَّلْبِيْنَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ قَالَتْ : كُلُوا مِنْهَا ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ ((التَّلْبِيْنَ مَجْمَعٌ لِفُؤَادِ الْمَرِيضِ تَذْهَبُ بِبَعْضِ الْحُزَنِ))^(١٦٨) .

واته : (عُرْوَة) له خاتوو (عائشة) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ ده گيریته وه ده فره میت : نه گهر یه کتیک له که سوکاری بمر دایه ، پاش نه وه ی ژنان کۆده بونه وه ، ده چونه وه مالى خویان ، فره مانیده دا مه نه لیک (تلبین) لیده نرا ، نینجا تریدی ده کردو ، (تلبین) هکه ی به سه ریدا ده کردو ، پاشان ده یفرموو لى بخۆن ، چونکه گوئیستی پیغه مبه ری خوا بووم ﷺ ده یفرموو : (((التلین) ئاسوده یی به دلی نه خوش ده به خشی و هه ندی له خه مه کان ده پوینتیته وه)) .

وَفِي " السَّنَنِ " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ أَيْضًا ، قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيْكُمْ بِالْبَغِيضِ النَّافِعِ التَّلْبِينَ ، قَالَتْ : وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اشْتَكَى أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ لَمْ تَزَلْ الْبُرْمَةُ عَلَى النَّارِ حَتَّى يَنْتَهِيَ أَحَدُ طَرَفَيْهِ . يَعْنِي يَبْرَأُ أَوْ يَمُوتُ^(١٦٩) .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فره مویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی ((بیزلیکراوی به سوود به کاربینن (التلین))) ، خاتوو (عائشة) _ خَوای لى پازى بَيْت _ ده فره میت : پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گهر یه کتیک له که سوکاری نه خوش بوايه ئیتر به رده وام مه نه له (التلین) هکه به سه ر ئاگره وه ده بوو تا به لایه کا کۆتای ده هات . مه به ستی نه وه یه یا چاک ده بووه یا ده مرد .

١٦٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٧٩) ، ومسلم (٢٢١٦) .

١٦٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٦ / ٢٤٢) ، وابن ماجه (٢٤٤٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف

وَعَنْهَا : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قِيلَ لَهُ إِنَّ فُلَانًا وَجِعَ لَمْ يَطْعَمْ الطَّعَامَ ، قَالَ : عَلَيْكُمْ بِالتَّلْبِينَةِ فَحَسَّوْهُ إِيَّاهَا ، وَيَقُولُ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا تَغْسِلُ بَطْنَ أَحَدِكُمْ كَمَا تَغْسِلُ إِحْدَاكُنَّ وَجْهَهَا مِنْ الْوَسَخِ^(١٧٠) .

واته : دیسان له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموو یه تی : ئەگەر به پێغه‌مبەری خویان ﷺ بگویتا فلان کەس نەخۆشەو خۆراک ناخوات ، دەیفەرموو ،)) (التلبينة) به‌کاربێنن با بیخواته‌وه ، دەشیفەرموو : به‌و زاته‌ی نه‌فسی منی به‌ده‌سته‌ نێو سکی به‌کیکتان ده‌شواته‌وه به‌هاوشیوه‌ی نه‌وه‌ی به‌کیکتان دەم و چاوی له‌ پیسی پشواته‌وه .

(التلبين) : شۆریابه‌کی ناسکه‌و له‌ خه‌ستی ماستاودایه ، هه‌ر له‌ ئه‌ویشه‌وه‌ ناوه‌که‌ی داتا‌شراوه ، (الهروي) ده‌فه‌رمی٢ : ناو‌نراوه به (التلبينة) له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ ماستاوده‌چیت له‌ بواری سپی٢تی و ناسکی و خه‌ستی‌ه‌وه ، ئەم خۆراکه‌ به‌سووده‌ بۆ نەخۆش ، چونکه‌ ناسکی٢کی پێگه‌یوه‌ نه‌ک چر٢کی نه‌کولاو ، ئەگەر ویستی زانی٢نی چاکی٢تی (التلبينة) ده‌که‌ی ، ته‌ماشای چاکی٢ته‌کانی ئاوی جۆ بکه ، به‌لکو ئاوی جۆیه‌ بۆ نه‌وان ، چونکه (التلبينة) شۆریابه‌کی وه‌رگیراوه له‌ ئاردی جۆ به‌ که‌په‌که‌وه ، جیاوازی‌ش له‌ نێوان ئەم و ئاوی جۆدا ئه‌ویه ئاوی جۆ له‌ جۆ لی‌ده‌نر٢یت به‌ ساغی ، که‌چی (التلبينة) له‌ جۆ لی‌ده‌نر٢یت به‌ ها‌پاوی ، ئەمه‌ش به‌سوودتره‌ چونکه‌ خاسیه‌تی جۆکه‌ دیته‌ده‌روه به‌ ها‌پاوی ، پێشتریش ئاماژه‌ی پێدرا که‌ داب و نه‌ر٢یت گاریگه‌ری خۆی ده‌بی٢ت بۆ سوود وه‌رگرتن له‌ ده‌رمان و خۆراکه‌کان ، چونکه‌ نه‌ر٢یتی عه‌ره‌ب و ابو ئاویان له‌ جۆی ها‌پاو وه‌رده‌گرت نه‌ک به‌ ساغی ، ئەمه‌ش خۆراکی٢کی زیاتر ده‌به‌خش٢یت ، کاریگه‌ریشی به‌ه٢زتره‌و ، توانای پاککردنه‌وه‌شی گه‌وره‌تره ، به‌لام پزیشکانی شار ئاویان له‌ جۆی ساغ وه‌رگرتوه‌وه ، بۆ نه‌وه‌ی ناسک و نه‌رم و نیا‌نتر بی و ، قورسیش نه‌بی بۆ سروشتی نه‌خۆش ، ئەمه‌ش به‌گو٢یره‌ی خووی دانیش‌توانی شارو نه‌رم و

١٧٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٦ / ٣٢) ، ورواه البخاري (٥٤١٧) مرفوعاً بلفظ : ((التلبينة مُجَمَّةٌ

لفؤاد المريض ، تذهب ببعض الحزن)) . ورواه مسلم (٢٢١٦) .

نیانیانو ، ئاوی جۆی هاراپویش بۆ سروشتی ئەوان قورسە ، مەبەستیش ئەوەیە کە ئاوی جۆی لێنراو بە ساغی خێرا گوزەر دەکات و ، پاکردنەوهشی زۆر ئاشکەرایەو ، خۆراکیکی نەرم نیانییش بە جەستە دەبەخشێت و ئەگەر بە گەرمیش بخوڕێتەوه بەهێزتر پاک دەکاتەوه ، خێراتریش گوزەر دەکات و ، گەرمی خۆپسکیش زیاتر پەرەپێدەدات و ، سەرکەوتوتریش بەر پووی گەدە دەکەوێت .

فەرمايشتى پېغەمبەرى خوا ﷺ ((مجمة لفؤاد المريض)) واتە ئاسودەکارە بۆ دلى نەخۆش و ، شادکارو خۆشى هێنەرە بۆى . فەرمايشتى : ((تذهب ببعض الحزن)) واتە : خەم بەرە ، ئەمەش _ والله أعلم _ لەبەر ئەوەیە خەم و خەفەت میزاج سارد دەکەنەوهو ، گەرمیی خۆپسکیش لاواز دەکەن ، چونکە ئەو خوین و پوچەى هەلگری گەرمیەکن مەیلی لای دڵ دەکەن ، کە جیگەى دروستبونیەتى ، ئەم شۆربایەش گەرمیە خۆپسکیەکە بەهێزەکات بە زیادکردنى مادەکەى ، بۆیە زۆربەى ئەو خەم و خەفەتى توشى بووه لایەدەبات .

دەشگوتریت _ ئەمە نزیکترە لە قبوڵبونەوه _ هەندى خەم و خەفەت لادەبات بە هۆى خاسیەتیکیەوه کە تیايدایە لە پەرەگەزى خاسیەتى خۆراکە شادومانکارەکان ، چونکە هەندى لە خۆراکەکان شادومانى و ئاسودەى بەدڵ دەبەخشن بە هۆى خاسیەتیکی تاییبەتەوه . والله أعلم .

دەشگوتریت : هێزەکانى کەسى خەمبار لاواز دەبیّت ، چونکە ووشکیّتى بەسەر ئەندامەکانى و ، بەسەر گەدەشیدا بەتاییبەت زال دەبى ، بەهۆى کەمبونەوهى خۆراک تیايدا ، ئەم شۆربایەش تەپرو شیدارى دەکاتەوهو ، بەهێزى دەکاتەوهو ، خۆراکى پى دەبەخشیتەوه ، هەمان ئەو شتەنەش بە دلى نەخۆش دەبەخشیت ، بەلام نەخۆش بە زۆرى خەلتەى تالى و ترشى ، یا بەلغەمى ، یا کیمى لە گەدەیدا کۆدەبیّتەوه ، ئەم شۆربایەش گەدە پاک

دهكاتەوهو ، ئەو مادانەش شلّ دەكاتەوهو ، بەرپێیان دەخات و ، چۆنیەتیان چاك دەكاتەوهو ، توندتیزیان دەشكێنێت ، هەموو ئەمانەش ئاسودەیی بە نەخۆش دەبەخشێت ، بە تایبەت بۆ ئەو كەسانەى بەخواردنى نانى جۆ راھاتوون كەوا نەریتی دانیشتوانى مەدینە بوو ، زۆربەى بژیوى و خواردەمەنیان ئەوەبوو ، چونكە گەنم لای ئەوان دەگەن بوو . والله أعلم •

بە شێك : سەبارەت بە رێیازی پێغەمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەرکردنى نەخۆشدا بە خۆشکردنى نەفسیان و بەهێزکردنى دلیان :

رَوَى ابْنُ مَاجَةَ " فِي سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى الْمَرِيضِ ، فَنَفَسُوا لَهُ فِي الْأَجَلِ ، فَإِنْ ذَلِكَ لَا يَرُدُّ شَيْئًا ، وَهُوَ يُطَيِّبُ نَفْسَ الْمَرِيضِ ^(١٧١) .

واتە : لە (أبى سەید الخدری) _ خوائى لى پازى بیّت _ فەرموویەتى: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی : ((ئەگەر چوونە سەردانى نەخۆش ، ناپەرەحتیەکانى لە سەر بپرەوێننەوه بە هیواى تەمەن درێژى ، ئەوەش هێچ شتێك لە چارەنووسى خوائى تعالى ناگەرێنێتەوه ، بەلام دلى نەخۆشى پى خۆش دەبى)) •

جۆریكى نۆر بەرێز لە بەرێزترین جۆرەکانى چارەسەرى نەخۆش لەم فەرمودەيەدا بەدیدهكریت ، كە بریتیه لە رێنیشاندان بۆ ئەو شتانەى دلى نەخۆشى پى خۆش دەبیّت و ، چاكترینیشیان گوفتارى خۆشه كە سروشتى نەخۆشى پى بەهێز دەبیّت و ، هێزى پى دەبۆزێتەوهو ، گەرمى خۆرپسكیشى پى بڵاودەبیّتەوه ، ئەمەش یارمەتى دورخستنهوهى نەخۆشیەكە دەدات ، یا كەمى دەكاتەوه ، كە بەرێزترین مەبەستەكانى پزیشكە •

شادومان كردنى نه فسى نه خۆش و ، دلخۆشكردنى و ، باسكردنى ئەوەى ئاسودەبى پى دەبەخشیت ، كاریگەریەكى سەرسوڕمىنى لە چاكردنەوێى نه خۆشى و سوكردنەویدا هەیه ، چونكه خوین و پوچ و هیزەكانى پى بەهیز دەبى و ، یارمەتیدەرێكى چاكیش دەبى بۆ دوورخستنهوێى زیانبەخشەكه ، خەلكى زۆرىك له نهخۆشەكان دەبینن هیزەكانى دەبوژیتەوه ، بەتایبەت بە سەردانى ئەوكەسانى كه نهخۆشەكان خۆشیان دەوى و ، بەگەرەیان دادەنن و ، ئەوانیش چاویان پى دەكەوى و ، سۆزو میهرەبانى بۆ دەنوین و ، لەگەڵیدا دەبوین ، ئەمەش یەكێكه له سودەكانى سەردانى نهخۆش كه پەيوەندى بە ئەوانەوه هەیه ، چونكه له بنچینەدا چوار جور سودى تىدايه : جورێك دەگەریتەوه بۆ نهخۆش ، جورێك دەگەریتەوه بۆ ئەوكەسەى سەردانى دەكات ، جورێك دەگەریتەوه بۆ كەسوكارى نهخۆش ، جورێكىش دەگەریتەوه بۆ پەرمەكى خەلك .

پیشتر ئاماژەى پێدرا كه پێبازى پێغەمبەرى خوا ﷺ وابوو له نهخۆشى دەپرسى سەبارەت بە نهخۆشیەكەى و ، چۆن هەستى پى دەكات و ، لێشى دەپرسى سەبارەت بەو خۆراكەى حەزى لێهەتى ، دەستە موبارەكەكانیشى دەخستە سەرتەوتلى و ، رەنگە دەستیشى بخستبایەتە نیوان هەردوو مەكەكانى ، بۆشى دەپاراپەوهو نزای بۆ دەکردو ، دەرمانێكىشى بۆ وەسف دەکرد گونجاوى نهخۆشیەكەى بوايه ، پێدەچى دەستنوژیشى بگرتایەو له ئاوى دەستنوژەكەشى بەسەردا بگردایە ، لەوانەبوو بە نهخۆشیش بلى : ((لا بأس ، طهورٌ إن شاء الله))^(۱۷۲) واتە : دەیفەرموو : ((هێچى تێدا نییە ، چاك دەبیتەوه إن شاء الله)) ، ئەمەش لوتكەى تەواوتى سۆزو میهرەبانى و ، باشیتى چارەسەر و چارەسازیه .

۱۷۲ _ صحيح : أخرجه البخاري (۲۴۶ / ۴) ، (۱۵۲ / ۷) ، (۱۵۳) ، (۱۶۹ / ۹) وفي الأدب المفرد (۵۱۴) ، (۵۲۶) والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۳۹) كلهم من طريق خالد الحذاء عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

به شیک : سه بارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی
جهسته گاندا به پیدانی نهو خوراک و دهرمانانهی له سهری راهاتووه ، نهك
به وهی له سهری رانه هاتووه :

ئهمه بچینه یه کی گه وره یه له بنچینه کانی چاره سهر ، به سوودترین شتیسه تیایدا ، نه کهر
 پزیشک هه لای تیدا بکات ، زیان به نه خوش ده گه یینی له وشته دا که پیی وایه سوودی بۆ
 ده بی ، هیچ که سیش ناماده نی یه له م ده ستوره لابdat و ، نهو دهرمانانه به کار بیینی که له
 کتیبه پزیشکیه گاندا هه یه ، جگه له پزیشکیکی نه فام ، چونکه گونجاویتی دهرمان و خوراک
 بۆ جهسته به گوێره ی ناماده یی و قبول بونیتی بۆ نهو دهرمان و خوراکه ، نه مانه ش
 ده شته کی و وه رزیرو و کهسانی تری به و هاوشیوانه که واشهریه تی (لینوفر) و گوئی ناسک
 و (الورد الطری) خواردنه وهی گهرم گاریگه ری بۆ نه مانه نابی ، هیچ شتیک کار له میزاجیان
 ناکات ، به لکو سه رجه م دهرمانه کانی دانیش توانی شارو خه لکانی خوشگوزهران کاریان
 تیتناکات ، تاقیکردنه وهش گه و امیدهره ، هه رکس ته ماشای نهو چاره سه ره پیغه مبه رایه تیانه
 بکات که ناماژه ی پیدرا ، ده بیینی هه ره مووی گونجاوی نه رییتی نه خوش و زهویه که یه تی ،
 گونجاوی نه وه یه که له سه ری په روه رده بووه ، که وابوو نه مه بنچینه یه کی گه وره یه له
 بنچینه کانی چاره سهر ، که پیویسته په چاو بکریت ، نه مه ش له لایه ن پزیشکه به پیزه گانه وه
 دانی پیدانراوه ، تا نهو ئاسته ی گه وره ترین پزیشکی عه ره ب (الحارث) ی کوپی (گلده) ،
 که وه کو (بقراط) بووه له نیو قه ومه که ی خویدا ده لایت : پاریزکردن سه ره کترین دهرمانه و
 ، گه ده ش شوینی نه خوشیه و ، هه موو جهسته یه کیش پاییئن له سه ر نه وه ی له سه ری
 راهاتووه ، له بیژه یه کی دیکه شدا گوتویه تی : وازه تان له خواردن و خو برسیکردن دهرمانه
 ، نه مه ش له گه وره ترین دهرمانه گانه بۆ چاره سه رکردنی نهو نه خوشیانه ی به هوی تی پزانی
 یه کیک له چوار تیکه لاهه کانی خوینی ، به لغه می ، (صفراوی) ، (سوداوی) وه په یدا ده بن

به جۆرێك له هه موو ئه و ده رمانانه ی به كار ده هیئێرێن بۆ به تالگرددن و ده رهاوێشتنی ئه و چوار تێكه لاوه چاكتره ، به مه رجێك ترسی ئه وه ی لێنه كریت ئه و چوار تێكه لاوه زیاتر تێپرژیت ، یا ترسی وروژانی تێكه لاوه كانی لی بکریت ، یا تیژترو گرگرتوتری بکات .

گوفتاری (الحارث) ی كورپی (كَلْدَة) : (المعدة بيت الداء) واته گه ده شوینی نه خۆشیه . گه ده : ئه ندامیكی ده ماری نیۆ بۆشه ، له شیوی كوله كه دایه ، له سی چین پێكه اتوو ، له پارچه گه لیکی وردی ده ماری پێكه اتوو به پێشال ناوده برییت ، گوشت چوارده وری داوه ، پێشالی چینیکیان به دریژی ، ئه ویتریان به پانیو ، سی یه میش پێچاوپێچه ، ده می گه ده زۆرتین ده ماری پێوه یه و ، بنیشی زۆرتین گوشتی پێوه یه ، ناوه وه ی پێشووی هیه ، كه وتوته ناوه راستی سكه وه ، كه میك به لای راستدا مه یل ده كات ، ئا به م شیوه یه له لایه ن خوای په روه رگا روه خولقیتراره بۆ حیکمه تێکی ناسك و جوان ، گه ده مال و شوینی نه خۆشیه ، شوینی هه رسی یه كه م بوو ، تیایدا خۆراك پێده كات و لیژ ده بیته وه بۆ جگه رو ریخوله ، پاشه پۆشی لی به جی ده میئیت كه هیزی هه رسكردن نه یه توانیوه به ته واوی هه رسی بکات ، یا به هۆی زۆری خۆراكه وه ، یا به هۆی گه ندی خۆراكه كه وه ، یا به هۆی خراب پێكخستنی خۆراكه كانه وه ، یا به هۆی تێكرای ئه و هۆكارانه وه ، به زۆری مرۆف توانای خۆ پزگارگرددنی له هه ندی له وانه نابییت ، بۆیه گه ده ده بی به مال و شوینی نه خۆشیه كان ، وه كو ئه وه ی به و گوفتارانه ی هانی خه لك بدات بۆ كه مكرده وه ی خۆراك و ، قه ده غه كرددنی نه فس له شوینكه وتنی ئاره زوه كانداو ، خۆپاراستن له زێده خۆراك و پاشه پوی زیاد .

به لām (عادة) واته : نه رییت ، ئه میش وه كو سروشت وایه بۆ مرۆف ، بۆیه ده گوتریت : نه رییت خووی دووه مه ، كه هیژێکی گه وریه له له شدا ، تا ئه و ئاسته ی ئه گه رشتێك به پێی چه ند جهسته یه کی نه رییت جیاواز بپێورییت ، ده بیئرییت بۆ هه ر دانه یه کیان جیاواز ده بی ، ئه گه رچی جهسته كان گه نجاو و پێكه وتوش بن له پوهه كانی تره وه ، بۆ نمونه سی جهسته ی میزاج گه رم له ته مه نی لاویدا ، یه کیکیان پاهیناره وه له سه ر خواردنی شته گه رمه كان ،

دووهمیان پاهینراوه له سه‌ر خواردنی شته سارده‌کان ، سێ یه‌میش پاهینراوه له‌ خواردنی شته ناوه‌نده‌کان ، بۆیه یه‌که‌م : نه‌گه‌ر هه‌نگوین بخوات زیانی پێ ناگه‌یه‌نیت . دووهم : هه‌رکات ببخوات زیانی پێ ده‌گه‌ینی . سێ یه‌میش : به‌ که‌می زیانی پێ ده‌گه‌ینی . که‌وابوو نه‌ریت پایه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ له‌ پاراستنی تهن‌دروستی و ، چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌کاندا ، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو جه‌سته‌یه‌کی چاره‌سه‌ر ده‌کرد به‌وه‌ی پاهاتوو له‌ سه‌ری له‌ بواری به‌کاره‌یتانی خۆراک ده‌رمان و شتی تریشدا .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چاره‌سه‌رکردنی نه‌و ژه‌هردا که‌ تووشی بوو له‌ خه‌بیه‌ر له‌ لایه‌ن جوله‌که‌که‌نه‌وه :

ذَكَرَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ ، عَنْ مَعْمَرٍ ، عَنْ الزَّهْرِيِّ ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ : أَنَّ امْرَأَةً يَهُودِيَّةً أَهْدَتْ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ شَاةَ مَصْلِيَّةٍ بِخَيْرٍ ، فَقَالَ : مَا هَذِهِ ؟ قَالَتْ هَدِيَّةٌ ، وَحَدَّثَتْ أَنْ تَقُولَ مِنَ الصَّدَقَةِ ، فَلَا يَأْكُلُ مِنْهَا ، فَأَكَلَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَكَلَ الصَّحَابَةُ ، ثُمَّ قَالَ : اأْمْسِكُوا ، ثُمَّ قَالَ لِلْمَرْأَةِ : هَلْ سَمِمْتَ هَذِهِ الشَّاةَ ؟ قَالَتْ : مَنْ أَخْبَرَكَ بِهَذَا ؟ قَالَ : هَذَا الْعَظُمُ لِسَاقِهَا ، وَهُوَ فِي يَدِهِ ؟ قَالَتْ : نَعَمْ . قَالَ : لِمَ ؟ قَالَتْ : أَرَدْتُ أَنْ كُنْتُ كَاذِبًا أَنْ يَسْتَرِيحَ مِنْكَ النَّاسُ ، وَإِنْ كُنْتُ نَبِيًّا لَمْ يَضُرَّكَ ، قَالَ : فَاحْتَجِمِ النَّبِيَّ ﷺ ثَلَاثَةَ عَلَى الْكَامِلِ ، وَأَمَرَ أَصْحَابَهُ أَنْ يَحْتَجِمُوا فَاحْتَجَمُوا ، فَمَاتَ بَعْضُهُمْ^(١٧٣) .

واته : (عبدالرحمن) ی کوبی (کعب) ی کوبی (مالک) فه‌رموویتی : ژنیکی جوله‌که له‌ خه‌بیه‌ر مه‌پێکی برژاوی دایه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ، فه‌رمووی : نه‌مه چی یه ؟ ژنه‌که گوتی : دیاریه‌و ، وریابوو له‌وه‌ی نه‌لێت خێرو سه‌ده‌قه‌یه ، چونکه‌ لێی ناخوات ، نه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ لێی خواردو هاوه‌لانیش لێیان خوارد ، پاشان فه‌رمووی : ده‌سته‌ه‌لگرن ، پاشان به‌ ژنه‌که‌ی فه‌رموو : ئایا مه‌په‌که‌ت ژه‌ه‌راوی کردوو ؟ ژنه‌که‌ش گوتی : کێ

هه‌والی ئەمە ی پێدای ، پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی : ئەم ئێسکە ی لاقی ، کە بە دەستی‌وه بوو ؟ ژنە کە گوئی : بە‌لی . پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی : بۆچی ؟ ژنە کە گوئی : ویستم ئەگەر درۆزن بیت خە‌لکی لە دەستت بحە‌وێتە‌وه ، ئە‌گەر پێغه‌مبە‌ریش بیت ئە‌وا زیانت پێ ناگە‌ینێ ، ئە‌و هاو‌ە‌ڵە بە‌پێزە دە‌فەر‌مێت : پاشان پێغه‌مبە‌ری خوا ﷺ سی کە‌ڵە‌شاخی گرت لە سەر شانی و ، فەرمانی دایە هاو‌ە‌ڵانیشی کە‌ڵە‌شاخ بگرن ، ئە‌وانیش کە‌ڵە‌شاخیان گرت ، پاشان هە‌ندێکیان مردن .

له پښه يه کي تری فہرموودہ کہ وہ باسکراوہ : کہ وا پیغہمبہری خوا ﷺ له سہر شانی کہ له شاخی گرت بہ هوی خواردنی گوشتی مہ پرہ کہ وہ ، (أبوہند) ی خزمہ تکاری (بني بياضۃ) له پشتیوانان ، بہ شاخ و چہ قوی دہم پان کہ له شاخی بو گرت ، دوی ئوہ پیغہمبہری خوا ﷺ سی سال مایہ وہ تا ئو نیش و نازارہی توش بوو کہ بوبہ هوی مردنی ، دہیفہرمو : تا نیستا ہست بہ نازار دہ کہم بہ هوی ئو پاروانہ وہ کہ له گوشتی مہ پرہ کہم خوارد له پوژی خہییہ ردا ، تا ئوہ بوبہ هوی برینی شاخوینبہرم ، بویہ پیغہمبہری خوا ﷺ بہ شہ ہیدی مرد ، ئہمہ گوفتاری (موسی) ی کوری (عقبہ) یہ .

چاره‌سەری ژەهر بەو دەرمانانە دەکړيټ که خاسیەتی بەتالکردن و دەر‌هاو‌یشتن‌یان ه‌یه ، بەو دەرمانانە‌ی بەر‌ه‌ه‌لستی کاری ژەهر د‌ه‌ک‌ه‌ن و پ‌و‌کی د‌ه‌ک‌ه‌ن‌و‌ه‌و نایه‌لن ، یا بە چۆنیه‌تیه‌کانی ، یا بە خاسیه‌ته‌کانی . ه‌ر‌ک‌ه‌س نه‌و دەرمانانە‌ی نه‌بوو ، با خیرا پ‌و‌و‌یک‌اته بەتالکردن و دەر‌هاو‌یشتنی سه‌تا‌پایی و به‌سوودترین شتیش له‌م بواره‌دا که له‌شاخ‌گرتنه ، به‌تاییه‌ت نه‌گ‌ر وه‌ل‌اته‌که گ‌رم بوو ، زه‌مه‌نیش گ‌رم بوو ، چونکه هی‌زی ژەهر د‌ه‌چ‌یته نی‌و خوینه‌وه‌و ، به‌پ‌ی‌گ‌ای پ‌ه‌گ و پ‌پ‌ره‌وه‌کاندا ب‌ل‌اود‌ه‌بیته‌وه تا به‌ دل د‌ه‌گات ، که گ‌ه‌شته نه‌وی مردن پ‌و‌وده‌ات ، خوین پ‌اره‌وی گ‌ه‌یه‌نه‌ری ژەهره بو دل و نه‌ندامه‌کانی دیکه ، بۆیه نه‌گ‌ر که‌سی ژەهر‌و‌ی یه‌ک‌س‌ر د‌ه‌ست‌پ‌یش‌خ‌ه‌ری ک‌ر‌بو خوینه‌که‌ی د‌ه‌ره‌ینا ، نه‌و چۆنیه‌تیه ژەهر‌و‌یه‌ی تیکه‌ل‌یی بووه له‌ گ‌ه‌ل‌یدا د‌ه‌چ‌یته د‌ه‌ره‌وه ، نه‌گ‌ر به‌تالکردن و دەر‌هاو‌یشتنه‌که

به ته ولویی بیت ، ئه وا چیت ژه ههره که زیانی پی ناگه یه نی ، به لکو ژه ههره که یا ده چیت و نامینیت ، یا لاواز ده بیت و سروشتی مرقفی به سهردا زال ده بی و ، کاریگه ری پوک ده کاته وه یا زور لاوازی ده کات .

شه هیدبوونی به ژه ههره که :

که پیغه مبه ری خوا ﷺ که له شاخی گرت ، له سه شانی که له شاخی گرت ، که نزیکترین شوینیکه له دله وه بتوانریت که له شاخی تیدا بگیریت ، ئه وه بوو ماده ژه هراویه که له گه ل خویندا هاته ده ره وه به لام نه که به ته وای ، به لکو له گه ل لاوازیونی ماده که دا که چی شوینه واری هر مایه وه ، چونکه ویستی په روهر دگار ئه وه بوو په لکانی فه زلی هه موو بو ته وای بکات ، بویه که خوی تهالی ویستی ئه وه ی هه بوو به شه هیدبوون ریز له پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ بنیت ، بویه کاریگه ری شوینه واری ژه ههره که له خویندا دوباره ده رکه وته وه ، بو ئه وه ی خوی تهالی کاریک به دیهینیت که هر به دی دیت ، وه نهینتی گوشتاری خوی تهالی به رامبه ر به نوژمه کانی له جوله که ده رکه وت که ده فه رمیت : ﴿ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾ [البقرة : ۸۷] واته : ﴿ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ جَاءَكُمْ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ ﴾ به جوریک که پیکي ئاره زوتان نه بوایه ﴿ اسْتَكْبَرْتُمْ ﴾ لووت به رزیوون و خوتان به گه وه گرتووه ﴿ فَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ﴾ جا ده سته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درو زانیوه ﴿ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾ وه ده سته یه کتان کوشتوون^(۱۷۴) . له م ئایه ته دا خوی په روهر دگار ووشه ی (کَذَّبْتُمْ) ی به شیوازی فرمانی پابردوو باسکردووه که ئاشکرایه بیباوه پان به درو یان زانی و به ره له ستیشیان کردو ، هه موو ئه وان هه ش پویدا ، وه ووشه ی ﴿ تَقْتُلُونَ ﴾ یشی به شیوازی فرمانی داهاتوو باسکردووه که چاوه پوانی پودانی کوشتنی بوون ، والله اعلم .

به شَيْك : سه بارهت به رِييازى پيغه مبهري خوا ﷺ له چاره سه رگردي نهو جادووهدا كه جوله كه كان جادويان ليكرد :

دهستېك نكوځي له وه ده كه ن كه جوله كه كان جادويان له پيغه مبهري خوا ﷺ كردي و ، ده لَيْن : نه مه بو نهو شياو ني يو ، واگومان ده بن كه موكوپي وعه يبه ، به لام شته كه ناوه ها ني به وه كو بانگه شه ي بو ده كه ن ، به لكو له په گه زي نهو نه خو شي و ئيش و نازارانه يه كه توو شي ده بوو ، نه خو شيه كه له نه خو شيه كان ، توو شبووني به جادوو به هاو شيوه ي توو شبووني ته به ژه هره كه هيچ جياوازيه كيان له نيواندا ني به .

وقد ثبت في الصحيحين عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا _ أَنَّهَا قَالَتْ : سَحَر رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى إِنْ كَانَ لَيُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَأْتِي نِسَاءَهُ ، وَلَمْ يَأْتِهِنَّ ، وَذَلِكَ أَشَدَّ مَا يَكُونُ مِنَ السَّحَرِ^(١٧٥).

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خواي لي پازي بييت _ فه رموويه تي : جادوو كرا له پيغه مبهري خوا ﷺ تا نهو ئاسته ي واي به خه يالدا ده هات چوته لاي خيزانه كاني و ، نه شچوبوه لايان ، نه وهش توندترين جوړه كاني جادوو .

پيشهوا (القاضي عياض) ده فه رمييت : جادوو نه خو شيه كه له نه خو شيه كان ، شياوه توو شي بييت وه كو هه موو جوړه نه خو شيه كاني تر ، نكوځي لي تاكر ييت و ، پيغه مبهريه تيشي له كه دار ناكات ، به لام سه بارهت به وه ي واي خه يال ده كرد كه كاريك ده كات و نه شيكردبوو ، له مه دا هيچ نيته و نياز يكي ديكه تيكل به پاستگويه كه ي نابي ، چونكه له م باره وه به لگه و (الإجماع) جيگيرن له سر نه وه ي پيغه مبهري خوا ﷺ سيفه تي پاريزراوي (العصمة) له لايه ن

١٧٥ _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٢٣ ، ١٤٨) ، (٧ / ١٧٦ ، ١٧٧ ، ١٧٨) ، (٨ / ٢٢ ، ١٠٣) ،

خوای په‌روه‌دگار هه‌ پئدراوه ، به‌لکو ئه‌مه به‌شیاو داده‌نریت بۆ ئه‌وه‌ی که تووشی ده‌بیّت له‌ بواری شتگه‌لێکی دونیایدا که ئه‌مه‌ هۆکاری ناردنی نی یه ، هیچ فه‌زلکیشی پێنه‌دراوه له‌ به‌ر دنیا ، بۆیه وه‌کو هه‌موو مرقا‌یه‌تی تووشی به‌ لّاو نا‌په‌حه‌تیه‌کان ده‌بیّت و، به‌ دوریش دانانریت خه‌یالی شتیکی کردیّت که حه‌قیقه‌تی نه‌بیّت ، پاشانیش لایه‌تی وه‌کو جارێ .

چاره‌سه‌رکردنی جادوو :

مه‌به‌ستیش : باسکردنی پێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌م نه‌خۆشیه‌دا ، له‌م باره‌وه دوو جوړ چاره‌سه‌ری لێوه باسکراوه :

یه‌که‌میان : _ که له‌ هه‌مووی گرنگ‌تره _ ده‌ره‌ینان و پوچکردنه‌وه‌ی جادوه‌که‌یه ، وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌ (صحیح) ی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسکراوه که‌وا له‌ په‌روه‌دگاری خۆی پرسى و ، پێی پیشاندرا . ئه‌وه‌بوو هه‌ستاو جادوه‌که‌ی له‌و بیر ده‌ره‌ینا ، جادوه‌که‌ش له‌ شانه‌و هه‌ندێ له‌ تالّه مووه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دروست کرابوو ، که‌له سه‌رو پێشی که‌وتبوونه خواره‌وه ، له‌ کاتی داهێناندا ، هه‌مووی خستبوونه ئێو په‌رده‌یه‌کی تاییه‌ته‌وه که به‌ سه‌ر چرووزو هه‌لّالّه‌کانی داره‌خوره‌یه ، که ده‌ره‌ینان ، ئه‌و جادوه‌ی که تووشی بوو نه‌ماو لایچوو ، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ پێوه‌ندیک ئازاد کرابی ، که‌وابوو ئه‌مه له‌ گرنگ‌ترین ئه‌و شتانه‌یه که که‌سی جادولێکراوی پێی چاره‌سه‌ر ده‌کریت ، ئه‌مه‌ش له‌ پله‌دا وه‌کو لابردنی ماده‌ پێسه‌کانه له‌جه‌سته به‌ پێگای به‌تالکردن و ده‌رهاوێشتن .

دووه‌م : ده‌رهاوێشتن له‌و جێگه‌یه‌ی که زیانی جادوه‌که‌ی پێگه‌شتوو ، چونکه جادوو کاریگه‌ری خۆی له‌ سروشتی مرقوف و ، هه‌لچونی تێکه‌لاوه‌کانی و ، شلژانی میزاجی هه‌یه ، نه‌گه‌ر شوێنه‌واری له‌ ئه‌ندامێکدا به‌ ده‌رکه‌وت و ، توانرا ماده‌ گه‌نده‌که له‌و ئه‌ندامه‌دا به‌ پێگای ده‌رهاوێشتن بکریته ده‌ره‌وه ، سوودی زۆر ده‌به‌خشیت . (أبوعبید) له‌ کتێبی (غریب

الحديث) دا ده لیت : له (عبدالرحمن) ی کورې (أبي لیلی) وه ده فهرمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ کاتی جادووی لیکرا به شاخیک سهری پروشینرو که له شاخی گرت .

ژوریک له که سانی که م زانست نه مه یان به لاهه ئالوژیوه ، ده لین : که له شاخ و جادوو چ په یوه نډیه کیان پیکه وه هیه ؟ په یوه نډی له نیتوان نه م نه خوشیه و نه و ده رمانه دا چی په ؟ نه مانه نه گهر پزیشکانیکې وه کو (أبقرط) ، یا (ابن سینا) ، یا که سانی تر نه و چاره سهریه یان دارپژایه ، ژور به قبولیون و ملکه چیه وه پیشوازان لیده کردو ، ده یانگروت : پزیشکانیک دایانرپژاوه گومان له زانست و فه زلیاندا نی په .

بزانه ماده ی نه و جادووه ی که تووشی پیغه مبه ی خوابوو ﷺ که شته سهری ، که شته یه کیکی نه و هیژانه ی تیایدا بوو ، به جوریکی وای به خه یال ده هات شتیک ده کات به لام نه شیکردبوو ، نه مه ش نه و کرداره یه که و جادوکار ته صرف به سروشت و ماده خوینیکیه وه ده کات ، به جوریکی نه و ماده یه به سهر ناوه وه ی پیشه وه ی سهری پیغه مبهری خوا دا زال بوو ، میزاجی له سروشته بڼه په ته که ی خوی گورې .

جادوو : پیکه اتووه له کاریگهری پوچه خراپه زیان به خشه کان و ، کار دانه وه ی هیزه سروشته کانی مرؤف به رامبهری ، نه مه ش به جادووی (التمریحات) ناوده بریت ، که توندترین جوره کانی جادووه ، به تاییه ت بۆ نه و جیگه یه ی له شی مرؤف که جادووه که ی تیدایه ، بویه که له شاخ گرتن له م جیگه یه دا که زیانی پیکه شتووه به هوی جادووه که وه به سووترین چاره سهره کانه نه گهر به پیی نه و یاسایه ی که پیویسته به کاره یئرا .

(أبقرط) ده لیت : نه و شتانه ی که پیویسته بکریته دهره ، پیویسته له و جیگایانه دا دهره یئرت ، که شیاوه بۆ نه وه ی شته کانی بکریته دهره وه .

كۆمهڵكى خەلكى تىرىش دەلێن : كاتى پێغه‌مبەرى خوا ﷺ تووشى ئەم نەخۆشیه بوو و ،
 وای به خەيالدا دەهات شتێكى كردووه نەشیکردبوو ، وای دەزانى ئەوه به‌هۆى مادەیه‌كى
 خۆینییه‌وه تووشى بووه كه به‌ره‌وه لای میشتكى چوووه ، به‌سەر به‌شى سكى پێشه‌وه‌ى
 میشتكىدا ژال بووه ، میزاجى له سەر بارى سروشتى خۆى نەهێشتوووه ، بۆ ئەم باره
 به‌كارهێنانى كه‌له‌شاخ له گرت‌گرتین دەرمانه‌كان و ، به‌سوودترین چاره‌سه‌ره‌كان بوو ،
 ئەوه‌بوو كه‌له‌شاخى گرت ، به‌لام ئەمه پێش ئەوه‌بوو كه خۆای تعالى سروشى بۆ دابه‌زینی‌ت و
 پێى پراگه‌یه‌نیت ئەو بارو‌حاله‌ته به‌هۆى جادۆوه تووش بووه ، بۆیه كاتى سرووشى بۆ
 دابه‌زانى ، پێى پراگه‌یاندا جادووى لێكراوه ، ده‌ستى له‌وه هه‌لگرت و چاره‌سه‌رى حه‌قیقى
 به‌كارهێنا كه بریتى بوو له دەرمانى جادووه‌كه‌و پووچ‌كردنه‌وه‌ى ، ئەوه‌بوو له
 په‌روه‌ردگارى خۆى پرسى و ، خۆای په‌روه‌ردگارى شۆینه‌كه‌ى پێشاندای ، دەرمانى ،
 پاشان پێغه‌مبەرى خوا ﷺ هه‌ستا وه‌كو ئەوه‌ى له پێوه‌ندىك ئازاد كرابى ، له پاستیدا
 جادووه‌كه له جه‌سته‌و ، ئەندامه ئاشكه‌راو دیاره‌كانیدا بوو ، نه‌ك له ئەقلى و دڵیدا ، بۆیه
 باوه‌رى به‌پاستی‌تى ئەو خەيالانه‌ى خۆى نه‌بوو كه‌وا ده‌چیته لای خێزانه‌كانى ، به‌لكو
 ده‌یزانى ته‌نها خەيالو حه‌قیقه‌ت نى یه ، شتى وه‌كو ئەمه‌ش زۆرجار له ئەنجامى چه‌ند
 نەخۆشیه‌كه‌وه پووده‌دات . والله أعلم .

به‌شیك : سه‌باره‌ت به‌وه‌ى كه دەرمانه ئیلاهییه‌كان

به‌سوودترین چاره‌سه‌ریه‌كانى جادووه :

به‌سوودترین چاره‌سه‌ریه‌كانى جادوو دەرمانه ئیلاهییه‌كانه ، به‌لكو چاره‌سه‌رى تایبه‌تى
 جادووه ، چونكه جادوو له پاستیدا كاریگه‌رى پو‌وحه پیسه زیانبه‌خشه‌كانى دونیایه ،
 دورخستنه‌وه‌ى ئەو كاریگه‌ریانە‌ش به چاره‌سه‌رگه‌لێك ده‌بی‌ت كه به‌ره‌لستی بكات و به‌رگری
 بكات ، وه‌كو زیكره‌كان و ، ئایه‌ته‌كانى قورئان و ، ئەو نزاو پارانه‌وانه‌ى كه كارو
 كاریگه‌ریه‌كانى پوچ ده‌كات‌وه ، چه‌ندیش ئەو نزایانه به‌هێزو توندتر بی‌ت ، ئەمه‌نده

كارتیكردنی نوشته كه به هیتر ده بیټ ، نموونه ی ئەمەش وەكو دوو سوپایه ، هەردانەیهکیان چەك و کەرستە ی خۆی پێیه ، پوو بە پووی یەكتر دەبنەوه ، هەریەکیان زāl بوو بەسەر ئەوێتردا دەیشکێنیت و ، دەستەلāt و حوکم هی خۆی دەبی ، کەواتە ئەگەر دل پەر بیټ لە خواو نقومی زیکرەکانی بیټ ، بەردەوام ویردیکسی هەمە پۆژە ی هەبیټ لە پووکردنە پەرورەدگارو ، نزاو دوعاکان و ، زیکرەکان و ، پەناگرتن بەخوا بە خویندنی سورەتەکانی (الفلق) و (الناس) و هەموو پەناگرتنەکانی تر ، بە جۆرێک ئەو پەیمانە ی لە گەل خوا ی خۆیدا داویەتی نەیشکێنیت و ، لەو کاتەدا دل و زمانی چونیک بن ، هەموو ئەوانە دەبن بە ھۆکاریکی کاریگەر بۆ تووش نەبوونی بە جادوو ، گەرەترین چارەسەرەکانیش دەبن دوا ی تووشبوونی بە جادوو .

سەبارەت بە جادوبازانیش : لە پاستیدا جادووەکیان کاریگەری تەواوی خۆی دەبیټ لە سەر دڵە لاوازەکان و ، نەفسە بە ئارەزووەکان ، ئەوانە ی دلایان پەیوەستە بە شتە دونیایەکانەوه ، بۆیە بە زۆری کار لە ژنان و ، مندالان و ، نەفامان و ، دەشتەکیەکان و ، ئەوانەش کە لایەنی ئاینیان لاوازەو ، ئەوانەش کە پشت بەستنی تەواو و ، یەکتا پەرستیان نی یە و ، ئەوانەش کە ویردی پۆژانە ی وەکو نزاو ، پەناگرتنایان نی یە بەخوا ی تەالی .

بەگشتی سولتانی گاریگەری بە سەر دڵە لاوازەکاندا یە ، ئەوانە ی هەواداریی خۆشیەکانی دونیان ، دەلێن : کەسی جادولێکراو خۆی یارمەتیدەرە بۆ تووشبوون بە جادوو ، ئێمە تەماشای دلێی دەکەین کە پەیوەستە بە شتیکەوهو زۆر ئاوپێ لێدەداتەوه . بۆیە دەست بەسەر دلێدا دەگرین بەهۆی ئەو بیتاگایی و ئاوردانەوہیە ی کە بۆ شتە دونیایەکان هەیت ی ، پوچە پیسە زیانبەخشەکانیش لە پاستیدا زāl دەبن بە سەر دلانیکیدا ئامادە ی قبولبوونی ئەو زالبونە یە ، چونکە هەواداری شتەگیکی دونیایە کە گونجای ئەو پوچە پیسە زیانبەخشانەن و ، هیچ هیزیکسی ئیلامی تیدا نەماوه ، هیچ کەرستە یەکیشی بە دەستەوه نی یە بتوانی بەرامبەر یان بجەنگی ، بۆیە تەماشای دەکا چۆلەو هیچ کەرستە یکی تیدا نی یەو ،

ههواداریشه بۆ ئهوهی گونجای خۆیه تی ، بۆیه دهستی به سهردا دهگریت و ، به جادووشتی
تريش کاری خۆی تیده کات . والله أعلم .

به شیک : سهبارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له دهرهاویشتن و کردنه دهروی مادهکاندا به رشانهوه :

روی الترمذي في جامعه عن معدان بن أبي طلحة ، عن أبي الدرداء : أنَّ النبي ﷺ قاء ،
فتوضأ فلقیت ثوبان في مسجد دمشق ، فذكرتُ له ذلك ، فقال : صدق ، أنا صَبَبْتُ له
وَضُوءَهُ . (١٧٦) .

واته : له (معدان)ی کۆپی (أبي طلحة)هوه ، له (أبي الدرداء)هوه _ خوای لی پازی
بیست _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پشایهوه ، دهستنوژی گرتیهوه ، (معدان)
فهرمووی : له مزگهوتی دیمه شقدا چاوم به (ثوبان) کهوت و ، ئه مهه بۆ باسکرد ، فهرمووی
: راستی فهرمووه ، من ئاوی دهستنوژه کهم به دهستیدا کرد .

رشانهوه : یه کیکه له پینج ریگهکانی دهرهاویشتن ، که بنه پهرتن بۆ دهرهاویشتن و بریتین
له : پهوانکردن و ، رشانهوهو ، دهرهینانی خوین و ، چونه دهرهوهی ههلم و ، ئارهق کردن ،
که سوونه تیان له بارهوه هاتوو

سهبارت به پهوان کردن : پیشتەر ئاماژه مان پیداهه له فهرموودهی ((خیر ما تداویتیم بم
المشي)) ههروهه له فهرموودهی (السنّا)دا .

سهبارت به دهرهینانی خوین : پیشتەر له فهرموودهکانی که له شاخ گرتندا باسمان کردوه .

سه بارت به ده‌هاویشتنی هه‌له‌مه‌کان : دواى ئەم بەشە باسى ده‌که‌ین إن شاء الله •

به‌لام ده‌رهاویشتنی ماده‌ پيسه‌کانی جه‌سته به‌ ئاره‌ق کردنه‌وه : به‌زۆری به‌بى‌ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی مرۆفی له‌ گه‌لدا بی‌ت خۆی دیته‌ ده‌ره‌وه ، چونکه‌ سروشتی جه‌سته پالێ پێوه ده‌نیت بۆ پوه‌کاری ده‌ره‌وه‌و ، پێکه‌وتنی کونیه‌ کراوه‌کان ده‌کات و ، لێی دیته‌ ده‌ره‌وه •

پشانه‌وه‌ ده‌رهاویشتنیکه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ی گه‌ده‌وه ، حوقنه‌ش ده‌رهاویشتنیکه‌ له‌ ژێره‌وه‌ی گه‌ده‌وه ، ده‌رمانیش له‌ سه‌ره‌وه‌و ژێره‌وه‌ ده‌کریت •

پشانه‌وه‌ش دوو جو‌ره : جو‌ریك به‌ زالبوون و هه‌لچوون ، جو‌ریکیش به‌ داوا کردن و خو‌پشانه‌وه •

شیاونی یه‌ پشانه‌وه‌ راگیریت و بگێردیته‌وه ، مه‌گه‌ر له‌ راده‌ بجیته‌ ده‌ره‌وه‌و ئه‌و مرۆفه‌ زۆر زۆر پڕشیه‌وه‌و ترسی له‌ ناوچونی مرۆفه‌که‌ی لێبکریت ، ئه‌و‌کاته‌ ده‌وه‌ستینریت به‌و شتانه‌ی توانای وه‌ستاندنێ پشانه‌وه‌که‌ی هه‌یه •

به‌سوودترین پشانه‌وه‌ له‌ کاتی پێویستیدا یه‌ ئه‌گه‌ر کات و مه‌رجه‌کانی په‌چاو بکریت •

هۆکاره‌کانی پشانه‌وه‌ش دهن :

یه‌که‌میان : زالبوونی (المرءة الصفراء) ، که‌ سه‌ر گه‌ده‌ ده‌که‌ویت و ، داواى هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌کات •

دووم : به‌زالبوونی به‌لغه‌میکی لینج که‌ له‌ گه‌ده‌دا جولاه‌وته‌وه‌و ، داواى هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌کات •

سێ یەم : پێدهچی به هۆی لاوازیوونی خودی گه دهوه بیټ ، بۆیه خواردنه که هه رسه ناکات و ، بۆ لای سه ره وه دا فری ئی ده دات .

چوارهم : پێدهچی تیکه لاویکی گه ندی تیکه ل ببیټ و برژیته نیوی ، له بهر ئه وه هه رسکردنی خراب ده بیټ و ، کاری لاوازه بیټ .

پینجهم : خواردن و خواردنه وه ی زۆر ده خوریټ به ئاستیک له ئه ندازه ی به رگه کرتنی گه ده ده چیته ده ره وه ، توانای گرتنی نابیټ و ، داوای پال پتوه نان و فریدانی ده کات .

شه شهم : نه و خواردن و خواردنه وانه ی ده خوریټ گونجاوی نابن و ، هه زی پی نابیټ ، بۆیه داوای پال پتوه نان و فریدانی ده کات .

هه وه تهم : هه ندی ماده ی تیدا دروست ده بیټ خواردنه کان به چۆنیه تی و سروشتی هه لده چیټنیټ و ، فری ئی ده داته ده ره وه .

هه شه تهم : دل تیکه له اتن ، که هۆکاری دروستبوونی دل به یه کدا هاتن و هیلنج دانه .

نۆیه م : به هۆی نه خۆشیه نه فسیه کانه وه ، وه کو خه م و خه فتی توندو ، خه مباربوون ، که هیزه سروشتیه کانی مروفی پتوه خه ریک ده بیټ و ، گرنگی به پهودانی ئه مانه ده دات و ئاو پر له چاره سازی جه سته و ، چاککردنی خۆراک و ، پینگه یاندنی و ، هه رسکردنی ناداته وه ، بۆیه گه ده ش فری ئی ده داته ده ره وه ، پێدهچی به هۆی جولانه وه ی تیکه لاوه کانیشه وه بیټ له کاتی تیکچونی نه فسدا ، چونکه هه ریه کیکیان کاردانه وه ی به رامبه ر به ئه ویت ده بیټ و ، کار له چۆنیه تی ده کات .

دهیهم : سروشت دهگوازیتیه وه ، بهوهی کهسیک یهکیکی دیکه دهبینیت دهپشیتیه وه ،
 نهویش پشانهوهی به سهردا زالّ دهبیّت بهبیّ داواکردن و خوّ پشانهوه ، چونکه سروشتیش
 گوێزهرهوهیه .

پیشهوا (ابن القیم) دهفهرمیت : پزیشکیکی بهسەلیقه پیی پراگیاندم و گووتی : کوپ
 خوشکیکم هه‌بوو زۆر لیها‌توبوو له چاو پش‌تندا ، بۆیه دانیش‌ت و چاوی بۆ خه‌لك ده‌رشت ،
 به‌لام نه‌گەر پیاویك چا‌وئیشه‌ی هه‌بوا‌یه و بی‌بینیا‌یه و بۆی پش‌تایه ، ده‌سبه‌جی خو‌شی
 تووشی چا‌وئیشه ده‌بوو ، نه‌وه‌شی چه‌ندین جار لیّ دوباره بویه‌وه ، بۆیه ده‌ستی لی‌هه‌لگرت و
 ازی هینا . منیش پیم گووت : هۆکاری وازه‌ینانت چ بوو ؟ پیی گوتم : گواستنه‌وه‌ی سروشت
 ، چونکه گوێزهره‌وه‌یه و نه‌خو‌شیه‌کان ده‌گوێزیتیه‌وه ، هه‌روه‌ها هه‌مان پزیشك بۆی باسکردم و
 گوتی : یه‌کیکی تریش ده‌ناسم ، نه‌گەر دومه‌لیکی به‌ جیگه‌یه‌کی مرۆ‌فه‌وه بی‌بینیا‌یه ، هه‌مان
 جیگه‌ی جه‌سته‌ی خو‌ی ده‌خوراند ، تا دومه‌لیکی لیّ ده‌ده‌هات .

ده‌لیم _ (ابن القیم) _ هه‌موو نه‌مانه ده‌بیّ سروشتی بۆ ئاماده بیّت ، به‌دانیا‌یی نه‌و
 ماده‌یه‌ش له‌و جیگه‌یه‌دا وه‌ستاوه و ناجو‌لیته‌وه ، به‌لام هۆیه‌ك له‌ هۆ‌كان ده‌یجو‌لیتیت ، بۆیه
 نه‌مانه هۆ‌كارن بۆ جو‌لان‌دی ماده‌كه نه‌ك هۆ‌کاری دروست‌بونی بیّ .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ره‌شانه‌وه له‌ وه‌لاته گه‌رمه‌کاندا به‌سووده‌و ،
 ره‌وانبو‌نیش له‌ وه‌لاته سارده‌کاندا :

له‌به‌ر نه‌وه‌ی دانیش‌توانی وه‌لاته گه‌رمه‌کان و ، زه‌مه‌نه گه‌رمه‌کان تی‌که‌لاویان ته‌نك و ناسك
 ده‌بیته‌وه‌و ، پاده‌کی‌شریت بۆ سه‌ره‌وه ، بۆیه پشانه‌وه‌ی بۆ به‌سوود ده‌بیّت ، به‌لام له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی له‌ زه‌مه‌نه سارده‌کان و وه‌لاته‌کاندا سارده‌کاندا چ‌په‌و پاک‌یشانی به‌ره‌و سه‌ره‌وه
 قورسه ، بۆیه ده‌رهاو‌یشتنی خه‌لته‌کان به‌ ره‌وان‌کرن سوودی زۆری بۆ ده‌بیّت .

لادانی خه لته کان و دوورخستنه وه یان به پراکیشان و ده هاویشتن ده بیټ ، پراکیشان له دوورتین ږنگه کانه وه ده بیټ و ، ده هاویشتنیش له نزیکتینه وه ، جیاوازی نیوانیشیان نه وه یه که نه گهر ماده له کاردا بیټ بۆ تیږژان یا بۆ به رزبونه وه نه و سه قامگیر نی یه و ، پیوستی به پراکیشانه ، بۆیه نه گهر ماده که له جه سته دا سیفته ی به رزبونه وه ی هه بیټ و له ژیره وه بۆ سهروه بچیت ، نه و هه ر له ژیره وه پاده کیشریت و دهره کریته دهره وه ی جه سته و ، نه گهر سیفته ی تیږژانیشی هه بیټ و له سهروه ی جه سته وه بۆ خواره وه بچیت نه و هه ر له سهروه وه پاده کیشریت ، به لام نه گهر سه قامگیربوو له جیگه که یدا ، له ږنگه یه که وه پادکیشریت زړو نزیکی بیټ ، بۆیه هه ر کات ماده که زیانی به نه ندانه کانی سهروه گه یاند ، له ژیره وه پاده کیشریت ، هه ر کاتیش زیانی به نه ندانه کانی ژیره وه گه یاند ، له سهروه پاده کیشریت ، هه ر کاتیش سه قامگیربوو ، له نزیکتین جیگه وه پاده کیشریت ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ جارێک که له شاخی له سه ر شانی گرت و ، جارێکیش له سه ری و ، جارێکیش له سه ر پیټی ، چونکه ماده خوینیه زیانبه خشه که ی پاده کیشا له نزیکتین شوینه وه . والله أعلم .

به شیك : سه بارهت به سووده کانی رشانه وه :

رشانه وه گه ده پاک ده کاته وه به هیزی ده کات ، چاو تیژ ده کات ، قورسی سه ر ناهیلټیت ، به سووده بۆ برینه کانی گورچیلو ، میز لدان و ، نه خوښیه دريژخایه نه کان : وه کو گولی و ، ناوبه تگ و ، نیفلیجی و ، له رزین ، ههروه ها بۆ زهردووی (الیرقان) به سووده .

پیوسته که سی ته ندروست له مانگی کدا دوو جاری یه که له دوا ی یه که رشانه وه به کار بیټیت ، به بیټ پاراستنی کاتی دیاریکراو ، بۆ نه وه ی دووهم فریای که موکورتیه کانی یه که م بکه ویت و چاکی بکاته وه ، نه و پاشه پړویانه ش بکاته دهره وه که به هوی نه وه ته تیږژاون ، زۆر به کاره یتانیشی زیان به گه ده ده گه یه نیت ، وای لیده کات گونجاو بیټ بۆ زیده پاشماوه کان ،

زیان به ددان و چاو گوێ دهگهیه نیت ، په تگه هه ندی له خوینبه ره کانیس بقلیشینیت ، پیوسته نه و که سانه ی ئاوسانیکیان له گه روودا هه یه ، سنگیان لاوازه ، یا ملیان باریکه ، یا ئاماده ی خوین فریدانن ، ، خوین له پشانه وه به دوور بگرن .

به لام نه و کاره ی زۆریک له خه لک نه نجامی ده دن و به چاره سازیه کی خرابیش دانراوه ، هه لده ستن به پرکردنی ورگیان له خواردنه مه نی و ، پاشان فرتی ده دهنه دهره وه ، نه مه چه ندین به لای تیدایه وه کو : پیربوون پیش ده خات ، نه و که سه تووش به چه ندین نه خووشی ده کات ، پشانه وه ده کات به نه ریتیکی به رده وامی ، پشانه وه له گه ل ووشکیتی جهسته و ، لاوازی هه ناودا ، سک لاوازو نه رم ده کات ، یا هه نه بی لاوازیوونی نه و که سه ی ده رشیته وه مه ترسیداره .

باشترین کاته کانی و چۆنیه تی نه نجامدانی :

باشترین کاته کانیسی هاوین و به هاره به بی زستان و پایز ، پیوسته له کاتی پشانه وه شدا چاو ه کانی بیهستیه وه ، سکی بیهستیت ، کاتی ته واویش ده بیت دهم و چاوی به ئاوی سارد بشوات و ئینجا شه ریه تی سیو (شراب التفاح) بخواته وه له گه ل که میک له (المصطکی)^(۱۷۷) و ، ئاوی گویش (ماء الورد) سودیکی ئاشکه رای پیده گه یه نیت .

۱۷۷ _ المصطکی : دره ختیکی هه میسه سه وزه و ، به ریکی سوری تالی هه یه ، نه م دره خته بچوکه له ناچه کانی ده رای ناوه پاستدا ده رویت ، بنیشتیکی تایبه تی لی درده هینریت ، له سالتکدا سی جار درده هینریت واته سی به ره م ده دات : به ره می یه که م مه یلی سپیتی ده کات و خوشتین و چاکترین جۆریه تی ، به ره می دووم زه ردیکی بیگه رده و خه وشه و ، به ره می کوتاش خۆله میشیه ، به وانه : .

پشانهوه له سه رهوهی گه دهوه دهکریته ده رهوهو ، له ژیره وه پاده کیشریته ، پوانبونیش به پیچه وانه وهیه . (أبقرط) ده لیت : پیویسته له هاویندا ده راویشتن له سه رهوه بکریته به نه اندازه کی زیاتر له به کارهینانی ده رمان بو ده راویشتن ، له زستانیشدا ده راویشتن له ژیره وه بکریته .

به شیک : سه بارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له رینمایی کردندا بو چاره سه ر وهرگرتن له به سه لیه ترین پزیشکه وه :

ذَكَرَ مَالِكٌ فِي " مُوطَّئِهِ " : عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ ، أَنَّ رَجُلًا فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَصَابَهُ جُرْحٌ ، فَاحْتَقَنَ الْجُرْحَ الدَّمَ ، وَأَنَّ الرَّجُلَ دَعَا رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي أُنْمَارَ ، فَنَظَرَا إِلَيْهِ فَرَعَمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَهُمَا : " أَتَيْكُمَا أَطَبٌّ ؟ فَقَالَ أَوْ فِي الطَّبِّ خَيْرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ فَقَالَ أَنْزَلَ الدَّوَاءَ الَّذِي أَنْزَلَ الدَّاءَ .

واته : نيمامی (مالک) له (موطأ) هه کیدا : له (زید) ی کوپی (أسلم) هوه ده گپیته وه ، کهوا پیاوێک له زهمانی پیغه مبهری خوادا ﷺ تووشی برینیک بوو ، برینه که خوینی تیزا . پیاهه که بانگی دوو پیاهوی له هۆزی (بنی أنمار) کردو ، ته ماشای برینه که یان بو کردو واشیان راگه یاند کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ ، پیی فه رموون : کامتان پزیشکتره ؟ نه وانیش گوتیان : نایا پزیشکیته خهیری تیدایه ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ، فه رمووی : ئه و که سه ی نه خۆشیه که ی دابه زاندووه ده رمانه که شی دابه زاندووه .

له م فه رموودهیدا پوون ده بیته وه که بو هه موو زانست و پیشه سازیه ک پیویسته داوای یارمه تی له به سه لیه ترین که سی ئه م بواره بکریته و ، نه گه ر نه بوو پاشان له که سیکی به سه لیه ی تر ، چونکه که سی به سه لیه له پیکانه وه نزیکه .

هەر بهو شیوهش پێویسته ئه‌و که سه‌ی داوای فه‌توایه‌ک ده‌کات سه‌باره‌ت به‌و شته‌ی تووشی بووه ، داوای یارمه‌تی له‌ زاناترین که‌س بکات ، ئه‌گه‌ر نه‌بوو له‌ زانایه‌کی تر ، چونکه‌ زاناترین که‌س له‌ پێکانه‌وه‌ نزیک‌تره‌ به‌ به‌راوردی که‌سیکی تری خواری خۆی .

هەر بهو شیوه‌ش ئه‌و که‌سه‌ی قبیله‌ی لی‌ نادیار بووه ، هه‌له‌ده‌ستیت به‌ لاسایکردنه‌وه‌ی زاناترین که‌س که‌ چاوی پێ‌ ده‌که‌وی ، هه‌ر له‌ سه‌ر ئه‌م شته‌ خوای ته‌الی به‌نده‌کانی خولقاندووه ، هه‌روه‌ها که‌سی موسافیر له‌ ده‌شت و ده‌ریادا پشت به‌وه‌ ده‌ستیت که‌ دلی پێی شادومان ده‌بیت و ، دل‌نیاش ده‌بیت سه‌باره‌ت به‌ چاک‌ترین یه‌کیک له‌ دوو به‌لگه‌که‌و پاسترینیان ، بۆ ده‌چیت و ، پشتی پێ‌ ده‌به‌ستیت ، چونکه‌ شه‌ریعه‌ت و فیه‌رت و ئه‌قل له‌ سه‌ر ئه‌مه‌ پێکه‌وتون .

فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ((أنزل الدواء الذي أنزل الداء)) فه‌رمایشتی تری به‌و هاوشیوه‌ له‌ زۆر فه‌رمووده‌ی دیکه‌دا باسکراوه‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ (هلال) ی کوپی (یساف) _ خوای لی‌ پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چووه‌ سه‌ردانی نه‌خۆشیک و ، فه‌رمووی : بنێرن به‌ شوین پزیشکی‌کدا ، که‌سیکیش گووتی : تو‌ی واده‌لی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ؟ فه‌رمووی : به‌لی ، خوای _ عزوجلَّ _ هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی دابه‌زاندبیت ده‌رمانیکیشی بۆ دابه‌زاندووه .

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ : مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ دَاءٍ إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً^(١٧٨).

واته‌: له‌ (أبي هريرة) وه‌و _ خوای لی‌ پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : خوای ته‌الی هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی دابه‌زاندبیت شیفاکه‌شی دابه‌زاندووه .

خه لکیش جیاوازیون سه بارهت به مانای (أنزل الداء والدواء) ، دهستهیه ک ده لئین : که
 فهرموویه تی : (أنزل) واته : داییه زاند ، واته : ته نها به نده کانی لی ئاگادار کردۆته وه ،
 هیچی تر ، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی داوه به دابه زینی گشتی بۆ هه موو نه خوۆشی و
 دهرمانیک و ، زۆریه ی خه لکیش ئه وه نازانن ، بۆیه فهرموویه تی : ((ئه و که سه ی زانی زانی و
 ، ئه و که سه ش نه یزانی نه یزانی)) .

دهستهیه کیش ده لئین : (إنزالهما) : واته : خو لقا ندن و له سه رزه وی دانانی ، وه کو
 ئه وه ی له فهرمووده که ی دیکه دا هاتوو ه : ((إِنْ اللَّهَ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً)) واته :
 خوای تعالی هه ر نه خوۆشیه کی دانا بیئت مه گه ر دهرمانی ئیکشی بۆ دانا وه ، نه گه رچی ئه م
 گو فتاره له قبول بو نه وه نزیک تره ، به لām ووشه ی (إنزال) واته : دابه زاندن ، له ووشه ی (الخلق) واته : خو لقا ندن و ، له ووشه ی (الوضع) یش واته : دانان تاییه تره ، بۆیه پیویسته
 تاییه تی ووشه ی (إنزال) لانه بریئت به بی به لگه .

دهستهیه کیش ده لئین : خوای تعالی هه ردوکیانی دابه زاندوو ه ، که له پێگه ی په ریگه لی که وه
 چاره سازیی خه لکیان پی سپی دراو ه له پووی نه خوۆشی و دهرمان و هیت ریشه وه ، چونکه
 په ری هه کان کاروباری ئه م جیهانه یان پی سپی دراو ه ، هه روه ها کاروباری جوړیی مۆفیشیان
 پی سپی دراو ه ، له کاتی که و تنی به سکی دایکه وه تا کاتی مردن ، بۆیه دابه زاندنی نه خوۆشی
 و دهرمانیش له پێگه ی په ری هه کانه وه بووه ، ئه مه ش له هه ردوو پوهه که ی تر له قبول بو نه وه
 نزیک تره . دهستهیه کیش گو تویانه : سه رتا پای نه خوۆشیه کان و دهرمانه کان له پێگه ی
 بارانه وه بووه له ئاسمانه وه که هه موو شتیکی لی دروست ده بیئت وه کو خۆراک و ، دهرمان و
 ، نه خوۆشیه کان و ئامرازه کانی تی کپرای ئه وانه و ، هۆکاره کان و ته و او کاریه کانیان ، هه روه ها
 کانزا به رزه کان که له چیا کانه وه به ده ست دیت و ، رو یارو دهریاکان و میوه کان ، هه موو

ئەمانە دەچنە چوارچێوەی بێژەكەو بەرپێگە (التغليب) و^(١٧٩) بەكارهێنانی كاریك (فعل) یت
 لە جیاتى بە كارهێنانی دوو كار (فعلین) ، ئەمەش لە زمانى عەرەبیدا زۆر بەكارهاتوو ،
 بەلكو لە زمانەكانى تریشدا بەكاردیت ، بۆنموونە ئەم شاعیرە دەلیت :
 عَلَفَتْهَا تَبْنًا وَمَاءٌ بَارِدًا حَتَّى غَدَتْ هَمَّالَةً عَيْنَاهَا

واتە

بە كا و ئاوی سارد ئازۆمدا تا چاوهكانى دەستى كرد بە فرمیسك پێژان
 لێردە دەبینی ئالیک و ئازوودان بۆ کایە ، بەلام بۆ ئاودەبى بگوتریت ئاودان ، بەلام
 شاعیر ووشەى ئازوودانى بەكارهێناوە بۆ كا و بۆ ئاویش ، بۆ ئەوەى بە پێگە (التغليب)
 تەنها كاریك (فعل) بەكارهێنى لە جیاتى دوو كار (فعل) چونکە دلنایە ئەو کەسە
 گوێبێستی دێرە شیعرەكە دەبێت خۆی بە باشی لە ماناکەى تێدەگات .

وقول الآخر :

وَرَأَيْتُ زَوْجَكَ قَدْ غَدَا مُتَقَلِّدًا سَيْفًا وَرُمَحًا
 واتە : مێردەكەتم بینی چوو شمشیرێك و پرمێكى كردبوو شان

١٧٩ _ التغليب : لە بواری زمانەوانیدا هەلبژاردنی ووشەیەكە بەسەر ووشەیەکی دیکەدا بەمەرجی پەیوەندیەك
 لە نێوانیاندا هەبێت وەكو (الأبوين ، العمرین ، المشرقین ، الوالدین) لێردە دەبینی لە زمانى عەرەبیدا ووشەى (الأبوين)
 هەلبژێردراوە بۆ دایك و باب ئەگەرچى لە بنچینەدا ووشەكە مانای دوو باب دەگەینى بەلام عەرەب كە
 قسە دەكەن و دەلێن (الأبوين) مەبەستیان دوو باب نى یە چونكە هیچ كەسێك دوو بابى نى یە بەلكو
 مەبەستیان دایك و بابە هەوێها بۆ ووشەكانى تریش ، لێردە بۆمان پوون دەبێتەو كە بەلى باران هۆكارى
 دروسبوونی خۆراك و دەرمان و شتەكانى تریش ، بەلام هەموو مادەیهك بە هۆی بارانەو دروست نابێت ،
 بەلكو دەبینی كانزاكان لە ئەنجامى هۆكارى دیکەو پەیدا دەبن ، بەلام گرنگ ئەوەیە هەموو مادەكان لە
 دەرەنجامى شتیكەو پەیدا دەبن ، بۆیە دەبینی لە زمانى عەرەبیدا تەنها یەك كار (فعل) بەكاردهێنى لە
 جیاتى هەموو شتەكان ، بۆیە دەبینی گوتوینەتى باران دەباریت و خۆراك و دەرمان و نەخۆشى و كانزاو
 دروست دەبێت . وەرگێڕ .

لەم دێره دا : شمشیر له شان دهکریت و ناشکه رایه پمیش ههڵدهگیریت .

وقول الآخر :

إِذَا مَنَّا الْغَنَاتُ بَرَزْنَا يَوْمًا
وَزَجَجْنَا الْحَوَاجِبَ وَالْعُيُونَا

واته :

هەر پۆڕێک ئافهرته جوانهکان دهکهوتنو برۆو چاویان باریک کردبووه

لەم دێره شدا : برۆ باریک دهکریتهوهو چاو دهپۆڕیتریت .

ئهمهش چاکترین شتی که لهم بارهوه گوتراوی و له ههموو پوههکانی تریش بههیزتره . والله اعلم .

ئهمهش له تهواویتی حیکمهت و دانایی و تهواویتی پهروهردگاریتی خوای تعالاهیه ، چونکه وهکو چۆن بهندهکانی به نهخۆشیهکان تووش کردووه ، ئاوههاش یارمهتی داون بهو دهرمانانهی بۆی فهرهام کردوون ، وهکو چۆن تاقیان دهکاتهوه به تاوان ، ئاوههاش یارمهتی داون به تهویه کردن و ، ئهو چاکانهی کردهوه خراپهکان دهسپهنهوه ، ئهو بهلاو کارهساتانهی تاوانهکان لادهبن ، وهکو چۆن تووشی پوچه پیسه زیانبهخشهکانی کردوون ، ئاوههاش یارمهتی داون به سهریازگهلیک له پوچه پاکهکان ، که بریتین له پهڕیهکان ، وهکو چۆن تاقیان دهکاتهوه به ههواو ئارهزوو ، ئاوههاش یارمهتی داون بۆ دهستکهوتنیان بهو شته شهڕیه خۆشه پاکانهی بۆی فهرهام کردون ، بۆیه تهماشای دهکهین خوای تعالی تووشی شتیکی نهکردوون مهگهر شتیکی تری داونهتی بۆ خو پزگارکردن لهو بهلایهوه ، دوورخستنهوهی ، بهلام له گهڵ ئهمهشدا جیاوازیان له نێواندا دهمیپێتتهوه سهبارهت به زانیینی ئهوشتهو ، زانیینی دهستکهوتنی و چۆنیهتی پیگهشتنی . والله المستعان .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پیبژاردنی نهو که سه دا که چاره سهی خه ئک دهکات و نه فامه به بواری پزیشکیتی :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ ، وَالنَّسَائِيُّ ، وَابْنُ مَاجَةَ ، مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((مَنْ تَطَبَّبَ وَلَمْ يَعْلَمْ مِنْهُ الطَّبُّ قَبْلَ ذَلِكَ فَهُوَ ضَامِنٌ))^(۱۸۰) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی : هه رکهس خۆی به پزیشک دابنیت و نه زانرابیت پیبژاردنی کردوو ، خۆی دهسته به رهو پیی ده بژێردریت .

ئه م فرمووده په یوه ندی به سی شته وه ههیه : زمانه وانێ ، فیهی ، پزیشکی .

سه بارهت به زمانه وانیه که ی : وشه ی (الطَّب) له زمانی عه ره بیدا ، بۆ چه ند مانایه که به کارهاتوو . له وانه چاکردن ده گوتریت : (طِبِّتْهُ) ئه گه ر چاکم کرده وه . ده شگوتریت : (له طِبِّ بِالْأُمُور) * واته : نه رم و نیانی و سیاسه تی به کاروباره کان ههیه . شاعیر ده لیت :
وَإِذَا تَغَيَّرَ مِنْ تَمِيمٍ أَمْرُهَا كُنْتُ الطَّبِيبَ لَهَا بِرَأْيِ ثَاقِبٍ
واته :

ئه گه ر کاروبار له هۆزی (بني تميم) گۆرا تو به پایه کی به جیی کاریگه ر سیاسه تیان بکه

له مانا کانیش دیسان (الحِذْق) ه واته : به سه لیه . (الجوهری) فرموویه تی : هه ر که سیکی لیها تووی به سه لیه به لای عه ره به وه پزیشکه ، (أبو عبید) ده لیت : بنچینه ی وشه ی (الطَّب) واته : لیها تووی و به سه لیه یی له شته کاندای . بۆیه به پیاو ده گوتریت (طب و طبیب) ئه گه ر زۆر لیها توو به سه لیه بوو تیایدا ، ئه گه رچی له بواریکی دیکه شدا بیت .

کەسانی تریش گوتویانە : (رجل طيبٌ) واتە : لێهاتوو بەسەلیقە ، بە پزیشک ناوبراوە لەبەر
لێهاتووی و زڕنگی . (علقمة) دەلێت :

فَإِنْ تَسْأَلُونِي بِالنِّسَاءِ فَإِنِّي
إِذَا شَابَ رَأْسُ الْمَرْءِ أَوْ قَلَّ مَالُهُ

خَيْرٌ بِأَدْوَاءِ النِّسَاءِ طَبِيبٌ
فَلَيْسَ لَهُ مِنْ وَدْهَنْ نَصِيبٌ

واتە :

ئەگەر سەبارەت بە ژنان لێم پرسن
ئەگەر پیاو سەری سپی بوو یا مالی کەم

من شارەزام بە نەخۆشیەکانی ژنان و پزیشکم تیایدا
لە خۆشەویستی ئەوان هیچ بەشێک ———ی نابێ

وقال عنترَةُ :

إِنْ تُغْدِي دُونِي الْقِنَاعَ فَإِنِّي
طَبٌّ بِأَخْذِ الْفَارِسِ الْمُسْتَلْتَمِ

واتە : ئەگەر پووێژەشەکت شل بکەیتەووە ، دەم و چاوت لەمن داپۆشیت و بتەوێت وازم
لێ بێنیت ، بزانه من شارەزاو لێهاتووم بە بردنی ئەو سوارەوی قەلغانی جەتگەکە ی پۆشیووە .

هەروەها لە ماناکانی (العادة) یە واتە : نەریت ، بۆیە لێرەدا دەگوترێت : (ليس ذلك
بطبي) واتە : ئەوە نەریتی من نی یە ، (فَرَوَةُ) ی کوپی (مُسِيك) دەلێت :

فَمَا إِنْ طَبْنَا جُبْنَ وَلَكِنْ مَنَايَانَا وَدَوْلَةُ آخَرِينَا

واتە : نەرێتمان و کارمان ترس نەبووە بەلکو مردنی خۆمان و ئاژاوەگێپی کەسانی تریو.

(أحمد) ی کوپی (الحسين المتنبي) شاعیریش دەلێت :

وَمَا التَّيُّهُ طَبِّي فِيهِمْ غَيْرَ أَنَّنِي
بَغِيضٌ إِلَيَّ الْجَاهِلُ الْمُتَعَاقِلُ .

واتە :

لوتبەرزی نەریتی من نیە سەبارەت بەوان
بەلام بێزارووە بەلامووە کەسێکی نەفامی خو بە ئاقل زان

ههروه‌ها له ماناكانی (السَّحَر) ه واته : جادوو بۆیه ده‌گوتریت : (رجل مطبوع) واته :
 پیاویکی جادوو لیکراوه ، له فهرمووده‌یه‌کی (صحیح) دا خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی
 بیّت _ بۆمان ده‌گیریت هه کهوا کاتی جوله‌که‌کان جادوویان له پیغه‌مبه‌ری خوا کرد ﷺ ، دوو
 په‌ری دانیشن یه‌کیکیان لای سه‌ری و ئه‌ویتریان لای پیی ، یه‌کیکیان گووتی : ئه‌م پیاوه
 چیه‌تی ؟ ئه‌ویتریان گووتی : (مطبوع) واته : جادووی لیکراوه . گووتی : (مَنْ طَبَّه) ؟
 واته : کی جادووی لیکردووه ؟ گووتی : فلان که‌سی جوله‌که .

(أبو عبید) ده‌لێت : له راستیدا به‌که‌سی جادوولیکراو گوتویانه : (مطبوعاً) چونکه
 وشه‌که‌یان بۆ مه‌به‌ستی دوونیازی به‌کاره‌یناوه ، بۆ نمونه عه‌ره‌به‌کان به‌که‌سی
 که‌زاستراویان گووتووه : (سلیم) چونکه که‌شبین بوونه به‌ساغ و سه‌لامه‌تی ئه‌و که‌سه ،
 هه‌روه‌ها به‌ده‌شتی بیابانی بی ئاوی فه‌وتینه‌ریان گووتووه : (مفاضة) واته : سه‌رکه‌وتن بۆ
 که‌شبینی ده‌ربهرین به‌سه‌رکه‌وتن و پرزگاریبون له‌تیاجوون له‌نیو ئه‌و بیابانه‌دا . هه‌روه‌ها بۆ
 چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه‌کانیش ده‌لێن : (الطَّب) * (ابن أبي الأسلت) ده‌لێت :

أَلَا مَنْ مُبْلَغُ حَسَّانَ عَنِّي أَسِحَّرَ كَـ______ أَنْ طَبَّكَ أَمْ جُنُونٌ
 واته :

ئاگادارین کی قسه‌کانم به‌حه‌سان ده‌گه‌یه‌نئ پزیشکیت جادوو بوو یا شیئی
 وَأَمَّا قَوْلُ الْحَمَّاسِيِّ :

فَإِنْ كُنْتَ مَطْبُوعًا فَلَا زِلْتَ هَكَذَا وَإِنْ كُنْتَ مَسْحُورًا فَلَا بَرَى السَّحَرُ
 واته :

ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تووشم بووه به‌هۆی تۆو خۆشه‌ویستی تۆوه‌ بووه ، داواکارم خوای تعالی
 به‌رده‌وامی بکات و ، نامه‌وی لاجپیت ، ئه‌گه‌ر جادوو بیّت یا نه‌خۆشی بیّت .

له م دێره شیعره دا شاعیر ووشه ی (مطبوب) ی بۆ جادوو به کارهێناوه ووشه ی (مسحور)
(یشی بۆ نه خووشی به کارهێناوه .

(الجوهری) ده لێت : به نه خووش ده گوتریت : (مسحور) *

(الطَّب) ، بفتح الطاء ، واته : زانایه به کاروبار ، ههروهها (الطبيب) یش واته : پزیشك ،
دیسان پیتی ده گوتریت : (الطَّب) ، (الطَّب) ، بكسر الطاء : واته کاری پزیشکیتی ، (الطَّب)
(، بضم الطاء ، ناوی شوینیكه قَالَهُ ابْنُ السَّيِّدِ وَأَشَدَّ

فَقُلْتُ هَلْ أَنْهَلْتُمْ بِطَبِّ رِكَابِكُمْ بِجَانِزَةِ الْمَاءِ الَّتِي طَابَ طِينُهَا
واته :

گروتم نایا یه که م جار ووشتره کانتان له (طَبُّ) ئاودا به و ئاوپیدانه ی که خاکه که ی چاکه

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((مَنْ تَطَبَّبَ)) به لام نه یفه رموووه ((مَنْ طَبَّ)) چونکه
ئهو ووشانه ی ده که ونه سه ر کیشی (التَّفَعَّل) په نجه پاده کیشن بۆ ئه وه ی خاوه نه که ی خوی
ده نوینی بۆ راپه پاندنی ئه و کاره و خوی تی به لده قورتینی و پایدیه په پرتنی به قورسی و
نار په حه تی نه گه ر له و بواره شدا لیها توو نه بی و پیاوی ئه و بواره ش نه بی ، له زمانی عه ره بیدا
ووشه ی به و هاوشیوانه زۆرن وه کو (تَحَلَّمَ) واته : میهره بانی ده نوینی ، (تَشَجَّعَ) واته :
غیره تی نواند ، (تصَبَّرَ) واته : ئارامگرتن ده نوینی ، چه ن دین ووشه ی دیکه ی به و
هاوشیوانه ش ، بۆیه له زمانی عه ره بیدا (تَكَلَّفَ) یان واته : خۆنواندن بۆ ئه بجامدانی شتیك
نه گه ر لیها تووش نه بی له سه ر ئه و کیشه داناوه ، شاعیرك ده لێت :

وقیسَ عَیْلانَ وَمَنْ تَقَیْسًا واته : خیلای (قَیْسَ عَیْلانَ) و ئه وانه ی خویان کردووه به (

قیس).

به لām سه بارهت به لایه نی شهرعی : پزشکی نه فام زامنه و و لیپرسینه وهی ده که ویتنه سهر ، چونکه نه گهره ولی فیژیون و کارکردنی به زانستی پزشکیداو ، پیشکوتنی به خووه نه بینی له بواری تیگه شتن و فیژیونیدا ، نه واه به و نه فامیهی خویه وه هیرش ده بات و نه فسه کان تیاده چینیّت و ، به هه له شهیه وه خوئی ده خاته مه ترسی نه نجامدانی نه و کاره وه که پیشتر نه نجامی نه دابوو ، به وهش نه خووش تووش ده کات ، بویه زامنی و لیپرسینه وهی ده که ویتنه سهر ، نه مهش (إجماع) واته کۆرای زانایانی خاوهن زانسته .

پیشه واه (الخطابي) ده فره میت : جیاوازیه که به دینا که م که واه نه که سهی کاری چاره سه رکردن ده کات نه گهر سه رپیچی کردو له سنوور چووه دهره وه ، زیانی به نه خووش گه یاند زامنه و لیپرسینه وهی ده که ویتنه سهر ، نه واه سهش که زانستی که یا کاری نه نجام ده دات به بی زانیکی ته واه سه رپیچیکاره وه له سنوور چۆته دهره وه ، نه گهر له نه نجامی نه و کاره وه که ده یكات زیانی که بۆ نه خووش دروست بوو زامنی (الدية) ه که ی^(۱۸۱) ده کات و ، (القود)^(۱۸۲) له سه ر لاده چیت ، چونکه به زۆرداری نه و کاره ی نه نجام نه داوه به بی مولّهت وهرگرتن له نه خووشه که ، (الدية) ی تاوانکردنی نه و که سهی خوئی کردووه به پزشکی ده که ویتنه نه ستوی خزم و که سوکاری له بابه وه به پیی گوشتاری ههره موو زانایان .

۱۸۱ _ الدية : نه و پاره و مالهیه که پیویست ده بی له سه ر که سهی تاوانبار به هوی تاوانه کهیه وه ، ده دریت به و که سهی تاوانه که ده رهق کراوه یا به خاون و که سوکاری . بروهانه : پوختهی فیهی شهریهت : ماموستا طارق هه مه وهندی . وهرگیر .

۱۸۲ _ القود : واته کوشتنی تاوانبار له جیاتی نه و که سهی کوشتویه تی ، بروهانه : علم أصول الفقه ، الدكتور عبدالکریم زیدان ، وهرگیر .

دهلیم _ (ابن القیم) _ به شهكان پینجن :

یه که میان : پزشکی که به سلیقه ههقی داوه به کار و پیشه که و دهستیشتی تاوانی نه کردوو ، به لام له دهره نجامی کاره که یه وه که له لایه ن شهره وه پئی پیدراوه ، هه ستاوه به چاره سه رکردنی که سیک و بووه به هوی زیان پیگه یاندنی نه دمايکی ، یا خود نه فسی له ناوبردوو ، یا زیانی به سیفه تیکی نه و که سه گه یاندوو ، نه مه زامنی و لیپرسینه وهی له سهرنی یه به پیکه وتنی زانایان (بالاتفاق) ، چونکه نه و زیان پیگه یاندنه دهره نجامی کاریکی پئی پیدراوه له لایه ن شهره وه ، وه کو نه و که سهی که خه ته نهی مندالیکی کردو ، ته مه نی منداله که گونجای خه ته نه کردنه که یه ، ههقی داوه به کار و پیشه که ، به لام زیانی گه یاندوو به نه دماه که یا به منداله که ، زامنی و لیپرسینه وهی نی یه ، ههروه ها نه گه ره ره جیگه یه کی جهستهی مروفتیکی عاقلی براند بۆ هه ره هویه ک بیت ، له کاتی خویداو به شیوهی پتویست به لام زیانی پیگه یاند ، زامنی و لیپرسینه وهی نابیت ، بویه زیان پیگه یاندنی مروفت له نه نجامی هه موو کاریکی پئی پیدراوی شهره وه که به نه نقهست و دهستدریژی نه کرابی ، زامنی و لیپرسینه وهی نی یه ، وه کو (الحد) به پیکه وتنی هه موو زانایان ، وه (القصاص) یش به به لای جه ماوه ری زانایانه وه (الجمهور) ، نه مه به پیچه وانهی پیشه وا (أبي حنيفة) وه یه ، چونکه نه م پیشه وایه زامنی و لیپرسینه وهی بۆ داناوه ، ههروه ها ته مبی کردن و نه ده بدان (التعزیر) ، هه ستانی پیاو به لیدانی خیزانی ، ماموستا به لیدانی مندالی خویندکار ، نه و که سهی وه لاخیک به کری دهگری هه موو نه مانه زامنی و لیپرسینه وهی نابیت ، به پیچه وانهی پیشه وایان (أبوحنيفة) و (الشافعي) وه که زامنی و لیپرسینه وه یان بۆ داناوه ، به لام پیشه وا (الشافعي) لیدانی وه لاخی جیا کردو ته وه ، بویه به گشتی یاسای به شه که له یه که دهنگی و جیاوازی زانایاندا به م جوړه یه : زیان گه یاندن به مروفت به هوی نه نجامدانی تاوانیکه وه زامنی و لیپرسینه وهی بۆ ده کړیت ، به لام نه گه ر زیانی به مروفتیک گه یاند له دهره نجامی به جیهینانی پتویستیه که وه بۆ که سه که ، نه وا زامنی ناکړیت به پیکه وتنی زانایان ، نه وهشی ده که ویته نیوانه وه جیاوازی تیدایه . (أبوحنيفة) زامنی به پتویست داناوه به

په‌هایی ، (أحمد) و (مالك) زامنیان پوچکردۆته‌وه ، پێشه‌وا (الشافعي) جیاوازی ده‌کات له‌ نێوان ئەندازه‌دانراو (المقدّر) که زامنی بۆ پوچکردۆته‌وه ، نه‌ندازه‌دانراو (غیر المقدّر) دا که زامنی بۆ داناوه . چونکه پێشه‌وا (أبوحنيفة) وای ته‌ماشاش کردووه که کاتیک مۆله‌تیان داوه به‌ ئەنجامدانی کاره‌که له‌ راستیدا مه‌رجی ئەوه‌شیان داناوه که‌وا ساغ و سه‌لامه‌ت بن ، به‌لام پێشه‌وايان (أحمد) و (مالك) وایان ته‌ماشاش کردووه که کاتیک مۆله‌تیان داوه کاره‌که‌یان بۆ ئەنجام بدری ، ئیتر خۆی بۆ خۆی زامنی نه‌هێلاوه ، به‌لام پێشه‌وا (الشافعي) ته‌ماشای کردووه که‌وا ئەو شتانه‌ی ئەندازه‌و ژماره‌یه‌کی بۆ داناوه توانای که‌مکردنه‌وه‌ی نی یه ، چونکه له‌ پله‌ی ده‌قدايه ، ئەوه‌ش که ئەندازه‌و ژماره‌یه‌کی بۆ دانه‌نراوه وه‌کو _ ته‌مبی کردن و ئەده‌بدان (التعزیرات والتأديبات) شیوازیکی (إجتهادي) هه‌یه‌و لی‌رده‌دا ئەگه‌ر زیانی پێگه‌یه‌نرا ، زامن ده‌کریت ، چونکه بۆچۆنی ده‌ستدریژی لی‌ده‌کرێ .

به‌شی دووهم : که‌سیکی خۆ به‌ پزیشک کاری نه‌فام ده‌ستی کرد به‌ چاره‌سه‌رکردنی که‌سیک و ، زیانی پی گه‌یاند ، لی‌رده‌دا ئەگه‌ر که‌سی تاوان لی‌کراو زانیبیتی پزیشکه‌که نه‌فامه‌و ، له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا مۆلتی دابی ، ئەوا زامنی و لی‌پرسینه‌وه‌ی له‌ سه‌ر نابێ ، ئەم شیوه پێچه‌وانه‌ی فەرمووده‌که‌ی پێشوونی یه ، چونکه میان‌ه‌و (السياق) به‌هێزی گوفتاری ناوه‌پۆکی فەرمووده‌که‌ی باسی ئەوه ده‌کات که‌وا فریوی دابی و گومانی وای بۆ دروست کردبێ که پزیشکه‌و ، پزیشکیش نه‌بێ ، به‌لام ئەگه‌ر نه‌خۆش وای گومان به‌رببێ که پزیشکه‌و ، مۆله‌تی پێدابی چاره‌سه‌ری بکات له‌ به‌ر ئەوه‌ی وای زانیوه ده‌زانێ ، لی‌رده‌دا پزیشکه‌که زامنه‌و لی‌پرسینه‌وه‌ی لی‌ده‌کریت له‌ به‌ر ئەو تاوانه‌ی به‌ده‌سته‌کانی ئەنجامی داوه ، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر پزیشکه‌که وه‌سفی ده‌رمانپکی کرد بۆ ئەوه‌ی نه‌خۆش به‌کاری بینیت ، نه‌خۆشیش وای زانیوه له‌ پواتگه‌ی زانینی ته‌واوه‌وه‌ بۆی وه‌سف کردووه به‌لام زیانی پی گه‌یاند ، ئەوا پزیشکه‌که زامنی و لی‌پرسینه‌وه‌ی بۆ ده‌کریت ، له‌ فەرمووده‌که‌دا وا ده‌رده‌که‌وێت یا ناشکه‌رایه .

بهشی سیهام : پزشکی لیهاتوو ، مؤله تی درا ، ههقی داوه به کاروپیشه که ، بهلام دهستی ههلهی کردو ، سنوری بهزاند بۆ نهندامیکی ساغ و زیانی پیگه یاند ، وهکو : کهسیکی خهته نه کار دهستی گهشته سه ره خره کهی نهندامی نیرینه و زیانی پیگه یاند ، زامنی ولتپرسینه وهی ههیه ، چونکه تاوانیکی ههلهیه ، پاشان نه گهر ئه و پاره و ماله ی به هوی زامن کردنی تاوانه ههله که یه وه لئی دهستینریت سی یه ک و زیاتر بوو ، ده که ویتته نهستوی خزم و که سوکاری ، نه گهر خهزم و که سوکار نه بوو ئایا (الدیه) هه که له ماله کهی خوی دهدریت ، یا له (بیت المال)ی موسلمانان ؟ دوو گوفتاری تیدایه : بریتین له دوو (ریاوی)ی ئیمامی (أحمد) . گوتراوه : نه گهر پزشکی که له (أهل الذمة)^(۱۸۳) بوو ، نه وادهبی له پاره و مالی خوی بیدات ، نه گهر موسلمانیش بوو ، نه و دوو (الروایة) تهی تیدایه ، له کاتی که نه گهر (بیت المال) نه بوو ، یا (بیت المال) له توانایدا نه بوو ، ئایا (الدیه) که لاده چیت ، یا پیویسته که سی تاوانبار له مالی خوی بیدات ، دوو پووی تیدایه به ناویانگترینیان : لاجون و نه مانیه تی.

بهشی چوارهم : پزشکی به سه لیهی لیهاتوو له پیشه کهیدا ، (إجتهد)ی کردو ده رمانیکی بۆ نه خۆش وه سف کرد ، بهلام له (إجتهد) هه کهیدا ههلهی کردو ، بۆیه هوی کوشتنی نه خۆشه که ، ئه مه له پوانگهی دوو (الروایة) وه لیکه دریتته وه یه که میان : (الدیه)ی کوژراوه که له (بیت المال) دهدری . دووهم : ده که ویتته نهستوی خزم و که سوکاری پزشکی که ، ئیمامی (أحمد) له کتیبی (خطأ الإمام والحاكم) دا بریاری له سه ره ئه م دووانه داوه .

۱۸۳ _ أهل الذمة : نه واهول بریارده ره خاون کتیبانهن که سه رانه دهدهن به پیشه وای موسلمانان به رامبه ره به پاراستنی سه ره مالیان ، بۆیه پیشه واش دلنیا یان دهکات که و له ئاسایشدا دهبن له لایه ن موسلمانانه وه ، وه ده ولتی ئیسلام پارێزگاری له خوین و ئابو مالیان دهکات ، بهوانه : پوخته ی فیهی شریعت ، ماموستا طارق هه مه وهندی . وه رگێپ .

به‌شی پینجه‌م : پزیشکیکی لی‌هاتوو ، هه‌قی به کارو پیشه‌که‌ی داوه ، به‌لام زیاده گۆشتیکی له جه‌سته‌ی پیاویک یا مندالیک ، یا شیتیک بری به‌بی موله‌تی خوی ، یا به‌بی موله‌تی به‌خیوکاری ، یا خه‌ته‌نه‌ی مندالیک کرد به بی موله‌تی به‌خیوکاری و بو به هوی زیان پیگه‌یاندنی ، هاوه‌لانمان گوتویانه ، زامنی و لی‌پرسینه‌وه‌ی لی‌ده‌کریت ، پیده‌چی به په‌هایش زامنی نه‌کریت ، چونکه نه‌و پزیشکه چاکه‌کاره‌و ، چاکه‌کاریش تۆله‌ی لی وهرناگیریت‌وه . له لایه‌کی تریشه‌وه نه‌گه‌ر تاوانبار بی و ده‌ستدریژی کردبی ، موله‌تدانی به‌خیوکار زامنیه‌که‌ی له سه‌ر لانا‌بات ، نه‌گه‌ر ده‌ستدریژی نه‌کردبی ، نه‌وا هیچ پوویه‌ک به‌دینا‌کریت بۆ زامنکردنی .

نه‌گه‌ر گوت : نه‌و به ده‌ستدریژیکار داده‌نری له‌کاتی موله‌ت نه‌دانی‌داو ، به ده‌ستدریژیکاریش دانانریت نه‌گه‌ر موله‌تی درا .

ده‌لیم _ (ابن القیم) _ ده‌ستدریژیکردن و نه‌کردنی له پاستیدا ده‌گه‌ریت‌وه بۆ کرداره‌که‌ی خودی خوی ، بۆیه موله‌تدان و موله‌ته‌دان هیچ کاریگه‌ریه‌کی نابی . نه‌مه‌ش جیی تیروانینی زیاتره .

به‌شیک :

له فه‌رمووده‌که‌ی پیشوودا ووشه‌ی (الطیب) واته پزیشک نه‌و که‌سه‌یه که چاره‌سه‌ر ده‌کات به وه‌سفی و به‌گوفتاری و ، له زامانی عه‌ره‌بیدا ووشه‌ی (الطبائي)یشی پی ده‌گوتریت و ، هه‌روه‌ها ووشه‌ی پزیشک که‌سانی چاو‌پژیش ده‌گریت‌وه که به میله‌که‌یان چاو‌ان ده‌ریژن و ، برین‌سازانیش ده‌گریت‌وه که به نه‌شترو مه‌له‌مه‌کانیان چاره‌سه‌ری ده‌که‌ن و ، خه‌ته‌نه‌کاریش ده‌گریت‌وه که به موسه‌که‌ی خه‌ته‌نه ده‌کات و ، خوین‌گریش ده‌گریت‌وه که به نه‌شته‌ره‌که‌ی خوین ده‌گریت و ، که‌له‌شاخ‌گریش ده‌گریت‌وه که به پیاله‌ی خوین‌گرتن و نه‌شته‌ره‌که‌ی که‌له‌شاخ ده‌گریت و ، نه‌و که‌سانه‌ش ده‌گریت‌وه که به‌سته‌رو پیچه‌که‌کانیان ئی‌سکی شکاو ده‌گرنه‌وه‌و ، که‌سی داخکاریش ده‌گریت‌وه که به ئامیری داخ‌کردنه‌که‌ی و

به ناگر داخ دهكات و ، ئه كه سه ش ده گریته وه كه گۆزه كی (بقریته) چاره سه ری نه خوش دهكات له ژیره وه .

به یه كسانی نه گهر چاره سه ری ئاژه لێك بكات ، یا چاره سه ری مرۆفێك بكات ، ناوی پزیشك له پووی زمانیه وه بۆ هه موو ئه مانه به كاریت ، خه لكیش كه ووشه ی پزیشکی تاییه ت کردوو به هه ندی له جۆره كانی پزیشكه وه نه ریتێکی نوی یه ، وه كو چۆن خه لگی زاراو ه ی (الدابة) یان له زمانی عه ره بیدا تاییه ت کردوو به ئاژه له وه نه گه رچی مانای ووشه كه زۆر له وه فراوانتره .

به شێك سه باره ت به و شتانه ی كه ده بی پزیشکی به سه لیه ره چاوی بكات :

پزیشکی لیها توو ، ئه و پزیشكه یه كه له بواری چاره سه ردا بیست شت له بهر چاوه گریت :
یه كه میان : ته ماشا كرنی جۆری نه خۆشیه كه بۆ ئه وه ی بزانی ت چ نه خۆشیه كه .
دوو ه م : ته ماشا كرنی هۆی نه خۆشیه كه واته له چیه وه پویدا وه ، ئه وه كار ه کارایه ی بووه به هۆی دروست بوونی چیه .

سی یه م : هیزی نه خۆش و ، ئایا توانای به رگری نه خۆشیه كه ی هیه ، یا هیزی له نه خۆشیه كه لاواز تره ؟ نه گه ر توانای به رگری نه خۆشیه كه ی هه بوو ، به سه ریدا زال بوو ، له گه ل نه خۆشیه كه دا به جیی دیلی و ، ده رمان به كارنا هیئیت .

چواره م : میزاجی سروشتی جهسته چی یه ؟

پینجه م : میزاجی دروست بووی نوی به پینچه وانیه ی پیره وی سروشتی .

شه شه م : ته مه نی نه خۆش .

حه وته م : کاتی ئیستا له وه رزه كانی سال داو ئه وی پپی گونجا وه .

هه شته م : نه ریتی كه پپی پاها توه .

تۆیه م : نیشتمانی نه خۆش و خاكه كهی .

دهیه م : بارى ههوا له كاتى نه خۆش كهوتندا .

يازدهیه م : ته ماشاكردنى دهرمانى گونجاوى دژ به نه خۆشیه .

دوازدهیه م : ته ماشاكردنى هیزی دهرمان و پله كهی ، هاوكیشی له نیوان دهرمان و هیزی

نه خۆش .

سیازدهیه م : دهبی هه موو مه به ستی پزیشك بۆ لابردنى نه خۆشیه كه نه بیئت به ته نها ،

به لكو دهبی هۆشی خۆی به كار بیئیت بۆ لابردنى نه خۆشیه كه به جۆرێك دلتیا بیئت له وهی

نابی به هۆی دروستبوونی نه خۆشیه کی قورستر ، بۆیه ههركات لایبردو دلتیانه بوو له وهی كه

نابی به هۆی پوودانی نه خۆشیه کی قورستر ، نه خۆشیه كه له سه ر بارى خۆی ده هیلتیه وه ،

هیزی خۆی ئاراسته دهكات بۆ ئاسان كردن وهیمن كردنه وهی نه خۆشیه كه و ئه مه ش پیوسته و

ئهرکی سه رشانه ، وهكو نه خۆشی ده مه رگه كان ، چونكه ههركات به برین و وهستاندن

چاره سه ركرا ، ترسی پوودانی نه خۆشی له وه قورستری لیده كریت .

چواردیهیه م : چاره سه ر بكری به ئاسانترین و ئاسانتر ، بۆیه له چاره سه ركردن به خۆراك

واز ناھینئ و بجیئت بۆ دهرمان مه گه ر له كاتى ده ست نه كه وتنیدا ، دهرمانى ئاویتته

به كارناھینئ مه گه ر له كاتى ده ست نه كه وتنى دهرمانى ساده دا ، بۆیه له لیها تووی پزیشكه

ئه گه ر چاره سه رى خۆراكى له جیاتى دهرمان به كار بیئیت و ، دهرمانى ساده له جیاتى

دهرمانى ئاویتته به كار بیئیت .

پازدهیهیه م : ته ماشای نه خۆشیه كه بكات ، ئایا له توانادایه چاره سه ر بكریت یا نه ؟

ئه گه ر نه توانرا چاره سه ر بكریت ، پیزی پیشه و كاره كهی ده پاریزی و ، ته ماعكارى هانى

نادات بۆ هه ستان به چاره سه ركردنێك هیه سوودیكى نه بیئت . ئه گه ر له توانادا بوو

چاره سه ر بكریت ، ئینجا ته ماشا دهكات ئایا له توانادایه لابریت به ته واوی یا نه ؟ ئه گه ر

بۆی دەرکهوت له توانادا نی به تهواوی لابریت ، ئینجا ته ماشا دهکات ئایا له توانادایه سووک بکریته وه یا هه رنه بی کهم بکریته وه ؟ نه گه ر نه توانرا کهم بکریته وه ، ته ماشای کرد ئه و په پری توانا له وه ستاندن و نه هیشتنی فراوان بونیدایه . ئه و کاته مه بهستی چاره سه ره که ی بۆ ئه و شته ئاراسته دهکات و ، یارمه تی به هیزیوونی که سی نه خو ش و ، لاوازیوونی ماده یی نه خو شیه که ده دات .

شازده یه م : ده ستکاری تی که لاوه که نه کات و هه لئه سیّت به دهرهاویشتنی پیش پیگه یاندنی ، به لکو مه بهستی خو ی ئاراسته دهکات بۆ پیگه یاندنی ماده ده که ، نه گه ر پیگه یی ، ئینجا ده ست دهکات به دهرهاویشتنی .

حه قده یه م : ده بی له بواری نه خو شیه کانی دڵ و پوح و دهرمانه کانیدا شاره زایی ، ئه وه ش بنچینه یه کی گه وره یه بۆ چاره سه رکردنی جهسته ، چونکه کاردانه وه ی جهسته و سروشتی به رامبه ر به نه فس و دڵ کاریکی ئاشکه رایه و ، پزیشکی ش نه گه ر شاره زابوو به نه خو شیه کانی دڵ و چاره سه ره کانیان ، ئه و جا ده بی به پزیشکیکی ته واو ، ئه و که سه ش شاره زایی به وه نه بی ، نه گه رچی لیها تووش بی له چاره سه رکردنی سروشت و باره کانی جهسته دا نیوه پزیشکه ، هه ر پزیشکیکی ش تیماری نه خو ش نه کات به پشکنینی دلی نه خو ش و چا کردنی و ، به هیزکردنی پوحی و هیزه کانی به خه یرو چا که داری و ، نه نجامدانی کرده وه ی خه یرو ، چا که کردن به رامبه ر به خه لک و ، پوو کردنه خواو پۆزی دوا یی ، ئه وه پزیشک نی یه ، به لکو خو به پزیشکاریکی بیتوانایه . گه وه رترین چاره سه ره یه کانی نه خو شیش نه نجامدانی کرده وه ی خه یرو ، چا که کردن به رامبه ر به خه لک و ، زیکرو ، نزاو پارانه وه و ، لافه لاف و ، ته وه کردنه ، ئه م کرده وانه کاریگه ریه کی به هیزی له دور خستنه وه ی نه خو شیدا هه یه ، به ده سته یینانی شیفاش به و کرده وانه گه وره ترو کاریگه رتره به به راوردی دهرمانه سروشتیه کان ، به لām ئه مه ده که ویتته سه ر ئاماده یی نه فسی نه خو ش و قبو لکردنی و بیرو باوه پری به وانه و سودی .

هه ژدهیه م : ئاسان كردن و ئارامكردنهوهی نهفسی نهخۆش و ، بهسۆزو نهرمى مامه له
لهگه له كردنى ، بههاوشیوهی مامه له كردنى منداڵ .

نۆژدهیه م : جۆرهكانی دهرمانه سروشتی و ئیلاهیەكان بهكار بێنیت ، چارهسهر كردن به
خهیاڵكردن (التخییل) بهكار بێنیت ، چونكه پزیشكه لیها توهكان له بوارى بهكار هیئانی
خهیاڵكردن (التخییل) كردهوهگهلیكى سهرسوپمێنیان هیه كه دهرمانهكان ناگه به ئاستی
، بۆیه پزیشكى لیها توه له ههموو یارمهتیدهرك سوود وهردهگریت بۆ چارهسهر كردنى
نهخۆشیهكه .

بیسته م : باشتترین دهستهلاآتى كاری پزیشكه ، كهوا چارهسهر و چارهسازیهكهى له
سهر شهش پایه دامهزێنیت : پاراستنى تهندروستیه ههبووهكه ، گهپانهوهی تهندروستیه
وونبووهكه به گوێرهی توانا ، لابردنى نهخۆشیهكه یا كه مكردنهوهی بهگوێرهی توانا ، نهگهر
دوو خراپه (مفسدة) ههبووه لهسێت بهلابردنى گهورهترینیان ، له كیسانى بچوكتین
بهژهوهندى (مصلحة) له پێناو بهدهستهێنانى گهورهترینیاندا ، له سهر ئهم شهش بنچینه
چارهسهرهكان دهخولێنهوه ، بۆیه ههر پزیشكێك ئهمه پیشهى نهبیته كه بۆی بگهڕێتهوه ،
ئهوه پزیشك نى یه . والله أعلم .

بهشیك سهبارته بهوهی كه دهبى پزیشك

رهچاوى باروچاڵى نهخۆش بكات :

لهبهر ئهوهی نهخۆش چوار بارى هیه : دهستهپێكردن ، بهرزبوونهوه ، كۆتایی و ، نهمان
بۆیه پێوسته پزیشك چاودێرى ههر بارێك له بارهكانى نهخۆشیهكه بكات بهوهی بۆی دهشیته
و گونجایهتى ، بۆ ههر بارێكیش ئهوه بهكار بێنیت كه پێویسته تیايدا بهكار بێت . بۆیه له
خاڵى دهستهپێكردنى نهخۆشیهكهدا ، ئهگهر تهماشای كرد سروشت پێویستى به جولااندنى

پاشماوه خراپه‌كانه و پتویسته دهرهاویشتنی بۆ بکریّت ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مادده خراپه‌كان پینگه‌یوه ئیتر ده‌ست به‌وه ده‌کات ، ئه‌گه‌ر جولاندنی پاشماوه خراپه‌کانی له‌ده‌ست چو له‌ خالی ده‌ستپیکردنی نه‌خۆشیه‌کدا له‌به‌ر هه‌ر کۆسپیک قه‌ده‌غی بکات ، یا له‌به‌ر لاوازی هیزی نه‌خۆش و به‌رگه‌نه‌گرتنی بۆ کاری دهرهاویشتن ، یا به‌هۆی ساردی وهرزه‌وه ، یا له‌به‌ر که‌مته‌رخه‌میه‌ک پویداوه ، پتویسته وریا بیّت ئه‌و په‌پی وهریایی که‌ کاری دهرهاویشتنه‌که‌ی بۆ نه‌کات له‌ خالی به‌رزبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌کدا ، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌نجامی دا ، سه‌روشت پاده‌میڤی و خوی خه‌ریک ده‌کات به‌ دهرمانه‌که‌وه‌و ، واز له‌ چاره‌سازی نه‌خۆشیه‌که‌و به‌رگریکردنی دینی به‌یه‌کجاری ، نمونه‌نشی وه‌کو نمونه‌ی : که‌سیکه‌ ده‌چیته‌ لای سوارچاکی که‌ سه‌رقالی جینگه‌کانی دوژمنه‌ ، خه‌ریکی ده‌کات به‌ کاریکی تره‌وه . چونکه‌ له‌م باره‌دا پتویسته یارمه‌تی سروشت بدات بۆ پاراستنی هیز چه‌ند له‌ توانادا بوو .

ئه‌گه‌ر نه‌خۆشیه‌که‌ کۆتایی هات و وه‌ستاو هیور بویه‌وه ، ده‌ست به‌ دهرهاویشتنی و ، پشه‌کیش کردنی هۆکاره‌کانی ده‌کات ، ئه‌گه‌ر گه‌شته‌ خالی نه‌مان ، ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی زیاتر بۆ شایسته‌ ده‌بی . نمونه‌ی ئه‌مه‌ش وه‌کو نمونه‌ی دوژمنیکه‌ هیزی ته‌واو بیّت و ، چه‌کیشی پی نه‌ما بیّت ، فه‌وتاندنی ئاسان ده‌بیّت ، ئه‌گه‌ر پشتی هه‌لکردو ده‌ستی به‌ هه‌له‌هاتن کرد ، فه‌وتاندنی ئاسانه‌تره‌ ، چونکه‌ توندی و لی‌هاتوویی له‌ سه‌ره‌تادایه‌ ، هه‌روه‌ها باری دهرهاویشتن و ، فراوانی هیزی ، دهرمان و نه‌خۆشیش به‌وشیوه‌یه .

به‌شیک سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ پزیشک به‌ سه‌لیقه‌

له‌ ئاسانه‌ترین هه‌ چاره‌سازی ده‌کات :

پزیشکی لی‌هاتوو هه‌رکاتیک بتوانیّت چاره‌سازی به‌ ئاسانه‌ترین بکات ، ده‌بی‌ وازی لی نه‌هیننیت و بچیته‌ سه‌ر قورسترین چاره‌سازی ، به‌لکو پله‌ به‌ پله‌ له‌ لاوازترین هه‌ ده‌چیته‌ سه‌ر به‌هینترین ، به‌لام ئه‌گه‌ر ترسا له‌وه‌ی له‌ ئه‌نجامی به‌کارهینانی دهرمانی لاوازه‌وه‌ هیزی

نەخۆشەكە لە ناو بچیت ، ئەوا یەكسەر دەرمانی بەهێز بەكاردیئێ ، لە چارەسەرکردنیشدا لە سەر یەك بار ناوەستی و تەنها یەك چارەسەر بەكاریئێ ، چونكە سروشتی نەخۆشیەكە لە سەر دەرمانەكە پادیت و ، توانای بەرگەگرتنی دەرمانەكەى بۆ پەیدا بێت و نەخۆشیەكەش ھەر بمیئیتەو ، دەرمانە بەهێزەكانیش لە وەرژە بەهێزەكاندا بەكار ناھێنیت ، پێشتریش ئاماژەمان پێدا كە تاوھكو توانای چارەسەرکردنی بە خۆراك ھەبێ ، دەرمان بەكار ناھێنێ ، ئەگەر ئالۆزیەكیشی لا دروست بو و نەیزانی نەخۆشیەكە گەرە یاخود ساردە ، دەست بە چارەسەرکردن ناكات تاوھكو بۆی پوون دەبێتەو ، ھەركات ترسی لە دەرەنجامی نەخۆشیەكە ھەبوو ئەگەر دەرمانیكى بۆ بەكارھێنا ، ئەوا دەرمانەكەى بۆ تاقي ناكاتەو ، ھیچیشی تێدا نی یە ئەگەر دەرمانەكەى تاقيكردەو لە بارێكدا ئەگەر ھیچ ترسیكى نەبوو لەوھى شۆینەواریكى خراپ دروست بكات .

ئەگەر چەند نەخۆشیەكیش كۆبونەو ، دەست بە چارەسەرکردنی ئەو دەكات كە یەكێك لەم خەسلەتانەى تێدا یە :

یەكەمیان : چاكبونەوھى ئەوێتر لە سەر چاكبونەوھى ئەم وەستابى وەكو ئاوسان و برین ، لێرەدا دەست بە چارەسەرى ئاوسانەكە دەكات .

دووەم : دانەیەکیان ھۆكارى دروستبوونی ئەوێتر بێ وەكو (السَّدة) و (الحمى العفنة)^(١٨٤) ، لێرەدا دەست دەكات بە لابردنی (السَّدة) كە چونكە ھۆكارى دروستبوونی تاكە یە .

سێ یەم : دانەیەکیان لەوێتر گرنگتر بێ ، وەكو نەخۆشیەكى توندو نەخۆشیەكى درێژخایەن ، لێرەدا دەست دەكات بە چارەسەرکردنی نەخۆشیە توندەكو ، لە گەڵ ئەوھشدا ئەوێتر فەرماوش ناكات ، ئەگەر نەخۆشیەك و نەخۆشیەكى كات بەكات كۆبونەو ، دەست

١٨٤ _ السَّدة : ناویكە بۆ ھەر شتێك لە نێو جەستەدا بێ لە ھاوچۆی شتێكى تر بگرێ .

الحمى العفنة : تايەكە بەھۆی یەكێك لە چوار تێكەڵاوەكو دروست دەبێ كە (الصفراء والسوداء) و خوێنی و بەلغەمى ، بڕوانە : مەلا محمودى گەڵاڵەبى ، قاموسى پستە .

دهکات به چاره سه رکرنی نه خۆشیه که ، مه گه نه خۆشیه کات به کاته که (العَرَض) به هیزتری و هکو (القُولنج)^(١٨٥) ، لیڤه دا دهست دهکات به نیشته وهی ئازاره کهو ، پاشان (السَّدة) که چاره سه ر دهکا . نه گه ر تواناشی هه بوو له جیگهی چاره سه رکردن به ده هاویشتنی ماده کان ، جۆری چاره سه ری دیکهی وه کو برسیتی و پۆژوو یا نووستن به کاریتی باشتره ، با کرداری ده هاویشتن ئه نجام نه دات ، نه گه ر ویستی پاراستنی هه ر ته ندروستی هکی بوو ، با به هاویشیه کان و ویکچوه کان بیپاریزیت ، نه گه ر ویستی گواستنه وه شی هه بوو بۆ باریکی چاکتر له خۆی به دژ ده یگواستیته وه .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبه ری خوا ﷺ به خوپاراستن لهو نه خۆشیانه ی ده تریته وه به سروشتی و رینمایی کردنی که سانی ته ندروست به خۆدورخستنه وه لهو که سانه ی تووشی بوونه :

ثَبَّتَ فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، أَنَّهُ كَانَ فِي وَقْدٍ ثَقِيفٍ رَجُلٌ مَجْنُومٌ ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ ((ارْجِعْ فَقَدْ بَايَعْنَاكَ))^(١٨٦) .

واته : له (جابر ی کوپی (عبدالله) وه _ خوی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : شانه ده که ی هۆزی (ثقیف) پیاویکی گولی تیدا بوو ، نه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی بۆ ناد : ((بگه پیره وه پیه مانمان له گه ل به ستووی)) .

١٨٥ _ القُولنج : نه خۆشیه که له ریخۆله دا پهیدا ده بی و پیسای و با به ئهسته که له کۆم دیته ده ره وه و مۆکه شی ده گه پیتته وه بۆ هه وکردنی کۆلۆن ، به وانه : فه ره ته کی ده ریا . وه رگێڤ .

١٨٦ _ صحیح : رواه مسلم (٤ / ١٧٥٢) بلفظ : ((إنا بايعناك فارجع)) واته : به بیژه ی : ((نئمه په یمانان له گه ل به ستووی بگه پیره وه)) .

وَرَوَى الْبُخَارِيُّ فِي "صَحِيحِهِ" تَعْلِيْقًا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((فِرَّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفِرُّ مِنَ الْأَسَدِ))^(١٨٧).

واته : له (أبي هُرَيْرَة) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : ((له كهسى گول هەلبى وهكو چۆن له شێر هەلبى)) .

وَفِي "سُنَنِ ابْنِ مَاجَه" مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ : ((لَا تُدِيمُوا النَّظَرَ إِلَى الْمَجْدُومِينَ))^(١٨٨).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆى وياپيشى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووى : ((به بهردهوامى ته ماشاى كهسى گول مه كهن)) .

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((لَا يُورِدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ))^(١٨٩).

واته : له (أبي هُرَيْرَة) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووى : ((خاوهن ووشترى نهخۆش با ووشتره كانى نه باته سه رئاوى خاون ووشترى ساغ)) .

وَيَذْكُرُ عَنْهُ ﷺ: كَلَّمَ الْمَجْدُومَ وَبَيْنَكَ وَبَيْنَهُ قَيْدٌ رُمَحٍ أَوْ رُمَحَيْنِ^(١٩٠).

١٨٧ _ صحيح : أخرجه البخاري (١٠ / ١٣٢) .

١٨٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٢٠٧٢) ، وابن ماجه (٣٥٤٣) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٠٦٤) .

(.

١٨٩ _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦٦ ، ١٧٩) ، ومسلم (٧ / ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) .

واته: له پیغه مبه‌ری خواوه ﷺ باسکراوه : له گه‌ل که‌سی گولدا بدووی با دووری نټوان تو و نه‌و نزیکه‌ی پمیک یاخود دوو پم بیټ .

نه‌خو‌شی گولی چی یه ؟

نه‌خو‌شی گولی : نه‌خو‌شیه‌کی خراپه به‌هوی بلا‌وبونه‌وی (المرء السوداء) هوه له هه‌موو جه‌سته‌دا پرووده‌دات و ، میزاجی نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌و پرووخسارو شی‌وازیان خراپ ده‌کات ، پیده‌چی له کۆتادا په‌یوه‌ندی نه‌و نه‌ندامانه تی‌ک بجیت تا ده‌پزین و ده‌که‌ون ، له زمانی عه‌ره‌بی‌دا به (داء الأسد) یش ناوبراوه ، سه‌بارت به‌م ناوه‌ش پزیشکان به‌سی بۆ‌چون لیکیان داوه‌ته‌وه یه‌که‌میان : چونکه به‌ زۆری تووشی شیر ده‌بی ، دووهم : چونکه نه‌م نه‌خو‌شیه پرووی که‌سی تووشبوو مۆ‌پو مۆن ده‌کات و ده‌یچوینیت به‌ شی‌وه‌و شی‌وازی شیر ، سی‌یه‌م : که‌سی تووشبوو به‌م نه‌خو‌شیه پاری نه‌وانه ده‌کات که‌ نزیکه‌ی ده‌بنه‌وه‌و ده‌یانکوژیت وه‌کو شیر .

نه‌م نه‌خو‌شیه به‌لای پزیشکانه‌وه نه‌خو‌شیه‌کی ته‌نراوه‌ی نه‌م بۆ نه‌وه ، نه‌و که‌سه‌ی نزیکه‌ی که‌سی گول و تووشبوو به‌ نه‌خو‌شی سیل ده‌بیته‌وه هه‌ر به‌ بۆنیان تووشی نه‌خو‌شیه‌که‌یان ده‌بیټ ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌ر ته‌واو به‌زه‌ی هاتنه‌وه‌ی به‌ ئومه‌ته‌که‌یداو ، بۆ به‌جیه‌ینانی ئامۆزگاری کرنی ته‌واو ، قه‌ده‌غه‌ی ئومه‌ته‌که‌ی خو‌ی کردووه به‌ نزیک نه‌بوونه‌وه له‌و هۆکارانه‌ی نه‌خو‌شی بۆ جه‌سته‌و دل‌یان ده‌گو‌یزیته‌وه ، گومانی تیدا نی یه جه‌سته‌ش له‌ نه‌وپه‌ری ئاماده‌باشی شاراوه‌دایه بۆ قبول‌کردنی نه‌خو‌شیه‌که ، په‌نگه‌ سروشتی

١٩٠ _ حسن صحیح : أخرجه عبدالله بن أحمد (١ / ٧٨) عن الحسين بن علي عن أبيه عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ قال : ((لا تدعوا النظر الجذومين ، وإذا كلمتهم فليكن بينك وبينهم قيد رمح)) واته : ((به‌ برده‌وامی ته‌ماشای که‌سی گول مه‌کن و ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌لیشیاندا دووان با دووری نټوان ئی‌وه نه‌وان به‌ نه‌ندازه‌ی پمیک بیټ)) .

جسته نامادهی کاردانه‌وهی ته‌واو بیټ بۆ وه‌رگرتن له جه‌سته‌ی نه‌وه‌که‌سانه‌وه که نزیکى ده‌بنه‌وه‌و تیکه‌لی ده‌بن ، چونکه جه‌سته توشبووه‌کان گوێزه‌ره‌وه‌ن ، له‌وانه‌یه ترس و خه‌یالی مرۆف له گه‌وره‌ترینی هۆکاره‌کان بن بۆ توش بوون به‌م نه‌خۆشیه ، چونکه خه‌یال کارایه‌و زاله به‌سه‌ر هه‌یزه‌کان و خووه‌کانی مرۆفدا ، له‌وانه‌یه بۆنی که‌سی توشبوو بگات به که‌سی ته‌ندروست و نه‌خۆشیه‌که‌ی بۆ بگوێزێته‌وه ، نه‌مه‌ش له چه‌ندین نه‌خۆشیدا بینراوه‌و ، بۆنیش یه‌کێکه له هۆکاره‌کانی ته‌نینه‌وه‌ی نه‌خۆشی ، له گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا ده‌بی جه‌سته ناماده‌بی بۆ قبولبوونی نه‌وه‌ نه‌خۆشیه ، وَقَدْ تَزَوَّجَ النَّبِيُّ ﷺ امْرَأَةً ، فَلَمَّا ارَادَ الدَّخُولَ بِهَا ، وَجَدَ بِكُفْحِهَا بَيَاضًا ، فَقَالَ : ((الْحَقِّي بِأَمْلِك))^(١٩١).

واته : باسکراوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ژنیکی خواست ، که ویستی بجێته لای سپیایه‌کی له که‌له‌که‌یدا به‌دیگرد ، نه‌وه‌بوو فه‌رمووی : بجۆره‌وه مالی بابت .

كُومَه‌لَيْك وایانزانیه‌وه نه‌م فه‌رموودانه به‌رپه‌رچ دراوه‌ته‌وه به كُومَه‌لَيْك فه‌رمووده‌ی دیکه ، که‌وا پوچیان ده‌کاته‌وه و دژایه‌تیا ن ده‌کات له‌و فه‌رموودانه : مَا رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ ، مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ بِيَدِ رَجُلٍ مَجْدُومٍ ، فَأَدْخَلَهَا مَعَهُ فِي الْقَصْعَةِ ، وَقَالَ : ((كُلْ بِسْمِ اللَّهِ ، ثِقَةً بِاللَّهِ ، وَتَوَكَّلًا عَلَيْهِ))^(١٩٢) ، وَرَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ .

واته : له (عبدالله)ی کورپی (عمر)ه‌وه _ خوای لی پازی بیټ _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی که‌سیکی گولی گرت و ، خسته‌یه نیو له‌گه‌نه‌که‌وه له گه‌ل خۆیداو ، فه‌رمووی : بخۆ به‌ناوی خوا : متمانه به‌خواو ، پشت پێ به‌ستنی .

١٩١ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في مسنده (٣ / ٤٩٣) .

١٩٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٩٢٥) ، والترمذي (١٨١٨) ، وضعفه الألباني .

وَمَا ثَبَّتَ فِي "الصَّحِيحِ" عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : لَا عَدْوَى وَلَا طَيْرَةَ^(١٩٣) .

واته : له (ابي هُريرة) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبهرى خوا ﷺ
 فەرمووی : تەنینه وهى نه خۆشى نى یه ، شوومى و پرە شیبینی نى یه .

ثیمه ده لَئین _ (ابن القيم) _ سپاست بۆ خوا هیچ دژ به یهك بوونیک له نیتوان فەرمووده (صحیح) هکانی پێغه مبهرى خوادا ﷺ به دیناکریت ، نه گەر دژ به یهك بوونیکیش به دیکرا ، نه وا پێده چى یهكێك له فەرمووده کان گوفتارى پێغه مبهرى خوا ﷺ نه بى و ، نه و كه سانهى فەرمووده كه یان گێراوه ته وه هه له یان تیدا کردبى ، نه گەر چى كه سیكى باوه پێکراوى سهراستیش بێت ، چونکه كه سى باوه پێکراو هه له دهکات ، یاخود یهكێك له فەرمووده کان (ناسخ) و (١٩٤) نه ویتري پێش خۆى لادهبات نه گەر قبولى (نسخ) بکات ، یاخود دژ به یهك بوونه که تهنه له تێگهشتنى بیسهردایه ، نهك له فەرمایشتهکانی پێغه مبهرى خوادا ﷺ بۆیه ده بى یهكێك له و سیانهى پێشه وه هه بى تاوه کو دژ به یهك بوونه که پوویدات .

به لām دوو فەرموودهى (صحیح) ی ناشکەرای دژ به یهك له هه موو پوویه که وه ، یه کیکیشیان نه ویتري (نسخ) نه کاته وه ، هه رگیز شتى وانه بووه ، به لکو په نا ده گرین به خوا له گوفتارى پێغه مبهرى خوادا ﷺ نه م شتانه هه بێت ، چونکه له زارى نه وه وه به ده ر له هه ق هیچی تر نه گوتراوه ، به لکو له راستیدا به لاکه که مته رخه ميه :
 ١ _ له تێگهشتنى نه و فەرموودانه دا که هاتووه .

٢ _ توانا نه بوون له جیا کردنه وهى فەرمووده (صحیح) هکان و (ضعیف) هکاندا .

١٩٣ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦٦ ، ١٧٩) ، ومسلم (٧ / ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) عن الحسن عن أبي هريرة .
 . وأخرجه البخاري (٧ / ١٧٥ ، ١٨٠) ، ومسلم (٧ / ٣٣) عن أنس . والحديث مروى عن كثير من الصحابة .
 ١٩٤ _ المنسوخ : له زمانى عه ره بیدا له (نَسَخَ الشَّيْءُ) هوه هاتووه به واتای : هه لگرتن و لابردن ، بۆیه ووشه ی (المنسوخ) له زمانى عه ره بیدا واتای لابراو هه لگراو ده به خشیت .

۳ _ تینه‌گشتنی ته‌واو له مه‌به‌ستی راستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

۴ _ هه‌لگرتنی فەرمووده‌که بۆ کارپیکردن له بوارگه‌لیکدا به پیغه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ. هه‌موو ئەمانه هۆکاربوون بۆ دروستبوونی جیاوازی و خرابی . و بالله التوفیق *

(ابن فتيبة) له کتییی (اختلاف الحديث) داو _ له زاری ئەو که‌سانه‌ی دۆژمنی فەرمووده‌و فەرمووده‌ناسان _ ده‌لێت : دوو فەرمووده‌ی دژ به یه‌کتان له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ گێراوه‌ته‌وه که فەرموویه‌تی : ((لَا عَدُوَّ وَلَا طَيْرَةَ)) واته : نه‌ته‌نینه‌وه هه‌یه‌و ، نه‌شومی و په‌شبینی . پێشی گوترا : که‌پوویی و خوروویی له لیچی ووشتردا په‌یدا ده‌بی و ، ئینجا ووشتره‌کان که‌پوویان تێده‌که‌وێت ، فەرمووی : ئە‌ی چ شتێک نه‌خۆشیه‌که‌ی ته‌نیه‌وه بۆ یه‌که‌م ؟^(۱۹۵) . پاشان له فەرمووده‌یه‌کی تردا گێراوتانه‌ته‌وه : با هیچ که‌س ووشتره نه‌خۆشه‌کانی نه‌باته سه‌ر ئاوی خاوه‌ن ووشتری ساغ ، له که‌سی گوول هه‌لبێ به‌هاوشیوه‌ی هه‌له‌اتنت له شیر ، وه پیاویکی گول هات بۆ گه‌تپێدانی به‌لام گه‌فته‌که‌ی بۆ ناردو ، فەرمانی پیدا بگه‌رێته‌وه‌و ، مۆله‌تی نه‌دا ، وه فەرموویه‌تی : شوومی له ژن و مال و وه‌لاخدايه^(۱۹۶) . گوتیان : هه‌موو ئەمانه جیاوازی و یه‌کیکیان له‌ویتر ناچیت .

(أبو محمد) ده‌لێت : ئێمه ده‌لێین : له‌مه‌دا هیچ جیاوازیه‌ک نی‌یه‌و ، مانای هه‌ر فەرمووده‌یه‌کیان کات و شوینی خۆی هه‌یه ، ئە‌گه‌ر له کات و شوینی خۆیدا دانرا جیاوازیه‌که لاده‌چیت .

۱۹۵ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۳۲۷) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۷۵۲۹) .

۱۹۶ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۹ / ۱۱۸) ، ومسلم (۲۲۲۵) .

تەنینه‌وه دوورمگەزە :

یەكەمیان : تەنینه‌وه‌ی گۆولی ، چونكە بۆنی كەسی گۆول توند دەبێت تا ئەو كەسانەش تووش دەگات كە زۆر لە گەلێدا دادەنشن و قسە‌ی لە گەلدا دەكەن ، هەروەها بە جووتبوونی كەسی گۆول لە گەل خێزانەكەیدا زیانی پێدەگەیەنێت و ، لەوانەشە تووشی گۆولی بێت ، هەروەها منداڵەكانیشی لە گەورەبوونی تەمەندا تووشی دەبن ، هەروەها تووشبووان بە نەخۆشیەكانی سیل و گەپووی ، چونكە پزیشكان فەرمان دەكەن بە دانەنێشتن لە گەل تووشبووان بە سیل و گۆلیدا ، لەمەشدا مەبەستیان مانای تەنینه‌وه نی یە ، بەلكو مەبەستیان گۆرینی بۆیانەو ، ئەو كەسانەش بە زۆری بونیان دەكەن تووشی هەمان نەخۆشی دەبن ، پزیشكان دوورترین كەسن لە پەشینی و شوومەوه ، گەپووی و خورووی لە ووشتردا پەیدا دەبێ _ كە گەپوویەکی شێداری تەپە _ ئەو‌ش تێكەلی ووشترە تووشبووەكە دەبێت یا دەخورێنێت ، یا دەچیتە شوینی یخدانی ووشترەكانەوه ئاوی گەپووەكە‌ی پێ دەگات و تووش دەبێت ، ئەمە ئەو مانایە‌یە كە پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی : با هیچ كەس ووشتری تووشبوو نەباتە سەرئاوی خاوەن ووشتری ساغ ، چونكە بە باشی نەزانێوه نەخۆش تێكەل بە ساغ بێت نەوه‌كو ئاوی خورووەكە‌ی پێ بگات و تووشی بگات .

دەفەرمیت : بەلام پەگەزەكە‌ی دیکە‌ی تەنینه‌وه ، وه‌كو بڵاوبونەوه‌ی نەخۆشی چاوه‌قوله‌ی لە وه‌لاتێكدای ، كەسانی تەندروستیش لەو وه‌لاتە دەچنە دەرەوه لە ترسی تەنینه‌وه‌دا ، پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی : ((إِذَا وَقَعَ بَبِلْرُ وَأَنْتُمْ بِهِ ، فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهُ ، وَإِذَا كَانَ بَبِلْرُ ، فَلَا تَدْخُلُوهُ)) فرمایشتی پێغەمبەری خوا ﷺ ((إِذَا وَقَعَ بَبِلْرُ وَأَنْتُمْ بِهِ ، فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهُ)) واتە : ((ئەگەر لە وه‌لاتێكدای بڵاوبوێوه‌و ئێوه‌ی لێبوو ، لێی دەرەمەچن)) لێرەدا پێغەمبەری خوا ﷺ پێمان دەفەرمیت : ئێوه‌ واگومان دەبن كە بە هەڵهاتنتان لە چاره‌نووسی خوا لە خوا پزگارتان دەبێ . فرمایشتی پێغەمبەری خوا ﷺ : ((وَإِذَا كَانَ بَبِلْدُ ، فَلَا تَدْخُلُوهُ)) واتە : ((ئەگەر لە وه‌لاتێكدای بڵاوبوێوه ، مەچنە نێوی)) لێرەدا

پێغه‌مبەری خوا ﷺ پێمان دەفەرمیت : بە مانە وەتان لەو جێگەی کە تاعونی تێدا نی یە دڵتان زیاتر دەحەوتتەو ، گوزەرانتان خۆشتر دەبێ . لەم بوارەدا ژن یا مالا بە شووم ناسراوەن ، کە پیاو تووشی ناخۆشیە ک یاخود بە لایە ک دەبێ ، دەلی : ژن و مالا کە شومبە کە ی بۆ تەنیمەو و لێیدام ، ئەمە ئەو تەنینه‌و یە کە پێغه‌مبەری خوا ﷺ لە بارە یەو و فەرموویەتی : تەنینه‌و نی یە .

کۆمە لێکی دیکەش دەلێن : بە لکو فەرماندان بە خۆبەرخستنه‌و لە کەسی گول و هەلەاتن بۆ (الاستحباب) و هەلبژاردن و ، پێنمویی کردن ، . بە لام بۆ لە گەلیدا خواردن ، پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەو ی ئەنجامدا بۆ بە دەرخستنی شیائۆتی و ، حەرام نەبوونی .

کۆمە لێکی دیکەش دەلێن : ئەم پە یامە ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ لێرەدا بۆ بە شیکی خەلکە نە ک بۆ هەمووی . بۆ یە تە ماشا دەکریت پێغه‌مبەری خوا ﷺ بۆ هەریەکیان پە یامیکی فەرموو بە بارو حالیان شایستە بیت ، چونکە هەندیکی خەلک ئیمانی بە هیژەو ، پشت بە ستنی بە هیژە بە ئاستێک تەنینه‌و ی نەخۆشیە کە لە خۆی دور دەخاتەو ، وەکو چۆن هیژی سروشت هیژی نەخۆشیە کە دوور دەخاتەو و پوچی دەکاتەو ، کەچی هەندی خەلکی تر ئەو هیژە ی تێدا نی یە ، بۆ یە پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەم پە یامە ی خۆی ئاراستە ی ئەم جۆرە خەلکە کردوو بۆ ئاگاداری وەرگرتن و خۆپاریزی ، پێغه‌مبەری خوا ﷺ هەردوو بارە کەشی پێکەو ئەنجامداو ، بۆ ئەو ی ئومە تە کە ی چاوی لێکەن و پە یپەرەویی بکەن ، بۆ ئەو ی ئەو کە سانە ی لە ئومە تە کە یدا بە هیژن پێگە ی پشت بە ستن و هیژو متمانە ی تەواو بە خوا هەلبژێرن و ، ئەوەشیان کە لاوازه پێگە ی ئاگاداری وەرگرتن و خۆپاریزی بە کاریێتن و ، هەردوو پێگە کەش (صحیح) و تەواون :

یە کە میان : بۆ باو و پەدارانی بە هیژ .

ئەو وێریشیان : بۆ باو و پەدارانی لاواز .

لێره شدا هەر گۆمه لێکیان به لگه یه کی به دهسته وه ده بی و پێشه تگیشی ده بی ئه و کاره ی ئه نجام دابی به گوێره ی بارو حالیان و ئه وه ی بۆیان شایسته یه ، ئه مه ش به هاوشیوه ی مه ستانی پێغه مبه ری خوا به ﷺ به داخکردن و ، ستایشی ئه و که سه شی کردوه که وازی لێده هێنیت ، چونکه وای داناوه ئه و که سه ی وازی لێده هێنیت پشت به ستنیکێ ته وای به خوای تعالی هه یه ، هه روه ها پێغه مبه ری خوا ﷺ وازی له شوومی و په شبینی هێناوه و ، هاوشیوه ی ئه مه ش له شه ردا زۆره ، ئه مه ش پێگه یه کی ناسک و زۆر چاکه بۆ ئه و که سانه ی ده یانه وی هه قی خۆی بده نی ، به تایبه ت ئه و که سانه ی توانای لێکدانه وه ی نه فسی خۆیانیا ن پێدراوه ، به مه ش ئه و دژ به یه ک بوونه ی هه ستی پێ ده کات له سوونه تی (صحیح) دا نامینیت و لاده چیت .

گۆمه لێکی تریش وای بۆ ده چن که فه رمان کردن به هه له اتن و ، خۆ دوورخستنه وه بۆ شتیکی سروشتیه ، که بریتیه له گواستنه وه ی نه خوشیه که بۆ که سی ته ندروست به ده ست پێوه دان و تیکه لێبون و بۆن کردن ، ئه م باره ش به دووباره کردنه وه ی تیکه لێبون و ده ست پێوه دان ده بی ، پێغه مبه ری خواش ﷺ که هه ستا به خواربن له گه ل که سیکی گولدا بۆ به رژه وه ندیه کی په سه ندکراویو ، هه چی تیدا نی یه و ، به یه ک جارو یه ک ساتیش ته نینه وه ی نه خۆشی دروست نابیت ، به ئام قه ده غه ی کردوه بۆ ئه وه ی نه بیت به هۆکارێک بۆ بلاویونه وه ی نه خۆشی و فه وتاندن ، هه روه ها بۆ پاراستنی ته ندروستی ، به تیکه لێبونیکیش تیکه لێان بوو له بهر پێویستی و به رژه وه ندیه ک ، بۆیه هه یج دژ به یه ک بوونیک له نێوان هه ردوو شته که دا به دیناکریت .

گۆمه لێکی تریش ده لێن : پێده چی ئه و که سه گوله ی پێغه مبه ری خوا ﷺ له گه لیدا خۆراکی خوارد بی نه خوشیه که ی شتیکی که م بی و ته نینه وه دروست نه کات ، که سانی گولیش هه موویان وه کو یه ک نین و ، ئه و ته نینه وه ش لێیانه وه دروست ده بی هه مووی وه کو یه ک نی یه ، به لکو تیکه لێبونی که سانیکیان زیانی نی یه و ، ته نینه وه دروست ناکات ، ئه و

كه سه گولهش توشی شتیکی كه می گوولی بوبو ، پاشان وه ستاو له سه ر باره كه ی به رده وام بوو ، گولیه كهش نه ته نیه وه بۆ سه راپای له شی ، بۆیه به شایسته تر نه خوشیه كه ی ناتهنیه وه بۆ كه سانی تر .

كۆمه لێکی تریش ده لێن : خه لگانی تافی نه فامی بروایان وابوو كه ته نینه وه ی نه خوشیه په تاكان به خودیکی سروشتی ده بیّت ، به بی ئه وه ی بیگه پێننه وه بۆ خوا ی تعالی ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه و باوه رپه ی پوچکردنه وه ، له گه ل كه سه گوله كه دا خۆراکی خواردو ، بۆی پوون کردنه وه كه خوا ی تعالی به نه خۆش ده خات و چاكیش ده كاته وه ، قه ده غه ی نزیکبونه وه ی خه لکیشی لیكردن بۆ ئه وه ی بۆیان پوون بکاته وه كه خودی نزیکبونه وه یه کیكه له و هۆکارانه ی له لایه ن خوا ی په روه ردگار وه دانراوه بۆ دروستبوونی نه خوشیه كه ، کاتیکیش پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ده كات له راستیدا هه لده ستیّت به جیگرکردنی ئه و هۆکارانه ی نه خوشی دروست ده كن ، کردوه كه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ناشکه رای ده كات كه نه خوشیه كان سه ره خۆیان وه رنه گرتوه له کارکردندا ، به لکو هه موو شتیك خوا ی تعالی به ، ویستی هه بیّت هیز له نه خوشیه كه وه رده گریته وه و جیتر کاریگه ری نابیّت و ، ویستی هه بیّت هیزه كه ی ده هیلتیه وه و کاریگه ری دروست ده كات .

كۆمه لێکی تریش ده لێن : به لکو فه رموده كان (ناسخ و منسوخ) ی تێدایه ، ته ماشای میژوه كه ی ده كریّت ، ئه گه ر زانرا فه رموده یه کیان دواكه وتوتره ، حوكم ده دریّت كه (ناسخ) ه ، ئه گه ر به و جۆره ش نه بوو ، تیایدا ده وه ستین .

كۆمه لێکی تریش ده لێن : هه ندی له و فه رمودانه جیگیره و ، هه ندیكیشیان جیگیر نین ، بۆیه سه باره ت به فه رموده ی : ((لا عدوی)) ده لیّت : یه كه م جار هاوه لێ به ریز (أبوهریرة) ده یگێرپه وه ، پاشان له و باره وه گومانی بۆ دروست بوو وازی لیته نا ، دیسان سه باره ت به و فه رموده پاویژیان پێكردو ، گوتیان : گوئیست بوین ده تگێرپه وه ، به لام قایل نه بوو بیگێرته وه .

(أبوسلمة) ده‌لێت : ئیتر نازانم ، (أبوهريرة) بیری چوو ، یاخود یه‌کێک له‌ فه‌رمووده‌کان
ئه‌ویتی (نسخ) کرده‌وه ؟

به‌لام فه‌رمووده‌که‌ی (جابر) __ خوای لی پازی بیټ __ : ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَخَذَ بِيَدِ مَجْذُومٍ ،
فَادْخَلَهَا مَعَهُ فِي الْقَصْعَةِ)) واته : ((پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی که‌سیکی گه‌ولی گرت و ، له
گه‌ل خویدا ده‌ستی خسته‌ نیو له‌گه‌نه‌که‌وه)) ، فه‌رمووده‌یه‌کی (صحیح) نیه‌و ، بۆ به‌رزترین
پله‌شی ئیمامی (الترمذی) فه‌رموویه‌تی فه‌رمووده‌یه‌کی (غریب) هه‌و ، نه‌ به‌ (صحیح)ی
داناوه‌ نه‌ به‌ (حسن)یشی داناوه . (شعبة) ده‌لێت : خۆتان بپارێزن له‌ وه‌رمووده (غریب
)انه . ئیمامی (الترمذی) فه‌رموویه‌تی : له‌ چوارچێوه‌ی کرده‌وه‌کانی (عمر)هه‌و (ربوايه
)ت کراوه ، ئه‌مه‌ش جیگه‌یتره ، ئه‌مه‌یه‌ باری ئه‌م دوو فه‌رمووده‌یه‌ی که‌ به‌ره‌له‌ستی
فه‌رمووده‌کانی قه‌ده‌غه‌کردنی پێ ده‌کریت :

یه‌کێکیان : (أبوهريرة) په‌شیمان بۆته‌وه له‌ گه‌یانه‌وه‌یداو نکۆلی لی کردوه .

دووه‌میشیان : به‌ (صحیح)ی له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ (ربوايه)ت نه‌کراوه ، له‌ کتییی
(المفتاح)دا به‌ تیروته‌سلیمی سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌ داوین ، وبالله‌ التوفیق .

**به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ قه‌ده‌غه‌کردنی
خۆچاره‌سه‌رکردن به‌ حرام‌کراوه‌کان :**

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قَالَ : قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ ((إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالْدَّوَاءَ ، وَجَعَلَ لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءً ، فَتَدَاوَوْا ، وَلَا تَدَاوَوْا بِالْمَحْرَمِ))^(١٩٧)
واته : له‌ (أَبِي الدَّرْدَاءِ)هه‌و __ خوای لی پازی بیټ __ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

فهرمووی : ((خوای تعالی نه خویشی و دهرمانه که شی دابه زاندوهو ، بۆ هه ر نه خویشیه کیش دهرمانیکی داناهه ، به وه چاره سه ر بکه ن و ، به شتی حه رام چاره سه ر مه که ن)) .

وَذَكَرَ الْبُخَارِيُّ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ : إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَكُمْ فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ^(١٩٨)

واته : ئه مامی (البخاری) له (صحیح) ه که یداو له (ابن مسعود) وه _ خوای لی پازی بیّت _ ده گهریته وه ، فه موویه تی : خوای تعالی شیفای ئیوه ی له شته حه رام کراوه کانداناناناهه .

وَفِي " السَّنَنِ " : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الدَّوَاءِ الْخَبِيثِ))^(١٩٩)
واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : ((پینه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی خو چاره سه رکردنی کردوه به دهرمانه پیسه کانی وه کو مه ی و ژهر)) .

وَفِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " عَنْ طَارِقِ بْنِ سُوَيْدٍ الْجُعْفِيِّ أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْخَمْرِ ، فَنَهَاهُ ، أَوْ كَرِهَهُ أَنْ يَصْنَعَهَا ، فَقَالَ : إِنَّمَا أَصْنَعُهَا لِلدَّوَاءِ ، فَقَالَ : ((إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ))^(٢٠٠)

واته : له (طارق) ی کوپی (سُوَيْدٍ الْجُعْفِيِّ) وه _ خوای لی پازی بیّت _ : که واسه باره ت به مه ی له پینه مبه ری خوا ﷺ پرسیبوو ، ئه ویش قه ده غه ی کردبوو ، یاخود به باشی

١٩٨ _ ذكره البخاري تعليقاً (١٠ / ٦٨) في الطب باب شراء الخلاء والغسل

١٩٩ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣٠٥ ، ٤٤٦ ، ٤٧٨) وأبو داود (٣٨٧٠) ، وابن ماجه (٣٤٥٩) ، والترمذي (٢٠٤٥) كلهم من طريق يونس بن أبي إسحاق عن مجاهد عن أبي هريرة فذكره .

٢٠٠ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٣١١ ، ٣١٧ ، ٣٩٩) ، والدارمي (٢١٠١) ، ومسلم (٦ / ٨٩) ، وأبو داود (٣٨٧٣) ، والترمذي (٢٠٤٦) كلهم من طريق سماك بن حرب عن علقمة بن وائل عن أبيه فذكره

نه زانی دروستی بکات ، (طارق) یش پیی فهرمووی : له راستیدا بۆ دهرمان دروستی ده که م ،
پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی : ((دلنیا به نه وه دهرمان نی به لکو نه خوشیه)) .

وفي " السنن " أنه ﷺ سئل عن الخمر يجعل في الدواء ، فقال : ((إنها داء وليست بالدواء))^(٢٠١) رواه أبو داود ، والترمذي .

واته : له پیغه مبهری خویان ﷺ پرسى سه بارهت به وهی مهی وه کو دهرمان به کاریت ،
نه ویش فهرمووی : ((نه وه نه خوشیه نه ک دهرمان)) .

وفي " صحيح مسلم " عن طارق بن سويد الحضرمي قال : قلت : يا رسول الله إن بأرضنا
أعنابا نعتصرها فنشرب منها ، قال : " لا " فرأجفته قلت : إنا نستشفي للمريض قال : ((إن
ذلك ليس بشفاء ولكنه داء))^(٢٠٢) .

واته : له (طارق) ی کوپی (سويد الحضرمي) وه _ خوی لی پازی بیت _ فهرمووی تهی :
گووتم : نهی پیغه مبهری خوا زهویه کانی نیمه تریگه لیکی لییه ده یگوشین بۆ (مهی) و لیی
ده خوینه وه ، فهرمووی : نه خیر ، (طارق) فهرمووی تهی : جاریکی تر وه لأمم بۆ نارد وه وه
گوتم : نه وه بۆ چاره سهری نه خوشی به کاریتین فهرمووی : ((نه وه چاره سهری به لکو
نه خوشیه))

وفي " سنن النسائي " أن طبيباً ذكر ضفدعاً في دواءٍ عند رسول الله ﷺ فنهاه عن قتلها^(٢٠٣)
واته له (سنن) ی نیمامی (النسائي) دا هاتوه که وا پزیشکیک له خزمه تی پیغه مبهری خوا
ﷺ له دهرمانیکدا باسی بۆقی کرد ، به لأم پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کرد بۆق بکوژیت .

٢٠١ _ هو السابق .

٢٠٢ _ هو السابق ، وليس هذا لفظ مسلم .

وَيُذَكِّرُ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((نَ تَدَاوَى بِالْحَمْرِ ، فَلَا شِفَاءُ لِلَّهِ))^(٢٠٤)

واته : له پیغمبهری خواوه ﷺ باسکراوه کهوا فرموویه تی : ((هرکس به می چاره سهر دهکات ، خوی تعالی شیفای نه دات)) .

خۆچاره سهرکردن به شته هه رامه کان قیزه و نه له پووی شهرع و له پووی نه قلیشه وه ، له پووی شهرعه وه نه وه فرمودانه بوو که له سهره وه باسکران . به لām له پووی نه قله وه : خوی تعالی نه و شتانه ی هه رام کردووه له بهر پیسیتیان ، به لām شته چاکه کانی له م ئومه ته هه رام نه کردووه وه کو سزایه ک ، به هاوشیوه ی نه وه هه رامکردنه ی که سه پاندی به سهر (بني إسرائيل) دا که ده فهرمیت ﴿ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ ﴾ [سورة النساء : ١٦٠] واته ﴿ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا ﴾ به هو ی سته م کردنه وه له لایه ن جوله که کانه وه ﴿ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ ﴾ هه راممان کرد لیان ﴿ طَيِّبَاتٍ ﴾ چه ند خۆراکیکی پاک و خاوین ﴿ أُحِلَّتْ لَهُمْ ﴾ که هه لāl کرابوو بۆیان^(٢٠٥) ، به لکو چه ند شتیکی له م ئومه ته هه رام کردووه چونکه خودی نه و شتانه پیسن و ، هه رامیشی کردووه وه کو پارێزێک بۆ بهنده کان و ، پاراستنیان له خواردنی ، بۆیه له م باره وه به شیاو دانانریت وه کو چاره سهری نه خۆشیی به کاریت ، چونکه نه گهرچی پۆلی هه بیت له لادانی نه خۆشیدا ، به لām پاشان نه خۆشیه کی گهره تر له دلدا دروست دهکات به هو ی نه و پیسیه وه که تیایدا یه ، بۆیه نه و که سه ی چاره سهر به شته هه رامه کان دهکات ، هه ولیداوه به نه خۆشخستنی دللی چاره سهری نه خۆشی جهسته ی بکات.

٢٠٣ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٤٥٣ ، ٤٩٩) ، وعبد بن حميد (٣١٣) ، والدارمي (٢٠٠٤) ، وأبوداود (٣٨٧١ ، ٥٢٦٩) ، والنسائي (٧ / ٢١٠) کلهم من طريق ابن أبي ذئب ، عن سعيد بن خالد ، وعن سعيد بن المسيب بن عبد الرحمن بن عثمان فذكره .

٢٠٤ _ إسناده صحيح : انظر الصحيحة (٢٨٨١) .

٢٠٥ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

ههروهه ها له بهر ئه وهی ئه و شتانه حه رامه ، بۆیه پێویسته مرۆف خۆی لی لا بدات و خۆی لی به دوور بگریت ، به هه ر یگه یه ك بیّت ، به لّام ئه گه ر وه كو ده رمان به كار هی ترا ، ئه وه هانی مرۆف ده دات ئه و شتانه ی به لاوه په سه ندبێ و زیاتر به کاری بیّن ، ئه مه ش دژ به مه به سستی شه رعه ، له لایه کی تری شه وه ئه و شتانه نه خۆشین وه كو ئه وهی شه رعه برپاری له سه ر داوه ، بۆیه نابێ وه كو ده رمان به کاری بیّت .

ههروهه ها شته حه رامه كان سیفه تی به دی و پیسی به روح و سروشتی مرۆف ده به خشن ، چونكه جه سته كار دانه وهی خۆی ده بیّت به رامبه ر به چۆنیه تی ده رمانه كه ، بۆیه ئه گه ر چۆنیه تی ده رمانه كه پیس بیّت ، ئه وا پیسی به سروشتی مرۆف ده به خشیّت ، كه واته ئه گه ر خودی ده رمانه كه پیس بوو ئیتر ده بیّ چۆن بی ؟ ، بۆیه خوای تعالی خۆراك و خواردنه وه و جلی پیسی له به نده گانی حه رام كرده وه ، چونكه پوخسارو سیفه تی پیسی به نه فس ده به خشن .

ههروهه ها ر یگه دان به به كار هی نانی ئه و شته حه رامانه بۆ خۆچاره سه ركردن ، مه ی نه تیه كه زیاتر ده كات ، چونكه ئه گه ر نه فس هه واداری بوو ، ئه وا دواتریش بۆ هه واو ئاره زووش به کاری ده هیّن ، به تاییه ت ئه گه ر نه فسی مرۆف بزانی بۆی به سووده و ، نه خۆشیه گانی لاده باو شیقای بۆ ده هیّن ، ئه وا ده بیّ به خۆشه ویستری شت به لایه وه ، لی ره دا شه رعه ده رگا گانی به هانه ی هه موو داخستوه بۆ ئه وهی به هیچ شی وه یه ك به كار نه هی تریت ، گومانی تی دا نیه ئه گه ر له لایه كه وه ده رگا گانی به هانه دا بخات بۆ به كار نه هی نانی و ، له لایه کی تری شه وه ده رگا گانی به هانه بکاته وه بۆ به كار هی نانی وه كو ده رمان جیاوازی و دژ به یه ك بوون دروست ده كات و ئه مه ش له شه رعه وه دووره .

ههروهه ها له م ده رمانه حه رامكرا وانه دا نه خۆشی گه لیکی ئه و تۆی تی دا یه ، كه زۆر زیاتره له وهی كه خه لك واگومان ده بات شیقای هه ندی نه خۆشی تی دا هه بی ، بۆیه له مه ی و شه رابی

دایکی پیسه کاندای که خوای تعالی به هیچ شیوه یه ک شیفای نه خستۆته نیۆ ئه م خواردنه وه یه وه ، به لای پزیشکان و ، زۆریک له شرع زانان و قسه ناسانه وه ، چه ندین نه خۆشی به هیز بۆ سه ر میشک دروست ده کات که سه نته ری ئه قله .

(أبقرط) له میانه ی گوشتاره کانیدا له سه ر نه خۆشیه تونده کان ده لّیت : زیانی مه ی بۆ سه ر توندوتیژه ، چونکه به خیرا بۆی به رز ده بّیته وه ، له گه لّ به رزبونه ودا خه لته کانی له شیش به رزده بنه وه و له شوینه به رزه کانی جه سته دا ده وه ستن و ، زیان به هۆشی مرۆف ده گه یه نن .

دانهری (الکامل) ده لّیت : زیان گه یانندن به میشک و ده ماره کان له خاسیه ته گرنگه کانی مه ی و شه رابه .

به لّام ده رمانه حه رامکراوه کانی دیکه دوو جۆرن :

یه که میان : به لای دلّ وه قیزه ونه و ، سروشتی مرۆفیش یارمه تیده ری نابیت ، بۆ دوورخستنه وه ی نه خۆشیه که وه کو ژه هره کان و ، گوشتی مارو شته پیس و پۆخله کانی دیکه ، بۆیه وه کو بارزکی قورس به سه ر سروشتی مرۆفه وه ده مینیته وه و ده بیّ به نه خۆشی نه ک ده رمان .

دووه م : به لای دلّ وه قیزه ون نی یه وه کو ئه و خواردنه وانه ی که دایکه سک پره کان به کاریده هینن بۆ نمونه ، ئه مه زیانی له سوودو که لکی زۆرتره ، ئه قلیش بریاری حه رامبوونی ده دات و ، لیّره دا ئه قلّ و فیتره تی مرۆف جووتی شرع ده بن .

لیّره دا نه یّنیه کی ووردو ناسک به دیده کریت سه باره ت به وه ی که حرامکراوه کان بۆ چاره سه ر به کار ناهینریت ، مه رجی شیفا وه رگرتن له هه ر ده رمانیک ئه وه یه به ئه و په ری قبولبوونه وه وه ربگیریت ، باوه ره بیّت به سوودو که لکی و ، خوای تعالی پیرۆزی شیفا ی

پێدلووه ، چونکه شتی به سوود پیروزی تێداوه ، به سوودترین شتیش پیروزیانیان ، بۆیه دهگوتریت پیاوی پیروزی له ههر کوی بیت ئه و پیاوهیه که له ههر شوێنێک دابهزی سوودی لی ببنریت ، زانلویشه نهگهر موسلمان باوهپی به ههرا میتی شتیک ههبو ئه و ئه و باوهپی دهبی به پێگرتیک له نێوان خودی خوی و له نێوان پیروزی و سوودی شتهکه ، وه له نێوان چاکیتی گومان پێبردن و ، وهگرتنی ئه و شته به ئه و په پی قبولبوونه وه ، به لکو ههچهند بهنده باوهپی به هیزتر بی ، ئه مهندهی تر حهزی پی ناییت و بیروباوهپی به رامبهه به و شته خراپ دهبی و ، خووشی ئه مهندهی تر ئه و شتهی به لاهه قیزه ون دهبی ، بۆیه نهگهر له م باره دا به کاری بێنیت دهبی به نه خووشی نه که ده زمان ، مهگهر مرقف باوهپی پیستی به رامبهه به و شته نه میتیت و ، خراپی گومان بردنی بگوریت بۆ خووشه ویستی ، ئه مهش دریه ئیمان ، چونکه خودی شتهکه هه رام و قیزه ونه ، بۆیه مرقفی باوهپدار بهردهوام له پووی نه خووشیه وه ته ماشای دهکات . والله أعلم .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ئه و نه سپییهی له سه ردا پهیدا دهبی و لا بردنی :

في "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ ، قَالَ : كَانَ بِيْ اَذَى مِنْ رَأْسِيْ ، فَحُمِلْتُ اِلَى رَسُوْلِ اللّٰهِ ﷺ وَالْقَمْلُ يَتَنَاثَرُ عَلَيَّ وَجْهِيْ ، فَقَالَ : ((مَا كُنْتُ اَرَى الْجَهْدَ قَدْ بَلَغَ بِكَ مَا اَرَى)) ، وَفِي رِوَايَةٍ : فَاَمَرَهُ اَنْ يَخْلِقَ رَأْسَهُ ، وَاَنْ يَطْعِمَ فَرْقًا بَيْنَ سِتَّةٍ ، اَوْ يُهْدِيَ شَاةً ، اَوْ يَصُومَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ .^(٢٠٦)

واته : له (كَعْبِ) ی کوی (عَجْرَة) وه _ خوی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : ئازاریک له سه ردا بوو ، مه لگیرام بۆ خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ ، نه سپیش هه لده وه ریه دم و

٢٠٦ _ صحیح : أخرجه أحمد (٤ / ٢٤٢ ، ٢٤٣) ، والبخاري (٣ / ١٣) ، (٦ / ٣٣) ، ومسلم (٤ / ٢١) ،

(٢٢) ، وابن ماجه (٣٠٧٩) ، والترمذي (٢٩٧٣) ، كلهم عن طريق عبدالله بن معقل فذكره عن كعب بن عجرة .

چاومدا ، ئەوەبوو پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((وای بۆ ئەدەچووم شەکت و ماندوووبوونت بگات بەم ئاستەیی کە دەیبینم)) ، لە (ریوایە) تێکی دیکەشدا : فەرمانیدایە سەری بتاشی و ، سێ (صاع) ی دانەوێڵە بگات خۆراکی شەش کەس ، یاخود مەزێک ببەخشیت ، یاخود سێ پۆژ بە پۆژوو بیت .

ئەسپێ لە سەرو جەستەدا بەهۆی دوو شتەو پەیدا دەبێ : دەرەوێ جەستەو ناووەوێ جەستە ، بەلام ئەوێ لە دەرەوێ جەستەدا پەیدا دەبێ ھۆکاری دەگەرێتەو بۆ ئەو پیسی و پۆخلیە لە سەر جەستە کۆدەبێتەو ، دوو مەیش : بەهۆی خەلتە یەکی پیسی بۆگەنەو کە سروشتی مڕۆف پالی پێو دەنیت بۆ نیوان پیست و گوشت و ، پاشان لە کونیلەکانەو دەرەچیت ، لە پووی پیستیشدا بە شیوەیەکی زیاتر بەهۆی شیی خوینەو بۆگەن دەبێ ، ئەمەش ئەسپێ دروست دەکات ، ئەم دیاردە یە بەزۆری پاش نەخۆشی زۆر دەبێ و ، بەهۆی پیسیشەو ، لە سەری منداڵاندا بە شیوەیەکی فراوانتر دەبینرێ چونکە زۆرتر ئەو ھۆکارانە بەکار دەھێنن کە ئەسپێ دروست دەکەن ، بۆیە پیڤەمبەری خوا ﷺ سەری منداڵەکانی (جعفر) ی تاشی .

گەرەترین چارەسەریشی سەرتاشینە ، بۆ ئەوێ کونیلە ی شیکان بکێنەو ، شێ پیسەکان بچنە دەرەو ، بەوێش مادە ی خەلتە کە لاواز دەبێ ، پاشانیش پیویستە ھەموو سەر لەو دەرمانانە بگیریت کە ئەسپێ دەکوژن و ، دروستبوونی قەدەغە دەکەن .

سەرتاشینیش سێ جۆرە :

یەکە میان : بۆ خواپەرستی و ھۆکاریکی نزیکبوونەو لە خوای پەرەردگار .

دووھەم : بیدعە و ھاوێل پەیداکردن .

سێ یەم : پیویستی و دەرمان .

کەواتە یەکەم : سەرتاشینە لە کاتی یەکیک لە خواپەرستیەکانی حەج یاخود عەرەدا .

دوهم : سهرتاشین بۆ که سانیکی تری جگه له خوای پهروهردگار . وهکو سهرتاشینی موریده کان بۆ شیخه کانیان ، بۆیه که سانیکیان ده لّین : من سهرم تاشیوه بۆ فلّان کهس و ، توش تاشیوته بۆ فلّان کهس ، ئەمه له پلهی ئەوه دایه که بلّیت : سوژدهم بۆ فلّان کهس برد ، چونکه سهرتاشین ملکه چی و به ندایه تی و زه بوونی ده نوینی ، بۆیه له ته و او کاریه کانی حهجه ، تا ئەو ئاسته ی به لای ئیمامی (الشافعی) وه پایه یه که له پایه کانی حهج که ته و او نابیت ته نها بهو نه بی . مرقّه که پیشه سهری له پیش دهستی خواکهیدا داده نی ، وهکو ملکه چیه که بۆ گهره یی و ، زه بوونی که بۆ شکومه ندی ، له بهرترین جوړه کانی په رستنه ، بۆیه ئەگه ره به کان ویستی زه بوونکردنی دیل و بهردانیان هه بوايه ، سهریان ده تاشی و بهریان ده دا ، پاشان شیخه کانی گومپایی و پیش برکّی کارانی پهروهردگاریتی ئەوانه ی بنچینه ی شیخیتیان له سهر بیدعه و هاو له پیداکردنه ، هاتن و ویستیان موریده کانیان په رستنیان بۆ بکه ن و ، بۆیان پازاندنه وه که سهرتاشینیان بۆ بکه ن ، وهکو چۆن بۆیان پازاندنه وه سزودیان بۆ بهرن ، به لّام به ناویکی تره وه ناویان ده هیئاو ، ده یانگوت : ته نها سهر دانانیکه له پیش دهستی شیخدا ، سویند به خوا سوژده بردنیش بۆ پهروهردگار هه ره ته نها بریتیه له سهردانان له پیش ده ستیدا ، پاشان ئەو شیخانه بۆیان پازاندنه وه که نه زریان بۆ بکه ن و ، ته و به و په شیمانیان بۆ ده ربهن و ، به ناوی ئەوانه وه سویند بخۆن ، هه موو ئەمانه ش خودی به په رستراوکردن و خودی کردنیانه به خوا وه ند به ده ره له خوای پهروهردگار ، خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ . وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ [آل عمران : ٧٩ _ ٨٠] واته : ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ ﴾ نابی بۆ ههچ ئاده می یه که ﴿ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ﴾ که خوا نامه و شهرعت و پیغه مبه ریتی دابیستی ﴿ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ ﴾ پاشان به خه لکی بلّیت ﴿ كُونُوا عِبَادًا لِي ﴾ ببن به بهنده ی من ﴿ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ له جیاتی خوا ﴿ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ ﴾ به لکو (پییان ده لّیت) خوا په رست بن ﴿ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

الْكِتَابَ ﴿ چونكه ئێوه ده‌رسی نامه‌ی ئاسمانی ده‌لێنه‌وه ﴿ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴾ وه ئێوه خۆستان ده‌یخوینن . ﴿ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ ﴾ وه خوا فه‌رمانتان پێ نادات ﴿ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ ﴾ كه فریشته و پێغه‌مبه‌ران بکه‌ن ﴿ أَرْبَابًا ﴾ به په‌رستراوی خۆتان ﴿ أَيْ أَمْرُكُمْ بِالْكَفْرِ ﴾ چۆن فه‌رمانتان پێ دهدات بێ به‌وابن (کافرین) ﴿ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی كه ئێوه به‌پواداریبون ؟! (٢٠٧).

پایه‌به‌رزترین به‌ندایه‌تی ده‌رپرینیش به‌ندایه‌تی ده‌رپرینی نوێژه ، كه شیخ و ویچوان و زۆرداران له ئێوان خۆیاندا هه‌ستان به دابه‌شکردنی ، شیخه‌كان پایه‌به‌رزترین شتی نوێژیان بردوه كه سژوده ، كه‌سانی ویچوانیش به زانایان ركوعیان بردوه و ، هه‌ركات یه‌كتریان چاوپێكه‌وت ركوع بۆ یه‌كتر ده‌بن ، وه‌كو چۆن ركوع بۆ خوا‌ی تعالی ده‌بن ، زۆردارانیش هه‌ستانی نوێژیان بردوه ، بۆیه ئازادان و كوێله‌كان به‌سه‌ریان‌وه ده‌وه‌ستن وه‌كو به‌ندایه‌تی ده‌رپرینیك و نه‌وانیش دانیشتون ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ووردی قه‌ده‌غی ئه‌و سێ په‌فتاره‌ی سه‌ره‌وه‌ی كردوه ، بۆیه به‌كاره‌یتانی سه‌رپێچه‌کی ئاشكرا‌ی پێغه‌مبه‌ری په‌حمه‌ت و به‌زه‌یه ، قه‌ده‌غی كردوه سژود بۆ جگه‌ له‌خوای په‌روه‌ردگار ب‌بریت و فره‌موویه‌تی : ((لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ)) (٢٠٨) واته‌ پێویسته‌ هیچ كه‌س سژود بۆ كه‌سێکی تر نه‌بات . نكۆلێشی له‌ هاوه‌لی به‌رێز (مُعَاذ) كرد كاتێ سژودی بۆ بردو فره‌مووی : (مُهْ) (٢٠٩) واته‌ : ده‌ست بكێشه‌ره‌وه‌ واز له‌ و‌كرداره‌ بێنه . هه‌رامبوونی ئه‌مه‌ش له‌ ئاینه‌كه‌یدا زۆر به‌دلنایایی زانراوه ، ئه‌و كه‌سانه‌ش بۆ كه‌سانی تری جگه‌ له‌ خوا‌ی تعالی به‌ شیاو داده‌نن ، له‌ پاستیدا ده‌یان‌وه‌ی پێش برکێی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی پێبکه‌ن ، چونكه سژودبردن پایه‌دارترین پله‌كاني به‌ندایه‌تی نوانده ، بۆیه نه‌گه‌ر ئه‌م كه‌سه‌ هاوه‌ل په‌داكاره سژودبردن بۆ م‌رو‌ف به‌

٢٠٧ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

٢٠٨ _ إسناد صحیح : صححه الألبانی فی الإرواء (١٩٩٨) .

٢٠٩ _ حسن صحیح : أخرجه أحمد (٥ / ٢٢٧) عن أبي ظبيان عن معاذ بن جبل فذكره ، وأخرجه أحمد (٥ /

٢٢٨) عن أبي ظبيان يحدث عن رجل من الأنصار عن معاذ بن جبل فذكره نحوه .

شیاو دابنیت ، ئەوا بەندایەتی نواندنی بۆ جگە لە خۆی پەرورەدگاری بە شیاو داناو ، و قد صَحَّ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ : الرَّجُلُ يَلْقَى أَخَاهُ أَيْنَحْنِي لَهُ ؟ قَالَ : لَا . قِيلَ : أَيْلَتَرَمُهُ وَيُقْبَلُهُ ؟ قَالَ : لَا . قِيلَ : أَيُصَافِحُهُ ؟ قَالَ : نَعَمْ^(۲۱۰) واتە : بە (صحیح) ی لە پێغه مبه‌ری خواوە ﷺ (ر‌یوایە) ت کراوە کەوا پ‌رسیاری ل‌یک‌را : پ‌یاو چاوی بە براکە ی دەکەو‌یت ئایا بۆی بچە م‌یته‌وه ؟ فەر‌مووی : نەخ‌یر . گووت‌را : لە ئام‌یز‌ی ب‌گ‌ری‌ت و ماچی ب‌کات ؟ فەر‌مووی : نەخ‌یر . گووت‌را : ئایا تەوق‌ی ل‌ە گە‌ل ب‌کات ؟ فەر‌مووی : بە‌ل‌ئ .

ه‌روه‌ها . چەمانە‌وه لە کاتی س‌لا‌و‌کرد‌ندا س‌ژو‌ود ک‌رن‌وشە ، خ‌وای ت‌عالی فەر‌مو‌ویە‌تی : ﴿ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا ﴾ [البقرة : ۵۸] واتە : وه لە دەر‌گا‌وه ب‌چ‌نە ژو‌وره‌وه بە م‌لکە‌چی (بە ک‌رن‌وشە‌وه) (۲۱۱) ، ئە‌گ‌ینا ل‌ە ت‌وان‌ادا ن‌ی یە ب‌چ‌ینە ژو‌وره‌وه بۆ ل‌ای با‌ج وەر‌گ‌ران ، ه‌روه‌ها بە (صحیح) ی لە پ‌ێغه م‌به‌ری خواوە ﷺ ه‌ات‌وه ک‌ەوا قە‌دە‌غە ی ک‌رد‌وه ئە‌گەر کە‌سێک ه‌اتە ژو‌وره‌وه دان‌یشت‌وان ه‌ە‌ستن ، بە ها‌وش‌ی‌وه ی ئە‌و بە‌گ‌وره دانانە ی کە خە‌لک‌انی ع‌جە‌م بە‌رام‌بەر بە یە‌ک‌تر د‌ەری د‌ە‌پ‌ن ، تا گ‌شتە ئە‌و ئاستە ی لە نو‌یژ‌یش‌دا قە‌دە‌غە ی ک‌رد‌ن و ، فەر‌مانی پ‌یک‌رد‌ن ئە‌گەر بە دان‌یشت‌نه‌وه نو‌یژی ک‌رد ئە‌وان‌یش بە دان‌یشت‌نه‌وه نو‌یژ‌ ب‌کە‌ن ، ئە‌مە لە کات‌یک‌دا یە کە تە‌ند‌روست‌ن و ه‌یچ بە‌هانە یە‌کیان ن‌ی یە ، بۆ ئە‌وه ی بە سەر‌س‌ه‌ری‌وه نە‌وه‌ستن و ئە‌و دان‌یشت‌ب‌یت ، ه‌ەر‌چ‌ە‌ند ه‌ە‌ستانە کە‌شیان بۆ خ‌وایە ، ئە‌ی ه‌ە‌ستانی بە گ‌وره‌دانان و بە‌ندایە‌تی بۆ کە‌سانی ت‌ری ج‌گە لە خ‌وای پ‌ەرورە‌د‌گار د‌ە‌بی چۆ‌ن ب‌ی ؟

مە‌بە‌ست‌یش ئە‌وه یە : کە نە‌فسە نە‌فامە گو‌م‌پ‌اکان بە‌ندایە‌تی ک‌رد‌نیان بۆ خ‌وای پ‌ەرورە‌د‌گار لا‌بر‌د‌وو ، ئە‌و بە‌د‌یه‌ت‌را‌وه ها‌وه‌ل‌انە‌یان لە گە‌ل‌دا دان‌اون کە بە گ‌وره‌یان دادە‌ن‌ی‌ن ، بۆ‌یە س‌ژو‌ودیان بۆ غە‌یری خ‌وای ت‌عالی ب‌رد‌و ، پ‌ک‌وع‌یان بۆ ب‌رد‌و ، وە‌ستان لە پ‌یش دە‌ست‌یدا بە

۲۱۰ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (۲۷۲۹) ، وأحمد (۳ / ۱۹۸) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي

۰ (۲۱۹۵)

۲۱۱ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، بوختە ی تە‌فس‌یری قورئان .

هاوشیوهی وهستانیان له نوێژدا ، سویندیانی پێ خواردن و ، نهزریان بۆ کردن و ، سهریان بۆ تاشین و ، سهریپینیان بۆ کردن و ، به دهوری شتگه لیکی تری جگه له ماله کهی خوادا سووپانه وهو ، به گه وره یان دانان و خوشه ویستن و ، ترس و ، پارانه وهو ، ملکه چیان بۆ نواندن ، وهکو چۆن پهروه ردگار به گه وره دهگیریت ، به لکو زیاتریش ، به دیهینراوه په رستراوه کانیان له گه ل خوای تعالادا یه کسان کرد ، نه مانه ن که دژ به باتگه وازی پیغه مبه رانن ، نه مانه ن که هاوتا بۆ خوا داده نین و ، له ناگریشدا له گه ل خوا وهنده کانیاندا مشتومر ده که ن ﴿ تَاللهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ اِذْ تُسَوِّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ [الشعراء : ٩٨] ﴿ تَاللهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ سویند به خوا ئیمه له گومرپایه کی تاشکه رادا بووین ﴿ اِذْ تُسَوِّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ کاتیک ئیوه مان ده برده پیزی پهروه ردگاری جیهانیانه وه ^(٢١٢) ، نه مانه ن که خوای تعالی ده رباره یان ده فهرمیت ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ اُنْدَادًا يُحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ، وَالَّذِينَ آمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾ [البقرة : ١٦٥] واته : ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن ﴾ وه که سانی واهیه له خه لکی ﴿ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ اُنْدَادًا ﴾ که هاوبه شی زۆر بۆ خوا پهیدا ده که ن ﴿ يُحِبُّوْنَهُمْ ﴾ خوشیان دهوین ﴿ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ وه که خوشه ویستی (ئیمانداران بۆ) خوا ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾ به لام نهوانه ی بهوایان هیناوه زۆر زیاتر خوایان خوش دهوی ^(٢١٣) ، هه موو نه مانه شیرک و هاوه ل پهیدا کردن و ، خوای پهروه ردگاریش له وه که سانه خوش نابیت که هاوه لی بۆ پهیدا ده که ن ، نه م باسه مان توێژینه وهیه که بوو له میانه ی باسی ریبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ سه بارهت به سه رتاشین ، پیده چی له وهش گرنگتر بی که مه بهستی سه ره کی باسه که مان بوو . والله أعلم .

٢١٢ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهفسیری قورئان

٢١٣ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهفسیری قورئان

به شی دووهم

چهند به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردندا به
ددرمانه روحیه خواوهندیه تاکه کان و ، ناویته یه که له وو ، له ددرمانه
سروشته کان :

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی چاو لی دراودا :

رَوَى مُسْلِمٌ فِي "صَحِيحِهِ" عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الْعَيْنُ حَقٌّ وَلَوْ كَانَ
شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ ، لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ)) (٢١٤).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خواله خوئی و بابیشی پازی بیت _ فهرموویه تی :
پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((چاو پیسی پاسته نه گهر شتیکیش هه بوايه پیتشی
چاره نووس بکه وتایه ، چاوی پیتش ده که وت)) .

وَفِي "صَحِيحِهِ" أَيْضًا عَنْ أَنَسٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ فِي الرَّقِيَةِ مِنَ الْحُمَةِ ، وَالْعَيْنِ
وَالنَّمْلَةِ (٢١٥).

٢١٤ _ صحيح : أخرجه مسلم (٢١٨٨) .

٢١٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١١٨ ، ١١٩ ، ١٢٧) ، ومسلم (٧ / ١٨) ، وابن ماجه (٣٥١٦) ،
والترمذي (٢٠٥٦) ، كلهم عن عاصم بن سليمان الأحول عن يوسف بن عبدالله عن أنس فذكره ، إلا أن الترمذي قال
: عن عاصم عن عبدالله بن الحارس عن أنس فذكره

واته : له (انس) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فەرموویە تى : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ مۆله‌ تى داوه‌ نوشته‌ بکریټ له‌ چاو پیسی و گه‌ستنى گیانداری ژه‌هراوى و برینى پیست .

وَفِي " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ، ((الْعَيْنُ حَقٌّ)) (٢١٦).

واته : له (أبى هُريرة) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فەرموویە تى : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرموى : ((چاوپىسى پاسته)) .

وَفِي سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا _ قَالَتْ : كَانَ يُؤَمِّرُ الْعَائِشَ فَيَتَوَضَّأُ ، ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ الْمَعِينُ (٢١٧) .

واته : له (عائشة) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فەرموویە تى : فەرمان به‌ چاوپیس ده‌کرا ده‌ستنویژی ده‌شت و ، نینجا به‌ و ئاوه‌ که‌سى به‌ چاوه‌وه‌بوو خۆی ده‌شت .

فِي الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : أَمَرَنِي النَّبِيُّ ﷺ أَوْ أَمَرَ أَنْ نَسْتَرْقِيَ مِنَ الْعَيْنِ (٢١٨) .

واته : له (عائشة) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فەرموویە تى : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرمانى پیکردم یا فەرمانیدا نوشته‌ بکه‌ین له‌ چاوی پیس .

وَذَكَرَ التِّرْمِذِيُّ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ عَامِرٍ ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ رِفَاعَةَ الزُّرْقِيِّ ، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ عَمَيْسٍ قَالَتْ ، يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ بَنِي جَفَعِرٍ تُصِيبُهُمْ

٢١٦ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣١٩) ، البخاري (٧ / ١٧١ ، ٢١٤) ، ومسلم (٧ / ١٣) ، وأبوداود (٣٨٧٩)

كلهم من طريق عبد الرزاق بن همام ، قال : حدثنا معمر ، عن همام بن منبه ، فذكره عن أبي هريرة مرفوعاً .

٢١٧ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٣٨٨٠) عن الأسود عن عائشة فذكرته .

٢١٨ _ صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٦٣ ، ١٣٨) ، البخاري (٧ / ١٧١) ، ومسلم (٧ / ١٧) ، وابن ماجه (٣٥١٢)

كلهم عن معبد بن خالد عن عبد الله بن شداد فذكره عن عائشة .

الْعَيْنُ ، أَفَأَسْتَرْفِي لَهُمْ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ فَلَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْقَضَاءَ لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ))^(۳۱۹) قَالَ التِّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ .

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) خوی لی پازی بیت _ فرمووی : نهی پیغه مبهری خوا کوره کانی (جعفر) ده بن به چاری پیسه وه ، نوشته یان بو بکه م ؟ فرمووی : ((به لی نه گهر شتی ک پیچی چاره نووس بکه وتایه چاو پیچی ده که وت)) .

وَرَوَى مَالِكٌ رَحِمَهُ اللَّهُ ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ ، قَالَ : رَأَى عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ يَغْتَسِلُ ، فَقَالَ : وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ وَلَا جُلْدَ مُحَبَّاتٍ ، قَالَ : فَلَبِطَ سَهْلٌ ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَامِرًا ، فَتَغَيَّظَ عَلَيْهِ ، وَقَالَ : ((عَلَامَ يَقْتُلُ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ ؟ أَلَا بَرَكْتَ ؟ اغْتَسِلْ لَهُ)) فَغَسَلَ لَهُ عَامِرٌ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمِرْفَقَيْهِ وَرُكْبَتَيْهِ ، وَأَطْرَافَ رِجْلَيْهِ ، وَدَاخِلَةَ إِرَارِهِ فِي قَدَحٍ ، ثُمَّ صَبَّ عَلَيْهِ ، فَرَأَى النَّاسَ .
وَرَوَى مَالِكٌ رَحِمَهُ اللَّهُ أَيْضًا عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، هَذَا الْحَدِيثَ ، وَقَالَ فِيهِ : إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ ، تَوَضَّأَ لَهُ ، فَتَوَضَّأَ لَهُ^(۳۲۰)

واته : نيامی (مالک) _ به په حمه تی خوا بیت _ ، له (ابن شهاب) وه ، له (أبي أمامة) ی کوپی (سهل) ی کوپی (حنيفة) وه ده گیزیتته وه ، فرموویته تی : (عامر) ی کوپی (ربیعة) ته ماشای کرد (سهل) ی کوپی (حنيفة) خوی ده شوا ، نه وه بوو گوتی : سویند به خوا نه وه کو نه مړم بینو وه نه کچی شونه کردوی نیو په رده ش ناو هایه ، (أبي أمامة) ده لیت : (سهل) تیکچوو دای به زه ویدا ، پیغه مبهری خوا ﷺ ته شریفی هینایه لای (عامر) و

۲۱۹ _ صحیح : أخرجه الترمذي (۲۰۵۹) ، من طريق عبد الرزاق قال : أخبرنا معمر ، عن أيوب ، عن عمرو بن دينار عن عروة بن عامر ، عن عبيد بن رفاعه فذكر الحديث عن أسماء . وطريق سفيان المذكور أخرجه الحميدي (۳۳۰) وأحمد في مسنده (۶ / ۴۳۸) ، وابن ماجه في سننه (۳۵۱۰) ، والترمذي (۲۰۵۹) .
۲۲۰ _ إسناده صحيح : أخرجه مالك في الموطأ (۲ / ۹۳۸) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۴۰۲۰) .

، زۆر لای توو پهبوو ، ئینجا فهرمووی : ((بۆ كه سیكتان براكه ی ده كوژییت ؟ بۆ نزای فپو
به ره كه تت بۆ نه كرد ؟ خۆتی بۆ بشۆ ، ئه وه بوو (عامر) دهم و چاوی و دهسته كانی و
مه چه کی و نه ژنۆكانی و ، سه ره وه ی په نه كانی پیی و ، كه نارو لیواری (الإزار) هكه ی^(۲۲۱)
له ناوه وه له په رداخیكدا شت و ، پاشان پشیئرا به سه ر (سه ل) دا ، ئه وه بوو هه ستاو له
گه ل خه لكه كه دا پۆشت .

هه روه ها ئیمامی (مالك) ئه م فه رموده ه له (محمد) ی كوپی (أبي أمامة) ی (سه ل
(هوه كه له بابیه وه ده گێرپته وه و تیایدا ده لایت : چاوپیسى پاسته ، ده ستنویژی بۆ بشۆ ،
ئه وه بوو ده ستنویژی بۆ شت .

وَذَكَرَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ ، عَنْ مَعْمَرٍ ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ ، عَنْ أَبِيهِ مَرْفُوعًا ، الْعَيْنُ حَقٌّ ، وَلَوْ كَانَ
شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ ، لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ ، وَإِذَا اسْتُغْسِلَ أَحَدُكُمْ ، فَلْيَغْتَسِلْ . ووصله صحيح^(۲۲۲) .

واته : (عبدالرزاق) ، له (معمر) هوه ، له (طاووس) هوه ، له بابیه وه به (مرفوع
(ی ده گێرپته وه وه فه رمیت : چاوپیسى پاسته ، نه گه ر شتیکیش پیش چاره نووس
بكه وتایه ، چاوی پیش ده كه وت ، نه گه ر خه لكتان به چاوه وه كردو داواى خوشنتنان
لیكرا خۆتان بشۆن .

پیشه وا (الزهري) فه رمویه تی : چاوپیس فه رمانی پی ده كریت قاپیك ئاو بینیت و ،
ئینجا ده سه ته كانی ده كاته نیو قاپه كه وه ، ئاوه كه له زاری وه رده دات و ده ریده هینیته نیو
قاپه كه وه ، پاشان به ده ستی چه پی ئاو له قاپه كه هه لده گریت و ، ده یپژینی به سه ر نه ژنۆی
پاستیداو ئاوه كه ی ده كاته وه نیو قاپه كه و ، ئینجا كه نارو لیواری (الإزار) هكه ی له ناوه وه

۲۲۱ — — الإزار : ده رپی ، پۆشاكیكه نیوه ی خواره وه ی له شی مرقف پی داده پۆشریت . وه رگێپ .

۲۲۲ — — إسناده صحيح : صححه الألباني في السلسلة الصحيحة (۱۲۵۱) .

دهشوات و ، قاپه که ناخاته سه زهوی ، پاشان له پشته وه به یه ک جار ده پشپنریت به سه ر که سی به چاوه وه بوودا ، به فهرمانی خوا سه رفه راز ده بی .

به چاوه بونیش دوو به چاوه وه بوونه : به چاوه وه بونیکی مروفی و ، به چاوه وه بونیکی جنۆکه ی . فَقَدْ صَحَّ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى فِي بَيْتِهَا جَارِيَةً فِي وَجْهِهَا سَفْعَةٌ ، فَقَالَ : اسْتَرْقُوا لَهَا ، فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ^(۲۲۳) .

واته : له (اُمّ سلمة) هوه _ خوی لی پازی بیت _ ده گپنه وه که وا : پیغه مبه ری خوا ﷺ که نیزه کیکی له ماله که یدا بینی دهم و چای زه رده لگه پابوو ، نه وه بوو فره مووی : نوشته ی به سه ردا بخوینن ، جنۆکه تیی پوانیوه .

(الحسین) ی کوپی (مسعود الفراء) ده لیت : که فره مووی تی (سَفْعَةٌ) واته : تیپوانین ، مه به ستی له جنۆکه وه بووه ، ده گوتریت : له تیپوانینی جنۆکه وه تووشی به چاوه وه بونیکی بووه که له تیپه پبوونی نوکه پم تیژتره .

وَيَذْكُرُ عَنْ جَابِرٍ يَرْفَعُهُ : ((إِنَّ الْعَيْنَ لَتَدْخُلُ الرَّجُلَ الْقَبْرَ ، وَالْجَمَلَ الْقِدْرَ))^(۲۲۴) واته له (جابر) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فره مووی تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : ((دلنیا بن چاوپیسی پیاو ده خاته نیو گوره وه ، ووشریش ده خاته نیو مه نه له وه)) .
وعن أَبِي سَعِيدٍ _ رضي الله عنه _ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنَ الْجَانِّ ، وَمِنْ عَيْنِ الْإِنْسَانِ^(۲۲۵) .

واته : له (أبي سعيد) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فره مووی تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ په نای ده گرت به خوا له جنۆکه و ، له چاوپیسی مروف .

۲۲۳ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۰ / ۱۷۱ ، ۱۷۲) ، ومسلم (۲۱۹۷) .

۲۲۴ _ إسناده حسن : أخرجه أبو نعيم في الحلية (۷ / ۹۰) ، وصححه الألباني في الصحيحة (۱۲۴۹) .

۲۲۵ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (۳۵۱۱) ، والترمذي (۲۰۵۸) ، والنسائي (۸ / ۲۷۱) عن الجريري عن أبي

نضرة عن أبي سعيد فذكره وزاد فيه . . . (فلما نزلت المعوذتان أخذ بهما وترك ما سوى ذلك) .

كۆمهلىك كه به شيان له گوڤگرتن و ئه قل پتته دراوه ، چاوپيسى و به چاوه وه بون پوچ ده كه نه وه ، ده لىن : ئه وانه هه مووى خه ياله و له راستيه وه به دووره ، به لام ئه مانه نه فامترينى خه لگن به بيستن و ئه قل ، په رده كانى سه ر چاو و دلشيان له هه مووى نه ستورتره ، له هه موو كه سيش به دخووترن ، دورترين كه سيشن به ناسينى پوچ و نه فسه كان و ، سيفات و كردارو كارى گه ريان ، ئاقل و ژيرانى ئومه تان به جياوازى ئاين و بىروباوه ريان وه ، بوارى چاوپيسى و به چاوه وه بوون په ت ناكه ونه وه ، نكۆلى لى ناكه ن ، ئه گه رچى جياوازن سه باره ت به هۆكارى لايه نى كارى گه رى چاوپيسى .

كۆمهلىك ده لىن : نه فسى كه سى چاوپيس ئه گه ر له گه ل چۆنيه تيه كى پيسدا پراهات ، له چاوه كانيه وه هيزى كى ژه هرين دىته دهره وه ده گات به كه سى به چاوه وه بوو ، زيانى پيده گه يه نيته . گوتمان : نكۆلى له مه ناكريته ، وه كو چۆن ناتوانريته نكۆلى له هاتنه دهره وه هيزى كى ژه هرين له جۆره ماريكه وه بكريته كه ده گات به مروف و ، ده يفه وتينىته ، ئه مه ش له جۆره ماريكه وه پووه دات كه هه ركات ته نها به چاوه كانى ته ماشاى مروف بكات ، به كسه ر ئه و مروفه ده فه وتيته ، كارى چاوپيسيش ئاوه هايه .

كۆمهلىكى تريش ده لىن : به دوور دانانريته له چاوى هه ندى مروفه وه چه ند نه ژاوو كه وه رى كى ناسك و پوونى نه بينراو (جواهر لطيفه غير مرثيه) بيتته دهره وه ، بگات به كه سى به چاوه وه بوو ، بچيته نيو كونيله كانى جه ستيه وه ، زيانى پى بگه يه نيته .

كۆمهلىكى تريش گوويانه : خواى تعالى نه ريتى وابوو به پى ويستى خوى زيان دروست ده كات ، كه وا هه ر به پوو به پووبونه وهى چاوى پيس به كه سيك زيانى پى ده گه يه نيته ، به بى نه وهى هيزى كى ياخود هۆيه ك ياخود كارى گه ريه ك هه بيت ، ئه مه رى باوه پى نكۆلىكارانى هۆكارو هيزو كارى گه ريه كانن له جيهاندا ، ئه مانه دهرگاى هۆكارو كارى گه ريان له خويان داخستوه ، دژبه تىكراى ئاقل و ژيران وه ستانه وه .

به ره چدانه و می نه و که سانه ی که نکۆلیی له به چاومو بوون دهگه ن :

گومانی تیدا نی به خوی تعالی له جهسته و پوچه کاندایه یز دیارده گه لیکی جیاوازی خولقاندوه و ، چه ندین خاسیه ت و چۆنیه تی جۆراوجۆری به زۆریان به خشیوه ، مرقی ناقل و ژیر هه رگیز ناتوانیت نکۆلیی له کاریگه ری پوچه کان له جهسته داکات ، چونکه شتیکی بینراوی هه ست پیکراوه ، تو دهم و چاو ده بینی چۆن سوور سوور ده بیته وه کاتی که سیك ته ماشای ده کات که شهرمی لیبکات ، زهرد زهردیش هه لده گه ریته کاتی ته ماشای که سیك ده کات لئی ده ترسیته ، خه لگانیس که سانیکیان بینیه ته نها به ته ماشا کردنی ، نه خوش ده که ویت و هیزی لاواز ده بی ، هه مو نه مانه کاریگه ری پوچه کانه ، به لام به هوی زۆر په یوه ندبوونی به چاوه وه نه و کاره ده دریته پال چاو ، به لام چاو بکه رنی به ، به لکو کاریگه ری پوچه کانه و ، پوچه کانیس جیاوازی له دیارده و سروشت و چۆنیه تی و خاسیه ته کانیاندا ، پوچی ئیره یی بهر (حسود) زیانیکی ناشکرا به که سی ئیره یی براوی به رامبه ر ده گه یه نیت ، خوی تعالاش فه رمانی داوه به پیغه مبه ره که ی په نا به خوا بگریته له شه پی که سی ئیره یی بهر ، بۆیه کاریگه ری کانی که سی ئیره یی بهری چاوچنۆک له که سی ئیره یی براوی به رامبه ردا زۆر ناشکرایه و هیه که س توانای نکۆلی کردنی نه و کاره ی نی به ، مه گه ر که سیك له حه قیه تی مرقایه تی به ده ریته ، نه مه ش بنه رپه تی به چاوه وه بونه ، چونکه نه فسی که سی ئیره یی بهری چاوچنۆک له گه ل چۆنیه تیه کی پیسدا پادیت و ، به رامبه ر به که سی ئیره یی براو ده بیته وه و ، به هوی نه و خاسیه ته پیسه وه کاری تیده کات ، نمونه ی نه مه وه کو نمونه ی ماره ، چونکه ژه هره که وزه یه کی متی به هیزه تیایدا ، نه گه ر چاوی به دۆژمه نه که ی کهوت ، هیزیکی توپه بونی لیوه ده رده چیته و ، پادیت به چۆنیه تیه کی پیسی زیانبه خش و کاری خوی ده کات ، پیده چی جار به جار چۆنیه تیه که ی نه مه نده به هیز بیته کاریگه ری هه بیته له کهوتنی مندالی کۆرپه له ی سکی دایکداو ، جار به جاریش له کوژی کردنی چاودا کاریگه ری ده بی ، کما قال النبی ﷺ فی الأبتّر ، وذي الطّفَتَيْنِ مِنَ الْحَيَاتِ : إِنَّهُمَا

يَلْتَمِسَانَ الْبَصَرَ، وَيُسْقِطَانِ الْحَبْلَ^(٢٢٦) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ سه بارهت به ماری کوله وه بیاب و ، بازگه فرموویه تی : نه ووانه چاو کویر ده کهن و ، مندال له باری دایک ده بن .

هه شیانه : به ته نها بینین کار له مروف ده کات به بی هیچ په یوه ندبوونکی به و که سه وه ، به هوی زور پیسی نه و نه فسه و ، چۆنیه تیه پیسه کاریگره کانی ، کاریگریش له سه ر په یوه ندبوونی جهستی نه وه ستاوه ، وه کو نه وه ی که سانیکی که م زانست و زانین به سروشت و شریعت وای بۆ ده چن ، به لکو کاریگری جار به جار به په یوه ند بوونه ، جار به جار به پوو به پوو بوونه وه ی ، جار به جار به بینینه ، جار به جار به ئاراسته بوونه وه ی پوچه به ره و لای نه و که سه ی کاری تیده کات ، جار به جار به نزاو نوشته و په ناگرتنه کانه ، جار به جار به خه یال و نه ندیشه یه ، بۆیه کاری نه فسی چاوپیس به ته نها له سه ر بینین نه وه ستاوه ، به لکو پیده چی که سی چاوپیس کویر بیت ، که شتی بۆ وه سف کرا ، نه فسه پیسه که ی کاری تیده کات ، نه گهرچی نه شی بینیبیت ، زوریک له چاوپيسان کار له خه لک ده کهن به وه سف و به بی بینین ، وه کو نه وه ی خوی تعالی به پیغه مبه ره که ی فرمووه : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ ﴾ [القلم : ٥١] واته : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ به راستی نزیک بوو بی بر واکان ﴿ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ ﴾ هه لت خلیسکینن به چاو (ی پیس) یان ﴿ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ ﴾ له کاتی که قورئان ده بیستن^(٢٢٧) ، ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (١) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (٢) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (٣) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (٤) وَمِنْ شَرِّ حَاسِرٍ إِذَا حَسَدَ (٥) ﴾ [سورة الفلق] واته : ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ نه ی محمد ﷺ بلی : په نا ده گرم به دروستکاری بوونه وه ر (به ره به یان) ﴿ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴾ له زیانی نه وه ی که

٢٢٦ _ صحیح : أخرجه الحميدي (٦٢٠) ، وأحمد (٩ / ٢ ، ١٢١) (٤٥٢ / ٣) ، والبخاري (٤ / ١٥٤) ، ومسلم (٧ / ٣٨) ، وأبو داود (٥٢٥٢) ، وابن ماجه (٣٥٣٥) ، والترمذي (١٤٨٣) کلهم عن ابن شهاب الزهري عن سالم عن ابن عمر فذكره مرفوعاً .

دروستی کردوه ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه له زیانی تاریکی کاتیك كه دابی ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ وه له زیانی فووکه ران (جادووکه ران) به گریږی یاندا ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِرٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه له زیانی به خیل و حسود کاتیك كه حسودی بیات^(۲۲۸) بویه لیږدها ناشکرا ده بیټ كه هه موو که سیکی چاوپیس ئیره ی به ریکی چاوچنۆکه و ، هه موو ئیره ی به ریکی چاوچنۆکیش چاوپیس نی یه .

به لام له بهر نه وه ی که سانی ئیره ی به ری چاوچنۆک گشتیتن به به راوردی که سی چاوپیس ، بویه په ناگرتن له که سی ئیره ی بهر په ناگرتنه له چاوپیس ، به گشتی کاره که شیان تیرگه لیکه له نه فسی که سی ئیره ی به ری چاوچنۆکه وه به ره و لای که سی ئیره ی بر او و به چاوه وه بوو ده چیت ، جار به جار ده یان پیکیت و جار به جار به هه له دا ده چیت ، بویه نه گهر پیکه وتی که سیک بوه که هیچ پاریزه ریکی به سه ره وه نه بیټ و ناشکرا بیټ ، کاری تی ده کات ، به دلنیا یی ، به لام نه گهر له باری ناگاداریوون و ناماده بوون بۆ جه تگدا پیکه وتی کردو ته ماشای کرد هیچ پړپړه ویک نی یه بۆ تیپه ربوونی تیره کانی ، کاری تی ناکات و ، پیده چی تیره کانیشی بۆ بگه پښتته وه ، نه مه ش وه کو تیرهاویشتنی ههستی (الحسی) وایه ، چونکه نه مه له لایه ن نه فس و پوچه کانه وه یه و ، تیرهاویشتنی ههستیش له لایه ن جهسته و خپوه کانه وه یه . بڼه پرتیشی بریتیه له به دل بوون و سه رسامبوونی چاوپیس به شته که ، پاشان نه فسه پیسه که ی شوینی ده که وئ و ، ئینجا به تیروانینیك بۆ که سی ئیره ی براوی به رامبه ر ژه هره که ی جیبه چی ده کات ، په تگه پیاو خودی خۆشی به چاوه وه بکات ، له وانه یه که سی چاوپیس به بی ویستی خۆی ، به لگو به سروشت و خۆپسکی خه لک به چاوه وه بکات ، نه مه ش خراپترین جوړی مرقایه تیه ، هاوه لانمان _ (ابن القیم) _ له زانایان و جگه له وانیش فهرموویانه : نه و که سه ی به وه ناسراو بیټ ، پښه وا ده سته سه ری ده کات و ، بزوی بۆ ده پښته وه تاوه کو مردن ، پاستیش نه مه یه به دلنیا یی .

به شیک : سه بارهت به چاره سه رکردنی که سی به چاووه بوو به نوشته و په ناگرتنه کان

مه به ستیش : چاره سه ری پیغه مبه رایه تیه بو ئه م نه خو شیه ، نه وهش چه ند جوړیکه ،
وقد روی أبوداود في سننه عن سهل بن حنيف ، قال : مررنا بِسِيلٍ ، فدخلتُ ، فاعتسلتُ فيه ،
فخرجتُ محمومًا ، فَنَمِيَّ ذلك إلى رسول الله ﷺ ، فقال : ((مُرُوا أبا ثابتٍ يَتَعَوَّذُ)) . قال :
فقلتُ : يا سيدي والرُّقى صالحة ؟ فقال : ((لا رُقِيَّةَ إِلَّا في نَفْسٍ ، أو حُمَةٍ ، أو لدَغَةٍ))^(٢٢٩) .

واته : له (سهل) ی کوړی (حنیف) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فه رموویه تی :
به لای سیلاویکا تیپه ربووین ، منیش چومه نیوی و ، خوم شت ، که هاتمه دهره وه (تا)
گرتبومی ، هه والم گه یزایه پیغه مبه ری خوا ﷺ ، نه وه بوو فه رمووی : ((فرمان بدهن با)
أبا ثابت (نووشته بکات)) (سهل) فه رمووی : گه وره م ئایا نووشته چاکه ؟ نه ویش
فه رمووی : ((له وه چاکتر نابیت که نوشته بو چاوپیس و ، (تا) و ، پیوه دانی
جان هوه ره ژه هرداره کان بکریت)) .

ووشه ی (النفس) ی نیو فه رمووده که ، واته : چاو ، ده گوتریت : (أصابت فلاناً نفس)
واته : فلان که س به چاووه بوو . (النفس) واته : چاوپیس . ووشه ی (اللدغة) ی نیو
فه رمووده که واته : پیوه دانی بوپشک و به و هاوشیوانه . له و په ناگرتن و نووستانه ی له
توانادایه نه نجام بدریت : خویندنی (المعوذتين) و ، سوره تی (الفاتحة) و ، ئایتی (الكرسي)
(و ، هه روه ها زیکرو په ناگرتن و نوشته کانی پیغه مبه ره ﷺ : وه کو : ((أعوذ بكلمات الله
التامات من شر ما خلق)) . واته : په نا ده گرم به خوای په روه ردگار له خراپه ی

دروستكړاوه كانی . ((اَعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ لَامَةٍ)) *
 واته : په ناتان ددهم به ووشه ته واوه كانی خوی تعالی له شهیتان وهر گیانله بریكي زیان
 به خشی خاوهن ژه هرو و له چاوپیسكي لومه كړاو .

((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا ، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا ، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ ، إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ)) .

واته : په نا ده گرم به ووشه ته واوه كانی خوی تعالی كه چاكه كارو خراپه كار ناتوانن
 بيبه زینن ، له خراپه ی نه وهی دوستی كړدوهو ، به ديهانوان و هیناونه تیه بوون ، وه له
 خراپه ی نه وهی له ناسمانه وه داده به زی و ، خراپه ی نه وهی بوی به رز ده بیته وهو ، له
 خراپه ی نه وهی له زه ویدا چيندراوهو ، نه وهی له زه ویه وه به دهر دیت ، وه له فیتنه و
 ناشوبه ی شه و پوژ ، وه له هه موو لیده ریكي دهرگا به شهو ، مه گهر لیده ریك بی به خیر
 لیتی بدات نه ی خوی به به زه بی .

((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ ، وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يُحْضَرُوا)) *
 واته : په ناده گرم به ووشه ته واوه كانی خوی تعالی له توو په بوونی و سزادانی ،
 وه له خراپه ی بنده كانی ، وه له دودلی و گومان دروستكړنی شهیتان و ناماده بوونی .

((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ ، وَكَلِمَاتِكَ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ تَكْشِفُ الْمَغْرَمَ وَالْمَائِثَ ، اللَّهُمَّ لَا يَهْزِمُ جَنْدَكَ ، وَلَا يَخْلِفُ وَعْدَكَ ، سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ)) .
 واته : په روه دگارا من په ناده گرم به پووی پیروزو ، ووشه ته واوه كانت له خراپه ی هه موو
 شتيك تو خاوه نیت و ته صروفي پتوه ده كه یت ، په روه دگارا تو لابه ری گوناوه كانی تاوان و
 ياخيیونی ، په روه دگارا سه ریا زانت شكست ناهینن ، په یمانت ناشكینریت ، پاك و بېگه ردی
 و ستایش بو تویه .

((أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا شَيْءَ أَعْظَمُ مِنْهُ ، وَبِكَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ ، وَأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى ، مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ لَا أَطِيقُ شَرَّهُ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)).

واته : په ناده گرم به پووی گورهی خوی پوره دگار که شتیکی تر له وگوره تر نی یه ، وه به ووشه ته واوه کانی که هه موو که سیکی چاک و خراپ لئی تیپه پ نابن ، وه به ناوه پیروزه کانی ، نه وهی دهیزانم و نه وهی نایزانم ، له خراپه ی نه وهی خولقاندویه تی و دروستی کردوه و هیناویه تیه بوون ، وه له خراپه ی هه موو خاوه ن خراپه یه که که توانای بهرگه کرتنی خراپه کانیم نی یه ، وه له خراپه ی هه موو خاوه ن خراپه یه که که تو خاوه نیت و ته سپوږنی پیوه ده که یت ، په روه دگارم له سهر پیگه یه کی پاسته .

((اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)).

واته : په روه دگارا تو په روه دگاری منی و هیچ خوایه کی تر نی یه به هه ق جگه له تو ، پشتم به تو به ستووه و ، تو په روه دگاری عرشه ی مه زنی ، هه رچی خوی تعالی بیه ویت ده بی و ، هه رچیش نه یه ویت نابیت ، هیچ گورپان و توانایه کیش نی یه مه گره له لایه ن خوی په روه دگار وه ، به زانینی ده وری هه موو شتیکی داوه ، په روه دگارا من په نات پیده گرم له خراپه ی نه فسی خوم و ، له خراپه ی هه موو شتیکی که تو خاوه نیت و ته سپوږنی پیوه ده که یت ، په روه دگارم له سهر پیگه یه کی پاسته .

((تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، إِلَهِي وَإِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ ، وَاعْتَصَمْتُ بِرَبِّي وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ ، وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ، وَاسْتَدْفَعْتُ الشَّرَّ بِالْحَوْلِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِ ، حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِ ، حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِي ، حَسْبِيَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ ، وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى ، سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا ، لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مَرْمَى ، حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)) .

واته : قه‌ل‌به‌ندیم به خ‌وای تعالی کردووه که هیچ خ‌وایه‌کی تر نیه به‌ه‌ق جگه له‌و ، خ‌واوه‌ندی من و خ‌واوه‌ندی هه‌موو شتێک ، وه په‌ناده‌گرم به په‌روه‌ردگارم و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتێک ، وه پشتم به ست به زیندوویه‌ک که هه‌رگیز نامریت ، وه به گوتنی هیچ گ‌زپان و توانایه‌ک نیه مه‌گه‌ر به خ‌واوه خ‌راپه له خ‌ۆم د‌ورده‌خه‌مه‌وه ، هه‌ر خ‌وام به‌سه که پشت پی‌ به‌ست‌راویکی چاکه ، خ‌وام به‌سه به‌بی‌ بنده‌کان ، خ‌ولقینه‌رم به‌سه به‌بی‌ خ‌ولقینه‌راوه‌کان ، پ‌ر‌زیده‌رم به‌سه به‌بی‌ پ‌وزی دراوه‌کان ، به‌سمه ئه‌وه‌ی که به‌سمه ، به‌سمه ئه‌و زاته‌ی که فه‌رمان‌په‌وایی هه‌موو شتێکی به‌ده‌سته‌و ، وه په‌نای هه‌موو که‌س ده‌دات و که‌س له‌و په‌نا نادریت ، هه‌ر خ‌وام به‌سه‌و هیچی تر ، خوا گو‌ییستی ئه‌وانه‌یه که نزا ده‌که‌ن ، پاش په‌روه‌ردگار هیچی تر نی یه بک‌ریت به مه‌به‌ست ، به‌سمه ئه‌و خ‌وایه‌ی که هیچ خ‌وایه‌کی تر نی یه به‌ه‌ق جگه له‌و ، پشتم پی‌ به‌سته‌و ، په‌روه‌ردگاری عه‌رشی مه‌زنه .

وه هه‌ر که‌س ئه‌م نزاو د‌وعاو په‌ناگرت‌نانه تاقیکاته‌وه ، ئه‌ندازه‌ی سو‌دو که‌لک و ، ز‌ۆر پی‌ویست‌بوونی بۆ د‌ه‌رده‌که‌و‌یت ، قه‌ده‌غی ئه‌وه ده‌کات که کاریگه‌ری چاوپیس به‌ م‌ر‌ؤف بگات ، پاش گه‌شت‌نیشی به‌ م‌ر‌ؤف هه‌ل‌ده‌ست‌یت به‌ د‌ورخست‌نه‌وه‌ی ئاسه‌واری ، به‌ گو‌یره‌ی به‌ه‌یزی باوه‌پ‌بوونی ب‌ی‌ژه‌ره‌که‌ی و ، به‌ه‌یزی‌بوونی نه‌فسی و ، ئاماده‌بوونی و ، به‌ه‌یزی پشت به‌ستنی و ج‌ی‌گیری دل‌یی ، چونکه ئاشکه‌رایه کاریگه‌ری و ه‌یزی چه‌ک به‌و که‌سه‌یه که ده‌یه‌او‌ی‌ز‌یت .

به شیک : سه بارهت بهو شتانهی به چاووه بوونی پی دوردده خریتهوه :

ئه گهر که سی چاوپیس ترسا چاوی زیان به که سی به رامبه ری بگه یه نیت ، با زیانی چاوی دورخاته وه به گوتهی : (اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ) واته : په روه ردگارا فرویه ره که ت برشیننه به سه ریدا ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ به (عامر) ی کوپی (ربیعه) ی فرموو کاتیک که (سَهْل) ی کوپی (حنیف) ی کرد به چاووه وه : (ألا برکت) واته : ئه ی بۆ نه تگوت : په روه ردگارا فرویه ره که ت برشیننه به سه ریدا .

هه روه ها له و نزیانهش که چاوپیسی پی دور ده خریته وه گوتهی : (ما شاء الله لا قُوَّةَ إِلَّا بالله) واته : هه رچی خوی تعالی بیهوی هه ر ئه وه ده بی و هه موو توانایه کیش هه ر به ده ست خوی په روه ردگاره .

هه روه ها ده توانریت نوشته که ی (جبریل) _ علیه السلام _ به کار بهینریت که ئیمامی (مسلم) له (صحیح) هه کهیدا ده یگنریتته وه ده فرمیت : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَى النَّبِيَّ ﷺ قَالَ يَا مُحَمَّدُ اشْتَكَيْتَ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ)) ، فَقَالَ جِبْرِيلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِكَ ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ ، بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِكَ^(۲۳۰) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) هوه _ خوی لی پانی بیت _ فرموویته ی : (جبریل) _ علیه السلام _ هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ و فرمووی : ئه ی محمد نازارت هه یه ؟ ئه ویش فرمووی : ((به ئی)) ، ئه وه بوو (جبریل) _ علیه السلام _ فرمووی : به ناوی

۲۳۰ _ صحیح : أخرجه أحمد (۳ / ۲۸ ، ۵۶ ، ۵۸ ، ۷۵) ، وعبد بن حميد (۸۸) ، ومسلم (۷ / ۱۳) ، وابن ماجه (۳۵۲۳) ، والترمذي (۹۷۲) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۰۵) ، كلهم من طريق أبي نضرة عن أبي سعيد فذكره .

خواوه نوشتەت بۆ دەخوینم ، لە ھەموو شتێک ئازارت بدات ، لە خراپەیی ھەموو نەفسێک یا چاوپیسێکی ئێرەیی بەر خوا شیفات بدات ، بەناوی خواوه نوشتەت بۆ دەخوینم .

کۆمەڵێک لە پێشین وای بۆ دەچن ئایەتی قورئانی بۆ بنوسریت و بکریتە نێو ئاوەووە ، بیخواتەووە . (مجاهد) دەلێت : ھێچی تێدا نی یە قورئان بنوسریت و ، لە ئاودا بیخواتەووە ، نەخۆشەکە بیخواتەووە ، ھەرەوھا لە (أَبِي قَلَابَةَ) شەو ھەمان شت باسکراو ، دیسان باسکراو کە (ابن عباس) _ خوا لە خۆی و بابیشی پازنی بیت _ فرمانیدا چەند ئایەتێک لە قورئان بۆ ژێتێک کە منالابوونی ئاستەم و گران بوو بنوسریت و ، پاشان لە نێو ئاودا بیخۆنەووە و بیخواتەووە . (أيوب) دەلێت : (أبا قَلَابَةَ) م بینی چەند ئایەتێکی قورئانی نووسی و پاشان لە نێو ئاودا شتی و دای بە پیاویک بیخواتەووە کە ئازاریکی ھەبوو .

بەشیێک : سەبارەت فەرمان دان بە چاوپیس بە شتێ بن ھەنگل و ھەموو شوینە پیچەکانی جەستەیی و لاکانی و ناومووی (الإزار) ھکەیی :

ھەموو ئەوانەی سەرەووە بە دوو گوفتار لێک دراوەتەووە : یەکەمیان : مەبەست بەوانەی سەرەووە ئەندامەکانی زاوژنییە . دوویمیان : لای پاستی (الإزار) ھکەییەتی لە ناوەووە کە یەکسەر بەر جەستە دەکەوێت ، پاشان لە کاتی کدا کەسی بە چاوەووە بووبی ئاگابی دەپشێنریت بە سەریدا ، ئەمەش شتێکە چارەسەیی پزیشکانی پی نەگەشتوو ، وە ئەو کەسی کە نکۆلی لێدەکات ، یاخود گالتهی پی دەکات ، یاخود لێی بە گومانە ، یا تەنھا تاقیدەکاتەووە و لەو برۆییدا نی یە سوودی بۆ ھەبێت ، ھەموو ئەم جورە کەسانە سوودی لی نابینن .

حیکمەت و دانایی خوشتن :

باشه ئەگەر لە سروشتدا چەند خاسیەتێک هەبێ و ، هەرگیز لە لایەن پزیشکانەوه هۆکانی نەزانرێت و ، بەلایانەوه لە ئەندازەی سروشت بەدەرەو بە خاسیەت کار دەکات ، نێتر بۆ کەسە گومراو نەفامەکانیان نۆکۆلی لە خاسیەتە شەریعیەکان بکەن ، لە گەڵ ئەوهی کە چارەسەرکردن بەم خۆشتنە ئەقل و ژیری تەندروست شایەتی بۆ دەدەن و ، دانی پێدا دەنێن ، ئەو هەتا (تریاق)ی^(۲۳۱) ژەهری مار لە گوشتەکیدایەو ، چارەسەری نەفس تووڕە ، بە هیۆرکردنەوهی تووڕەبونەکیەتی و ، دامرکاندنەوهی گرمیەکیەتی بەوهی کە دەستت لە سەری دانئێ و دەستی پیاھێنی ، نمونەێ ئەمەش وەکو نمونەێ پیاویکە مەشخەلێکی ئاگری بەدەستەوه بێ و ، بیهوێت بۆ تۆی فەقێ بدات و ، هەر بە دەستی پیاوێکەوه ئاوت بە سەردا پشاند تا کوژایەوه ، بۆیە فەرمان درایە چاوپیس بگێت : (اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ) بۆ ئەوهی بە نزاو دوعا ئەو چۆنیەتیە خراب و پیسە دورخاتەوهو کاریگەری لە سەر بەرامبەرەکی نەبێ کە لە پاستیدا چاکەشە بۆ کەسی بەرامبەر ، چونکە دەرمانی شت بە دژەکی دەبێ . وە لە بەر ئەوهی کە ئەم چۆنیەتیە خراب و پیسە لە جێگە نەرم و تەنکەکانی جەستەدا بەدەردەکەوێت ، چونکە دەیهوێت تێپەرپێ و ، لە جێگە پێچەکانی جەستەو ، ناوہوهی (الإزار) نەرمتر و تەنکتر نادۆزێتەوه ، بەتایبەت ئەگەر مەبەست بە ھەموو ئەوانە ئەندامەکانی زاوژی بێت ، ئەوا لە ھەمووی ناسکتر و تەنکتر و لە ھەمووشی ئامادەترە بۆ تێپەرپوون ، بۆیە ئەگەر بە ئاو بیشوات ، کارو کاریگەری پوچ دەبێتەوه ، لە لایەکی تریشەوه پوچە شەیتانیەکان پەسپۆن بەم جێگانەێ جەستەوه .

مەبەست : ئەو یە کە شتێ بە ئاو ئاگریەکی دادەمرکێنیتەوهو ، ئەو ژەھریەشی ناھێلێت .

۲۳۱ _ تریاق : دەرمانێکی ئاویتەوه ، (ماغنیس) دایھێناوہو ، پاشان (أندروماخیس)ی دیرین بە زیادکردنی گوشتی مار بۆ دەرمانەکە تەواوی کردوہو ، بە شێوەیەکی میکانیکی ناھێلێت ژەھر لە گەدو پێخۆلەوه ھەلمرزێت ، بپوانە : القاموس المحيط للفيروزآبادي ، وەرگێڕ .

ههروه‌ها شتیکی تریشی تیدایه : بریتیه له گه‌یاندنی ئاسه‌واری شتن بۆ دل له ته‌نکترین جیگه‌کانی جه‌سته‌وه ، که به‌به‌راوردی جیگه‌کانی تر له هه‌مووی خیراتر ئه‌و ئاسه‌واره تیده‌په‌پێنیت و ، ئه‌و ئاگری و ژه‌هریه ده‌کوژێنیت‌وه‌و ، که‌سی به‌چاوه‌وه بوو چاک ده‌بیته‌وه ، نموونه‌ی ئه‌مه وه‌کو نموونه‌ی جانه‌وه‌ره ژه‌هراویه‌کانن ، ئه‌گه‌ر بکوژێن دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌لده‌ستن به‌پێوه‌دانی که‌سیک ، کاریگه‌ری پێوه‌دانه‌که که‌م ده‌بیته‌وه‌و ، هه‌ست به‌حه‌وانه‌وه ده‌کات ، چونکه جانه‌وه‌ره‌که هه‌ر خۆی یارمه‌تیده‌ری زیاده‌کردنی ئازاره‌که‌شه دوا‌ی پێوه‌دان و ، ئه‌و زیاده ئازاره یارمه‌تیده‌ره‌ش ده‌گه‌یه‌نیت به‌که‌سی پێوه‌دراو ، بۆیه ئه‌گه‌ر بکوژیت ، ئازاره‌که که‌م ده‌بیته‌وه ، ئه‌مه له زۆر که‌سی پێوه‌دراوه‌وه بینراوه ، هه‌روه‌ها ئه‌وه جیگه‌ی دلخۆشبوونی که‌سی پێوه‌دراوه‌و ، سارپێژبوونی دلێتی به‌کوشتنی دوژمنه‌که‌ی ، ئه‌وجا سروشتی که‌سی پێوه‌دراو به‌هێز ده‌بێ و ، دوریده‌خاته‌وه .

به‌گشتی . خۆشتنی که‌سی چاوپیس هۆکاریکی کاریگه‌ر بۆ لادانی ئه‌و باره‌ی لێوه به‌ده‌ردیت ، به‌سوودتریش ده‌بێ ئه‌گه‌ر نه‌فسی پاهاتبیت له‌ گه‌ل ئه‌و باره چاوپیسیدا .

ئه‌گه‌ر گو‌ترا : هۆکاری شتنی ئه‌و شوێنانه‌ی که‌سی چاوپیس زانرا ، ئه‌ی هۆکاری پشان‌دنی ئاوه‌که‌ی به‌سه‌ر که‌سی به‌چاوه‌وه‌بودا چی یه ؟

ده‌گوتریت : ئه‌و ئاوه‌ی که‌ ئاگری که‌سی چاوپیس پێ کوژێنرایه‌وه‌و ، ئه‌و باره چاوپیسیه خراپه‌ی له‌ سه‌ر پوچکرایه‌وه ، به‌هه‌مان شێوه ئه‌و ئاگریه‌ی که‌ تووشی که‌سی به‌چاوه‌وه‌بوو ده‌کوژێنیت‌وه ، ئاسه‌وار له‌ سه‌ر شوێنی کارتیکراوی که‌سی به‌چاوه‌وه‌بوو لاده‌بات ، پاش په‌یوه‌ندبوونی ئاوه‌که له‌ گه‌ل جه‌سته‌ی که‌سی کارتیکه‌ری چاوپیسدا ، ئه‌و ئاوه‌ی که‌ ئاسنی پێ ده‌کوژێنیت‌وه به‌شداره له‌ پیکهاتنی چه‌ندین ده‌رمانی سروشتیداو پزیشکان باسیان کړیوه ، ئه‌وه ئاوه‌ی که‌ ئاگری که‌سی چاوپیس کوژانده‌وه ، نکۆڵی ناکریت که‌ به‌شدار بیت له‌ ده‌رمانیکدا شیاوی ئه‌م نه‌خۆشیه بیت .

به گشتی . پزیشکیتی پزیشکان و چاره سهریه کانیان به به راوردی پزیشکیتی پیغه مبه رایه تی ، وه کو پزیشکیتی سۆفیه نه زانه کانه به به راوردی پزیشکیتی نه وان ، به لکو که متریش ، چونکه جیاوازی نیوان نه وان و پیغه مبه ران که وره یه و ، که وره تریشه له و جیاوازی له نیوان نه وان و سۆفیه کانداهیه ، به ئاستیک مرقوف نه ندازه که ی نه زانیوه ، نه و په یمانه برایتیه شمان بۆ پوون بۆتوه که له نیوان شهرع و دانایدایه ، که هیچ کامیشیان دژیه به ویترنی یه ، خوی په روه ردگاریش به ویستی خوی پینمووی هه رکه سیک ده کات بۆ پیکه ی راست و ، هه موو ده رگا کانیش ده کاته وه به رامبه ر به وانه ی به رده وام له ده رگای سهرکه وتن دده ن ، نیعمه تی فراوان و ته و او ، به لگه ی به میزی پییه بۆ به نده کانی .

به شیک : سه باره ت به داپۆشیننی نه و خوورپه وشته چاک و باشانه ی مه ترسی به چاوه ووه بونی لیده کریت به هه ر شتیک لیی دورخاته وه :

دیسان له و چاره سهریانه ی به کاردیت بۆ خۆپاراستن ، داپۆشیننی نه و خوورپه وشته چاک و باشانه یه که مه ترسی به چاوه ووه بونی لیده کریت و ، به هه رشتیک لایه ریّت ، پیشه و (البغوي) له کتیبی (شرح السنة) دا فه رمه ویه تی : (عثمان) _ خوی لی پازی بیّت _ مندالیک جوانی به دیکرد ، نه و بوو فه رمووی : (دَسْمُوا نُونَتَه ، لئلا تُصِيبَه الْعَيْن) واته : چاله بچوکه که ی چه ناکه ی په ش بکه ن بۆ نه وه ی به چاوه ووه نه بی .

هه روه ها پیشه و (الخطابي) له کتیبی (غریب الحديث) دا فه رموویه تی : (عثمان) _ خوی لی پازی بیّت _ مندالیک بینی تووشی به چاوه ووه بوون ده بی ، فه رمووی : (دَسْمُوا نُونَتَه) ، (أبو عمرو) ده لیت : سه باره ت به و فه رمایشته ی (عثمان) له (أحمد) ی کوپی (یحی) م پرسی ، گوئی : مه به ستی به ووشه ی (النونة) واته : نه و چاله بچوکه ی له چه ناکه دایه . (التّدسیم) واته : په شکردن . به گشتی مه به ستی نه و بوو چاله بچوکه که ی چه ناکه ی په ش بکه ن بۆ نه وه ی به چاوه ووه نه بیّت . هه روه ها فه رمووی : له م باره وه خاتوو)

عائشة (_ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : أن رسول الله ﷺ خطب ذات يوم ، وعلى رأسه عمامة دَسْماء^(۲۳۲)) واتە : پۆژێك پێغه مەبرى خوا ﷺ وتارى دەخوێندەو و مێزەریكى چەورو پەشى بەسەرەو و بوو ، واتە : بەلگەى دەهێنايه وە لە سەر ووشەى (الدَسْماء) ، ئالێرەشەو شاعیرێك گوفتارەكەى وەرگرتوووە كە دەلێت :

مَا كَانَ أَحْوَجَ ذَا الْكَمَالِ إِلَى
عَبِيٍّ يُوقِيهِ مِنَ الْعَيْنِ

واتە :

خاوەن سیفاتی تەواو پێویستی بە
كەموكۆرداریك نەبوو لە چا و بپاریزێت

بەشێك : سەبارەت بەو نوێستەنەى چاوپێسى دەگێژنەو :

لەو نوێستەنەى چاوپێسى دەگێژێتەو ئەوێهە كە لە (أبى عبدالله السَّاجي) وە باس دەكرێت ، كەوا لە سەفەریكیدا بە سەر ووشتریكى جوانەو وە بوو ، كە بۆ حەج یاخود بۆ غەزا دەچوو ، لە نێو پەفێقەكانیشیدا پیاویكى چاوپیس هەبوو ، كە تەماشای شتیكى دەكرد كەم جار نەیدەفەوتاند ، بە (أبى عبدالله) یان گووت : ووشترەكەت لە چاوپیسەكە بپاریزە ، گوتى : هیچ پێگەیهكى نى یە بە ووشترەكەم بگات ، گوفتارەكانى (أبى عبدالله) گەنرایە چاوپیسەكە ، ئەو وەبوو چاوپیسەكە لە كاتیكدا ئامادەنەبوونى (أبى عبدالله) ی بەهەل زانى ، ھاتە لای كۆپانى ووشترەكەو ، تەماشایەكى ووشترەكەى كرد ، یەكسەر ووشترەكەو تێكچوو و كەوت ، (أبى عبدالله) ھاتەو ، ھەوالیان پێدا كە چاوپیسەكە چاوى لە ووشترەكەى داو و ، ئەو ھاتە دەیبینی كەوتوو ، گوتى : شوێنى ئەو پیاو ھم پیشان بدەن . پیشان درا ، ئەو وەبوو ،

۲۳۲ _ لم أجده من حديث عائشة . وأخرج أحمد (۱ / ۲۳۳ ، ۲۸۹) ، والبخاري (۲ / ۱۴) (۴ / ۲۴۸) ، (۵ / ۴۳) والترمذي في الشمائل (۱۱۸) كلهم عن عبدالرحمن بن سليمان بن حنظلة بن الغسيل قال : سمعت عكرمة عن ابن عباس قال : خرج رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ، في مرضه الذي مات فيه بملحفة ، قد عصب بعصابة دسماً . . . والرواية المذكورة إنما هي رواية أحمد (۱ / ۲۳۳) عن ابن عباس .

به سه ریه وه وه ستاو ، گوتی : بسم الله ، حَبَسْ حَابِسْ ، وَحَجَّرْ يَابِسْ ، وَشِهَابٌ قَابِسْ ، رَدَّتْ عَيْنَ الْعَائِنِ عَلَيْهِ ، وَعَلَى أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيْهِ ، ﴿ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ (۳) ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿ (۴) ﴾ [الملك : ۳ - ۴] واته : گرتنیک گرتویه ک ، به رده ووشکیک ، گرپوزوسکی ناگره وه رگیراوئیک ، چاوپیسى نه و که سه بگه پیتسه وه بۆ خۆی و ، بۆ خۆشه ویستری کس به لایه وه ، ئینجا نه و ئایه تانه ی سه ره وه ی خویند ، واته : ﴿ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ﴾ چاو بگپه وه وورد به ره وه بزانه ﴿ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ ئایا هیچ ناته وایه ک ده بینیت • ﴿ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ ﴾ دوباره چاو بگپه ﴿ كَرَّتَيْنِ ﴾ یه ک له دواى یه ک ﴿ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا ﴾ چاوت به پيسواى و ناو میدی ده گه پیتسه وه بۆ لای خۆت ﴿ وَهُوَ حَسِيرٌ ﴾ وه نه و (چاوت) ماندووه تا قه تی چوو ^(۲۳۳) نه وه بوو گلینه ی چاوپیسه که هاته دهره وه و ، ووشتره کهش به ساغی هه ستا ^(۲۳۴) .

به شیک : سه باره ت به وه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ به نووشته ئیلا هیه کان

چاره سه ری گشتی بۆ هه موو ئازاره کان ده کرد :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِهِ " : مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((مَنْ اشْتَكَى مِنْكُمْ شَيْئًا ، أَوْ اشْتَكَاهُ أَخٌ لَهُ فَلْيَقُلْ : رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ ، تَقْدَسَ اسْمُكَ ، أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كَمَا رَحِمْتَكَ فِي السَّمَاءِ ، فَاجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي

۲۳۳ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان

۲۳۴ - له فه توای ژماره (۱۹۶۳۵) دا ، (اللجنة الدائمة) ی تاییه ت به زانایانی وه لاتی سعودیه و بۆ وه لامدانه وه ی پرسیاریک که سه باره ت به م مه سه له یه ئاراسته یان کرابوو فه رموو یانه : نه م گو فتارانه جیگیر نه بووه نه له پیغه مبه ری خوا وه _ صلی الله علیه وسلم _ و نه له ها وه له به ریزه کانیشه وه ، به لامانه وه هیچ بنه پته تیکی نی یه و ، ووشه کانیشی نامۆیه و ، چاره سه ری چاوپیسى و به چاوه وه بونیش به ئایه ته کانی قورئان و نووشته و نزاو دوعا کانی پیغه مبه ری خوا ده بیّت _ صلی الله علیه وسلم _ ، وه رگپه .

الْأَرْضِ ، وَاعْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ ، أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجَعِ ، فَيَبْرَأُ بِإِذْنِ اللَّهِ (٢٣٥)

واته : له (أبي الدرداء) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فرموویه تی : گوئیستی پیغه مبهری خوا بووم ﷺ دهیفرموو : ((هرکس له ئیوه نازاریکی هه بوو ، یاخود براهی نازاریکی بو دهریری با بلّیت : پهروهردگارمان نهو خواجهیه که له ناسماندایه ، ناوه جوانه کانت به پاک و پیروژ پاده گرین ، فرمانت له زهوی و ناسماندا بهرده وامه و جیبه جی دهرکیت وهکو نهوهی بهزهی و پهحمهت له ناسماندا فراهام کردوه ، ناواش بهزهی و پهحمهت له سر زهویدا زیادو فراهام بکه ، له تاوانی گه ودهی به نهقه ستمان و له تاوانه بجوکه کانتان خوش به ، تو پهروهردگاری پاکان و چاکه کانی ، نهوانی وازیان له تاوان و سه ریچی هیناوه ، پهحمهت و بهزهیه کی خۆت و ، شیفایه که له شیفاکانی خۆت به سر نه م نازاردها دابه زینه ، ئیتر به ئیزنی خَوای تعالی چاک ده بیته وه)) .

صَحِيحُ مُسْلِمٍ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّ جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ اشْتَكَيْتَ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ)) ، قَالَ جِبْرِيلُ ﷺ بِاسْمِ اللَّهِ أُرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ ، بِاسْمِ اللَّهِ أُرْقِيكَ (٢٣٦) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فرموویه تی : (جبریل) _ علیه السلام _ هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و فرمووی : نهی محمد نازارت ههیه ؟ نهویش فرمووی : ((به لى)) ، نهوه بوو (جبریل) _ علیه السلام _ فرمووی : به ناوی

٢٣٥ _ ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٨٩٢) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٣٨) كلاهما عن محمد بن كعب عن فضالة بن عبيد عن أبي الدرداء فذكره ، وأخرجه النسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٣٧) عن محمد بن كعب عن أبي الدرداء نحوه ولم يذكر فيه فضالة بن عبيد .

٢٣٦ _ صحيح : أخرجه مسلم (٢١٨٦) .

خواوه نوشته بۆ دهخوینم ، له ههموو شتیك ئازارت بدات ، له خراپهی ههموو نهفسیك یا چاوپیسکی ئێرهیی بهر خوا شیفات بدات ، بهناوی خواوه نوشته بۆ دهخوینم .

ئهگەر گوترا چ دهلێن دهبرارهی ئهوه فرمودهیهی که ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) دهیگیریتیهوه :
 ((لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ)) ؟ واته : ((نوشته کردن نی یه مهگه ربۆ دورخستنهوهی بهچاوهوهبوون یاخود جانهوهره ژههردارهکان)) .

بۆ وهلامهکهی دهلێن : ئهوه فرمودهیه قهدهغهی شیاویتی نووشته کردن ناکات بۆ بوارهکانی دیکه ، چونکه مه بهست به فرمودهکه ئهوهیه که : نووشته کردن شایسته ترو بهکهک تره که بۆ چاوپیسى و پێوهدانى جانهوهره ژههردارهکان بکریت به بهراوردی بوارهکانی تر . میانهو شیوازی فرمودهکه بهلگهی سه ره ئهم شتهن ، چونکه (سَهْل) ی کورپی (حُنِيف) کاتی که بهچاوهوهبوو فرمووی : (أَوْ فِي الرُّقَى خَيْرٌ ؟ فَقَالَ : لَا رُقِيَّةَ إِلَّا فِي نَفْسٍ أَوْ حُمَةٍ) واته : فرمووی : گه وره م ئایا نووشته چاکه ؟ ئه ویش فرمووی : ((لهوه چاکتر نابیت که نوشته بۆ چاوپیسى و ، پێوهدانى جانهوهره ژههردارهکان بکریت)) . ههروهها تیکرای فرمودهکانی نوشته گشتی و تایبه تهکان په نجه بۆ ئهوه پاده کێشن

وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدَ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : ((لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ ، أَوْ حُمَةٍ ، أَوْ دَمٍ يَرْقَأُ))^(۲۳۷).

واته : (أنس) _ خاوی لی پازی بیئت _ فرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمووی : ((لهوه چاکتر نابیت نوشته بۆ به چاوهوهبوون ، یا پێوهدانى جانهوهره ژههردارهکان ، یا بۆ وهستانه وهی خوین بهربونی لووت بکریت)) .

وَفِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنْهُ أَيْضًا : رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الرَّقِيَّةِ مِنَ الْعَيْنِ ، وَالْحَمَةِ ، وَالنَّمْلَةِ^(٢٣٨) .

واته : (انس) _ خواى لى پازى بيټ _ فه رموويه تى : پيغه مبهري خوا ﷺ موله تى داوه
نوشته بكرىت بؤ به چاوه وه بون و ، پيوه داني جانه وه ره ژه هرداره كان و ، شه و برين و
زمانه ي له لاكانى مرقدا دروست ده بن .

**به شيك : سه بارهت به وهى كه پيغه مبهري خوا ﷺ چاره سهر و نووشته ي بؤ كه سى
پيوه دراو دمكرد به خويندنى سوره تى (الفاتحة) :**

أَخْرَجَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : انْطَلَقَ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ
النَّبِيِّ ﷺ فِي سَفَرَةٍ سَافَرُوها حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ ، فَاسْتَضَافُوهُمْ ، فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّفُوهُمْ ، فَلَدَغَ سَيِّدُ ذَلِكَ الْحَيِّ ، فَسَعَوْا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَوْ
أَتَيْتُمْ هَؤُلَاءِ الرِّهْطَ الَّذِينَ نَزَلُوا لَعَلَّهُمْ أَنْ يَكُونَ عِنْدَ بَعْضِهِمْ شَيْءٌ ، فَأَتَوْهُمْ فَقَالُوا : يَا أَيُّهَا الرِّهْطُ
إِنَّ سَيِّدَنَا لَدَغَ ، وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ ، فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ،
نَعَمْ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْقِي ، وَلَكِنْ اسْتَضَفْنَاكُمْ ، فَلَمْ تُضَيِّفُونَا ، فَمَا أَنَا بِرَاقٍ حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعَلًا ،
فَصَالَحُوهُمْ عَلَى قَطِيعٍ مِنَ الْغَنَمِ ، فَاَنْطَلَقَ يَتَفَلُّ عَلَيْهِ ، وَيَقْرَأُ : ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ،
فَكَانَ مَا أُنْشِطَ مِنْ عَقَالٍ ، فَاَنْطَلَقَ يَمْشِي وَمَا بِهِ قَلْبَةٌ ، قَالَ : فَأَوْفَوْهُمْ جُعَلَهُمُ الَّذِي صَالَحُوهُمْ
عَلَيْهِ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ اقْتَسِمُوا ، فَقَالَ الَّذِي رَقَى : لَا تَفْعَلُوا حَتَّى تَأْتِيَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَتَذْكُرَ لَهُ

الَّذِي كَانَ ، فَنَنْظُرُ مَا يَأْمُرُنَا ، فَقَدَّمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرُوا لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ : ((وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ ؟)) ثُمَّ قَالَ : ((قَدْ أَصَبْتُمْ أَقْسَمُوا وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا))^(۲۳۹)

واته : له (أبي سعيد الخدري) وه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : چەند کەسێک لە هاوەلانی پێغەمبەرى خوا ﷺ لە سەفەرێکدا بەرێکەوتن تا لای خَيْلَکَ لە خێلەکانى عەرەبدا دابەزین ، داواى میوانداریان لێکردن ، بەلام بە میوان وەریان نەگرتن ، گەرەى خێلەکە پێوەى درا ، بە هەموو شتێک هەولیان بۆدا هیچ شتێک سوودی بۆ نەبوو ، کەسانێکیان گوتیان : نەگەر بچوناوەتە لای ئەو چەند کەسەى لاتان دابەزیون بەشکو لای کەسێکیان شتێک هەبێت ، ئەوەبوو چوێ لایان و گوتیان : ئەى ئەم کۆمەلە خەلکە گەرەکەمان پێوەى دراوەو ، بە هەموو شتێک هەولمان بۆ داوە بەلام بێسوود بوو ، ئایا بەلای یەکیانەو شتێک دەست دەکەوێ ؟ کەسێکیان فەرمووی : بەلێ سوێند بەخوا من نوشتە دەکەم ، بەلام داواى میواندایمان لێکردن و ، بە میوان وەرتان نەگرتین ، بۆیە دانیابن نوشتەى بۆ ناکەم تا کرێیەکمان بۆ دانەنێن ، ئەوەبوو لە سەر پانێک مەپ لە گەلیاندا پێکەوتن ، بۆیە کەسێکیان پاپەڕى و تەقى بە شوێنى پێوەدانەکەدا دەکردو ، ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ دەخوێند ، تا وای لێهات وەکو ئەوێ لە پێوەندێک ئازاد کرابێ ، ئەوەبوو دەستى بە پۆشتن کردو هیچ نەخۆشیەکی نەمابوو ، گوتى : ئەو کرێیەى لە سەر پێکەوتن بیانەندەنێ ، کەسانێک لە هاوەلانی فەرموویان با دابەشى بکەین ، بەلام ئەو هاوەلەى نوشتەکەى کرد فەرمووی : ئەو کارە نەکەن تاوەکو دەچینهووە خزمەتى پێغەمبەرى خوا ﷺ و ئەوێ پویدا بۆی دەگیرێنەووە ، تەماشای دەکەین چ فەرمانێکمان پێ دەکات ، پاشان هاتنەووە خزمەتى پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەویان

۲۳۹ _ صحیح : أخرجه أحمد (۳ / ۲ ، ۴۴) ، والبخاري (۳ / ۱۲۱) (۷ / ۱۷۰ ، ۱۷۳) ، ومسلم (۷ /

۱۹ ، ۲۰) ، وأبوداود (۳۴۱۸ ، ۳۹۰۰) ، والترمذي (۲۰۶۴) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۲۸) (

۱۰۲۹) کلهم من طريق أبي بشر جعفر بن إياس ، عن أبي المتوكل عن أبي سعيد الخدري فذكره .

بۆ گێڕایهوهو نهویش فهرمووی ((چۆن زانیوته سورهتی (الفاتحة) نوشته یه)) پاشان
فهرمووی : ((پێكاوتانه بچن دابهشی بکهن و بهشکیش بۆ من دابنێن)) .

وَقَدْ رَوَى ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ عَلِيٍّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((خَيْرُ الدَّوَاءِ
الْقُرْآنُ))^(٢٤٠) .

واته : ئیمامی (علی) _ خوای لێ پازی بیست _ فهرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ
فهرمووی : ((خیرترین و چاکترین دهرمان قورئانه)) .

ئاشکه رایه هه ندی گوشتار خاسیهت و سوودو که لکی تاقیکراوهی هیه ، نهی گوشتاری
خوای تعالی دهبی چۆن بی ؟ ، که فه زلی داوه به سه ره موو گوشتاریکدا ، وه کو نه وهی
فه زلی خوی داوه به سه ره موو خوڵقێنراوه کانیدا ، بۆیه گوشتاره کانی شیفا دهری ته واوه ،
هوکاری ته واوه بۆ دووربوون له هه له و تاوان ، نورو پوناکی پێنمایکاره ، به زهی و په حمه تی
گهشتیه ، که نه گهر دابه زێنرایه سه ره چیا به ک ده شکیت و شهق ده بات له به ره گه وره یی و
شکو مه ندی ﴿ وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾
[الإسراء : ٨٢] واته : ﴿ وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾ وه له م قورئانه دا ده نێرینه خواره وه ﴿ مَا هُوَ
شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ نه وهی که شیفا و میهره بانیه بۆ بهواداران ﴿ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا
خَسَارًا ﴾ به لām (هاتنی نه م قورئانه) بۆ سته م کاران هیه زیاد ناکات بێجگه له و خه ساره ت
مه ندی (٢٤١) ، واتای ئایه ته که نه وه ده به خشیت که له په گه زی نه م قورئانه ی دابه زاندووه بۆ
شیفا به خشین ، نه ک هه ندی له قورئانه که شیفا به خش بن به لکو هه مووی شیفا به خشه . نه مه
پاسترینی دوو بۆچونه له م باره وه ، نه مه ش به هاوشیوه ی گوشتاریه تی له ئایه تیکی تردا که
ده فه رمیت : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ [الفتح : ٢٩]
[واته : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ ﴾ خوا به لێنی داوه ﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ ﴾ به وانه یان که

٢٤٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٥٧١) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٨٨٥) .

٢٤١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان .

باوه‌پریان هیناوه و کرده‌وهی چاکیان کردووه ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ به لیبوردن و پاداشتی گه‌وره (که به‌هسته) ^(٢٤٢) ، هه‌مووشیان له‌وانه‌ن که باوه‌پریان هیناوه و کرده‌وهی چاکیان کردووه . ئه‌ی سورته‌ی (الفاحة) ده‌بی چۆن بی ؟ ، که نه‌له قورئان و ، نه‌له ته‌ورات و ، نه‌له ئینجیلیشدا به‌هاوشیوه‌ی دانه‌به‌زیوه ، که مانای هه‌موو کتێبه‌کانی خوا له خۆده‌گریت .

باسی بنه‌په‌تی ناوه‌کانی په‌روه‌ردگار و کۆکه‌ره‌وه‌ی له خۆده‌گریت ، وه‌کو : (الله) ، (الرّب) ، (الرّحمن) . جیگیرکردنی ده‌ره‌نجام و پۆژی زیندوبونه‌وه له خۆده‌گریت .

باسی هه‌ردوو جۆره‌که‌ی یه‌کتا‌په‌رستی : یه‌کتا‌په‌رستی په‌روه‌ردگاریتی و ، یه‌کتا‌په‌رستنی ئولوهیه‌تی تێدایه .

باسی پێویست بوون به‌ خوای تعالاوه ده‌کات ، سه‌باره‌ت به‌ داواکردنی یارمه‌تی و داواکردنی پێنمووی و ، تاییه‌تکردنی خوای په‌روه‌ردگار به‌وه‌وه .

باسی چاکترین و به‌سودترین و پێویستترین جۆره‌کانی نزاو دوعای تێدایه ، که پێویستترین شتن بۆ به‌نده‌کانی خواو ، بریتیه له پێنمووی کردن بۆ پێگای پاست ، که له چوارچێوه‌ی ته‌واو ناسینی خوای تعالی و یه‌کتا‌په‌رستی و په‌رستنیدا خۆی ده‌نوینی ، به‌ ئه‌نجامدانی ئه‌وه‌ی فهرمانی پیکردوه‌و ، خۆیه‌دورگرتن له‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌و ، به‌رده‌وام بوون له‌ سه‌ری تاوه‌کو مردن .

باسی هه‌موو جۆره به‌دیه‌نراوه‌کانی خوای تعالی تێدایه که دابه‌ش بوونه بۆ جۆرێک : نیعمه‌تی خۆی به‌سه‌ردا رشتوون وه‌کو ناسینی هه‌ق و ، کارپێکردنی و ، خوشویستنی و ، فه‌زڵدانی به‌ سه‌ر هه‌موو شتێکی تردا ، جۆرێکیش : خه‌شیمان لێگیراوه چونکه پاش

ئەوێ هەقیان ناسی وازیان لێهێنا ، وە جۆریکی گومراش : بە هۆی ئەناسینی خوای
پەروردگاری هەقەوێ .

باسی جێگیرکردنی قەدەر و چارەنوس و ، شرع و ، ناو و ، سیفات و ، زیندوبونەوێ ، (
النبوات) ، پاکردنەوێ نەفس و ، چاکردنی دلانی تێدایە .

باسی دادپەرەری و چاکەکاری و ، وەلامدانەوێ ئەهلی بیدەعوێ پوچیتی تێدایە ، وەکو
ئەوێ لە کتێبە گەورەکانماندا (مدارج السالکین) باسمان کردووە .

بۆیە ئەگەر سورەتیک ئەمە باروحوالی بێ ، بەراستی زۆر شایستییە بکریت بە ھۆکاریک بۆ
وەرگرنتی شیفاو ، نوشتەیک بێت بۆ کەسی پێوەدراو .

بە گشتی . لەبەر ئەوێ سورەتی (الفاتحة) بەتەنها بەندایەتیکردن و ، ستایشکردنی
خوای تعالی تێدایە ، ھەرھەموو دەستەڵات پێدانیک و ، داوای یارمەتی و ، پشت پێ
بەستن و ، داواکردنی ھەموو نێعمەتیک لە خوای تعالی لە خۆ دەگریت ، کە بەراستی پێنمووی
کارە بۆ دەستخستنی ھەموو نێعمەتیک و ، لادانی ھەموو سزایەک ، بۆیە بۆ بە گەورەترین
دەرمانە شیفابەخشەکان .

گوتراوێ : جێگەی نوشتەکە لەم سورەتدا بریتییە لە ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ [
الفاتحة : ٤] واتە : ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ ﴾ (خواوە) تەنها تۆ دەپەستین ﴿ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ وە
تەنها لە تۆ داوای یارمەتی دەکەین^(٢٤٣) ، بێگومان ئەم دوو ووشەیە بەھێزترین بەشەکانی ئەم
دەرمانەن ، چونکە ھەموو ئەمانە لە خۆ دەگریت : دەستەڵات پێدان ، پشت بەستن ،
پەنابردن ، داوای یارمەتیکردن ، پێویست بوون و داواکردن ، کۆکردنەوێ لە نێوان گەورەترین
مەبەستەکاندا : کە بریتییە لە بەتەنها پەرستنی خوای تعالی ، بەپێزترین وەسیلەکانیشدا کە

داواى يارمه‌تى كردنه به تهنه‌ها له خواى تعالى ، بۆ به‌جيه‌ينانى په‌رستنى ته‌واوى خوى ، كه له هه‌چ جيه‌گه‌يه‌كى ديكه‌دا ئه‌م شتانه كۆ نه‌بۆته‌وه . پيشه‌وا (ابن القيم) فه‌رمويه‌تى : له مه‌ككه بووم كاتيك به سه‌ردا تپه‌په‌رپوو نه‌خۆش كه‌وتم و ، پزىشك و ده‌رمانم ده‌ست نه‌كه‌وت ، بۆيه خۆم به‌م سوهره‌ته چاره‌سه‌ر ده‌كرد ، ده‌چوم چه‌ند قوميك له ئاوى زه‌مزه‌م ده‌هيناو ، چه‌ند جارئك ئه‌م سوهره‌ته‌م به‌سه‌ردا ده‌خويندو ، پاشان ده‌مخواره‌وه ، ئه‌وه‌بوو بوبه هۆى چاكبونه‌وه‌ى ته‌واوم ، پاشان پشتم پى ده‌به‌ست بۆ چاره‌سه‌ركردنى هه‌ر ئازارئكى تريش كه تووشم ده‌بوو ، به‌وه‌ش ئه‌وپه‌رى سووده‌م ليوه‌رده‌گرت .

به‌شيك : سه‌باره‌ت به‌وه‌ى كاريگه‌رى نووشته‌كردن به‌ سوهره‌تى (الفاتحة) و جگه له‌ويش نه‌هينيه‌كى سه‌رسوپمىنى تيدايه له چاره‌سه‌ركردنى ژه‌هرداره‌كاندا :

له‌م باره‌وه كاريگه‌رى نووشته‌كردن به‌ سوهره‌تى (الفاتحة) و جگه له‌ويش نه‌هينيه‌كى سه‌رسوپمىنى تيدايه سه‌باره‌ت به‌ چاره‌سه‌ركردنى پيوه‌دانى ژه‌هرداره‌كان ، چونكه ژه‌هرداره‌كان چۆنيه‌تبه‌ پيسه ژه‌هه‌ركانيان به‌كارده‌هينن وه‌كو چه‌كك بۆ خۆپاراستن كاتى كه هه‌لده‌ستن به‌ گه‌زتن و پيوه‌دان ، به‌و كاره‌ش هه‌لناسن تاوه‌كو توپه نه‌بن ، ئه‌گه‌ر توپه‌بوون ، ژه‌هه‌ركانيان هه‌لده‌چن و ، به‌ ئاميره‌كانيان فرپى ده‌دن ، خواى په‌روه‌ردگاريش بۆ هه‌موو نه‌خۆشيه‌ك ده‌رمانئىكى داناوه ، بۆ هه‌موو شتاك دژئىكى داناوه ، نه‌فسى ئه‌و كه‌سه‌ى نووشته‌كه ده‌كات كار له نه‌فسى ئه‌و كه‌سه ده‌كات كه نووشته‌كه‌ى بۆ ده‌كرىت ، له نيوان هه‌ردوو نه‌فسه‌كه‌دا كارو كارتىكراوبوون دروست ده‌بى ، وه‌كو ئه‌وه‌ى له نيوان نه‌خۆشى و ده‌رماندا دروست ده‌بى ، بۆيه نه‌فس و هينى ئه‌و كه‌سه نووشته‌كه زياتر به سه‌ر نه‌خۆشيه‌كه‌دا زال ده‌كات و ، به ئيزنى خواى په‌روه‌ردگار لايده‌بات . ليره‌وه پوون ده‌بىته‌وه كه ته‌وه‌ره‌ى كاريگه‌رى ده‌رمان و نه‌خۆشيه‌كان له سه‌ر كارو كاتىكراوبوون وه‌ستاوه ، چونكه به‌هاوشيوه‌ى ئه‌وه‌ى كه له نيوان نه‌خۆشى سروشتى و ده‌رمانه سروشتيه‌كاندا پووده‌دات ، ئاوه‌هاش له نيوان نه‌خۆشى پوحى و ده‌رمانه پوحيه‌كاندا ، وه

پوچانی و ، سروشتیه کاندای پووده دات ، فوکردن و تفکردنیش هۆکاریکن پشت به شی و ههواکه یان ده به ستریت ، له گه ل نه و نه فسه ی نوشته که دهکات و ، له گه ل زیکرو نزاکردندا به کاردین بۆ لادانی نه خوشیه که ، چونکه نوشته له دل و ده می نه و که سه وه درده چیت که نوشته که دهکات ، بۆیه نه گه رشتیک له تف و ههوا و نه فسه ی ناوه کی نه و که سه ی له گه لدا بی گاریگه ری ته وای ده بی و ، کارو تیپه پبونیک به هیزیشی ده بی ، به جووتکردنی نووشته و تف و ههواکه درمانیک گاریگه ری به هیز پهیدا ده بی که ده چوینریت به و درمانانه ی که به ئاویتته کردن به ده ست دین .

به گشتی . نه فسی نوشته کار به رامبه ر به نه فسه خراپ و پیسه کان ده وه ستیتته وه ، نه م شته ش زیاترو گاریگه رتر ده بی به گویره ی نه فسی نووشته کار خۆی ، وه به یارمه تی خویندنی نوشته که و فوکردن نه و ئاسه واره لاده بات ، بۆیه هه رچه ند نه فسی نوشته کار به هیزتر بیت نه مه نده نووشته که ته ووتر ده بی ، نوشته کاریش که یارمه تی له فوکردنی خۆی وهرده گریت به هاوشیوه ی نه و نه فسه پیسانه یه که یارمه تی له گه زتن و پیوه دانی خۆیان وهرده گرن .

فووکردن نهینیه کی تریشی تیدایه ، چونکه هۆکاریکه پوچه چاک و پیسه کانیش به کاری ده هین و یارمه تی لیوه رده گرن ، بۆیه جادوگه رانیس به کاریده هین و هه ر خه لکیکی باوه ردار که به کاریدین .

خوای تعالی فه رموویه تی : ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾ [الفلق : ٤] واته : وه له زیانی فووکه ران (جادوکه ران) به گرێ یاندا ^(٢٤٤) ، چونکه نه فس له گه ل باریکی تووپه بوون و جه تگاندای رادیت و ، نه فسه ی وه کو تیریکی خۆی ده نیریت و ، به فوو ته ف کۆمه کی دهکات که که میك لیکی له گه لدا یه ، ئیتر به یاوه ری باریکی گاریگه ریش کاری خۆی نه نجام ده دات ،

جادوکاران یارمه‌تی له فووکردن وهرده‌گرن به ئاشکرا ، نه‌گهرچی هیچ په‌یوه‌ندیه‌کیشی به جه‌سته‌ی که‌سی جادولیکراوه‌وه نه‌بی ، به‌لکو فوو له گرێکان ده‌کات و گری ئیان ده‌دات ، به جادوو قسه ده‌کات و ، نه‌و کاره به که‌سی جادولیکراو ده‌کات به یارمه‌تی پوچه پیسه‌کانی خواره‌وه ، پوچه پاک و چاکه‌کش به خویندنی نوشته به‌رامبه‌ری ده‌وه‌ستت و دوری ده‌خاته‌وه ، له‌م باره‌شدا یارمه‌تی له فووکردنی خۆی وهرده‌گریت ، هه‌رکامیان به‌هیزتر بوون حوکم بۆ نه‌و ده‌بیته . پوو به پوو‌بونه‌وه‌ی هه‌ندی له پوچه‌کان به‌رامبه‌ر به هه‌ندیکی تریان و ، جه‌نگکردنیان و نه‌و که‌رستانه‌ی که به‌کاری دینن ، له په‌گه‌زی پوو به پوو‌بونه‌وه‌ی جه‌سته‌کان و ، جه‌نگکردنیانه و نه‌و که‌رستانه‌ی که به‌کاری دینن ، چونکه بنه‌په‌ت له هیزی جه‌تگین و پوو به پوو‌بونه‌وه‌ی پوچ و جه‌سته‌کاندا نه‌و سه‌بازو که‌رستانه‌یه که به‌کار ده‌هینرین ، به‌لام هه‌ندی که‌س بیروه‌وشی وای لیکردوه هه‌ست به کاریگه‌ری پوچه‌کان و کارو کاتیکراوونیان نه‌کات ، چونکه له لایه‌ن بیروه‌وشی خۆیه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ردا گیراوه ، خۆی له جیهانی پوچه‌کان و ، حوکم و ، کرده‌وه‌کانیان به‌دورگرتوه .

مه‌به‌ستیش نه‌وه‌یه که : نه‌گه‌ر پوچ به‌هیزبوو و له گه‌ل مانا‌کانی سوره‌تی (الفاتحه) دا پاهات و ، کۆمه‌کی له فووکردن و تفی خۆی وهرگرت ، نه‌وا پوو به پووی نه‌و ئاسه‌واره ده‌بیته‌وه که به هۆی نه‌فسه پیسه‌کانه‌وه تووشی بووه‌و ، لایده‌بات و دوریده‌خاته‌وه .
والله أعلم .

به‌شیك : سه‌باره‌ت به چاره‌سه‌رکردنی پیوه‌دانی دووپشك به نوشته :

رَوَى ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ فِي " مُسْنَدِهِ " ، مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ، قَالَ : بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي ، إِذْ سَجَدَ فَلَدَغَتْهُ عَقْرَبٌ فِي أُصْبُعِهِ ، فَأَنْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ : " ((لَعَنَ

اللَّهُ الْعَرْبَ مَا تَدْعُ نَبِيًّا وَلَا غَيْرَهُ)) (٢٤٥)، قَالَ : ثُمَّ دَعَا بِإِنَاءٍ فِيهِ مَاءٌ وَمِلْحٌ ، فَجَعَلَ يَضَعُ مَوْضِعَ اللَّدْغَةِ فِي الْمَاءِ وَالْمِلْحِ ، وَيَقْرَأُ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَالْمُعَوَّذَتَيْنِ ، حَتَّى سَكَتَتْ.

واته : له (عبدالله)ی کوپی (مسعود)هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی : له کاتیکیدا پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوژی ده‌کرد ، که چووہ سوچده دوو‌پشکیک دای به په‌نجیه‌وه ، پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ سلاوی نوژی‌ه‌که‌ی دایه‌وه‌و فەرمووی : ((نه‌فرینی خوا له دوو‌پشک بیّت که نه له پیڤه‌مبه‌ریک و نه له که‌سیکی تریش واز دینی)) ، (عبدالله) فەرمووی : پاشان باتگی کرد قاپیکی بۆ بینن ئاو خوپی تیدا بیّت ، ئه‌وه‌بوو شوینی پیوه‌دانه‌که‌ی ده‌خسته نیو ئاو و خوێکه‌و ، ﴿ قل هو الله احد ﴾ و (المعوذتين) ده‌خویند ، تاوه‌کو نازاره‌که‌ی نیشته‌وه .

ئهو سوودانه‌ی له سوره‌تی (الإخلاص) دایه

بۆ چاره‌سه‌رکردنی که‌سی پیوه‌دراو :

چاره‌سه‌ری نیو ئه‌م فەرمووده‌یه به‌ ده‌رمانیکی ئاوێته‌ کراوه‌ له‌ دوو‌شت : سروشتی و خوایی ، چونکه‌ سوره‌تی (الإخلاص) یه‌کتا‌په‌رستی زانستی باوه‌پیی (التوحید العلمی الاعتقادی) له‌ خۆ ده‌گریت . جیگیرکردنی ته‌نهایی بۆ خوای تیدا‌یه ، که‌ پیویسته‌ هه‌موو هاوبه‌شیکی لی‌ دورخه‌يته‌وه .

جیگیرکردنی (الصمدیة)ی تیدا‌یه ، واته‌ سیفاته‌کانی له‌ هه‌موو پوویه‌که‌وه‌ ئه‌وه‌په‌ری بلندن له‌ ته‌واویتییدا ، به‌ ئاستیک هه‌موو بونه‌وه‌ر پووی تیده‌که‌ن بۆ جیبه‌جیگیرکردنی پیویسته‌یه‌کانیان ، له‌ ئاسمان و له‌ زه‌مین .

نه فیکردنی باب و کوپو ، هاوتا و هاوشان و ، لق و مندال و هاو وینهو ، هاوچه شنی تیدایه .
چونکه هه موو نه وانه تهنه تاییه تن به پهروه ردگار هه و بهم شیوه ئه م سورده ته له جیی
سیّ یه کی قورئانه .

ناوی (الصمد) شیوه ی ته وای بیّ که م و کوپی ده به خشیت . نه فیکردنی (الکفّ)
نه فیکردنی هاوشیوه و هاوشان ده به خشیت . ووشه ی (الأحد) یش نه فیکردنی هه موو
هاوبه شیکه بۆ خوی پهروه ردگار ، ئه م سیّ بنه پنه تانه ش کۆکه ره وه ی یه کتا په رسته .

ئه و سوودانه ی له (المعوذتین) دایه بۆ چاره سه رکردنی که سی پیوه دراو :

(المعوذتین) په ناگرتنه له هه موو شه پو خراپه و نه ویستراویک به گشتی ، چونکه که
مروّف په نا به خوا ده گریت له خراپه و شه پی هه موو نه وانه ی که خوی تعالی دروستی
کردوون ، ئه و به تیکرا هه موو خراپه و شه پیک ده گریت هه و ، به یه کسان ی نه گه ر له
جه سته دا بن یاخود له پوچه کاند .

هه ره ها په ناگرتنی تیدایه له و خراپانه ی له شه ودا پووده ده ن و ، نیشانه شی ئاوابونی
مانگه ، که بریتیه له په ناگرتن به خوا له خراپه ی هه موو نه و روچه پیسانه ی تیایدا بلاء
ده بنه وه ، که پیشتر پوناکی پۆژو پوناکی مانگ قه ده غه ی بلاء و بونه وه ی لیّ ده کردن ، به لام به
ئاوابونی پۆژو مانگ و داهاتی تاریکی ، ئه و پوچه خراپه زیانبه خشانه بلاء و بونه وه و ده ستیان
به خراپی کرد .

په ناگرتن له شه پی فوکه ران به گرێکانیاندا واته په ناگرتنه له شه پو خراپه ی جادوکران و
جادوکانیان . په ناگرتنیش له شه پو خراپه ی که سانی ئیره یی بهر ، واته په ناگرتنه به خوا له و
نه فسه پیسه زیانبه خشانه ی که به ئیره یی و چاوچنۆکی و تیپوانینیان خراپه دروست ده که ن

سوره‌تی دووه‌میش واته سوره‌تی (الناس) په‌ناگرتنه به‌خوا له شه‌پوخرابه‌ی شه‌یتانه‌کانی مړوف و جنوکه ، به‌راستی ه‌ردوو سوره‌ته‌که ه‌موو په‌ناگرتنیکیان به‌خوا کۆکړدۆته‌وه ، له ه‌موو شه‌پوخرابه‌یه‌ک ، په‌یه‌کی گه‌وره‌شیان ه‌یه بۆ خۆپاریزی و قه‌لابه‌ندی له شه‌پوخرابه‌ پێش نه‌وه‌ی پوویدهن ، ولهذا أوصی النبی ﷺ عُقبهٔ بن عامر بقراءتهما عَقَبَ كُلِّ صَلَاةٍ^(۲۴۱) ، ذکره الترمذی فی جامعہ * واته : بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (عُقبهٔ) ی کورپی (عامر) ی پاسپارد پاش ه‌موو نوێژیک (المعوذتین) بخوینیت *

نه‌ینیه‌کی گه‌وره له‌مه‌دا به‌دیده‌کړیت بۆ دورخستنه‌وه‌ی شه‌پوخرابه له نوێژیکه‌وه بۆ نوێژیکێ تر . پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ه‌رگیز په‌ناگرتنان (المتعوذون) نه‌ینتوانیوه به شتیکێ تری هاوشیوه‌ی (المعوذتین) په‌نا به‌خوا بگرن . باسکراوه‌که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌دوازه گری جادوی لیکراو ، (جبریل) _ علیه السلام _ (المعوذتین) ی بۆ دابه‌زاندو ، نه‌ویش که ئایه‌تیکی ده‌خویند گریه‌که ده‌کرایه‌وه ، تاوه‌کو ه‌ر دوازه گریه‌که کرانه‌وه‌و ، نه‌وه‌بوو ه‌ستا وه‌کو نه‌وه‌ی له پێوه‌ندیک پزگار کرابی *

سوود له‌ خۆیدا‌یه بۆ چاره‌سه‌رکردنی پیوه‌دان :

به‌لام بۆ چاره‌سه‌ری سروشتی ، ماده‌ده‌ی خوی بۆ لابردنی زۆریک له ژه‌هره‌کان سوودی ه‌یه ، به‌تایه‌ت پیوه‌دانی دووپشک ، دانه‌ری کتیبی (القانون) ده‌لێت : له‌ گه‌ل تۆوی که‌تاندا (بزر الکُتَّان) بۆ پیوه‌دانی دووپشک به‌کار دیت ، ه‌روه‌ها که‌سانی تریش ه‌مان شتیان باس کړدوه . خویش هیژیکێ راکیشانی تیدا‌یه ژه‌هر پاده‌کیشیت و شی ده‌کاته‌وه ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی گه‌زتن و پیوه‌دانی دووپشک هیژیکێ ئاگرینی تیدا‌یه‌و پیویستی به

۲۴۶ _ صحیح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۵۵ ، ۲۰۱) ، وأبو داود (۱۵۲۳) ، والترمذی (۲۹۰۳) ، والنسائي (۳ / ۶۸) ، وابن خزيمة (۷۵۵) ، کلهم عن علي بن رباح عن عقبه بن عامر قال : ((أمرني رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ أن أقرأ المعوذات دبر كل صلاة)) .

ساردکردنه وه و پاكيشان و دهرهيتان دهبيت بويه پيغه مبهري خوا _ صلى الله عليه وسلم _
 هستا به كوكردنه وه له نيوان ناو بو ساردك ره وهى گه زتن و پيوه دانه كه و ، خويدا كه
 هيزكي پاكيشان و دهرهيتانى ههيه ، نه مهش ته واوترين و ئاسانترين شيوه كانى چاره سهره ،
 ئاگادار كردنه وهى ئيمه شه كه وا چاره سهرى ئهم نه خوشيه به ساردكردنه وه و پاكيشان و
 دهرهيتان دهبي . والله اعلم *

قَدْ رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا
 رَسُولَ اللَّهِ مَا لَقِيتُ مِنْ عَقَرٍ لَدَغْتَنِي الْبَارِحَةَ ، فَقَالَ : ((أَمَا لَوْ قُلْتَ حِينَ أُمْسَيْتَ أَعُوذُ
 بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، لَمْ تَضُرَّكَ)) (٢٤٧).

واته: له (أبي هريرة) وه _ خوى لى پازى بيت _ فهرموويه تى : پياويك هاته خزمه تى
 پيغه مبهري خوا ﷺ و فهرمووى : نهى پيغه مبهري خوا چ ئازاريكم پيگهشت به وهى
 دوو پشكيكه وه كه نه مشه و پيوه يدام ، نه ويش فهرمووى : ((نه گه سهر له نيواره بنگوتايه :
 په نا ده گرم به وشه ته واوه كانى خوى تعالى له زياني نه و شتانهى دروستى كردوه ، نه وا
 زياني پى نه ده گه ياندى)) .

بزانه كه دهرمانه سروشتيه خوايه كان به سووده بو نه خوشيه كان پاش بودانى ، وه
 قه دهغهى پوودانيشى دهكات ، نه گه ر پووشيدات به پوودانيكى زيانبه خش پوونادات ،
 نه گه رچى به ئازاريش بيت . له راستيدا دهرمانه سروشتيه كان به سوود دهبي پاش پوودانى
 نه خوشيه كه . به لام په ناگرتنه كان و زيكره كان ، ياخود قه دهغهى پوودانى هوكارى
 نه خوشيه كان دهكات ، يان ناهيلايت كاريگه ريه كى ته واوى هه بيت ، نه وهش به گويرهى

٢٤٧ _ صحيح : أخرجه مالك في موطنه (٥٩٠) ، وأحمد (٣٧٥ / ٢) ، والبخاري في خلق أفعال العباد (٥٨) ،
 ومسلم (٨ / ٧٦) ، وابن ماجه (٣٥١٨) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٥٨٧) ، (٥٨٨) ، (٥٨٩) ،
 (٥٩١) ، (٥٩٢) كلهم عن أبي صالح عن أبي هريرة فذكره .

ته‌واوی و به‌هیزی و لاوازی په‌ناگرته‌که‌یه ، نوشته‌و په‌ناگرته‌کان بۆ پاراستنی ته‌ندروستی و لابردنی نه‌خۆشی به‌کارده‌هینریت ، بۆ یه‌که‌م : که پاراستنی ته‌ندروستیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : **فِي الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَفَثَ فِي كَفِّهِ : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَالْمُعَوَّدَتَيْنِ . ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ ، وَمَا بَلَغَتْ يَدُهُ مِنْ جَسَدِهِ ^(٢٤٨) وَاتَه : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌گه‌ر بجوایه‌ته سه‌ر نوینه‌که‌ی فووی به‌هه‌دوو ده‌ستیدا ده‌کردو : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ و (الْمُعَوَّدَتَيْنِ) ی تیدا ده‌خویندو ، پاشان ده‌هینا به‌دهم و چاری و ، نه‌وه‌ی ده‌ستی پیگه‌شتایه له‌جسته‌ی .**

وَكَمَا فِي حَدِيثِ عُودَةَ أَبِي الدَّرْدَاءِ الْمَرْفُوعِ : اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَقَدْ تَقَدَّمَ وَفِيهِ : مَنْ قَالَهَا أَوَّلَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُمْسِيَ ، وَمَنْ قَالَهَا آخِرَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُصْبِحَ ^(٢٤٩) .

واته : (أبي الدرداء) _ خوای لی پازی بیت _ به‌م شیوه‌په‌نای به‌خوا ده‌گرت : په‌روه‌ردگارا تو په‌روه‌ردگاری منی هیه‌خوایه‌کی ترنی یه‌به‌هه‌ق جگه‌له‌تو ، پشتم به‌تو به‌ست و تو په‌روه‌ردگاری عه‌رش‌ی مه‌زنی ، نه‌مه‌شی تیدا‌یه : هه‌رکه‌س سه‌ره‌تای پۆژا بیخوینیت هیه‌به‌لایه‌کی تووش نابیت تاوه‌کو ئیواره‌و ، هه‌رکه‌س له‌کو‌تای پۆژا خویندی هیه‌به‌لایه‌کی تووش نابی تاوه‌کو پۆژا ده‌کاته‌وه .

٢٤٨ _ صحيح : أخرجه أحمد (١١٦ / ٦ ، ١٥٤) ، وعبد بن حميد (١٤٨٤) ، والبخاري (٢٣٣ / ٦) ، (٨)
 (٨٧ /) ، (١٧٢ / ٧) ، وأبوداود (٥٠٥٦) ، وابن ماجه (٣٨٧٥) ، والترمذي (٣٤٠٢) ، وفي الشرائع (٢٥٧) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٧٨٨) كلهم عن ابن شعاب عن عروة عن عائشة فذكرته
 ٢٤٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن السني في عمل اليوم والليلة (٢٠ ، ٢١) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٣٨٢) .

وَكَمَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" : ((مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ : كَفَتَاهُ))^(٢٥٠)
 واته : له (الصحيحين) دا هاتووه : ((ههركهس دوو ئایه ته که ی کۆتایی سورته ی (البقرة)
 (له شه ودا بخوینئ : به سیه تی)) .

وَكَمَا فِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ((مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ))^(٢٥١)
 واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((ههركهس له شوینئ کدا دابه زی و پاشان گوتی
 : په نا ده گرم به ووشه ته واوه کانی خوی تعالی له شه پی هه موو شتی که دروستی کردووه ،
 هیچ شتی زیانی پیناگه یه نیت تا له و شوینه کۆچ ده کات)) .

وَكَمَا فِي "سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ فِي السَّفَرِ يَقُولُ بِاللَّيْلِ : ((يَا أَرْضُ رَبِّي وَرَبِّكَ اللَّهُ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّكَ وَشَرِّ مَا فِيكَ ، وَشَرِّ مَا يَدْبُ عَلَيْكَ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ أَسَرٍّ وَأَسْوَءٍ ، وَمِنْ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ ، وَمِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ ، وَمِنْ وَالٍ وَمَا وَلَدَ))^(٢٥٢) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه فه ردا به شه و ده یفه رموو : ئه ی زه مین په روه ردگارم و
 په روه ردگارت خواجه ، په نا ده گرم به خوا له شه روخراپه ت و شه روخراپه ی ئه وه ی تیتدایه و ،

٢٥٠ _ صحيح : أخرجه الحميدي (٤٥٢) ، وأحمد (١٢١ / ٤) ، والبخاري (١٠٧ / ٥) ، (٢٤٢ / ٦) ،
 ومسلم (١٩٨ / ٢) وابن ماجه (١٣٦٨) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٧٢٠) ، وفي فضائل القرآن (٢٩) ،
 (٤٥) ، وابن خزيمة (١١٤١) ، كلهم عن طريق إبراهيم عن عبد الرحمن بن يزيد عن علقمة عن أبي مسعود فذكره .
 ٢٥١ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣٧٧ / ٦) ، والبخاري في خلق أفعال العباد (٥٧ ، ٥٨) ، ومسلم (٧٦ / ٨) ،
 والترمذي (٣٤٣٧) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٥٦٠) كلهم عن سعد بن أبي وقاص قال : سمعت خولة بنت
 حكيم فذكرته مرفوعاً

٢٥٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٨٨٧) ، وأحمد (١٢٣ / ٢) وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود

له شه روخراپه ی شه وهی به سه ردا ده چیت ، په ناده گرم به خوا له شیرو پش ، له مارو دوپشك و ، له نیشه نهی وه لات و ، له باوهك و شه وهی لی که وتوته وه .

به لام دوهم : که لابر دنی نه خوشیه ، وه کو هه مو شه نوشتانه یه که به سوره تی (الفاتحة) ده کریت ، یا خود وه کو نوشته ی پیوه دانی دوپشك .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نوشته کردندا
بو برینه کانی پیستی ناسراو به (النملة) :

قَدْ تَقَدَّمَ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ الَّذِي فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ أَنَّهُ ﷺ رَخَّصَ فِي الرَّقِيَّةِ مِنَ الْحُمَةِ وَالْعَيْنِ وَالنَّمْلَةِ ^(٢٥٣) .

واته : (أنس) _ خوی لی پازی بیت _ فره مو یه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ موله تی داوه نوشته بکریت بو به چاوه وه بوون و ، پیوه دانی جانه وه ره ژه هرداره کان و ، شه و برین و زمانه ی له لاکانی مرفدا دروست ده بن .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ عَنِ الشَّافِعِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا عِنْدَ حَفْصَةَ ، فَقَالَ : ((أَلَا تُعَلِّمِينَ هَذِهِ رُقِيَّةَ النَّمْلَةِ كَمَا عَلَّمْتِيهَا الْكِتَابَةَ)) ^(٢٥٤) .

واته : له (الشفاء) ی کچی (عبدالله) وه _ خوی لی پازی بیت _ فره مو یه تی : من له خزمه تی (حَفْصَةَ) دا بووم که پیغه مبهری خوا ﷺ دیده نی کردم و فره مو ی : ((شه و بو شه مه فیزی نوشته ی برینی پیست ناکه ی وه کو شه وهی فیزی نووسینت کرد)) .

٢٥٣ _ تقدم تخريجه .

٢٥٤ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٣٨٨٧) ، وأحمد (٦ / ٣٧٢) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٧٨٠) .

(النَّمْلَة) : برینیکه له پیستی لاکانی مروفدا دروست ده بیئت ، نه خوشیه کی ناسراوه و ، ناونراوه به (النَّمْلَة) ، چونکه کهسی تووش بوو واههست ده کات که میروله یه که به سهر پیستیدا پئی ده کات و گازی لیده گریت ، سی جوری هیه ، (ابن قتیبة) و کهسانی تریش ده لئین : مه جوسه کان وایان پاده گه یاند که نه گهر کوپی پیاو له خوشکیه وه خهت به ده وری میروله دا بکیشیت ، کهسی تووش بوو چاک ده بیته وه . ئالیره شه وه شاعیر گوفتاری شیعره که ی وه رگرتوه

وَلَا عَيْبَ فِينَا غَيْرُ عُرْفٍ لِمَعْشَرِهِ كِرَامٍ وَأَنَا لَا نَخْطُ عَلَى النَّمْلِ
واته :

هیچ عهیبیکمان نی یه جگه له وه ی وچی کومه لئیک

و جاخ زادهین و ئیمه مه جوس نین تا خهت به ده وری میروله دا بکیشین

(الخُلَّال) ده گپرتیه وه ده لئیت : (الشُّفَاء) ی کچی (عبدالله) له تافی نه فامیدا نووشته ی ده خویند بۆ برینی پیستی لاکانی مروف ، کاتی کۆچی کرد بۆ لای پیغه مبهری خوا ﷺ و پیشریش له مه که گفتی پی دابوو ، پی فهرموو : نه ی پیغه مبهری خوا من له تافی نه فامیدا نووشتم ده کرد بۆ برینه کانی پیست و ، ده مه وی بیخه مه پروت ، نه وه بوو بۆی خویند وه وه فهرمووی : بِسْمِ اللَّهِ ضَلَّتْ حَتَّى تَعُودَ مِنْ أَفْوَاهِهَا ، وَلَا تَضُرُّ أَحَدًا ، اللَّهُمَّ اكْشِفِ الْبَأْسَ رَبِّ النَّاسِ ، قَالَ : تَرْقِي بِهَا عَلَى عَوْدِ سَبْعَ مَرَّاتٍ ، وَتَقْصِدُ مَكَانًا نَظِيفًا ، وَتَدُلُّكُهُ عَلَى حَجَرٍ بِخَلِّ خَمْرِ حَازِقٍ ، وَتَطْلِيهِ عَلَى النَّمْلَةِ وَاتِه : به ناوی خوا بوهستیت تا له ده مه کانی ده گه پرتیه وه ، په روه ردگارا نه خوشیه که لابه ره نه ی په روه ردگاری خه لک ، ده لئ : حهوت جار نووشته که ی به سهر داریکدا ده خویندو ، له جیگه یه کی خاویندا دایده ناو ، پاشان له گه ل سرکه ی شه رابیکی پاکدا ده بیته یه سهر به ردیکدا تا وورد ده بوو ، پاشان برینه که ی تیده گرت . له فهرمووده کشه وه پوون ده بیته وه که : شیاه ژن فیژی نوسین بکریت .

به شیک : سه بارهت به ریپازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نووشته کردندا بو مار :

پیشتر ئاماژهی پیدرا کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویهتی : له وه چاکتر نابی نووشته بکریت بو به چاوه وه بوون و ، پیوه دانی جانه وهره ژه هرداره کان و ، ئه و برین و زامانهی له لاکانی مرقدا دروست ده بن .

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَه " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ : رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الرَّقِيَةِ مِنَ الْحَيَةِ وَالْعَقَرَبِ ^(٢٥٥) .

واته له خاتوو (عائشة) وه _ خوی لی پازی بیت _ فرمویهتی : پیغه مبهری خوا ﷺ مۆلهتی داوه نووشته بو که رتن و پیوه دانی مارو دوو پشک بکریت .

ههروه ها له پیشهوا (الزهري) وه ده گێڕنه وه ، فرمویهتی : ماریک که سانیکێ له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ کهزت ، ئه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ئایا که سیک ههیه نووشته بکات ؟ فرموویان : ئه ی پیغه مبهری خوا (آل حزم) نووشته ی ماریان ده کرد ، به ئام که قه ده غه ی نووشته ت کرد وازیان لیهیتنا ، فرموی (عُمارة) ی کوپی (حزم) م بو بانگ بکه ن ئه وه بوو بانگیان کردو ، ئه ویش نووشته کانی خسته پووی پیغه مبهری خوا ﷺ و ، بۆیه فرموی : هه یی تیدا نی یه و مۆلهتی داو نووشته ی بو کردن .

٢٥٥ _ أخرجه ابن ماجة في سننه (٣٥١٧) عن طريق أبي الأحوص عن مغيرة عن ابراهيم عن الأسود فذكره عن عائشة .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نووشتکردندا بو زام و برینه کان :

أُخْرِجَا فِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اشْتَكَى الْإِنْسَانُ أَوْ كَانَتْ بِهِ قَرْحَةٌ أَوْ جُرْحٌ ، قَالَ بِأَصْبُعِهِ : هَكَذَا وَوَضَعَ سُفْيَانُ سَبَابَتَهُ بِالْأَرْضِ ، ثُمَّ رَفَعَهَا وَقَالَ : ((بِسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا ، يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا))^(٢٥٦)

واته : له خاتوو (عائشة) وهه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ
ئه گهر مروفتیک ئازاری بوایه یاخود زامیک یا برنیک پیوه بوایه ، به په نجهی ئامازهی ده کرد :
(سُفْيَان) په نجهی شایتومانی خسته سهر زهویه که و ، پاشان به رزی کرده وهو فهرمووی :
به ناوی خوا خاکی زهویه که مان له گه لّ لیکی خۆمان ، بییّت به شیفای نه خۆشه که مان به
فهرمانی خوا .

ئه مه له چاره سهره ئاسانه به سوده ئاویتته کانه ، بریتیه له چاره سه ریکی نه رم و نیان که
زام و برینه شیداره کانی پی چاره سهر ده گریّت ، به تاییهت له کاتی نه بوونی ده رمانی
دیکه دا ، چونکه له هه موو زهویه کدا فه راهامه ، به راستی زانراوه که سروشتی خاکی پوخت
سارد و ووشکه و ، ووشکه ره وهی شیی برین و زامه کانی شه ، ئه و برین و زامانهی که ناهیلّیت
سروشته به باشی کاری خۆی بکات و ، به خیرایی ساپیژ بنه وه ، به تاییهت له وه لاتّه

٢٥٦ _ صحیح : أخرجه الحميدي (٢٥٢) ، وأحمد (٩٣ / ٦) ، والبخاري (١٧٢ / ٧) ، ومسلم (١٧ / ٧) ،
، وأبو داود (٣٨٩٥) ، وابن ماجه (٣٥٢١) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٢٣) كلهم عن عمرة عن عائشة
فذكرته * مانای فهرمووده که ش ئه وهیه که : هه ندی له لیکی خۆی به په نجهی شایتومان هه لده گریّت و ،
پاشان ده یخاته سهر خا که تا شتیک پیوه ده لکیت و ، جیکه برینداره که ی پیّ ده سپیّت و هاوکاتی
سپینه که ش ئه م زیکره ده خوینیت .

گهرمه‌كان و ، خاوه‌ن میزاجه گهرمه‌كاندا . برین و زامه‌كانیش به زۆری میزاجیكى خراپى گهرم بۆ مڕۆڤ دروست ده‌كات ، له‌م باره‌دا گهرمى وه‌لات و میزاج و برین و زام كۆده‌بنه‌وه‌و ، سروشتى خاكى پوختیش ساردو ووشكه‌و له‌هه‌موو ده‌رمانه‌ تاكه‌ سارده‌كانى تریش ساردتره ، بۆیه ساردى خاكه‌كه‌ پوو به‌ پړوى گهرمى نه‌خۆشیه‌كه‌ ده‌بیته‌وه ، به‌تایبته ئه‌گهر خاكه‌كه‌ شۆردراپی و ووشك كرابیته‌وه ، هه‌روه‌ها برین و زامه‌كان زۆریك له‌ كێماو شی پێس دروست ده‌كات و ، خاكیش ووشکیان ده‌كاتووه‌و ، به‌هۆی ئه‌و خاسیه‌ته‌ ووشكردنه‌وه‌ كه‌ تیایدا به‌ ئه‌و شی و كێماوه‌ پێسانه‌ لاده‌بات ، كه‌ پێگه‌ری له‌ چاكبوونه‌وه‌ی برینه‌كه‌ ده‌كات و ، به‌وه‌ش میزاجى ئه‌ندامه‌ نه‌خۆشه‌كه‌ پاست ده‌بیته‌وه‌و ، هه‌ركات میزاجى ئه‌ندامه‌ نه‌خۆشه‌كه‌ پاست بویه‌وه ، هه‌یزه‌ چاره‌سازه‌كانیشی پاست ده‌بیته‌وه‌و ، به‌ فه‌رمانى خۆای ته‌الى نه‌خۆشیه‌كه‌ لاده‌بات .

مانای فه‌رموده‌كه‌ش ئه‌وه‌یه : كه‌وا كه‌سى نووشته‌كار به‌ په‌نجه‌ی شایتمانى لیكى خۆی هه‌لده‌گریت و ، پاشان ده‌یخاته‌ سه‌رزه‌ویه‌كه‌و ، هه‌ندى خاكى پێوه‌ ده‌لكیت و ، برینه‌كه‌ی پێ ده‌سپیت و ، هاوكاتى سه‌پینه‌كه‌ش ئه‌و زیكره‌ دوخوینیت ، چونكه‌ فڕوبه‌ره‌كه‌تى زیكرى خۆای په‌روه‌ردگارى تێدا به‌ ، هه‌روه‌ها پێسپاردنى باروچالێ خۆیه‌ به‌ خۆای ته‌الى ، پشت به‌ستنیسه‌ به‌و زاته ، بۆیه هه‌ردوو چاره‌سه‌ره‌كه‌ ده‌چنه‌ پال یه‌كتره‌و ، كاریگه‌ریه‌كه‌یان به‌هه‌یتر ده‌بێ .

ئایا مه‌به‌ست به‌ فه‌رمایشى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ (تَرِيَّةُ اَرْضِنَا) واته : خاكى زه‌ویه‌كه‌مان تاییه‌ته‌ به‌ خاكى مه‌دینه‌ی پێرۆزه‌وه‌ یا هه‌موو خاكێك ده‌گرێته‌وه‌ ؟ دوو بیروبووچونی تێدا به ، بێ گومان هه‌ندى خاك چه‌ند خاسیه‌تێكى تێدا به‌و خاسیه‌ته‌یه‌وه‌ به‌سوود ده‌بیته‌ بۆ نه‌خۆشیه‌كه‌ لیكى زۆرو ، چه‌ندین نه‌خۆشى پێسیشی پێ چاره‌سه‌ر ده‌كریت .

(جالینوس) ده‌لئیت : له ئیسکه‌نده‌ریه چاوم به که‌سانئیکی زۆری جگه‌ر نه‌خۆش و ، نه‌خۆشانی ئاویه‌نگ که‌وت ، قورپی میسر به‌کار دئینن ، لاق و ، پان و ، بال و ، پشت و ، په‌راسوه‌کانی خۆیانیان تیده‌گرت و ، سودیکی زۆریان لیده‌بینی . ده‌لئیت : به‌م جۆره له‌وانه‌یه ئه‌م تیه‌ه‌لسوینه به‌سوود بێت بۆ زۆریک له ئاوسانه بۆگه‌ن و نه‌رم و شله‌کان ، ده‌لئیت : من کاسانئیک ده‌ناسم هه‌موو جه‌سته‌یان شل و خاو بۆته‌وه ، له‌به‌ر ده‌رهاوێشتنی خویئیکی زۆر له ژێره‌وه ، سودیکی زۆریان له‌م قورپه‌ بینیوه ، که‌سانئیکی تریش نه‌خۆشیگه‌لیکی درێژخایه‌نیان پێ چاره‌سه‌ر کرد که به توندی جیگیر بوو له هه‌ندی ئه‌ندامه‌کانیاندا ، ئه‌وه‌بوو چاکبونه‌وه و نه‌خۆشیه‌که‌یان به یه‌کجاری لاچوو .

دانه‌ری کتییی (المسيحي) ده‌لئیت : هێزی قورپی هێنراو له (کنوس) هوه که به‌دورگه‌ی (المصطكي) ناوده‌برێت هێزیکه که لاده‌بات و ده‌شواته‌وه ، گوشتی برینه‌کان دوباره ده‌پوینته‌وه و ، ساریزیان ده‌کاته‌وه . گوته‌کانی ته‌واوو .

بۆیه ئه‌گه‌ر ئه‌م سوودانه له‌و خاكانه‌دا هه‌بێت ، ده‌بێ پاکترین خاکی سه‌رزه‌مین و فره‌به‌ره‌که‌ترینیان چۆن بێ که مه‌دینه‌ی پیروژه ، به‌تایبه‌ت که تیکه‌لێش بوو به لیکی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ . پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نووشته‌که‌ی له گه‌ل ناوی په‌روه‌ردگاریدا جووت کردو ، ئه‌م کاره‌شی به خوای ته‌الی سپارد ، وه‌کو پێشتریش ئاماژه‌ی پێدرا که به‌هێزی و کاریگه‌ریی نووشته به‌گوێره‌ی باری ئه‌و که‌سه‌یه که نووشته‌که ده‌کات ، هه‌روه‌ها ئاستی کارتی‌کراوبونی که‌سی نووشته بۆ کراوه به نووشته‌که‌ی ، ئه‌مه‌ش هه‌یج پزیشکیکی موسلمانێ به‌رێز نکوڵیی لێناکات ، ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌م وه‌سفانه له‌ناوچون ، با هه‌رچی ئاره‌زوو ده‌کات بیلێت .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغمبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی نازاردا به نووشته کردن :

رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ ، أَنَّهُ شَكَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ أُسْلِمَ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ ((ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ وَقُلْ : بِسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا ، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ)) (٢٥٧) .

واته : (عثمان) ی کوپی (أبي العاص) ، سکالای نازاریکی برده خزمه تی پیغمبهری خوا ﷺ که وا له جهسته یدا هستی پیده کات له وکاته وهی موسلمان بووه ، نه وه بوو پیغمبهری خوا ﷺ فه رموی : ((ده ست دابنی له سه رنه و شوینه ی نازاری هیه له جهست و بلی : به ناوی خوا سی جارو ، هوت جاریش بلی : په ناده گرم به شکومه ندی و توانای خوی تعالی له شپو خراپه ی نه و نازاره ی هستی پیده که م و خومی لی په ناده دهم)) .

له م چاره سه ردا ناستیکی به رزی وه کو زیکی خواو ، سپاردنی بارو حال به خوی په روه ردارو ، په ناگرتن به شکومه ندی و توانای خوی تعالی له شپو خراپه ی نازاری تیدایه که نازاره که دورخاته وه ، دوباره ش ده کریته وه بو نه وه ی کاریگه رترو چاکتر بیت ، به هاوشیوه ی دوباره کردنه وه درمان بو کردنه وه دهره وه ی ماده خراپه که ، له ه وتیشدا خاسیه تیک هیه که له هیدیکه دا نی یه .

٢٥٧ _ صحیح : أخرجه مالك في موطئه (٥٨٥) ، وأحمد (٤ / ٢١) ، وعبد بن حميد (٣٨٢) ، ومسلم (٧ / ٢٠) ، وأبوداود (٣٨٩١) ، وابن ماجه (٣٥٢٢) ، والترمذي (٢٠٨٠) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٩٩٩) ، (١٠٠١) ، كلهم من طريق نافع بن جبير عن عثمان بن أبي العاص فذكره .

وَفِي الصَّحِيحَيْنِ " : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُعَوِّذُ بَعْضَ أَهْلِهِ ، يَمْسَحُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى ، وَيَقُولُ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي ، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءٌ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا)) (٢٥٨) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ نووشتی بو که سانیك له کهس و کاری خوی ده کردو ، دهستی پاستی ده هیئا به شوینی نازاره که داو ، دهیفرموو : ((ئی پهروهردگاری ئاده میزاد ئه م نازاره لابه ره ، شیفابده تو شیفابه خشی ، شیفایه جگه له شیفای تو ، شیفایه که نه خوخی جی نه هیلتیت)) .

له م نووشتیدا له خوای تعالی پاپاونه ته وه به شیوهی ته وای بی که موکوپری پهروهردگاریتی و ، شیوهی ته وای به زهی و په حمه تی به شیفادان و ، به پاستی ته نها هر خوی شیفابه خشه و ، به پاستی هیچ شیفایه که نی به جگه له شیفای ئه و زاته ، بویه نووشته که پاپانه وه یه که له خۆده گریت به ته وای یه کتاپه رستی و چاکه و پهروهردگاریتی خوا بالاده ست .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ

له چاره سه رکردنی خه ماریوون بو گهرمی به ئاو کاره سات :

قال تعالی : وَيَشْرِي الصَّابِرِينَ (١٥٥) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (١٥٦) أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ (١٥٧) ﴿البقرة : ١٥٥ - ١٥٧﴾ [واته : ﴿ وَيَشْرِي ﴾ جا موژده بده ﴿ الصَّابِرِينَ ﴾ به خورپاگران ﴿ الَّذِينَ ﴾ نه وانهی ﴿ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ ﴾ که له که ل دووچاری سه ختیه که بوون ﴿ قَالُوا ﴾ ده لئین ﴿ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا

٢٥٨ - صحیح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٤ ، ٤٥ ، ١٠٩ ، ١١٤ ، ١٢٦ ، ١٢٧ ، ١٣١ ، ٢٧٨) ، والبخاري (٧ / ١٥٧ ، ١٧١ ، ١٧٣) ، ومسلم (٧ / ١٥ ، ١٦) ، وابن ماجه (١٦١٩) ، (٣٥٢٠) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠١٠) ، (١٠١١) ، (١٠١٣) ، (١٠١٤) ، (١٠١٦) ، (١٠٩٦) کلهم عن مسرق عن عائشة فذكرته .

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿ نِیمه هه ره می خواین و هه ربۆ لای ئه و ده گه پێننه وه ﴾ ﴿ أُولَئِكَ ﴾ ﴿ نَا ئه وانه ﴾ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ﴿ دروودو به زهیی به سهه ئه وانه ده بارئ له لایه نه پهره و ده گاریانه وه ﴾ ﴿ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴾ و نه وانه ئه و كه سانه نه كه هیدایه تیان وه رگرتوووه ^(۲۵۹).

وَفِي " الْمُسْنَد " عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((مَا مِنْ أَحَدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ : إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ، اللَّهُمَّ أَجِرْنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا ، إِلَّا أَجَارَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ ، وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا)) ^(۳۶۰).

واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((هه ركه سیك تووشی كاره ساتیک بیئ و بلیت : (نِیمه هه ره می خواین و هه ربۆ لای ئه و ده گه پێننه وه) ، خواجه پاداشتم بده ره وه له سهه ئه و كاره ساته ی تووشم بووه و چاكتر له وه ی لیئ سهه ندووم پیم ببخه شه ، به دلنیا یی خوی تعالی پاداشتی ده داته وه و چاكتری پی ده به خشیئ)) .

ئه م گو فتارانه چاكترین جوړه گانی چاره سه ره و ، به سهوودترین شتیكیشه بو ی له دنیا و پوژی دوایدا ، چونكه دوو بنه پته ی گه و ره له خو ده گریت ، نه گه به نده له زانیانیان دلنیا بو ، نه وا دلخۆش ده بیئ و بیر ی لای كاره ساته کی نامیئت :

یه كه میان : به نده و خیزان و سه رو هت و سامانی مو لكی خوی په ره و ده گاره به حه قیقه ت ، به نه مانه ت لای داینا وه ، بو یه نه گه رلیئ سهه نده وه ، وه كو ئه وه وایه قه رزه ده ريك ماله كه ی له قه رزار وه رگرتیه وه ، هه ره ها ئابلقه دراوه به دوو نه بوون : نه بو نیكی پیش و ، نه بو نیكی

۲۵۹ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۳۶۰ - صحیح : أخرجه أحمد (۲۷ / ۴) ، وابن ماجه (۱۵۹۸) ، والترمذي (۳۵۱۱) ، والنسائي في عمل اليوم

والليلة (۱۰۷۰) ، (۱۰۷۲) كلهم عن أم سلمة عن أبي سلمة فذكره . وأخرجه أحمد (۶ / ۳۰۹) ، ومسلم (۳

/ ۳۷ ، ۳۸) عن ابن سفيته عن أم سلمة فذكرته ، وليس فيه أبو سلمة .

پاش ، سه روته و سامانی بهندهش خوشیهکی کاتی هیه بۆ ماوهیهکی کهم ، ههروهه بهنده خودی خۆی ئه و مال و سامانهی له نهونهوه بهدینههیتاوه ، بۆ ئهوهی بیئت به مولگی خۆی به حقیقهت ، ههروهه خودی خۆشی توانای پاراستنی مالهکهی نی یه له و بالاییانهی تووشی دهبی پاش بوونی ، مانهوهی مال و سامانهکهش له سه ر ئهم نهوهستاوهتهوه ، بۆیه بهنده هیچ کاریگهریهکی به سه ر ئه و سامانهوه نی یه و ، به حقیقهتیش مولگی ئه و نی یه ، ههروهه ته صهرونی پتوه دهکات وهکو ته صهرونی بهندهیهکی فه رمان پیکراو و قهدهغهکراو ، نهک وهکو ته صهرونی ئه وهی خۆی خاوهنی بیئت ، بۆیه شیاو نی یه ته صهرونی تیدا بکات مهگه ر گونجای فه رمانی خاوهنه حقیقهکهی بیئت .

دووه م : دهره نجامی بهنده و گه رانه وهی ته نها بۆ لای پهروهردگاره حهقهکهیهتی و ، دهبی دونهیاش به جیببیلایت و ، به تاکی وهکو ئه وهی یه که مجار خولقاندی به بی که سوکارو خیزان و خیل و سه روته و سامان بگه رپته وه بۆ لای پهروهردگاری ، به لکو ته نها چاکه و خراپه کهی ده بات ، بۆیه ئه گه ر ئه مه سه رهتای بهنده و کۆتایه کهی بیئت ، ئیتر چۆن دلخۆش بیئت به بوون ، یا خه مبار بیئت بۆ نه بوون ، بۆیه بیرکردنه وهی بهنده له سه رهتای بوون و دهره نجام و کۆتایی خودی خۆی له گه وه ره ترین چاره سه ریه کانی ئهم نه خوشیهیه ، له چاره سه ریه کانی تریشی ئه وهیه که به بی دلآودلی بزانیئت ئه وهی تووشی بووه به دلنایایی لیتی به هه له دا نه ده چوو ، ئه وهش لیتی به هه له دا چوو هه رگیز تووشی نه ده بوو .

قال تعالی : مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ . لِكَيْ لَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿الحديد : ٢٢ - ٢٣﴾ واته : ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ هیچ زیان و به لایه ک پووی نه داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه له زهوی و نه له خودی خۆتاندا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ نیلا له (لوح المحفوظ) دا نوسراوه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ پیش ئه وهی به دی بهینین ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بی گومان ئه وه بۆ خوا زۆر ئاسانه ﴿لِكَيْ لَا تَأْسَوْا﴾ تا خه فته

نەخۆن ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ بۆ ئەوەی لە دەستان چووہ ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ وە دلخۆش و
 غەپانەبن ﴿بِمَا آتَاكُمْ﴾ بەوەی کە پێی داوڤ ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ وە خوا هیچ
 خۆبەزل زانیکی شانازی کەری خۆش ناوی^(۲۶۱).

هەروەها لە چارەسەرەکانی تریشی ئەوەیە کە تێپروانیته ئەو شتە ی تیایدا تووش بووہ ،
 نیتەر دەزانیت پەرەردگاری هاوشیوەی ئەو شتە ی لە دنیادا بۆ هیلانەتەوہ ، یا لەو چاکتر ،
 ئەگەر بە ئارام بێ و پازنی بێ ئەوا خۆی تعالی شتگەلیکی بۆ پاشەکوت کردووہ زۆر گەورەتر
 لەو شتانە ی کە بەهۆی ئەو کارەساتەوہ لە دەستی داوہ بە چەندەها جار ، ئەگەر ویستیشی
 مەبێ زۆر لەوہ گەورەتری دەکات .

**خۆ دلدانەوہ بە تەماشاکردنی کەسانی دیکە ی تووشبوو وە باسکردنی چەند
 چیرۆکیک لەو بارەوہ:**

لە چارەسەرەکانی دیکەشی ئەوەیە کە ناگری کارەسات لە دلدیا بکوژینیتەوہ بە ساردی
 خۆ دلدانەوہ بە خەلکانی تری تووشبوو بە کارەسات و ، بزانیتهەر خۆی بە تەنها تووشی
 کارەسات نەبووہ ، با بزانیتهەموو شیویک (بنوسعد) ی تێدایە ، با تەماشای لای پاستی
 بکات ، ئایا لە دەردەسەری زیاتر دەبینیت ؟ ئینجا با بەر بە لای چەپیدا بکاتەوہ ، ئایا لە
 پەژارە زیاتر دەبینیت ؟ ، بە پاستی ئەگەر هەموو دنیا بگەریت جگە لە گرفتار نابینیت ، کە
 یا خۆشەویستێکی لە دەست داوہ ، یاخود خراپە یەکی نەویستراوی تووش بووہ ، بە پاستی
 شەپوخرابەکانی دنیا وەکو خەونیگە یا سیبەرێکی لاچووہ ، ئەگەر کەمێک پێکە نیتیت ، زۆر
 دەگریتیت ، ئەگەر پۆزێک دل شادومان بکات ، سالتیک دل خەمبارو پەژارەدار دەکات ، ئەگەر
 کەمێک خۆشی بەخش بێ ، ماوہ یەکی درێژیش پێگری لێدەکات ، ئەگەر مالتیکیش پێ خیر

كات پاشان پر له فهرمیسکی دهكات ، نهگەر پۆژی بهشتیك شادومانى بكات ، بهدلتیایی رۆژیکى شهپوخراپهشى بۆ شاردۆتهوه .

(ابن مسعود) _ خوائى لى پازى بیئت _ فهرموویهتى : هەر دلخۆشبوونیك پهژارهیهكى ههیهو ، هەر مالتیکیش پر کرابیئت له دلخۆشبوون پاشان پرکراوه له پهژاره .

ابن سیرین فهرموویهتى: هەر پیکهنینیك کرابیئت ، دلتیابن بهدویدا گریان ههبووه .

(هندى كچى (النعمان)^(٣٦٢) دهلیت : ئیمه شكۆمهنترینى خهلكان بووین و له ههمووشى زیاتر مولكمان ههبوو ، پاشان هیشتا رۆژ ئاوا نهبوو ئیمه بوین به كهترینى خهلك ، مافى خوائى پهروهردگار كه خیرى فراوانى به هەر مالتیک بهخشی ، پاشان بهدلتیایی له فهرمیسکیش پرى دهكات .

پیاویك داواى له (هند) كرد باسیكى باروحالى خوى بۆ بكات : ئهویش گووتى : پۆژمان كردهوهو ، هیچ كهسیك نهما له عهزهب بههیواى بهخشین نهبویى له ئیمه ، كه شهومان بهسهردا هات هیچ كهسیك نهما له عهزهب بزهیى به ئیمهدا نهیهتهوه .

٢٦٢ _ (هندى كچى (النعمان)ى كوردی (المنذر) ه ، كه له لایهن کیسرای پادشای فارسهوه بابى به پادشای (الحیره) دانرابوو ، كچیکى وجاخزادهى ، زمان پارابوو ، له مالى پادشایهتیدا گهوره بوو ، کیسرای پادشای فارس له (النعمان)ى بابى تووپهبوو ، له پادشایهتى (الحیره) دهرهیناوالای خوى خستیه زیندانهوه تاوهكو مرد ، پاش مردنى بابى پههنگهرى ههلبژاردو له كهنیسهیهكى نیوان (الحیره) و (الكوفة) داماویهوه ، (خالد)ى كوپى (ولید) پاش پزگارکردنى (الحیره) دیدهنى کردو ، باتگى کرد بۆ نیسلام ، بهلام بههوى گهورهبوونى تهمنیهوه داواى لیبوردنى کرد ، بهلام (خالد) پۆزى لى گرت و فرمانیدا یارهههتى و پۆشاکیشى بدهنى ، پاش تهمنهنتیکى درێژو کوژیروونى چاوهکانى هەر لهو كهنیسهدا مرد . پروهانه : الشیخ محمد هادى الیوسفى الغروى ، موسوعة التاريخ الإسلامى . وهرگێپ .

پۆژێك (حُرَقَة) كچی (النُعْمَان) كه خوشكى (هند) ه گریا ، كه له كاتى پادشایهتى و شكۆمه ندایاندا بوون ، پێى گوترا : چ ده تگرێنیت ، نه وهكا كه سیك ئازارى دابیستی ؟ گوتى : نه خێر ، به لام خوڤگوزارانیه كى فراوان له كه سوکارمدا ده بینم ، كه مالێك له خوڤى پر ده بێ ، دلنیا بن پاشان له خه مباریش پر ده بێ .

(إسحاق) كوپى (طلحة) ده لیت : پۆژێك چوومه دیدهنى (هند) و ، پیم گووت ، خێرو خوڤى پادشایان چۆن بینى ؟ ئه ویش گووتى : ئه وهى ئیمه ئه مپۆ تیایدا بن زۆر چاكره له وهى كه دوتنى تیایدا بووین ، ئیمه له كتییدا بینیومانه كه وا كه سوکارى هه ر مالێك ئه گه ر له خێرێكى به رفراواندا بژین ، به دلنیاى به دوایدا فرمێسك ده پێژن ، زه منیش ئه گه ر پۆژێكى به ده رخستبى بۆ كۆمه لێك هه زیان پێ بیت ، به دلنیاى پۆژێكى تریشى بۆ هه لگرتوون هه زیان پێ نه بیت . پاشان گوتى :

فَبَيْنَا نَسُوسُ النَّاسَ وَالْأَمْرُ أَمْرُنَا
إِذَا نَحْنُ فِيهِمْ سَوْقَةٌ نَنْتَصِفُ
فَأَفْ لِدُنْيَا لَا يَدُومُ نَعِيمُهَا
تَقَلُّبُ نَّسَارَاتِ بِنَا وَتَصَرَّفُ

واته :

له كاتێكدا پا به رایه تی خه لكمان ده كرده و فه رمان فه رمانى ئیمه بوو

له پر دا بۆین به خه لكێكى ئاسایى خه زمه تـكـاـر

ئـاخ بۆ دـونـیا یه ك خوڤیه كانی به رده وام نـاـاـبـیـت

كه چه نده ها جار وه رچه رخان و ئه م دیو ئه و دیومان پێ ده كات

هه روه ها له چاره سه ریه كانی دیکه ی خه ما بربوون بۆ ئه و كار ه ساتانه ی تووشمان

ده بیت ئه ویه : مـرۆـفـ ده بـی بـزانـیـت بـی ئـارامـی و شـپـرـزه بوون نایه گه پێنیت ه وه ، به لكو بـی

ئارامی و شپږزه بونه که ی زیاده کات ، که له حقیقه تدا له نه نجامی زیاده بوونی نه خوښیه که وه پووده دات.

له چاره سهریه کانی تریشی : پټویسته نه وه بزانیټ که پاداشته کانی ئارامگرتن و پازیبوون به چاره نووسی خوی تعالی ، بریتیه له به خشینى تاوان و به زه ی و په حمه ت و هیدایه تدان ، که خوی تعالی بۆ نه و که سانه ی داناه ، که ئارام ده گرن و (إنا لله وإنا إليه راجعون) ده لټین ، بۆیه نه گهر نه و پاداشته نه له ده ست بدات و له کیسی بچټ ، نه و له حقیقه تدا زۆر له خودی کاره ساته که گهره تره .

له چاره سهریه کانی دیکه شی : پټویسته بزانیټ بى ئارامی جیگه ی شادومانبوونی دوژمنه کانیه تی به و به لآو گرفتداریه ی تووشی بووه ، مایه ی بیزارى هاوپیانیه تی ، خواکه ی تووپه ده کات ، شه ی تانه که ی دلخۆش ده کات ، مایه ی به فیڤچونی پاده شته کانیه تی ، نه فسی لاواز ده کات ، نه گهر ئارامگریوو به و باره و قایل بوو تیربارانی شه ی تانه که ی ده کات و ، به نا ئومیدی ده ی گهر پټنټه وه ، په روهردگاری له خۆی پازی ده کات ، هاوپیانی دلخۆش ده کات ، دوژمنانی بیزار ده کات ، په ژاره ی دلی براکانی هه لده گریټ و دلنه وایان ده کات ، پیش نه وه ی نه وان دلنه وایی بکه ن ، ئانه مه به غیره تی و شیوه ی ته وای بى که م و کوپی مرقفه ، نه ک لیډانی پوومه ت و ، دراندنی پۆشاک و ، نزاکردن به واوه یلاو مال و یران بوون و ، بیزابوون له چاره نووسراو .

له چاره سهریه کانی دیکه شی : پټویسته بزانیټ نه و به له زه تی و خوښیه ی پاش ئارامگرتن و قایل بوون ده ستی ده که وټ ، چنده هاو چنده ها جار گهره تره له وه ی ده ستی ده که وت نه گهر نه و شته ی بۆ بمایه ته وه که تیایدا تووشی کاره سات بووه ، ته نها نه و (بیت الحمد) هشی به سه که له به هه شته بۆی دروست ده کریټ ، له پاداشتی سوپاس و ستایش کردنی په روهردگاری و گوتنی (إنا لله وإنا إليه راجعون) دا ، با تیروانیټ : کام له م دوو کاره ساته

گهه تره ؟ نهو کاره ساته ی تووشی بووه ، یا خود کاره ساتی له دهستدانی (بیت الحمد) له بهه شتی نه براره دا ؟

وفی الترمذی مرفوعاً : (يَوَدُّ نَاسٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ جُلُودَهُمْ كَانَتْ تُقَرَّضُ بِالْمَقَارِيضِ فِي الدُّنْيَا لَمَّا يَرَوْنَ مِنْ ثَوَابِ أَهْلِ الْبَلَاءِ) (۳۶۳) .

واته : پيشهوا (الترمذی) ده گيريتيه وه كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي : ((له پوژی قيامه تا كه سانتيك خوژگه ده خوانن كه وا له دونيادا پيستييان به مه قهست بپردياره به هوی نهو پاداشته وه كه ده يبينن بۆ تووشبوواني کاره ساته كان دانراوه)) .

كه سانتيك له پيشين گوتويانه : نه گهر کاره ساته كانی دنیا نه بوايه به مايه پوچی بۆ قيامه ده گه پايه وه .

له چاره سه ريه كانی ديكه شی : دلای كه سی کاره ستبار خوژ بکريت ، به ئومیدی نه وهی كه خواي تعالی له جيی نه وهی پی ده داته وه بۆ دبزيړيته وه ، چونكه هه موو شتيك جيگره وهی هه يه مه گهر خواي په روه ردگار ، كه جيگره وهی نی یه هاوشيوه نی یه ، وه كو نه وهی گوتراوه

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِذَا ضَيَّعَتْهُ عَوْضٌ
وَمَا مِنْ اللَّهِ أَنْ ضَيَّعَتْهُ عَوْضٌ

واته :

هه موو شتيك نه گهر له دهستت چوو جيگره وهی ده بی
به لام نه گهر خوات له دهست چوو جيگره وهی نابی

له چاره سه‌ریه‌کانی دیکه‌شی : پتویسته مړوږ بزانتیت به‌شی له کاره‌ساته‌که به‌گوږده‌ی نه‌وه‌یه که خۆی بۆ خۆی دروست ده‌کات ، بۆیه هه‌رکه‌س پازیی بوو ، خوای تعالاش لیتی پازی ده‌بی و ، هه‌رکه‌س‌یش بیزار بی و پق ده‌رپیت ، نه‌وا پقی بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر کردووه ، لی‌ره‌وه ناشکه‌را ده‌بی که به‌شی مړوږ له کاره‌ساته‌که به‌گوږده‌ی په‌فتاری خۆیه‌تی ، که‌وابوو چاکترین یاخود خراپترین به‌ش به‌یستی خۆت هه‌لبزیره ، بۆیه نه‌گه‌ر پق و کوفری بۆ کاره‌ساته‌که ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی تیاچواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر شی‌وه‌ن و نوزه‌نوزو که‌مته‌رخه‌می ده‌رپیی به‌وازی‌هینانی (واجب) ښک ، یا کرده‌وه‌یه‌کی حه‌رام ، نه‌وا له دیوان که‌مته‌رخه‌مبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر گله‌یی و گازنده‌و بی نارامی ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی تیشکاو فربوخواردواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر په‌خنه‌ی له خوای تعالی گرت و ، هه‌ستا به‌پلار تیگرتنی دانایی و حیکمه‌ته‌که‌ی ، نه‌وا له ده‌رگای زه‌ندیقیه‌تی داوه (واته که‌سیکی بی ئاینه‌و خۆی به‌ئایندار ده‌نوینی) یا چۆته نیوی ، به‌لام نه‌گه‌ر نارامگرتن و خۆگری بۆ خوای تعالی ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی به‌نارامبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر به‌خوا پازی ، نه‌وا له دیوانی پازیبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر سپاس و ستایشی ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی سوپاستگوزارанда ده‌نوسریت و ، له ژیر ئالای ستایشکاراندا ده‌ییت ، وه نه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی و ئاره‌زووی دیدارکردنی په‌روه‌ردگاری ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی خۆشه‌ویستکاره دلسۆزه‌کاندا ده‌نوسریت .

وفي مسند أحمد والترمذي ، من حديث محمود بن لبید يرفعه : أن رسول الله ﷺ قال : ((إنَّ اللهَ إذا أَحَبَّ قومًا ابتلاهم ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَى ، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ)) زاد أحمد : ((ومن جزع فَلَهُ الجزع))^(٣٦٤)

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((نه‌گه‌ر خوای تعالی کۆمه‌لیکی خۆشویست تا‌قیان ده‌کاته ، هه‌رکه‌س پازی بوو نه‌وا پازیبوونی خوای بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر کردووه ، هه‌رکه‌س‌یش

رقی لیبتیه وه ئهوا پق لیبونه وهی خوای بۆ خۆی دهسته بهر کردووه ((پێشهوا (أحمد) یش
 ئهم زیادهیهی خستۆته سهر ((وه ههر که سیش بۆ تاقهتی و بۆ ئۆقرهیی دهبرپێت ئهوا بۆ
 تاقهتی و بۆ ئۆقرهیی بۆ خۆی دهسته بهر کردووه)) .

له چاره سه رهیه کانی دیکه شی : ئه گهر له شیوه ن و نوزه نوزدا مرۆف بگاته ئه و په پری ، له
 کوتادا ههر ده بی قایل بی به ئارامگرتنیکی ناچار ی ، به ئام ئهم باره نه ستایشکراوه نه
 پاداشتی شی ده بی ت ، که سانیک له دانایان ده لێن : که سانی ژیر له یه که م پۆزی کاره ساته که دا
 ئه وه نه نجام ده دات که نه فام پاش چه ند پۆزیک ئه نجامی ده دات ، وه ههر که س ئارامی نه گرت
 وه کو ئارامگرتنی که سانی جوامیر ، ئهوا ناچار ده بی وه کو ئاژهل ئارام بگرت .

وفي الصحيح مرفوعاً : ((الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى))^(٢٦٥) واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرموویه تی : ((ئارامگرتن له سه ره تای کاره ساته که وه ییه)) .

(الأشعث) ی کوپی (قیس) ده لێت :

له چاره سه رهیه کانی دیکه شی : پێویسته بزانی ت که چاکترین ده رمان بۆ ئه و ، پازیبوونه ،
 به وه ی په ره وردگاری پێی پازیه و هزی پێیه تی که به نه ده که ی له م باره دا ئه نجامی بدات ،
 چونکه یه کێک له خاسیه ته کانی خۆشه ویست سازیاربوونه له گه ل خۆشه ویسته که یدا ، بۆیه
 ههر که س بانگه شه ی خۆشویسته نی یه کێک بکات و ، پاشان رقی بیته وه له وه ی
 خۆشه ویسته که ی هزی پێیه تی ، وه هزی به وه بی که خۆشه ویسته که ی رقی لییه تی ، ئهوا
 شایه تی له سه ره نه فسی خۆی ده دات که درۆی کردووه ، له دلای خۆشه ویسته که شیدا پق و
 کینه به رامبه ر به خودی خۆی دروست ده کات .

(أبو الدرداء) فهرموویه تی : خوای په ره وردگار ئه گهر فهرمانیدا به هوکمیک ، هزی
 به وه یه پێی پازی بن .

(عمران) ی کۆپی (حصین) له نه خۆشه کهیدا دهیفرموو : خۆشه ویتترین شت به لاهوه
 ئهوهیه که خۆشه ویتترین شته به لای ئهوهوه ، ههروهها (أبو العالیة) ش هه مان شتی
 دهفرموو .

ئهمه ش دهرمان و چارهسهریه که کار ناکات مه گهر له گهل خۆشه ویتستاندا ، بۆیه هه موو
 که سیک له توانایدا نیه وه کو چارهسهر به کاری بێنیت .

له چارهسهریه کانی دیکه شی : با ته ماشاکات بزانیته کامیان کیشدارترو قورسترو
 بهردهوامتره ، له زهت و خۆشی وه رگرتن له ئه و کاره ساته ی تووشی بووه ، یا له زهت و
 خۆشی پاداشتی خوای تعالی ، نه گهر پای په سه ندی بۆ دهرکهوت ، با سوپاسی خوای تعالی
 بکات که سهری خستووه ، به لام نه گهر پای په سه ندنه کراوی به لاهه باشتربوو ، با بزانیته
 ئه و کاره ساته ی له نه قل و دل و ئاینه که یدایه زۆر گه وره تره له و کاره سته دونیایه ی که
 تووشی بووه .

له چارهسهریه کانی دیکه شی : پتویسته بزانیته ئه وه ی تووشی ئه و کاره ساته ی کرپووه
 دانوهترینی هه موو دادوه رانه و ، میهره بانترینی هه موو میهره بانانه ، وه خوای تعالاش
 تووشی ئه و کاره ساته ی نه کردووه بۆ ئه وه ی بیفه وتینیت ، یاخود به و کاره ساته سزای بدات ،
 یاخود هیپشی به ریته سهر ، به لکو له راستیدا دهیه وی به و کاره ساته پله ی ئارامگرتن و
 پازیبون و باوه پی تاقیکاته وه و ، گوئیستی پاپانه وه و لالانه وه ی بیت و ، ببینی خۆی
 فریاده ته بهر دهرگا که ی و ، هانای بۆ جه نابی بردووه به دلشکاو ی له پیش ده ستیدا ،
 چیرۆکی سکا لاکانی بۆ بهرز کردۆته وه .

(شیخ عبدالقادر) فرموویه تی : کۆپم کاره سات نه هاتووه بۆ فه وتانت ، به لکوهاتووه بۆ
 تاقیکردنه وه ی پله ی ئارامگرتن و باوه پت ، کۆپم قه دهرو چاره نووس جانه وه ریکی دپنده یه و (سُبْح) ،
 جانه وه ری دپنده ش مرداره وه بوو ناخوات .

مه به ستیش ئه وهیه که کاره سات (کیر) ی^(۳۶۶) واته موشه ده مه ی بهندهیه که به هویه وه ناگری کوره که خوش دهکات بۆ توانه وهی کانزاکه ، بۆیه دهره نجام یا زێڕیکی سوری دهست ده که ویت ، یا هه مووی خراب ده بیت و ههچ دهستکه وت نابێ ، شاعیریش ده لیت :

سَبَّكَ نَافَهُ وَنَحَسِبَهُ لَجِيناً فَأَبْدَى الْكِبْرُ عَنْ خَبَثِ الْحَدِيدِ
واته :

تواندانه وه واما نازانی زێره به لام موشه ده مه که پیسی ئاسنی به ده رخت ئه گه ر ئه م موشه ده مه و دهستکه وته که ی سودی بۆ نه بیت ، با بزانیته گه وه ترین موشه ده مه ی پۆژی دوا ی له پیش دهستدایه ، بۆیه ئه گه ر بۆی دهرکه وت که به کاره ی تانی موشه ده مه ی دویا و دهستکه وته که ی بۆی چاکتره به به راوردی ئه و موشه ده مه و دهستکه وته که ی . ناچاریشه یه کێک له موشه ده کهان هه لێژێریت ، با پێزو قه دری ئه و نیعمه ته بزانیته که خوا ی تعالی پیتی به خشیوه و مۆله تی داوه که موشه ده مه ی دنیا به کاربێنیت .

له چاره سه ریه کانی دیکه شی : پتویسته بزانیته که ئه گه ر به لا و کاره ساتی دنیا نه بوايه ، بهنده تووشی چهنده ها نه خوشی فیزو لوت به رزی و شانازی و دلپقی و خۆبه گه وه رزانی و زۆرداریه کی ئه و تو ده بوو ، که ده بووه هۆکاری تیاچوونی ئیستا و دوا یی ، بۆیه خوا ی پهروه ردار به په حمهت و به زیی خوی جار به جار تووشی چهنده ها جوړی دهرمانه کاره ساته کانی دهکات و ، دهره نجامیش ده بیت به پارێزی له و نه خوشیانه ی سه ره وه و ، ته ندروستی و چاکیتی به ندایه تی ده پارێزیت و ، ماده خراپه بۆگه نه فه وتێنره کانی بۆ دهکاته دهره وه . پاک و بێگه ردی بۆ ئه و پهروه رداره ی که به لا و کاره ساته کانی به کاردینیت

۲۶۶ _ کیر : واته موشه ده مه که نامیزیکه له پیتست دروست ده کری و ئاستگه ر به کاری دینی بۆ گه شانه وه و خۆشکردنی ناگری کوره که ی ، وه رگێر .

بۆ به‌زه‌ی پێدا هاتنه‌وه‌ی به‌نده‌کانی و ، که‌سانیکیش به‌ نیعمه‌ته‌کانی خۆی تاقی ده‌کاته‌وه ،
وه‌کو شاعیر ده‌لێت :

قَدْ يُنْعِمُ اللَّهُ بِالْبَلَوَى وَإِنْ عَظُمَتْ
وَيَبْتَلِي اللَّهُ بَعْضَ الْقَوْمِ بِالنُّعْمِ

واته :

پێده‌چێ خوا به‌ کاره‌ساته‌کانی خۆی نه‌گه‌رچی گه‌وره‌ش بێت نیعمه‌ت پرشیڤێت به‌ سه‌ر به‌نده‌که‌یدا
به‌نیعمه‌ت به‌خشینیشی بۆ هه‌ندی له‌ به‌نده‌کانی تاقیان بکاته‌وه

نه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار به‌نده‌کانی خۆی به‌ ده‌رمانه‌کانی به‌لاوکاره‌سات چاره‌سه‌ر
نه‌کردایه ، سه‌رکه‌ش ده‌بوون و سنوریان ده‌به‌زاند ، سه‌مه‌یان ده‌کرد ، له‌ خۆیان بابی
ده‌بوون ، خوای په‌روه‌ردگاریش نه‌گه‌ر ویستی چاکه‌ی به‌ به‌نده‌که‌ی هه‌بێت ، ده‌رمانه‌کانی
به‌لاوکاره‌سات و تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌داتێ به‌ گوێره‌ی باروحوالی ، تا نه‌خۆشیه‌ فه‌وتینه‌ره‌کانی
بۆ دوردخاته‌وه ، تاوه‌کو نه‌گه‌ر بژاردکاری و خاویڤکردن و پاککردنه‌وه‌ی بۆ به‌نده‌که‌ی کرد ،
شایسته‌ی ده‌کات به‌ به‌پیزترین پله‌کانی دنیا ، که‌ به‌ندایه‌تی بۆ کردنیه‌تی و ، شایسته‌شی
ده‌کات بۆ به‌رزترین پاداشته‌کانی پۆژی دوا ، که‌ بریتیه‌ له‌ بینین و نزیکبونه‌وه‌ له‌ خوای
په‌روه‌ردگار .

له‌ چاره‌سه‌ریه‌کانی دیکه‌شی : پێویسته‌ بزانی‌ت که‌ تالیه‌کانی دنیا شیرینه‌یه‌کانی پۆژی
دوايه ، خوای تعالی ئا به‌و شیوه‌ ده‌یگۆڕێت ، شیرینه‌یه‌کانی دونیاش تالیه‌کانی پۆژی دوايه ،
به‌نده‌ش نه‌گه‌ر به‌رگه‌ی تالیه‌ کۆتای هاتووه‌کانی دنیا بگڕێت ، له‌ پێناو به‌ده‌سته‌پێانی
شیرینه‌ به‌رده‌وامه‌کانی پۆژی دوايدا ، خێزیکه‌ی چاکتری ده‌ستگیر ده‌بێ ، به‌ به‌راوردی
نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ کاریکات . نه‌گه‌ر نه‌مه‌شت نه‌زانی ، نه‌وا ته‌ماشای فه‌رمایشتی

پێغه‌مبەری خوا بکه که ده‌فه‌رمیّت : ((حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ))^(٢٦٧)
واته : ((به‌هشت به ناخوشی و ناپه‌خته‌یه‌کان ده‌ور دراوه ، دۆزه‌خیش به‌ه‌واو
ناره‌زووه‌کان ده‌ور دراوه)) .

له‌م جیگه‌یه‌دا ئه‌قل و ژیری خه‌لك جیاواز بوون و ، حه‌قیقه‌تی پیاوانیش به‌ده‌ركه‌وتن ،
زۆربه‌یان په‌سه‌ندیتی شیرینی بپاوه‌یان دابه‌سه‌ر شیرینی به‌رده‌وامدا که له‌ناو ناچیت ،
به‌رگه‌ی تالیی ساتیک ناگریت له‌ پیناو شیرینی هه‌تا هه‌تایدا ، به‌رگه‌ی که‌ساسی ساتیک
ناگریت له‌ پیناو سه‌ربه‌ریه‌کی هه‌تا هه‌تایدا ، به‌رگه‌ی مه‌ینه‌تی ساتیک ناگریت له‌ پیناو
خۆشی هه‌تا هه‌تایدا ، چونکه به‌لایه‌وه شتی ئاماده‌ شایه‌ت و گه‌واهیده‌ری خۆشی و
ناخۆشیه‌و ، شتی چاوه‌پوانکراویش نادیاره ، باوه‌پیش لاوازه‌و ، سوڵتانی هه‌واو ناره‌زوو
فه‌رمانپه‌وايه‌و ، هه‌موو ئه‌مانه هۆکاری پالنه‌ری مرفۆن بۆ په‌سه‌ندیتی هه‌نوکه‌و ، قبولنه‌بونی
پۆژی دوايي ، ئه‌مه باری تپروانینه بۆ باروحوالی دیاری خه‌لك و ، سه‌ره‌تاکانیان ، به‌لام
تپروانیی به‌جی که په‌رده‌کانی په‌سه‌ندیتی هه‌نوکه تپه‌پیتیت ، بۆ ئه‌و ده‌ره‌نجام و
مه‌به‌ستانه‌ی که هه‌ندیکی تر بیرى لیده‌که‌نه‌وه‌و هه‌ولێ بۆ ده‌ده‌ن بۆ به‌ده‌سته‌هینانی پۆژی
دواي ، ئه‌مه شتیکی تره .

بۆیه بانگی نه‌فسی خۆت بکه بۆ ئه‌و خۆشیه نه‌بپاوه‌و نيعمه‌ت و سه‌ركه‌وتنه گه‌وره‌یه‌ی که
خوای په‌روه‌ردگار دایناوه بۆ ئه‌و وه‌لی و به‌نده خۆشه‌ويستانه‌ی که گوێڕالێ ده‌که‌ن ،
هه‌روه‌ها ته‌ماشای ئه‌و شه‌رمه‌زاری و سزاو ئه‌فسوسه به‌رده‌وامانه بکه که دایناوه بۆ که‌سانی

٢٦٧ - صحيح : أخرجه أحمد (٢٥٤ / ٣) ، (٢٨٤) ، وعبد بن حميد (١٣١١) ، ومسلم (١٤٢ / ٨) ،
والترمذي (٢٥٥٩) عن حماد بن سلمة عن ثابت وحيد عن أنس فذكره مرفوعاً ، وأخرجه أحمد (١٥٣ / ٣) ،
والدارمي (٢٨٤٦) مثله ليس فيه حميد . وأخرجه أحمد (٣٨٠ / ٢) عن أبي هريرة مثله ، وأخرجه أحمد (٢٦٠ / ٢) ،
(، والبخاري (١٨٧ / ٢) ، ومسلم (١٤٣ / ٨) عن أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة مرفوعاً : ((حجت النار
بالشهوات وحجت الجنة بالمكاره)) .

مایه پوچ و هه له کیس خۆدهر ، پاشان هه به شیکیان که بۆ خۆتی به شایسته دهزانی هه لێژیره ، هه موو که سیکیش له سهه سروشت و پێیازی خۆی کارده کات ، هه موو که سیکیش به پێرۆشه بۆ ئه وهی گونجاویهتی و ، شایسته یه بۆی ، ئه م چاره سه ره به درێژ دامه نی ، چونکه زۆر پێویسبوونی بۆ پزیشک و نه خۆش وای لێکردین به درێژی باسی بکه ی . و بالله التوفیق *

به شیک : سه بارهت به پێیازی پێغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ناره حه تی و خه م و خه فه ت و دلته تگی و ناخو شیدا :

أُخْرِجَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ : ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ، وَرَبَّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ)) (٢٦٨) .

واته : له (ابن عباس) هه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ فه رموویه تی : پێغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی ناره حه تیدا ده یفه رموو : ((هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له خوای مه زنی میهره بان ، هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له په روه ردگاری عه رشی گه وه ، هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له په روه ردگاری حه وت ئاسمانه که و ، په روه ردگاری زه مین و په روه ردگاری عه رشی به رێژ)) .

وَقِي "جَامِعُ التِّرْمِذِيِّ" عَنْ أَنَسٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ ، قَالَ : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)) (٢٦٩) .

٢٦٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١١ / ١٢٢) ، ومسلم (٢٧٣٠) .

٢٦٩ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٢٢) ، وصححه الألباني رحمه الله .

واته له (أنس) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ ئەگەر
پووداویکی کاریگەری تووش بوایه دەیفەرموو: ((ئەی خوای زیندوو ئەی خوای هەلسۆپێنەری
بۆنەوەر هاناو هاوار بۆ بەزەیی و پەحمەتی تو دەبەم)) .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَهَمَّهُ الْأَمْرُ ، رَفَعَ طَرْفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ : ((سُبْحَانَ
اللَّهِ الْعَظِيمِ)) ، وَإِذَا اجْتَهَدَ فِي الدَّعَاءِ قَالَ : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ))^(٢٧٠) .

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ
ئەگەر شتێک خەمباری بکردایه ، چاوه‌کانی بۆ ئاسمان بەرز دەکردەوهو دەیفەرموو : ((پاک
و بیگەردی بۆ خوای گەوره)) ، ئەگەر به پەرۆشیشەوه نزای بکردایه دەیفەرموو : ((ئەی
خوای زیندوو ئەی خوای هەلسۆپێنەری بۆنەوەر)) .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((دَعَوَاتُ
الْمَكْرُوبِ : اللَّهُمَّ رَحِّمْنَا أَرْجُو ، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))^(٢٧١) .

واته : له (أبي بكر) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ
فەرمووی ((نزاکانی کەسی ناپەهەت : پەروەردگارا هیوای بەزەیت دەکەم و ، به ئەندازەیی
چاوتروکانێک مەمدره دەست خۆم و ، هەموو کاروبارم چاک بکە ، هیچ پەرستراویک نی یه
بەهەق جگە له تو)) .

٢٧٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٣٤٣٢) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٣٥٦) .

٢٧١ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٥٠٩٠) ، وصححه الألباني رحمه الله .

وَفِيهَا أَيْضًا عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ قَالَتْ : قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولِينَ عِنْدَ الْكَرْبِ أَوْ فِي الْكَرْبِ : ((اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا))^(٢٧٢) وَفِي رِوَايَةٍ أَنَهَا تُقَالُ سَبْعَ مَرَّاتٍ .

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) _ خَوای لی پازی بیّت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پیی فرمووم نه وه بۆ چه ند ووشه یه کت فیتره که م له کاتی ناره چه تیدا یا له ناره چه تیدا بیلایی : ((خوا په روه ردگارمه و هیچ شتیك ناکه م به هاوه لی)) ، له (ریوایه) تیکی دیکه دا ها تووه که هوت جار ده گو تریت .

وَفِي مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ " عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : ((مَا أَصَابَ عَبْدًا هَمٌّ وَلَا حُزْنٌ فَقَالَ : اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ، ابْنُ عَبْدِكَ ، ابْنُ أُمْتِكَ ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رَبِيعَ قَلْبِي ، وَثَوْرَ صَدْرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي ، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ حُزْنَهُ وَهَمَّهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَحًا))^(٢٧٣)

واته : له (ابن مسعود) وه _ خَوای لی پازی بیّت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((هه رکات بهنده ی خوا تووشی هه رخه م و خه فتیک بوو و بلّیت : په روه ردگار من بهنده ی تۆم ، کوپی بهنده یه کی تۆم ، کوپی که نیزه کیکی تۆم ، ناوچاوان و کاروبارم بهدهستی تۆیه ، حوکمت به سه رمدا بهرده وامه و ، بپیارت به سه رمدا جیبه جی و به داده ، داوات لی ده که م به هه موو ناویك که هه ته و خۆت پئی ناوناوه ، یا له کتیبه که تدا نار دوته ته خواره وه ، یا فیزی یه کیك له دروستکراوه کانی خۆت کردووه ، یا له عیلمی غه یبی خۆتدا

٢٧٢ _ إسناده حسن : أخرجه أبو داود (١٥٢٥) ، وابن ماجه (٣٨٨٢) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع)

مه‌لت گرتوه و خۆت ده‌یزانی . كه قورئان بكه‌يته به‌هاری دڵم و نورو پوناکی سنگم و په‌وینه‌ره‌وه‌ی دڵ ته‌نگیم و ، لابه‌ری خه‌م و خه‌فه‌تم ، نه‌وا خوای تعالی خه‌م و خه‌فه‌تی لاده‌بات و ، جی‌گه‌كه‌ی ده‌گوریت به‌خۆشی و شادومانی)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((دَعَا ذِي النُّونِ إِذْ دَعَا رَبَّهُ وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ : لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا أُسْتَجِيبَ لَهُ)) (٢٧٤)

وَفِي رِوَايَةٍ ((إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَا يَقُولُهَا مَكْرُوبٌ إِلَّا فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ : كَلِمَةً أَخِي يُونسَ)) .

واته : له (سعد)ی کوپی (وقاص)هوه _ خوای لی پازی بیئت _ فه‌رموویه‌تی : پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی ((نزاکی (ذی النون) پی‌غه‌مبه‌ر که له سکی نه‌هه‌نگه‌که‌دا بوو پی‌ی له خوای تعالی پارایه‌وه : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ [الأنبياء : ٨٧] واته ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ﴾ (نه‌ی خوا) به‌راستی هه‌چ په‌رستراویک نی یه جگه له تو ﴿ سُبْحَانَكَ ﴾ پاک و بی‌گه‌ردی بو‌تویه ﴿ إِنِّي كُنْتُ ﴾ بی‌گومان من ﴿ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ له سه‌مه‌کاران بووم (٢٧٥) هه‌چ پیاویکی موسلمان نی یه بو‌هه‌ر شتی‌ک به‌م نزایه له خوا بپاریته‌وه مه‌گه‌ر خوای تعالی وه‌لامی داوه‌ته‌وه)) .

له (ریوايه)تیکی دیکه‌شدا : ((من گرفتاریک ده‌زانه‌م هه‌چ خه‌فتباریک نی یه و بیلئیت مه‌گه‌ر خوای تعالی خه‌م و خه‌فه‌ته‌که‌ی ده‌پوینیت‌ه‌وه‌و لایده‌بات : گوفاره‌که‌ی (یونس) پی‌غه‌مبه‌ری برام)) .

٢٧٤ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٠٠) ، وصححه الألباني رحمه الله .

٢٧٥ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ الْمَسْجِدَ ، فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ : أَبُو أُمَامَةَ ، فَقَالَ : يَا أَبَا أُمَامَةَ مَا لِي أَرَاكَ فِي الْمَسْجِدِ فِي غَيْرِ وَقْتِ الصَّلَاةِ ؟ " فَقَالَ : هُمُومٌ لَزِمْتَنِي ، وَدُيُونٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَقَالَ : ((أَلَا أَعْلَمُكَ كَلَامًا إِذَا أَنْتَ قُلْتَهُ أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمَّكَ وَقَضَى دَيْنَكَ ؟)) " قَالَ : قُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : ((قُلْ إِذَا أَصْبَحْتَ وَإِذَا أَمْسَيْتَ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ)) ، قَالَ : فَفَعَلْتُ ذَلِكَ ، فَأَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمِّي ، وَقَضَى عَنِّي دَيْنِي ^(٢٧٦) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) كه _ خواى لى پازى بيټ _ فەرموويەتى : پوژنيك پيغه مبهري خوا ﷺ چووه مزگه و ته وه ، له پرډا چاوى به پياويك له پشتيوانان كهوت به (ابوامامة) ناسرابوو ، فەرمووى : ئەي (ابوامامة) بۆ به دەر له كاتى نويز له مزگه و تدا ده تبيينم ؟ ئەويش فەرمووى : خەمگە ليك دايگرتووم و ، قەرزاريگە ليكيش ئەي پيغه مبهري خوا ، فەرمووى : ((بۆ گوڤتاريكت فيز نه كه م نه گەر بيللى خواى تعالى خەم و خەفتت ده پوينتته وه ، قەزاريه كانيشت بۆ ده داته وه ؟)) (ابوامامة) فەرمووى : گوتم : به لى ئەي پيغه مبهري خوا ، ئەويش فەرمووى : نه گەر به يانى و ئيوارهت كرده وه بلى : ((پهروه ردگارا ، په نات پى ده گرم له دلته تگى و خەم و خەفت ، په نات پى ده گرم له بيده سه لاتی و ته مبه لى ، په نات پى ده گرم له ده ست قوچاوى و ترستوكى ، په نات پى ده گرم له زالبونى قەرزو دۆراني پياواني موسلمان)) ، (ابوامامة) فەرمووى : ئەوهم جيپه جي كرد ، ئەوه بوو خواى تعالى خەم و خەفتى پواندمه وه ، قەرزەكه شى بۆ دامه وه .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ لَزِمَ الْاسْتِغْفَارَ ، جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ فَرْجٍ ، وَمِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَخْرَجًا ، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)) (٢٧٧) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرمووی : ((هەرکەس بەردەوام بێ لە سەر داواکردنی لێخۆش بوون لە خَوای تەعالی ، لە هەموو خەم و خەفتیک پزگاری دەکات ، لە هەموو ناپەرەحتی و تەنگانیەك پێگەى کردنە دەرەوهی بۆ دادەنێت و ، لە شوێنیکیش هوه پۆزی دەدەات کە بە خەیاڵیدا نەهاتبیت)) .

وَفِي " الْمُسْنَدِ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ ، فَرَزَعَ إِلَى الصَّلَاةِ ، وَقَدْ قَالَ تَعَالَى : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ (٢٧٨) واته له (المسند) دا هاتووه : کەوا پێغه مبه‌رى خوا ﷺ نەگەر پوداویک دلتەنگی بکردایه ، هانای دەبرده‌بەر نوێژکردن ، خَوای پەرەردگاریش فەرموویەتى : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ واته : ﴿ پەنا بەرنەبەر ئارام گرتن و نوێژ (بۆ گەشتن بە مەبەست) ﴾ (٢٧٩) .

وَفِي السَّنَنِ : ((عَلَيْكُمْ بِالْجِهَادِ ، فَإِنَّهُ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ ، يَدْفَعُ اللَّهُ بِهِ عَنِ النَّفْسِ الْهَمَّ وَالْغَمَّ)) (٢٨٠) واته : له (السنن) دا هاتووه : ((تێکۆشن لە پێناوی خوادا ، چونکە دەرگایە کە لە دەرگاکانی بەهەشت ، خَوای تەعالی خەم و خەفتی سەر دای بەنده‌کانی پێ دەرپوێنێت هوه)) .

٢٧٧ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (١٥١٨) ، وأحمد (٢٢٣٤) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (٧٠٥) .

٢٧٨ _ حسن : أخرجه أحمد (٣٨٨ / ٥) ، وأبوداود (١٣١٩) كلاهما عن عبد العزيز بن أخي حذيفة فذكره ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٤٧٠٣) .

٢٧٩ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

٢٨٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٣١٤ / ٥) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٩٤١) .

وَيَذْكُرُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ((مَنْ كَثُرَتْ هُمُومُهُ وَغُمُومُهُ ، فَلْيُكْثِرْ مِنْ قَوْلٍ : لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))^(٢٨١)

وَكَبَّتَ فِي " الصَّحِيحَيْنِ : أَنَّهَا كُنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ "^(٢٨٢) .

وفي الترمذي : أنها باب من أبواب الجنة^(٢٨٣) .

له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوێ و بابیشی پازێ بیټ _ فرموویه تی : ((هه ركه س خه م و خه فتی زۆریو ، با ئه م گوفتاره زۆری بلێت : (هیچ هیزو په ناو توانایه ك نی یه ته نها به خوا نه بیټ) .

له (الصحيحین) یشدا هاتوه : به پاستی سامانیكه له سامانه كانی به هه شت .

له (الترمذي) دا هاتوه : ده رگایه كه له ده رگاكانی به هه شت .

ئهم ده رمانانه پانزه جوړی ده رمان له خو ده گریټ ، ئه گه ر توانایان نه بوو خه م و خه فت و دله تگی مرؤف لابهرن ، ئه وا نه خویشی ئه و كه سانه په گی داکوتاهو ، هۆکاره کانیشی چه سپیون ، بۆیه پتویسته ده رهاویشتنیکی ته وایان بۆ بکریټ .

یه که م : یه کتاپه رستی په روه ردگاریتی .

دووه م : یه کتاپه رستی ئولوهیه ت .

سێ یه م : یه کتاپه رستی زانستی باوه پی (التوحید العلمي الإعتقادی) .

چواره م : به دورگرتنی خوای په روه ردگار له سته م کردن به رامبه ر به بنده که ی ، یا هه ستی به سزادان ، به بی ئه وه ی بنده که ی هێچ کرده وه یه کی خراپی ئه نجام داییت ، که شایسته بیټ به سزادان .

٢٨١ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٤٩١) بلفظ : (من أنعم الله عليه نعمة) .

٢٨٢ _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ٦٩) ، (٥ / ١٦٩) ، (٨ / ١٠١ ، ١٠٨ ، ١٥٥) ، (٩ / ١٤٤) ،

ومسلم (٨ / ٧٣ ، ٧٤) كلاهما عن أبي عثمان النهدي عن أبي موسى فذكره .

٢٨٣ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٧٦) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٨٣٤) .

پینجهم : داناپیدانانی بهنده به وهدا که خودی خوی سته مکاره .

شه شهم : پارانه وه (توسل) له خوای پهروهردگار به خوشه ویستری شته کان ، که ناوو سیفاته کانیتی ، له هه مووشیان زیاتر که ماناکانی ناو و سیفات کۆبکاته وه : (الحی القیوم) ه ، واته زیندووی راگری بونه وهر .

حه وته م : به ته نها له خوای تعالی داوای یارمه تیدان بکریت .

هه شته م : داناپیدانانی بهنده که وا خوای تعالی به ته نها جیی هیواکردن و پارانه وه کردنه .

نویه م : به جیهیانی پشت پی به ستنی و ، کارپی سپاردنی و ، دان پیدانانی به ند که وا نیوچاوان و کاروباری به دهستی پهروهردگار وه ، به ویستی خوی ته صروفیان پیوه دهکات و ، حوکه مانی به سردا جیبه جی دهکات و ، دادپهروهرا نه برپاره کانی به سردا ده دات .

دهیه م : له گولستانی قورئاندا دللی به ویتته وه ، دللی تیایدا ئاسوده بیّت ، به هاوشیوهی ئاسوده بوونی گیانله به ران له به هاردا ، له تاریکی گومان و دودللی هه وائاره زوودا خوی پی پووناک بکاته وه ، خۆئاسوده کردن به قورئان له جیاتی هه موو ئه وانهی له دهست ده چیت ، خۆدلدانه وه به قورئان به رامبه ر به هه موو به لاو کاره ساتیک که تووشی ده بیّت ، قورئان بۆ چاره سه رکردنی نه خوشیه کانی سنگی به کار بیئیت ، نه وا دلته تگی ده پوینیتته وه ، بۆ خه م و خه فه ته کانی شیفابه خش ده بیّت .

یازده هه م : داوای لیخۆشبوون .

دوازده هه م : په شیمان بوونه وه و ته و به کردن .

سیازده هه م : تیکۆشان له پیناوی خوادا .

چوارده هه م : نوێژ .

پازده هه م : نکۆلیکردن له هیزو په ناو تواناو ، سپاردنیان به دهستی ئه و زاتهی

ئه وانهی به دهسته .

به شېك : سه بارهت به لايه نى كاريگه رى ئه م دهرمانانه له م نه خوشيانده دا :

خوای تعالی نه وهی ئاده م و ئه ندامه كانی له شی خولقاندوه ، بۆ هه موو ئه نداميك شیوه یه کی ته واوی بى كه م و كوپى داناهه ، كه ئه گه ر وونيكات هه ست به ئازار ده كات ، هه روه ها بۆ دلش كه سه روه رى ئه ندامه كانه شیوه یه کی ته واوی بى كه م و كوپى داناهه ، ئه گه ر له ده ستى بدات ، نه خۆشى و ئازاره كانى وه كو خه م و خه فه ت و دلته تگيه كانى ئاماده ده بێت .

ئه گه ر چاوه كان هیزى بینینیان نه مێت و ، گوێكانیش هیزى بیستنیان نه مێنیت و ، زمانیش هیزى قسه کردنى نه مێنیت كه بۆى خولقیندراوه ، شیوه ی ته واوی بى كه م و كوپى خۆیان له ده ست ده دن .

دلش : خولقیندراوه بۆ ناسینى به ده یته رى ، خۆشویستنى ، به ته نها په رستنى ، شادومان بوون به خوا ، دلخۆشبوون به خۆشویستنى ، پازیبوون به خوا ، پشت پى به ستنى ، خۆشویستن له پێناویدا ، بق لیبوونه وه له پێناویدا ، خۆشه ویستى له بهر خواو دزایه تى له بهر خوا ، به رده وام زیكرکردنى ، به لایه وه له هه موو شتیک خۆشه ویستر بێت ، له هه موو شتیک زیاتر جیگای ئومیدى بێت ، له دلیدا له هه موو شتیک شكۆمه ندرت بێت ، نیعمه ت و شادومانى و له زه ت و ، به لگو به لایه وه ژيانیش به بى ئه و زاته مانایه کی نه بێت ، هه موو ئه مانه وه كو خۆراك و ته ندروستى و ژيان بۆ دل ، به نه بوڤیان خه م و خه فه ت و دلته تگى له هه موو لایه كه وه پوو تى ده كات و ، به سه ریه وه ده مێنیته وه .

گه وهره ترين نه خۆشیه كانى دلش : هاوه ل په یدا کردن و تاوان و بى ئاگایى و به سووك ته ماشا کردنى ئه وه یه كه په روه رداگر خۆشى ده وێن و پێى پازیه ، وازه ڤانان له گه راندنه وه و

سپاردنی کاره‌کانه به خوای تعالی ، که می پشت به‌ستنه به‌خوای تعالی ، متمانه‌کردنه به جگه له خوای تعالی ، بی‌زاریبونه له چاره‌نووسی ، به‌گومانبوونه له په‌یمان و هه‌په‌شه‌کانی .

به‌تێپروانینت له نه‌خۆشیه‌کانی دل ، بۆت ده‌رده‌که‌وێت ئهم شتانه‌و هاوشیوه‌کانیان هۆکاری دروستبوونی ئه‌و نه‌خۆشیانه‌ن و هیچ هۆکاریکی تری نی‌یه ، ته‌نها ده‌رمانی دل‌یش که هیچ ده‌رمانیکی تری نی‌یه ، چاره‌سه‌ره‌ پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیه‌کانه که چه‌ندین شتی دژ‌به‌و نه‌خۆشیانه‌ی تێدا‌یه ، چونکه نه‌خۆشی به‌ دژ‌ه‌کانی لاده‌دری‌ت و ، ته‌ندروستی‌ش به‌ هاوشیوه‌کانی ده‌پاری‌زری‌ت ، بۆیه ته‌ندروستی‌ی به‌م شته پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیانه ده‌پاری‌زری‌ت و ، نه‌خۆشیه‌کانیشی به‌ دژ‌ه‌کانیان چاره‌سه‌ر ده‌کری‌ت .

یه‌ک‌تاپه‌رستی : ده‌روازه‌کانی خه‌یرو شادومانی و چێژوه‌رگرتن و دل‌خۆشی و ئاسوده‌یی بۆ به‌نده‌ی خوا ده‌کاته‌وه ، ته‌وبه‌و په‌شیمانی‌ش ده‌رهاو‌یشتنێکه بۆ ئه‌و تێکه‌لا‌و ماده خراپانه‌ی که هۆکارن بۆ نه‌خۆش که‌وتنی به‌نده ، هه‌روه‌ها له تێکه‌چوونیش ده‌پاری‌زری‌ت و ، ده‌روازه‌ی شه‌پوخراپه‌شی لی‌ داده‌خات ، بۆیه ده‌روازه‌کانی خه‌یرو خۆشی به‌ یه‌ک‌تاپه‌رستی ده‌کری‌ته‌وه‌و ، ده‌روازه‌کانی شه‌پیش به‌ ته‌وبه‌و په‌شیمانی داده‌خری‌ت .

که‌سانێک له‌ پزیشکانی پێشین گوتویه‌نه : هه‌رک‌ه‌س خوازیاری ته‌ندروستی جه‌سته‌یه ، با خواردن و خواردنه‌وه‌کانی که‌م بکاته‌وه ، هه‌رک‌ه‌سیش ته‌ندروستی دل‌یی ده‌وی ، با واز له‌ تاوانه‌کان بێنیت .

(ثابت) ی کورپی (قُرّة) ده‌لێت : هه‌وانه‌وه‌ی جه‌سته له‌ که‌م خواردندایه ، هه‌وانه‌وه‌ی پو‌حیش له‌ که‌می تاوان کردندایه ، هه‌وانه‌وه‌ی زمانیش له‌ که‌م قسه‌کردندایه .

تاوانیش بۆ دَل ، وهكو ژههرهكانه ، كه نهگه نهیغهوتینیت ئهوا به دَلنیایی لاوازی دهكات ، كه هیزیشی لاواز بوو ، چیتەر ناتوانیت بهرامبهه به نهخۆشیهكان بهرهلستی بکات ، پزیشکی دَلان (عبدالله)ی کوپی (مبارك) دهفهرمیت :

رَأَيْتُ الذُّنُوبَ تُمِيتُ الْقُلُوبَ وَقَدْ يُورِثُ الذُّلَّ إِيمَانُهَا
الذُّنُوبُ حَيَاةُ الْقُلُوبِ وَخَيْرٌ لِنَفْسِكَ عَصْيَانُهَا

واته :

تاوانم بینی دَل دهمریتیت سهershۆpیش بهردهوامهتی پی دهبهخشیت
وازهینان له تاوان ژیهانهوی دَله بۆ خۆت چاکتره سهرهپیچی بکهیت

ههواو ئارهزوو به گهورهترین نهخۆشیهکانی دَل دادهنریت و ، سهرهپیچیکردنی ئهوههواو ئارهزوانهش به گهورهترین چارهسههرهکانی دَل دانراوه ، له بنهپهتدا نهفس به نهفامی و ستهمکاری خولقینراوه ، بۆیه بههوی ئهوه نهفامیهوه وادهزانیت نهگهershوینی ههواو ئارهزووهکانی نهفسی خۆی بکهویت ئهوه دهبیته چارهسهه ، بهلام له راستیدا دهیغهوتینیت و پهکی دهخات ، وه لهبههوهی کهسیکی ستهمکاریشه هیچ شتیکی له پزیشکی ئامۆزگاریکارهوه قبول نابی ، بهلکو نهخۆشی دهخاته جیگهی دهرمانهوهو پشستی پی دهبهستیت و ، دهرمانیش دهخاته جیگهی نهخۆشیهوهو خۆی لی بهدوو دهگریت ، لیهدا که نهخۆشی پهسهند دهكات و ، خۆی له دهرمانهكان بهدوردهگریت ، جۆرها دهردو نهخۆشی پووی تیدهكات ، به جۆریك پزیشكان ماندوو دهكات و ، شیفاش ئاستهه دهكات ، کارهساتی گهرهش ئهویه که ههموو ئهوانه به چارههنووسهوه دهبهستیتهوه ، بۆیه بهزمانی حال خۆی بهبی تاوان دادهنیت و ، بهبهردهوامی سهرزهنشتی پهروهردگاری دهكات ، سهرزهنشتهکهش بههیز دهكات تاوهکو به زمانی ئاشکهرای دهكات .

نه گه نه خۆش به م باره گه شت ، چاوه پئی چاكبونه وهی لیئاكریّت مه گه ر خوای تعالی
 په حمهت و به زهیی خۆی به و كه سه بگهیه نیت و ، به ژیانیکی نوێ بیژنیته وه ، پێگهیه کی
 باش و ستایشكراویشی پیشان بدات ، بۆیه فهرموده كه ی (ابن عباس) _ خوای له خۆی
 وباییشی پازی بیّت _ سه بارهت به نزای كاتی كاره سات جوړه كانی یه كتاپه رستی
 په روهردگاریتی و په رستراویتی له خۆده گرت و ، خوای تعالاش به گه وره و میهره بان وه سف
 دهكات ، ئه م دوو سیفه ته ش شیوهی ته واوی بیّ كه م وكوپی په حمهت و به زهیی و به توانایی
 و ، چاكه كردن و لیبوردن بۆ خوای تعالی جیگیر ده كه ن .

خوای تعالی به شیوهی ته واوی بیّ كه م وكوپی په روهردگاریتی بۆ جیهانه كانی سه رو و
 خوارو وه سف دهكات .

باسی عرشیش دهكات كه سه ربانی هه موو به دیهینراوانه و له هه مووشیان گه وره تره .

شیوهی ته واوی بیّ كه م وكوپی په روهردگاریتی خوای تعالی یه كتاپه رستن پئویست
 دهكات و ، ده بیّ هه موو جوړه كانی په رستن و خۆشه ویستی و هیواو خواست و پێزو
 گوێپایه لایی به ته نها بۆ ئه و زاته بكریّت .

گه ورهیی به په هایی خوای په روهردگاریش واپئویست دهكات هه موو شیوهیه کی ته واوی بیّ
 كه م وكوپی بۆ جیگیر بكریّت و ، هه موو كه م وكوپی و چواندنیکى لیّ به دور بگریّت.

میهره بانى خوای تعالاش شیوهی ته واوی بیّ كه م وكوپی په حمهت و به زهیی و
 چاكه كردنى به رامبه ر به به دیهینراوانى خۆی به ده رده خات .

كه دلّ ئه وانهی سه ره وه بزانیّت ، ئه و خۆشویستن و پێزگرتن و یه كتاپه رستی بۆ خوای
 تعالی جیبه جیّ دهكات و ، به وهش مرؤف دلّخۆشی و شادومانی و چێژی دهست ده كه ویت به
 ئاستیك ئازاری كاره سات و خه م و خه فتی لیّ دوره خاته وه ، تۆ ته ماشا ده كه یت نه خۆش

ئەگەر ئەو هەوالانە ی پێ بگات کە دڵخۆشی بکات و ، نەفسی بەهێز بکات ، چۆن سروشتی جەستە ی بەهێز دەبێ و نەخۆشیە هەستیەکانی خەم و خەفت لادەبات ، کەوابوو دڵ بە ئاسایی چاک دەبێتەوە .

پاشان ئەگەر بەراوردیکی نێوان تەنگانەکانی کارەسات و فراوانی ئەو وەسفانە ی نێو نزاو دوعاکانی کارەسات بکەیت ، دەبینی زۆر زۆر گونجاو بۆ ئەو ی دەرووی تەنگانەکان بکاتەو ، دلیش لەو دەروازە یەو گوزەر بکات بۆ بەهاری دڵخۆشی و شادومانی ، ئەمەش لەو کەسانە دا زیاتر بە دیدە گرێت ، کە پوناکی ئەو نزایانە ی تێدا هەلەاتوو ، دلیشی لە ئیش پێکردنی راستیەکانیدا دەست بە کاربوو .

فەرمایشتی پێغەمبەری خوا ﷺ: ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)) ھۆیەکی گونجاو بۆ دورخستەو ی ئەم نەخۆشیە ، چونکە سیفەتی (حَيَّ) واتە : زیندوو کە شێو ی تەواوی بێ کەم و کوپی لە خۆدەگرێت و ، پێو ی پە یو ەندە .

ھەر وەھا سیفەتی (الْقَيُّوْم) واتە : ھەل سۆپێنەری بوونەو ، ئەمە ھەموو سیفاتە کرداریەکان لە خۆدەگرێت ، بۆیە گەرترین ناوی خوا کە ئەگەر نزای پێ بکریت قبول دەکریت و ، داوای پێ بکریت پێت دەدەریت بریتیە لە : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ)) ھ .

سیفەتی زیندوویی تەواوی بێ کەم و کوپی خوا ی تعالاش ، دژبە ھەموو نەخۆشی و ئازارەکانە ، بۆیە کاتێک ژبانی خەلکی بەهشت تەواو بوو و کەم و کوپی تێدا نەما چیتەر تووشی خەم و خەفەت و دلتەنگی و بەلاکان نابن ، بەلام سیفەتی کەم و کوپ بوونی ژبان زیان بە کردەو ەکان دەگە یەنێت و ، دژبە (الْقَيُّوْمِ) ھ .

بوونی سیفەتی (الْقَيُّوْمِ) تی خوا ی تعالاش ، پەنگدانەو ی شێو ی تەواوی بێ کەم و کوپی سیفەتی ژبان و زیندووییە ، چونکە زاتێک کە بە پەھا زیندوو بێ و ، ژبانی شێ تەواو بێ

، ئەوا هەموو سیفاتهکانی تەواویتی لە خۆدەگرێت ، (الْقَيُّوم)یش هێچ کردەوێهەکی شیاوی بەلاوە ناستەم نابێت .

هاوتای ئەمەى سەرەوەش پارانەوێ پێغه مەهرى خوايه ﷺ لە خواکەى بە پەرەردگارێتیکردنى بۆ (جبریل) و (میکائیل) و (إسماعیل) بۆ ئەوێ پێنمووی بکات بۆ ئەو هەقەى خەلکی تیایدا جیاوازن و ، لەسەر ئەو هەقە دامەزراوى بکات ، چونکە ژيانى دل بە پێنمووی وەرگرتنە .

خوای تەعلاش ژيانى بەم سى فریشتەى سپاردوو ، سروش ، کە ژيانى دل بە (جبریل)ى سپاردوو .

باران ، کە ژيانى جەستەى مۆف و ئازەلانی بە (میکائیل)ى سپاردوو .
 فووکردن بە بووقدا ، کە هوى ژيانى جیهان و گەرانەوێ پووچەکانە بۆ جەستەکان بە (إسماعیل)ى سپاردوو .

کەوابوو پارانەوێ بە پەرەردگارێتى خوای تەعالی بۆ پوچى ئەو فریشتە گەورانەى کە ژيانیان پى سپێردراوە ، کاریگەرێهەکی ئیجابى دەبى بۆ ئەوێ داواکاریەکان بە دەستبەینى .
 مەبەستیش ئەوێهە کە : ناوى ((الْحَيَّ الْقَيُّومُ)) کاریگەرێهەکی ئیجابى تاییهتی هەیه بۆ ئەوێ داواکاریەکان وەلام بدرێتەوێ ، کارەساتەکان لابەرێت .

وَفِي " السَّنَنِ " و " صَحِيحِ أَبِي حَاتِمٍ " مَرْفُوعًا : اسْمُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ فِي هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ : ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهَ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ [الْبَقَرَةُ ١٦٣] ، وَقَاتِحَةُ آلِ عِمْرَانَ ﴿ اَللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ قَالَ التِّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ صَحِيحٌ ^(٢٨٤) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووێتی : گەورەترین ناوێکی کانی خۆی تەعالی لەم دوو سورەتەدا یە ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهَ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ واتە ﴿ وَاللَّهُمَّ ﴾ پەرستراوی ئێوە ﴿ إِلَهَ وَاحِدٌ ﴾ پەرستراویکی تاک و تەنهایە ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ هیچ پەرستراویکی راست نی یە تەنھا ئەو نەبیّت ﴿ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ کە بەخشندهی میهره بانه ، ههروهها ئایهتی یه که می سورەتی (آل عمران) ﴿ اَللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ واتە : ﴿ اَلم ﴾ تەنھا خوا ماناکە ی دەزانیت بە (ئەلیف ، لام ، میم) دەخویندریتەوه بۆ ماناکە ی سهیری سهرهتای سورەتی (البقرة) بکە ﴿ اَللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا ﴾ خوا ئەو خۆایه یه که هیچ پەرستراویکی راست نی یە جگه له خوا ﴿ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ زیندوی پاگری بونه وه ره ^(٢٨٥)

وَفِي " السَّنَنِ " و " صَحِيحِ ابْنِ حِبَّانٍ " أَيْضًا : مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ أَنَّ رَجُلًا دَعَا ، فَقَالَ : اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا حَيَّ يَا قَيُّومُ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : ((لَقَدْ دَعَا اللَّهَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ)) ^(٢٨٦) .

واته : له (انس) وه _ خۆی لی پازنی بیّت _ فەرمووێتی : پیاویک نزای کردو ، فەرموی : پەرەردگار! من داوات لێدەکەم بەوهی که ستایش بۆ تۆیە ، هیچ پەرستراویکی نی

٢٨٤ _ حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٤٦١) ، وعبد بن حميد (١٥٧٦) ، والدارمي (٣٣٩٢) ، وأبو داود (١٤٩٦) ، وابن ماجه (٣٨٥٥) ، والترمذي (٣٤٧٨) كلهم من طريق عبيد الله بن أبي زياد عن شهر بن حوشب عن أسماء بنت يزيد فذكرته مرفوعاً .

٢٨٥ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوختهی تەفسیری قورئان .

٢٨٦ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (١٤٩٥) ، وصححه الألباني .

یه به هه ق جگه له تۆی بهخشندهی منه تکاری ، داهینهی ئاسمانه کان و زهوی ، ئه ی خاوهن ریزو شکۆمهندی ، ئه ی زیندوی پاگری بونه وەر ، ئه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فره موی : ((له خوا پاراپه وه به ناوه گه وه رکانیی که نه گه ر نزای پی بکریت قبول ده کریت و ، داواشی پی بکریت پی ده دریت)) .

بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ نه گه ر به په رۆشه وه نزای بکرایه ده یفرموو : ((یا حی یا قیوم)).

فرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ ((اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو ، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)) واته : په روه ردگارا هیوای به زهیت ده که م و ، به نه ندازه ی چاوترکانیک مه مدره ده ست خۆم و ، هه موو کاروبارم چاک بکه ، هیچ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له تۆ)) ، له م نزایه دا هیوای به زه ی له زاتیک داوا ده کریت که هه موو خه یریکی به ده سته و ، به ته نها پشتی پی ده به ستریت و ، مۆف هه موو کاروباره کانی خۆی پی ده سپیری و ، لئی ده پارپته وه بۆ نه وه ی هه موو کاروباره کانی چاک بکات و ، به نه ندازه ی چاوترکانیک نه یداته ده سستی خۆی و ، لئی ده پارپته وه به یه کتا په رستی ، چونکه له دوورخستنه وه ی نه خۆشیدا پۆلیکی کاریگه ری به هیز ده بینیت . هه روه ها فرمایشتیشی : ((اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)) هه مان کاریگه ریه کانی سه ره وه ی تیدایه .

به لām فره مووده که ی (ابن مسعود) _ خۆای لی پازی بیّت _ : ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ)) چه ندین زانستی ئیلاهی و ، نه هیئی به ندایه تی تیدایه که له کتیبیکدا جیی نابیتته وه ، چونکه مۆف لی ره دا دان به به ندایه تی خۆی و باوان و دایانیدا ده نیت ، که نیوچاوان و هه موو کاروباره کانی به ده سستی ئه و زاته یه و چۆنی هه ز لی بیّت ته صروقی پیوه ده کات ، به نده ش توانای هیچ سوو زیان و ، مردن و ژیان و ، زیندو بونه وه یه کی بۆ خۆی نی یه ، به لکو دیلی ژیر ده سستی په روه ردگاره ، که ساسی ژیر سولتان و زالبونیتی .

وه فهرمایشتی : ((مَا ضِیَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِیْ قَضَاؤِكَ)) واته : حوکمت به سهرمدا بهرده وامه و ، برپارت به سهرمدا دادپهروه رانه یه ، دوو بنچینه ی گه و ره له خۆده گریت که ته وهره ی یه کتاپه رستی له سهر ده خولیته وه .

یه که میان : جیگیرکردنی چاره نووس ، وه حوکمه کانی خوای تعالی به سهر بهنده کانیدا جیبه جی کراوه و بهرده وامه ، مۆف ناتوانیت لئی جیابیته وه و ، هیچ ڕینگه یه کیشی به دهسته وه نی یه بۆ دورخستنه وه ی .

دووم : خوای تعالی له م حوکمانه دا دادپهروه وه ، هیچ سته مێک له بهنده که ی ناکات ، به لگو تیایدا له چوارچۆیه ی دادپهروه ی و چاکه کردن ناچیته دهروه ، چونکه سته م کردن هۆکاره کانی ده گه ڕیته وه بۆ ئه وه ی که سته مکار یا پێویستی به شتی که ، یاخود نه فامه ، یاخود نه زان و گێله ، به لām هه رگیز گونجاو نیه ئه وه له زاتیک بوه شیته وه که به هه موو شتی زانایه و ، پێویستی به هیچ شتی که نی یه و ، هه موو شتی که پێویستی پێیه تی و ، دادپهروه رترین دادپهروه رانه و ، بچوکتین گه ریدله له قه دهرو چاره نووسه کانی ناتوانیت له له حیکمه ت و دانایی و ستایشکردنی بچنه دهروه وه ، وه کو چۆن له تواناو ویستی ناچنه دهروه وه ، بۆیه حیکمه ت و دانایی په یڕه وکراوه له گه ل تواناو ویستیدا ، ئه وه بوو (هود) پێغه مبه ر _ صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم _ کاتی قه ومه که ی به بته کانیان ده یترسینن ده لیت :

﴿ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ * مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ * إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ [هود: ٥٤ - ٥٦] . واته : ﴿ أَشْهَدُ اللَّهَ ﴾ خوا ده که م به شایه ت ﴿ وَأَشْهَدُوا ﴾ و ئیوه ش شایه ت بن ﴿ أَنِّي بَرِيءٌ ﴾ که به راستی من به ری و دوورم ﴿ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴾ له وه ی که ئیوه ده یکه ن به هاو به ش بۆ خوا ﴿ مِنْ دُونِهِ ﴾ جگه له خوا ﴿ فَكِدُونِي جَمِيعًا ﴾ جا هه مووتان پیلانم لی بگیرن ﴿ ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴾ له پاشان مۆله تیشم مه ده ن (ولیم مه وه ستن)

﴿ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ﴾ به پاستی من پشتم به خوا به ستووه ﴿ رَبِّي وَرَبُّكُمْ ﴾ كه به روهردگاری من و په روهردگاری ئیوه شه ﴿ مَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾ هیچ گیان له به ریک نی به ﴿ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا ﴾ مه گهر خوا ده سه لات دراوه به سهریدا (بگری مووی پینشی سه ریتی) ﴿ إِنَّ رَبِّي ﴾ به پاستی په روهردگاری ﴿ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ له سهر پینگه یه کی پاسته ^(۲۸۷) واته له گه ل نه وهدا كه خوی تعالی ده سه لاتی خوی داوه به سهر هه موو شتیكداو به ویستی خوی ته صروفیان پیوه ده کات ، به لام له سهر پینگه یه کی پاستیشه و به دادپه روهری و دانایی و ، چاکه کردن و په حمهت و به زهیی نه بیت ته صروفیان پیوه ناکات . بویه فره مایشتی : ((ماضٍ فِي حُكْمِكَ)) واته : حوکمهت به سهردهمدا به رده وامه ، سازیارو پینگه وتووی فره مایشتی خوی تعالایه : ﴿ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا ﴾ واته : هیچ گیانله به ریک نی به مه گهر خوی تعالی ده سه لات دراوه به سهریدا ، هه روه ها فره مایشتی : ((عَدَلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) واته : برپارت به سهرمدا دادپه روه رانه یه ، سازیارو پینگه وتوی فره مایشتی خوی تعالایه : ﴿ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ واته : به پاستی په روهردگاری له سهر پینگه یکی پاسته . پاشان له په روهردگاری ده پاپیته وه به و ناوانه ی که خوی پی ناوانوه ، نه وه ی به نده کان ده یزان و نه وه شی که نه یانزانپوه . له وانه ش : هه ندیک له و ناوانه ی له عیلمی غیبی خویدا هه لگرتووه و ، پیشانی هیچ په ریه کی نزیک ، یاخود پیغه مبه ریکی نه داوه ، نه م وه سیله یه گشتیترین وه سیله یه و ، له هه مووشیان به لای خواوه خۆشه ویسترو ، له هه مووشیان نزیکتره بۆ ده سته و تنی داواکراو .

پاشان داوا ی لیکرد قورئان بکات به به هاری دلی ، چونکه به پاستی قورئان به هاری دلانه ، وه بیکات به شیفای خه م و خه فه ته کانی ، بویه ده چیته جیگه ی نه و ده رمانه ی که نه خۆشیه کان پشه کیش ده کات و ، ته ندروستی بۆ جه سته ده گه پینتیته وه ، داواشی لیکرد خه م و خه فه ته کانی پی لابه ریت وه کو چون ژنگ و پیسی مشت و مال ده کریت ، بویه نه گهر

نه خۆش به پراستگویی ئهم ده‌رمانه به کاربێنیت ئه‌وا نه‌خۆشیه‌که‌ی لاده‌بات و ، شیفایه‌کی ته‌واوی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات و ، ته‌ندروستی‌شی بۆ ده‌گه‌پێنێته‌وه . والله الموفق *

به‌لام نزاکه‌ی (ذي النون) . شیوه‌ی ته‌واوی بێ که‌م و کوپی یه‌کتا په‌رستی و پاک و بێگهردی خوای په‌روه‌ردگاری تێدایه ، هه‌روه‌ها به‌نده‌ی خوا دان به‌ سته‌م و تاوانی خۆیدا ده‌نیت و ، به‌وه‌ش ده‌بیته‌ به‌ گه‌وره‌ترین ده‌رمانه‌کانی کاره‌سات و خه‌م و خه‌فه‌ت لابردن و ، چاکترین وه‌سیله‌کانیش ده‌بێ بۆ ئه‌وه‌ی خوای ته‌الی پێویسته‌یه‌کان جێبه‌جێ بکات ، چونکه‌ یه‌کتا په‌رستی و پاک و بێگهردی هه‌موو ته‌واویه‌ک بۆ خوای ته‌الی جێگیر ده‌که‌ن و ، هه‌موو که‌م و کوپییه‌کی و عه‌یب و چواندنێکی لی به‌دور ده‌گرن . دان نانی به‌نده‌ش به‌ سته‌مدا له‌ پراستیدا په‌نگه‌نه‌وه‌ی باوه‌ری ته‌واویتی به‌ شه‌رع و پاداشت و سزا ، بۆیه‌ ئه‌مه‌ وای لێده‌کات خۆی بشکێنێته‌وه‌و بۆ لای خوا بگه‌پێته‌وه ، واز له‌ هه‌لتوتانه‌کانی به‌نیت ، دان به‌ به‌نده‌یه‌تی خۆیدا بنیت ، پێویسته‌تی خۆی بۆ خوای ته‌الی ئاشکه‌را بکات . لێره‌دا چوار شت به‌کارهاتوه‌و بۆ پارانه‌وه : یه‌کتا په‌رستی ، پاک و بێگهردی ، به‌نده‌یه‌تی ، دان پێدانان .

به‌لام فه‌رموده‌که‌ی (أبي امامة) _ خوای لی پازنی بیته _ : ((اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن)) ، له‌ هه‌شت شتدا په‌نا به‌خوا ده‌گریت ، هه‌ر دوانێکیان پێکه‌وه‌به‌ندیکی جووتن ، ئه‌وه‌تا دلته‌نگی و خه‌م دوو بران ، بێده‌سته‌لاتی و ته‌مه‌به‌لی دوو بران ، ترسنۆکی و ده‌ست قوچاوی دوو بران ، زالبونی قه‌رزو دۆرانی پیاوان دوو بران ، چونکه‌ شتی نه‌ویستراوی به‌ ئازار که‌ به‌ دل گه‌شت ، پێده‌چێ هۆکاره‌که‌ی شتیکی پابردوو بیته ، بۆیه‌ مرۆف دلته‌نگ ده‌کات ، یاخود شتیکه‌ چاوه‌پوان ده‌کریت له‌ ئاینده‌دا پووبدات ، بۆیه‌ مرۆف خه‌می ده‌خوات .

که‌ مرۆف له‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی دواده‌که‌وێت و له‌ ده‌ستی ده‌چیت ، هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌پێته‌وه‌ یا بۆ بێ توانایی که‌ به‌ بێده‌سته‌لاتی ناوده‌بریت ، یاخود ده‌گه‌پێته‌وه‌ بۆ وره‌به‌ردان و ناویمیدی که‌به‌ ته‌مه‌به‌لی ناوده‌بریت .

که مرؤف خێرو سودو که لک له خودی خوێ و هاوێگزی قهدهغه دهکات ، یا به جهستهی ئهوسوده قهدهغه دهکات ، که به ترسنۆکی ناودهبریت ، یاخود به مال و سامانی ، که به دهست قوچاوی ناودهبریت . وه که خه لگی به سهردا زال ده بێت یا به ههقه ، که زالبونی قهرزه ، یا به ناههق و پوچیه که به دۆپانی پیاوان ناودهبریت ، بۆیه لهم قهرمودهیه دا پهنا به خوا گیراوه له هه موو شهرو خراپه کاریه ک .

به لام کاریگه ری ئیستغفارو داوای لیخۆشبوون له دورخستنه وهی خه م و دلته نگی و تهنگانه دا ، له بهر ئه وهیه که هه موو پێپازو ناقل و ژیرانی ئومه تیک ده زانن که سه رپێچی و خراپه کاری خه م و خه فت و ، ترس و دلته نگی و ، سنگ ته نگی و ، نه خۆشیه کانی دل پهیدا دهکات ، ئیتر هه رکات ئاره زووه کانیان له و خراپه و سه رپێچیه تیربو و ، لیی بیزاربوون ، دوباره ئه و سه رپێچی و خراپه کاریه ئه نجامی ده دنه وه بۆ دورخستنه وهی ئه و خه م و خه فه تهی دایگرتوون ، وه کو ئه وهی شیخی گومرپابووان ده لیت :

وَكَّاسٍ شَرِيتُ عَلَى لَذَّةٍ وَأَخْ—رَى تَدَاوَيْتُ مَنَهَا بِهَا—
واته :

کاسیکی شه رابم خواردوه بۆ خۆشی و خۆشم لی چاره سه ر کرد به خواردنه وهی کاسیکی تر بۆیه ئه گه ر ئه مه ئاسه واری تاوان و گونا هه کان بێت له سه ر دل ، ئه و هیه چ ده رمانیکی نی یه به ده ر له ته و به و په شیمانی و داوای لیخۆشبوون .

به لام نویژ . ده روازه یه کی گه وره یه بۆ شادومانبوون و به هیژبوون و ، کرانه وه و ئاسوده بوونی دلان ، هه روه ها دل و پوچ به خوای تعالی ده گات ، لیی نزیک ده بێته وه و چێژ له یادو زیکرکردنی وهرده گریت ، به پازونیازکردنی دلخۆش ده بێت ، له پێش ده ستیدا ده وه ستیت ، هه موو جهسته و هیژو ئه ندامه کانی له په رستنی دا به کارده هیئت و ، هه موو ئه ندامیک به شی خوێ ده دات ، واز له خه لک و تیکه لآبون و گفتوگۆکردنیان ده هیئت و ،

هیزه‌کانی دلّی و ئەندامه‌کانی به خوای پەرورەدگارەو پەڕووەست دەبیّت و ، لە دەستی نوژمنی دەحەوێتەو ، هەموو ئەمانە کە لە کاتی نوێژدا مڕۆف پەڕەوی دەکات دەبیّت بە گەورەترین دەرمانەکان و دلخۆشکارەکان خۆراکەکان کە بەتەنها گونجایی دلّە تەندروستەکانە . بەلام دلّە نەخۆشەکان ، بەهاوشیۆەیی جەستەکانە کە بەدەر لە خۆراکی چاک هیچی تر سودی بۆ نابیّت .

بۆیە نوێژ یارمەتیدەرێکی گەورەیه بۆ ئەوێ بەرژووەندیەکانی ئونیاو پۆژی نوای پێ بەدەست بهێنرێت و ، خراپەکانی ئونیاو پۆژی نوای پێ ئوربخزێتەو ، تاوان قەدەغە دەکات ، نەخۆشیەکانی دلّ ئوردەخاتەو ، نەخۆشیەکانی جەستە لادەبات ، دلّ پوناک دەکاتەو ، پووی مڕۆف سپی دەکات ، ئەندامەکانی لەش و نەفس چالاک دەکات ، پۆژی فراوان دەکات ، سەتەم ئوردەخاتەو ، سەتەملیکراو سەردەخات ، تیکەڵاوەکانی ئارەزوو هەلسان دادەمرکێنێتەو ، نەعمەت دەپاریزی ، پق و قین ئوردەخاتەو ، پەحمەت و بەزەیی دادەبەزێنێت ، خەم و خەفەت لادەبات ، بۆ زۆریک لە ئازارەکانی سک بەسوودە .

وَقَدْ رَوَى ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِدٍ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا نَائِمٌ أَشْكُرُ مِنْ وَجَعِ بَطْنِي ، فَقَالَ لِي : ((يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَشْكَمْتُ دَرْدُ ؟)) قَالَ : قُلْتُ : نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : ((قُمْ فَصَلِّ ، فَإِنَّ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءً)) (٢٨٨)

وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مَوْقُوفًا عَلَى أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَنَّهُ هُوَ الَّذِي قَالَ ذَلِكَ لِمُجَاهِدٍ وَهُوَ أَشْبَهُ وَمَعْنَى هَذِهِ اللَّفْظَةِ بِالْفَارِسِيِّ أَيُوجِعُكَ بَطْنُكَ ؟ وَاتِهِ : لَهُ (أَبِي هُرَيْرَةَ) هُوَ _ خَوای لێ پازێ بیّت _ فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ منی بەدیکرد کە نووستبووم و هاوارم لە ئازاری سکم دەکرد ، ئەوەبوو بە زمانی فارسی پێی فەرمووم ((أَشْكَمْتُ دَرْدُ)) واتە سکت ئازای

هیه ، (أبوهريرة) ده‌فرمیت : گوتم : به‌لّی ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا ، ئە‌ویش فرموی : ((هه‌سته نوێژ بکه ، چونکه نوێژ شیفای تێدایه)).

ئە‌گەر سنگی پزیشکی زە‌ندیقی بێ باوه‌ر به‌م چاره‌سه‌ره نه‌کرایه‌وه ، ئە‌وا به‌شیوازی پزیشکی له‌ گه‌لیدا قسه‌ده‌کریّت و ، پێی ده‌گوتریت : نوێژه‌رزشی نه‌فس و جه‌سته‌شه‌ پیکه‌وه ، چونکه چه‌ندین جوڵانه‌وه‌و باری جیاواز له‌ خۆده‌گریّت وه‌کو هه‌لسان و ، پکوع و ، سجود و ، دانیشن له‌ سه‌ر سمت و ، گواستنه‌وه‌کان له‌ باریکه‌وه‌ بۆ باریکی ترکه‌ له‌ گه‌لیدا زۆریه‌ی جومگه‌کان ده‌جوڵینه‌وه‌و ، هه‌روه‌ها زۆریه‌ی ئە‌ندامه‌ ناوه‌کیه‌کانی وه‌کو گه‌ده‌و ، ریخۆله‌و ، ئە‌ندامی هه‌ناسه‌دان و ، هیتیش ده‌جوڵینه‌وه‌ ، بۆیه نکۆلی ناکریّت که ئە‌م جوڵانه‌وانه‌ پۆلیکی کاریگەر ببینیّت له‌ به‌هیزکردن و شیکردنه‌وه‌ی ماده‌کاندا ، به‌تاییه‌ت به‌هۆی هیزی نه‌فس و کرانه‌وه‌و ئاسوده‌بونی له‌ نوێژدا ، ئە‌وجا سروشتی جه‌سته‌ش به‌هیز ده‌بیّت و ، نه‌خۆشیه‌که‌ دۆرده‌خړیته‌وه .

به‌لام نه‌خۆشی زە‌ندیقی بێ باوه‌ری و پوو وه‌رگیران له‌و په‌یامه‌ی که پێغه‌مبەران هێناویانه‌و ، له‌ جیاتیدا باوه‌ر نه‌بوون به‌خوا هه‌لبژێردریّت ، ئە‌وا هه‌یج ده‌رمانیکی نی یه‌ به‌ده‌ر له‌ ئاگریکی بلێسه‌دار ، که‌سه‌ ناچیتته‌ نیوی مه‌گەر خراپترینی خه‌لک ، به‌تاییه‌ت ئە‌و که‌سانه‌ی که‌ بره‌ویان نی یه‌ و پشت هه‌لده‌که‌ن له‌ ئایینی پاستی ئیسلام .

به‌لام کاریگه‌ری تیکۆشان له‌ پێناوی خوادا (الجهاد) بۆ دۆرخستنه‌وه‌ی خه‌م و خه‌فه‌ت ، کاریکه‌ مۆف به‌ وێژدانی خۆی ده‌یزانیّت ، چونکه نه‌فس هه‌رکات هێرشه‌کانی پووج و ناهه‌ق و داگیرکردنه‌کانی پشت گوێ خست ، خه‌م و خه‌فه‌ت و ، کاره‌سات و ترسه‌کانی زیاتر ده‌بێ ، بۆیه ئە‌گەر مۆف بۆ خوا به‌رامبه‌ر به‌وانه‌ تیکۆشا ، ئە‌وا خۆی ته‌الی ئە‌و خه‌م و خه‌فه‌ت و دلته‌نگیه‌ی بۆ ده‌گوپیت به‌ شادومانیی و چالاکی و هیز ، وه‌کو ئە‌وه‌ی خۆی ته‌الی فرمویه‌تی : ﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ

مُؤْمِنِينَ (١٤) وَيُذْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ﴿[التوبة: ١٤ - ١٥] واته : ﴿قَاتِلُوهُمْ﴾ (باوه‌پداران) بیا نکوژن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خوا به ده‌ستی ئیوه سزایان ده‌دات ﴿وَيُخْزِيهِمْ﴾ وریسویان ده‌کات ﴿وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ وه سهرتان ده‌خات به سهریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ وه (خوا) سینه و دلی کومه‌لی برودار خوش ده‌کات ﴿وَيُذْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ و بق و خه‌شمی دل‌ه‌کانیان داده‌مرکینێ و ناهیلێ^(٢٨٩)، بۆیه هیچ شتێک نی یه به نه‌ندازه‌ی تێکۆشان په‌ریشانی دل و خه‌م و خه‌فه‌تی لابه‌ریت . والله المستعان .

به‌لام کاریگه‌ری (لاحول ولا قوة إلا بالله) له دورخستنه‌وه‌ی ئهم نه‌خۆشیه‌دا ، ده‌گه‌رێته‌وه بۆ شیوه‌ی ته‌واوی بێ که‌م و کوپی سپاردنی کاروبار به‌ده‌ستی خوای تعالی ، نکۆلیکردنه له هه‌ر هیژو توانایه‌ک مه‌گه‌ر له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه به‌ده‌ست هاتبێ ، وه له‌و باره‌وه له توانادا نی یه ناکۆکی له گه‌ل خوادا بکریت ، بۆیه به گشتی هه‌موو گۆرانیکی له باریکه‌وه بۆ باریکی تر له جیهانی سه‌ره‌وه و خواره‌وه‌دا ته‌نها به یارمه‌تی خوای تعالی‌وه ، هیژی خوای تعالاش له‌سه‌ر نه‌و گۆرانه‌یه ، هه‌موو ئه‌وانه‌ش به ده‌ستی خواجه به‌ته‌نها ، هیچ شتێک ناتوانی‌ت له ئاستی ئهم وشه‌یه‌دا هه‌ستێته‌وه .

له هه‌ندی (آثار) دا هاتوه : هیچ په‌ریه‌ک له ئاسمانه‌وه دانابه‌زی‌ت و ، بۆشی به‌رز نابێته‌وه مه‌گه‌ر به (لاحول ولا قوة إلا بالله) ، کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌شی هه‌یه له دورخستنه‌وه‌ی شه‌یتاندا . والله المستعان .

به شیک : سه بارهت به پیاپی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی ترس و ، خه وزراندا :

رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي " جَامِعِهِ " عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ : شَكَى خَالِدٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَتَانُ اللَّيْلَ مِنَ الْأَرْقِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : ((إِذَا أُوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَقُلْ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْتُ ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ ، وَمَا أَقْلَلْتُ ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَصَلَّتْ ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ ، أَوْ يَنْفَعِيَ عَلَيَّ ، عَزَّ جَارُكَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)) (٣٩٠) .

واته : له (بُرَيْدَةَ) وهه _ خواى لى پازى بيت _ فەرموويه تى : (خالد) سكالای برده خزمه تى پیغه مبهری خوا ﷺ و فەرمووی : ئەى پیغه مبهری خوا من به شهوان خەوم دەزێو و ناخەوم ، ئەوه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((ئەگەر چویتە سەر نوێنەکەت بلی : خوايه ئەى پەرەردگاری حەوت ئاسمانەکەو ئەوهی سیبەری بۆ دەکات ، ئەى پەرەردگاری چینهکانی زەوی و ئەوهی هەلیگرتوو ، ئەى پەرەردگاری شەیتانەکان و ئەوهی گومپایان کردون ، خوايه پشتیوانم به بهرامبەر به شەپۆ خراپەى هەموو بەدیپنراوانت ئەوهکا یەکیکیان دستدریزیم بکەنەسەر ، یاخود ستمم لیبکەن ، ئەوهی تۆ پەنای بدەیت بەهێزو زال دەبی ، ستایشکردنت پێرۆزو دیاره ، هیچ پەرستراویکی تر نی یە بەهەق جگە له تۆ)) .

وَفِيهِ أَيْضًا : عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ مِنَ الْفَرْعِ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ غَضَبِهِ ، وَعِقَابِهِ ، وَشَرِّ عِبَادِهِ ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ،

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ، قَالَ : وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو يُعَلِّمُهُنَّ مَنْ عَقَلَ مِنْ بَنِيهِ . وَمَنْ لَمْ يَعْقِلْ كَتَبَهُ ، فَأَعْلَقَهُ عَلَيْهِ ، (٢٩١)

واته : له (عَمْرُو) ی کۆپی (شُعَيْب) هوه ، له بابیه وه ، له باپیری وه ده گێڕێته وه ده فه رمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ فیڕی ده کردن له کاتی ترسا بلّین : په ناده گرم به وشه ته و او هه کانی خوا له تو په بوونی و ، له سزای و ، شه رو خراپه ی به نده کانی و ، له خه ته ره و پالنه رو وه سه وه سه ی شه ی تانه کان و ، وه په نات پی ده گرم له وه ی شه ی تانه کان لام ئاماده بن و سه رم لی بشیوینن ، (عَمْرُو) ده فه رمیت : (عبدالله) ی کۆپی (عَمْرُو) مندا له کانی خوی ئه وانه ی گه وه و ژیر ده بوون ئه م نزایه ی فیڕ ده کردن و ، بۆ ئه وانه ش که مندا لّ بوایه ن هیشتا ژیر نه بوون ده ینوسی و ، پێیاندا هه لیده واسی .

که و ابو سازیار بوونی ئه م په ناگرتنه بۆ چاره سه رکردنی ئه م نه خۆشیه پوونه و شاراره نی یه .

به شیک : سه بارت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ

له چاره سه رکردنی ناگر که وتنه وه و کوزانه وه یدا

يُذَكِّرُ عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ فَكَبِّرُوا ، فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ)) (٢٩٢)

واته : (عَمْرُو) ی کۆپی (شُعَيْب) له بابیه وه له باپیری وه ده گێڕێته وه فه رموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی : ((هه رکات ناگر که وتنه وه تان به دیکرد (الله اکبر) بکه ن ، چونکه (الله اکبر) ده ی کوزینیته وه)) .

٢٩١ _ حسن دون قوله ((وكان عبدالله ٠٠٠)) : أخرجه أحمد (٢ / ١٨١) ، وأبو داود (٣٨٩٣) ، والترمذي (٣٥٢٨) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٧٦٥) ، (٧٦٦) كلهم عن عمر بن شعيب عن أبيه عن جده فذكره .

٢٩٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن السني (٢٨٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع .

له بهر نه وهی ئاگر هۆکاری سه ره کی ئاگر که و تنه وهیه و ، ئاگریش نه و ماده وهیه که شهیتانی لی خولقینراوه و ، خراپه یه کی گشتی نه و توێ تیدایه که گونجاوی شهیتانه وه کو ماده که و وه کو کرداریش ، بۆیه شهیتان یارمه تیده ری که و تنه وهیه تی ، ئاگریش به سروشت دلاوی به رزیونه وه و خراپه کاری ده کات ، نه م بوو شته ش پهبازی شهیتانه و ، بانگه وازی بۆ ده کات و ، به و بوو شته ش نه وهی ئاده م ده فیه و تینیت ، هه ریه که له ئاگر شهیتان دلاوی به رزیونه وه و خراپه کاری له سه ر زه ویدا ده که ن ، به لām شکومه ندی و که و ره یی و مه زنی په روه ردگار شهیتان و کرداره کانی داده مرکینیتته وه و لایان ده بات .

له بهر نه مه (الله اکبر) گوتن کاریگه ری به تینی هه یه له ئاگر کوژانه وه دا ، چونکه هه یچ شتیک توانای وه ستانی نی یه له به رده م که و ره یی و مه زنی خوای په روه ردگاردا ، بۆیه نه گه ر موسلمان (الله اکبر) ی گووت ، نه و (الله اکبر) گووته ئاگره که داده مرکینیتته وه و شهیتانیش داده مرکینیتته وه که لی خولقینراوه ، ئینجا ئاگره که ش ده کوژیتته وه ، ئیمه _ (ابن القيم) _ و که سانی تری جگه له ئیمه ش نه مه مان تاقیکردۆته وه و ، بینومه مانه ئاوه هایه . والله أعلم .

به شیک : سه باره ت به رهبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له پاراستنی ته ندروستی دا :

نیوه نجیتی و ته ندروستی و مانه وهی جهسته ده که پیتته وه بۆ نه و ته پایی و شیییه کی که له جهسته دایه و به رگری پله کانی که رمی ده کات ، ته پایی وشی ماده ی ته ندروستی ، که رمیش نه و ماده یه پی ده که یه نیت و ، پاشماوه کانی بورده خاته وه و ، چاکیان ده کات و ، نه م و نیانیان ده کات ، نه گینا جهسته خراپ ده بوو توانای هه ستانی نه ده بوو . هه روه ها ته پایی و شی خۆراکی که رمیه ، نه گه ر ته پایی وشی نه بویه ، که رمی جهسته ی ده سوتان و ووشکی ده کردو خراپی ده کرد ، هه لسو پاندنی کاروباری هه ر دانه یه کیان له سه ر نه ویتتر وه ستاوه ،

مانه‌وه و جیگیری و دروستی جه‌سته له سه‌ره‌ه‌دوکیان پیکه‌وه ده‌وه‌ستیت ، هه‌ر یه‌کیکیان ماده‌یه بۆ نه‌وێتر ، بۆیه گه‌رمی ماده‌ی ته‌پیی و شیّ یه‌که ده‌پیاریزیت و ، له خراپی و گوپان بۆ باری ناشیاو قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات ، ته‌پای و شیش ماده‌ن بۆ گه‌رمی که خۆراکی ده‌دات و هه‌لیده‌گریّت ، هه‌رکات یه‌کیکیان به‌سه‌ر نه‌وێتردا زیادبوو ، به‌گوێره‌ی نه‌و زیادبوونه میزاجی جه‌سته ده‌ست به‌لادان و شیوان ده‌کات ، گه‌رمی به‌به‌رده‌وامی ته‌پای و شیّ شیده‌کاته‌وه ، بۆیه جه‌سته پێویستی به‌شتی تره‌ تاوه‌کو جیگه‌ی نه‌وانه‌ بگریته‌وه که گه‌رمی شیکردۆته‌وه ، نه‌و شتانه‌ش بریتیه‌ له خۆراک و خواردنه‌وه ، به‌لام نه‌گه‌ر خۆراک و خواردنه‌وه زیاد بوو له نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی که شی بوبۆوه ، نه‌وا چیت‌گه‌رمی توانای شیکردنه‌وه‌ی پاشماوه‌کانی نابیت ، بۆیه نه‌و پاشماوانه‌ ده‌گوپیت بۆ ماده‌گه‌لیکی خراپی زیانبه‌خش ، باری جه‌سته تیک ده‌دات و ، خراپی ده‌کات ، بۆیه چه‌ندین نه‌خۆشی له جه‌سته‌دا په‌یدا ده‌بێ به‌گویره‌ی هه‌مه‌ چه‌شنه‌یی ماده‌کان و ، قبولکردنی نه‌ندامه‌کانی جه‌سته و ناماده‌بونیان ، هه‌موو نه‌مانه‌ش له گوفتاری خوای په‌روه‌ردگاره‌وه وه‌رگیراوه که ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ ﴾ [الأعراف : ۳۱] واته‌ : بخۆن و بخۆنه‌وه (له‌وه‌ی که حه‌للّه‌ بۆتان) و زیاده‌ په‌وی مه‌که‌ن^(۲۹۳) ، لی‌ره‌دا خوای تعالی پێنمای به‌نده‌کانی ده‌کات بۆ خواردن و خواردنه‌وه به‌ نه‌ندازه‌یک جه‌سته‌ی پی پاره‌وستیت و بمینیت و جیگه‌ی نه‌و خۆراکانه‌ بگریته‌وه که پێشتر شیبونه‌ته‌وه ، به‌ نه‌ندازه‌یک بیت جه‌سته سودی لی ببینیت له چه‌ندایه‌تی و چۆنیه‌تیدا ، به‌لام هه‌رکات نه‌و سنوره‌ی به‌زاند نه‌وا زیده‌پۆیه ، بۆیه هه‌ریه‌که له نه‌خواردن و نه‌خواردنه‌وه ، یاخود زیده‌پۆیی کردن تیايندا وه‌کو یه‌که ته‌ندروستی باش ده‌شیوینن .

پاراستنی ته‌ندروستی له‌و دوو وشه‌ ئیلاهییه‌ی سه‌ره‌وه‌دان ، گومانی تیدا نی یه‌که جه‌سته به‌رده‌وام له شیکردنه‌وه‌ی ماده‌ خۆراکیه‌کان و له جی دانانه‌وه‌ی نه‌و ماده‌ خۆراکیه‌

شیکراوانه‌دا کار ده‌کات ، هه‌رچه‌ند ئه‌و شیکردنه‌وه‌یه زیاده‌ییت ، ئه‌وا گهرمی جه‌سته‌ش لاواز ده‌بییت ، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که ماده‌ی گهرمی‌که لاواز که‌م ده‌بیته‌وه ، چونکه زۆری شیپوونه‌وه له‌ جه‌سته‌دا ته‌پایی و شیی له‌ناو ده‌بات و ، ئه‌و شیی و ته‌پایه‌ش ماده‌ی گهرمی وه‌کو پیشتەر ئامازه‌ی پیدرا ، بۆیه ئه‌گه‌ر گهرمی لاواز بوو ، هه‌رسیش لاواز ده‌بی ، به‌و شیوه به‌رده‌وام ده‌بی تاوه‌کو شیی و ته‌پایی نامیینه‌یت و ، گهرمیش ده‌گوزینه‌وه به‌گشتی ، بۆیه مروفیش ئه‌و ته‌مه‌نه ته‌واو ده‌کات که خوای تعالی بۆی نویسه‌وه پیی بگات . بۆیه مه‌به‌ستی مروف له‌ چاره‌سه‌رکردنا ته‌نها پاراستنی جه‌سته‌یه تاوه‌کو ده‌گاته ئه‌م باره ، نه‌ک له‌ پیناو پاراستنی گهرمی و شیی و ته‌پای جه‌سته له‌باریکی ئه‌وتۆدا که بتوانیته گه‌نجیتی و تهن‌دروستی و هیزی مروف به‌ به‌رده‌وامی بپاریزیته ، چونکه ئه‌و شیوه ته‌واویه له‌ دنیا‌دا بۆ هیچ‌کس به‌دینه‌هاتوه ، له‌ راستیدا مه‌به‌ستی پزیشک ته‌نها پاراستنی شیی و ته‌پای جه‌سته‌یه به‌رامبه‌ر به‌ خرابیونی وه‌کو بۆگه‌ن بوون و شتی تر ، گهرمیش ده‌پاریزیته به‌رامبه‌ر به‌و شتانه‌ی لاوازی ده‌که‌ن ، پزیکیان ده‌خات و ده‌یانخاته یه‌ک کیشه‌وه له‌ کرداریکی چاره‌سازیدا که جه‌سته‌ی مروفی پی پزیکیان ده‌بیته ، وه‌کو چۆن ئاسمانه‌کان و زه‌مین و هه‌موو به‌دیینه‌راوانی تر به‌پزیک و کیشیکی چۆن یه‌ک و دادپه‌روه‌ری پزیکیان .

هه‌رکس تیروانیته پزیکیان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چاکترین پزیکیان ده‌ستگیر ده‌بی ، که له‌ توانادایه تهن‌دروستیکی ته‌واوی پی پزیکیان ، ئه‌و پاراستنه له‌ سه‌ر چاره‌سازیه‌کی پزیک و پزیک وه‌سته‌وه له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌دا ، له‌ پۆشاک و مالدا ، له‌ هه‌واو نوستندا ، له‌ به‌خه‌ریبوون و جولانه‌وه‌دا ، له‌ سه‌روتن و ژن هیناندا ، له‌ ده‌رهاویشتن و پزیکیاندا ، ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه له‌ باریکی گونجایی له‌باردا به‌پیی جه‌سته‌و نیشتمان و ته‌مه‌ن و نه‌ریت ده‌ستگیربوو ، ئه‌وا نزیکه تهن‌دروستی به‌رده‌وام بیته ، یاخود باره‌که به‌سه‌ر مروفدا زالی ده‌بی و به‌ره‌و لای ته‌واوی ته‌مه‌ن ده‌چیت .

تەندروستی و هیژو توانا ، بە پێژترین نێعمەتەکانی خوا بە ئێوە گەی ، زۆرتەین بەخششەکانیتی ، دەوڵەمەندترین خەڵاتەکانیتی ، بە لێک تەندروستی و هیژو توانا بە پێژترین نێعمەتەکانە بە گشتی ، بۆیە هەرکە سێ ئەندازە یەک لە سەرکەوتنی پێدرابیت شایانیتی چاودێری بکات و بپارێزیت و پارێزگاری لێ بکات بەرامبەر بە و شتەکانی دژی ئەو تەندروستیەن .

وَقَدْ رَوَى الْبُخَارِيُّ فِي " صَحِيحِهِ " مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ : الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ)) (٢٩٤) .

واتە : لە (ابن عباس) هەوێ _ خوا لە خۆی و یابیشی پازێ بێت _ فرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ فرمووی : ((دوو نێعمەت هەن کە زۆرێک لە خەڵک هەڵخەڵەتاو خەسارۆمەندن تیایدا : تەندروستی و دەست بەتالی)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ مُحِصِنٍ الْأَنْصَارِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((مَنْ أَصْبَحَ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ ، أَمِنًا فِي سِرِّهِ ، عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمِهِ ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا)) (٢٩٥) .

واتە : لە (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کۆپی (مُحِصِنُ الْأَنْصَارِيِّ) هەوێ _ خۆی لێ پازێ بێت _ فرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ فرمووی : ((هەرکە سێک جەستە ی تەندروست بوو ، نەفس و دڵی ئارام و ئاسودەبوو ، خۆراکی ئەو پۆژە ی هەبوو ، وەکو ئەو وایە هەموو دنیای بۆ کۆکرا بێتەو)) .

٢٩٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٥٨ ، ٣٤٤) ، والدارمي (٢٧١٠) ، والبخاري (٨ / ١٠٩) ، وابن ماجه (٤١٧٠) ، والترمذي (٢٣٠٤) ، كلهم من طريق عبدالله بن سعيد بن أبي هند أنه سمع أباہ عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

٢٩٥ _ حسن : أخرجه الحميدي (٤٣٩) ، والبخاري في الأدب المفرد (٣٠٠) ، وابن ماجه (٤١٤١) ، والترمذي (٢٣٤٦) كلهم من طريق سلمة بن عبيدالله عن أبيه فذكره

وَفِي التِّرْمِذِيِّ أَيْضًا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((أَوَّلُ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّعِيمِ ، أَنْ يُقَالَ لَهُ : أَلَمْ نُصِحِّحْ لَكَ جِسْمَكَ ، وَنَزَوَّجَ مِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ))^(٢٩٦) .
 واته : له (أبي هريرة)وه _ خَواي لى پازى بىت _ فرمويه تى : پيغه مبهرى خوا ﷺ
 فرموى : ((له پوژى قيامه تدا يه كه م شتت كه له به ندهى خَواي ده پرسن ، سه باره ت به نيعمه ته كان ، نه وه يه كه پيى ده گوتريت : نايا جهسته مان بو ته ندروست نه كردى و ، ناوى ساردمان دايتى))

ثَالِثُهُ دَا كِه سَانِتِكْ له پيشين سه باره ت به م گوفتاره ي خَواي تعالى : ﴿ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾ [التَّكْوِيْنُ ٨] گوتويانه : ووشه ي (النعيم) نيو ته م نايه ته واتاي ته ندروستى چاك ده گه به نيئت .

وَفِي مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِلْعَبَّاسِ : ((يَا عَبَّاسُ ، يَا عَمَّ رَسُولِ اللَّهِ سَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))^(٢٩٧) .

واته : پيغه مبهرى خوا ﷺ به (عباس)ى مامى فرموى : ((نهى (عباس) ، نهى مامى پيغه مبهرى خوا داواي ته ندروستى چاك له خَواي تعالى بكه له دونياو پوژى دوايدا) .

وَفِيهِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِّيقِ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((سَلُوا اللَّهَ الْيَقِينَ وَالْمَعَاةَ ، فَمَا أُوتِيَ أَحَدٌ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرًا مِنَ الْعَافِيَةِ))^(٢٩٨) .

واته : له (أبي بكر الصديق)وه _ خَواي لى پازى بىت _ فرمويه تى : گوئيبستى پيغه مبهرى خوا بووم ﷺ ده يه فرموى : ((داواي دلنيا بوون و ته ندروستى بكه له پهروه دگار ، چونكه هيچ كه سيك پاش دلنيا بوون له ته ندروستى چاكترى پيى نه دراوه)) .

٢٩٦ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٥٥) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٦٧٤) .

٢٩٧ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٠٩) ، وأحمد (١٧٨٣) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٥٢٣) .

٠ (

٢٩٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١٧ / ٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٧٢) .

لیره دا نێوان دلتیابوون و تەندروستی ئاین و دنیای کۆکردۆتهوه ، چاکبوونی بەندهی خوا له دنیای پۆژی دوایدا تهواو نابێ مهگه ر به دلتیابوون و تەندروستی ، چونکه دلتیابوون سزاگانی پۆژی دواى لى دۆرده خاتهوه و تەندروستیش نهخۆشیه دنیا زیانبه خشه گانی دل و جهستهی لادهبات .

وَفِي " سُنَنِ النَّسَائِيَّ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ : ((سَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ ، فَمَا أُوتِيَ أَحَدٌ بَعْدَ يَقِينٍ خَيْرًا مِنْ مُعَافَاةٍ))^(٢٩٩)

واته : له (أبي هُرَيْرَةَ) وه _ خَوای لى پازى بێت _ فەرمووێتى: پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرموى : ((له خَوای تعالى داواى لىبۆردن و تەندروستی و چاکبوون بکهن ، چونکه هیه کهسیک پاش دلتیابوون له تەندروستی چاکتری پى نه دراوه)) .

ئهم فەرموودهیه داواى سى شت له خَوای تعالى دهکات ، چونکه پێغه مبهرى خوا ﷺ که فەرمووێتى : (سلوا الله العفو) واته : بۆ لادانى شه پو خراپه ی پابردوتان له خَوای تعالى داواى لىبۆردن بکهن ، (العافیه) واته له خَوای تعالى داوا بکهن کاتى ئیستاتان تەندروست و بپوهی بکات ، (المعافاة) واته له خَوای تعالى داوا بکهن بۆ ئاینده تان چاکبوون و پاراستن فەراهام بکات ، که وابوو ئهم سیانه داواى تەندروستی و بپوهی و چاکبون ده به خشن .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ مَرْفُوعًا : مَا سُئِلَ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الْعَافِيَةِ^(٣٠٠) .

واته : پێشهوا (التِّرْمِذِي) ده گێڕێتهوه : کهوا هیه شتیك له خَوای تعالى داوا نه کراوه که به لایه وه له تەندروستی خۆشه ویستر بێت .

٢٩٩ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٣٣٨٧) .

٣٠٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٣٥١٠) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٧٢٠) .

وَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى : عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْ أَعَافَى فَأَشْكُرَ حَبَّ إِلَيَّ مَنْ أَنْ أُبْتَلَى فَأَصْبِرَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((وَرَسُولُ اللَّهِ يُحِبُّ مَعَكَ الْعَافِيَةَ)) (٣٠١) .

واته : (أبي الدرداء) _ خوای لی پازی بیّت _ ده لیت : گوتم : ئەو پیغه مبهری خوا
 چه زده که م تەندروست بم و سوپاسی خوا بکه م نه ک به نه خووشی تا قی بکریمه وه و نارام بگرم
 ، ئەوه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((پیغه مبهری خواش له گەل تۆدا حەزی به
 تەندروستیە)) .

له (ابن عباس) هوه _ خوا له خووی و بابیشی پازی بیّت _ ده گێڕه نه وه که وا ده شته کیه ک
 چوو ه خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و پپی گووت : پاش پینج نوێژه فەرزە که چ له خوای
 تعالی داوا بکه م ؟ ئەویش فەرمووی : ((له خوا تعالی داوای تەندروستی چاک بکه)) ،
 ده شته کیه که دووباره لی پرسیه وه ، له سی یه م جاردا به ده شته کیه کی فەرموو : ((له
 خوای تعالی داوای تەندروستی چاک بکه له دونیاو پۆژی داویدا)) .

ئەمه بارو حالێ تەندروستی چاکه ، بۆیه چەند شتێک له پێبازی پیغه مبهری خوا ﷺ
 ده خهینه پوو سه بارهت به چاودێر کردنی تەندروستی ، ئەو که سه ی ته ماشای بکات بۆی
 ده رده که ویت که ته ووترین پێبازه به گشتی ، به هۆیه وه پاراستنیکی ته وای تەندروستی
 جهسته و دلی ده ستگیر ده بی و ، ژیا نیکی نوێی دونیاو دوا پۆژی ش ، والله المستعان ، وعلیه
 التکلان ، ولا حول ولا قوة إلا بالله .

به شېك : سه بارهت به رېيازى پېغه مبهرى خوا ﷺ له بوارى خواردن و خواردنه ومدا :

به لّام بّو خواردن و خواردنه وه ، نه رېتې پېغه مبهرى خوا ﷺ وانه بووه نه فسى خوى له سهه
جورېك له خوارده مهنې راگرېت و ، دهستى لى ه لنه گرېت بّو خوارده مهنې كه تر ، چونكه
نهم كاره زيانكې زور به سروشتى مړوف دهگه يه نېت ، پېده چى مړوف جار به جار نه وه
به لاهو ئاسته م بېت و خواردن ديكې دهست نه كه وېت ، به لّام نه گهر شتى تر نه خوات ، لاواز
دهبى يا خود تيا ده چىت ، نه گهر جورېكې ديكه شى خوارو ، سروشتى جهسته ي قبولى
نه بوو ، ديسان زيانى پى دهگه يه نېت ، به رده وامبوون له سهه يهك جور خواردن ، نه گهرچى
چاكترين خوارده مهنې كانيش بى مه ترسيه كې زيان به خشى تىدايه ، بويه پتويسته نه
خوارده مهنېانه بخوات كه باوه به لاي خه لكى شاره كه يه وه ، وهكو گوشت و ، ميوه و ، نان و
، خورماو ، شتى تريش كه له به شى رېيازى پېغه مبهرى خوادا ﷺ باسماان كرده سه بارهت
به خوارده مهنېكان ، بيخوينه ره وه .

نه گهر پتويستى بكردايه كه وا تين و كاريگه رى يه كېك له خوارده مهنېكان كزو لاواز بكرايه
، يا پتويستى به رېكخستن هه بوايه ، پېغه مبهرى خوا ﷺ به پىي توانا نه و كارهى به دژه كه ي
نه نجام ددها ، وهكو رېكخستنې گهرمى خورماي پوتابى تازه پېگه يو به كالهك ، چونكه
كالهك راده ي شيرينى كه مه و خورماش زور شيرينه نه گهر پېكه وه خوران شيرينى يه كتر رېك
دهخن ، نه گهر نه وه شى دهست نه كه وتايه ، به پىي پتويست و دلتچون ، نه و خوراكه ي
ده خوارده به بى زنده پويى ، نه و كاته سروشتى جهسته ش زيانى پى نه ده گهشت .

نه گەر دلێشی لێ تێکه لهتایه نهیده خواردو ، له سه ربی ئاره زووبوون نهیده کرد به کۆلیه وه ، نه مه بنچینه یه کی گهره یه بۆ پاراستی ته ندروستی ، هه رکات مژۆف شتیکی خواردو نه فسی فیزی لێ ده بۆوه و ، هه زی پێ نه بوو ، بۆ جهسته ی زیانی له که لکی ژۆرتر ده بی . قال أبوهریره : ما عاب رسول الله ﷺ طعاماً قط ، إن اشتهاه أكله ، وإلا تركه ، ولم يأكل منه^(۳۰۲) واته : (أبي هريرة) _ خوای لێ پازی بیست _ فه رموویه تی : هه رگیز پێغه مبه ری خوا ﷺ خواردنی عه ییبار نه ده کرد ، نه گەر هه زی لێ کردایه ده یخوارد ، به پێچه وانه شه وه وازی لێ ده هیناو ، نه یده خوارد .

ولما قُدِمَ إليه الضَّبُّ المشويُّ لم يأكلُ منه ، فقيل له : أهو حرامٌ ؟ قال : لا ، ولكن لم يكن بأرضٍ قومي ، فأجِدُنِي أعافهُ^(۳۰۳) .

واته : کاتی گوشتی بز نه یه کی بز او یان خسته پێش دهستی لێ نه خوارد ، پێی گوترا : بز نه یه ک هه راره ؟ فه رمووی : نه خیر ، به لām له خاکی قه ومه که ی مندا نه بووه ، بۆیه ده بیینی هه زم لێ نی یه . لێ ره دا ته ماشا ده که ی پێغه مبه ری خوا ﷺ چاودیری داب وه نه ریت و هه زی خووشی کردووه ، چونکه له خا که که ی خویدا له سه رب خواردنی پانه هاتبوو ، نه فسیشی هه زی پێ نه بوو ، بۆیه نه یخوارد ، به لām قه ده غه ی خواردنی نه کرد بۆ نه و که سانه ی هه زیان لێ بوو ، وه داب وه نه ریتیشیان خواردنی بوو .

پێغه مبه ری خوا ﷺ هه زی به گوشت بوو ، له هه مووشی به لایه وه خوشتی قۆله کان و ، به شی پێشه وه ی مه پ بوو ، هه ر بۆیه نه مه به شه ی بۆ ژه هراوی کرا . وفي الصحيحين : أُتِيَ

۳۰۲ _ صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۴۷۹ ، ۴۷۹ ، ۴۸۱) ، والبخاري (۴ / ۲۳۰) ، (۷ / ۹۶) ، ومسلم (۶ / ۱۳۳ ، ۱۳۴) ، وأبو داود (۳۷۶۳) ، وابن ماجه (۳۲۵۹) ، والترمذي (۲۰۳۱) كلهم عن سليمان

الأعمش عن أبي حازم عن أبي هريرة فذكره . وقد وهم المصنف إذ جعله عن أنس .

۳۰۳ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۹ / ۴۷۷) ، ومسلم (۲۰۶۴) .

رسولُ الله ﷺ بلحم ، فرُفَعَ إليه الذراع ، وكانت تُعْجَبُهُ ^(٣٠٤) واته : له (الصحيحين) دا هاتوره : كهوا پیغه مبهری خوا ﷺ گوشتی بۆ هینرا ، نه وه بوو قۆله کانی خرایه پیش دهست ، که حزی لی بوو .

وَذَكَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ وَغَيْرُهُ عَنْ ضِبَاعَةَ بِنْتِ الزَّيْبِرِ ، أَنَّهَا ذَبَحَتْ فِي بَيْتِهَا شَاةً ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ ((أَطْعِمِينَا مِنْ شَاتِكُمْ)) ، فَقَالَتْ لِلرَّسُولِ : مَا بَقِيَ عِنْدَنَا إِلَّا الرَّقَبَةُ ، وَإِنِّي لَأَسْتَحْيِي أَنْ أُرْسَلَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَرَجَعَ الرَّسُولُ فَأَخْبَرَهُ ، فَقَالَ : ارْجِعْ إِلَيْهَا فَقُلْ لَهَا : ((أُرْسِلِي بِهَا ، فَإِنَّهَا هَادِيَةُ الشَّاةِ وَأَقْرَبُ إِلَى الْخَيْرِ ، وَابْعَدُهَا مِنَ الْأَذَى)) ^(٣٠٥) .

واته : (ضِبَاعَةُ) ی کچی (الزبیر) _ خوی لی پازی بیت _ له ماله که ی خۆیدا مه پێکی سه رپری ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ که سیکی نارد بۆ لای کهوا ((له گوشتی مه پره که تان به شمان بده)) ، (ضِبَاعَةُ) ش پێی گووت : جگه له مله که ی هیچی ترمان نه ماوه و ، منیش شهرم ده که م بۆ پیغه مبهری خوی ﷺ بنیرم ، که سه نیراوه که ش گه پایه وه وه واله که ی به پیغه مبهری خوا ﷺ پاگه یاند ، نه وه بوو به که سه نیراوه که ی فهرموو : بگه پیره وه بۆ لای و پێی بلی : ((بینیره بۆمان ، چونکه به شی پیشه وه ی مه پره وه له خه یریشه وه نزیکتره و ، له هه مووشی زیاتر له پشقل و ریخ و پاشماوه وه به دووره)) . گومانی تیدا نی یه که سوکترین گوشتی مه پ گوشتی مل و ، گوشتی قۆل و باسکه ، که زۆر بۆ سه ر گه ده سووکه و ، خیراتریش هه رس ده کریت ، نه مه ش خۆی بۆ خۆی چاودیری کردنی خۆراکه که سیّ خاسیه ت له خۆیدا کۆده کاته وه :

یه که م : سوو که لکی زۆر بی و کار له هیزه کانی جهسته بکات .
دووه م : له سه ر گه ده سووک بی و ، هیچ قورسیه کی له سه ر نه بی .

٣٠٤ _ صحیح : تقدم تخريجه .

٣٠٥ _ إسناده حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٣٦٠) ، عن الأعرج عن ضباعة بنت الزبير فذكرته .

سۆیەم : بەخێرا هەرس بوونی ، ئەمەش چاکترین خاسیەتی خواردەمەنی باشە . بۆیە خواردنی کەمیکی ئەمە لە زۆریکی خواردنی تر باشتر و بەسودترە .

هەروەها پێغەمبەری خوا ﷺ حەزی بە حەلواو هەتگۆین بوو ، ئەم سیانە مەبەستم : گوشت و حەلواو هەتگۆینە چاکترینی خواردەمەنیەکانە ، لە هەمووشی زیاتر بۆ جەستە و جگەر و ئەندامەکان بەسوودە ، خواردنی ئەمانە سودیکی گەورە لە پاراستنی تەندروستی و هیزدا هەیه ، هیچ کەسێش نی یە خۆی لێ دوربختاوە مەگەر کەسیکی نەخۆش و دەرداوی .

هەروەها پێغەمبەری خوا ﷺ نانی بە پێخۆرەو دەخوارد ئەگەر دەستی کەوتایە ، ئەوەبوو جار بە جار بە گوشتەو دەیخواردو دەیفەرموو : هُوَ سَيِّدُ طَعَامِ أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ^(٣٠٦) واتە : سەرداری خواردنەکانی خەڵکانی دنیا و پۆژی دواوە . جار بە جارێش بە کالەکو دەیخواردو ، جار بە جارێش بە خورماو ، ئەوەبوو خورمایەکی خستە سەر پارچەیهك نانی جۆ ، فەرموو : ((هَذَا إِدَامُ هَذِهِ))^(٣٠٧) واتە فەرموو : ئەمە پێخۆری ئەمەیه . ئەم شتە چارەسازیهکی چاکی خواردەمەنی تێدایە ، چونکە نانی جۆ ساردو ووشکەو ، خورماش گەرمی تەپری شێدارە بەپێی پاسترینی دوو گوفتار لەم بارەو ، بۆیە خواردنی لە گەڵ نانی جۆدا چاکترین چارەسازیه ، بەتایبەت بۆ ئەوانەی ئەو نریتیانە و تیایاندا باو ، وەکو خەلکی مەدینە ، جار بە جارێش بە سرکهو دەیخواردو ، دەیفەرموو : نِعْمَ الْإِدَامُ الْخَلُّ^(٣٠٨) واتە : چاکترین پێخۆر سرکهیه ، لێرەدا ئەم گوفتارە پێغەمبەری خوا ﷺ سەبارەت بەو سرکهیه ستایشکردن و پیاوەلدانیکە بە گۆزەری پێویستیهکانی باردۆخی ئامادە ، ئەگینا مەبەستی ئەو نەبوو چاکیی بدات بەسەر خۆراکەکانی دیکەدا

٣٠٦ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٣٠٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٣٢٧) .

٣٠٧ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٢٥٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٧٠٨) .

٣٠٨ _ صحيح : أخرجه الدارمي (٢٠٥٥) ، ومسلم (٦ / ١٢٥) ، وابن ماجه (٣٣١٦) ، والترمذي (١٨٤٠) .

(وفي الشرائع (١٥١) كلهم عن عروة فذكره .

، وهکو ئه وهی نه فامه کان لئی تیده گهن ، هۆی فهرموده کهش ئه وه بوو که پۆژیک چوه ، ژوره وه بۆ لای خیزانی ، نانی خسته پیش دهستی ، ئه ویش فهرمووی : ئایا هیچ پیخۆریکتان ههیه ؟ فهرموویان : به ده ره له سرکه هیچی ترمان نی یه . ئه ویش فهرمووی : چاکترین پیخۆر سرکه یه .

مه به ست ئه وه یه : خواردنی نان به پیخۆره وه له هۆیه کانی پاراستنی تهن دروستیه ، به لām ئه گهر له سه ره دانه کیان خۆی سنوریه ند بکات ، ئه وا کاریگه ریه کانی به پیچه وانه وه ده بی ، له زمانی عه ره بیدا وشه ی (الأدم) واته پیخۆر ، به (آدم) یش ناو براوه : چونکه نان چاک ده کات و ، وای لیده کات بۆ پاراستنی تهن دروستی له بار بیته . له م باره شه وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ پێگه ده دات که سی خوازی پێنیکار ته ماشای کچ بکات ده فره میت : (إنه أحرى أن يُؤدَمَ بَيْنَهُمَا) واته : له پێکه وتن و پێهاتن و قایل بوونه وه نزیکتره ، چونکه میترد ده چیته نیو مه سه له که وه به چا وکراوه یی ، بۆیه په شیمان نابیتته وه .

پیغه مبه ری خوا ﷺ له میوه ی شاره که ی خۆی ده خوارد کاتی ده هاته به رو ، خۆی لی نه ده پاراست ، ئه مه ش دیسان له گه وه ترین هۆیه کانی پاراستنی تهن دروستیه ، چونکه خوا ی تعالی به حیکمه ت و دانای خۆی ، له هه موو شارێکدا ئه و میوانه ی فره اهام کردوه ، که له کاتی خۆیدا دانیشتوانیی سودی لی ببینن ، به وه ش تهن دروستی چاک به ده ست ده هیئن و ، ئیتر پێویستیان به ژۆریک له ده رمانه کان نابیت ، ئه و که سانه ی که له ترسی نه خوش که وتندا خۆپاریزی له میوه ی شاره که ی خۆیان ده که ن ، له راستیدا له هه موو که س زیاتر جه سته یان نه خوشتره و ، له هه مووشیان زیاتر له تهن دروستی و هیزه وه به دورن . ئه و ئه ندازه ته پری و شییه ی له میوه دا هه یه زیانی نیه ، چونکه گه رمی وه رزو زه مین و ، گه رمی گه ده پیی ده گه یه نیت و ، شه رو خراپه ی دور ده خاته وه ، به مه رجی ئه و که سه زیده پۆیی له خواردنیدا نه کردبی و ، سروشتی جه سته شی لی بار نه کردبی به ئه ندازه یه کی زیاتر له توانا به ده ره ، خۆراکیشی پی خراپ نه کردبی پیش هه رسکردنی ، خراپیشی نه کردبی به وه ی ئاوی به سه ردا

خواربیتته وه ، یاخود خۆراکی خواربئی پاش خواردنی میوه که ، چونکه نه خۆشی (القولنج)
واته نه خۆشی ریخۆله کان له و کاته دا پهیدا ده بئێ ، بۆیه هه رکه س نه ندازه ی پئویستی لی
خواربئی له کاتی پئویستداو به شیوه ی پئویستی گونجاو ، ده بێته ده رمانیکی به سوود .

به شیک : سه باره ت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له شیوازی دانیشتندا بو خۆراک خواردن :

صح عنه ﷺ انه قال: ((لا أكلُ مُتْكًا))^(٣٠٩) واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((به
پالدانه وه وه خۆراک ناخۆم)) ، وقال : إنما أجلسُ كما يجلسُ العبدُ ، وأكلُ كما يأكلُ العبدُ^(٣١٠)
واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : له راستیدا داده نیشم وه کو دانیشتنی به نده و ،
ده شخۆم وه کو خواردنی به نده .

رووی ابن ماجه فی سننه انه نهی أن يأكلَ الرجلُ وهو منبطحٌ على وجهه^(٣١١) واته : پێشه و
(ابن ماجه) له (سنن) هکهیدا ده گێڕێته وه ، که و پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کربوه پیاو
به پاکشانه وه له سه رسک خواردن بخوات . ووشه ی (الأتکاء) ی نێو فه رموده ی یه که م به
دانیشتنی چوارمشقی لیکدراوته وه ، هه روه ها به پالدانه وه به سه ر شتیکی لیکدراوته وه ،
که پشت پێوه دانی شتیکی ، هه روه ها به پالدانه وه به سه ر لادا لیکدراوته وه . هه رسی
شیوه که ش هه ر پالدانه وه یه ، به لām شیوه ی پالدانه وه به سه ر لادا زیان به خواردن ده گه یه نیت
، چونکه قه ده غه ی خواردن ده کات به شیوه ی پێره یی سروشتی خۆیدا تێپه ر بێت و ، پێی
لیده گریت به خیرای بو نێو گه ده گزه ر بکات ، پاله په ستۆشی ده خاته سه رو ، بو کردنه وه ش
پته و تۆکه نابیت ، هه روه ها لار ده بێته وه وه به پێکی ناوه ستیت ، بۆیه به ئاسانی خواردنی

٣٠٩ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٣) عن علي بن الأقرع قال : سمعت أبا جحيفة فذكره مرفوعاً .

٣١٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في الزهد (٥ ، ٦) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٥٤٤) .

٣١١ _ صحيح : أخرجه أبوداود (٣٧٧٤) ، وابن ماجه (٣٣٧٠) عن الزهري عن سالم من ابن عمر فذكره

پى ناگات . به لام دوو جوړه كەى تر : له شىوازه كانى دانيشتنى زۆردارانە كه دژ به به نديايتى مروښه بۆ خواى تعالى ، بۆيه پيغه مبهري خوا ﷺ فرمووى: ده خۆم وهكو خواردنى به نده ، به هه لثروشكانه وه (الإقعاء) خۆراكى ده خوارد ، هه روه ها باسكراوه بۆ كاتى خۆراك خواردن له سهر سمته كانى و نه ژنۆكانى داده نيشت و سكى پيى چه پى ده خسته سهر پششى پيى پاستى _ به هاوشيوه دانيشتنى نويز _ وهكو خاكيتيهك بۆ په روه ردگارى _ عزوجل _ و نه ده بيكيش له پيش ده ستيداو ، وهكو پريزيكيش بۆ خۆراكه كه و نه و كه سه ش كه له گه ليدا ده بخوارد ، نه م شيوه دانيشتنه به سوودترين و چاكترين شيوه كانى دانيشتنه ، چونكه هه موو نه ندامه كان له سهر بارى سروشتى خويان ده بن كه خواى تعالى خولقاندويه تى له گه ل نه و شيوه نه ده بيهى له سهرى دروستى كردون ، خۆراكى مروښ به سوودتر ده بى نه گهر نه ندامه كانى له سهر بارى سروشتى خويان بن له كاتى خواردندا ، نه مه به دينايت مه گهر له كاتى پيك وه ستاندا ، خراپترين دانيشتنه كانى خواردنيش نه وه به كه له سهر لا پالده يته وه ، چونكه وهكو پيشتر باسكرا كه سورينجگ و ، نه ندامه كان قوتدانيش له م شيوه دا ته سك ده بنه وه ، گه ده ش له سهر بارى سروشتى خوى ناميئيت ، چونكه په ستانه كه ده كه ويته سهر نه و لايهى له سهر زهويه كه يه و ، به ره و لاي په ردهى جيا كه ره وهى نيوان نه ندامه كانى خواردن و ، نه ندامه كانى هه ناسه داند .

نه گهر مه به ست به ووشه (الاتكاء) پالډانه وه بيت له سهر پششى و پاخه رى نه رم ونۆل كه له ژير كه سى دانيشتودايه ، نه و ماناى فرموده كه نه وه ده بيت : من نه گهر خۆراكم خوارد دانايشم و پالم دابيت وه سهر پششى و پاخه ر ، به هاوشيوه كردارى زۆرداران و ، نه و كه سانهى ده يانه وى زۆر بخۆن ، به لكو نه ندازه كه ده خۆم پيويستيم تيريكات وهكو خواردنى به نده كان وليم زياد نه بيت .

به شیک سه بارهت به خواردن به سی په نجه که

پیغمبري خوا ﷺ به سی په نجهی خوراکي ده خوارد ، نه مه به سودترین جوره کانی خواردنه ، چونکه نه و که سی خواردن به په نجهیه ک یا دوو په نجه ده خوات چیژی لیوه ناگریت و ، به لایه وه خوش و تهن دوست و به که لک نابیت ، تیریشی ناکات مه گهر پاش ماویه کی دریژ ، نه دنامه کانی خوراک و گدهش له هر پارویه کی خوراو خوشی و چیژ وهرناگرن و ، به گوینه دانه وه وهریده گرن ، به هاوشیوهی پایوئک هه قه کی به توویک یا دوو توو یا به و هاوشیوانه وهریگریت ، بویه چیژی لیوه ناگریت و ، پیچی دلخوش نابی . به لام خواردن به بهر له پ و پینچ په نجه واده کات خوراک له سهر نه دنامه کانی مروف و ، گدهی که له که بن ، پاشانیش پیده چی نه دنامه کانی به و هویه وه دابخرین و بمریت ، به لام به زوری نه دنامه کان ناچاری پال پیوه نانی نه و خوراکه زورانه ده کریت و ، گدهش ناچاره تهحه مولی بکات ، دوی نه وهش هیچ چیژ خوشی و سودیکی لی نابینیت ، بویه به سودترین شیوازی خواردنه کان شیوازی خواردنه که یه تی ﷺ ، هروه ها خواردنی نه و که سه شه که په یروپی ده کات و به سی په نجه کی ده خوات .

به شیک

هر که س ته ماشای خواردنه کانی پیغمبري خوا ﷺ بکات ، ده بیني هرگیز نیوان ماست و ماسی کونه کردۆته وه و به یه که وه بیانخوات ، هروه ها نیوان ماست و خوراکیکی ترشی کونه کردۆته وه ، هروه ها نیوان دوو خوراکي میزاج گهرم ، یاخود سارد ، یاخود لینجی کونه کردۆته وه ، یاخود نیوان دوو خوراکي کونه کردۆته وه سک بگرن ، یاخود تووشی سکچونی بکن ، هروه ها نیوان دوو خوراکي چر ، یاخود نهرم وشیلی کۆنه کردۆته وه ، هروه ها نیوان دوو خوراکي کونه کردۆته وه بگورپین بۆ یه ک تیکه لاو ، هروه ها نیوان دوو خوراکي جیاوازیشی کونه کردۆته وه و هکو نه وهی دانه یه کیان سک بگریت و نه ویتریان تووشی

سك چونی بکات ، یاخود دانه یه کیان خیرا هه رس بکریت و نه ویتریان خاوو له سه رخۆ ، یاخود دانه یه کیان ببرژنریت و نه ویتریان بکولیندریت ، یاخود دانه یه کیان پاراو نه رم وشل و تازه و نه ویتریان ووشکراوه ، یاخود نیوان ماست و هیلکه ، یاخود گوشت و ماستی کونه کردۆته وه ، ههروه ها خۆراکی نه ده خوارد له کاتی زۆر گه رمابونیدا ، یاخود چیشتیکی نه ده خوارد شه و مایینه وه و سبه یینی بۆی گه رم بکریته وه ، یاخود جۆره خوارده مهنیه بۆگه ن و سویره کانی وهکو ، (کوامخ) و^(۳۱۲) ترشیات و ، سویره مهنیه کانی نه ده خوارد . هه موو ئه م جۆرانه زیانبه خشن و مرقۆ له نیوه نجییتی و ته ندروستی چاک ده به نه ده ره وه .

پێغه مبه ری خوا ﷺ زیانی هه ندی له خوارده مهنیه کانی به هه ندیکی تری خوارده مهنی چاک ده کرد ، ئه گه ر پێگهی چاره سه ری هه بوايه ، بۆ نمونه گه رمی ئه م خواردنه ی به ساردی ئه و خواردنه چاره سه ر ده کرد ، یاخود وشکیتی ئه م خواردنه ی به ته پیتی ئه و خواردنه چاره سه ر ده کرد ، وهکو ئه وه ی خه یارو خورمای پوتابی تازه پێگه یو به یه که وه ده خواردو ، ههروه ها خورمای له گه ل (الحیس) دا^(۳۱۳) ده خوارد ، ههروه ها خورمای بۆ ده کرایه نیو ئاو و ده یخوارد وه بۆ ئه وه ی (کیموس) ی خوارده مهنیه توندو به تینه کانی پی نه رم و نیان و چاک بکاته وه ، ههروه ها فه رمانی به خواردنی شیوان ده کرد ، ئه گه ر به چنگیک خورماش بیته و ، ده یفه رموو: ((تَرَكَ الْعِشَاءَ مَهْرَمَةً)) ، ذکره الترمذی فی جامعه ، وابن ماجه فی سننه^(۳۱۴) واته : ((وازهینان له خواردنی شیوان لاوازی و پیری دروست ده کات)) .

۳۱۲ _ کوامخ : واته پێخۆر ، یاخود ترشیات و زه لاته و شتی وا که ئیشتیهای خواردن بکاته وه ، بهوانه : المعجم الوسیط ، وه رگێپ .

۳۱۳ _ الحیس : خورماو که شک و پۆن تیکه ل به یه ک ده کرین و ده کوترین و ده شیلدرین و ده کریت به قاوت ، بهوانه : قاموسی پسته ، وه رگێپ .

۳۱۴ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذی (۱۸۵۷) ، وضعفه الألبانی فی ضعيف الترمذی (۳۱۵) .

پیشخوا (أبو نعیم) ده گێڕتێوه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی ده کرد مرقف تیربخوات و یه کسه ر بخره ویت ، ههروه ها باسکراوه کهوا دل ره قی دروست ده کات ، بویه پزیشکان چه ند ئاموزگاریه کیان خستۆته پوو بۆ ئه و که سانه ی ده یانه وی ته ندروستیان بپاریزن : کهوا پیویسته دوا ی شیوان چه ند هه تگاویک پێ بکات ئه گه ر صد هه تگاویش بی ، دوا ی خواردن یه کسه ر نه خه ویت ، چونکه زۆر زیانبه خشه ، پزیشکه موسلمان ه کانیش گوتویه نه : یاخود پاش خواردن نویژ بکات بۆ ئه وه ی خۆراکه که له بنی که ده دا جیگیر بی و ، هه رس کردنی ئاسان بی و ، به وه ش چاک ده بی .

پیغه مبهری خوا ﷺ ئاوی به سه ر خواردنه کهیدا نه ده خوارده وه بۆ ئه وه ی خراپی نه کات ، به تاییه ت ئه گه ر ئاوه که گه رم بی یاخود سارد بی ، چونکه زۆر خراپه . شاعیرێک ده ئیت :

نه که ی له کاتی خواردنیکی گه رم یا سارد یا چونه گه رماوه وه ئاو بخویتـــــــــــــــــــــــــه وه
ئه گه ر به راستی خۆت له وه دوورخه یته وه هه تا له ژياندا بی له نه خۆشی ناوه کی مه ترسه

ئاو خواردنه وه له پاش وه رزش کردن و ، ماندوبوون ، جووت بوونی خیزان و ، پیش و پاش خواردن و ، پاش خواردنی میوه به باش دانه نراوه ، ئه گه رچی خواردنه وه ی پاشی هه ندیکیان ئاسانه تره به به راوردی هه ندیکی تریان ، ههروه ها ئاو خواردنه وه له پاش گه رماوکردن و ، کاتی خه به ریونه وه له نووستن به باش دانه نراوه ، هه مو ئه مانه دژیه پاراستنی ته ندروستین *

به شیک : سه باره ت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له خواردنه وه کاند

رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له خواردنه وه کاند ، به ته واوترین رییازه کان داده نریت بۆ پاراستنی ته ندروستی ، ئه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ هه تگوینی تیکه لکراوی به ئاوی سارد

ده خوارده وه ، ئەمەش پڕیازێکی تەواوە بۆ پاراستنی تەندروستی که بەدەر لە پزیشکە بەرپزەکان کەسی دیکە پەیی نابات ، چونکە خواردنەوه و لستەنەوهی پێش نان خواردنی بەیانی بەلغەم ناھێڵێت و ، پڕشوەکانی گەدە دەشواتەوه و ، لێنجیەکانی لادەبات و ، پاشەپۆکانی دوردەخاتەوه ، بەشیۆەیهکی مام ناوەند گەرمی دەکات و ، کونیلە داخراوەکانی دەکاتەوه ، هەمان کردارێش بە جگەر و گورچیلە و میزڵدان دەکات ، بۆ گەدە لە هەموو شیرینیەکانی تر کە دەچنە نێوی بەسوودترە ، بەلām بەشیۆەیهکی کاتی (العَرَض) زیان بە تووشبوونی نەخۆشی (الصفراء) دەگەیەنێت ، لەبەر تیژبۆی هەردوکیان ، کە پێدەچێ بیورژینێت ، بەلām دەتوانرێت بە سرکە (الخل) زیانی ئەوەیان لێ دور بخێتەوه و ، بەوەش سودێکی زۆری لێدەبینن ، خواردنەوهشی زۆر بەسوودترە بەبەروردی زۆرێک لەو خواردنەوهکانی تر کە لە شەکر دروست دەکرین ، بەتایبەت بۆ ئەو کەسانەی بە خواردنەوه شەکرێەکان پانەهاتوون و ، سروشتی جەستەشیان ھۆگری نەبووە و ، ئەگەر بێخواتەوه وەکو ھەنگوین بۆی لەبار نابێت و ، لێشیۆە نزیک نی یە ، داوەریش لێرەدا نەرێتە ، کە زۆرێک لە بنچینەکان دەپۆخینێت و ، زۆرێکیش دروست دەکاتەوه .

بەلām خواردنەوهیەک کە ھەردوو وەسفێ شیرنی و ساردی لە خۆیدا گۆیکاتەوه ، لە هەموو شتێک بەسوودتر دەبێ بۆ جەستەو ، لە گەورەترین ھۆیەکانی پاراستنی تەندروستیش دەبێ ، پوچ و ھیزەکان و جگەر و دلێش شەیدای ئەم جۆرە خواردنەوه و ، بەدەستھێنانین ، ئەگەر ئەو دوو وەسفە سەرۆھێ تێدا بوو ، ئەوا خۆراکی چاک بە جەستە دەدات و ، خواردنیش بە ئاسانی بۆ نێو ئەندامەکان گوزەر دەکات و ، بەو پەڕی تەواویشەوه پێیان دەکات .

ئاوی سارد تەپەو گەرمی دادەمرکینێتەوه ، تەپە و شێ بنەپەتیەکانی جەستە دەپارێزێت ، جێگەئەوانەش دەگرێتەوه کە لێی شێ بونەتەوه ، خواردنەوهی نەرم و نیان و ناسک و تەنک دەکات و بە ئاسانی بۆ پەگەکان گوزەریان پێ دەکات .

پزیشكان به دوو گوشتار جیاوازیان تیكهوت سه بارهت به وهی كه ئایا ئاو خۆراك ده به خشیتته جهسته ؟ كومه لێك له سه ر ئه و پاریه ن كه خۆراك ده به خشیتته جهسته به پێی ئه و گه شه و زیاده و هیزه ی كه ده یبینن به هۆی ئاوه وه له جهسته دا دروست ده بێ ، به تایبهت له كاتیكدا ئه گه ر جهسته زۆر پێویستی پێی بیته .

گوته یان : له نیوان ئاژه ل و پوهه كداو له چه ند پوهیه كه وه چه ند ئه ندازه یه كی هاوبه ش هه یه له وانه : گه شه كردن و خۆراك وه رگرتن و نیوه نجیته ی ، له پوه كدا هیزێكی ههستی ههیه كه گونجاویته ی ، بۆیه خۆراکی پوهه ك به ئاوه ، كه وابوو نكۆلی ناكریته ئاژه لیش جۆره خواردنێك له ئاوه وه وه رگریته و ، ئاویش به شێك بیته له خواردنه ته واوه كه ی .

گوته یان : ئیمه نكۆلی له وه ناكه یه ن كه هیزێ گه شه كردن له خۆراكدا بیته ، به لكو ئه وه به راست نازانه ی كه ئاو به هیه چ شیوه یه ك هیزێ خۆراك پێدان و گه شه كردنی نه بیته . گوته یان : ههروه ها خواردنیش له راستیدا هیزێ خۆراك به خشینی به هۆی ئه و ئاوه وه یه كه تیایدا به ، چونكه به بێ ئاو خۆراك به خشین و گه شه كردن پوونادات . گوته یان : ئاو ماده ی ژیا نی ، ئاژه ل و پوهه كه و ، بێ گومان ئه وه ی نزیکه له ماده ی شته وه ، خۆراك وه رگرتن و گه شه كردنی لێوه به ده ست دێته ، باشه ئه گه ر خودی ئاو ماده ی بته پته ی شته كه بێ ده بێ چۆن بێ ، خۆای تهالی ده فه رمیته : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴾ [الأنبياء : ۳۰] واته : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ ﴾ وه فه راها مان هینا له ئاو ﴿ كُلُّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴾ هه موو شتیکی زیندوو (۳۱) ، كه وابوو چۆن نكۆلی به ده سه پێنانی خۆراك وه رگرتن و گه شه كردن له شتیكه وه بکه یه ن كه ماده ی ژیا نه به گشتی ؟

گوته یان : كه سی تینومان ببنیوه ئه گه ر ئاوی سارد بخواته وه ، هیزو چالاکی و جولانه وه ی بۆ ده گه پێته وه ، به رامبه ر به بێ خۆراكیش به ئارم ده بێ ، تا ئه و ئاسته ی كه سوود له

ئەندازەى كەمىشى وەردەگىرىت ، كەچى كەسى تىننوى دىكەمان بىنيوہ كە پىشتەر تىر ئاوە نەبوو ، هېچ سوودىكى لە ئەندازەىەكى زۆرى خوارىن وەرنەگرتوو ، هېچ ھىزو گەشەو خۆراك وەرگرتنىكىشى لى وەرنەگرتوو ، وە ئىمە نكۆلىى لەوہ ناكەين كە ئاوە خۆراكە كە بۆ ئەندامەكانى جەستە دەگويزىتەو ، كارى خۆراك بەخشىنىش بەبى ئاوتەواو نابىت ، بەلكو ئەوہ بەراست نازانىن كە كەسانىك ھىزى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىن لە ئاوتەوہ دەگىرن ، ھىندەى نەماوہ بەلامانەوہ گوشتارىيان بچىتە چوارچىوہى نكۆلىى كرىنى كاروبارە ويجدانىەكانەوہ .

كۆمەلىكى تىرىش نكۆلىى لەوہ دەكەن كە لە ئاوەوہ خۆراك و گەشەكرىن بەدەست بىت ، بەلگەشيان چەند شتىكە پوختەكەى دەگەپتەوہ بۆ ئەوہى كە ئاوتەتەنھا بەس نى يەو ، جىگەى خۆراك ناگىتەوہ ، گەشەى ئەندامەكانى پى زیاد نابىت و ، جىگەى ئەوہ ناگىتەوہ كە گەرمى شىى كرىتەوہ ، چەند شتىكى تىرىش كە پسپۆپانى خۆراك نكۆلىيان لى نەكردوہ ، ئەوان خۆراك بەخشىنى ئاوتەوہ گەويزەى گەوہەرو ئاوەپۆكى و ، بەگويزەى نەرم و ناسكىەكەى لىك دەدەنەوہ . بەلام خۆراك بەخشىنى ھەر شتىك بەگويزەى خۆيەتى ، بۆ نمونە بىنراوہ ھەواى شىدارى ساردى نەرم و نىيانى خۆش سىفەتى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىنى ھەيە بەگويزەى خۆى ، بۆنى خۆش جۆرىك لە سىفەتى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىنى تىدايە ، كەوابوو سىفەتى خۆراك بەخشىنى ئاوتەتەنھا ئاشكەرا ئاشكەرايە .

مەبەست ئەوہىە : ئەگەر سارد بىت و ، شتىكى شىرىنكارى وەكو ھەنگوین و شەرىبەتى مېوہژ ، ياخود خورما ياخود شەكرى تىكەل كرا ، بەسودترىن ئەوشتانە دەبى كە دەچنە جەستەوہ ، تەندروسىتىش دەپارزىت ، بۆيە خۆشەويستىن خوارىنەوہكان بەلاى پىغەمبەرى خواوہ ﷺ ساردى شىرىن بوو . بەلام ئاوى شلەتىنى نە ساردو نەگەرم باكرىن و سك ھەلاوسان دروست دەكات و ، بەپىچەوانەى ئەوانەى سەرەوہوہ كار دەكات .

له‌بر ئه‌وه‌ی خواردنه‌وه‌ی ئاوێك كه مابێتته‌وه له‌و ئاوه‌ی كه كاتێ ده‌رهێنانی ده‌خورێتته‌وه به‌ سوودتره ، بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ كاتێ چووه باخه‌كه‌ی (أبي الهيثم) ی كۆپی (التيهان) وه‌ فهرمووی : ئایا ئاوێك‌تان هه‌یه له‌ كونه‌دا مابێتته‌وه ؟ ئه‌وه‌بوو بۆی هێناو ، ئه‌ویش لێی خوارده‌وه ، ئیمامی (البخاري) ده‌یگێژێتته‌وه به‌ بێژهی : ((إن كان عندك ماءٌ بات في شَنِّهِ وَالْأَكْرَعُ))^(٣١٦) واته : ((نه‌گه‌ر ئاوت هه‌یه‌و له‌ كونه‌دا ماوه‌ته‌وه بۆمانێ بێنه نه‌گینا ده‌م ده‌خه‌ینه نێو ئاوه‌كه‌و ده‌یخۆینه‌وه _ به‌بێ به‌كارهێنانی ده‌ست _)) . ئاوی سارد وه‌كو هه‌ویری هه‌له‌هاتوو وایه ، به‌لام ئه‌و ئاوه‌ی له‌ كاتێ ده‌رهێنانیدا ده‌خورێتته‌وه وه‌كو هه‌ویری هه‌له‌هاتوو ، هه‌روه‌ها ئاوه‌گه‌ر بمێنێتته‌وه خول و خاكه‌كه‌ی نێوی ده‌نیشیتته‌وه و لێی جیاده‌بێتته‌وه ، باسكراوه كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاوی بۆ ده‌هێنرا ، به‌لام ئه‌و ئاوه‌ی هه‌له‌ه‌بژارد كه‌ مابۆوه . وقالت عائشة : كان رسول الله ﷺ يُسْتَقَى له الماء العذب من بئر السقيا^(٣١٧) واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاوی سازگاری له‌ بیری (السُقيا) وه‌ بۆ ده‌هێنرا .

ئه‌و ئاوه‌ی له‌ كونه‌ی شپو كۆندایه ، زۆر به‌له‌زه‌تره به‌به‌راوردی ئه‌و ئاوه‌ی كه له‌ قاپی گلێنه‌و به‌ردوشتی تردایه ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر له‌ پێست دروستكراوی خوشتره ، بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوی ئاوێکی كرد له‌ كونه‌دا مابێتته‌وه به‌تایبه‌ت به‌بێ شتی دیکه‌ی دروستكراو له‌ گل و هه‌تر ، ئه‌و ئاوه‌ش كه ده‌خړێتته نێو كونه‌و ، شتی دیکه‌ی دروستكراو له‌ پێست خاسیه‌تیکی ناسکی هه‌یه ، به‌هۆی ئه‌و كونیله‌ كراوانه‌وه كه ئاوه‌كه ده‌پالێویت ، بۆیه نه‌گه‌ر ئاوێك له‌ قاپێکی گلێنه‌دا بێت و توانای پالێوتنی هه‌بێ زۆر به‌له‌زه‌تر و سارد‌تریش ده‌بێ له‌و ئاوه‌ی كه له‌ نێو قاپێکی گلێنه‌دا بێت و توانای پالێوتنی نه‌بێ ، بۆیه _ صلاة و سلام _ له

^{٣١٦} _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٢٨ ، ٣٤٣ ، ٢٤٤ ، ٣٥٥) ، والدارمي (٢١٢٩) ، والبخاري (٧ / ١٤٢) ،

(١٤٤) ، وأبوداود (٣٧٢٤) ، وابن ماجه (٣٤٣٢) كلهم عن سعيد بن الحارث عن جابر بن عبد الله فذكره .

^{٣١٧} _ حسن : أحمد (٦ / ١٠٠ ، ١٠٨) ، وأبوداود (٣٧٣٥) عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة فذكرته .

بئر السقيا : بئرك بوو له ده‌ووبه‌ری شوئینی (الحرة) ی نزك به شاری مه‌دینه‌ی پیرۆز ، به‌وانه : أخلاق النبي لأبي

سەر ته واوترینی بونه و هرو ، به پزیزترینیان ، خاوهنی چاکترین پزیز له هه موو شتییدا ، ئه و پیغه مبه ره ی که پزگی پاستی به ئومه ته که ی پیشان داوه ، بۆ چاکترین کاروباره کان و به سودترینیان له دل و جهسته و ، دونیا و پوژی دواياندا .

قالت عائشة : كان أحبُّ الشرابِ إلى رسول الله ﷺ الحلو البارد^(٣١٨) واته : خاتوو (عائشة) خاوی لی پازی بیت _ فهرموویه تی : خوشتین خواردنه وه کان به لای پیغه مبه ری خواوه شیرینی سارد بوو .

لیره دا ده گونجی مه بهستی ناوی سازگار بیت ، وه کو ناوی کانی و بیره شیرینه کان ، چونکه ناوی سازگاری بۆ ده هیتر . ده شگونجی مه بهستی ناویکی تیکه لکراوی هه تگۆین بی ، یاخود ئه و ناوه بیت که خورما و تپزی تیدا خوسپیندراوه . له وانه شه بگوتریت : هه مووی ده گریته وه ، ئه مه ش ئاشکه راترو دیارتره .

فهرمايشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ له فهرمووده (صحیح) هکه دا : ((نه گهر ئاوت هه یه و له کونه دا ماوه ته وه بۆمانی بینه ئه گینا دهم ده خهینه نیو ئاوه که و ده یخۆینه وه)) ، به لگه یه له سهر شیاویتی خواردنه وه به دهم به بی به کارهینانی دهسته کان له حه وزو ئاوکوو به و هاوشیوانه ، ئه مه ش له بهر نه وه ببوو ، والله أعلم ، که کانیه ک ببوو جیگه که ی واکه وتوو که پتیوستی به وه کردوو به دهم ناوی لی بخوریتته وه ، یاخود پیغه مبه ری خوا ﷺ نه وه ی فهرمووه بۆ پووونکردنه وه ی شیاویتی ئه م جوړه خواردنه وه یه ، چونکه هه ندی که س حه زی به م شیوه خواردنه وه یه نی یه و ، پزیشکانیش هینده ی نه ماوه حه رامی بکه ن و ، ده لئین زیان به گه ده ده گه یه نیت ، رُويَ فِي حَدِيثٍ لَا أُدْرِي مَا حَالُهُ عَنْ ابْنِ عُمَرَ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَانَا أَنْ نَشْرَبَ عَلَى بُطُونِنَا ، وَهُوَ الْكَرْخُ ، وَنَهَانَا أَنْ نَعْتَرِفَ بِالْيَدِ الْوَاحِدَةِ وَقَالَ : ((لَا يَلْعُ

^{٣١٨} _ صحیح : أخرجه الحميدي (٢٥٧) ، وأحمد (٦ / ٣٨ ، ٤٠) ، والترمذي (١٨٩٥) ، وفي الشرائع

(٢٠٤) ، كلهم من طريق الزهري عن عروة عن عائشة فذكرته .

أَحَدُكُمْ كَمَا يَلُغُ الْكَلْبُ وَلَا يَشْرَبُ بِاللَّيْلِ مِنْ إِنَاءٍ حَتَّى يَخْتَبِرَهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُحَمَّرًا)) (٣١٩) واته : له (ابن عمر) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ قەدەغەیی کردین له سەر سکمان ئاو بخۆین ، واته مڕۆڤ له سەر سک پاکشیت و یەکسەر دەم بخاته نێو ئاوه‌که‌و لیی بخواته‌وه به‌بی به‌کاره‌یتانی ده‌سته‌کانی ، هه‌روه‌ها قەدەغەیی کردین به‌یه‌ک ده‌ست ئاو هه‌لگرین و فەرمووی : ((با هیچ که‌ستان زمانی نه‌باته نێو ئاوه‌که‌و لیی بخواته‌وه وه‌کو سگ ، به‌شه‌ویش له‌قاپێک ئاو نه‌خواته‌وه تاوه‌کو تاقی ده‌کاته‌وه مه‌گەر داپۆشراو بی)) .

فەرمووده‌که‌ی پیشووی ئیمامی (البخاری) له‌م فەرمووده (صحیح) تره ، نه‌گەر (صحیح) یش بیت ، هیچ دژیه یه‌ک بونیکیان له‌ نێواندا نی یه ، چونکه پێده‌چێ له‌ و کاته‌دا له‌ توانادا نه‌بی ئاوه‌که به‌ده‌ست بخوڕیته‌وه ، بۆیه پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : نه‌گینا به‌ده‌م ئاو ده‌خۆینه‌وه ، له‌ پاستیدا خواردنه‌وه به‌ده‌م زیان به‌ مڕۆڤ ده‌که‌یه‌نیت نه‌گەر له‌ سەر سکی پاکشاو ئاوی خوارده‌وه ، وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی ئاو له‌ پویارو جۆگه‌له‌کان ده‌خواته‌وه ، به‌لام نه‌گەر به‌پێکی پاره‌ستاو ئاوی له‌ حه‌وزێکی به‌رزو به‌هاوشیوانه‌ خوارده‌وه ، نه‌وا هیچ جیاوازیه‌کی نی یه‌ ئاوه‌که به‌ده‌ستی یاخود به‌ده‌می بخواته‌وه .

به‌شیک سه‌باره‌ت به‌ روونکردنه‌وه‌ی نه‌و جیاوازیه‌ی که‌ له‌ ئارادایه

دەرباری ئاو خواردنه‌وه به‌ پاره‌ستانه‌وه

پێیازی پیڤەمبەری خوا ﷺ نه‌وه‌بوو که به‌ دانیشتنه‌وه ئاوی ده‌خوارده‌وه ، نه‌مه‌ پێیازی پاهاتووی بوو ، به‌ (صحیح) ی له‌ پیڤەمبەری خواوه ﷺ (ربوایه) ت کراوه که‌وا قەدەغەیی ئاو خواردنه‌وه‌ی کردوه به‌ پێ وه ، هه‌روه‌ها به‌ (صحیح) ی له‌ پیڤەمبەری خواوه ﷺ (ربوایه) ت کراوه که‌وا فەرمانی داوه به‌و که‌سه‌ی به‌ پاره‌ستانه‌وه ئاوی خوارده‌وه ، خۆی

٣١٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٤٣١) ، وضعفه الألباني في ضعيف ابن ماجه (٧٤٦) .

برشیتیتوه ، ههروهه ها به (صحیح ی) له پیغه مبهری خولوه ﷺ (ربوایه) ت کراوه که به پاره ستانه وه ئاوی خواربۆته وه .

کۆمه لێک ده لێن : ئه مه قه دهغه کردنه که ی (نسخ) کردبۆته وه ، کۆمه لێکی دیکه ش ده لێن : ئه مه پووینی ده کاته وه که قه دهغه کردنه که بۆ حه رام کردن نه بووه ، به لکو بۆ رێنیشاندان و واز لیهێنانه له پێناو نه جمادانی کاری شایسته تر ، کۆمه لێکیش ده لێن : به هیچ شتیه که درایه تیان له نێواندا نی یه ، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی پێویستیدا به پاره ستانه وه ئاوی خواربۆده وه ، ئه وه بوو چووه لای بیری زه مزه م و ، که سانیکیش ئاویان لی درده مه ئنا ، داوی ئاوی کردو ئه وانیش سه تله که یان پێداو ، به پێوه ئاوه که ی خوارده وه ، به لām ئه مه جیگه یه ک بوو ئه وه ی پێویست بوو .

ئاو خواردنه وه به پاره ستناوه چه ندین به لای تێدایه له وانه : تێر ئاوبووینی ته وای پی به ده ست نایه ت ، له گه ده شدا جیگیر نابێ تاوه کو جگه ر به سه ر ئه ندانه کاندا دابه شی ده کات ، به خیرای و به تیژی داده به زێته نێو گه ده ، بۆیه ترسی ئه وه ی لێده کریت گه رمیه که ی دابه زینیت و ، بیشیوینیت و ، به خیرای گوزهر بکات بۆ خواره وه ی جه سه ته به بی شینه بی و له سه رخۆ ، هه موو ئه مانه زیان به مروف ده گه یه نیت ، به لām ئه گه ر زۆر به که می یاخود له به ر پێویستی ئه و کاره ی نه جمادا ، زیانی پی ناگه یه نیت .

به شیک سه باره ت به سی جار هه ناسه دان له کاتی خواردنه وهدا :

وفي صحيح مسلم من حديث أنس بن مالك ، قال : كان رسول الله ﷺ يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا ، وَيَقُولُ : ((إِنْهُ أُرْوَى وَأَمْرًا وَأَبْرَأُ)) (٣٢٠)

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) هوه _ خوی لى پزى بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی خواردنه ودا سى جار هه ناسه ی دهلو ده یفه رموو : ((ئاوا چاکتر تینویه تی ده شکینى و ، بیوه ی تره و ، به ئاسانتریش ده چیتته نئو گه ده وه)) .

ووشه ی (الشراب) له زمانى دانهرى شرع و هه لگرانى شهرعدا بریتیه له : ئاو ، وه مانای (يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ) واته پهرداخه که ی له زارى موباره کی لاده دلو ، له دهره وه یدا هه ناسه ی دهلو ، پاشان ده گه پایه وه بۆ خواردنه وه ، وه کو ئه وه ی به ئاشکهره له فهرمووده یه کی تردا باسکراوه : إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْقَدَحِ ، وَلَكِنْ لِيُبَيِّنَ الْإِنَاءَ عَنْ فِيهِ (٣١) واته : هه رکات که سیکتان ئاوی خواردنه وه با له نئو پهرداخه کدا هه ناسه نه دات ، به لکو با پهرداخه که له زارى دوربخاته وه .

چه ندین دانایى و ، چه ندین سوود ، له م شیوه خواردنه ودا به دیده کریت ، پیغه مبهری خوا ﷺ هه مووی کورت کردوته وه به فهرمايشتى : (إِنَّهُ أَرَوَى وَأَمْرًا وَأَبْرًا) ، لیتره دا ووشه ی (أَرَوَى) واته : واته به ئاستیکی به رزی به سوود و به هیز تینویه تی ده شکینیت ، (وَأَبْرًا) واته : شيفا ، مه به ستنى ئه وه ببوو که شيفابه خشه بۆ تینویه تی به هیز ، چونکه جار له دواى جار ده چیتته نئو گه ده ی گرگرتوه و ، ئه گه به جارى یه که م هیور نه بویته وه ئه و جارى دووهم هیوری ده کاته وه ، ئه گه به جارى دووهمیش هیور نه بویته وه ئه و جارى سى یه م و ، به و شیوه یه تا وه کو ده حه ویتته وه ، هه روه ها بیوه ی تره بۆ گهرمى گه ده ، چاکتریش پارێزگارى له و گهرمیه ده کات و ده به یلێته وه به بهرلوردی ئه وه ی که ئه گه به یه ک جارو به یه ک خواردنه وه ئاوه سارده که هتپشی بۆ به ریت . هه روه ها به یه ک خواردنه وه ، ناتوانیت تینویه تی بشکینیت چونکه ته نها ساتیکی که م پێکه وتی گهرمى تینویه تیه که ی ده کات ، پاشان لێی

٣١ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٢٧) ، وصححه الألباني في صحيح ابن ماجه (٢٧٢٦) ، بلفظ : (

إذا شرب أحدكم) .

دورده که ویته وه ، هیشتا توندوتیژی تینویه تیه که نه شکاوه ، نه گهر بشکیتیش به ته وای نابیت به پیچه وانه ی ئاو خواردنه وه به هیواشی و کهم کهم .

هه روه ها دهره نجامی بیوه ی تره ، له به لآو کاره ساتیشه وه به دورتره به به راوردی هه موو ئه وانه ی به یه ک جار ده خورینه وه ، چونکه به یه کجار خواردنه وه ترسی ئه وه ی لیده کریت به هوی ساردی و زوری بره که یه وه گرمی سروشتی جهسته بکوژیتیته وه ، یاخود لاوازی بکات و به وهش میزاجی گه ده و جگر خراپ ده کات و ، ده بیته هوی دروستبوونی نه خووشی ، به تاییهت له نیو دانیشتوانی وه لاته گهرمه کانی وه کو حیجازو یه مهن و به و هاوشیوانه ، یاخود له وه رزه گهرمه کانی وه کو هاویندا ، خواردنه وه ی ئاو به یه ک جار زور ترسناکه بویان ، چونکه گرمی سروشتی ناوه کی دانیشتوانی لاوازه ، وه له وه رزه گهرمه شدا .

ووشه ی (وأمرأ) واته : خۆراك و خواردنه وه بۆ جهسته ی قوت چوو ، واته : چوو نیو جهسته ی و به ئاسانی و به چیژو سووده وه تیکه لی بوو . خوا ی تعالی ده فه رمیت ﴿ فَكُلُوْهُ هَنِيْئًا مَّرِيْنًا ﴾ [النساء : ٤] واته : (فكلوه) بیخۆن (هَنِيْئًا) ئاکام و دهره نجامی خووشی بیت (مَرِيْنًا) خووش و به له زهت بی له چه شتنیدا^(٣٢٢) . ده شگوتریت مانای ئه وه یه : له سورینچکه وه به خیرای سه ریه روه خوار ده بیته وه ، چونکه به سه ریه وه ئاسان و سووکه ، به پیچه وانه ی زوړیکی تر ، که له سورینچکه وه به ئاسانی ناچنه خواره وه .

له به لآکانی دیکه ی خواردنه وه به یه کجار ، ترسی ئه وه ی لیده کریت ئاوه که له قورگیدا گیر بیت ، به وه ی پیره وی خواردنه وه که دابخریت ، له به زوری ئه و بره ئاوه ی بۆ هاتوو ، به وهش هه ناسه دانی به ئاسته م و گران بۆ ده دریت و دهره نجامی خراپی هه یه ، به لآم نه گهر ورده ورده هه ناسه ی داو ، پاشان بخواته وه ، له و به لآیه پرکاری ده بی .

له سوډه کانی : ئه و که سه ی ئاوه که ده خواته وه ، له گه ل یه که م خواردنه وه دا شی دوکه لیه که رمه که ی سه ر دل و جگه ری به رز ده بیته وه ، له بهر ئه و ئاوه سارده ی بۆ هاتو وه ، به وهش سروشت ئه و شیی به له خۆی دوری ده خاته وه ، به لām ئه گه ر ئاوه که به یه که جار بخواته وه ، ئه و دابه زینی ئاوه سارده که و ، به رزبونه وه ی شیکان هاوکاتی یه که ده بن و ، پاله په ستۆ ده خه نه سه ری هکترو خۆیان چاره سه ر ده که ن ، به وهش ئه و که سه ئاوه له قورپگ گیران و هه ناسه نه دانی تووش ده بی ، له بهر ئه وه خۆشی له ئاوه که نابینیت و ، به ئاسانی بۆی ناچیتته خواره وه ، تیر ئاویش نابیت .

وَقَدْ رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ ، وَالْبَيْهَقِيُّ ، وَغَيْرُهُمَا عَنْ النَّبِيِّ ﷺ إِذَا ((شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمِصْ الْمَاءَ مَصًّا ، وَلَا يَغُبَّ عَبًّا ، فَإِنَّهُ مِنَ الْكُبَادِ)) (٢٢٣).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((هه رکات که سیکتان ئاوی خواره وه با به هیواشی و نه رم و نیانی بیخواته وه ، بینی پیوه نه نیت و به یه کجار هه لی قورپنیت ، چونکه ئه مه ئازاری جگه ر دروست ده کات)) . ووشه ی (الْكُبَادِ) ی نیو فه رمووده که واته ئازاری جگه ر ، چونکه هه ر به تاقیکردنه وه زانراوه که دابه زینی ئاوه به جارێک بۆ سه ر جگه ر ئازاری پی ده گه یه نیت و گه رمیه که ی لاواز ده کات ، هۆکاری ئه وهش ده گه ریته وه بۆ ئه و دژایه تییه ی له نیوان گه رمی جگه رو ، له نیوان بپو چۆنیه تی ئه و ئاوه سارده دا هه یه که داده به زیتته سه ری . به لām ئه گه ر ورده و ده و له سه رخۆ بۆی دابه زیایه ، دژایه تی گه رمی جگه ری نه ده کردو ، لاوازیشی نه ده کرد ، نموونه ی ئه مهش وه کو نموونه ی ئاوه به سه راکردنی مه نجه له له کاتی کولانیدا ، به لām ئه که ر که م که م ئاوی به سه ردا کرا زیانی بۆ نابیت .

٢٢٣ _ ضعیف : ضعفه الألبانی فی ضعیف الجامع (٥٦١) ، (٥٦٢) ، (٥٦٣) ، وانظر الضعیفة (٩٤٠) ، ()

وَقَدْ رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي " جَامِعِهِ " عَنْهُ ﷺ ((لَا تَشْرَبُوا نَفْسًا وَاحِدًا كَشْرَبِ الْبَعِيرِ ، وَلَكِنْ اشْرَبُوا مِثْنَى وَثُلَاثَ ، وَسَمَّوْا إِذَا أَنْتُمْ شَرِبْتُمْ وَاحْمَدُوا إِذَا أَنْتُمْ فَرَعْتُمْ)) (٣٢٤).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((به یهك نه فەس ئاو مه خۆنه وه وه کو خواردنه وه ی ووشتر ، به لکو به دوو جارو به سی جار بیخۆنه وه ، (بسم الله) بلّین نه گهر دهستان به ئاو خواردنه وه کردو ، که ته واولیش بوون (الحمد لله) بلّین .

(بسم الله) گووتن له سه ره تای خواردن و خواردنه وه داو ، (الحمد لله) گووتنیش له پاشیدا کاریگه ریه کی سه رسوپمینی هه یه بۆ سود وه رگرتن و چێژ وه رگرتن له و خواردن و خواردنه وه ویه و ، دورخستنه وه ی زیانه کانی .

نیمامی (أحمد) فهرموویه تی : نه گهر خواردن چوار شت کوبکاته وه ، نه وا ته وا وه بۆ که م و کوپیه : نه گهر (بسم الله) له سه ره تایدا گوترا ، (الحمد لله) ی له کۆتادا گوترا ، دهستی له سه ر ژۆر بوو ، خواردنێکی هه لالیش بوو .

به شیک سه بارهت به دا پۆشینێ قاپ :

وَقَدْ رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((غَطَّوْا الْإِنَاءَ ، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ ، فَإِنَّ فِي السَّنَةِ لَيْلَةً يَنْزِلُ فِيهَا وَبَاءٌ لَا يَمُرُّ بِإِنَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ غِطَاءٌ ، أَوْ سِقَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ وَكَاءٌ إِلَّا وَقَعَ فِيهِ مِنْ ذَلِكَ الدَّاءِ)) (٣٢٥) .

٣٢٤ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٨٨٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٦٢٣٣) .

٣٢٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٥٥) ، وعبد بن حميد (١١٤٠) ، ومسلم (٦ / ١٠٧) كلهم من طريق القعقاع بن حكيم عن جابر فذكره مرفوعاً .

واته : له (جابر ی کورپی (عبدالله)وه _ خوای لی پازی بیّت _ فرموویه تی :
 گوئیستی پیغه مبهری خوا بووم ﷺ ده یفرموو : ((قاپه کان داپۆشه کان و ، ده می
 کونده کان بیهستن ، چونکه له سالدّا شه ویك ههیه نه خۆشی تیدا داده به زێ ، نه گهر به سهر
 ههر قاپیکدا تیپه پریّت و دانه پۆشرا بیّت ، یاخود به سهر ههر کونده یکدا تیپه پریّت و ده می
 نه بستراییت ئهوا ئهوه نه خۆشیه داده به زێته نیوی)) .

ئهمهش یه کیکه لهو شتانهی که زانستی پزیشکانی پی نه گهشتوو ، به لّام ژیرانی خه لک به
 تاقیکردنه وه زانیویه . (اللیث ی کورپی (سعد) که یه کیکه لهو که سانهی فرمووده که
 ده گێر نه وه فرموویه تی : بیگانهکانی لای ئیتمه له مانگی کانونی یه که مدا خۆیان له شهوی
 نهو ساله ده پارێزن .

به (صحیح ی) له پیغه مبهری خواوه ﷺ باسکراوه کهوا فرمانیداوه به داپۆشینی
 قاپه کان نه گهر به دارچیلکه یه کیش بیّت . دارچیلکه خستنه سهر قاپیش چه ند حیکمهت و
 داناییه کی تیدایه ، له وانه ئه وه یه که داپۆشینی قاپه که ی بیرناچیت ، به لکو گرنگی پی
 ده دا نه گهر به دارچیلکه یه کیش بیّت ، له دانایهکانی دیکهش : ئه وه یه که په نگه
 جانه وه ریک بیه ویت بکه ویتته نیوی ، به لّام به سهر دارچیلکه که دا ده پوات و ، ده بیته پردیک
 و ناهیلّیت بکه ویتته نیوی .

به (صحیح ی) له پیغه مبهری خواوه ﷺ باسکراوه کهوا فرمانیداوه له کاتی داپۆشینی
 قاپه کاندّا بگوتریت (بسم الله) ، چونکه (بسم الله) گوتن له کاتی داپۆشینی قاپه کاندّا
 شهیتانی لی نور ده خاته وه ، ههروه ها داپۆشینی قاپه کان هۆکاریکه بۆ ئه وه ی جانه وه ری لی
 نور بخریتته وه ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی داوه به (بسم الله) گوتن له م دوو
 جیکه یه دا له بهر نهو دوو هۆکاره .

وروى البخاري في صحيحه من حديث ابن عباس ، أن رسول الله ﷺ نهى عن الشرب من في السقاء^(٣٢٦) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خواله خوێ و بابیشی پازى بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه دهغه ی کردووه ئاو له ده می کونده هوه بخوړیته وه .

له مه شدا چه ند ئادایک به دیده کریت : دوباره بونه وهی نه فه سی که سی ئاو خوړ له سه ر ده می کونده که چه وری و بۆنیکى ناخۆشى پى ده گه یه نیت و ، مرۆف قیزی لى دیته وه .

هه روه ها : پیده چى ئاوی کونده که زال بى به سه ریداو به پاده یه کی ژۆر بجیته سکیه وه ، زیانی پیگه یه نیت . پیده چى جان وه ریکی تیدا بى و ئه وه سستی پى نه کات و ، زیانی پیگه یه نیت . له وانه یه ئاوه که خاک و خۆل و شتی دیکه ی تیدا بى و نه یبینیت له کاتی خواردنه وه داو ، بجیته سکیه وه . له لایه کی تریشه وه له گه ل ئاو خواردنه وه دا هه وا ده چیته سکه وه ، به وه ش ته سک ده بیته وه بۆ وه رگرتنى ئاو ، یا فشاری ده خاته سه ر ، یا زیانی پیده گه یه نیت ، هه روه ها بۆ چه ندین حیکمه ت و دانایی تریش .

ئه گه ر گوترا : ئه ی چ ده کن به وه ی که ئیمامی (الترمذی) له (جامع) هکه یدا ده گێرپیته وه : أن رسول الله ﷺ دعا يادَاوَة يَوْمَ أُحْرَ ، فَقَالَ : ((اخْنُثْ فَمِ الْإِدَاوَةِ)) . ثُمَّ شَرِبَ مِنْ فِيهَا^(٣٢٧) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له رۆژی ئوحدا بانگی کرد جه وه نده ئاوه که ی بۆ بیئن ، ئه وه بوو فه رمووی : ((ده می جه وه نده که بنوشتیتنه وه)) . پاشان له ده مه که یه وه ئاوی خواردنه وه . ئیمه ش ده لێین ته نها گوفتاره که ی ئیمامی (الترمذی) مان به سه که ده فه رمیت : (هذا حديثٌ ليس إسناده بصحيح ، وعبدالله بن عمر العُمريُّ يُضَعِّفُ

^{٣٢٦} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٤٥) من طريق خالد الحذاء عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

^{٣٢٧} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٧٢١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٧٩٧) .

من قبل حفظه ، ولا أدري سمع من عيسى ، أولا . أنتهى ، يريد عيسى بن عبدالله الذي رواه عنه ، عن رجل من الأنصار .)

به شیک سه بارت به ئاو خواردنه وه لهو جیگه وه که په رداخه که شکاوهو پووتکردنه وهی خراپه کانی

وفي سنن أبي داود من حديث أبي سعيد الخدري ، قال : نهى رسول الله ﷺ عن الشرب من ثُلْمَةِ الْقَدَحِ ، وَأَنْ يَنْفُخَ فِي الشَّرَابِ (٣٢٨)

واته : له (أبي سعيد الخدري) وه _ خواى لى پازى بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا
ﷺ قه ده غه ی کردوه له جیگه شکاویه که ی لیواری په رداخه وه ئاو بخوریتته وهو ، فوو له
خواردنه وه بکریټ .

ئه مه لهو ئادابانه یه که به رژه وه ندی که سی ئاو خوری پی ته واو و پیک و پیک ده بی ، چونکه
خواردنه وه له جیگه شکاوی لیواری په رداخه وه چهن دین خراپه ی تیدایه :

یه که م : هه ر خاک و خول و شتیگ به سه ر پووی ئاوه که وه بی له جیگه شکاویه که دا
کۆده بیته وه ، به پیچه وانیه لا دروسته که .

دووه م : پیده چی سه ر له مروف بشیوینیت و ، نه توانیت به چاکى ئاو له جیگه
شکاویه که وه بخواته وه .

سی یه م : پیسی و چهوری له جیگه شکاویه که دا کۆده بیته وه ، شتنیشی پی ناگات ،
به لام لا دروسته که باشر شتنی پی ده گات .

چاره م : شکاوی له په رداخدا جیگه ی عیبه و ، خراپترین جیگه یه تی ، بویه پیوښته مروږڅ خوی لی دورخاته وه ، لا راسه که به کار بینیت ، چونکه خراپیی ه موو شتیڅ خیری تیدا نی یه ، که سانیڅ له پیشینی چاک پیاوړه کی به دیکرد شتیڅی خراپی ده کړی ، پیی فهرموو : نه و کاره مه که ، نه ی نه ترانیوه خوی تعالی فرو به ره که تی له ه موو شتیڅی خراپ لابردوه .

پینجه م : په ننگه جیگه شکاوی که ی لیواری په رداخه که تیږ بی و ده می مروږڅ بریندار بکات ، له بهر نه م هوکارانه و چه ندینی تریش ، پیوښته مروږڅ خوی له جیگه ی شکاوی په رداخه وه به دور بگریټ .

به لام فووکردن له خواردنه وه . وا ده کات ده می که سی فووکار بوئیڅی ناخوښ به خواردنه وه که بگه یه نیټ و چیر قیزی لی بگریټه وه ، به تاییه ت نه گه ر که سی فووکار بوئی ده می گورابیټ . به گشتی : نه فه سی که سی فووکار تیڅه ل به خواردنه وه که ده بی ، بویه پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه کردنی ه ناسه دان له نیو قاپداو فووکردن له خواردنه وه ی کورکړدوټه وه له فهرمووده یه کدا که نیمامی (الترمذي) ده یگریټه وه ، عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : نهی رسول الله ﷺ أن يُتَنَفَّسَ في الإناء ، أو يُنْفَخَ فيه (٣٢٩) واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوی و بابیشی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردوه ه ناسه له نیو قاپدا بدریټ ، یاخود فووی تی بگریټ .

^{٣٢٩} _ صحیح : أخرجه الحميدى (٥٢٥) ، وأحمد (١ / ٢٢٠ ، ٣٠٩ ، ٣٥٧) ، والدارمي (٢١٤٠) ، وأبو داود (٣٧٢٨) ، وابن ماجه (٣٢٨٨) ، (٣٤٢٨) ، (٣٤٢٩) ، (٣٤٣٠) ، والترمذي (١٨٨٨) كلهم من طريق عكرمة عن ابن عباس .

ئەگەر گوترا : ئەى چ بە فرمودەكەى (انس) دەكەن كه له (الصحيحين) دا هاتووە :
 أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا (٣٣٠) واتە : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ له قاپه‌كه سى
 جار هه‌ناسه‌ى ده‌دا .

ده‌گوتريت : به قبول و ملكه‌چيه وه پوو به پوى ده‌بينه وه ، هه‌چ دژبه يه ك بونيك له نيوان
 ئەم فرموده‌و فرموده‌كەى يه‌كه‌مدا نى يه ، ماناشى ئه‌وه يه له خواردنه‌وه‌كەى سى جار
 هه‌ناسه‌ى ده‌دا به دوورخستنه‌وه‌ى قاپه‌كه له زارى و هه‌ناسه‌دان له ده‌ره‌وه‌يدا و ديسان
 جاريكى تر ده‌ستى به خواردنه‌وه‌كەى ده‌كرد ، به‌لام باسى قاپ ده‌كات چونكه ئاميرى
 خواردنه‌وه‌كه يه ، ئەمەش به هاوشيوه‌ى ئەم فرموده‌ (صحيح) يه : أَنَّ إِبْرَاهِيمَ ابْنَ رَسُولِ
 اللَّهِ ﷺ مَاتَ فِي الثَّدْيِ (٣٣١) واتە : (إبراهيم) كوپى پێغه مبه‌رى خوا ﷺ له زه‌مه‌نى مه‌مك
 خواردندا مرد . واتە له زه‌مه‌نى شيرخواردندا .

بە شێك سه‌بارەت بە خواردنه‌وه‌ى ماست به ته‌نهاو جار به جاريش تيكه‌ل به ئاو و سووده‌كانى :

پێغه مبه‌رى خوا ﷺ جار به جار ماستى پوختى ده‌خوارده‌وه‌و ، جار به جاريش تيكه‌ل به
 ئاو كرابوو . خواردنه‌وه‌ى ماستى پوخت و به ئاو تيكه‌ل كراو له وه‌لاته گه‌رمانه‌دا سوديكى
 يه‌كجار گه‌وره‌ى هه‌يه له پاراستنى ته‌ندروستى و ، ته‌پكردنى جه‌سته‌و ، داشتنى (رَي)
 جگه‌ردا ، به‌تايه‌ت ماستى ئه‌و ئازه‌لانه‌ى كه له سه‌ر پووه‌كه‌كانى (الشَّيْح) و ، (الْقَيْصُوم)

٣٣٠ _ صحيح : تقدم تخريجه .

٣٣١ _ صحيح : رواه مسلم (٤ / ١٨٠٨) حديث (٢٣٦١) وقوله ((مات في الثدي)) أي في زمن إلتقام الثدي ،

وهو مدة الرضاعة .

(الخَزَامِيُّ) (٣٣٢) ئەو هاوشیوانە دەلەوه پێت ، ماستی ئەو ئازەلانی خواردنیکە لە خواردنەکان ، خواردنەوهیەکی لە خواردنەوهکان ، دەرمانیکە لە دەرمانەکان

وفي جامع الترمذي عنه عليه السلام قال : ((إذا أكل أحدكم طعاماً فليقل : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ ، وَ اطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ ، وَمَنْ سَقَى لَبناً فليقل : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ ، وَزِدْنَا مِنْهُ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُجْزَى مِنْ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ إِلَّا اللَّبَنُ)) (٣٣٣) قال الترمذي : هذا حديث حسن .

واته : پێغه مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویەتی : ئەگەر کەسێکتان خواردنیکێ خوارد با بڵێت : پەرەردگارا بەرە کە تمان بۆ بپرژە نیوی ، و ، لەم خواردنەش چاکترمان بدەری ، وە هەرکە سێک ماستاوی درایە ، با بڵێت : پەرەردگارا فرۆ بەرە کە تمان بۆ بخەرە نیوی ، و ، لەمەشمان بۆ زیاد بکە ، چونکە هیچ شتێک جێگەی خواردن و خواردنەوه ناگرێتەوه مەگەر ماستاوی .

بەشیك سەبارەت بە خواردنەوهی (النبیز) پێش ئەوهی

تیز بی و بگۆردریت بۆ ماددەیه‌کی سەرخۆشکار

وَتَبَّتْ فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " أَنَّهُ عليه السلام كَانَ يُنْبَذُ لَهُ أَوَّلَ اللَّيْلِ ، وَيَشْرِبُهُ إِذَا أَصْبَحَ يَوْمَهُ ذَلِكَ ، وَاللَّيْلَةُ الَّتِي تَجِيءُ ، وَالْغَدَ ، وَاللَّيْلَةَ الْآخَرَى ، وَالْغَدَ إِلَى الْعَصْرِ ، فَإِنْ بَقِيَ مِنْهُ شَيْءٌ سَقَاهُ الْخَادِمَ ، أَوْ أَمْرَبَهُ فَصَبَّ (٣٣٤) .

٣٣٢ - الخَزَمِيُّ : پەرەوه‌کیکی یەك سألەیه‌و لە بەهاردا دەپویت ، لەه‌كانی نزیکەی (٤٠) سم درێژ دەبی ، گەلەكانی گەشاوێه ، شیراوێه ، لاكێشەیه ، لیوار گرنجە ، خۆلەمیشی مەیلەو سەوزە ، بەدرێژی (٦ سم) و پانی (٢ سم) ، گۆلەكان لە كۆتایی لەه‌كاندا دێنەدەر ، پەنگێکی بەنەوشەیان مەیه ، ئەم پەرەوه‌كە لە خاكە لمیەكاندا دەپویت ، لە دەشتەكاندا پاش باران بارین بە خێرای دەردەچێت و ، بەشە گۆلەكێ بەكار دەبرێت .

٣٣٣ - إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٤٥١) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٦٠٤٥) .

واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ له سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه خواردنه‌وه‌ی (النَّبِذ) ی بۆ دروست ده‌کرا ، که پۆژی لیّ ده‌بویه‌وه لیّ ده‌خوارده‌وه ، نه‌و شه‌وه‌ش که ده‌هات ، سه‌هینی و ، شه‌وه‌که‌ی تریش ، پۆژی سیّ یه‌میش تاوه‌کو عه‌سر ، نه‌گه‌ر شتیکی لیّ به‌مایه‌ته‌وه به خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌دا ، یا فه‌رمانی ده‌دا برژێنریت .

خواردنه‌وه‌ی (النَّبِذ) : خورمای تیده‌کرا بۆ شیرین کردنی ، که به‌شدار ده‌بیّ له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌دا ، بۆ زیادبوونی هێزو ، پاراستنی ته‌ندروستی زۆر به‌سووده ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دوا‌ی سیّ پۆژ نه‌یده‌خوارده‌وه له‌ ترسی گۆرانی‌دا بۆ ماده‌یه‌کی سه‌رخۆشکار .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چاره‌سازی جل و به‌رگدا :

رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌م باره‌وه ته‌واوترین و بیّ که‌م و کورپترین رێباز بوو ، که به‌سوودترین پۆشاک‌ی بۆ جه‌سته‌ی به‌کارده‌هێنا ، به‌ جۆرێک زۆر سوک بیّ له‌ به‌ریدا ، له‌ هه‌مووشی ئاسانتر بیّ بۆ پۆشین و داکه‌نین ، زۆریه‌ی پۆشاکه‌کانی عه‌باو (الإزار) بوو _ پۆشاکێک نیوه‌ی خوارمه‌وه‌ی جه‌سته‌ داپۆشی _ ، که بۆ جه‌سته له‌ هه‌موو شتیکی تر سووکتره ، کراسیشی (القميص) ده‌پۆشی و ، له‌ هه‌موو پۆشاکه‌کانی تر به‌لایه‌وه خۆشه‌ویستر بوو .

رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ پۆشینیدا نه‌وه‌بوو که به‌سوودترین پۆشاک‌ی بۆ جه‌سته‌ی هه‌لده‌بژارد ، بۆیه سه‌رقۆله‌کانی درێژ نه‌ده‌کرده‌وه‌و ، فراوانی ده‌کرد ، به‌لکو سه‌رقۆله‌کانی تاوه‌کو مه‌چه‌کی بوو له‌ ده‌ستی تینه‌ده‌په‌ری ، بۆ نه‌وه‌ی قورسی و نا‌په‌حه‌تی له‌ سه‌ر

^{۳۴} _ صحیح : أخرجه أحمد (۱ / ۲۲۴) ، ومسلم (۶ / ۱۰۱ ، ۱۰۲) ، وأبو داود (۳۷۱۳) ، وابن ماجه (

(۳۳۹۹) ، والنسائي (۸ / ۳۳۲ ، ۳۳۳) کلهم عن يحيى بن عبيد بن أبي عمر عن ابن عباس فذكره .

دروست نه بی و، نه وه کا نه هیلت به ئاسانی بچولیته وه و دهستی به م لاو ئه و لادا به ریت ، له م ئاسته ش سه ر قۆله کانی زیاتر کورت نه ده کرده وه ، بۆ ئه وه ی دهرنه که ون بۆ گه رماو سه رما .

داوینی کراس و (الإزار) هکه ی تا نیوه ی قاچی بوو له پارێه ی تینه ده په پی ، بۆ ئه وه ی ئازاری نه دات و به لایه وه گران نه بی و ، بیکات به که سیکی پیوه ندکراو ، له ماسولکه کانی پییشی کورتری نه ده کرده وه ، بۆ ئه وه ی دهرنه که ویت و گه رماو سه رما ئازاری پی نه گه یه نن.

میژه ره که ی گه وه نه بوو به هه لگرتنی ئازار به سه ری بگه یه نیت ، یاخود لاوازی بکات و تووشی نه خۆشی بکات ، وه کو باری ئه و که سانه ی که میژه ری گه وره یان به سه ره وه یه ، بچوکیش نه بوو به پاده یه که نه توانیت سه ر بیاریژیت به رامبه ر به گه رماو سه رما به لگو نیوه ندی ئه و دوانه بوو ، ده یخسته ژێر چه ناکه یه وه ، چه ندین سوودیش له مه دا به دیده کریت : له وانه مل له گه رماو سه رما ده پارێژیت ، به م جۆره میژه ره که چاکتر جیگیر ده بی ، به تاییه ت له کاتی سواربوونی ئه سپ و ووشترو ، هیرش بردن و کشانه وه دا ، که سانیکێ ژۆریش له جیاتی چه ناکه قولا ب به کار ده هینن ، به لām جیاوازیه کی ژۆریان له نیاواندایه له هه ردوو لایه نی سوودو جوانیشه وه ، ئه گه ر تۆ ته ماشای ئه م پۆشاکه بکه یه ت ده بیینی له پۆشاکه کانی تر به سوودتره و ، له هه مووشیان چاکتره بۆ پاراستنی ته ندروستی ، له هه موو پۆشاکیکێ تریش به دورتره له تیچوون و گیرگرفت و نا په حه تیه وه بۆ سه ر جه سه ت .

له سه فه ردا به به رده وامی ، یاخود له ژۆریه ی باره کانیدا سۆلی (خُف) له پی ده کرد ، چونکه پییه کانیش پیوستان به شتیکه له گه رماو سه رما بیانپاریژیت ، جار به جار له ماله وه شدا له پیی ده کردن .

خۆشه‌وێستری پره‌نگه‌كان به‌لایه‌وه‌ سه‌پی و ، (البُرْدَة)^(٣٣٥) بوو ، كه بریتی بوو له (البُرْدَة) یه‌کی نه‌خشیتراو .

له‌ پێیازیدا نه‌وه‌ نه‌بوو پۆشاکی سوورو ، په‌ش و ، په‌نگراو ، بپۆشییت .

به‌لام نه‌و (الحَلَّة)^(٣٣٦) سووره‌ی كه پۆشییه‌ی ، بریتی بوو له‌ عه‌بایه‌کی (الرداء) یه‌مه‌نی كه نه‌خشیترابوو به‌ په‌ش و سوورو سه‌پی ، به‌هاوشیوه‌ی (الحَلَّة) سه‌وزه‌كه ، نه‌وه‌بوو نه‌وه‌و نه‌مه‌شی ده‌پۆشی ، پێشتریش نه‌وه‌مان یه‌كلاكرده‌وه‌و ، بۆچونی نه‌و كه‌سانه‌شمان به‌هه‌له‌ دانا كه‌ وای بۆ ده‌چون سووری تێری پۆشیوه .

به‌شێك : سه‌باره‌ت به‌ پێیازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چاره‌سازی شوینی نیشته‌جی بووندا :

كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دلتیابوو له‌وه‌ی كه‌ پێ ده‌كات و ، دنیاش قوناغی‌کی موسافیره‌ كه‌ تیايدا داده‌به‌زی به‌ نه‌دازه‌ی درێژی ته‌مه‌نی و ، پاشان ده‌گوازیته‌وه‌ بۆ دنیایه‌کی تر ، بۆیه‌ له‌ پێیازی خۆی و هاوه‌لانی و شوینكه‌وتوانیادا نه‌بوو گرتگی به‌مال و خانوو بده‌ن و دروستی بکه‌ن و ، به‌رزى بکه‌نه‌وه‌و ، بپرازینه‌وه‌و ، فراوانی بکه‌نه‌وه‌ ، به‌لكو چا‌ك‌ترین خانووی پشوی موسافیر نه‌وه‌یه‌ له‌ گه‌رماو سه‌رما بپاریزیت ، له‌ چاوی خه‌لك به‌ری گریت ، قه‌ده‌غه‌ی چونه‌ ژوره‌وه‌ی جانه‌وه‌ران بکات ، ترسی دا‌پۆخانی نه‌کریت له‌ به‌ر زۆر قورسی ، هه‌روه‌ها جانه‌وه‌ران هیلانه‌ی تیدا نه‌که‌ن ، له‌ به‌ر زۆر فراوانبوونی ، هه‌وای زیانبه‌خشیش جارێك له‌ باکوور جارێك له‌ باشوور جارێك له‌ پێش و جارێك له‌ پاشه‌وه‌ تیايدا هاتوچۆ نه‌كات ،

^{٣٣٥} _ البُرْدَة : پۆشاکی‌که‌ مرۆڤ به‌ ده‌وری جه‌سته‌یدا ده‌یسوپێنێته‌وه‌و خۆی پێ ده‌پێچێته‌وه‌ ، بپوانه‌ : ته‌ذیب

السنن للطبري ، ج ١ ، ص ١٤٣ ، وه‌رگێڕ .

^{٣٣٦} _ الحَلَّة : دوو پارچه‌ پۆشاکه‌ له‌یه‌ك کوتاڵ دروست ده‌کریت به‌ زۆری بریتییه‌ له‌ ده‌رپێیه‌ك (إزار) و کراسێك

یا عه‌بایه‌ك (الرداء) ، وه‌رگێڕ .

له بهر زۆر بهرزى ، ژير زه مينيش نه بى به جورىك زيان به دانيشتوانى بگه نيئت ، زوريش له سهر زه مينه وه بهرز نه بى ، به لكو نيوهندى ئه و دوانه بى ، ئه مه باشتري سىفاتى مال و خانوه ، كه كه مترين گهرمى و ساردى بهرده كه ويئت ، تهنگيش نابى له سهر دانيشتوانى ، به جورىك تيايدا گيرين ، ليشى زياد نه بى و كهسى تيدا نه ژى و ببيتته شوينيك جان وه ران دالده بات ، شوينيكيشى نه بى به بونى ناخوشى نازار به دانيشتوانى بگه نيئت ، به لكو بونى مالى خوشترين بون بوو ، چونكه حەزى به بونى خوش بوو ، بهرده وام به لايه وه بوو ، بونى جهسته شى خوشترين بون بوو ، ئاره قەى خوشترين بون بوو ، بيگومان ئه م جوره ماله نيوهنجيترين مال و به سودتري نيانه و بۆ جهسته ش زور گونجاوه و ، تهندروستيش ده پاريزيئت .

به شيك : سه بارهت به ريبازى پيغه مبهرى خوا ﷺ

له چاره سازى كاروبارى نووستن و به ئاگابوندا :

ههركهس ته ماشاى نووستن و به ئاگابونى پيغه مبهرى خوا ﷺ بكات ده بينى چاكترين نووستنه و ، زور به سوديشه بۆ جهسته و ئه ندامه كان و هيزه كان ، چونكه سه ره تاي شه و ده نووست و ، سه ره تاي نيوهى دووه مى شه و به ئاگا ده هاته وه ، هه لده ستا سىواكى ده كرى و ، ده ستنويزى ده گرت و چەند خواى تعالى بۆى بنوسيبا نويزى ده كرد ، به م جوره جهسته و ئه ندامه كان و هيزه كان به شى خويان له نووستن و حه وانه وه وه رده گرت و ، به شى خوشيان له مه شقى ده روى وه رده گرت له گه ل پاداشتيكى ته واودا ، ئه مه ش ئه و په رى چاكيى دل و جهسته و ، دونيا و دوا پوزيشه . پيغه مبهرى خوا ﷺ له نووستن ئه ندازهى زياد له پيويستى وه رنه ده گرت ، قه ده غەى نه فسى خوشى نه ده كرد له ئه ندازهى پيويستى نووستن ، به ته واوترين شيوه كان ئه وهى ئه نجام ده دا ، بۆيه ئه گه ر پيويستى به نووستن بوايه به لاي راستيدا پاده كشا ، زيكرى په روه رديگارى ده كرد تا چاوه كانى ده چووه خه و ، به جورىك سكى له خوراك پر نه بوايه ، له سهر زهوى نه ده نوست ، نويني بهرزى نه بوو ، به لكو نوينه كەى له

پښت و ناواخنه که ی پښالی داره خورما بوو ، سه ری دهخسته سه سه رین و ، جار به جاریش دهستی دهخسته ژیر گونای .

ئیمهش به شیک سه بارهت به نووستنی به سوویدو نووستنی زیانه خش باس دهکهین و دهلین : نووستن باریکی جهسته یه که به دوایدا گهرمی غهریزی و هیزه کان به ره و ناوه پوکی جهسته پوده چن بۆ پشودان ، ئه مهش دوو جوړه : سروشتی و ، ناسروشتی :

سروشتی : خوگرته وهی هیزه نه فسانیه کانه له نه جامدانی کرده وه کانیان ، که بریتیه له هیزه کانی ههست و جولانه وه خوویسته کان ، هه رکات ئه م هیزانه خویان له جولاندنی جهسته گرته وه خاوی و سستبونه وهی به سهردا زال دهبی و ، به وهش ئه و ته پی و شیپانه ی که له کاتی جولانه وه به ئاگابوندا شی ده بونه وه و جیاده بونه وه له میشکدا کۆده بونه وه ، میشکیش وه کو زانراوه شوینی دروستبوونی هه موو هیزو جولانه وه کانی جهسته یه ، بۆیه کاتی ئه و ته پی و شیپانه ی تیدا کۆده بیته وه ، سه رده بیته و به وهش خاوی و سستبونی به سهردا زال دهبی و ، نووستنی سروشتی پوی تیده کات .

نووستنی ناسروشتی : هوکاری نووستنی ناسروشتی ده که پښته وه بۆ پوداویکی کاتی یاخود نه خویشیه ک ، وه کو ئه وهی که شی و ته پاتیه کی ژور میشک داگیر دهکات ، به ئاستیک به ئاگابون له توانایدا نابی بلاوه یان پی بکات و شیپان بکاته وه ، یاخود شیپیه کی ته پی ژوری بۆ به رز ده بیته وه وه کو ئه وهی له کاتی تیژیوندا پووده دات ، ئه وهش میشک قورس دهکات و ، خاوی و سستی به سهردا زال دهکات و ، دوا ی ئه وه میشک سپ دهبی و ، هیزه نه فسانیه کان خویان له کرده وه کردن دهگرته وه و ، نووستن پووده دات .

نووستن دوو سوودی به‌پړزی هه‌یه :

یه‌که‌میان : سره‌وتنی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌و حه‌وانه‌وه‌یان له‌و هیلاکی و ماندوبونه‌ی توشیان ده‌بی ، به‌وه‌ش هه‌سته‌کان له‌ ناپه‌حه‌تیه‌کانی به‌ئاگابوون ده‌حه‌وینتیه‌وه‌و ، شه‌که‌تی و که‌شه‌تگیان لی‌ دوورده‌خاته‌وه .

دووم : هه‌رسکردنی خۆراك و ، پینگه‌یاندنی تی‌که‌لاوه‌کان ، چونکه‌ له‌ کاتی نووستندا گه‌رمی غه‌ریزی پۆده‌چی‌ به‌ره‌و ناوه‌پۆکی جه‌سته ، ئه‌وه‌ش یارمه‌تیده‌ریکی باشی ئه‌و کردارانیه‌ ، بۆیه‌ که‌سی نوستوو پوک‌ه‌ش و پوآله‌تی ده‌ره‌وه‌ی جه‌سته‌ی سارد ده‌بی و پی‌ویستی به‌ داپۆشه‌ری زیاد ده‌بی .

به‌سووترین نووستن : ئه‌وه‌یه‌ مروّف به‌لای پاستیدا بنوی ، به‌م شیوه‌ خۆراك به‌باشی له‌ گه‌ده‌دا جیگیر ده‌بی ، چونکه‌ گه‌ده‌ که‌میک به‌ره‌و لای چه‌پ لاریوته‌وه ، پاشان پی‌ویسته مروّف شیوازی نووستنه‌که‌ی بگۆپیت و که‌میک به‌لای چه‌پیدا بنوی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رسکردنه‌که‌ خیرا بیته‌وه ، چونکه‌ گه‌ده‌ له‌ جگه‌ر دوورده‌که‌وینته‌وه ، قوناغی کۆتاش نووستنه‌که‌ی به‌لای پاستیدا جیگیر ده‌کات ، بۆ ئه‌وه‌ی خۆراك به‌خیرای له‌ گه‌ده‌ بیته‌ خواره‌وه ، به‌ جۆریک نووستنی به‌لای پاستیدا سه‌ره‌تای نووستنه‌که‌ی و کۆتاکه‌شی بیټ ، زۆر نووستنی مروّف به‌لای چه‌پدا زیان به‌ دل ده‌گه‌یه‌نیت به‌هۆی لابونه‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کان به‌لایداو ، به‌وه‌ش ماده‌کانی تی‌ ده‌پژیت .

خراپترین نووستنه‌کان نووستنی سه‌ر پشته ، به‌لام زیانی نی‌یه‌ بۆ حه‌وانه‌وه‌و به‌بی‌ نوستن به‌سه‌ریدا پاکشیت ، له‌وه‌ش خراپتر نووستنه‌ به‌ پال‌که‌وتن له‌سه‌ر پوو ، وفي‌ المسند وسنن ابن‌ ماجه ، عن‌ أبي‌ أُمَامَةَ قَالَ : مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى رَجُلٍ فِي الْمَسْجِدِ مُنْبَطِحٌ عَلَى وَجْهِهِ ، فَضَرَبَهُ بِرَجْلِهِ ، وَقَالَ : قُمْ أَوْ اقْعُدْ فَإِنَّهَا نَوْمَةٌ جَهَنَّمِيَّةٌ^(٣٣٧))

^{٣٣٧} _ أخرجه ابن‌ ماجه (٣٧٢٥) ، وضعفه‌ الألباني في ضعيف ابن‌ ماجه (٨١٦) .

واته : له (أبي أمية)وه _ خوای لى پازى بیټ _ فەرموویەتى : پیڤەمبەرى خوا ﷺ به لای پیاویکدا تیپه‌پوو له مزگه‌وتدا به‌سه‌ر پوویدا پاکشابوو ، ئەوه‌بوو به پیپه‌کانی لییداو فەرمووی : هه‌سته یاخود دانیشه چونکه نووستنیکی دۆزه‌خیه .

(أبقرأط) له کتیبی (التقدمة)دا ده‌لێت : به‌لام نووستنی نه‌خۆش له سه‌ر سکی به‌بی ئەوه‌ی پیشتەر له کاتی تەندروستیدا نه‌ریتی ئەو جۆره نووستنه بیټ ، نیشانه‌ی تیکچونی نه‌قله‌و ، نیشانه‌ی ئەوه‌یه که ئازار له لاکانی سکیدا هه‌یه ، پافه‌کارانی کتیبه‌که‌ی گوتویانه : چونکه پیچه‌وانه‌ی نه‌ریتی چاکی کردو شیوه‌یه‌کی خرابی به‌کاره‌ینا ، به‌بی ئەوه‌ی هه‌یج هۆیه‌کی ناشکه‌را یاخود شاراهه هه‌بی .

نووستنی رێک و پێک وا له هیزه سروشتیه‌کان ده‌کات کرده‌وه‌کانیان به‌چاکی ئەنجام بدەن ، هیزه نه‌فسانیه‌کان ده‌حه‌وینیتیه‌وه ، که‌وه‌ری هه‌لگریان ژۆر ده‌کات ، تا ئەو ئاسته‌ی په‌نگه ئەو خاوبونه‌وه‌و سست بونه‌وه‌یه‌ی له کاتی نووستندا به‌سه‌ریدا زال ده‌بی پێگری له شیبونه‌وه‌ی روحه‌کان بکات . نووستنی پۆژ خراپه‌و نه‌خۆشیه ته‌راتیه‌کان و به‌لا‌و مه‌ینه‌تی دروست ده‌کات ، په‌نگی مۆڤ ده‌گورپیت و خرابی ده‌کات ، هه‌وکردن و ئاوسانی سپل دروست ده‌کات ، ده‌مار خاوده‌کاته‌وه ، ته‌مه‌لی دروست ده‌کات ، شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوو لاواز ده‌کات ، به‌ده‌ر له نووستنی کاتی قرچه‌ی که‌رمای هاوینان ، له هه‌مووشی خراپتر نووستنی سه‌ره‌تای پۆژه ، له‌وه‌ش خراپتر نووستنی دوا‌ی عه‌سره ، پییشه‌وا (عبدالله)ی کوپی (عباس) _ خوا له خۆی و بابیشی پازى بیټ _ کوپێکی خۆی به‌دی‌کرد به‌یانیه‌وه ده‌کات ، ئەوه‌بوو پیی فەرموو : هه‌سته ، ئایا له کاتیکدا ده‌نویی پۆزیه‌کانی تیدا دابه‌ش ده‌کریت ؟

گوتراوه : نووستنی پۆژ سی جۆره په‌وشتی (خُلق) ، سوتاوی (حُرَق) ، گیلی (حُمَق) . په‌وشتی (خُلق) : نووستنی قرچه‌ی که‌رمای نیوه‌پۆیه ، که په‌وشتی پیڤه‌مبەری خوابوو ﷺ . سوتاوی (الحُرَق) : نووستنی چیشته‌تگاهه ، که کاروباری دنیاو پۆژی دوا‌ی پشت

گوئ دهخات . گیللی (الحَق) نوستنی کاتی عهسره . کهسانیک له پیشین گوتویانه :
 هه رکهس دواى عهسرنوست و ، نهقلی لی سهندرایه وه ، با له خوئ زیاتر سه رزه نشتی هیچ
 کهسی تر نه کات . شاعیر دهلئیت :

أَلَا إِنَّ نَوْمَاتِ الضُّحَى تُورِثُ الْفَتَى خَبَالًا وَنَوْمَاتِ الْعَصِيرِ جُنُونُ
 واته :

ئاگاداربه نووستنی چیشتنگا و بۆ لاو خراپه و نووستنی عهسرانهش شیتیه
 نووستنی به یانیان قه دهغه ی پۆزی دهکات ، چونکه کاتیکه به دیهینراوانی پهروه رداگار
 به دواى پۆزی خویاندا دهگه پین ، که کاتی دابهشکردنی پۆزیه کانه ، بۆیه نووستنی نه و کاته
 بییه شبوونه مهگه ر له بهر پووداویکی کاتی یاخود زهروه تیک ، زیانیکی زۆریش به جهسته
 دهگه یه نیت ، چونکه جهسته خا و دهکاته وه ، پاشه پۆکانیش خراپ دهکات ، که پپۆسته به
 مهشق کردن شیى بکرینه وه ، بۆیه لهش تیکشکان و شهکه تی و لاوازی پووی تی دهکات .
 نهگه ر پپیش پیسیکردن و جولانه وه و هه رزش کردن و سه رقاکردنی گه ده به شتیکه وه بیت ،
 نه و نه خووشیه کی سهخته و چه ندین جووری نه خووشی دروست دهکات .

نووستنی بهر هه تا و نه خووشی شاراوه ده ورۆژینیت ، وه نووستنی مروف به جوړیک نیوه ی
 له بهر هه تا و بی و ، نیوه که ی دیکه شی له سیبه ردا بی خراپه ، وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِ
 " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الشَّمْسِ فَقَلَّصَ عَنْهُ
 الظِّلَّ ، فَصَارَ بَعْضُهُ فِي الشَّمْسِ وَبَعْضُهُ فِي الظِّلِّ ، فَلْيَقُمْ)) (٣٣٨) واته : له (أبي هريرة) وه
 _ خواى لی پازی بیت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی : ((نهگه ر که سیکتان
 له دهره وه بوون و له بهر سیبه ری کدا دانیشتبوو سیبه ره کهش هاته وه یه ک و که م بۆوه تا هه ندی
 له جهسته ی که وته بهر هه تا و و هینده که ی دیکه شی له سیبه ردا بوو ، با هه ستیت و
 شوینه که ی بگوړیت که هه ره رمووی سیبه ر بی یاخود هه ره رمووی هه تا و بی)) .

وَفِي "سُنَنِ ابْنِ مَاجَه" وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ بْنِ الْحَصِيبِ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى أَنْ يَقْعَدَ الرَّجُلُ بَيْنَ الظِّلِّ وَالشَّمْسِ^(٣٣٩) .

واته : له (بُرَيْدَةَ) ی کوی (الْحَصِيب) هوه _ خوای لی رازی بیټ _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه دهغه ی کردوه پیاو له نیوان سییه رو هه تاودا دانیشیت . نه مه ناگادار کردنه وه مانه به نه نوستن له و نیوانه دا .

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ ، ثُمَّ قُلْ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ نَفْسِي إِلَيْكَ ، وَوَجْهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ ، أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ كَلَامِكَ ، فَإِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ ، مِتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ))^(٣٤٠) .

واته : له (الْبَرَاءِ) ی کوی (عَازِب) هوه _ خوای لی رازی بیټ _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((هه رکات ویستت بجیته سه ر نوینه که ت ده ستنویژ بگره وه کو چۆن بۆ نوێژ کردن ده ستنویژ ده گری ، پاشان به لای راستدا پاکشی و ، بلی : په روهر دگارا من نه فسی خۆم دایه دهستی تۆ ، پڕوم کرده تۆ ، پشتم به ست به تۆ ، پشت و په نام دا به تۆ ، به ئومیدی به زه یی تۆ و ترسان له تۆ ، هیچ هه شارگه و شوینی پزگار بونی که نی یه مه گه ر بۆ لای تۆ ، بپروام هیئا به و کتیبه ت که داتبه زاندوه ، به و پیغه مبهری که ناردوته ، با نه مانه دوا هه مین گوفتاره کانی بیټ ، نه گه ر له و شه وه تدا بمريت له سه ر فیتره ت و سروشتی پاک ده مريت .

^{٣٣٩} _ صحیح : أخرجه ابن ماجه (٣٧٢٢) عن ابن بريدة عن بريدة فذكره .

^{٣٤٠} _ صحیح : أخرجه البخاري (١ / ٧١) ، (٨ / ٨٤) ، ومسلم (٨ / ٧٧) كلاهما عن سعد بن عبيدة عن البراء فذكره .

وَفِي "صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ" عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا صَلَّى رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ - يَغْنِي سُنَّتَهَا - اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ^(٣٤١).

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر دوو پکاته سوونەتەکی نوێزی بە یانی بکردایە بە لای پاستیدا پادەکشا .

گوتراوه : دانایی نووستن بە لای پاستدا ، بۆ ئەوەیە کەسی نووستو نوقمی نووستنەکی نەبی ، چونکە دل بە لای چەپدا لار بۆتەو ، ئەگەر مڕۆف بە لای پاستیدا نووست ، دل داوای جیگە ئارامگەکی خۆی دەکات کە لای چەپە ، ئەم باروحوالە قەدەغەیی جیگیربوونی کەسی نووستوو دەکات و ، ناھێڵێت نووستنەکی قورس بی ، بە پیچەوانەیی هێمن بوونەوێ دل لە نووستندا ، کە کاتی بە لای چەپدا دەنوێ ، چونکە ئارامگەیی خۆیەتی ، بەوەش لە حەوانەو پشویەکی تەواودا دەبی و ، مڕۆفیش نوقمی نووستن دەبی و ، قورس دەبی و ، نیتەر بەرژەو نەندەکانی دۆنیاو پڕۆزی لە دەست دەچێت .

سوودەکانی نزاکردنی پیش نووستن :

لەبەر ئەوەی نووستن لە پایەیی مردندایەو ، برای مردنەو لەبەر ئەمەشە کە خوای تعالی نانویت و ، خەلکانی بەهەشتیش تیایدا نانۆن ، بۆیە کەسی نووستوو پێویستی بە کەسانی ترە پاسەوانیی بکەن و ، بیپاریزن لەو بەلاو کارەساتانەیی تووشی دەبن و ، پاسەوانی جەستەشی بکات لەو بەلایانەیی کە بەشەو پڕوی تێدەکەن و ، بە تەنها پەرەردگاری و بەدیھێنەری ئەو کارەیی گرتۆتە ئەستۆ ، بۆیە پیغەمبەری خوا ﷺ کەسی نووستووی فێرکردوو ، کەوا ووشەکانی کاروبار سپاردن بە خوای تعالی و ، پەنابردن بە خوای تعالی و ، ئومێدو ترس (الرغبة والرہبة) بلّین ، بۆ ئەوەی بە تەواوی پاراستن و ، پاسەوانی خوای

^{٣٤١} _ صحیح : أخرجه البخاري (١ / ١٦١) ، (٢ / ٦٩) عن عروة عن عائشة .

پهروهردگار بۆ نهفس و جهستی پى ئامادهبكات ، له گهڵ نهوهشدا پینمایى کردوون بۆ نهوهى باوه پیرى خویان بخه نهوه ، له سه ره نهوه بنوون ، گوتنى ئه و باوه پرهش بکه ن به کۆتا قسه کانیان ، چونکه له وانه یه خوى تعالى له نووستنه که یاندا بیانمړینیت ، نه گه ر باوه پ کۆتا قسه کانیان بى ده چنه به هه شته وه ، که وابوو ئه م پښازه ی پیغه مبه رى خوا ﷺ به رژه وه ندیه کانى دل و جهسته و روح له کاتى نووستن و به ئاگابون و ، دویاو دوا پوژیشدا له خۆده گریت ، بۆیه _ الصلاة والسلام _ له سه ره نه و که سه بیّت که بوبه هۆى نه وه ی ئومه ته که ی هه موو خیریکیان ده ستگیر بیّت .

فه رمایشتى : (أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ) ، واته : نه فسى خۆم سپاردۆته ده ستى تۆ ، به هاوشیوه ی کویله یه ک که نه فسى خۆى ده سپیړیته ده ستى خاوه ن و گه وره که ی .

فه رمایشتى : (وَجَّهْتَ وَجْهِي إِلَيْكَ) ، واته : به ته واوی پووم کردۆته په روه ردگارم و ، به دلسۆزیه وه مه به ست و ویستی خۆم پوو تیکردووه ، دان به به ملکه چى و سه رشۆپى و خۆبه دهسته وه دانمدا ده نیم ، خوى تعالى ده فه رمیت : ﴿ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ﴾ [آل عمران : ٢٠] واته : ﴿ فَإِنْ حَاجُّوكَ ﴾ ئینجا نه گه ر (خاوه ن نامه کان) ده مه قالى یان له گه ل کردیت ﴿ فَقُلْ ﴾ (ئه ی محمد ﷺ تۆش بلێ) ﴿ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ ﴾ پووی خۆم سپارد به خوا (مکه چى ئه وم) ﴿ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ﴾ له گه ل نه وانه ی په یره وه ی من ده که ن^(٢٤٢) . لیره دا که باسى پوو ده کات له به ر نه وه یه که به پښترین نه دنامه کانى جهسته ی مړۆفه و ، کۆجی هه موو ههسته کانیشه ، هه روه ها مانای پوو تیکردن و مه به ستبوونى کرده وه کانى تیدا یه ، به به لگه ی ئه م دپره شیعه ر :

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَنْباً لِّسَنَتِ مُحَمَّدٍ _____ يَهُ

رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَيْهِ الْوَجْهُ وَالْعَمَلُ

واته :

داوای لیخۆشبوون له پەرهردگار ده کهم سه بارهت به تاوانگه لیک که نه مژماردوه

پەرهردگاری بهنده کان که کرده وه و پووتیکردن تهنا بۆ لای نه وه

فرمایشتی : (قَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ) : واته : هه موو کاروباره کانم که پاندۆته وه بۆ خوای
تعالی ، نه مه و له مژۆف ده کات که دلنیا بوئیکی ته وای بۆ دروست بی و ، هیمنی و
هیوربونه وه پوو له دلی بکات و ، پازی بیته به وهی خوای تعالی بۆی هه لیده بژیریت و بریاری
له سه ر ده دات ، له وانهی که خوشی ده وی و پیتی پازیه ، کاروبار که پاندنه وه بۆ خوای تعالی
به پزیزترین پایه کانی به ندایه تیه و ، هیچ زه ده یه کی تیدا نی یه ، نه مه له پایه تایبه ته کانه به
پیچه وانهی بیرو پای نه و که سانه وه که بۆ چوئیکی پیچه وانهی نه مه یان هه یه

فرمایشتی : (أَلْبَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ) : واته : زۆر به به هیژ پشتم به خوای تعالی به ستووه و ،
متمانه م پیکردوه و ، لیی دلنیا م ، چونکه نه و که سه ی دیواریکی قایم و جیگیر ده کاته
پالپشتی خۆی ، چیت له که وتن ناترسیت .

له بهر نه وهی دل دوو هیژی تیدایه : هیژی داواکردن ، که بریتیه له ئومیدبوون ، وه هیژی
هه لاهتن ، که بریتیه له ترس ، بهندهش داوای به رژه وه ندیه کانی ده کات و ، له زیانکاره کانی
هه لدیت ، بۆیه هه ردو شته که ی له کاروباری خۆ سپاردن به خوای تعالی و پووتیکردنیدا
کۆکردته وه ، ده لیت : به ئومیدی به زه ی تۆ و له ترسی تۆدا .

پاشان ستایشی پەرهردگاری ده کات ، به وهی بهنده هیچ په ناو حه شارگه یه کی نی یه
مه گه ر نه و زاته ، هیچ شوینیکی پزگاربوونیشی له و زاته نی یه “ مه گه ر خودی په نای نه و زاته
، چونکه بهنده له په نای نه و زاته دا خۆی حه شار ده دات ، بۆ نه وهی نه فسی له خودی نه و

زاته رزگار بکات ، وه کو ئه وهی له فه رموده که ی دیکه دا به ئاشکهره هاتوه : **أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ** ^(۲۴۳) واته : په روه رگارا په نا ده گرم به په زابونت له خه شم و تو په بونت ، په ناده گرم به لی بورده یته له سزادانت ، وه په ناده گرم به تو له تو . هه ر خوی تعالیه په نای به نده که ی ددها ، وه له وه ترسی و زیانه ی که به ویست و چاره نویسی خویه تی “رزگاری ده کات ، بویه به لا له خوا وه یه ، یارمه تیدانیش هه ر له خوا وه یه ، هه ر له خو شی داوای پزگاریوون له خودی خو ی ده کریت ، بو پزگاریوون په نا بو خودی خو ی ده بریت ، چونکه هه ر خویه تی که ده کریته پالپشت بو پزگاریوون له وه به لاو خه شم و تو په بونه ی له لایه ن خودی خویه وه دروست ده بی ، وه په نای پی ده گیریت له وانه ی له لایه ن خویه وه دروست ده بی ، چونکه په روه ردگاری هه موو شتیک هه ر خویه تی و ، هیچ شتیکیش به بی ویستی نه و نابیت ، خوی تعالی ده فه رمیت : ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ [الأنعام : ۱۷] واته : ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه نه گه ر خوا دوو چاری به لاو زیانی کردیت ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ نه وه جگه نه و (خوا) که س نی یه بتوانی لایبات ^(۲۴۴) ، هه روه ها ده فه رمیت : ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ﴾ [الأحزاب : ۱۷] واته : ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلی کی یه نه و که سه ی ئیوه له خوا ده پارینزی ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ﴾ نه گه ر خوا زیان و خراپه یا به زه بی و په حه تی بو ئیوه بوئ ^(۲۴۵) .

پاشان نزا که ته واو ده کات به دان پیدانان به قورئان و پیغه مبه ره که ی که هوکاری پزگاریوون و ، سه رکه و تنی دونیا و دوا پزیشیه ، نه مه بوو پزبازی پیغه مبه ری خوا بوو ﷺ له نووستنیدا .

^{۲۴۳} _ أخرجه مسلم (۴۸۶) .

^{۲۴۴} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۲۴۵} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

لَوْ لَمْ يَقُلْ إِنِّي رَسُولٌ لِّكَ

نَ شَاهِدٌ فِي مَـذِيهِ يَنْطَقُ

واته :

ئەگەر ئەشیکوتبا من پیغمبەرم

ئەوا بە پێبازەکانی شایەتی ئەوەی دەداو دەریدەبەری

بەشیک سەبارەت بە پێبازی پیغمبەری خوا ﷺ

لە کاتی بە ئاگابوندا

بەلام بۆ پێبازی پیغمبەری خوا ﷺ لە کاتی بە ئاگابونیدا ، ئەوەبوو بە یانیان لە گەڵ قوقاندنی کە لە شیردا خەبەری دەبۆو ، سپاست و ستایشی خوای تەعالای دەکردو (الله أكبر) ی دەکردو ، (لا إله إلا الله) دەکردو داوای لێ دەکردو ، پاشان سیواکی دەکردو ، ئینجا دەستنوێژی دەگرت و ، لە پێش دەستی پەروەردگاریدا دەوێستتا بۆ نوێژکردن ، بە گوته کانی رازونیازی (مناجاة) لە گەڵ پەروەردگاریدا دەکرد ، ستایش و پیاوەلدانی دەکرد ، داخوای لێ دەکرد ، بە ئومیدی بەزە پەروەردگاری بوو ، لێی دەترسا ، کەوابوو چ پاراستنێکی تەندروستی دل و جەستەو ، پوچ و میزەکان و ، نێعمەتەکانی دنیاو دواپۆژ لەمە چاکتر بێ و لە سەرووی ئەم پێبازەو بە .

بەشیک سەبارەت بە پێبازی پیغمبەری خوا ﷺ

لە وەرزش کردندا

بەلام بۆ چارەسازیی جولانەووەو سەرەوتن ، کە بریتیە لە وەرزش ، بەشیک لێ باس دەکەین ، لە میانەی ئەوەدا بۆت ئاشکرا دەبێ کە پێبازی پیغمبەری خوا ﷺ لەم بوارەدا گونجای تەواوترین جۆرکانیی و باشترین و پاسترینیانە ، بۆیە دەلێین :

زانراوە جەستە بۆ ئەوەی بمینێتەووە پێویستی بە خواردن و خواردنەوێه ، خۆراکیش بە گەستی نابێتە بەشیک لە جەستە ، بە لکو پاش هەرس کردن پێویستە بەشیک هەر

بمیینتیه وه ، به تیپه پریوونی زه مهن نه گهر نه و خۆراکه زۆریو ، نه و به شیکی کۆده بیته وه و هیندو چۆنیته تی په ی داده کات ، به هینده زۆره که ی زیان ده گه یه نیت ، له بهر نه وه ی کونیه له داده خات و جهسته قورس ده کات و ، به مهش نه خۆشیه کانی گیران و قه بزبویون پووده دات ، نه گهر ده راویشتنیشی بۆ بکریت ، نه و جهسته زیانی پی ده کات به هوی نه و ده رمانانه وه که له م بواره دا به کاردین ، چونکه زۆریه ی ژه هریه ، ههروه ها به شیک له شته چاکه سووداره کانیش ده کاته ده ره وه ، به چۆنیته که شی زیان ده گه یه نیت ، به وه ی به خودی خۆی گهرم ده کات ، یاخود به گهنین ، یاخود به خودی خۆی سارد ده کات ، یاخود گهرمی غهریزی لاواز ده کات و ئیتر له پینگه یاندنی نه و مادانه دا به شدار نابی .

نه و کونیه داخراوانه ی به هوی پاشه پۆوه په یدا ده بن به دلنایای زیانبه خشه ، واز له و پاشه پۆیانه بهیتریت یاخود ده راویشتنی بۆ بکریت ، جولانه وهش به هیترتین هویه کانی پیرگرتنه له دروستبوونی ، چونکه نه دنامه کان گهرم ده کات ، پاشه پۆکانی ده توینتیه وه و به پریان ده خات و ، چیت به تیپه پریوونی زه مهن کۆنابنه وه ، به وهش سووکی و چابوگی و چالاکي بۆ جهسته ده گه رپته وه ، وای لیډه کات خواردن قبول بکات ، جومگه کان پته و ده کات ، ژێ و ده مارو به سته ره کان به هیتر ده کات ، هه موو نه خۆشیه ماده کان و زۆریه ی نه خۆشیه میزاجیه کان ناهیلیت “ نه گهر له کاتی خۆیداو به نه دنازه یه کی مام ناوه ند به کارهات و ، نه و چاره سازیه کانی دیکهش پاست و دروست بوون .

کاتی وه رزش کردن پاش لیژیونه وه ی خۆراکه و ، پاش نه وه ی خۆراکه به ته وای هه رس ده بیته ، وه رزش کردنی مامناوه ند ، نه و وه رزش کردنه یه که پیستی تیدا سوور بیته وه ، جهسته که میک شیدار بیت ، به لام نه و وه رزشه ی که ئاره قه یه کی زۆری له گه لدا ده کری ” نه وه له پاده به دهره ، هه ر نه دنامیکیش وه رزش پیکردنی زۆریو به هیتر ده بی ” به تاییه ت له سه ر جۆری نه و وه رزشه ، به لکو هه موو هیتریک ئاوه هایه ، بۆیه هه رکه س زۆ له بهر بکات توانای له بهر کردنی زانسته کانی به هیتر ده بی ، هه رکه س زۆر بیرى خسته کار بۆ چاره سه ری

گیروگرفته کان ئەوا توانای بیرکردنەوێ بەهێز دەبی ، هەموو ئەندامیکیش وەرزشیکی هەیه بەخۆیەو تاییەتەکراوە ، بۆیە سنگ خویندنی هەیه ، با سەرەتا بەچاویخوینیتەو و پاشان کەم کەم بەرزیتەو بۆ خویندەو بە دەنگی بەرز ، وەرزشی بیستن بە بیستنی دەنگەکانە ، قسەکردن پلە بە پلە ، لە سوکەو بەجێت بۆ قورستر ، هەروەها وەرزشی زمان لە قسەکردنایە ، هەروەها وەرزشی چاوی ، هەروەها وەرزشی پێکردن پلە بە پلە و کەم کەم .

بەلام سواری ئەسپ و ، تیرهاویشتن و ، زۆرانبازی ، پیشبڕیکی کردن لە سەر پێ ، وەرزشیکە بۆ هەموو جەستە ، کە پێشەکیشەری هەموو نەخۆشیە درێژخایەنەکانە ، وەکو گولی و ئاوبەنگ و (القولنج) .

وەرزشی نەفس بە فیڕبوون و ئەدەب وەرگرتن و ، دلخۆشی و شادومانی و ، ئارامگرتن و خۆپاگری و ، ئازایەتی و سنگ فراوانی و میهرەبانی و ، ئەنجامدانی کردەوێ خەیر و ، بەهاوشتیوانەیه کە نەفسی پێ پادیت و هۆگر دەبی ، بەلام گەورەترین وەرزشەکانی : ئارامگرتن و خۆشەویستی و ، ئازایەتی و چاکەکردن وجوامێریە ، بەهۆی ئەم وەرزشانەو بەردەوام پادیت و هۆگر دەبی ” تا ئەو سیفاتانەی تێدا دەبی بە شیوازیکی قایم و ، خوونەریتیکی جێگیر .

ئەگەر لەم بارەو دیکەتی پێبازی پێغەمبەری خوا ﷺ بەدەیت ، بۆت دەردەکەوێت کە تەواوترین پێبازەو تەندروستی و هێزەکان دەپارێزێت و ، بۆ پەیداکردنی بژێوی و پاداشتەکانی پۆژی دوايش بە سوودە .

گومانی تێدا نی یە کە خودی نوێژ هۆکاریکی بەهێزە بۆ پاراستنی تەندروستی جەستەو ، تەوانەوێ تیکەلاو پاشەپۆکانی مۆف و ، سودیکی زۆری پێ دەگەینێت سەرەپای ئەوێ کە تەندروستی ئیمان و باوەڕ دەپارێزێت و ، هۆکاری کامەرانیشتە لە دنیاو پۆژی داویدا ، هەروەها شەونویژ بەسودترین هۆکارەکانی پاراستنی تەندروستیە ، لە هەموو شتیکی

زیاتر قه دهغه‌ی نه‌خۆشیه درێژخایه‌نه‌كان ده‌كات ، له هه‌موو شتی‌كیش زیاتر جه‌سته‌و خوین و روح و دل چالاک ده‌كات‌وه . كَمَا فِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((يَفْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عَقَرٍ ، يَضْرِبُ عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ : عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ ، فَارْقُدْ ، فَإِنْ هُوَ اسْتَيْقَظَ ، فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ ، فَإِنْ تَوَضَّأَ ، انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ ثَانِيَةً ، فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدُهُ كُلُّهَا ، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانٍ)) (٢٤٦)

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی : ((شه‌یتان سی گری ده‌به‌ستێته پشته‌ی سه‌ری هه‌ر كه‌سی‌كتانه‌وه نه‌گه‌ر نووست ، هه‌ر گرێیه‌ك قايم ده‌كات و لێی دلتیا ده‌بی به‌گووتنی : هیشتا شه‌و درێژه ، بنوو ، نه‌گه‌ر نه‌و كه‌سه به‌ئاگاهاته‌وه‌و ، ناوی خوای هی‌تا گرێیه‌کیان ده‌كرێته‌وه ، نه‌گه‌ر ده‌ست‌نوێژی گرت ، گری دووهم ده‌كرێته‌وه ، نه‌گه‌ر نوێژی كرد نه‌و هه‌موو گرێكان ده‌كرێته‌وه ، به‌یانیش چالاک و ده‌روون ئاسوده ده‌بی ، نه‌گه‌ر نه‌وه نه‌نجام نه‌دات به‌یانی په‌ست و خه‌مبار ده‌بی‌ت و سه‌رزه‌نشتی خۆی ده‌كات .

پۆ‌ژوو‌گرتنی شه‌ری له‌ هۆ‌كاره‌كانی پاراستنی ته‌ندروستی و وه‌رزشی جه‌سته‌یی و نه‌فسی یه ، كه‌ فیه‌ره‌تی دروست “ نكۆلی لی ناكات .

به‌لام تی‌كۆشان له‌ پێ‌ناوی خواداو نه‌و جولانه‌وه گشتیانه‌ی كه‌ تیایدا یه “ له‌ گه‌وره‌ترین هۆیه‌كانی پاراستنی هی‌زو ، پاراستنی ته‌ندروستی و ، تۆ‌كمه‌یی دل و جه‌سته‌و ، ده‌رهاو‌یشتنی پاشه‌پۆ‌كانی‌تی ، هه‌روه‌ها خه‌م و خه‌ف‌ت و دلته‌گی لاده‌بات ، كارێ‌کی به‌سووده له‌ راستیدا ته‌نها نه‌و كه‌سانه ده‌یزانن كه‌ تیایدا به‌شدار ده‌بن ، هه‌روه‌ها جه‌ج و ، به‌جیه‌ینانی پێ‌ و په‌سه‌مه‌كانی و ، پێ‌شپه‌ركی كردنی نه‌سپ سواری و ، پم هاو‌یشتن و ، پێ‌كردن بۆ به‌جیه‌ینانی پێ‌ویسته‌كان و ، بۆ دیدنه‌ی برایان و ، به‌جیه‌ینانی مافه‌كانیان و ، سه‌ردانی

نه خۆشه کانیان و ، به پێکردنی مردوو هه کانیان و ، پێکردن بۆ مزگهوت بۆ به جیهانی نوێژه
 فره کانه و نوێژی ههینی و ، جولانه وه کانی دهستنوێژگرتن و خۆشتن و ، هتد...

ئه مه که مترین ئه و شتانهیه که هه وه رزشیکی دیاریکراو تیایدا به شدار دهی له پاراستنی
 ته ندروستی و ، ده رهاویشتنی پاشه پوکاندا ، به لام ئه وهی شەرع له م بواره دا به شیای داناه
 “ بۆ ئه وهی مژۆ پێی بگات به خیری دویا و پۆژی دوا و ، دورخستنه وهی شهرو خراپه کانی
 ، شتیکی تره .

لێره دا بۆت ده رده که ویت که پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له بوا ری پزیشکی ته جهسته و دل
 و ، پاراستنی ته ندروستی و ، دورخستنه وهی نه خۆشیه کانیدا “ به سه ره موو پێبازه کانی
 دیکه وهیه ، له مه زیاتر ناخیه نه پروو “ بۆ ئه وه که سانه ی به راستی ئه قل و ژیریان ئاماده یه .
 وبالله التوفیق .

به شیك : سه بارهت به جووتبونی خیزان و پێبازی

پیغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه :

سه بارهت به جووتبونی خیزان ، پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه ته واوترین ویی
 که م و کوپیرترین پێبازه کانه ، ته ندروستی پی ده پاریزیت ، به له زه تی و شادومانی نه فسی پی
 ته واو ده بی ، ئه مه به ستانه ی له پێناویدا دانراوه پێی به ده ست ده هینرین ، چونکه
 جووتبونی خیزان له بنه پره تدا بۆ سی شت دانراوه که بریتین له مه به سه کانی :

یه که م : پاراستنی وه چه و ، به رده وامبوونی جوو “ تا ته واو بوونی ئه و ژماره یه ی که خوا ی
 تعالی نویسیویه تی له م جێهانه دا ده رکه ویت .

دووهم : ده ره مینانی ئه و ئاوه ی که راگیرکردن و تیزانی زیان به هه موو جه سه ده که یه نیت

سى یم : به جیهینانی چه زوئاره زوو ، ده سته و تنی له زهت و ، رابواردن به نیعمه ته وه ، له به هشتدا تنها ئه خاله کارایه و سودی لی ده بینریت ، چونکه له وی وچه خسته وه نی به ، هیچ ئاو تیزانیکیش نی به تا به ئاو دابه زین بکریته دهره وه .

جووتببون له وه هیانه یه که ته ندروستی ده پاریزیت :

به پیزانی پزیشکان : وا ده بینن که جووتببون به کیکه له هیه کانی پاراستنی ته ندروستی . (جالینوس) ده لیت : ئاگرو هوا به سه رگه وه ری توماوی نیرینه دا زاله ، میزاجی گه رمی ته ره ، چونکه له خوینی پاک و پوخته ، که خوراکى ئه ندانه بنه په تیه کانه ، لیره دا که فه زلی توماوی نیرینه ت بو پوون بویه وه ، ده بی بزانیته که پیویسته دهرنه هینریت “ مه گه ر بو ئه وه ی وه چه ی پی به ده ست بهینریت ، یا بو دهرهینانی ئاوی تیزاو کوبوو ، چونکه ئه و توماوه ئه گه ر تیزان و کوبونه وه ی به رده وام بی ، چه ندین نه خوشی خراپ دروست ده کات ، وه کو : وه سواس و شیتی و په رکه م و ، هتد .

له وانه یه زور جار به کارهینانی جووتببون زوریک له وه نه خوشیانه چاره سه ر بکات ، چونکه ئه گه ر ماوه یه کی دریز توماوه که راگیریت ، خراپ ده بی و ده گوریت بو چۆنیه تیه کی ژه هرین ، که ده بیته به وه ی دروستبوونی چه ندین نه خوشی خراپ وه کو ئاماژه مان پیدا ، بویه ئه گه ر زور بو “ ئه و سروشتی مروف به له خه ودا ئاو هاتنه وه (الاحتلام) ده یکاته دهره وه “ به بی جووت بوون .

که سانیکى پيشین گوتویانه : پیویسته مروف له نه فسی خویه وه په یمان بدات “ که سى شت به ئه نجام بگه یه نیت : واز له پیکردن نه هینیت ، بو ئه وه ی ئه گه ر پوژیک پیویستی پی بیت بتوانیت ئه نجامی بدات ، واز له خواردن نه هینیت ، چونکه ریخۆله کانی ته سک ده بنه وه ، واز له جووتببون نه هینیت ، چونکه ئه گه ر بیر دهرنه دریت وه قوپو لیته پاک نه کریته وه ، ئاوه که ی نامینیت .

(محمد) ی کوی (زکریا) ده لیت : هه رکه س ماوه یه کی درێژ واز له جووتببون بهینیت ، هیزی ده ماره کانی لاواز ده بی و ، پێره وکانی ده گیریت و ، نه ندای زاوێشی کرژده بیتوه . ده لیت : که سانیکم بینی وازیان له جووتببون هینا وه کو جوریک له به ته نگ دنیاوه نه هاتن ، نه وه بوو جهسته یان سارد بۆوه ، جولانه وه یان سهخت و ناپه حهت بوو ، دلته نگ و بیزاریه ک پوی تیکردن به بی هیچ هویه ک ، ئاره زوو شه هوهت و هه رسکردنیشیان که م بۆوه . قسه کانی ته واو بوو .

له سووده کانی : چاو دانواندن ، نه فس پاریزی ، توانای داوین پاکی و دورکه وتنه وه له حه رام و ، هه موو نه وانه له خیزانی خۆیدا نه نجام بدات ، به و هویه وه مرۆف سوود به نه فسی خۆی ده به خشیت “ له دنیاو پۆژی داویداو ، سوودیش به ژن ده گه یه نیت ، بۆیه پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بایه خی پی ده داو خۆشی ده ویست و ، ده یفه رموو : ((حُبِّبَ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ : النِّسَاءُ وَالطَّيِّبُ))^(٣٤٧) واته : ((له دنیاکه ی ئیوه دا دوو شتم به لاوه خۆشه ویست کراوه : ژنان و بۆنی خۆش)) .

له کتییی (الزهد) ی ئیمامی (أحمد) دا زیاده یه کی ناسک له م فه رموده یه دا هاتوه ، بریتیه له : ئارام ده گرم به رامبه ر به خواردن و خواره وه و ، ئارام ناگرم به رامبه ر به ژنان .

هانی ئومه ته که شی داوه بۆ زه واج کردن و ، ده یفه رموو : ((تَزَوَّجُوا ، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأَمَمَ))^(٣٤٨) واته : ((زه واج بکه ن ، چونکه من شانازی به زۆری ژماره تانه وه ده که م به رامبه ر به ئومه تانی دیکه)) .

پیشه وا (ابن عباس) _ خوا ی له خۆی و باییشی پازی بیت _ فه رمویه تی : خیردارترین و چاکترین که سی نه م ئومه ته نه و که سه یه که زۆترین ژنی هه بیت .

^{٣٤٧} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٨٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣١٢٤) .

^{٣٤٨} _ إسناده حسن : أخرجه أبوداود (٢٠٥٠) ، وانظر الصحيحة (١٧٨٢) .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنِّي أُنَزَّوُجُ النِّسَاءَ ، وَأَنَا مُ وَأَقُومُ ، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ ، فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) (٢٤٩).

واته : پیغمه‌بری خوا ﷺ فرمویه تی : ((من ژن ده‌خوایم ، ده‌نووم و هه‌لیشده‌ستم بۆ شه‌و نویژ ، پوژوو ده‌گرم و ده‌شیشکینم ، هه‌رکەس پشت له سوونه‌تی من هه‌ل بکات ، له ئومه‌تی من نی یه)) .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْفَظُ لِلْفَرْجِ ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ ، فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)) (٢٥٠).

واته : پیغمه‌بری خوا ﷺ فرموی : ((ئە‌ی کۆمه‌لی لاوان ، هه‌رکەس له ئیوه‌ توانای هه‌بوو با ژن بینیت ، چونکه چاکترین هۆکاری چاو دانواندن و داوین پاریزی یه ، هه‌رکە‌سیش ناتوانیت ، با پوژوو بگریت ، چونکه بۆی ده‌بی به‌ قه‌لغان)) .

وَلَمَّا تَزَوَّجَ جَابِرٌ ثَيِّبًا قَالَ لَهُ : ((هَلَّا بِكَرًا تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ)) (٢٥١) .

واته : کاتی (جابر) _ خوای له خۆی ویا‌بیشی پازی بییت _ بی‌وه‌ژنیکی خواست پیغمه‌بری خوا ﷺ پێی فرموو : ((ئە‌ی نه‌دکرا کچیک بییت گه‌مه‌ت له گه‌ل بکردایه‌و ، گه‌می له گه‌ل بکردیتایه)) .

٢٤٩ _ صحیح : أخرجه البخاري (٢ / ٧) ، ومسلم (٤ / ١٢٩) عن أنس .

٢٥٠ _ صحیح : أخرجه البخاري (٣ / ٣٤) ، (٣ / ٧) ، ومسلم (٤ / ١٢٨) كلاهما عن حديث علقمة عن ابن

مسعود .

٢٥١ _ صحیح : أخرجه البخاري (٣ / ٨١) ، ومسلم (٢ / ١٥٦) ، (٤ / ١٧٦) كلاهما من حديث وهب بن

كيسان عن جابر بن عبد الله .

وَرَوَى ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " : مِنْ حَدِيثِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ أَرَادَ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ طَاهِرًا مُطَهَّرًا ، فَلْيَتَزَوَّجِ الْحَرَّائِرَ)) (٣٥٢).

واته : له (أنس)ی کوپی (مالک)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((هه رکهس دهیه ویټ به پاکی و رزگار بیون له تاوانه کانی داوین پیسی بگه ریټه وه بۆ لای خوای تعالی ، با ژنه نازاده کان بخوازیټ)) .

وَفِي " سُنَنِهِ " أَيْضًا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ يَرْفَعُهُ ، قَالَ : ((لَمْ تَرَ لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلَ النِّكَاحِ)) (٣٥٣).

واته : له (ابن عباس)هوه _ خوا له خۆی ویا بيشی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((هیه چاره سه ریکی تر به چاک دانانیښ بۆ دوو خۆشه ویست به دهه له زهواج کردن)) .

وَفِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الدُّنْيَا مَتَاعٌ ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ)) (٣٥٤).

واته : له (عبدالله)ی کوپی (عمر)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((دنیا خیرو خۆشیه ، چاکترین خیرو خۆشی دنیاش ژنی چاکه)) .

٣٥٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (١٨٦٢) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (١٤١٧) .

٣٥٣ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (١٨٤٧) عن طاووس عن ابن عباس فذكره مرفوعاً ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٢٠٠) وانظر الصحيحة (٦٢٤) .

٣٥٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (١٦٨ / ٢) ، وعبد بن حميد (٣٢٧) ، ومسلم (٤ / ١٧٨) ، وابن ماجه (١٨٥٥) ، والنسائي (٦ / ٦٩) كلهم عن أبي عبد الرحمن الحبلي عن عبد الله بن عمر فذكره مرفوعاً .

پیغمبەری خوا ﷺ ئومەتەکی هاندهدا بۆ خواستنی کچی جوانی چاک و ، ئاین پەرور ،
 وَفِي " سُنَنِ النَّسَائِي " عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : سُمِّلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيَّ النِّسَاءِ خَيْرٌ ؟ قَالَ : ((
 الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ ، وَتَطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ ، وَلَا تُخَالِفُهُ فِيمَا يَكْرَهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهِ)) (٣٥٥) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازنی بیت _ فەرموویەتی : له پیغمبەری خوایان
 پرسى ﷺ چ جوریکى ژنان خێردارو چاکن ؟ فەرمووی : ((ئەو ژنەیه که تەماشای بکەیت
 دلخۆش بیت ، گوێپایەلت بێ ئەگەر فەرمانت پێکورد ، سەرپێچیت نەکات لەوەی حەزت پێ نی
 یە له نهفس و مالتدا)) .

وَفِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْهُ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : ((تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِمَالِهَا ، وَلِحَسَبِهَا ، وَلِجَمَالِهَا
 ، وَلِدِينِهَا ، فَاطْفَرُ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ يَدَاكَ)) (٣٥٦) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازنی بیت _ فەرموویەتی : پیغمبەری خوا ﷺ
 فەرمووی : ((بۆ چوار مەبەست ژن دەخوازێت لەبەر مال و سامانەکی ، یاخود لەبەر
 بنەمالەکی ، یاخود لەبەر جوانیەکی ، یاخود لەبەر ئاینەکی ، بۆیه تۆ براوه بە خواستنی
 ژنی ئاینداری خواناس تا دەستت پڕ بەرهکەت بێ)) .

پیغمبەری هانی ئومەتەکی دەدا بۆ خواستنی ئەو ژنانەى مندالیان دەبێ و ، حەزی بە
 خواستنی ئەو ژنانە نهبوو که مندالیان نابێ ، کَمَا فِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ ،
 أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : إِنِّي أُصِيبُ امْرَأَةً ذَاتَ حَسَبٍ وَجَمَالٍ ، وَإِنَّهَا لَا تَلِدُ ،

٣٥٥ _ إسناده صحيح : أخرجه النسائي (٦ / ٦٨) ، وصححه الألباني .

٣٥٦ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ١١٥ ، ١١٦) ، ومسلم (١٤٦٦) .

أَفَاتَزَوَّجُهَا ؟ قَالَ ((لَا)) ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَّةُ ، فَفَنَّاهُ ، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّلَاثَةُ ، فَقَالَ : ((تَزَوَّجُوا الْوُدَّ الْوُلُودَ ، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ)) (٣٥٧) .

واته : له (مَعْقَل) ی کوپی (یَسَار) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فهرموویه تی : پیاوێك هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و فهرمووی : من ژنیکی په سه نی و جاخ زاده ی جوانم ده سته و توه ، به لام مندالی نابی ، ئایا بیخوایم ؟ فهرمووی ((نه خیر)) پاشان بۆ جاری دووهم هاته وه خزمه تی ، به لام قه ده غه ی کرد ، پاشان بۆ جاری سی یه م هاته وه خزمه تی و نه ویش فهرمووی : ((ژنی پووخواشی خوش په فتاری به سک و زا بخوان ، چونکه من شانازی به ژماره زۆریتانه وه ده که م)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ عَنْهُ مَرْفُوعًا : ((أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ : النِّكَاحُ ، وَالسَّوَّاءُ ، وَالتَّعَطُّرُ ، وَالْحَنَاءُ)) (٣٥٨) رَوَى فِي " الْجَامِعِ " بِالنُّونِ وَالْيَاءِ وَسَمِعْتُ أَبَا الْحَجَّاجِ الْحَافِظَ يَقُولُ الصَّوَابُ أَنَّهُ الْخَتَانُ وَسَقَطَتِ النُّونُ مِنَ الْحَاشِيَةِ وَكَذَلِكَ رَوَاهُ الْمَحَامِلِيُّ عَنْ شَيْخِ أَبِي عَيْسَى التِّرْمِذِيِّ .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((چوار شت له سونه تی پیغه مبهرانن : ژن هینان ، سواک کردن ، خو بۆنخوش کردن ، خه نه کردن)) .

نه و شتانه ی که پیویسته پیش جووتببون نه نجام بدریت “ یاری و گه مه کردن و ، ماچ کردن و ، مژینی زمانی ژنه ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ یاری و گه مه ی له گه ل خیزانه کانی ده کردو ، ماچی ده کردن .

وروی أبوداود في سننه : أنه ﷺ كَانَ يُقْبَلُ عَائِشَةً ، وَيَمِصُّ لِسَانَهَا (٣٥٩) .

٣٥٧ _ حسن صحيح : أخرجه أبوداود (٢٠٥٠) ، والنسائي (٦ / ٦٥) كلاهما عن معاوية بن قرة عن معقل بن

يسار فذكره .

٣٥٨ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٠٨٠) ، وضعفه الألباني رحمه الله .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ ماچی (عائشة) ی ده کربو ، زمانی ده مژی .

وَيُذَكِّرُ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : : نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ الْمَوَاقِعَةِ قَبْلَ الْمَلَاعَةِ (٣٦٠).

واته : (جابر ی کوی (عبدالله) _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی جووتبونی خیزانی کردوه پیش ده ستبازی و گه مه کردن .

جار به جار پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل ه موو خیزانه کانیدا جووت ده بوو پاشان یه ک جار خوی دهشت (الفُسل) ، جار به جاریش لای ه موو خیزانیکی خوی دهشت

فَرَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ بِغُسْلٍ وَاحِدٍ (٣٦١) واته : له (أنس) هوه _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ به سهر ه موو خیزانه کانیدا ده گه راو یه ک جار خوی دهشت .

وَرَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِهِ " عَنْ أَبِي رَافِعٍ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَافَ عَلَى نِسَائِهِ فِي لَيْلَةٍ ، فَأَغْتَسَلَ عِنْدَ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ غُسْلًا ، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اغْتَسَلْتَ غُسْلًا وَاحِدًا ، فَقَالَ : ((هَذَا أَزْكَى وَأَطْهَرُ وَأَطْيَبُ)) (٣٦٢).

واته : له (أبي رافع) هوه _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ له شه ویکدا به سهر ه موو خیزانه کانیدا گه را ، لای هه ر ژنیکیان خوی دهشت ، منیش گووتم نه ی

٣٥٩ _ ضعيف : أخرجه أحمد (٦ / ١٢٣ ، ٢٣٤) ، وأبو داود (٢٣٨٦) وابن خزيمة (٢٠٠٣) كلهم عن مصدع أبي يحيى عن عائشة فلذكرته .

٣٦٠ _ موضوع : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٦٠٥٦) وأشار إليه بالوضع ، وانظر الضعيفة (٤٣٢) .

٣٦١ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٢٥) ، ومسلم (١ / ١٧١) من طريق شعبة عن هشام بن يزيد عن أنس فذكره .

٣٦٢ _ إسناده حسن : أخرجه أبو داود (٢١٩) ، وحسنه الألباني في صحيح أبي داود (٢٠٣) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەگەر یەک جار خۆت شتبا چاکتر دەبوو ، ئەویش فەرمووی : ((ئەمە پاکیزەترو خاوێن‌ترو چاکتره)) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمانی داوه بەو کەسەی کە دەیه‌وێ جارێکی تر بگەرێتەوه بۆ جووتببون پیش ئەوهی کە خۆی بشوا ، لە نێوان هەردوو جووتببونه‌کەدا دەست‌نوێژ بگرێت .

كَمَا رَوَى مُسْلِمٌ فِي "صَحِيحِهِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلُهُ ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ)) (٣٦٣) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) وه _ خۆی لێ پازنی بیت _ فەرموویەتی : پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەركات کە سیکتان چوو لە خێزانی و ، پاشان ویستی جارێکی تر بگەرێتەوه بە دەست‌نوێژ بگرێت)) .

خۆشتن و دەست‌نوێژکردن پاش جووتببون هۆکارێکی گەورەیه بۆ کە پانەوهی چالاک و ، شاد و مانبونی نەفس و ، جێنشینکردنەوهی هەندێ لەوانەی بەهۆی جووتببونه‌وه شی بونەوه ، لە گەڵ تەواو پاکبونه‌وه و ، کۆبونه‌وهی گەرمی غەریزی لە نێو جەستەدا پاش ئەوهی بەهۆی جووتببونه‌وه بڵاوبووبۆوه ، بە دەست‌پێتانی ئەو پاک‌کێشی خۆی تەعالی حەزی پێیه‌تی و ، پقی لە پێچه‌وانە‌کەیه‌تی ، هەموو ئەمانە لە چاکترین چاره‌سازیه‌کانی جووتببون ، هۆکارێکی چاک‌کێش بۆ پاراستنی تەندروستی و ئەو هیزانی تیایان .

بەشیك سه‌بارهت به چاکترین کاته‌کانی جووتببون و فەزڵ و شیوه‌کانی

بەسوودترین جووتببون : ئەوهیه کە لە دوا‌ی هەرسبوونی خۆراک و ، مام ناوه‌ندبوونی جەستە لە گەرمی و ساردی و ، وشک‌کێتی و شێدارێتی و ، چۆڵ‌بوون و پرپونیدا ئەنجام

بدریت ، زیانیشی ئاسانترو که متره له کاتی پرپوونی جهسته دا به به راوردی زیانی له کاتی چۆل بوونیدا ، ههروهها زیانی که متره له کاتی زۆریونی شیدا به به راوردی زیانی له کاتی ووشکیتی جهسته دا ، وه زیانی که متره له کاتی گهرمیتی جهسته دا به به راوردی زیانی له کاتی ساردبوونیدا ، له راستیدا پیویسته مرۆف جوتیبوون ئه نجام بدات له کاتی توندبوونی شه هوه و ئاره زوو و ، بڵاوبونه وهی ته وای به هه موو جهسته دا “ به بی ئه وهی زۆر له خۆی بکات ، یاخود بیر له وینه یه ک بکاته وه ، یاخود ته ماشایه کی یه ک له دوا یه ک بکات .

پیویسته مرۆف به زۆر شه هوه و ئاره زوو بۆ خۆی پهیدا نه کات و ، زۆر له نه فسی نه کات ، به لکو پیویسته له و کاته دا په له ی ئه نجامدانی جوتیبوون بکات “ که تۆماوی نێرینه ی ده ورزیت و ، ئاره زوی دیت هه ژان ، به لام با له جوتیبونی ژنی پیر پاریز بکات ، ههروهها با له جوتیبوونی ئه و مندا لانه ی که جوتیبونی نا کریت و ، شه هوه و ئاره زویان نی یه پاریز بکات ، ههروهها با له جوتیبونی ژنانی نه خۆش و ، ناشیرین و ، بی زراو پاریز بکات ، چونکه جوتیبونی ئه مانه هیزه کانی جهسته لاواز ده کهن و ، جوتیبونیش لاواز ده کات به خاسیه ت ، ئه و پزیشکانه ش به هه له داچونه که ده لێن : جوتیبونی ژنانی بیوه ژن به سوودت ره و ، زیاتریش ته ندروستی ده پاریزیت به به راوردی جوتیبونی کچان ، ئه مه بیرو پیه کی بۆگه نه و ، به لم پیده چی هه ندیکی دیکه ی پزیشکان ئاگاداری خه لکیان کرد بیته وه له بۆگه نیتی کاره ، ههروهها پیچه وانه ی بیرو پای ئاقل و ژیرانی خه لک و ، ئه و پریازیه که سروشت و شه ریه ت له سه ری ریکه وتوون .

جوتیبونی کچ چه نندین خاسیه تی تیدایه ، که له ژنانی بیوه ژندا به دینا کریت ، وه کو ته وای په یوه ست بوون و هۆگر بوونی کچ له گه ل ئه و که سه دا که جوتی ده بی ، کچ دلی له خۆ شه ویستی ئه و که سه پر ده بی و ، مه یل و هه واداریشی له نیوان ئه و و پیاویکی تر دا دابه ش نابی . ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ به (جابر ی فه رمو : ئه ی نه ده کرا کچێک بخوازیت ، خوا ی تهالی شیوه یه کی ته وای بی که م کوپی بۆ ژنانی خه لکی به هه شت له)

الحُر العين) داناوه ، ئه وهیه که دهستی هیچ که سیکیان لی نه که وتوووه پێش ئه و پیاوانه ی له به مه شتدا بۆیان دانراون .

وَقَالَتْ عَائِشَةُ لِلنَّبِيِّ ﷺ أَرَأَيْتَ لَوْ مَرَرْتَ بِشَجَرَةٍ قَدْ أُرْتِعَ فِيهَا ، وَشَجَرَةٌ لَمْ يُرْتَعْ فِيهَا ، فَفِي أَيِّهِمَا كُنْتُ تُرْتَعُ بِعَيْرِكَ ؟ قَالَ : ((فِي الَّتِي لَمْ يُرْتَعْ فِيهَا)) (٣٦٤).

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیّت _ به پیغه مبهری خوای ﷺ فرموو : ئه گه به لای دره ختیکیدا تیپه ربووی ووشتری لی له وه پابیّت و ، به لای درختیکی تردا تیپه ربووی لی نه له وه پینرابیّت ، له کام دانه یندا ووشتره که ده له وه پینیت ؟ ئه ویش فرمووی : ((له وه یاندا که لی نه له وه پینراوه)) . مه بهستی ئه وه بوو له خو ی زیاتر کچی تری نه خواستوووه .

جووتبوونی ژنی خۆشه و یست لاوازی جهسته که م ده کاته وه “ له گه ل ده رهاویشتنی تۆماویکی زۆردا ، به لام جووتبوونی ژنی بیزارا جهسته شی ده کاته وه ، هیزه کان لاوازی ده کات و ده رهاویشتنی تۆماویش که م ده کاته وه ، جووتبوونی ژنی بینویش حه رامه له هه ربو لایه نی خو ی مرۆف و شه رعیشه وه ، چونکه زۆر زیانبه خشه و ، تیکه رای پزیشکانیش خه لکیان له نزیک نه که وتنه وه ی ئه و ژنانه ناگادار کردۆته وه .

چاکترین شیوه کانی جووتبوون ئه وه یه که پیاو به سه ردا ژندا به رزییته وه ، پاش ده ستبازی و ماچ کردن پایخات و بلاوی کاته وه ، له بهر ئه مه یه ژن به پاخه ر ناو نراوه ، وه کو ئه وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویته ی : ((الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ)) (٣٦٥) واته : ((مندا ل بۆ پیاوه)) چونکه خاوه نی پاخه ره که یه ، ئه مه ش ئه و په پی سه ره رشتیا ریته ی و چاودیریته ی پیاوانه

٣٦٤ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ٦) عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة فذكرته .

٣٦٥ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٥ / ٢٧٨) ، ومسلم (١٤٥٧) .

به سه ر ژنانه وه ، وهكو ئه وهی خوای تعالی ده فه رمیّت : ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ [النساء : ۳۴] واته : پیاوان سه په رشتیارن (کار به دهستن) به سه ر ئا فره تانه وه (^{۳۶۶}) ،
هه روه ها شاعیر ده لّیّت :

إِذَا رُمَتْهَا كَأَنَّتْ فِرَاشًا يُقْلَنِي وَعِنْدَ قَرَاغِي خَادِمٌ يَتَمَلَّقُ
واته :

نه گه ر ئا ره زووم لی بی پاخه رێكه وه لم ده گری كاتی ته واو یونیشم خزمه تکاریكه وه رایم بۆ ده كا

هه روه ها خوای تعالی ده فه رمیّت : ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ [البقرة : ۱۸۷]
واته : ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ﴾ ئه وان بۆ ئیوه پۆشاكن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ وه ئیوه ش بۆ ئه وان
پۆشاكن (^{۳۶۷}) ، وه ته واوترین و بی كه م و كو پیترین پۆشاك هه ر به م بارو حاله ده بی ، چونكه
پاخه ری پیاو له م باره دا كه خیزانه كه یه تی پۆشاكه بۆی ، هه روه ها دا پۆشه ری ژن له م باره دا
كه می رده كه یه تی پۆشاكه بۆی ، نه م شیوه جووتیونه به پێژه له م ئایه ته وه وه رگیراوه . نه مه
جوانترین شیوهی خواستنه (الاستعارة) له زمانی عه ره بیدا كه هه یه ك له ژن و پیاوی كردۆته
پۆشاکی ئه ویتر .

هه روه ها پوویه کی تریشی تێدایه : به وهی جار به جار ژنه كه وه رده گریّت به سه ریداو ،
به وه ش وه كو پۆشاکی لێ دیت بۆی ، شاعیر ده لّیّت :

إِذَا مَا الضَّجِيعُ نَنَى جِيدَهَا تَنَنَّتْ فَكَانَتْ عَلَيْهِ لِبَاسًا
واته :

نه گه ر راكشاو لایه کی به سه ردا چه مانه وه لارده بیته وه وه ده بی به پۆشاك به سه ری وه

۳۶۶ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۳۶۷ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

خراپترین شیوه‌کانی جووتبون : ئەو یه ژنه‌که به سەر پیاوه‌کدا به‌رزبێته‌وه‌و ، له‌ سەر پشت له‌ گەڵ خێزانه‌که‌یدا جووت بێت ، ئەمه‌ پێچه‌وانه‌ی ئەو شیوه‌ سروشتیه‌ که‌ خوای تعالی‌ هه‌ریه‌ک له‌ پیاو و ژنی له‌ سەر خولقاندووه‌ ، به‌ لێکه‌ جۆری نی‌رو می‌ی له‌ سەر خولقاندووه‌ به‌ پره‌های ، ئەم شیوه‌ چه‌ندین خراپی له‌ خۆده‌گریت ، له‌ وانه‌ تۆماوی نی‌رینه‌ به‌ نا‌په‌حه‌ت ده‌ده‌چی ، له‌ وانه‌یه‌ هه‌ندێ له‌ و تۆماوه‌ له‌ ئەندامی نی‌رینه‌دا به‌می‌نێته‌وه‌ و به‌وه‌ش بۆکه‌ن ده‌بی و خراپ ده‌بی و ، زیان به‌ پیاو ده‌گه‌یه‌نیت .

هه‌روه‌ها : پێده‌چی هه‌ندێ له‌ ته‌پری وشیی ئەندامی زاوژی ژن بجیته‌ نێو ئەندامی نی‌رینه‌ی پیاوه‌که‌وه .

هه‌روه‌ها : منداڵانی ژن له‌م شیوه‌یه‌دا ناتوانیت ئاوه‌که‌ بگریته‌ خۆی و تیایدا کۆبێته‌وه‌و ، په‌یوه‌ست بێت پێوه‌ی بۆ خولقاندنی منداڵ .

هه‌روه‌ها : له‌ راستیدا له‌ هه‌ردوو لایه‌نی خوو و شه‌رعیشه‌وه‌ ژن کارلێکراوه‌ ، بۆیه‌ ئەگه‌ر به‌ سەر پیاودا به‌رز بێته‌وه‌ وه‌کو بکه‌ری لێدیت و ، ئەمه‌ش پێچه‌وانه‌ی پێویسته‌کانی خوو و شه‌رعیشه .

ئەوه‌بوو کۆمه‌لی (اهل الكتاب) ته‌نها له‌ سەر یه‌ک شیواز له‌ گەڵ خێزانه‌کانیاندا جووت ده‌بوون ئەویش پاکشانی ژنه‌که‌ بوو له‌ سەر پشت و ، ده‌یانگوت : ئەمه‌ بۆ ژن ئاسانه‌تره .

به‌لام (قریش) و کۆمه‌لی پشتیوانان به‌هه‌موو شیوازی که‌ له‌ گەڵ خێزانه‌کانیاندا جووت ده‌بوون ، ئەوه‌بوو جوله‌که‌کان عه‌بیداریان ده‌کردن ، بۆیه‌ خوای تعالی‌ ئەم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ اَنْتُمْ شِئْتُمْ ﴾ [البقرة : ۲۲۳] واته‌ : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ﴾ ژنه‌کانتان کێلگه‌ی خۆتانن ﴿ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ ﴾ جا تۆو بوه‌شیننه‌ ناو کێلگه‌که‌تانه‌وه‌ ﴿ اَنْتُمْ ﴾

شِئْتُمْ ﴿ به هەر شیوهیهك ده تانه وی (له شوینی تاییه تی خوی که پیشه وهیه نهك دواوه (٣٦٨) ٠

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ: إِذَا أَتَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ مِنْ دُبْرِهَا فِي قُبْلِهَا، كَانَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَتَى شِئْتُمْ﴾ [البقرة: ٢٢٣] وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ: إِنْ شَاءَ مُجَبَّةٌ، وَإِنْ شَاءَ غَيْرُ مُجَبَّةٍ، غَيْرَ أَنَّ ذَلِكَ فِي صِمَامٍ وَاحِدٍ (٣٦٩).

واته : له (جابر) وه _ خوی لی پازی بیټ _ فه رموویه تی : جوله که کان ده یانگوت :
 نه گهر پیاو له پووی دواوه له شوینی منداله وه له گهل خیزانه کیدا جوت بی ، منداله که یان
 خیل ده بی ، بویه خوی تعالی نه م نایه ته ی دابه زاند : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَتَى شِئْتُمْ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] له بیژه یه کی نیمامی (مسلم) دا هاتووه : نه گهر ئاره زووی لیبوو با
 پالکوهیټ له سه ر پووی و ، نه گهر ئاره زووشی لیبوو با به شیوازی جکه له پالکوه تن به سه ر
 پوودا ، به لام له یه ک شوینه وه ، که شوینی کیلان و مندال بوونه .

به لام له کومه وه : هه رگیز له سه ر زمانی هیچ پیغه مبه ریک پتی پینه درلووه ، نه وکه سانه ش
 که پیپیدانی جوتوبونی ژن له کومه وه بق هندی پیشینی چاک ده که پینه وه ، قسه ی هه له یان
 داوه ته پالیان .

وفي سنن أبي داود عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ ((ملعونٌ مَنْ أَتَى الْمَرْأَةَ فِي دُبْرِهَا)) (٣٧٠)

٣٦٨ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٣٦٩ _ متفق علیه : أخرجه البخاري (٨ / ١٤٣) ، ومسلم (١٤٣٥) .

٣٧٠ _ حسن : أخرجه أبو داود (٦٢ / ٢) عن الحارث بن مخلد عن أبي هريرة فذكره .

واته : له (أَبِي هُرَيْرَةَ) هُوَ _ خَوَايَ لَى پَازَى بَيْتَ _ فِه رَمُوِيَه تَى : پَيَغَه مَبَه رَى خَوَا ﷺ
فِه رَمُوِي : ((نَه فَرِيْن لَيَكْرَاوَه نُو كِه سَه يَ لَه كَوْمَه وَه دِه چِيْتَه لَای خِيْزَانَه كِه يَ)) .

وَفِي لَفْظٍ لِأَحْمَدَ وَابْنِ مَاجَةَ : ((لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ جَامَعَ امْرَأَتَهُ فِي دُبُرِهَا)) (٣٧١) .

واته : پَيَغَه مَبَه رَى خَوَا ﷺ فِه رَمُوِيَه تَى : ((خَوَايَ تَعَالَى تَه مَاشَايَ پَيَاوِيَك نَاكَات لَه
كَوْمَه وَه لَه كِه لَ خِيْزَانَه كِه يَدَا جَوَوْتَ بَوِيْتَ)) .

وَفِي لَفْظٍ لِلتِّرْمِذِيِّ وَأَحْمَدَ : ((مَنْ أَتَى حَائِضًا ، أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا ، أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ ، فَقَدْ
كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ)) (٣٧٢) .

واته : پَيَغَه مَبَه رَى خَوَا ﷺ فِه رَمُوِيَه تَى : ((هَه رَكَسَ بَجِيْتَه لَای ژَنِيَكِي بِيْنُوِيْژ ، يَاخُوْد لَه
كَوْمَه وَه بَجِيْتَه لَای ژَنِيَك ، يَا بَجِيْتَه لَای جَاوُوگَه رِيَك وَ بَاوَه پِي پِيْ بَكَات ، نُو وَ كَوْفَرِي كَرِيُوَه
بِه وَه يَ بِيْ مُحَمَّدٍ ﷺ دَابَه زِيُوَه)) .

لَه بِيْزَه يَه كِي تَرِي پِيْشَه وَ (الْبِيْهَقِيُّ) دَا هَاتُوَوَه : هَه رَكَسَ لَه كَوْمَه وَه بَجِيْتَه لَای پَيَاوِيَك
يَاخُوْد ژَنِيَك كَوْفَرِي كَرِيُوَه .

وَفِي مُصَنَّفٍ وَكَيْعَ : حَدَّثَنِي زُعْمَةُ بْنُ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ عَنْ
عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ : قَالَ عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنْ اللَّهَ لَا
يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ)) ، وَقَالَ مَرَّةً : ((فِي أَدْبَارِهِنَّ)) (٣٧٣) .

٣٧١ _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ (١٩٢٤) ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ ابْنِ مَاجَةَ (١٥٦٠) .

٣٧٢ _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ (١٣٥) ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي الْإِرْوَاءِ (٢٠٠٦) .

٣٧٣ _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي الْإِرْوَاءِ (٢٠٠٥) .

واته له (مصنف وکیع) دا هاتوو : (زمعة) ی کوپی (صالح) بۆی باسکردم ، له (ابن طاووس) هوه ، له بابیه وه ، له (عمرو) ی کوپی (دینار) هوه ، له (عبدالله) ی کوپی (یزید) هوه (عمر) ی کوپی (خطاب) _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((خوای تعالی له گوتنی هه ق شه رمه زار نابی ، له دواوه مه چنه لای ژنان)) ، جاریکیشیان فەرمووی : ((له کۆمه وه)) .

وفي الترمذي : عن علي بن طلق ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((لا تأتوا النساء في أعجازهن ، فإن الله لا يستحي من الحق)) (٣٧٤).

واته : له (علي) کوپی (طلق) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((له دواوه مه چنه لای ژنان ، خوای تعالی له گوتنی هه ق شه رمه زار نابی)) .

وفي (الكامل) ((لأبن عدي من حديثه عن المحاملي عن سعيد بن يحيى الأموي قال حدثنا محمد بن حمزة عن زيد بن رفيع عن أبي عبيدة عن عبدالله بن مسعود يرفعه : ((لا تأتوا النساء في أعجازهن)) (٣٧٥)

واته له (الكامل) ی (ابن عدي) دا هاتوو : له (المحاملي) وه ، له (سعيد) ی کوپی (يحيى الأموي) وه ، گوتهیه تی : (محمد) ی کوپی (حمزة) ، له (زيد) ی کوپی (رفيع) هوه بۆی باسکردین ، له (أبي عبيدة) وه ، له (عبدالله) ی کوپی (مسعود) هوه فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((له دواوه مه چنه لای ژنان)) .

٣٧٤ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (١١٦٤) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٢٤٢٨) .

٣٧٥ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٦٠٧) .

له (الحسن) ی کوپی (علي الجوهری) وه ، له (أبي نر) وه _ خوای لی پازی بیت _
 فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((هه رکهس له کومه وه بجیته لای پیاو یاخود
 ژن ، کوفری کردوه)) .

وروی إسماعیل بن عیّاش عن سهیل بن أبي صالح عن محمد بن المنکدر عن جابر یرفعه :
 ((استحيو من الله فإن الله لا يستحي من الحق لا تأتوا النساء في حُشوشهن))^(٣٧٦) ، ورواه
 الدارقطني من هذه الطريق ولفظه : ((إن الله لا يستحي من الحق لا يحل مأتاك النساء في
 حشوشهن))^(٣٧٧)

واته له (إسماعيل) ی کوپی (عیّاش) وه ، له (سهیل) ی کوپی (أبي صالح) وه ،
 له (محمد) ی کوپی (المنکدر) وه ، له (جابر) وه _ خوای لی پازی بیت _ له
 فهرمووده یه کدا که به رزی ده کاته وه بو پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له خوا
 شهرم بکهن ، خوای تعالی به رامبه ر به گووتنی هه ق شهرمه زار نابی ، له کومه وه مه چنه
 لای ژنان)) .

له هه مان ریگه شه وه پی شه وا (الدارقطني) نه وه فهرمووده ده گێر پته وه ، بیژده که شی
 نه مه یه ((خوای تعالی به رامبه ر به گووتنی هه ق شهرمه زار نابی ، هه لال نی یه له کومه وه
 بجیته لای ژنان)) .

^{٣٧٦} _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الجامع (٩٣٤) .

^{٣٧٧} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٦٧) .

وقال البغوي : حَدَّثَنَا هُدْبَةُ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ قَالَ : سئل قتادة عن الَّذِي يَأْتِي امْرَأَتَهُ فِي دُبْرِهَا ؟ فَقَالَ حَدَّثَنِي عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((تِلْكَ اللَّوْطِيَّةُ الصَّغْرَى)) (٣٧٨) .

واته پيشهوا (البغوي) فهموويه تي : (هُدْبَةُ) بوى باسكردين ، (هشام) بوى باسكردين و ، فهموى : له (قتادة) يان پرسى سه بارهت به و كه سهى له كومه وه ده چيته لای خيزانى ، نهویش فهموى : (عمرو) ی كوپى (شُعَيْب) ، له بابيه وه ، له باپيري وه بوى باسكردم ، كهوا پيغه مبهري خوا ﷺ فهموى : ((نه وه (لوط) يه تيكي بچوكه)) .

وقال أحمد في مسنده : حَدَّثَنَا عبد الرحمن ، قَالَ : حَدَّثَنَا هَمَّامٌ ، أَخْبَرَنَا عَنْ قَتَادَةَ ، عَنْ عمرو بن شعيب ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، فَذَكَرَهُ (٣٧٩) .
وفي المسند أيضاً : عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ : أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : ﴿ نِسَاءُكُمْ حَرِّثُ لَكُمْ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] فِي أَنَاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ ، أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، فَسَأَلُوهُ ، فَقَالَ : ((أَتَتْهَا عَلَى كُلِّ حَالٍ إِذَا كَانَ فِي الْفَرْجِ)) (٣٨٠) .

واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوى وبابيشى پازى بيت _ فهموويه تي : ئهم ئايه ته ﴿ نِسَاءُكُمْ حَرِّثُ لَكُمْ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] سه بارهت به كه سانيك له پشتيوانان دابه زى ، هاتنه خزمه تي پيغه مبهري خوا ﷺ و ، لييان پرسى ، نهویش فهموى : ((به هه موو شيوازيك بچو لای نه گه رته نها له نه دماى زاونى وه بو)) .

وفي المسند أيضاً : عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : جَاءَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ : هَلَكْتَ . فَقَالَ : ((وَمَا الَّذِي أَهْلَكَ ؟)) قَالَ : حَوَّلْتُ رَحْلِي الْبَارِحَةَ ، قَالَ : فَلَمْ يَرُدَّ

٣٧٨ _ إسناده صحيح : صحيحه الألباني في صحيح التريغيب والترهيب (٢٤٢٨) .

٣٧٩ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ١٨٢ ، ٢١٠) كلاهما عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده .

٣٨٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٦٨) .

عليه شيئاً ، فأوحى الله إلى رسوله : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتِ سِتْنَمُ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] أَقْبِلْ وَادْبِرْ ، وَاتَّقِ الْحَيْضَةَ وَالِدُبْرَ^(٢٨١).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوئی و بابیشی پازی بیّت _ فهرموویه تی : (عمر) ی کوپی (خطاب) _ خوای لی پازی بیّت _ هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و فهرمووی : نهی پیغه مبهری خوا : تیاچوم . نه ویش فهرمووی : ((چ بوبه هوئی تیاچونت ؟)) فهرمووی : دویئی زینه که م گواسته وه (واته به شیوازیکی تر چۆته لای خیزانه کهی) ، (ابن عباس) فهرمووی : پیغه مبهری خوا ﷺ به هیچ شتی که وه لای نه دایه وه ، به لام پاشان خوای تعالی نهی نهی تی بو نارد ه خواره وه : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتِ سِتْنَمُ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] له پیش و پاشه وه بچۆره لای خیزانه کهت ، به لام خۆت له بینویژی و کۆم بپاریزه .

وفي الترمذي : عن ابن عباس مرفوعاً : لا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبْرِ^(٢٨٢).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوئی و بابیشی پازی بیّت _ فهرموویه تی : خوای تعالی ته ماشای پیاویک ناکات له کۆمه وه چوبیته لای پیاویک یاخود ژنیک .

ورويانا من حديث أبي علي الحسن بن الحسين بن نوما ، عن البراء بن عازب يرفعه : ((كفر بالله العظيم عشرة من هذه الأمة : القاتلُ ، والسَّاحِرُ ، والدُّيُوثُ ، وناكحُ المرأةِ في دُبْرِها ، ومانعُ الزَّكَاةِ ، وَمَنْ وَجَدَ سَعَةً ومات ولم يَحْجْ ، وشاربُ الخَمْرِ ، والسَّاعِي في الفتنِ ، ومانعُ السِّلَاحِ من أهلِ الحربِ ، وَمَنْ نَكَحَ ذَاتَ مَحْرَمٍ مِنْهُ))^(٢٨٣).

^{٢٨١} _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٩٨٤) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٣٨١) .

^{٢٨٢} _ حديث حسن : أخرجه الترمذي (١١٦٥) ، عن كريب عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

^{٢٨٣} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في الضعيفة (٢٠٠٥) .

واته : (البراء) ی کوپی (عازب) _ خوای لی پازی بیت _ له فهرموودهیه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((ده کهسی ئەم ئومەتە کوفریان به خوای گه وره کردوه : بکوژ ، جادوگر ، گه واد ، ئەو کهسی له کۆمه وه ده چیتە لای خیزانی ، مه ی خۆره وه ، زه کات نه در ، ئەو کهسی ده و له مه ندیش بوو مردو حه جی نه کرد ، ئەو کهسی له کاتی فینه و ئاشوبدا هه ول دده دات خراپه بڵاویکاته وه ، فرۆشیاری چه ک بۆ ئەو که سانه ی له جه نگدان ، ئەو کهسی که سیکی نامه حهره م ده خوازیت)) .

(عبدالله) ی کوپی (وهب) ده لیت : (عبدالله) ی کوپی (لهیعة) ، له (مشرح) ی کوپی (هاعان) وه ، له (عقبه) ی کوپی (عامر) وه بۆی باسکردین ، که و پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((نه فرین لی کراوه ئەو کهسی له کۆمه وه ده چیتە لای ژنان)) .

له (مسند) ی (الحارث) ی کوپی (أبي أسامة) دا هاتوه : (أبي هريرة) و ، (ابن عباس) فهرموویان : پیغه مبهری خوا ﷺ پیش مردنی ووتاریکی بۆ خویندینه وه ، که کۆتا ووتاره کانی بوو تا گه پایه وه بۆ لای په روه ردگاری _ عزوجل _ و تیایدا فهرمووی : ((هه رکه س له کۆمه وه به چیتە لای ژنیک یاخود پیاویک یاخود مندالیک ، پۆژی قیامه ت کۆده کړیته وه ، بۆنی له لاک ی بۆنکردو بۆ گه نتره و زیان به خه لک ده گه یه نیت تا ده چیتە ئاگره وه ، خوای تعالی کرده وه کانی پوچ ده کاته وه ، ته وبه و په شیمانی قبول ناکات ، ده خریته نۆو سندوقیکی ئاگرینه وه ، به بسماری ئاگرین لیی توند ده کړیت ، (أبوهريرة) فهرموویه تی : ئەمه له باریکدا نه گه ر ته وبه ی نه کردو په شیمان نه بۆوه .

پیشه و (أبو نعيم الأصبهاني) بۆی باسکردوین که (خزيمه) ی کوپی (ثابت) له فهرموودهیه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((خوای تعالی له گوێنی هه ق شه رمه زار نابێ ، له کۆمه وه له گه ل ژناندا جووت مه بن)) .

وقال الشافعي : أخبرني عمي محمد بن علي بن شافع . قال أخبرني عبد الله بن علي بن السائب عن عمرو بن أحيحة بن الجلاح عن خزيمة بن ثابت أن رجلاً سأل النبي ﷺ عن أتبان النساء في أدبارهن فقال : ((حلال)) فلما ولى دعاه فقال : ((كيف قلت في أي الخريتين أو في أي الخريتين أو في أي الخصفتين أمن دبرها في قبلها ؟ فنعم ، أم من دبرها في دبرها فلا ، إن الله لا يستحي من الحق ، لا تأتوا النساء في أدبارهن)) (٣٨٤) .

پیشخوا (الشافعي) فرموویتی : مام (محمد) ی کوپی (علي) کوپی (شافع) پیی پاگه یاندم و ، فرمووی : (عبدالله) ی کوپی (علي) کوپی (السائب) ، له (عمرو) ی کوپی (أحيحة) ی کوپی (الجلاح) هوه ، له (خزيمة) ی کوپی (ثابت) هوه پیی پاگه یاندم ، کهوا پیاوێک سه بارهت به جووتبونى ژن له دواوه له پیغه مبهرى خواى ﷺ پرسى ، ئه ویش فرمووی : ((حه لاله)) ، که پیاووه که پشتی هه لکریو چوو ، پیغه مبهرى خوا ﷺ جاریکی تر بانگی کرده وه و فرمووی : ((چۆنت گووت ، له کام قولایه وه ، له کام کونه وه ، له کام چالایه وه ، نه گهر له دواوه بى بۆ نه دامى زازى ، به لى . به لام نه گهر له دواوه بى بۆ کۆم ، نه خیر ، خواى تعالى له گوتنى هه ق شهرمه زار نابى ، له کۆمه وه مه چنه لای ژنان)) .

(الربيع) ده لیت : به پیشخوا (الشافعي) یان گووت : ئه ی تو چ ده لیتى ؟ فرمووی : مام متمانه پیکراوه (ثقة) ، (عبدالله) ی کوپی (علي) متمانه پیکراوه ، به خیر باسى (الأنصاري) که شى کربوه ، مه به ستی (عمرو) ی کوپی (الجلاح) بوو ، (خزيمة) ش له و که سانه یه که گومان له باوه رپیکراوی ناکریت ، به لام من رى به و کاره ناده م ، به لکو یاساغ و قه ده غه ی ده که م .

ده لیم _ ابن القيم _ ئالیره وه خه لکی به هه له دا چوون و گوفتاری که سانی پیشین و پیشه وایانیا به هه له لیکداوه ته وه که رپیدراویتی ئه و کاره له پیغه مبهرى خواوه ﷺ

ده گێژنه وه ، چونكه له پاستیدا پێی دلووه كه دلووه ی ژن وهكو پێگهك به كاربهێنرێت بۆ جوت ببون له ئەندامی زانێ وه ، بهم جۆره مه بهستی ئه وه نه بوو له دلووه له گه ل ژندا جوت بێ بۆ كۆم ، به لكو مه بهستی ئه وه بوو پیاو له دلووه له گه ل ژندا جوت بێ بۆ ئەندامی زانێ ، ههروه ها بیسه ری هه رمووده كه ش به هه له دا چووه و (من) واته : (له) ی نیو هه رمووده كه ی به (فی) واته : بۆ نیو لیكدلووه ته وه نه یزانیوه جیاوازیان له نیواندا هه یه ، كه وایوو ئه مه یه كه پیشین و پیشه وایان پێیان پێداوه ، به لām كه سانی تر گوفتاره كانی ئه وانیان به هه له یه کی ناشیرین لیكدلووه ته وه .

خوای تعالی ده فره میت : ﴿ فَأَتَوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ [البقرة : ۲۲۲] واته : ﴿ فَأَتَوْهُنَّ ﴾ بچنه لایان ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ له و شوینه وه كه خوا فره مانێ پێداون (٢٨٥) (مجاهد) فره موویه تی : سه باره ت به و ئایه ته له (ابن عباس) م پرسی ، ئه ویش فره مووی : له و شوینه وه كه فره مان ت پێكراوه لی دوركه ویته وه ، مه بهستی شوینی بینوێژی بوو . (علي) كۆپی (أبي طلحة) له (ابن عباس) وه به باس ده كات كه و (ابن عباس) فره مووی : مه بهستی ئەندامی زاوژی یه و ، سنوریش مه به زینن بۆ شوینیکی تر .

ئهم ئایه ته به لگه یه بۆ هه رامکردنی جوتبوونی ژنان له كۆمه وه له بهر دوو هۆكار ، یه كه میان : پێی داوه به جوتبوونی ژنان له شوینی كێلانه وه ، كه شوینی مندال بوونه نه ك له كۆمه وه كه شوینی پیسی و نازاره . خوا ی تعالی كه ده فره میت : ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ [البقرة : ۲۲۲] مه بهستی شوینی كێلانه واته ئەندامی زاوژی ژنان ، ههروه ها ئایه ته كه ده فره میت ﴿ فَأَتُوا حَزَنَكُمْ أُنْثَى سِتْنَم ﴾ [البقرة : ۲۲۳] لیرده دا شیوازی جوتبوونی ژنان له دلووه به لām بۆ ئەندامی زاوژی له م ئایه ته وه ده سته كه وت بووه ، چونكه فره موویه تی : ﴿ أُنْثَى سِتْنَم ﴾ واته : له هه ر كۆی وه ئاره زوتان لی بوو له پیشه وه یاخود له پاشه وه . (ابن عباس)

(__ خَوای له خَوی و بابیشی پازی بیټ __ سه بارهت به گوفتاری خَوای تعالی ﴿ فَأَتُوا حَرَئَكُمْ ﴾ فره موویه تی : مه بهستی : ئەندامی زاوژی یه .

ئەگەر خَوای تعالی جووتبونی ژنانی له ئەندامی زاوژی وه له بهر زیانیکی کاتی حەرام کردیٔ ، وه کو بیټوژی ، که وابو باری حەرامیٔ کۆم توندتره ، چونکه شوینی پیسی و ئازاری بهردهوامه ، سه ره پای خراپه ی تر وه کو وه چه برین ، لیڤه دا ئەمه حەرام کراوه ، بۆ ئەوهی نه بیټه به هانه و ده رگای خراپه ی دیکه ش نه کاته وه بۆ تاوانی گه وره تر ، وه کو ئەوهی ئەم په فتاره له دواشه وه له گه ل مندالان ئەنجام بدری .

هه روه ها : ژن مانی جووتبونی به سه ر میڤرده که یه وه هه یه ، جووتبونیشی له کۆمه وه هه قی ده فه وتیٔیت و ، حه زو ئاره زووی به جی ناهییٔیت و ، مه به سه کانی پی به ده ست نایه ت .

هه روه ها : کۆم ئاماده نه کراوه بۆ ئەم کاره و ، بۆ ئەوه ش نه خو لقیٔنراوه ، به لکو له پاستیدا ئەندامی زاوژی بۆ ئەوه ئاماده کراوه ، بۆیه ئەو که سانه ی وازی لی ده هیٔنن و کۆم به کار دیٔنن له حیکمه ت و دانایی و شه رعی خوا چونه ته ده ره وه به گشتی .

هه روه ها : ئەو کاره زیانبه خشه بۆ پیاو ، بۆیه ئاقل و ژیرانی پزیشکان له فه یله سوف و که سانی تریش قه ده غه و یاسا گیان کردوه ، چونکه ئەندامی زاوژی ژنان خاسیه تی پاکیشانی ئاوی تیٔزاو و حه وانه وه پیدانی پیاوی هه یه ، جووتبونیش له کۆمه وه یارمه تیڤه ری پاکیشانی هه موو ئاوه که نابیٔت و ، هه موو ئاوه تیٔزاوه که ی پیاو ده رناهیٔیت ، چونکه پیچه وانه ی کاری سروشتیه .

هه روه ها : له پوو یه کی دیکه شه وه زیانبه خشه ، چونکه ئەنجامدانی ئەو په فتاره له کۆمه وه پیویستی به جم و جۆلی ماندوکار هه یه ، له بهر ئەوه ی پیچه وانه کاری سروشتیه .

ههروه‌ها : جیگهی پیسی و باوگژه‌ی ناوسکه‌و ، پیاویش به‌پووی پوو به پووی ده‌بیته‌وه‌و ، تیکه‌لی ده‌بی .

ههروه‌ها : زۆر بۆ ژن زیانبه‌خشه ، چونکه شتی‌که‌و له خووی سروشتی مرۆفه‌وه نامۆ به‌دوره ، پقی لییه‌تی و چاره‌ی ناوێت .

ههروه‌ها : خه‌م و خه‌فه‌ت و ، پق لیبونه‌وه بۆ هه‌ردو که‌سی بکه‌رو کارلیکراو دروست ده‌کات .

ههروه‌ها : پووی مرۆف په‌ش ده‌کات و ، سئگی تاریک ده‌کات و ، نورو پوناکی دلی ده‌کوژینیته‌وه‌و ، سامناکی و په‌سته‌یک پووی داده‌پۆشیته‌ "هه‌رکه‌سیک که‌مترین زانستی پووناسی بزانیته‌ "ئه‌وه‌ی پێوه به‌دیده‌کات .

هه‌روه‌ها : دورکه‌وتنه‌وه‌و پق لیبونه‌وه‌یه‌کی توندو ، له‌یه‌ک داب‌پان له‌ نیوان بکه‌رو کارلیکراودا دروست ده‌کات .

هه‌روه‌ها : بارو‌حالی بکه‌رو کارلیکراو به‌جۆریکی وا خراب ده‌کات که‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ هینده‌ی نامینی چیت‌ر هیوا‌ی چاک بونه‌وه‌ی لیته‌کرێت ، مه‌گه‌ر به‌ ته‌وبه‌و په‌شیمان بونه‌وه‌یه‌کی وا که‌ برپار بدات چیت‌ر ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام نه‌دات .

هه‌روه‌ها : هه‌موو خوو په‌وشتیکی چاک و باش له‌ سه‌ر هه‌ردوکیان لاده‌بات و ، دژی ئه‌و په‌وشته‌یان له‌به‌ر ده‌کات و ، هه‌موو دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندیه‌کی دلسۆزانه‌ی نیوانیان لاده‌بات و ، تۆوی کینه‌هه‌لگرتن و نه‌فرین کردنی یه‌کتریان له‌ نیواندا ده‌چینی .

هه‌روه‌ها : له‌ گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی نه‌مانی نیعمه‌ت و ، دابه‌زینی خه‌شم و قین و توپه‌بونه ، چونکه نه‌فه‌رین و نه‌ویستراویتی په‌روه‌ردگاریان بۆ دروست ده‌کات و ، پوو له‌ بکه‌ری ئه‌و په‌فتاره‌ وهرده‌گیرێت و ، به‌چاوی سۆزه‌وه ته‌ماشای ناکات ، بۆیه که‌سی بکه‌ر پاش هه‌موو ئه‌مانه به‌هیوا‌ی چ خیری‌که‌و ، له‌ چ شه‌پ‌یکیش دلتیابیته‌ ، بۆیه ژیا‌نی به‌نده‌یه‌ک که‌ نه‌فرین و خه‌شم و پقی خوا‌ی توش بویی ده‌بی چۆن بی ، که‌ پووی لی وهرده‌گیراوه‌و ، به‌چاوی سۆزیشه‌وه ته‌ماشای ناکات .

ههروهه ها : شهرم و بهخوداچونهوه بهگشتی ناهیلّیت ، شهرمیش ژیانی دلّو ، نهگهر شهرم له دلّا نه میّنیت ، کردهوه ناشیرینهکان به چاک دادهنیت و ، کردهوه جوانهکانیش به خراب دادهنیت ، نهو کاته مرؤف خراپه ی له دلّا قایم و جیگیرتر دهبی .

ههروهه ها : نهو خوو پهوشتانه دهگوریت که خوی تعالی بۆ مرؤفی داناوه ، مرؤف له خوو پهوشتی خوی دهردههینیت بۆ خوو پهوشتیکی تر که خوی تعالی بۆ هیچ گیانلهبریکی دانهناوه ، که خوویهکی ههلاوهگهپاوهیهو ، خووش نهگهر ههگتیردراپهوه ، دلّ و ، کردهوهو ، پێبازیش ههلاوهگتیردیتتهوهو ، نهوجا ههموو کردهوهو شیوازکی خراب بهچاک دادهنیت و ، بهوهش باروحوالّ و کردهوهو گوفتاری بهبی ویستی خوی خراب دهکات .

ههروهه ها : بی ئابروی و بی شهرمی و زاتکردنیک بۆ مرؤف بهجیدههیلّیت “ که هیچ پهفتاریکی تر دروستی ناکات .

ههروهه ها : شورهیی و سووکی و بی پیزی و هیچ و پوچیهک بۆ مرؤف بهجیدههیلّیت “ که هیچ پهفتاریکی تر دروستی ناکات .

ههروهه ها : پۆشاک ی پق و کینه و نهویستراوی و ، ههروهه ها لاقرتی و تانوت لیدان و ، پیسوابوون و بهسوک تهماشاکردنی خهلکی لهبهردهکات ، به بچوک تهماشای دهکهن “ به ئاستیک نهوه بهچاو دهبینریت . بۆیه _ صلاة و سلام _ لهسهر نهو کهسهی بی ، که خوشی و کامهرانی دونهیاو پۆزی دوی تهنها به شوینکهوتنی پێبازهکهیهتی و ، تیاچونی دونهیاو پۆزی دوی ، به سهههپچی کردنی پێبازهکهیهتی و نهوهی که هیناویهتی .

**به شیک : جووتبونه زیانبه خشه کانیس : دوو جوره ، زیانبه به خش له پرووی
شهرعه وه ، زیانبه خش له پرووی خوو رهوشته وه :**

نه وهی زیانبه خشه له پرووی شهرعه وه : حه رامه کانه ، نه مه چه ندين پله یه وه هندیکیان له هندیکی دیکه یان توندتره . حه رام کراوی کاتیسی (العارض) سوکترو ئاسانتره له حه رامکراوی به رده و امیتی (اللزم) ، وه کو حه رامبوونی جووتبون له کاتی ئیحرام به ستندا ، حه رامبوونی جووتبون له کاتی پۆژودا ، حه رامبوونی جووتبون له کاتی ئیعتکافدا ، حه رامبوونی ژنی (الظهار)^(۳۸۶) لیکراو تا که فارهت ده دات ، وه حرامیتی جووتبونی ژن له کاتی بێنویژیداو ، به و هاوشیوانه ، بۆیه سنوریک بۆ نه م جوره جووتبونه نی یه .

به لام حه رامبوونی به رده و ام (اللزم) : دوو جوره : جوریک هیچ پێگه یه ک بۆ حه لالبوونی نی یه : وه کو ژنانی مه حره م ، دایک و خۆشک وه تد ... ، نه م جوره جووتبونه کوشتن پتویست ده کات ، وه کو سنوریک بۆ نه و تاوانه ، به لای کۆمه لیک له زانا یانه وه وه کو پێشه و ا (أحمدی) (حنبل) و که سانی دیکه ش ، فه رموده یه کی (مرفوع) ی (ثابت) یش له م باره وه هیه^(۳۸۷) .

^{۳۸۶} _ الظَّهَّار : نه گه ر پیاو به ژنه که ی بلّیت : تۆ وه کو پشتی دایکم وای ؛ یا خود وه کو پشتی خوشکم وای ؛ نه وه (الظَّهَّار) ی له ژنه که ی کردوه ، شه رعیش نه مه ی حه رام کردوه تا وه کو پیاوه که که فارهت ده دات ، یا خود تا ماوه ی (الظَّهَّار) ه که ته و او ده بی ، به وانه : پوخته ی فیه ی شه ریه ت ، ماموستا طارق هه مه وندی . وه رگێر .

^{۳۸۷} _ یشر إلى حدیث البراء قال : لَقِيتُ خَالِي وَمَعَهُ الزَّايَةُ ، فَقُلْتُ : أَيْنَ تُرِيدُ ؟ قَالَ : أُرْسَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِلَى رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً أَبِيهِ مِنْ بَعْدِهِ أَنْ أَضْرِبَ عُنُقَهُ أَوْ أَقْتُلَهُ . رواه النسائي (۱۳۳۳) واللفظ له ، ورواه أبو داود (۴۴۵۶) ، والترمذي (۱۳۶۲) واته (البراء) _ خواي لی پازی بیت _ فه رمویه تی : چاوم به خالم

دوهم : ئه‌وهی له توانادایه حه‌لال بکړیت ، وه‌کو ئه‌جنه‌بی ، بۆیه ئه‌گه‌ر مێردار بێت ، له جوتبونیدا دوو هه‌ق هه‌یه : هه‌قیك بۆ خواو ، هه‌قیك بۆ مێرد . ئه‌گه‌ر ژۆرلیکراو بێ ، سێ هه‌قی تێدایه ، ئه‌گه‌ر كه‌س و کاری هه‌بێ و به‌و هۆیه‌وه عه‌یبدارو له‌كه‌دارین ئه‌وا چوار هه‌قی تێدایه ، ئه‌گه‌ر ژنێکی مه‌هره‌می بێت ، ئه‌وا پێنج هه‌قی تێدا ده‌بێت . زیانی ئه‌م جۆره به‌ گوێزه‌ی پله‌كانیته‌ی له‌ هه‌رامیدا .

به‌لام زیانه‌خش له‌ پووی خوو په‌وشته‌وه ، دیسان دوو جۆره : جۆریك زیانه‌خشه به‌ چۆنیه‌تیكه‌ی وه‌كو ئه‌وه‌ی پێشتر باسكراو ، جۆریكیش زیانه‌خشه به‌ ژۆركردنی ، ئه‌م جۆره هێژ ده‌پۆخینیته‌ ، زیان به‌ ده‌مار ده‌گه‌یه‌نیته‌ ، له‌رزین دروست ده‌كات ، ئیفلجی ، كرژبوون ، لاوازیوونی چاو و تیکرا‌ی هێژه‌كان ، گه‌رمی غه‌ریزی ده‌كوژینیته‌وه ، پێژه‌وه‌كان فراوان ده‌كاتوه‌و ، وای لێده‌كات ئاماده بێت بۆ پاشه‌پۆ زیانه‌خشه‌كان .

به‌سوودترین كاته‌كانی جوتبوون : پاش هه‌رسبوونی خۆراكه له‌ گه‌ده‌داو ، له‌ زه‌مه‌نیکی مام ناوه‌ندا ، نه‌ك له‌سه‌ر برسیته‌ی ، چونكه گه‌رمی غه‌ریزی ده‌كوژینیته‌وه ، نه‌ك له‌سه‌ر تیزبونیش ، چونكه نه‌خۆشیگه‌لیکی توند دروست ده‌كات ، هه‌روه‌ها نه‌ له‌سه‌ر ماندووبوون ، نه‌ له‌ دوا‌ی گه‌رماوكردن ، نه‌ له‌ دوا‌ی ده‌رهاویشتن ، نه‌ له‌ دوا‌ی هه‌ست به‌ جولا‌نیکی ده‌رونیش وه‌كو خه‌م و خه‌فت و دلته‌نگی و شادومانبو‌نیکی به‌هێژ .

چاكترین كاتیشی پاش چواریه‌ك یاخود سێ یه‌کی شه‌وه ، چونكه له‌و كاته‌دا پێكه‌وتی هه‌رسبوونی خۆراك ده‌بێ ، پاشان خۆی ده‌شوات و ده‌نویته‌ یاخود ده‌ستنویژ ده‌گریته‌ و

كه‌وت و ئالاكهی به‌ده‌سته‌وه بوو ، گووتم : بۆ كوی ده‌چی ؟ فه‌رموی : پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نارده‌می بۆ لای پیاویك باوه‌ژنه‌كه‌ی خۆی خواستوه پاش مردنی بابی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ملی بده‌م یاخود بیکۆتم .

دهنویت ، به و هس هیزه کانی بۆ ده گهریته وه ، با له پاشیشیدا وهرزش و جولانه وهیه کی زۆر نه کات ، چونکه زۆر زیانبه خسه .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سهری عیشیدا :

ئه مه نه خۆشیه که له نه خۆشیه کانی دل ، به پیچه وانه ی هه موو نه خۆشیه کانی تروهیه له خودی خۆی و هۆکاره کانی و چاره سهریدا ، ئه م نه خۆشیه ئه گهر قایم بوو و پته و توکمه بوو ، ئیتر چاره سهری به لای پزشکیخانه وه قورس ده بی و ، نه خۆشیش ماندوو ده کات ، له راستیدا خوای تعالی له قورئانه کهیدا باسی خه لک ده کات که عیشقی دوو کو مه ل ده بن : ژنان و ، دل لیچونی لاوی موو لیده رنه هاتوو ، باسی ژنه که ی (عزیز) ی میسر ده کات سه بارهت به (یوسف) ، هه روه ها باسی قه ومه که ی (لوط) ده کات ، خوای تعالی هه والی ئه وانمان پی راده گه یه نیت کاتی که په ریه کان هاتنه لای (لوط) و ده فهرمیت : ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ (٦٧) قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ (٦٨) وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ (٦٩) قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (٧٠) قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (٧١) . لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (٧٢) [الحجر : ٦٧ _ ٧٢] واته : ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ جا خه لکی (نیازی) شاره که هاتن (به ره و مالی (لوط) و) مژده یان به یه کتری ده دا ﴿ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي ﴾ (لوط) ووتی دلنیا بن ئه مانه میوانی من ﴿ فَلَا تَفْضَحُونِ ﴾ ده ی ئابروم مه به ن ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴾ و له خوا بترسن و شه رمه زارو پيسوام مه که ن ﴿ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ ووتیان ئیمه پیمان نه ووتیت نابی به رگری له که س بکه یت (نابی که س توختن که و) ﴿ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي ﴾ (لوط) فرمووی ئانه وانه کچانی من (ماره یان که ن) ﴿ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴾ ئه گهر ئیوه (نه و کاره) ئه نجام ده ده ن ﴿ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ ﴾ سویند به ته مه ن و

ژیانی تو (نهی محمد ﷺ) به پاستی نه وانه ﴿ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾ له سه ره خوشی خویندا
سه ره گردانن (٢٨٨) *

به لام که سانیك نه و پیزو سه تگینه بۆ پیغمبه ری خوا ﷺ دانانین که شایسته یه تی و
واپاده گیه نن که وا پیغمبه ری خوا ﷺ توو شبووه له باره ی (زینب) ی کچی (جش) وه ،
چونکه پیغمبه ری خوا ﷺ (زینب) ی بینیه وه فره مو یه تی : (سُبْحَانَ مَقْلَبِ الْقُلُوبِ) واته :
پاک و بیگه ردی بۆ خوی مه لپلینه رو نه م دیوو نه و دیوکاری دلان و ، دلی لی سه ندوه ، که چی
به (زید) ی کوپی (حارثه) ی ده فره موو : لای خۆت پایگه وه بیه یله ره وه ، تا خوی تعالی
نه م نایه ته ی بۆ دابه زاند : ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ
وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ﴾ (الأحزاب :
٣٧) واته : ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ ﴾ (بیریکه ره وه) کاتی ده دوت
به که سی (زید) ی کوپی (حارثه) که خوا به هره ی به سه ردا پشتبوو تویش چاکه ت له گه لدا
کردبوو (به نازادکردنی و پهروه ده کردنی) ﴿ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ ﴾ خیزانت (زینب) لای
خۆت پاکه وه بیه یله وه ﴿ وَاتَّقِ اللَّهَ ﴾ وه له خوا بترسه ﴿ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ ﴾
له دلی خۆتدا شتیک ده شارپته وه که خوا ناشکه رای ده کات ﴿ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
تَخْشَاهُ ﴾ وه له (قسه ی) خه اک ده ترسی له کاتی کدا خوا شیاوتره که لیی بترسی (٢٨٩) ،
که سانی بانگه شه کارانی نه و گوفتارانه واگومان ده بن نه و نایه تانه سه باره ت به
خۆشه ویستی ، بۆیه که سانیکیان کتییکی داناوه سه باره ت به خۆشه ویستی ، تیایدا باس له
خۆشه ویستی پیغمبه ران ده کات و ، باسی نه م پوداوه ش ده کات ، به پاستی نه م که سه
به رامبه ر به قورئان و به رامبه ر به پیغمبه ران نه فامه ، چونکه مه ستاوه به لیکنده وه ی
نایه ته کان به پیچه وانه ی مه به سستی پاسته قینه ی خوی پهروه ردار ، شتگه لیکیشی داوه ته

٢٨٨ — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان

٢٨٩ — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان

پال پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ که خوی تعالی به‌دوری خستوته‌وه لئی ، چونکه (زینب) ی کچی (جحش) خیزانی (زید) ی کوپی (حارثه) بوو ، پیتغه مبه‌ری خواش ﷺ (زید) ی کردبووه کوپی خوی (تبیی) ، نه‌وه‌بوو به (زید) ی کوپی (محمد) ناوده‌برا ، (زینب) یش لوتبه‌ری و خۆبه‌رزکردنه‌وه‌ی به‌سه‌ر (زید) دا ده‌نواند ، بۆیه پاوێژی به پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ کرد سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که (زینب) ته‌لاق بدات ، پیتغه مبه‌ری خواش ﷺ پیتی ده‌فه‌رموو : خیزانه‌که‌ت لای خۆت پاگه‌و بیه‌یله‌ره‌وه‌و له‌خوا بترسه ، نه‌وه‌شی له‌دلی خۆیدا شارده‌وه که‌وا نه‌گه‌ر (زید) ته‌لاقی بدات “ بۆی خۆی ده‌یخوازیت ، له‌وه‌ش ده‌ترسا خه‌لکی پیتی بلین ژنی کوپه‌که‌ی خۆی خواستوو ، چونکه (زید) به‌کوپری (محمد) ناوده‌برا ، ئا نه‌مه‌بوو که پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ له‌دلی خۆیدا شارده‌بویه‌وه‌ی ، نه‌وه‌ش نه‌و ترسه‌بوو له‌خه‌لک که به‌سه‌ریه‌ات ، بۆیه خوی تعالی ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاندو تیایدا باسی نه‌و به‌هره‌و نیعمه‌تانه ده‌کات که پیتی به‌خشیه‌و “ نه‌که سه‌ره‌زنه‌شتی بکات ، وه‌پیشی پاگه‌یاند که نابیی له‌قسه‌ی خه‌لکی بترسیت “ سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی خوی تعالی بۆی هه‌لال کردوی ، چونکه خوی تعالی شایسته‌تره‌ترست لیئیی ، ده‌ست هه‌لنه‌گریت له‌وه‌ی بۆی هه‌لال کردوی “ له‌به‌ر قسه‌ی خه‌لک ، پاشان پیتی پاگه‌یاند که‌وا (زینب) ی لی ماره‌ ده‌کات دوی نه‌وه‌ی که (زید) پیوستی پی نه‌ماو و ته‌لاقیدا ، بۆ نه‌وه‌ی ئومه‌ته‌که‌ی شوینی که‌ون و په‌یره‌وی بکه‌ن له‌وه‌داو ، پیاو ژنی به‌کوپه‌کراوی خۆی بخوزایت “ نه‌که ژنی کوپه‌که‌ی خۆی که له‌پشتیتی ، بۆیه خوی تعالی له‌نایه‌تی هه‌رامکردندا ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ﴾ واته : ﴿ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمْ ﴾ وه‌ (هه‌رامه‌ بۆتان) هاوسه‌ری کوپه‌کانتان (بووک) ﴿ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ﴾ نه‌وانه‌ی که له‌پشتی خۆتانن(٣٩٠) ، هه‌روه‌ها خوی تعالی له‌م سوره‌ته‌دا ده‌فه‌رمیت ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ ﴾ [سورة الأحزاب : ٤٠] واته : محمد ﷺ باوکی هیچ یه‌که له‌پیاوه‌کانتان نی‌یه ، له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌شدا ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ﴾ [الأحزاب : ٤] واته ﴿ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ﴾

﴿ وَهَٰذَا نَبَأُ الْوَحْيِ الْأَوَّلِ ﴾ ﴿ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ﴾ ئەوە قسەى سەر زاره‌كى تانه (٣٩١)، كه وابوو تێپوانه له‌م به‌رگريکردنه له پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ و ، دورخستنه‌وه‌ى تانه‌ى تانه‌داران له‌و زاته پاكه . وبالله التوفيق .

به‌لى . پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ خێزانەکانى خۆشده‌ويست و ، له‌هه‌مووشيان به‌لايه‌وه خۆشه‌ويستر (عائشة) بوو ، خۆشه‌ويستى هه‌يچ كه‌سيكيش به‌لايه‌وه نه‌ده‌گه‌شته خۆشه‌ويستى (عائشة) جگه له خۆشه‌ويستى خواى په‌روه‌ردگارى ، به‌لكو به (صحيح)ى له پێغه‌مبه‌رى خواوه ﷺ ده‌گيێنه‌وه فه‌رموويه‌تى : ((لو كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَاكَرَ خَلِيلًا)) ، وفي لفظ : وَإِنَّ صَاحِبَكُمْ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ (٣٩٢) واته : ((ئەگه‌ر من له خه‌لكى سەر زه‌مىن خۆشه‌ويستىكم هه‌لبێژدارايه (أبوبكر)م به خۆشه‌ويستى خۆم ده‌کرد)) ، له‌بێژه‌يه‌كى تریشدا هاتووه : به‌پاستى هاوڕێكه‌تان خۆشه‌ويستى ره‌حمانه .

به‌شێك :

له‌ پاستیدا دلائيك گيرۆده‌ى خۆشويستنى وێنه‌و پوخسار ده‌بن ، كه له خۆشه‌ويستى خواى تعالى بۆش و به‌تال بن ، ئەوانه‌ى پووێ لێوه‌رده‌گيێن و ، به‌شتى تر جیگه‌ى پێ ده‌كه‌نه‌وه ، چونكه ئەگه‌ر دل پێبوو له خۆشه‌ويستى خواو تامه‌رزوى چاوپێكه‌وتنى بوو ، ئەوا نه‌خۆشى خۆشويستنى وێنه‌و پوخسارى لى دۆرده‌خاته‌وه ، بۆيه خواى تعالى سه‌باره‌ت به (يوسف) پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رميێت : ﴿ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴾ [يوسف : ٢٤] واته : ﴿ كَذَلِكَ ﴾ ئا به‌و جۆره (به‌لگه‌مان نيشانى يوسف دا) ﴿ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ﴾ بۆ ئەوه‌ى خراپه‌و داوێن پيىسى لى دوربخه‌ينه‌وه ﴿ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴾ چونكه به‌پاستى ئەو (يوسف) له‌به‌نده‌ پاك و هه‌لبێژدارده‌كانى

٣٩١ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ى ته‌فسىرى قورئان .

٣٩٢ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٧ / ١٥) ، ومسلم (٢٣٨٣) .

نیمه^(۳۹۳)، له م ئایه ته دا پوون ده بیته وه که دلسۆزی و هه لېژێردراوی هۆکارێک بوون بۆ دورخستنه وهی خۆشه ویستی و ، ئه و خه راپه و کرده وه ناجۆرانه ی که به روبوم و نه نجامین له (یوسف) پیغه مبه ر _ علیه السلام _ ، بۆیه وازلێهێنانی هۆکار وازلێهێنانی مایه ی هۆکه شه ، که سانێکی پێشین گوتیانه : خۆشه ویستی جولانه وهی دلێکی بۆش و به تاله ، واته له خۆشه ویسته که ی زیاتر هیچی دیکه ی تیدا نی یه . خوی تعالی ده فهرمیت : ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ قَارِعًا﴾ [القصص : ۱۰] واته : جا دلی دایکی موسا خالی بوو (له هه موو شتیگ جگه له منداله که ی) ^(۳۹۴) واته : خالی بوو له هه موو شتیگ جگه له موسی چونکه له راده به دهر خۆشیده ویست و ، دلێشی ژۆر پێوه ی په یوه ندبوو .

خۆشه ویستیش له دوو شت پێکهاتوه : به چاک زانینی خۆشویستراو و ، سووربوون له سه ر پێگه شتنی ، بۆیه هه رکات دانه یه کیان نه ما خۆشه ویسته که ش نامینیت ، نه خۆشی خۆشویستن ژۆرێک له ئاقل و ژیرانی ماندووکردو ، که سانێکیشیان تیایدا دواون ، به لام قسه کانیا وازی لێده هێنریت بۆ شتی پاستر .

ده لێین _ ابن القيم _ حیکمه ت و دانایی خوی تعالی له دروستکراوان و کاروباریدا جێگیربووه له سه ر بنچینه ی سازان و پێکهاتن له نیوان هاوشیوه کاند ، هه موو شتیکیش بۆ لای گونجای خۆی و بۆلای پێکه وه هه لکراوی خۆی راکیش ده بی و ، پووی تی ده کات “ وه کو خویه کی سروشتی ، وه له جیاوازو له یه ک نه چووی خۆی هه لدیت ، تا ئه و ئاسته ی خۆی لی دور ده خاته وه “ وه کو خۆیه کی سروشتی .

بۆیه نه یتنی تێکه لبوون و په یوه ندی کردن به یه که وه له جیهانی به رزو خواروشدا ، له پاستیدا ده گه رپته وه بۆ سی شت : گونجای و پێکهاتن و وه کیه کبوون .

^{۳۹۳} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۳۹۴} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

نهیانی جیاوازی و جیاپوونه‌وه‌ش ، له پاستیدا ده‌گه‌پێته‌وه بۆ سێ شت : نه‌گوجاوی و پێکنه‌هاتن و وه‌کیه‌کنه‌بوون .

که‌وابو له سه‌ر ئهم بنچینه‌نه به‌دیهاتن و کاروبار به‌پێوه‌ده‌چیت ، بۆیه هاوچه‌شن هه‌واداری هاوچه‌شنی خۆیه‌تی و ، ده‌گه‌پێته‌وه بۆ لای ، دریش له‌ دژه‌که‌ی هه‌لدیت و ، خۆی لێ‌ دۆرده‌خاته‌وه ، خوای ته‌عالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ﴾ [الأعراف : ۱۸۹] واته : ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ ﴾ (خوا) ئه‌و زاته‌یه که ئێوه‌ی دروست کردوه ﴿ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ﴾ له‌یه‌ک که‌س (که‌ ئاده‌مه) ﴿ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا ﴾ هه‌ر له‌ خۆی هاوسه‌ری به‌دیهینا ﴿ لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ﴾ تا لای به‌سه‌یتته‌وه (ئارام بگرێ) (٣٩٥) ، لێ‌ره‌دا خوای ته‌عالی هۆی هه‌سانه‌وه‌و ئارامگرینی پیاوی لای خێزانه‌که‌ی که‌ پاندۆته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که له‌ جۆره‌چه‌شن و گه‌وه‌ری خۆیه‌تی ، بۆیه هه‌سانه‌وه‌ی پیاو لای خێزانه‌که‌ی _ که‌ بریتیه له‌ خۆشه‌ویستی _ ده‌گه‌پێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ چه‌شنی خۆیه‌تی ، ئه‌مه به‌لگه‌یه که هۆی هه‌سانه‌وه به‌ جوانی و ینه‌و پوخسارنی یه ، هه‌روه‌ها به‌ مه‌به‌ست و ویست و ، خولقاندن و پێنمویش نی یه ، ئه‌گه‌رچی هه‌موو ئه‌وانه له‌ هۆکاره‌کانی هه‌سانه‌وه‌و خۆشه‌ویستین .

پێنه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اِتْتَلَفَ ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اِخْتَلَفَ)) .

واته : ((پوچه‌کان سه‌ریازی پاهێنراون ، ئه‌وانه‌یان هاوپه‌وشت و هاویرین پێکه‌وه ده‌گونجین و ، ئه‌وانه‌شیان سروشت و بیرویاوه‌ریان جیاوازه له‌یه‌ک دۆور ده‌که‌ونه‌وه)) .

وَفِي " مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ " وَغَيْرِهِ فِي سَبَبِ هَذَا الْحَدِيثِ : أَنَّ امْرَأَةً بِمَكَّةَ كَانَتْ تُضْحِكُ النَّاسَ ، فَجَاءَتْ إِلَى الْمَدِينَةِ ، فَتَرَلَّتْ عَلَى امْرَأَةٍ تُضْحِكُ النَّاسَ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ

مُجْتَدَّةُ الْحَدِيثِ^(٣٦)) واتە : له (مسند)ی ئیمامی (أحمد) و هیتیشدا هۆی گوتنی ئەم
 فرمودەیه هاتوووە کەوا : ژێتیک له مەککە خەلکی پێدەکەنان ، ئەوەبوو چوووە مەدینەو ، له
 مالتی ژێتیک دابەزی کە ئەمیش دیسان خەلکی پێدەکەنان ، بۆیە پێغەمبەری خوا ﷺ فرموی
 : پوچەکان سەریازی پاهێنراون ... فرمودە کە .

شەریعەتی خۆای تعالی جیگیر بوووە لەسەر ئەوێ کە شوکمی شتێک وەکو شوکمی
 هاوشیووەکەیت ، شەرەکەشی دابەش ناکرێتە سەر دوو لیکچوداو هەریەکیان شوکمی
 تاییەتی هەبێت ، هەرەها شەرەکەشی کۆناکرێتەووە له نێوان دوو هاودژداو هەردوکیان یەک
 شوکمیان هەبێت ، هەرکەس بۆچونێکی تری لەمە جیاوازتری هەبێ ، ئەوا دەگەرێتەووە بۆ
 ئەوێ کە زانیانی بەرامبەر بە شەریعەتی خۆای تعالی کەمە ، یاخود کەمترخەمە بەرامبەر بە
 زانیانی لەیەکچوون و جیاوازی ، یاخود شتگەلیک دەداتە پال شەریعەت کە فەرمانی خۆای
 تعالی لەسەر نی یە ، بەلکو لە بیروپای هەندێ پیاوانە . بە دانایی و دادپەرەری پەرەردگار
 بەدیهێنان و شەریعەتەکی دەرکەوت ، بە دادپەرەری و کێشی ووردی پەرەردگار
 بەدیهێنان و شەریعەتەکی چەسپاواست بۆوە ، کە بریتیه له یەکسانکردن و پێککردنەووە له
 نێوان دوو لەیەکچوو ، وە جیاکردنەووە له نێوان دوو جیاوازا .

ئەمەش کە له دنیادا چەسپاوه ، له پۆژی قیامەتیشدا هەر ئاوه‌هایه . خۆای تعالی
 دەفرمیت : ﴿ اَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ . مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى
 صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴾ [الصافات : ٢٢] واتە ﴿ اَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ ﴾ (خوا به
 فریشتەکان دەفرموی) ئەوانە ی ستمیان کرد کۆیان بکەنەووە له گەل هاورێ کانیان (هاورێنەکانیان)
 ﴿ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴾ له گەل ئەوانە ی دەیانپەرستن ﴿ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ جگە له

^{٣٦} _ صحیح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٩٥ ، ٢٥٢٧) ، والبخاري في الأدب المفرد (٩٠١) ، ومسلم (٨ / ٤١)

كلهم من حديث أبي صالح عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

خو ﴿ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴾ ئە نجا رێگای دۆزهخیان نیشان دەن (٢٩٧) ، پێشهوا (عمر) ی کورپی (خطاب) _ خوای لێ پازی بێت _ و پاش ئەویش پێشهوا (أحمد) ی کورپی (حنبل) _ به پرەحمەتی خوا بێت _ دەربارە ی گوشتاری خوای تعالی ﴿ وَأَزْوَاجَهُمْ ﴾ فەرموویانە : واتە : هاووینە و لیکچووەکان .

خوای تعالی دەفەرمێت : ﴿ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴾ [التکویر : ٧] واتە : ساتیک کە هەر خاوەن کارێک جووتکرایەو لە گەڵ هاووینە و لیکچووی خۆیدا ، وەکو جووتکردنی دوو کەسی خۆشەویست لەبەر خوای تعالی لە بەهەشتدا ، جووتکردنی دوو خۆشەویستی ملکەچی شەیتان لە دۆزهخدا ، چونکە هەر کەسیک لە گەڵ ئەو کەسەدا یە کە خۆشی دەوێ ، بیهوێ یاخود نەیهوێ ، وفي مستدرک الحاكم وغيره عن النبي ﷺ : ((لَا يُحِبُّ الْمَرْءُ قَوْمًا إِلَّا حُسْرَ مَعَهُمْ)) (٢٩٨) واتە : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی : ((هەرکەس قەومیکی خوشویست بەدڵنیایی لە گەڵیاندا کۆدەکرێتەو)) .

خۆشەویستی چەند جورێکە و چاکترین و بەرپزترینیان : خۆشەویستیە لە بەر خواو بۆ خوا ، لێره دا پێویستە مرۆف ئەوانە ی خۆشبویت کە خوای تعالی خۆشی دەوێن و ، هەر وەها پێویستە مرۆف خواو پیغەمبەرە کەشی خۆشبویت .

دیشان : خۆشویستنی رێکەوتن لەسەر رێگە یەک ، یا ئاینێک ، یا رێباوەرێک ، یا رێبازێک ، یا خزمایەتیەک ، یا پێشه سازیەک ، یا هەر مەبەستیکی تر .

دیشان : خۆشەویستیەک بۆ دەستکەوتنی بەرژەوێ و سودێک لە کەسی خۆشویستراو ، یا لە پلە و پایە کە ی ، یا لە مال و سامانە کە ی ، یاخود لە فێرکردن و پێنمایە کە ی ، یا بۆ

٢٩٧ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تەفسیری قورئان .

٢٩٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٥ ، ١٦٠) ، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٣٠٣٧)

به دهسته یانی خوشی و ئاره زوویه ، ئه مانه خوشه ویستی کاتین و نامینن به نه مانی ئه و
هۆکارانه ی دروستی کردوون ، دالنیابه ئه و کهسه ی بۆ کاریک خوشی دهوویی ، پشتت تی
دهکات و دورد هکه ویتته وه کاتی کاره که تهواوبی .

به لام خوشویستنی هاوشیویه ی و گونجاوی که له نیوان دوو خوشه ویستدا هیه ،
خوشویستنیکی بهرده وامه و له ناوناچیت “مه گهر کۆسپ و ته گهریه که لایبات ، خوشه ویستی
عیشق له م جۆره یه ، چونکه په سه ندردنیکی پوحانی و ، تیکه لبونیکه نه فسانیه و ، ئه و
گومان و دودلی و لاوازی و بیه یزی و داهیزراوی و سه رقالی و په شیویه ی له خوشویستنی
عیشقدا دا تووشی مرۆف ده بی له جۆره کانی دیکه ی خوشویستنه کاندای تووشی نابیت .

بۇ عیشق جار به جار له یه که لاوهیه :

ئه گهر گووترا : ئه گهر هۆکاری عیشق ئه و په یوه ندی و په یوه ستبوون و له یه کچوونه
پوحانیه بیت که باستان کرد ، که وابوو بۆ بهرده وام نابی له نیوان هه ردوو لادا ، به لکو به زۆری
ته ماشا ده که بیت ته نها له لایه ن ئه و که سه وه یه که تووشی عیشق بووه ، بۆیه ئه گهر هۆکاری
عیشق ئه و په یوه ندیه نه فسانیه و ئه و تیکه لبونیه پوحانیه بوایه ، ئه و خوشه ویستیه که ی
نیوانیان هاوبه ش و له هه ردوو لاوه ده بوو .

وه لام بۆ ئه مه : ئه وه یه که هۆکار جار به جار مایه و ئه نجامه که ی دواده که ویت له بهر
نه بوونی مه رجیک ، یاخود بوونی کۆسپ و ته گهریه که ، دواکه وتنی خوشویستنی له لایه نی
به رامبه ره وه ده گهر پیتته وه بۆ یه کی که له م سی هۆکارانه :

یه که م : زه ده یه که (علة) له خوشویستنه که دا ، وه خوشویستنیکی کاتیه و خویی نی یه ،
وه مه رج نیه مرۆف له خوشویستنی کاتیدا هاوبه شی هه بی ، به لکو پیده چی دورکه وتنه هه بی
له لایه ن که سی خوشویستراوه وه .

دووم : كۆسپىك له خودى كەسى عاشقدايه ، كە قەدەغەى كەسى خۆشويستراوى
بەرامبەر دەكات خۆشى بویت ، ئەو كۆسپە يا له خوو و پەشتیدايه ، يا له جەستە و دیمەن و
شیوەیدايه ، يا له پێبازیدايه ، يا له كرده وەیدايه هتد...

سییەم : كۆسپىك له كەسى خۆشويستراودايه و ناھيائيت ھاوبەشى كەسى عاشق بێت له
خۆشەويستى كەيدا ، ئەگەر ئەو كۆسپە نەبوايه وەكو ئەو خۆشى دەويست ، بۆيە ئەگەر ئەو
كۆسپانە نەمێنیت و ، خۆشەويستى كەش خۆبى بوو ، ئەوا بە دلنیاىى له ھەردوو لایەنەو
دەبێت .

ئەكەر كۆسپى خۆبەگەرەدانان و ئێرەى و ، سەرگەرەى و دوشمناىەتى له دللى
بێباوەراندانەبوايه ، بە دلنیاىى پێغەمبەرانیان له خودى خۆیان و كەس و كارو سەرەووت
سامانىش خۆشتر دەويست ، بۆيە كاتى ئەو كۆسپە له دللى دەست و پێوەندەكانیاندا نەبوو ،
بەلایانەو خۆشەويستى پێغەمبەرانیان له سەروى خۆشويستنى نەفس و كەسوکارو
سەرەوتیشەو بوو .

بەشيك سەبارەت بەوہى كە چارەسەرى عيشق بەوہ دەكریت كە عاشق خۆشەويستەكەى بخوازیت

مەبەستیش ئەوہیە : لەبەر ئەوہى عيشق نەخۆشیەكە له نەخۆشیەكان ، بۆيە قبولى
چارەسەرکردن دەكات و ، چەند جۆرىك چارەسەرىشى ھەيە ، كەوابوو ئەگەر كەسى عاشق
ھیچ رێگەيەكى بەدەستەو نەبێت بەدەر له دەستكەوتنى خۆشويستەكەى له ھەردوو لایەنى
شەرع و چارەنوسیەوہ ، ئەوہ _ دەستكەوتنى خۆشەويستەكەى _ چارەسەرى دەبێ ،
كما ثبت في الصحيحين من حديث ابن مسعود _ رضي الله عنه _ ، قال : قال رسول الله ﷺ))
يا معشرَ الشَّبابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ

وَجَاءَ))^(٣٩٩) واته : له (ابن مسعود) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووی : ((ئەى كۆمه لى لاوان ، هەركەس لە ئێوه توانای هەیه با ژن بهێنیت ، چونكه چاكترين هۆكارى چاو دانواندن و دلوین پارێزى یه ، هەركەسیش توانای نى یه ، با پۆژوو بگريت ، چونكه بۆى دەبێتە قەلقان)) . لیژەدا پێغه مبهرى خوا ﷺ پێگەى دوو چارەسەرى به عاشق پێشاندا : بنەپەتى _ ماره کردنى خۆشه و یست _ ، له برى _ پۆژوو گرتن _ . فەرمانیشی پێکرد بنەپەتیه که به کاریبێت ، که چارەسەریه که بۆ ئەم نهخۆشیه دانراوه ، بۆیه پێویسته وازی لیته هێنریت بۆ چارەسەریکی تر ، ئەگەر هەر پێگەیه که هه بوو بۆ به کارهێنانی .

وروى ابن ماجه في سننه عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((لَمْ نَرَ لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلَ النِّكَاحِ))^(٤٠٠) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووی : ((ههچ چارەسەریکی تر به چاک دانانیین بۆ دوو خۆشه و یست به دەر له زهواج کردن)) . ئەمە ئەو مانایه یه که خَوای تعالی ئاماژەى پێداوه _ پاش ئەوهی ژنانى حەلال کرىوه ، ئازادو که نيزه که ، له کاتى پێویستیدا _ به گوفتارى ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا﴾ [النساء : ٢٨] واته : ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا دهیه ویت ﴿أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ که ئەرکتان له سەر سووک بکات ﴿وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا﴾ چونكه ئادهمى به لاواز دروست کراوه^(٤٠١) . لەم شوێنەدا خَوای تعالی باسی سووکردنەوه دهکات ، وه هه وال دان به لاوازی موقوف له ئایه ته که دا په نجه پاده کیشیت بۆ لاوازی بهرگه نه گرتنى بهرامبەر بهم شه هوهت و ئاره زوو ، وه خَوای تعالی ئەوهی بۆ سووکردونه ته وه به حەلال کردنى ژنان

^{٣٩٩} _ صحیح : تقدم تخريجه .

^{٤٠٠} _ صحیح : تقدم تخريجه .

^{٤٠١} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوختهی تهفسیری قورئان .

دوو یا سێ یا چوار ، پێگه‌شی داوه بچێته لای به‌نده‌و كه‌نیزه‌كه‌كانی خۆی ، پاشان پێگه‌شی پێدا نه‌گه‌ر پێویست بوو كه‌نیزه‌ك بخوازێت وه‌كو چاره‌سه‌ریه‌ك بۆ نه‌م شه‌هوت و ئاره‌زووه‌و ، بۆ سووكردنه‌وه‌ی نه‌م خوه‌و لاوازه‌و ، وه‌كو به‌زه‌یی پیداها‌تانه‌وه‌ش .

به‌شێك :

نه‌گه‌ر هه‌یچ پێگه‌یه‌كیش به‌دینه‌كرا بۆ نه‌وه‌ی كه‌سی عاشق به‌ خۆشه‌ویسته‌كه‌ی شادبێته‌وه وه‌كو چاره‌نووس یاخود وه‌كو شه‌رع ، یاخود لێی قه‌ده‌غه‌كرا بێت له‌هه‌ردوو لاره‌و ، نه‌وا نه‌خۆشیه‌كه‌ی بێ ده‌رمانه‌و ، گرنگ‌ترین چاره‌سه‌ره‌كانیشی ، بریتیه‌ له‌وه‌ی نه‌فسی خۆی ئاگادار‌كاته‌وه به‌وه‌ی هیوا‌ی لێ بپێت ، چونكه‌ نه‌فس هه‌ركات بێتومێد بوو له‌ شتێك ، ده‌حه‌وێته‌وه‌و ، چیت ئاوێ لێ ناداته‌وه ، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل نا‌ئومێدیشدا عیشق‌ه‌كه‌ی هه‌ر به‌رده‌وام بوو ، نه‌وا خوو و په‌وشتی نه‌و كه‌سه‌ تووشی چه‌وت‌په‌ویه‌كه‌ی توند بووه ، بۆیه پێویسته‌ بپه‌وێت به‌ چاره‌سه‌ری‌كه‌ی تر ، كه‌ بریتیه‌ له‌ چاره‌سه‌ركردنی نه‌قلی خۆی ، چونكه‌ ده‌بێ بزانی په‌یوه‌سبوونی دل به‌شتێكه‌وه كه‌ هیوا‌ی ده‌ستكه‌وتنی ناكرێت جو‌ریكه‌ له‌ شیتێ و ، خاوه‌نه‌كه‌شی وه‌كو كه‌سێكه‌ عاشقی خو‌ر بێ و ، پو‌حیی حه‌زی به‌وه‌بێ كه‌ بۆلای ب‌ل‌ندبێته‌وه‌و ، له‌ گه‌لیدا له‌ سه‌ر خولگه‌كه‌ی بسو‌پێته‌وه ، نه‌م كه‌سه‌ به‌لای تێك‌پرای ئاقل و ژیرانه‌وه‌ شیت‌ه‌و ، له‌ كۆمه‌لی نه‌واندا حیسابی بۆ كراوه .

نه‌گه‌ر پێگه‌شتنیشی نه‌گونجایی وه‌كو شه‌رع نه‌ك چاره‌نووس ، چاره‌سه‌ره‌كه‌ی بریتیه له‌وه‌ی ده‌بێ وه‌كو نه‌گونجایی چاره‌نووسی ته‌ماشای بكات ، چونكه‌ شتێك كه‌ خوا‌ی تعالی مۆله‌تی نه‌دای ، چاره‌سه‌ركردنی م‌ر‌ؤف و پ‌ز‌گاری‌بوونی ته‌نها لێ دوركه‌وتنه‌وه‌یه‌تی ، كه‌وابوو با نه‌فسی خۆی ئاگادار بكاته‌وه ، كه‌وا نه‌بووه‌و قه‌ده‌غه‌كراوه‌و ، هه‌یچ پێگه‌یه‌كه‌ی پێگه‌شتنی نی یه‌و ، وه‌كو تێك‌پرای مه‌حاله‌كانی دیکه‌یه ، وه‌ نه‌گه‌ر نه‌فسی ئازاوه‌گی‌پ‌ی هه‌ر لێی دورنه‌كه‌وته‌وه ، با وازی لێ ب‌ن‌ن‌یت له‌به‌ر یه‌كێك له‌م دوو شتانه ، یه‌كه‌م : یا له‌ ترساندا ، وه یا له‌ ده‌ستدانی خۆشه‌ویستی‌كه‌ی دیکه‌ كه‌ زۆر به‌لایه‌وه‌ خۆشه‌ویسته‌و ، به‌سو‌د‌تره‌و ،

خێردارتریشه ، چێژو پی شادومانوونیشی بهردهوامتره ، چونكه كهسى ئاقل و ژیر ههركات بهراوردی كرد له نێوان دهستكهوتنى خۆشهويستێكى خێرا نهماوبه لهدهستدانى خۆشهويستێك لهو گهورهترو ، بهردهوامترو ، بهسودترو ، بهچێژترو به پێچهوانهشهوه ، يهكسهه جياوازی ههردوكيانى بۆ دهردهكهوێت ، بۆيه ههركيز چێژی بهردهوام كه ههچ مهترسيهكى تێدا نى يه مهگۆرپوه به چێژی ساتێك ، كه پاشان بۆ نازار دهگۆرپیت ، حهقيقهتهكهشى تهنها خهونى كهسێكى نووستووه ، يا ئهندیشهيهكهو جێگير نابێ ، بۆيه چێژ دهچیت و ، ئهجام دهمنیت ، شههوت و ئارهزووش نامینێن و ، بهدبختی دهمنیت .

دوهم : پرودانى خراپهيهكى نهويستراو كه زۆر بهلايهوه قورستر دهبێ بهبهراوردی لهدهستدانى ئهم خۆشهويسته ، ، ياخود ههردوو شتهكهى بۆ كۆدهبێتهوه ، مهبهستم _ ابن القيم _ : لهدهستدانى شتێكى خۆشهويستر بهبهراوردی لهدهستدانى ئهم خۆشهويستهى ، وه پرودانى بهلايهكى حهز پێ نهبووى زۆر ئهستم تر بهبهراوردی لهدهستدانى ئهم خۆشهويستهى ، بۆيه ئهگهردنیابوو كه بهدهستكهوتنى ئهم خۆشهويسته ئهو دوو شتهى تووش دهبێ ، بهلايهوه ئاسان دهبێ وازی لى بهینیت ، واش دهبینیت كه ئارامگرتنى بهرامبهربه لهدهستدانى خۆشهويستهكهى ئاسانتره بهبهراوردی تووشبوونی بهو دوو شتهى سههروه ، چونكه ئهقل و ئاین و ، جوامیری و پیاوهتیهكهى ، فهرمى پێدهكات بهرگهى زیانى كهه بگرت _ كه خێرا دهشگۆرپیت بۆ چێژو خۆشى و شادومانى _ له پێناو دوورخستنهوهى ئهو دوو زیانه گهورهیهدا . بهلام نهفامیهكهى ، ئارهزووهكهى ، ستهمكاریهكهى ، ههلهشهیهكهى ، سووكیهكهى فهرمى پێدهكات به پهسهندیتى ئهم خۆشهويسته بهپهلهیه ، وه بهو كهه و كۆپهوه كه تیایدا به ، وه له گهڵ ئهوهى كه بهسهريدا دههینیت . پارێزراویش ئهو كهسهیه كه خواى تعالى دهپارێزیت .

ئهگه نهفسى ئهم دهرمانهى قبول نهبوو ، گوێدێریشى نهكرد بۆ ئهم چارهسههه ، با تهماشای ئهو خراپه خێراو دهست وېردانه بكات كه شههوت و ئارهزوو بهسهريدا دینیت و ،

ئەو بەرزەوەندیانەى كە لىى قەدەغە دەكات ، چونكە لە ھەموو شتێك زیاتر خراپەكانى دۇنيا بۆ مۆۆ نامادەكات و ، گەورەترین ھۆكارىشە بۆ پەكخستنى بەرزەوەندیەكانى ، چونكە ناھىلێت بەندە بەتەواوى ھۆش و ھەست و ژىرى بەكارىنێت كە كارى پى پادەپەرنێت و ، بەرزەوەندیەكانى پى پاست دەكاتەوہ .

ئەگەر نەفسى ئەم دەرمانەشى قبول نەبوو ، با خراپى ھەر گوتەو كردارو شتێكى تری خۆشەويستەكەى بىرخۆى بێنیتەوہو ، ئەوانەش كە واى لێدەكات خۆى لى بەدورىگرت ، چونكە ئەگەر بەدوايدا بگەرێت و تەماشای بكات ، دەبىنێت چەندەھا ئەوئەندەى ئەو خوو پەوشتە چاك و باشانەى كە واى لێكربوہ خۆشى بویت ، سەبارەت بەوھش لى شاراوہىە با لە درلوسیكانى بپرسیت ، چونكە وەكو چۆن خوو پەوشتى چاك و یاش ھۆكارى خۆشەويستى و ويستەنە ، ئاوہاش ناتەواوى و كەم و كوپى ھۆكارى پق لێونەوہو دووریونەوہىە ، با بەراوردیكى نىوان ھەردوو شتەكە بكات و ، ئەوہى خۆشبویت كە پىش دەكەوێت و نزىكترین دەروازەشە بۆ ئەو ، با لەو كەسانە نەبێت كە پەتگىكى جوانى بەسەر جەستەى كە بەلەكى گولەوہ فریوى دابیت ، با چاوہەكانى جوانى دىمەن تىپەرنێت بۆ خراپى كردەوہ ، با لە پردى جوانى دىمەن بپریتەوہ بۆ ئەو خراپانەى كە دل ھەوالى پێداوہ .

ئەگەر تىكراپى ئەم دەرمانانە بىتوانابوون لە چارەسەركردندا ، ھىچ پێگەى كى تری نابیت جگە لەوہى پەنا بۆ ئەو زاتە بەریت كە وەلامى كەسى ناچارو بێدەرەتان دەداتەوہ ، با خۆى فریداتە پىش دەستى و لەبەر دەرگاكدەیدا ، پەناى بۆ بەریت ، لى بپارێتەوہ ، بەكەساسى ، بە زەبوونى ، بە ملكەچى ، ھەركاتێك ئەوہى بۆ پەخسا ، ئەوا لە دەروازەى سەر كەوتنى دلوہ ، با ئىتر پاك بى و دەستەلگرت و خۆى لە گوتەو كردارى نەگونجاو و نەشیاو بپاريزێت و ، شىعرى دلدارى بۆ یادكردنەوہى خۆشەويست نەلێت و ، لە نىو خەلكیدا ناوى نەزىنێت و ، تووشى زىانى نەكات ، چونكە دەبى بە ستەمكارىكى شەپفرۆش .

با فریونه خوات به و فرموده (موضوع) ی که دراوته پال پیغمبه‌ری خوا ﷺ که وا (سُود) ی کوپی (سعید) هه‌ستاو به گێرانه‌وه‌ی ، له (عليّ) کوپی (مُسهر) هوه ، له (أبي يحيى) ی کوپی (القَتَات) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی ویاپیشی پازی بیّت _ له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ ، هه‌روه‌ها (أبي مسهر) هه‌ستاو به گێرانه‌وه‌ی ، له (هشام) ی کوپی (عروة) هوه ، له بابیه‌وه ، له (عائشة) هوه _ خوا ی لای پازی بیّت _ ، له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ ، هه‌روه‌ها (الزُّبیر) ی کوپی (بَكَّار) هه‌ستاو به گێرانه‌وه‌ی ، له (عبدالمك) ی کوپی (عبدالعزیز) ی کوپی (الماجشُون) هوه ، له (عبدالعزیز) ی کوپی (أبي حازم) هوه ، له (ابن أبي نجیح) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی ویاپیشی پازی بیّت _ که‌وا پیغمبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی : ((مَنْ عَشِقَ ، فَعَفَّ ، فَمَاتَ فَهُوَ شَهِيدٌ فِي رِوَايَةٍ : مَنْ عَشِقَ وَكُتِمَ وَعَفَّ وَصَبَرَ ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ، وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ)) واته : ((هه‌رکس خۆشه‌ویستی بکات و ، له کردارو گوفتاری نه‌شیاو خۆی گرته‌وه ، نه‌گه‌ر بمړیت به‌شه‌هید له‌قه‌له‌م ده‌دریّت ، له (ریوایه) تیککی تریشدا : هه‌رکس خۆشه‌ویستی کردو نه‌یینی پاراست و له کرداری نه‌شیاو خۆی پاراست و ئارامی گرت ، خوا ی تعالی لای ده‌بوریت و ، ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه)) . ئه‌م فرموده‌یه به (صحیح) ی له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ (ریوایه) ت نه‌کراوه ، ناگونجیّت له فرمایشته‌کانی ئه‌و بیّت ، چونکه شه‌هیدبون پله‌یه‌کی به‌رزه لای خوا ی په‌روه‌ردگار ، جووتکراوه له گه‌ل پله‌ی (الصدیقیة) دا^(٤٠٢) ، کرده‌وه‌و باروحالی هه‌یه ، که مه‌رجن بۆ ده‌ستکه‌وتنی ، دوو جوّره : گشتی و تاییهت .

تاییهت : شه‌هیدبوونه له پێناوی خوا دا .

^{٤٠٢} _ الصدیقیة : به‌رزترین پله‌کانی پاسگویه و بریتیه له شیوه‌ی ته‌واوی بیکه‌موکوپێ گویدێری و ملکه‌چی بۆ پیغمبه‌ر له گه‌ل شیوه‌ی ته‌واوی بیکه‌موکوپێ دلسۆزی بۆ په‌یامنێر ، بپوانه : التفسیر القيم لأبن القيم ، وه‌رگێر

گشتی : پێنجن و له فرموده یه کی (صحیح) دا باسکراون و عیشق یه کێکیان نی یه .
 عیشق هاوبهش پهیدا کردنه له خۆشهویستی (شرك المحبة)^(٢) ، دل خالی دهبی له خوای
 تعالی ، دهیکا به هی یه کێکی دیکه ، بۆیه خۆشویستی یه کێکی دیکه جگه له خوای تعالی
 پلهی شه هادهتی پی به دهست بهیتریت ، نه مه شتیکی مه حاله ، چونکه عیشق به جوریک دل
 تیک ده دات که له هه موو تیکدانیک تر خراپتره ، به لکو مهی و شه رابی پوحو و سه رخۆشی
 دهکات ، له یاد کردنه وهو خۆشویستی خوای تعالی و ، چیژ وه رگرتن له پازونیازی و (المناجاة
) ، پی شادومان بوونی دوری ده خاته وه ، وادهکات دل به ندایه تی یه کێکی دیکه جگه له
 خوای تعالی بکات ، چونکه دلی عاشق به ندایه تی خۆشهویسته که ی دهکات ، به لکو عیشق
 ناو کووکی به ندایه تی ، شیوه ی ته وای بی که مو کوپی سه رشوپی و ، خۆشویستن و ، ملکه چی
 و به گه وره دانانه ، باشه نه و دلهی به ندایه تی بۆ یه کێکی دیکه جگه له په ره ر دگار دهکات ،
 چۆن پلهی به ریزانی یه کتاپه رستان و داناو زانو ، وهلی یه تاییه تی هه کانی خوای پی به دهست
 بهیتریت ، بۆیه نه گه ر (إسناد) ی نه م فرموده وه کو پوژ بوایه ، ته نها هه له و خه یال و
 نه ندیشه ده بوو ، هه رگیز له هه ی فرموده یه کی (صحیح) دا ووشه ی عیشق له پیغه مبه ری
 خواوه ﷺ جیگیر نه بووه .

پاشان عیشق هه رام و ، هه لالی هه یه ، که و ابو مرؤف نابی گومانی و به ریت که
 پیغه مبه ری خوا ﷺ حوکم به سه ره موو عاشقی که ده دا به شه هید بوون نه گه ر نهی نی پاراست

^{٢٣} _ هاوهل پهیدا کردنی خۆشهویستی (شرك المحبة) : واته له گه ل خوای په ره ر دگار دا یه کێکی تری
 خۆشبویت وه کو خۆشویستی بۆ خوای تعالی یا له و توندترو زیاتر ، نه مه هه ول پهیدا کردنی گه وره یه ، خوای
 تعالی له م باره وه ده فرمیت : [وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ
 ﴿البقرة: ١٦٥﴾] واته : ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ ﴾ وه کهسانی و هه یه له خه لکی ﴿ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا ﴾ که
 هاوبه شی نۆر بۆ خوا پهیدا ده که ن ﴿ يُحِبُّوهُمْ ﴾ خوشیان ده وین ﴿ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ وه کو خۆشهویستی
 نیمانداران بۆ (خوا ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾ به لام نه وانه ی به وایان هه ناوه نۆر زیاتر خوایان خۆش ده ویت
 _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان ، به وانه : الإعلام بتوضیح نوقض الإسلام ، وه رگێر .

و له کرداری نه شیواو خوی پاراست و ئارامی گرت ، بۆیه نابیی بیروباوه پت وابی که هرکس ژنیکی خوشویست ، یاخود عیشقی لاره موو دهرنه هاتوووه کان بوو ، یاخود عاشقی ژنانی داوین پیس بوو ، بهر عیشقه پلهی شه هاده تی دهستگیر ده بیی ، چونکه پیچه وانه ی زانراوه به لگه نه ویسته کانی ئاینه .

له بهر ئه وهی عیشق نه خوشیه که له نه خوشیه کان و خوای تعالی درمانی بۆ داناوه له ههردوو لایه نی شهرعی و چاره نویسه وه ، بۆیه خۆچاره سه رکردن له نه خوشی عیشق یا (واجب) ه نه گهر عیشقه که حه رام بیی ، وه یاخود (مُسْتَحَب) ه واته سوونه ته .

نه گهر ته ماشایه کی ئه وه نه خوشی و به لایانه بکهیت که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ حوکی به سه ر تووشبووانیدا داوه به شه هیدی ، ده بینیت له وه نه خوشیانه یه که چاره سه ری نی یه وه کو تووشبووانی چاره وقله و ، نه خوشیه کانی سک و ، شییتی و ، سووتاوی ، خنکاوی و ، مردنی ژن به سه ر مندا له وه ، چونکه به لگه لی که له لایه ن خوای په ره ردگاره وه و به نده هه یچ دهستیکی له بونیدا نی یه و ، چاره سه ری نی یه ، هۆکاره کانی دروستبویشی حه رام نی یه ، وه ناشبیی به هۆی تی کدانی دل و ، په رستنی شتی دیکه ی جگه له خوای تعالی ، وه کو ئه وهی عیشق دروستی ده کات . نه گهر هه موو ئه مانه ی سه ره وهی به لاره به سه نه بوو بۆ پۆچ کردنه وهی ئه م فه رموو ده و گه رانه وهی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ با چاولیکه ری زانایانی فه رموو ده ناس بکات ، ئه وانه ی شاره زان به فه رموو ده و زه ده کانی (علله) ، ئه و جا بۆی ئاشکه را ده بیی که هه رگیز پی شه وایه ک نه بووه شایه تی بۆ (صحیح) بوون ، یاخود (حسن) بوونی ئه م فه رموو ده یه بدات ، چونکه زانایان سه رزه نشت و نکۆلیان له (سُوید) کردوو سه باره ت به گێرانه وهی ئه م فه رموو ده یه و ، له بهر ئه مه ش به دروستکردنی به لای گه وره و مه زن تاو نباریان کردوو ، تا ئه و ئاسته ی هه ندیکیان غزا کردنی ئه م پیاوه یان به حه لال داناوه “ له بهر ئه م فه رموو ده یه . پی شه وا (أبو أحمد) ی کوپی (عَدِي) له (الکامل) دا فه رموو یه تی : ئه م فه رموو ده یه یه کی که له وانه ی سه رزه نشت و نکۆلی له (سُوید) کراوه به گێرانه وهی ،

ههروهه پێشهوا (البیهقی) یش فهرموویه تی : ئهم فهرمووده لهوانهیه که سه رزه نشت و نکۆلی له (سوید) دهکریت به گێرانه وهی ، ههروهه (أبوطاهر) له (الذخیره) دا هه مان شتی باسکردوه ، پێشهوا (الحاکم) یش له (تاریخ نیسابور) دا ئهم فهرمووده باس دهکات و دهفرمیت : من له م فهرموودهیه سه رم سوپرده میئی ، چونکه له کهسیکی تروه وه باس نه کراوه جگه له (سوید) ، که کهسیکی باوه پێکراوه ، پێشهوا (أبو الفرج) ی کوپی (الجوزی) له کتیی (الموضوعات) دا باسی کردوه ، (أبو الأزرق) یه که م جار له (سوید) هوه به رزی ده کرده وه بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ ، به لام له و باره وه سه رزه نشت کرا ، بۆیه ناوی پیغه مبه ری خوی ﷺ لابردو چیت له (ابن عباس) _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ تیپه پ نه ده بوو .

له و کاره ساتانه ی تهحه موول ناکریت ئه وهیه که ئهم فهرموودهیه بکریت به فهرمووده ی (هشام) ی کوپی (عروة) ، له بابیه وه ، له (عائشة) هوه _ خوی لی پازی بیت _ له پیغه مبه ری خواوه ﷺ . ئه وه ی که مترین شاره زای له فهرمووده و زه ده کانیدا هه بی ، هه رکی ز ئه مه تهحه موول ناکات ، ههروهه ناگونجیت له فهرمووده کانی (الماجشون) بیت ، له (ابن أبي حازم) هوه ، له (أبي نجیح) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ له پیغه مبه ری خواوه ﷺ ، ههروهه (موقوف) یشی له سه ر (ابن عباس) _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ پیویستی به تیپوانینه ، خه لکی (سوید) ی کوپی (سعید) یان به به لاو کاره ساتی گه وره تاوانبار کردوه ، ههروهه (یحیی) ی کوپی (معین) سه رزه نشتی (سوید) دهکات و دهفرمیت : کهسیکی نامه ردی درۆزه نه ، نه که ر ئه سپیک ورمیکم بوایه غه زام ده کرد ، پێشهوا (أحمد) ی کوپی (حنبل) دهفرمیت : (متروک الحدیث) ، پێشهوا (النسائی) دهفرمیت : (لیس بثقة) ، پێشهوا (البخاری) فهرموویه تی : کویریوو که سانی تر فهرمووده ی تریان پی دهگوته وه هی خۆی نه بوو ، پێشهوا (ابن حبان) فهرموویه تی : فهرمووده ی (المعضل) ی له که سانی باوه پێکراوه وه باس ده کرد ، بۆیه پیویسته فهرمووده کانی پشت گوئی بخریت .

چاکترین نهو گوftarانهش که ده‌بارهی (سُوید) گوتراره گوftاری (أبو حاتم الرازي) ه
 ه فره‌موویه‌تی : (إنه صدوق كثير التدليس) ، ه‌روه‌ها گوftاره‌که‌ی پیشه‌وا (الدَّارْقُطْنِيّ
 ه که فره‌موویه‌تی : که‌سیکی باوه‌پښکراوه به‌لام که به‌ته‌مه‌ن بوو پښده‌چی فره‌مووده‌ی
 یان بۆ باسکرده‌یه ه‌ندی (النکارة) ی تښدا بوايه ، که‌چی پښی پی دده‌ا . ته‌واوبوو .

وه پیشه‌وا (مسلم) یان عه‌بیدار ده‌کرد که ه‌له‌ده‌ستا به (تخریج) کردنی فره‌مووده‌کانی (سُوید) ،
 نه‌وه‌ش حال وباری بوو ، به‌لام نیمامی (مسلم) نه‌و فره‌موودانه‌ی لی‌وه
 ه‌گیراپیه‌وه که که‌سانی تر (متابعة) یان کردبی و ، ته‌نهاش نه‌بو بیته‌وه له‌گیرانه‌ویداو ، وه
 رمووده‌یه‌کی (منکر) (شاذ) یش نه‌بیته به‌پښه‌وانه‌ی نه‌م فره‌مووده‌یه . والله أعلم .

به‌شیک : سه‌بارته به‌رښازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌پاراستنی ته‌ندروستیدا به‌خوږنخو‌شکردن :

بونی خو‌ش خو‌راکی پو‌حو ، پو‌حیش نه‌وه‌یه که ه‌موو هیزه‌کانی له‌سه‌ر سوار ده‌کړت ،
 یزه‌کانیش به‌بونی خو‌ش زیاد ده‌کن ، زو‌ریش به‌سووده بۆ می‌شک و دل و ، ه‌موو نه‌ندامه
 وه‌کیه‌کانی تر ، دل شادومان ده‌کات ، خو‌شی به‌نه‌فس ده‌دات و ، پو‌ح فراوان ده‌کات و ،
 سترین شته بۆ پو‌ح و ، له‌ه‌موو شتیکی‌ش بۆی له‌بارترو ، له‌نیوان نه‌و و پو‌حدا
 یوه‌ندیه‌کی نزیک ه‌یه ، له‌به‌ر ه‌موو نه‌و هو‌یانه‌ی سه‌ره‌وه بونی خو‌ش یه‌کک بوو له‌دو
 وشه‌ویسته‌که‌ی دنیا به‌لای پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ

وفي صحيح البخاري : أنه ﷺ كان لا يَرُدُّ الطَّيِّبَ (١).

واته : به‌پاستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بونی خو‌شی نه‌ده‌گه‌راندوه .

^١ _ صحيح : أخرجه البخاري (٣ / ٢٠٥) ، (٧ / ٢١١) عن عروة بن ثابت عن ثمامة عن أنس فذكره

وفي صحيح مسلم عنه ﷺ : ((من عَرَضَ عليه رِيحَانٌ ، فلا يَرُدُّهُ فَإِنَّهُ طَيِّبُ الرِّيحِ ، خَفِيفُ الْمَحْمَلِ))^(٤٠٥).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویەتی : ((ھەرکەس رەیحانە ی درایە ، با نە یگە پێننیتە وە چونکە بۆنی خۆشە و ، ھە لگرتنیشی سووکە)) .

وفي سنن أبي داود والنسائي ، عن أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ : ((مَنْ عَرَضَ عليه طَيِّبٌ ، فلا يَرُدُّهُ ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيِّبُ الرَّائِحَةِ))^(٤٠٦) .

واته : لە (أبي هريرة) ھوہ _ خۆی لى پازى بىت _ ، لە پیغه مبهری خواوہ ﷺ فەرموویەتی : ((ھەرکەس بۆنی خۆش درایە ، با نە یگە پێننیتە وە ، چونکە ھە لگرتنى سووکە و بۆنیشی خۆشە)) .

وفي مسند البزار : عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ ، نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ ، كَرِيمٌ يُحِبُّ الْكَرَمَ ، جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ ، فَتَنَظَّفُوا أَفْنَاءَكُمْ وَ سَاحَاتِكُمْ ، وَلَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ يَجْمَعُونَ الْأَكْبَابَ فِي دُورِهِمْ))^(٤٠٧).

واته لە (مسند بى) (البزار) ھا تووہ : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویەتی : خۆی تەالی چاکە و ھەزى بە بۆنی خۆشە ، پاکە و پاکی خۆش دەوی ، مېهرەبانە و مېهرەبانى خۆش دەوی ، بە خشن دەی و بە خشن دەی خۆش دەوی ، ھەوشە و گۆرە پانە کانتان پاک بکەنە وە ، خۆتان بە جۆلە کە کان مە چۆینن کە خۆل و خاشاکە کە یان لە پێگە کانیاندا کۆدە کەنە وە .

^{٤٠٥} _ صحيح : أخرجه مسلم (٧ / ٤٨) عن الأعرج عن أبي هريرة فذكره .

^{٤٠٦} _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٤١٧٢) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٦٣٩٣) .

^{٤٠٧} _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٢٨٠٠) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (١٦١٦) .

(ابن أبي شيبه) دهگيرتهوه : كهوا پيغه مبهري خوا ﷺ جوريك له بۆنى خوشى هه بوو
خوى پى بۆنخوش ده كرد .

وَصَحَّ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ لِلَّهِ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ ، وَإِنْ كَانَ
لَهُ طَيْبٌ أَنْ يَمَسَّ مِنْهُ))^(٤٠٨).

واته : پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تى : ((خواى تعالى مافى به سهر هه موو موسلماننكه وه
هه به كهوا له هه ر حوت پوژدا خوى بشوات و ، نه گهر بۆنى خوشيشى هه بوو خوى پى
بۆنخوش بكات)) .

بۆنى خوش چه ندين خاسيه تى تىدايه ، له وانه په ريه كان خوشيان دهوئى ، شه يتانه كان
لئى دورده كه ونه وه ، چونكه خوشترين شت به لايانه وه بۆنى ناخوشى به درپه ، پوچه
چاكه كان بۆنى خوشيان خوش دهوئى و ، پوچه پيسه كانيش بۆنه ناخوشه كانيان به لاوه
خوشه ، بۆيه هه موو پوحيك هه وادارى گونجاوى خويه تى ، ئافره تانى ناپاك بۆ پياوانى ناپاك
، پياوه پيسه كان بۆ ئافره ته پيسه كان ، ئافره ته پاكه كان بۆ پياوه پاكه كان ، وه پياوه
پاكه كان بۆ ئافره ته پاكه كان ، هه رچه ند نه م گوftarه بۆ پياوان و ئافره تانه ، به لام كرده وه و
گوftarه كان و ، خواردن و خواردنه وه كان و ، پۆشاك و بۆنه كانيش ده گريته وه ، يا به
گشتيتى گوftar (عموم لفظه) ، يا به گشتيتى ماناكه ي .

^{٤٠٨} _ صحيح : أخرجه البخاري (٢ / ٣) ، ومسلم (٣ / ٣) كلاهما عن عمرو بن سليم عن أبي سعيد الخدري .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پاراستنی ته ندروستی چاودا :

روی أبوداود في سننه : عن عبدالرحمن بن النُّعْمان بن معبد بن هُوْدَةَ الأنصاري ، عن أبيه ، عن جده _ رضي الله عنه _ ، أنَّ رسولَ الله ﷺ أَمَرَ بِالْإِثْمِدِ الْمُرْوَحِ عِنْدَ النَّوْمِ وَقَالَ : ((لِيَتَّقِهَ الصَّائِمُ)) (٤٩).

واته : له (عبدالرحمن) ی کوی (النُّعْمان) ی کوی (معبد) ی کوی (هُوْدَةَ الأنصاري) وه ، له بابیه وه _ له باپریه وه _ خوی لی پازی بیټ _ ده گپړته وه ده فهرمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی دا به به کارهینانی کلی بونځو شکر او به میسک له کاتی نووستنداو فهرمووی : ((با پوژوان خوی لی پاریزیت)) .

هه روه ها پېشه وا (ابن ماجة) له (سنن) هکه یداو که سانی تریش له (ابن عباس) وه _ خوا له خوی ویابیشی پازی بیټ _ ده گپړنه وه فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ کلدانیکی هه بوو چاوی پی ده رشت ، سی جار بو هه ر چاوځ .

وفي الترمذي : عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : كان رسول الله ﷺ إذا اكتحل يجعلُ في اليمنى ثلاثاً ، يبتدئ بها ، ويختم بها ، وفي اليسرى ثنتين (٤٠) .

٤٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٢٣٧٧) ، وضعفه الألباني في الإرواء (٩٣٦) .

٤١٠ _ صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٣٥٤) ، وعبد بن حيد (٥٧٣) ، وابن ماجة (٣٤٩٩) ، والترمذي (١٧٥٧) ،

(٢٠٤٨) ، وفي الشرائع (٤٩) ، (٥٠) كلهم عن طريق عباد بن منصور عن عكرمة عن ابن عباس .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بایبشی پازی بێت _ فەرموویه تی :
پێغه‌مبهری خوا ﷺ ئه‌گەر چاوی پره‌شتایه‌ سێ جار کلی ده‌کرده‌ چاوی پاستی ، له‌وه‌وه‌
ده‌ستی پێ ده‌کردو ، له‌ویشه‌وه‌ کوتایی پێ ده‌هێنا ، دوو جاریش بۆ چاوی چه‌پی .

وقد روی أبوداود عنه ﷺ : ((مَنْ اَكْتَحَلَ فُلُوتِرَ))^(٤١١).

واته : پێغه‌مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((هه‌رکس چاوی پره‌شت با تاك بیرپێژێت)) .

باشه‌ ئایا به‌ تاك پره‌شتن بۆ هه‌ردوو چاوه‌ ، سێ جار بۆ چاوی پاست و ، دوو جار بۆ چاوی
چه‌پ ، وه‌ چاوی پاست شایسته‌تر بێ به‌ ده‌ست پێکردن و پێشخستن ، یاخود به‌ تاك
پره‌شتنه‌که بۆ هه‌ر چاویکه‌ ، سێ جار بۆ چاوی پاست و ، سێ جاریش بۆ چاوی چه‌پ ، ئه‌مه‌
دوو گوفتاری نێمامی (أحمد) یه‌که‌سانی دیکه‌یه‌ .

کل ته‌ندروستی چاو ده‌پارێژێت ، ئه‌و نورو پوناکیه‌ی که‌ هۆکاری بینینه‌ به‌هێزی ده‌کات ،
پاکیان ده‌کاته‌وه‌ ، ماده‌ خراپه‌کان نه‌رم و نیاو ده‌کاته‌وه‌ ده‌یانکاته‌ ده‌ره‌وه‌ ، هه‌ندێ
جۆری کل جوانیه‌که‌ ده‌به‌خشێته‌ چاو ، کاتی نووستن سوودو چاکه‌کانی زیاتر ده‌بن ، چونکه‌
ئه‌گەر کل به‌کارهێنراو ، پاشان سره‌وتن و له‌ جوله‌که‌وتنی زیانبه‌خشی به‌دواوه‌بوو ،
سروش‌تیش کاری خۆی کرد ، ئه‌وا سویدیکی زیاتر به‌چاو ده‌به‌خشیت ، کلی (الإئمد) یش له‌و
باره‌وه‌ خاسیه‌تیکی تایبه‌تی تێدايه‌ .

وفي سنن ابن ماجه عن سالم ، عن أبيه يرفعه : ((عَلَيْكُمْ بِالْإئْمَدِ ، فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ ، وَيُنْبِتُ
الشَّعْرَ))^(٤١٢)

واته : له (سالم) هوه ، له‌ بابیه‌وه‌ له‌ پێغه‌مبهری خواوه‌ ﷺ فەرموویه تی : ((کلی)
بالإئمد) به‌کاربێنن ، چونکه‌ بینین به‌هێزو چاک ده‌کات و ، مووی برژاڤگ ده‌ده‌چێنێت)) .

^{٤١١} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٥) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (١٠٢٨) .

^{٤١٢} _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٩٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٠٥٦) .

وفي ((كتاب أبي نعيم)) : ((فَإِنَّهُ مَنْبَتَةٌ لِلشَّعْرِ مَذْهَبَةٌ لِلْقَذَى مَصْفَاةٌ لِلْبَصَرِ)) (٤١٣) .

واته له کتیبه کهی (أبي نعيم) يشدا بهم شیوه هاتووه : ((ده رهینه ری مووه ، لابه ری
پیپۆقه ، پا که ره وه ی چاوه)) .

وفي سنن ابن ماجه أيضاً : عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ يرفعه : ((خيرُ أكلِكم
الإِئِمِد ، يَجُلُو البَصَرَ ، وَيُنْبِت الشَّعْر)) (٤١٤) واته : (ابن عباس) _ خوا له خوی و بابیشی
پازی بیت _ له فه رموده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی : ((
خیرترین چاوپشتنانان به کلی (الإِئِمِد) ه ، چونکه چاوه به میز ده کات و ، مووی برژانگ
ده ده چی نی)) .

٤١٣ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الترغيب و الترهيب (٢١٠٦) .

٤١٤ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٩٧) ، و صححه الألباني في صحيح الجامع (٣٣٠٥) .

بهشی سی یه م

به شیک : له باسکردنی نه و دهرمان و خوراکه تاکانه دا که له زاری پیغه مبهری خواوه ﷺ پیمان گه شتوو مو ریزکراوه به پپی پیتته هیجائییه کان :

پیتی هه مزه (ا) :

ئهمد : به ردیکی کلی ره شه ، له (أصبهان) هوه دههینریت و ، له هه موو جوړه کانی دیکه ی چاکتره ، هه روه ها له پوژئاوا شه وه دههینریت ، چاکترینیشی نه وه یه که زوو وورد ده بی و ، وورده که شی تروسکه داره ، ناوه که شی نه رمولوسه و هیچ پیسیه کی تیدا نی یه .

میزاجی ساردی ووشکه و بۆ چاو به سووده و به هیزی دهکات ، ده ماره کانی به هیزو پته و دهکات ، ته ندروستی ده پاریزیت ، گوشتی زیادی نیو برینه کان ناهیلایت و ساریژی دهکاته وه ، پیسیه کانی پاک دهکاته وه ، به هیزی دهکات ، نه گهر له گهل هه تگونی ناوی پووندا (العسل المائي الرقيق) بکریته چاو سه ریئشه ناهیلایت ، نه گهر کوتراو تیکهل به هه ندی به زی نهرم و تازه (الشحوم الطرية) کراو ، شوینی سووتاوی تییه لسوینریت ، چینه ووشکه که ی به سه روه دروست نابیت پاش ساریژیوونه وه ی برینه که ، هه روه ها به سووده بۆ نه و بلق و تلوقانه ی به هوییه دروست ده بییت ، باشتیرین کله کانی چاوه به تاییه ت بۆ مروقه به ته مه نه کان و ، نه وانه ی چاویان لاواز بووه نه گهر که میک (المسك) ی تیکهل بکریت .

أُتْرَجَ^(٤١٥): ثَبِتَ فِي الصَّحِيحِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرَجَةِ، طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَرِيحُهَا طَيِّبٌ))^(٤١٦).

واته له فهرموودهیهکی (صحیح) دا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((نموونه ی ئه و بپواداره ی قورئان ده خوینیت ، وهکو نموونه ی (أُتْرَجَ) ه، تامی خوشه و ، بۆنیشی خوشه)).

(أُتْرَجَ) سوودیکی زۆری تیدایه ، له چوار شت پیکهاتوو ، تویکل ، ناوگهره ، ترشی ، تقو ، ههردانهیهکیان میزاجیکی تاییه تی هیه ، بۆیه تویکله کی گهرمی وشکه ، ناوگهره ی گهرمی تهپه ، ترشیه کی ساردی وشکه ، تقوه کی گهرمی وشکه .

له سوودهکانی تویکله کی : ئه گهر له نیو پۆشاکدا دابنریت ئه و قه دهغه ی مۆرانه ی لی دهکات ، بۆنه کی خراپی هه و ههروه ها درم چاک دهکات ، ئه گهر له دهمدا پاگیریت بۆنی خوش دهکات ، بای نیو سک شیی دهکاته وه ، ئه گهر بکریته نیو چیشته وه وهکو به هارات ، یارمه تی هه رسکردن ده دات ، دانه ری (القانون) ده لیت :

گوشرای تویکله کی ئه گهر بخوریته وه بۆ گهر زتنی مار به سووده ، وه تویکله کی وهکو دهرمانیک ده خریته سه ر برین ، سووتینرای تویکله کی تی هه لسیویه کی باشه بۆ نه خوشی به له کی . گوشتاره کانی ته و او بوو .

^{٤١٥} — أُتْرَجَ : درهختیکه له مزه مه نیه کان ، درژیکه ی ده گاته پینچ مه تر ، لق و گه لاکانی نه رمن ، گوله کانی سپیه و ، به ره کانی له لیمۆ ده جیت به لام زۆر گه وره تره ، په تگیکی پرته قالی زێڕینی هیه ، بۆنیکه خوشی هیه و ناوه کی ترشه . بپوانه : ar.wikipedia.org/wiki

^{٤١٦} — متفق عليه : أخرجه البخاري (٨ / ٥٩) ، ومسلم (٧٩٧) .

به لّام ناوگهره ی : گهرمی نیو گه ده سووك ده كاته وه ، بۆ تووشبوان به (المرّة الصفراء) به سووده ، دامركینه ری هه لمه گهرمه كانه • (الغافقي) ده لّیت : خواردنی ناوگهره ی بۆ تووشبوان به نه خۆشی مایه سیری به سووده •

به لّام ترشیه كه ی : قه بزكاره و شكینه ری (الصفراء) ه ، هیمكه ره وه ی دل لیدانی خیریه ، به سووده بۆ زهر دوی وه كو خواردنه وه و وه كو چا و پی پهرشتنیشی ، پشانه وه ی زهر دوی ده وه ستینیت ، دلگه ره وه یه بۆ خواردنی زیاتر ، هیمكه ره وه یه بۆ سروشت ، بۆ تووشبوان به نه خۆشی په وانی زهر دوی به سووده ، گوشراوه ترشه كه ی شه هوه ت و ئاره زووكردنی كوئرتول نه كراو به رامبه ر به ژنان (غلّة النساء) هیمن ده كاته وه ، نه گه رده م و چاوی تی هه لّسوی په له كانی ناهیلّیت ، نه خۆشی ووشك هه لّاتو و قلیشانی پیست و نه مانی تووك و موو به سه ری وه ناهیلّیت ، به به لگه ی لابردنی ئه و مه ره كه به ی ده كه ویتته سه ر پۆشاك ، هه ره ها هیزیکێ نه رم و نیان كه ره وه و ، لابردن و نه هیلّان و ، ساردكه ره وه ی تیدایه ، گهرمی جگه ر دوكوژینیتته وه ، گه ده به هیز ده كات ، تیزێ (المرّة الصفراء) و ، ئه و خه مه ی به هۆیه وه تووشی مرۆف ده بیّت ناهیلّیت ، تینویه تی هیمن ده كاته وه •

به لّام تۆوه كه ی : هیزیکێ شیبی كه ره وه ی ووشكه ره وه ی هه یه • (ابن ماسویه) ده لّیت : خاسیه تی تۆوه كه ی به سووده بۆ ژه هره كوشنده كان نه گه ر به گیشی مسقالتك بخوریتته وه و توپكله كه ی لابرایت به ئاوێکی شله تین ، به كولاندن پووێکی به سوودی هه یه نه گه ر بكوتریت و بخریتته شوینی گه رتنه وه ، بۆی به سوود ده بی ، بۆن و به رام خۆش ده كات و ، زۆربه ی ئه م كارنه ش له توپكله كه یدایه •

كه سانی ديكه ش گوتویانه : خاسیه تی تۆوه كه ی بۆ پێوه دانی دووپشك به سووده ، نه گه ر به كیشی دوو مسقال بخوریتته وه و توپكله كه ی لابرایت له ئاوێکی شله تیندا ، هه ره ها نه گه ر كوتراو خرایه سه ر جیگه ی گه رتن به سوود ده بی •

خۆراکه نه گه به شیرى مانگاوه لێنرا ، جهسته به فو چاك دهكات ، تۆماوى نێرینه زۆر دهكات ، خۆراكيكى چاك به جهسته ده به خشیّت ، پهنگ پوون دهكات وه .

أَرْزُ ، بفتح الهمزة وسكون الراء ، واته : درهختى كاژ : پێغه مبهرى خوا ﷺ له م فرموده ده دا باسى كردوه : ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ ، تُفَيْئُهَا الرِّيحُ ، تُقِيمُهَا مَرَّةً ، وَتُمِيلُهَا أُخْرَى ، وَمَثَلُ الْكَافِرِ مَثَلُ الْأَرْزَةِ الَّتِي لَا تَزَالُ قَائِمَةً عَلَى أَصْلِهَا حَتَّى يَكُونَ أَنْجَعُهَا مَرَّةً وَاحِدَةً)) (٤١٧).

واته : ((نمونهى برودار نمونهى پوه كيكي ته پو پاراوه ، با دهيجولتييت ، جاري پاستى دهكات وه ، جاريكيش لارى دهكات وه ، نمونهى كهسى دووپووش نمونهى درختيكي كاژه كه بهردهوام له سه ربه ته كهى سه قامگيره تا به يهك جار له پيشه هه لده كه نريت)) .

تۆوى كاژ گهرمى شيډاره ، خاسيه ته كانى پيگه ياندن و نه رم كردنه وه ، شىي كردنه وهى تىدايه ، ههروهه سيفهتى چوزانه وهى تىدايه به لام به خوساندنى له ئاودا لاده چييت ، ده پنگ هه رسه ، خۆراكيكى زۆر ده به خشیّت ، بۆ كوكه باشه ، شى و ته پيه كانى كوئه ندامى هه ناسه پاك دهكات وه ، تۆماوى نێرینه زۆر دهكات ، ژانه سك دروست دهكات و ، ده رمانه كه شى هه نارى مزه كه چاكي دهكات .

إِنْخِرَ : ثبت في الصحيح ، عنه ﷺ أنه قال في مكة : لَا يُخْتَلَى خَلَاءًا ، فقال له العباس _ رضي الله عنه : إِلَّا الْإِنْخِرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُ لِقَيْنُهُمْ وَلِيبُوتِهِمْ ، فقال : إِلَّا الْإِنْخِرَ (٤١٨) .

واته : پێغه مبهرى خوا ﷺ سه بارهت به مهككه فرمووى : پوهه كى ته پى نابرديت ، (عباس) _ خوا له خۆى ويابيشى پازى بيت _ پى فرموو : جگه له (الْإِنْخِر) نهى

٤١٧ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٩٢) ، ومسلم (٢٨١٠) .

٤١٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٤ / ٤٠) ، ومسلم (١٣٥٣) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ چونکە بۆ مال و بۆ پیشە‌سازیەکانیانە ، ئەویش فەرمووی : جگە لە (الإِنْخِرْ)^٩

(الإِنْخِرْ) گەرمە لە دوو‌هەدا ، ووشکە لە یە‌کە‌مدا ، نەرم و نیا‌نە و کونیلە داخراو‌ه‌کان و ، دە‌می رە‌گە‌کان دە‌کات‌وه ، می‌زو خوێنی بی‌نویژی زۆر دە‌کات ، بەرد وەرد دە‌کات ، ئاوسانی رە‌قی نیو‌گە‌دەو جگە‌رو گورچیلە شیی دە‌کات‌وه بە‌خواردن‌وه‌و بە‌خستنه‌سەر و بە‌پێچانیش ، پیشە‌کانیشی کۆ‌لە‌کی ددان و گە‌دە بە‌هیز دە‌کات ، دل تێ‌کە‌ل هاتن هی‌من دە‌کات‌وه ، سک دە‌گرێت‌وه .

پیتی‌باء (ب) :

بطیخ ، واتە : کالە‌ک : روی أبوداود والترمذي ، عن النبي ﷺ ، أنه كان يأكل البطيخ بالرطب ، يقول : نَكْسِرُ حَرَّ هَذَا بَيْرِدِ هَذَا ، وَيَبْرِدُ هَذَا بِحَرِّ هَذَا^(١٠) .

واتە : پێغه‌مبەری خوا ﷺ کالە‌ک و خورمای پوتابی تازه‌پێ‌گی‌یوی بە‌یە‌ک‌وه دە‌خوارد ، دە‌یفەر‌موو : گە‌رمی ئە‌مه بە‌سە‌ردی ئە‌مه دە‌شکێ‌نین و ، سە‌ردی ئە‌مه‌ش بە‌گە‌رمی ئە‌مه .

سە‌بارە‌ت بە‌ کالە‌ک چە‌ند فەر‌موو‌دە‌یە‌ک هاتو‌وه جگە‌ لە‌م فەر‌موو‌دە‌یە‌ ئە‌وانی تر (صحیح) نین ، مە‌بە‌ستیش بە‌ کالە‌ک جو‌ره سە‌وزە‌کی‌ه‌تی ، ساردی تە‌پوشیداره ، پاک کەرە‌وه‌یە ، بە‌هەر‌وردی کالیارو خیار زۆر بە‌خیرای لە‌ گە‌دە‌وه لی‌ژ دە‌بی‌ت‌وه ، زۆر بە‌خیرایی دە‌گورپێ‌ت بۆ هەر تێ‌کە‌لاوی‌ک پێ‌کە‌وتی بی‌ت لە‌ گە‌دە‌دا ، ئە‌گەر کە‌سی‌ک تای هە‌بی و بی‌خوات سو‌دی‌کی زۆری لی‌ دە‌بینی‌ت ، بۆ ئە‌و کە‌سە‌ش پلە‌ی گە‌رمی جە‌ستە‌ی دابە‌زیو‌وه سە‌رمای بو‌وه ئە‌گەر کە‌می‌ک زە‌نجە‌فیل و بە‌و هاو‌شی‌وانە‌ی تێ‌کە‌ل بکات زیانی نابێ‌ت ، پێ‌ویستە‌ پێ‌ش خۆ‌راک بخوری‌ت و ، پاشان خۆ‌راکە‌که بخوری‌ت ، ئە‌گینا تووشی دل تێ‌کە‌ل هاتن و پشانه‌وه دە‌بی‌ت .

^٩ — إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٣٨٣٦) ، والترمذي (١٨٤٤) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٥٧) .

كهسانيك له دانايان دهلټين : نهگهړ پېش خوراك بخوريت سكه به جوانی دهشواته وه ، له بڼه پرته وه نه خوښيه كه ناهيټيت .

بَلَحْ، واته : خورماي پېنه گيوو ، روى النسائي وابن ماجه في سننهما : من حديث هشام بن عروة ، عن أبيه ، عن عائشة _ رضي الله عنهما _ قالت : قال رسول الله ﷺ : كُلُوا الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ إِذَا نَظَرَ إِلَى ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُ الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ يَقُولُ : بَقِيَ ابْنُ آدَمَ حَتَّى أَكَلَ الْحَدِيثَ بِالْعَتِيقِ (٤٢٠).

واته : له خاتوو (عائشة) وه _ خواي لي پازي بيت _ فهرموويه تي : پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووي : خورماي پېنه گيوو به خورماوه بخون ، چونكه نهگهړ شهيتان ته ماشاي نه وه ي ئاډهم بكات كه خورماي پېنه گيوو به خورماوه دهخوات دهلټيت : نه وه ي ئاډهم مايه وه تا نوټي به كونه وه خوارد .

له (ريوايه) تيكي تريشدا : كُلُوا الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْزَنُ إِذَا رَأَى ابْنَ آدَمَ يَأْكُلُهُ يَقُولُ : عَاشَ ابْنُ آدَمَ حَتَّى أَكَلَ الْجَدِيدَ بِالْخَلْقِ . رواه البزار في مسنده ، وهذا لفظه ، واته : شهيتان دلگران دهبي نهگهړ ته ماشاي نه وه ي ئاډهم بكات نه و دوانه به يه كه وه دهخوات و دهلټيت : نه وه ي ئاډهم ژيا تاوه كو نوټي به كونه وه خوارد .

دهلټيم _ ابن القيم _ (باء) ي ووشه ي (بِالْتَّمْرِ) به ماناي : له گهړ ديت ، واته : نه مه له گهړ نه مه دا بخون . هندی له پزيشكه موسلمانانگان گوتويانه : له پاستيدا پيغه مبهري خوا ﷺ فهرماني داوه به خواردني خورماني پېنه گيوو به خورماوه ، چونكه خورماي پېنه گيوو ساردی ووشكه و ، خورماش گرمي ته پوشيداره و ، هردوكيان يه كتر چاك دهكه نه وه ، به لام فهرماني نه داوه به خواردني نه و خورمايه ي تازه شيريني تيكه وتوو (البُسْر) به خورماوه ،

٤٢٠ _ موضوع : أخرجه ابن ماجه (٣٣٣٠) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (٢٣١) ، بلفظ : (الجديد بالخلق)

چونكه هه‌ریه‌كێكیان گه‌رم ، نه‌گه‌رچی خورما گه‌رمی زۆتره ، چونكه له‌ پ‌رووی پ‌زیشكه‌وه نابێ‌ ن‌یوان دوو گه‌رم یاخود دوو سارد كۆبك‌ریته‌وه ، وه‌كو پ‌یشتریش ئاماژه‌ی پ‌ی‌دراوه .

ئه‌م ف‌ه‌رمووده‌یه : پ‌است‌ی‌تی بن‌چینه‌ی پ‌یشه‌سازی پ‌زیشك‌ی‌تمان بۆ پ‌وون ده‌كاته‌وه ، له‌ گه‌ل‌ چاود‌یر‌ی‌كردنی ئه‌و چاره‌سازی‌یه‌ی به‌كارد‌یت و چاكه‌ بۆ دور‌خستنه‌وه‌ی چۆنی‌ه‌تی خۆراك و ده‌رمانه‌كان هه‌ند‌ی‌كیان به‌ هه‌ند‌ی‌كی تر ، له‌ گه‌ل‌ چاود‌یر‌ی‌ كردنی ئه‌و یاسا پ‌زیشك‌ی‌تی‌یه‌ی كه‌ ته‌ندروستی پ‌ی‌ ده‌پ‌ار‌یز‌ر‌یت .

خورمای پ‌ینه‌گه‌ی‌وو (البلح) ساردی و وشك‌ی‌تی ت‌ی‌دا‌یه‌و ، بۆ ده‌م و پ‌ووك و گه‌ده به‌سووده ، به‌لام بۆ سنگ و سییه‌كان باش نی‌یه‌ به‌هۆی ئه‌و ز‌یر‌ی و پ‌قی‌یه‌ی ت‌ی‌ا‌ید‌ایه ، له‌ گه‌ده‌دا خاوه‌و خۆراك به‌خشینی كه‌مه ، خورمای پ‌ینه‌گه‌ی‌وی دا‌ره‌ خورما (بلح) وه‌كو به‌رس‌ی‌له‌ی (الح‌ص‌رم) دره‌ختی ت‌ری‌یه‌ ، كه‌ هه‌ردو‌ك‌یان باو ، قۆپه‌قۆپه‌و ، سك ئاوسان دروست ده‌ك‌ن ، به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ر ئاویان به‌سه‌ردا خورایه‌وه ، بۆ دور‌خستنه‌وه‌ی ئه‌و زیانانه خورما ، یاخود هه‌نگوین یاخود كه‌ره‌ی له‌ گه‌ل‌دا ده‌خور‌یت .

بُسْرُ : ثبت في الصحيح : أَنَّ أَبَاهِيثَمَ بْنِ التَّيْهَانِ ، لَمَّا ضَافَهُ النَّبِيُّ وَأَبُوبَكْرٍ وَعُمَرُ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا _ ، جَاءَهُمْ بِعَذْقٍ _ وَهُوَ مِنَ النَّخْلَةِ كَالْعُنُقُودِ مِنَ الْعَنْبِ _ فَقَالَ لَهُ : هَلَا انْتَقَيْتَ لَنَا مِنْ رُطْبِهِ فَقَالَ : أَحْبَبْتُ أَنْ تَنْتَقُوا مِنْ بُسْرِهِ وَرُطْبِهِ (٤٣١) .

واته : له‌ ف‌ه‌رمووده‌ی (صحیح) دا‌هاتووه : كات‌ی‌ك كه‌ پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌هاول‌ی‌تی (أبوبكر) و (عمر) بوون به‌میوانی (أبا الهيثم) ك‌وپ‌ی (الت‌ی‌هان) ، ه‌یشویه‌کی ف‌ه‌ریكه‌ خورمای بۆ ه‌یتان و دا‌ینا ، پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ف‌ه‌رمووی : بۆ خورمای پ‌ی‌گه‌شتوت بۆ

خورمای تازه شیرینی تیّکه و تَوَو (البُسْر) گەرمی ووشکە ، ووشکیەکی لە گەرمیەکی زۆرترە ، شێ و تەپری ووشک دەکاتەو ، گەدە خۆشە دەکات ، قەبزبوون دروست دەکات ، بۆ دەم و پووک باشە ، بەسوودتریشنیشی ئەوەیە کە نەرم و شیرینە ، بەلام زۆر خواردنی هەردوو جۆری خورمای پێنەگیو و ئەوەی کە تازه شیرینی تیّکه و تَوَو لە هەناودا کونیڵە دەهەستن .

له هیلکه دا نوی هله دبژیدریت به سه کونداو ، هیلکه ی مریشک به سه تیگرای
بالنده گانی دیکه دا ، مام ناوهنده و که میک مه یلی ساردی ده کات .

که سانی دیکه ش گوتویانه : زهر دینه ی هیلکه : دامرکینی نازاره ، سافکاری گه رو و بوپی سیی یه کانه ، بۆ گه رو و کۆکه و برینه کانی سیی و گورچیل و میزلدان به سووده ، زیری ناهیلّیت ، به تاییه ت نه گه ر له گه ل پۆنی بادهمی شیریندا (دهن اللوز الحلو) به کارهیترا ، پیگه یه نهری خه لته کانی سنگه ، نه رمیان ده کاته وه ، زیری گه رو نه رم ده کاته وه ، سپینه ی هیلکه نه گه ر بکرتیه جاویکی ئاوساوی گه رمی به نازار ، ساردی ده کاته وه ، نازاره که ی

داده مرکینیت ، نه گەر جیگه ی سوتاوی تیه لسوینریت ، تلوقه و بلقی ئاوی دروست ناکات ، نه گەر دهم و چاوی تیه لسوینریت ناهیلایت به هوی گهرمی مه تاوه وه بسوتیت ، نه گەر له گهل (الکندر) دا^(٤٢٢) تیکهل کراو نیوچاوانی تیه لسوینرا ، بۆ سه رماو هه لامه ت به سووده .

دانه ری کتیبی (القانون) له پیزی ده رمانه کانی دلدا باسی کردوه و ، پاشان گوتویه تی : نه گهرچی له ده رمانه په هاکان نی یه به لام کاریکی زۆر له به هیزکردنی دل ده کات ، ده لایت : مه به ستم زه ردینه که یه تی ، نه وه ش بۆ سی هۆکار ده گه پتیه وه : خیرا گۆپینی بۆ خوین ، که می پاشماوه ی ، نه و خوینه ی لئی دروست ده بی چونیه کی نه و خوینه یه که ده چیت بۆ دل و سووکو به په له تیکه لی ده بی ، بۆیه گونجاوترین شتی که که پووی به پووی نه و نه خوشیا نه ده کریتیه وه که گه وه ری روح و خوین شیی ده که نه وه .

بَصَلٌ ، واته : پیاز ، روی أبوداود فی سننه : عن عائشة _ رضي الله عنها ، أنها سُلِّتُ عن البصل ، فقالت : إِنَّ آخَرَ طَعَامِ أَكَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَانَ فِيهِ بَصَلٌ^(٤٢٣)

^{٤٢٢} _ الکندر : ناوی که تیره ی دره ختۆکه یه کی دپکاو به نزیکه ی دوو مه تر به رز ده بیته وه ، که لاو ده نک ی زۆر له مۆرد ده چی ، له شوی نی گهرم ده پویت وه کو وه لاته کانی عه مان و یه من ، باشتین جۆری نه وه یه که تازهو نه رم بیت ، پووی ده ره وه ی سپی دیاره و به ئاسانی ناشکی ، که شکاندت ناوه کی چه سپی په تگ زه ردی زێپه ، یه کیکی تر له نیشانه کانی (الکندر) ی پوخت نه وه یه که به جوانی ده سوتی ، به لام نه وه ی که کتیره ی عه ره بی و سه نه وه ری تیکهل کرابیت ناسوتیت ، هه رچی که تیره ی عه ره بیه ناسوتی و که تیره ی سه نه وه ریش ته نها دوکه ل ده کات و گپ ناگریت . به م جۆره به کار دیت : سه ره تا له نێو ئاره قی پازیانه بخوسی نه گەر ده ته ویت له گهل مه لحه می به خیت نه و له ناو سه رکه دا بیخوسینه . که به ته نها بخوری دوو تاوه کو پینچ گپام بۆ یه کجاره ، بپوانه کتیبی : سه روش و ته ندروستی ، صالح عبدالله ابراهیم . وه رگێپ .

^{٤٢٣} _ حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٨٩) ، وأبوداود (٣٨٢٩) ، کلهم عن أبي زياد خیار بن سلمة عن عائشة فذكرته

واته : سه بارهت به پیاز له خاتوو (عائشة) یان پرسى _ خواى لى پازى بیټ _ ، نهویش
 فهرمووى : کۆتا نهو خۆراکانهى که پیغه مبهرى خوا ﷺ خواردى پیازى تیدا بووه .

له (الصحيحین) دا جیگیربووه : کهوا پیغه مبهرى خوا ﷺ قه دهغهى کردووه نهو که سانهى
 پیاز دهخۆن بچنه مزگه وتوه .

پیاز گهرمه له سى یه مدا ، تهپى و شییه کی زیادى تیدایه به سووده بۆ گۆپانى ئاو ، با
 زه هراویه کان دورده خاتهوه ، شه هوهت و ئاره زوو دهکاتهوه ، گه ده به هیژ دهکات ، ئاره زوى
 جوتبون ده ورژنیټ ، تۆماوى نیرینه زیاد دهکات ، پهنگ جوان دهکاتهوه ، به لغه م
 ناهیلټ ، گه ده پاک دهکاتهوه ، تۆوه کهى نهخۆشى به له کی ناهیلټ ، ده هیتریت به چوار
 دهورى نهخۆشى تووک وهرانى ده رده پئویدا ، زۆر بۆى به سوود ده بیټ ، له گه ل خویدا
 بالووکه هه لده که نیت ، نهو که سهى ده رمانیکى په وانکاری خوارد بیټ و بۆنى پیاز بکات
 ناهیلټ تووشى په شان وهو دل تیکه ل هاتن بیټ و بۆنى نهو ده رمانهش ناهیلټ ، نه گهر
 ئاوه کهى بکریته لووت ، سه ر پاک دهکاتهوه ، ده کریته گوی بۆ قورس بیستن و زرنگانه وهو
 کیم و ، نهو ئاوهى له گویکاندا دروست ده بیټ ، به سووده بۆ نهو ئاوهى که له چاودا دروست
 ده بیټ به وهى تۆوه کهى له گه ل هه تگۆیندا چاوى پى ده پئژریت به سه ر سپیای چاودا ،
 کوولوى پیاز خۆراکیکى زۆرى تیدایه و بۆ زه ربووى و کۆکه و ، زبرى سنگ به سووده ، میز
 زیاد دهکات ، خوو نه رم و نیان دهکاتهوه ، به سووده بۆ گه زتنى سه کی ناها ر نه گهر له گه ل
 سه پهندو (السذاب)^(٤٢٤) خویدا تیکه ل کراو به سه ر نهو جیگه یه دا چکینرا ، نه گهر هه لگیریت ،
 ده مى مایه سیرى دهکاتهوه .

٤٢٤ _ السذاب : په وه کیکی گیایه و ، (٥٠ _ ١٠٠ سم) دریژ ده بیته وه ، قه دیکی په ق و وشك هه یه ، لقه کانى
 گه لایه کی چپى سه وزى مه یله و شینى پتویه ، کۆتایى لقه کان کۆمه له گۆلټیکى زه ردى بۆندارى به هیژ
 هه لده گرن ، له کۆتایى وه رزى هاویندا ده رچوونى گۆله کان ته واو ده بیټ ، نه م په وه که گه لاکانى به کاردین و ،

زیانه‌کانی : نه‌خۆشی شه‌قیقه دروست ده‌کات ، سه‌ر ده‌یه‌شینیٲ ، با دروست ده‌کات ، چاو تاریک ده‌کات ، زۆر خواردنی نه‌خۆشی بیرچوون دروست ده‌کات ، ئه‌قل خراپ ده‌کات ، بۆنی ده‌م ناخۆش ده‌کات ، زیان به‌و که‌سه ده‌گه‌یه‌نیٲ که له‌ گه‌لتدا دانیشتووه ، هۆکاری بیزاربوونی په‌ریه‌کانه ، به‌لام ئه‌گه‌ر کولٲندرا ئه‌م زیانانه‌ی لی دور ده‌خاته‌وه .

له (السنن) ه‌کاندا هاتووه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی داوه به‌و که‌سانه‌ی سیرو پیاز ده‌خون بیانمرٲنن به‌ کولاندن .
جوینی هه‌ندی له‌ گه‌لای سه‌په‌ند بۆنه‌که‌ی ناهیلٲت .

بازنجان ، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی (موضوع) ی هه‌لبه‌ستراودا به‌ده‌می پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هاتووه : بايجان بۆ چاره‌سه‌رکردنی هه‌ر نه‌خۆشیه‌که که له‌ پٲناویدا بخورٲت ، ئه‌م قسه‌یه به‌ ناشیرین داده‌نرٲت بدرٲته پال تاکه تاکه‌ی ئاقل و ژیران ، سه‌ره‌پای پیغه‌مبه‌رانیش ، بايجان دوو جۆره : سه‌پی و په‌ش ، جیاوازی له‌ نٲوان زاناياندا هه‌یه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایا گه‌رمه یاخود سارد ه‌ ؟ پاستیش : گه‌رمه ، (السوداء) و مایه‌سیری ، کونیه‌ی داخراو شیرپه‌نجه‌و گولی دروست ده‌کات ، په‌تگ خراپ ده‌کات و په‌شی ده‌کاته‌وه ، زیان به‌ بۆنی ناخۆشی ده‌م ده‌گه‌یه‌نیٲ ، به‌لام جۆره سه‌پیه‌که‌ی هه‌چ کام له‌وانه‌ی تی‌دا نی یه .

بیټی تاء (ت)

تَمَرٌ ، واته : خورما ، ثبت فی الصحيح عنه ﷺ مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ وَفِي لَفْظٍ : مِنْ تَمَرِ الْعَالِيَةِ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمْ وَلَا سِحْرٌ^(٤٢٥) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : هه رکهس به یانیان ههوت خورما ، له بیژه یه کی تریشدا : له خورمای (عالیة) _ شوینیکه له مه دینه ی پیرۆز _ بخوات ئیتر ئه و پۆژه ژه ههرو جادوو زیانی پی ناگه یه نن .

و ثبت عنه أنه قال : بَيْتٌ لَا تَمُرُّ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلُهُ^(٤٢٦) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : مَالِيكَ خورمای تیدا نه بی دانشتوانی له برسیتیدان .

ههروه ها جیگیربووه که وا پیغه مبهری خوا ﷺ خورمای به که ری وه خواردوووه ، خورمای به نانه وه خواردوووه ، به ته نه اش خواردوویه تی .

خورما گهرمه له دووه مدا ، وه ئایا ته پری شیداره له یه که مدا ، یا خود ووشکه ؟ له م باره وه دوو گوشتار هه یه . جگه ر به هیز ده کات ، خووی مروف نه رم و نیان ده کاته وه ، ئاره زووی جووتبوون زیاد ده کات ، به تاییه ت له گه ل تۆوی کاژدا (حب الصنوبر) ، زبری گه روو چاک ده کاته وه ، به لām ئه و که سانه ی له سه ری پانه هاتوون وه کو دانیشتوانی وه لات ه سارده کان کونیه ی داخراویان (السدد) بۆ دروست ده کات ، زیان به ددان ده گه یه نیت ، سه ر ئیش ه ده ورۆژینیت ، بۆ دورخستنه وه ی زیانه کانی باده م و خه شخاشی (اللوز والخشخاش) له گه لدا به کار دیت ، زیاتر له هه موو میوه کانی تر خۆراک ده به خشیت ه جهسته به هۆی ئه و که وه ره

^{٤٢٥} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٢٠٣ ، ٢٠٤) ، ومسلم (٢٠٤٧) .

^{٤٢٦} _ صحيح : أخرجه مسلم (٢٠٤٦) .

گه رمه شیداره‌ی که تیایدایه ، خواردنی پیش نان خواردنی به‌یانی کرم ده‌کوژیت ، چونکه له گه‌ل گه‌رمیه‌که‌یدا هیزیکی دهرمانی دروست ده‌کات ، نه‌گه‌ر به‌رده‌وام پیش نان خواردنی به‌یانی به‌کاره‌یترا ، ماده‌ی کرم سووک ده‌کاته‌وه ، لاوازیان ده‌کات و که‌میان ده‌کاته‌وه ، یاخود ده‌یانکوژیت ، خورما میوه‌و خۆراکه ، دهرمان و خواردنه‌وه‌و شیرینیه .

تین ، واته : هه‌نجیر ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌نجیر له‌زه‌وی حیجازو مه‌دینه‌ی پیروژدا نی یه ، ناویشی له‌سوونه‌تدا نه‌هاتوو ، چونکه خاکیکی جیاوازی پتویسته به‌به‌راوردی خاکی داره‌خورما ، به‌لام خوای تعالی له‌قورئاندا سویندی پی‌خواردوو ، له‌به‌ر زۆری سووو که‌لکی ، پاستیش : ئه‌وه‌هه‌نجیره‌ی خوای تعالی سویندی پی‌خواردوو : هه‌نجیره ناسراوه‌که‌یه .

هه‌نجیر گه‌رمه ، سه‌باره‌ت به‌ته‌پی و وشکه‌که‌ی دوو گوشتار هه‌یه ، چاکترینی : سپیه‌که‌یه‌تی که‌توێکله‌که‌ی پیگه‌یوو ، لمی نیو گورچيله‌و میزلدان پاک ده‌کاته‌وه ، دژ به‌ژه‌هره‌کانه ، زیاد له‌هه‌موو میوه‌کانی تر خۆراک ده‌بخشی و بۆ زیری گه‌رو و سنگ و هه‌روه‌ها بۆ بۆپی هه‌وا به‌سووده ، گورچيله‌و سپل ده‌شواته‌وه ، خه‌لته‌ی به‌لغمی له‌گه‌ده‌دا پاک ده‌کاته‌وه ، خۆراکیکی چاک به‌جه‌سته ده‌به‌خشیت ، به‌لام نه‌گه‌ر زۆری لی خورا نه‌سپی دروست ده‌کات .

ووشکه‌که‌ی خۆراک به‌خشه‌و ، بۆ ده‌ماره‌کان به‌سووده ، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل گوینو بادهمدا بخوریت چاکتره . (جالینوس) ده‌لئت : نه‌گه‌ر له‌گه‌ل سپه‌ندو (السذاب) گویندا خۆرا پیش ژاهاوی بوون ، به‌سوود ده‌بی و ، له‌زیانیش ده‌پیاریزیت .

وَيَذْكُرُ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ أَهْدِيَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ طَبَقٌ مِنْ تَيْنٍ فَقَالَ : ((كُلُّوا)) وَأَكَلَ مِنْهُ وَقَالَ : ((فَلَوْ قُلْتُ إِنَّ فَاكَهَةَ نَزَلَتْ مِنَ الْجَنَّةِ قُلْتُ : هَذِهِ لِأَنَّ فَاكَهَةَ الْجَنَّةِ بِلَا عَجْمٍ ، فَكُلُّوا مِنْهَا فَإِنَّهَا تَقْطَعُ الْبَوَاسِيرَ وَتَنْفَعُ مِنَ النَّقَرَسِ))^(٤٢٧) وفي ثبوت هذا نظر .

واته له (أبي الدرداء) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ باسکراوه : كهوا سینیهك ههنجیر بهخسرایه پیغه مبهری خوا ﷺ ، فهرمووی : ((بخۆن)) ، خوۆشی لیّی خواردو ، فهرمووی : ((نهگهر بلیم : میوهیهك له بههشتهوه دابهزیوه دهلیم نه مهیه ، چونكه میوهی بههشت بی ناوکه ، بۆیه لیّی بخۆن مایه سیری ناهیلّیت و ، بۆ نه خوۆشی جومهگه ژان بهسووده)) .

، بۆ نهو كهسانه ی پله ی گهرمی جهسته یان به رهزه و تایان ههیه تینوو یان دهكات ، نهو تینویه تیه ده شكینیت كه به هو ی به لغمی سویره وه دروست ده بیّ ، بۆ كۆكه ی درێژخایه ن به سووده ، میز زیاد دهكات ، كونیله داخراوه كانی جگه رو سپلّ دهكاته وه ، بۆ گورچیل و میز لدان گونجاوه ، نهگهر پێش نانی به یانی بخوریت سودیكي سه رسورپمینی ههیه بۆ كردنه وه ی پێره وه كانی خۆراك ، به تایبته نهگهر له گه لّ گو یزو باده مدا خورا ، به لّام خواردنی له گه لّ خۆراكه چره كاندا زۆر خراپه ، تویی سپی (التوت الأبيض) زۆر له ههنجیره وه نزیکه ، به لّام كه متر خۆراك ده به خشی و زیانیشی بۆ گه ده زۆرتره .

تلبینه : پێشتر ئاماژه مان پێداوه كه وا ئاوی جۆی ههراوه ، ههستاین به باسكردنی سووده كانی و ، نه وه شمان خسته روو كه وا بۆ خه لکی حیجاز له ئاوی جۆی نه ههراو چاكتره .

^{٤٢٧} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٢٠١) .

پیتی ثاء (ث) :

ثلج ، واته : به فر ، ثبت فی الصحيح عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلْجِ وَالْبَرَدِ)) (٤٢٨).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((په روه دگارا به ئاو به فرو ته رزه له تاوانه کانه بمشؤوه)) .

ئو مه سه له فیه قه یانه ی له م فه رمووده یدا به دیده کریت ئو وه یه که نه خو ش ی به دژه که ی چاره سر ده کریت ، بویه تاوانه کان جوړه گرمی و سووتانیکی تیدایه و به فرو ته رزه و ، ئاوی ساردیش دژی ئو گرمیه ن ، بویه نابی بگوتریت : ئاوی گرم چاکتره بؤ لابر دنی پیسی ، به لکو ئو په فکر دنی و پته و کړدن و به هیژ کړدنه ی ئاوی سارد له جه سته دا دروستی ده کات ، ئاوی گرم دروستی ناکات ، تاوانه کانیش دوو شت دروست ده کهن : پیس کړدن و خاو کړدنه وه ، بویه پیویسته به شتیګ چاره سر بکړین که دل پاک بکه نه وه و پته و قایمی بکه ن ، باس کړدنی ئاوی ساردو به فرو ته رزه ی نیو فه رمووده که ش ئاماژه بؤ ئو دوانه ده کهن .

پاشان . به فر سارده به پیی پاسترین بؤ چو ن ، ئو که سانه ش به هله دا چوونه که گوتویانه : گرمه ، گومانه که شیان ئو وه یه که گیانه به رانی تیدا له دایک ده بی ، به لām ئو مه به لگه ی که رمبوونی نی یه ، چونکه له میوه سارده کان و ، له سرکه شدا ده بیّت ، به لām تینو کړدنی ، ده که ریته وه بؤ ئو وه ی گرمی ده وروژینی نه ک بؤ گرمی خودی خو ی ، زیان به که ده و دهمار ده که یه نیّت ، نه که ر ددان نیّشان به هو ی گرمیه کی له پاده به دهره وه بیّت ، نیّشه که ی لی دور ده خاته وه .

ثُمَّ ، واته : سیر ، له پیازوهه نزیکه ، وفي الحديث : ((من أكلهما فليُمتَّهما طَبْخاً))^(٤٢٩) واته له فهرموده دا هاتوو : ((نهو که سهی دهیخوات با به کولاندن بيمرینیت))

وأهدى إليه طعام فيه ثوم فأرسل به إلى أبي أيوب الأنصاري فقال يا رسول الله تكرهه وترسل به إليّ ؟ فقال : ((إني أناجي من لا تناجي))^(٤٣٠) .

واته نهو هبوو پیغه مبهری خوا ﷺ خواردنیکی به دیاری درایه سیری تیدابوو ، نهویش ناردی بۆ (أبي أيوب الأنصاري) _ خوای لی پازی بیّت _ ، (أبي أيوب) یش فهرمووی : نهی پیغه مبهری خوا تو حهزت پیی نی یه بۆ منی ده نیتری ؟ فهرمووی : ((من پازونیاز له گه ل زاتیکدا ده که م تو پازونیازی له گه ل ناکه ی)) .

پاشان سیر گهرمی ووشکه له چواره مدا ، گهرم دهکات به گهرمکردنیکی به هیز ، ووشک دهکات به نهو په پری ووشکردنه وه ، به سووده بۆ نهو که سانهی زۆر سه رمایان ده بی ، به سووده بۆ نهو که سانهی میزاجیان به لغمیه ، به سووده بۆ نهو که سانهی نزیکن له ئیفلیجیه وه ، تۆماوی نیرینه ووشک دهکاته وه ، کونیه داخراوه کان دهکاته وه ، با چهره کان شی دهکاته وه ، خۆراک ههرس دهکات ، تینویه تی ده شکینیت ، سک په وان دهکاته وه ، میز زیاد دهکات ، بۆ گه زتنی جانه وه ران و تیکرای ئاوسانه سارده بی ئازاره کان جیگه ی (تریق ده گریته وه ، نه گهر بکو تریت و بخریته سه رشوینی گه زتنی مارو ، پیوه دانی دوو پشک به سووده ده بی و ژه هره کان بیان پاده کیشیت ، جهسته گهرم دهکات ، گهرمیه که شی زیاد دهکات و ، به لغم ده وه ستینیت ، بای نیو سک شی دهکاته وه ، گه رو پاک و ساف دهکاته وه ، ته ندروستی زۆریه جهسته کان ده پاریزیت ، به سووده بۆ گۆرانی ئاو ، کۆکه ی درێژخایه ن ، به کالی و کولای و برژاویش ده خوریت ، بۆ نازاری سنگ که به هوی

^{٤٢٩} _ صحیح : أخرجه مسلم (٥٦٧) .

^{٤٣٠} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٢٨٢) ، ومسلم (٥٦٤) .

سەرما بوونهوه دروست دهبی بهسووده ، زارو له گه روودا دهردههینیت ، نه گه ر له گه ل سرکهو (الخل) خوئ و هه تگوتندا بکوتریت و ، پاشان بخریته سهر ددانه خرئ کلۆرو داخوراوه کان ، ووردی دهکات و دهیکه وینیت ، نه گه ر به و جوړه بخریته سهر ددانه خرئ به ئازاره کان ، ئازاره که ی ناهیلایت ، نه گه ر به نه دازه ی کیشی دوو دیره می لی بکوتریت و ، له گه ل ئاوی هه تگوتندا (ماء العسل) بخوریته وه ، به لغم و کرم دهکاته دهره وه ، نه گه ر تیکه ل به هه تگوتن بکریت و جهسته ی تووشبوی به نه خووشی به له کی تیهه لسوینریت ، بۆی به سوود دهبی .

له زیانه کانی : سهر ده ئیشینیت ، زیان به می شک و چاوه کان ده گه یه نیت ، هیزه کانی بینین و جووتبوون لاواز دهکات ، تینوو دهکات ، (الصفراء) ده وروژینیت ، بۆنی دهم ناخوش دهکات ، به لام نه گه ر گه لای سپهندی (السذاب) به دوا دا بجویت ئه و بۆنه ناخوشه ناهیلایت .

ثرید ، واته : تلّیت که نانیکه گوشرابیته خواردنیکى شله به گوشته وه ، ثبت فی الصحیحین عنه ﷺ ((فضل عائشة علی النساء کفضل الثريد علی سائر الطعام)) (٤٣١).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((به راستی پیزی (عائشة) به سهر ژنانی دیکه دا ، وه کو پیزی شله به گوشته به سهر خواردنه کانی تر دا)) .

تلّیت خواردنیکى ئاویتیه وه ، له نان و گوشت پیکهاتووه ، نانیش چاکترین خوړاکه کانه و ، گوشتیش سهر داری پیخوړه کانه ، بۆیه نه گه ر کوینه وه ئیتر هیچ شتیکی تر نابیت جیگه ی دل تیچونی مرقف بی .

خه لکیش کیشمه کیشمیان تیکه وتوو سه بارهت به وهی کامیان چاکتره ؟ پاستیش نه وهیه که پیوستیبون به نان زۆرترو گشتیره ، گۆشتیش به پیزترو چاکتره و ، زیاد له هه موو شته کانی دیکه له گه وهه ری جهسته ده چیت و ، خۆراکی خه لکی به هشته ، خوای تعالی سه بارهت به وانهی داوای سه وزه وات و تروزی و ، گه نم و سیرو ، نيسك و ، پيازبان ده کرد فهرموویه تی ﴿ اَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰی بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ﴾ [البقرة : ٦١] واته : (موسی) فهرمووی : ئایا داوای نه و شته خراپانه ده که ن له جیاتی شتی باشت له وان (^{٤٣٢}) ، که سانیکی پیشینیش گوتیانه مه به ست به (الفوم) واته : گه نم ، بۆیه له پروانگی نه م ئایه ته وه گوشت له گه نم باشتره .

پیتی جیم (ج) :

جُمَار ، ناوکرۆکی داره خورما : ثبت في الصحيحين : عن عبدالله بن عمر قال : بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ جُلُوسٌ ، إِذَا أَتَى بِجُمَارٍ نَخَلَةٍ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ ((إِنَّ مِنْ الشَّجَرِ شَجَرَةً مِثْلَ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ لَا يَسْقُطُ رَقْعٌ مِنْهَا ...)) الحديث (^{٤٣٣}) .

واته : له (عبدالله) ی کوپی (عمر) وهه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی : له کاتیکی له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ دانیشتیبوین ، ناوکرۆکی داره خورما یه کیان بۆ هیئا ، نه وه بوو فهرمووی : ((له دره خته کاندای درختیک هیه وه کو پیای موسلمانان که گه لا کانی ناوه ریئ ... تا کۆتایی فهرمووده که)) . ناوکرۆکی داره خورما : ساردی ووشکه له یه که مدا ، برین ساپیژ ده کاته وه ، بۆ نه و برینانه ی خوینیان لیدیئ به سووده ، بۆ سکچون و ، زالبوونی (المرة الصفراء) و ، وورۆانی خوین به سووده ، کیمۆسی خراپ نی یه ، خۆراکیکی که م به

^{٤٣٢} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٤٣٣} _ صحیح : أخرجه البخاري (٢٦ / ١) ، (١٠٣ / ٣) ، (١٠٣ / ٧) ، (١٠٤) ، و مسلم (١٣٧ / ٨) عن مجاهد عن ابن عمر فذكره .

جسته ده به خشیت ، به قورسی هه رس ده بی ، دره خته که ی هه ره مووی سوودو که لکه ،
بۆیه پیغه مبه ری خوا _ چواندویه تی به پیاوی موسلمان له بهر زۆری خیرو سووده که ی .

جبن ، په نیر : فی السنن عن عبدالله بن عمر قال : أتى النبي ﷺ بجبنه في تبوك ، فدعا
بسكين ، وسمى وقطع . رواه أبو داود (٤٣٤) .

واته : له (عبدالله ی کوپی (عمر) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فهرموویه تی : له (تبوک)
پیغه مبه ری خوا ﷺ په نیریکی بۆ هیئرا ، ئه وه بوو داوای چه قویه کی کردو ، ناوی
خوای هیئاو دهستی به برینی کرد . هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ له شام و ، عیراق
خواردویانه ، جۆره ته په بی خویکه ی بۆ گه ده باشه ، به ئاسانی ده چیته نیو ئه نداهه کانی
جسته وه ، گوشت زیاد ده کات ، سک نه رم ده کاته وه به نه رمکردنیکی مام ناوه ند ، جۆره
سویره که ی خۆراکیکی که م ده به خشیت به به راوردی ته په که ی ، بۆ گه ده خراپه ، بۆ پخۆله
زیانبه خشه ، جۆره کۆنه که ی سک ده گریته وه ، هه روه ها جۆره برژاوه که شی ، بۆ برین چاکه و
قه ده غه ی سکچون ده کات ، ساردی ته په ، ئه گه ر وه کو برژاو به کاریت ، گونجای
میزاجیتی ، چونکه ئاگر چاکی ده کات و پیکی ده کاته وه ، گه وه ری نه رم و نیان ده کاته وه
، تام و بۆنی خۆش ده کات ، جۆره کۆنه سویره که ی ، گه رمی وشکه ، وه برژاندن چاکی
ده کاته وه به وه ی گه وه ری نه رم و ناسک ده کاته وه ، توندو که سکونیشی ده شکینیت چونکه
ئاگره که له به شه گه رمه وشکه که ی په نیر بۆ خۆی پاده کیشت که وا گونجای خۆیه تی ،
جۆره سویره که ی لاواز ده کات و ، به ردی نیو گورچیه و میژدان دروست ده کات ، بۆ گه ده
خراپه ، وه تیکه لگردنیشی له گه ل هیمن که ره وه کاندان خراپه ره چونکه ده بیته هۆکاریک بۆ
ئه وه ی گوزه ری بکاته نیو گه ده وه .

بیستی الحاء (ح) :

حناء : پیشتەر چه نندین فه رموده مان سه باره ت به چاکیتی و ، باسکردنی سووده کانیدا هیناوه ته وه ، بۆیه پیویست به دووباره بوونه وه ناکات .

حبة السوداء ، رهشکه ، ثبت فی الصحيحین : من حدیث أبي سلمة ، عن أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، أن رسول الله ﷺ قال : ((علیکم بهذه الحبة السوداء ، فإن فیها شفاء من كل داء إلا السام)) . والسام : الموت (٤٣٥) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((نه رهشکه به کاریبنن ، چونکه شیفای تیدایه بۆ هه موو نه خووشیه ک جگه له مردن)) .

(الحبة السوداء) واته : رهشکه له زمانی فارسه کاندا به (الشونیز) ناوده بریّت ، ههروه ها به (الكمون الأسود) و (الكمون الهندي) يش ده ناسریت ، (الحربي) له (الحسن) وه ده لیت : (الخردل) ه (٤٣٦) (الهروي) يش ده لیت : قه زوانه (الحبة الخضراء ثمرة البطم) ه ، به لأم بۆچونی هه ردوکیان هه له یه و ، پاستیش : (الشونیز) ه .

سووده کانی زۆر زۆره ، فه رمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ (شفاء من كل داء) واته : شیفایه بۆ هه موو نه خووشیه ک ، وه کو فه رمایشتی خوای په روه ردگاره ﴿ تَدْمُرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ

٤٣٥ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ١٢١) ، ومسلم (٢٢١٥) .

٤٣٦ _ الخردل « پوهه کێکی گیای وه رزیه ، له وه رزه بارانیه کاندا درێژیه که ی به مه ترێک ده گات ، نه م پوهه که لق و پۆپیکی چری لی ده بیته وه ، په تگی گه لاکانی سه وزیکی کاله ، گوله کانی به زۆری زه ردن ، به ره که ی شیوه یه کی لوله کی هه یه و تووکی خری تیدایه که تیره که ی نزیکه ی ٢ ملیمه تره . بپوانه :

رَبِّهَا ﴿[الأحقاف : ٢٥] ٠ واته : به فەرمانی پەر وەر دگاری هه موو شتیک دەرۆخینی^(٤٣٧) واته : هه موو ئه و شتانهی قبوڵی پۆخاندن دهکهن و هاوشیوهکانی ، بۆ هه موو نهخۆشیه ساردهکان بهسووده ، بهشدار دهبی له چارهسه رکردنی نهخۆشیه گهرمه ووشکهکاندا به کاتی (بالعرض) ، وه له بهر ئه وهی گوزه رکردنی خیرایه بۆیه به باشی هیزی دهرمانه سارده شیدارهکانی پێدهگهیه نیت

بۆ نمونه دانهری کتییی (القانون) و کهسانی تریش پریاریان داوه له سه ر به کارهیانی زافه ران له قورصی (الکافور) دا^(٤٣٨) چونکه به خیرا گوزه ری پی دهکات و هیزی دهگهیه نیت ، هاوشیوهی ئه مه ش زۆره و شاره زایانی ئه م بواره دهیزانن ، به دوریش دانا نریت گهرم له نهخۆشیه گهرمهکاندا سوودی هه بی به خاسیه ت ، چونکه له زۆر دهرماندا ئه و شته ده بینریت ، : له وانه (الأنزوت) ه^(٤٣٩) که دهرمانهکانی دیکه ی چاو ئیشه ی تیکه ل دهکریت ، وهکو شهکرو شتی تریش له تاکه گهرمهکان ، چاو ئیشه ش ئاوسانیکی گهرمه به پیکه و تنی پزیشکان ، ههروه ها به سوودبوونی گوگردی گهرم بۆ گهری ٠

^{٤٣٧} — مهلا محمد مهلا صالح ، پوختهی تهفسیری قورئان ٠

^{٤٣٨} — الکافور : مادهیهکی کریستالی سپی پوونه و ، بۆنکی توندی هیه ، به ههلمبوونی ئاسانه له پلهی گهرمی ئه و ژورهی تیایدایه ، به لām به قورسی له ئاودا دهتوێته وه ، ئه م ماده له دلۆپاندنی داری درهختی کافوره وه به دهست دی ، درهختی کافور درهختیکی هه میشه سه وزی ناسراوه ، نزیکه ی (٥٠) متر به رزه ، داری درهخته که زۆر سپیه و بۆنکی خۆشی هیه ، مادهی کافور له نیو دارو قهدی درهخته که دایه ، بپوانه Arabic.rt.com :

^{٤٣٩} — الأنزوت : که تیره ی داریکی دپکاویه ، تاله و ، سپی و سوری هیه و ، له چیاکانی وه لاتی فارسدا هیه ، هه موو ئاوسا وکان هیمن دهکاته وه ، بۆ داهاتن و پپۆقی چاو به سووده ، به لغمی چر نه رم دهکاته وه ، بپوانه : نهایه الأرب في فنون الأدب ، وه رگپ ٠

شونیز گەرمی ووشكە لە دووهەدا ، بای سك ناهیلێت ، (حبة القرع)^(٤٤٠) دەكاتە دەرەو ، بۆ ئەو تاییە لە چوارەم پۆژدا تووشی نەخۆش دەبێ و ، هەرەها بۆ تایی بەلغەمی بەسوودە ، کونیلە داخراوەکان (السدد) دەكاتەو ، باکان شیی دەكاتەو ، تەپی و شیی گەدە ووشك دەكاتەو ، ئەگەر کوتراو تێكەڵ بە هەنگوین کراو ، لە گەڵ ئاوی گەرمدا خورایەو ، بەردی گورچیلەو میژدان دتوینتەو ، میزو ، بینوێژی و ، شیر هینەرە ئەگەر بەردەوام چەند پۆژێك ببخواتەو ، ئەگەر لە گەڵ سرکەدا (الخل) گەرم بکریت و ، سکی تی هەلسوینریت ، کرمی (حب القرع) دەکوژیت ، ئەگەر لە گەڵ ئاوی گوژالکی تەریاخود کوللادا (ماء الحنظل الرطب أو المطبوخ) بشیلدریت ، ئەوا کاریگەری بەهێزتر دەبێ لە دەرکردنی کرمدا ، وە پاك دەكاتەو و دەبریت و ، شیی دەكاتەو ، ئەگەر بکوژیت و بکریتە نیو پەڕیەکەو ، بەردەوام بۆن بکریت هەللامەتی سارد چارەسەر دەکات .

پۆنەکە بۆ (داء الحية) و^(٤٤١) ، بالوکەو خال بەسوودە ، ئەگەر مسقالێکی لە گەڵ ئاودا بخوژیتەو ، بۆ هەناسەبرکێ و تەنگەنەفەسی بەسوودە ، بە شیوەی بپچانیش سوود بە سەرئێشە سارد دەگەیەنیت ، ئەگەر حەوت دانە بێ ژمارە لە شیری ژاندا بخوسیندریت و ، کەسی توشبوو بە نەخۆشی زەردووی (اليرقان) بیکاتە لووتی ، سویدیکی زۆری پێ دەگەیەنیت .

ئەگەر لە گەڵ سرکەدا بکوژندریت و ، پاشان لە دەم وەبردریت ، بەسوود دەبێ بۆ ئەو ددان ئێشەنە لە ئەنجامی سەرماوە تووشی مڕۆف دەبێ ، ئەگەر بە هارپاوی بکریتە لووت ،

^{٤٤٠} — حبة القرع : جۆریکە لە کرمە درێژە گۆره خپە بەرەلستەکان ، بپوانە : القانون في الطب لأبن سينا ، فصل في الديدان ، وەرگێڕ

^{٤٤١} — داء الحية : نەخۆشیەکە لە نەخۆشی (داء الثعلب) دەچیت ، بەللام جیاوازی نێوانیان ئەوەیە کە نەخۆشی (داء الحية) تەنها مووی سەر ناوهریت بەلکو پێستیکی تەنکی سەریشی لە گەڵدا دادەمالریت وەک ئەو کازە تەنکە لە مار دەکریتەو ، بپوانە : القانون في الطب لأبن سينا ، وەرگێڕ .

به سوود دهبی بۆ ئه و ئاوهی له چاوه كاندا دروست دهبی ، ئه گهر له گهڵ سرکه دا به شیوهی پیچان (ضماد) به کاریت ، زیپکه و گه پهی کیمای هه لده که نیت و ، ئاوسانه به لغه میه درێژخایه نه کان و ، ئاوسانه په قه کان شییه ده کاته وه ، ئه گهر پۆنه که ی بکریته لووت بۆ نه خوشی دهم خواربوون (اللقوة) به سووده ، ئه گهر نیو مسقال تا مسقالیکی بخوریته وه ، بۆ گه زتنی جالالۆکه زیانبه خشه کان (الرتیلاء) به سووده ، ئه گهر بهاردریت و تیکه ل به پۆنی قه زوان (دهن الحبة الخضر) بکریت و ، پاشان سی تکی بتکینریته گوێ ، بۆ ئه و سه رمایه ی که تووشی بووه و ، ههروه ها بۆ باو کونیه داخراوه کانی به سوود دهبی .

ئه گهر به رزیندریت و ، پاشان بکوتریت به زۆر وردی و ، له زهیتدا بخوسیندریت و ، سی تک یاخود چوار تکی له لووت بتکینریت ، بۆ ئه و هه لاهه ته ی پزمینیکی زۆری له گه لدا به به سووده .

ئه گهر به سوتینریت و تیکه ل به میوی تواوه بوو (الشمع المذاب) له پۆنی (السوسن)^{٤٤٢} ، یاخود پۆنی خه نه (دهن الحناء) بکریت و ، برینه کانی قاچی پی چه ور بکریت پاش شتنی به سرکه ، سوودی پی ده گه یه نیت و برینه کانی لاده بات .

^{٤٤٢} — السوسن : گوله شلیز ، پوهه کیکه شه صت سانتمه تریک به رز ده بیته وه گوئیک یاخود چه ند گوئیکی هه یه و ، هه ری که یان له غونچه یه که وه په یدا ده بن و ده پشکوین ، هه یه سپی هه یه شین هه یه زه رده هه یه سووره ، پوه کیکی ته مه ن درێژه وه نه دی جۆری به بۆنی خوش به ناوبانگه چونکه پوه کیکی عه تر نامیزه ، کیوی و باخچه ی هه یه و باخچه یه که شی دوو جۆره ، (الأزاد) که سپی یه و ، وه (الإیرساء) ، بۆ ئاویه نگ به سووده ، هیمنکاری ماده ده چزه کانه ، جۆری (الأزاد) ی به سووده بۆ نه خوشیه سارده کانی میشک و ، با چه کۆبوکانی نیوی شییه ده کاته وه ، گه لاکانی به سووده بۆ سوتاوویی ئاوی گهرم ، ههروه ها به سووده بۆ گه زتنی جانه وه ران و دوو پشک به تاییه ت ، به روانه : فه ره تگی ده ریا ، قاموسی پسته ، القاموس المحيط ، وه رگیتر

نه‌گەر له گه‌ل سرکه‌دا به‌پاردیٔ و ، نه‌خۆشیه‌کانی (البرص) و (البهاق الأسود)^(٤٤٣) سه‌ری کرٔیشاوی تی‌هه‌لسوینریت ، سوودی پی‌ده‌گه‌یه‌نیت و ، چاکیان ده‌کاته‌وه نه‌گەر وورد به‌پاردیٔ و ، هه‌موو پۆژیک به‌ئهندازه‌ی کیشی دوو دیره‌می به‌ئاوی سارد هه‌و له‌ئێ قووت بدری ، به‌سوود ده‌بی بۆ ئه‌وه‌که‌سانه‌ی سه‌گی هه‌ر گه‌ستونی پیش نه‌وه‌ی له‌ئاو خالی بیٔ ، وه‌دانیاش ده‌بی که‌تیاناچیت ، نه‌گەر پۆنه‌که‌شی بکریته‌ لووت ، بۆ نه‌خۆشیه‌کانی ئیفلجی (الفالج) و (کزاز)^(٤٤٤) به‌سوود ده‌بی و ، ماده‌کانیان ده‌هه‌ستینیت ، نه‌گەر دووکه‌لیشی پی‌بکریٔ ، جانه‌وه‌ران دۆرده‌خاته‌وه .

نه‌گەر (الأنزوت) له‌ئاودا بتوینریت هه‌و ، ناوه‌وه‌ی ئه‌لقه‌که‌ی تی‌هه‌لسوینریت و ، پاشان (الشونیز)ی به‌سه‌ردا به‌پزینریت ، ئه‌وا ده‌بی به‌پزینه‌ریکی به‌سوودی سه‌رسوپمێن بۆ مایه‌سیری ، سووده‌کانییشی چه‌نده‌ها نه‌وه‌ندی ئه‌مه‌یه‌که‌ باسکرا ، خواردنه‌وه‌شی به‌ئهندازه‌ی دوو دیره‌مه ، که‌سانیکیش وایان پاگه‌یاندوه‌ که‌ زۆری به‌کاره‌یتانی کوشنده‌یه .

الحریر : پیشتەر ئاماژه‌ی پی‌درا که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پی‌داوه‌ به‌ (الزیر) و (عبدالرحمن)ی کوپی (عوف) ئاوریشم پی‌وشن “ به‌هۆی خورویه‌که‌وه که‌ له‌جه‌سته‌یاندان هه‌بوو ، هه‌روه‌ها باسی سوودو میزاجیمان کرد ، بۆیه‌ پی‌ویست به‌دووباره‌ بوونه‌وه‌ ناکات .

^{٤٤٣} _ البرص : سپیتیه‌که‌ تووشی جه‌سته‌ ده‌بی .

البهاق : سپیتیه‌که‌و ناکات به‌ ئاستی سپیتیه‌که‌ی (البرص) و تووشی جه‌سته‌ ده‌بی و خه‌ت خه‌ت په‌شی تیکه‌له ، بپوانه : لسان العرب ، وه‌رگێٔ .

^{٤٤٤} _ الكزاز : نه‌خۆشیه‌کی قورسه‌ تووشی مرۆف ده‌بی و تووشی کرژبونی جه‌سته‌ ده‌بی به‌هۆی سه‌رماوه ، بپوانه : المخصص لأبن سیده ، ص ٤٦٦ ، وه‌رگێٔ .

بواری پزیشکیتی نوێش ده‌لیت : الکزاز : نه‌خۆشیه‌کی قورسه‌و هۆکاری ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ پیسبوونی برینه‌کان به‌و میکروبانه‌ی که‌ spores هه‌له‌دگرن و ، له‌هه‌مان بریندا گه‌شه‌ ده‌کهن و ، ژه‌هریکی به‌هیز دهرده‌ن که‌ کرژبونه‌وه‌یه‌کی توند له‌ماسوله‌کاندا دروست ده‌کات ، ئه‌م نه‌خۆشیه‌ له‌که‌سێکه‌وه‌ بۆ که‌سیکی تر ناگواستریته‌وه‌و ، له‌وانه‌یه‌ که‌سی تووشبوو به‌ریت . بپوانه : ar.wikipedia.org/wiki ، وه‌رگێٔ .

حُرْف ، ته‌په‌تیزه : (أبوحنیفة الدینوری) ده‌لَیت : ئەمە ئەو تۆوه‌یه که چاره‌سه‌ری پێ ده‌کریت ، هه‌روه‌ها به (الثفاء) ی‌یش ناو‌پراوه‌و له‌ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ باس‌کراوه ، پوه‌که‌که‌شی به (الحُرْف) ناوده‌بریت و ، په‌مه‌کی خه‌لک‌یش پێ ده‌لَین (الرشاد) واته : ته‌په‌تیزه ، (أبوعبید) ده‌لَیت (الثفاء) واته : (الحُرْف) *

ده‌لَیم _ ابن‌القیم _ ئەو فه‌رمووده‌ی ئاماژه‌ی بۆ کردوه ، (أبوعبید) و که‌سانی تریش له (ابن‌عباس) ه‌وه _ خوا له‌ خۆی و باب‌یشی پاز‌ی بی‌ت _ ده‌ی‌گێر‌نه‌وه ، که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ئای له‌ هه‌ردوو تاله‌که‌دا چ شی‌فایه‌ک هه‌یه ، (الصُّبر) و ته‌په‌تیزه . ئی‌مامی (أبوداود) له (المراسیل) دا باسی ده‌کات *

هێزی گه‌رمی و وشک‌یتی له‌ په‌له‌ سێ یه‌مدایه ، گه‌رم ده‌کات ، سک شل ده‌کات ، کرم و (حب‌القرع) ده‌کاته‌ ده‌ره‌وه ، ئاوسانه‌کانی سه‌پ‌ل شی‌ی ده‌کاته‌وه ، شه‌هه‌وت و ئاره‌زووی جووت بوون ده‌جول‌ئینیت ، گه‌پی کێماوی و ، قلی‌شانی پێست و به‌هۆیه‌وه هه‌لوه‌رینی موو توك‌ پاک ده‌کاته‌وه .

ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل هه‌ت‌گۆیندا پێچه‌ریکی (ضماد) لێ دروست بکریت ، ئاوسانی سه‌پ‌ل شی‌ی ده‌کاته‌وه ، ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل خه‌نه‌دا (الحناء) بکول‌ئیندریت پاشاماوه‌کانی سنگ ده‌کاته‌ ده‌ره‌وه ، ، خواردنه‌وه‌شی بۆ پێوه‌دان و گه‌زتنی جانه‌وه‌ران به‌سووده ، ئه‌گه‌ر له‌ شوینیکدا بسوت‌ئینریت و دوو‌که‌لی پێ بکریت ، جانه‌وه‌رانی لێ دوورده‌خاته‌وه ، هه‌روه‌ها که‌وتنی مووی سه‌ر ده‌وه‌ست‌ئینیت ، ئه‌گه‌ر تیکه‌ل به‌ ئاردی جۆو سرکه‌ بکریت و (سوق‌الشعیر والخل) ، پێچه‌ریکی (الضماد) لێ دروست بکریت ، به‌سووده بۆ نه‌خۆشی ده‌رده‌لاقه (عرق‌النسا) و ، ئاوسانه‌ گه‌رمه‌کانیشی شی‌ی ده‌کاته‌وه له‌ کۆتایه‌که‌یدا .

ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل ئاو و خویدا بپێچ‌ریته‌ سه‌ر دومه‌له‌وه پێی ده‌گه‌یه‌نیت ، به‌سووده بۆ هه‌موو ئەو ئەندامانه‌ی شلی و خاویان تیکه‌وتوو ، ئاره‌زووی جووت‌بوون زیاد ده‌کات ، دل‌گه‌ره‌وه‌یه

بۆ خواردنی زیاتر ، بۆ نهخۆشی تهنگه نهفەسی و ، هه ناسه سواری و ، چڕپوونی سەپل به سووده ، سببی پاك دهكاتهوه ، خویتنی بینویژی زیاد دهكات ، بۆ نازاری نهو چالایی سهری ئیسقانی پانی تیدلیهوه له نهجامی هاتنه دهرهوهی پاشماوه زیادهكاندا دروست دهبی به سووده ، نهگهر بخوڕیتهوه یاخود به حوقنه ههلبگیریت ، وه بهلغمه لینجهکانی سینگ و سببی کانیش دهكاته دهرهوه .

نهگهر بهارپریت و پاشان به نهندازهی پینج دیرهمی لی بخوڕیتهوه له گهل ناوی گهرمدا ، سروشتی مرؤف نهرم و نیان دهكاتهوه ، بایهکانیش شی دهكاتهوه ، بۆ نازاری (القولنج) كه هۆکاری دهگهڕیتهوه بۆ سهرمابوون به سووده ، نهگهر بهارپریت و بخوڕیتهوه بۆ نهخۆشی بهلەکی به سووده .

نهگهر له گهل سرکه دا نهخۆشیهکانی بهلەکی (البرص) و (البهق الأبيض) تی ههلسوینریت ، سوودیانی پی دهگهیهنیت ، ههروهها به سووده بۆ نهو سهرنیشهی بههۆی سهرماو بهلغمهوه تووشی مرؤف دهبی ، نهگهر بکولیندریت و ، بخوڕیتهوه ، خووهیمن دهكاتهوه بهتایبهت نهگهر نههارپرابی چونکه لینجهکهی بهکولان شی دهبیتهوه ، نهگهر بهئاوهکهی سهر بشۆردریت ، له پیسی و شی لینجهکان پاکی دهكاتهوه .

(جالینوس) دهلیت : هیزی وهکو هیزی تۆوی خهرتلهیه (بزر الخردل) ، بۆیه لهوانهیه نازارهکانی پانی پی گهرم بکریت که به (عرق النسا) ناسراوه ، ههروهها نازارهکانی سهرو ، ههریه که له نهخۆشیانهش که پیوستانی به گهرم کردن دهبی ، بههاوشیوهی تۆوی خهرتله (بزر الخردل) که گهرم دهكات . پێدهچی تیکهل بهههندی نهو دهرمانانه بکریت که تووشبووی تهنگه نهفەسی دهیخواتهوه چونکه زانراوه که تیکهل چڕهکان دهووستینیت بهباشی ، ههروهکو نهوهی که تۆوی خهرتله دهیووستینیت ، چونکه له ههموو پوویهکهوه لهو دهچیت .

الحُلْبَةُ ، شملی : باسکراوه که وا پیغه مبهری خوا ﷺ له مه ککه چوو ه سهردانی (سعد) ی کورپی (أبي وقاص) و ، فهرمووی : پزشکیکی بۆ بانگ بکه ن ، بۆیه (الحارث) ی کورپی (کلدة) ی بۆ بانگ کرا ، ته ماشایه کی کردو گووتی : هیچ مه ترسیه کی له سهرنی یه ، شملی و خورمای (عجوة) ی تازه پی گه یوو به یه که وه بکولینن و با هه لی قورینیت ، نه وه بو نه وه یان بۆ نه جامداو ، چاک بۆوه .

هیزی شملی له گهرمیدا له پله دوودایه ، له ووشکیدا له پله یه که مدایه ، نه گهر به ئاوه وه بکولیندریت ، قورگ و سینگ و سک نه رم ده کاته وه ، کۆکه و ، زیری و ، ته تگه نه فه سی و ، هه ناسه برکی هیمن ده کاته وه ، شه هوت و ئاره زووی جووتبون زیاد ده کات ، بۆ باو ، به لغم و ، مایه سیری به سووده ، دابه زینه ری کیموسه ئالۆزه کانه له پرخۆله دا ، به لغمی لینجی سینگ شی ی ده کاته وه ، بۆ نه و دوومه لانه ی له ناو سکدا پهیدا ده بی و بۆ نه خۆشیه کانی سی به سووده ، بۆ نه و نه خۆشیانه ی هه ناو له گه ل پۆن و (الفانیذ)^(٤٤٥) به کارده هینریت .

نه گهر له گه ل کیشی پینج دیره می (الفوة)^(٤٤٦) دا^(٤٤٦) بخوریته وه ، خوینی بینوژی ده هینیت ، نه گهر بکولیندریت و ، پرچی سه ری پی بشۆردریت لول ده بی ، (الحزاز)^(٤٤٧)

^{٤٤٥} _ الفانیذ : جوریکه له هه لوا له قهندو نیشاسته دروست ده کريت ، بپوانه : تهذيب اللغة ، ج ٣ ، ص ١٨٩ ، وهرگێت .

^{٤٤٦} _ الفوة : په گی پوه کیکی پهنگ سووره و بۆیه چه کان به کاریده هینن ، هه ندیکی خۆپسکه و هه ندیکی ده چینریت ، له کانی چوارگۆشه ی دریزی زهرن گه لای پێوه یه و به ریکی خپی هیه ، له سهره تای ده رجونیدا په تگیان سه وزه و پاشان سوورده بن و ، کاتیکیش پی بگه ن په ش ده بن ، ده رمانیکی تاله و جگه رو سه ل پاک ده کاته وه ، میز هینره ، خوینی بینوژی زیاد ده کات ، بپوانه : الجامع لمفردات الأدوية والأغذية لأبن البیطار ، وهرگێت .

^{٤٤٧} _ الحزاز : ئازاریکه له دایدا پهیدا ده بی به هو ی خواردنیکه وه که له گه ده دا ترش ده بی ، بپوانه : تاج العروس ، للمرتضى الزییدی ، وهرگێت .

ناهیلێت ، هاراپوه که ی ئه گهر تیکه ل به (النطرون)^{٤٤٨} سرکه کراو ، به شیوه ی پیچهر (الضماد) به کارهات ، ئاوسانی سه ل شی ی ده کاته وه ، ئه گهر ژنان له ئاوێکدا دانیشن شملی تیدا گولێنرابیت ، سوودی لی ده بینن بۆ ئه و ئازاره ی له مندالدا و به هۆی ئاوسانی که وه په یدابوو ، ئه گهر بپیچرێته سه ر ئاوسانه په قه که م گهرمه کانه وه ، شی ی ده کاته وه و سوودی بۆ ده بی ، ئه گهر ئاوه که ی بخورێته وه بۆ ئه و پیچ به سکدا هاتنانه باشه که به هۆی باوه تووشی مرۆف ده بی ، وه پێخۆله کانیش خزو لووس ده کات .

ئه گهر به خورماوه ، یا ههنگوینه وه ، یا ههنجیره وه بکولێندریت و پیش نانی به یانی بخوریت ، ئه و به لقه می لینجی سینگ و گه ده شی ی ده کاته وه ، به سوودیش ده بی بۆ ئه و کۆکه درێژخایه نه ی به هۆیه وه تووشی مرۆف ده بی .

بۆ ئه و که سانه ی تووشی پێخۆله گیران بوونه و پیسایان بۆ نایه ته ده ره وه به سووده و ، سکیان په وان ده کاته وه ، ئه گهر پۆنه که ی (ده نه) تیکه ل به میو (الشمع) بکریت بۆ ئه و درزو قلیشانه ی به هۆی سه رماوه دروست ده بی به سووده ، سووده کانیشی چهنده ها ئه وهنده ی ئه مه یه که باسکرا .

^{٤٤٨} _ النطرون : جۆره خوییه که و له ئاوی گهرمدا به ئاوسانی ده تویته وه و له ئاوی ساردا به قورسی ، (الْوَرَقِ) یشی پی ده لێن ، به وانه : المعجم الوسيط ، إبراهيم الزيات ، وه رگێر .

له (القاسم) ی کوی (عبدالرحمن) هوه ده گێڕنه وه که گوتویه تی : پیغمبری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((استشفوا بالحلبة))^(٤٩) واته : خۆتان به شملی چاره سهر بکه ن . که سانیك له
 پزیشکان ده لێن : نه گهر خه لك سووده كانیان بزانییا به كیشی خوی به زیڕ ده یانكړی .

پیتی خاء (خ) :

الخُبْزُ ، فلان : ثُبِتَ فِي الصَّحِيحَيْنِ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ ، أَنَّهُ قَالَ : ((تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 خُبْزَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّوْهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفَأُ أَحَدُكُمْ خُبْرَتَهُ فِي السَّفَرِ ، نَزْلًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ))^(٥٠).

واته : پیغمبری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له پوځی قیامه تدا زه وی ده بیټ به یه ک نان و
 خوی تعالی وهریده گێړت له م دهسته وه بۆ ئه و دهست تا راست و پیک بیته وه وه کو چۆن
 که سیکتان نانه کی له سفره که دا وهرده گێړت ، چونکه ده یكات به خوانیک و بۆ خه لکی
 به ههشت ناماده ی ده کات)) .

وروی أبوداود في سننه : من حديث ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : كان أحبَّ
 الطعامِ إلى رسولِ الله ﷺ الثريدُ من الخُبْزِ ، والثريدُ من الحيسِ^(٥١).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوی ویا بیشی پازی بیټ _ فهرموویه تی :
 خۆشه ویسترین خواردنه کان به لای پیغمبری خواوه ﷺ تلئتی نان و ، تلئتی (الحیس)
 بوو .

^{٤٩} _ لم أجده بهذا اللفظ ، وروي في فضل الحلبة أحاديث موضوعة وباطلة ، انظر الأسرار المرفوعة في الأخبار الموضوعه (١ / ٣٨٨) ، تنزيه الشريعة عن الأخبار الشنيعة الموضوعه (٢ / ٢٤٦) ، الفوائد المجموعة في الأحاديث الموضوعه للشوكاني (١ / ٤٨٩) .

^{٥٠} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١١ / ٢٣١) ، ومسلم (٢٧٩٢) .

^{٥١} _ ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٧٨٣) عن عكرمة عن ابن عباس فذكره ، قال أبوداود : وهو ضعيف . (الحيس)

تريتي خورماو كه شك و پۆنه و تيكه ل به يه كه ده كړين ، بهوانه : القاموس المحيط للفريوزنابادي ، وه رگړي .

وروی أبوداود أيضاً ، من حديث ابنِ عُمَرَ _ رضي الله عنه _ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((وَدِدْتُ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا خُبْزَةً بَيْضَاءَ مِنْ بُرِّ سَمْرَاءَ مُلْبَقَوٍ بِسَمْنٍ وَلَبَنٍ)) ، فقام رجلٌ من القوم فَاتَّخَذَهُ ، فَجَاءَ بِهِ ، فَقَالَ : ((فِي أَيِّ شَيْءٍ كَانَ هَذَا السَّمْنُ ؟)) فَقَالَ : فِي عُكَّةٍ ضَبَّ . فَقَالَ : ((ارفعه))^(٤٥٢).

واته : له (ابن عمر) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فرمووی تی : پیغمبری خوا ﷺ فرمووی : ((حزم پییه تی نه گهر نانیکی سپیمان له گهنیکی بوری چاک تیکه ل کرلو به پۆن و ماست هه بوايه)) ، نه وه بوو پیاویک له خه لکه که هه ستاو ناماده ی کربو ، هینای ، پیغمبری خواش ﷺ فرمووی : ((نه م پۆنه له چ شتی کدا بوو ؟)) پیاوه که ش فرمووی : له هیزه یه کی بن مزه دا بوو . بویه پیغمبری خوا ﷺ فرمووی : ((لاییه ره)) .

وروی البیهقی من حديث عائشة _ رضي الله عنها _ ترفعه : ((أَكْرِمُوا الْخُبْزَ ، وَمِنْ كَرَامَتِهِ أَنْ لَا تَنْتَظِرَ بِهِ الْأَدَمَ))^(٤٥٣).

واته : خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ له فرموده ی کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغمبری خوا ﷺ فرمووی تی : ((پیزی نان بگرن ، پیزه که شی نه وه یه که بخوریت و چاوه ری هاتنی پیخور نه کریت)) . پیشه وا (ابن القیم) ده فرمیت : نه م فرموده یه له (موقف) ده چیت و ، به رزکردنه وه ی نه م فرموده یه وه ، هی پیشووش بۆ پیغمبری خوا ﷺ جیگیر نه بووه .

به لام نه وه فرموده یه ی که باسی قه ده غه کردنی برینی نان ده کات به چه قو ، فرموده یه کی پووچه و هیچ بنه په تیکی له پیغمبری خواوه ﷺ بۆ جیگیر نه بووه ، له

^{٤٥٢} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٨١٨) ، وابن ماجه (٣٣٤١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود

(٨٢٣) .

^{٤٥٣} _ إسناده ضعيف : أخرجه الألباني في الضعيفة (٢٨٨٤) .

پاستیدا فرموده‌یه‌کی دیکه هاتوو سه‌بارت به قه‌ده‌غه‌کردنی برینی گوشت به‌چه‌قو ،
که‌چی نه‌مه‌ش (صحیح) نی یه .

(مُهْتَأً) ده‌لَئِت : له (أحمد) م پرسى سه‌بارت به‌و فرموده‌یه‌ی که (أبی معشر) ، له
(هشام) ی کوپی (عروة) وه ، له بابیه‌وه ، له (عائشة) وه _ خَوای لى پازى بَيت _ له
پیغه‌مبه‌رى خواوه ﷺ ده‌یگَیژَیته‌وه فرموویه‌تى : ((لا تقطعوا اللحم بالسَّكِينِ فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ
فَعَلِ الْأَعَاجِمِ))^(٤٤) . واته : ((گوشت به‌چه‌قو مه‌پن ، چونکه نه‌وه کردارى عه‌جه‌مه‌كانه))
• (أحمد) یش فرمووی : فرموده‌یه‌کی (صحیح) نی یه ، نه‌مه‌ش نه‌ناسراوه ، به‌لکو
فرموده‌یه‌کی (عمرو) ی کوپی (أُمیَّة) و ، فرموده‌یه‌کی (المغيرة) پیچه‌وانه‌ی نه‌مه‌ن .
مه‌به‌ستى به فرموده‌یه‌کی (عمرو) ی کوپی (أُمیَّة) نه‌وه‌یه که فرموویه‌تى : ((كان النبیُّ
ﷺ يَحْتَزُّ مِنْ لَحْمِ الشَّاةِ))^(٤٥) واته : ((پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له گوشتى مه‌په‌که‌ی ده‌پری))
• مه‌به‌ستى به فرموده‌یه‌کی (المغيرة) ش نه‌وه‌یه که فرموویه‌تى : ((أَنَّهُ لَمَّا أَضَافَهُ أَمَرَ
بِجَنْبِ فُشْوَى ، ثُمَّ أَخَذَ الشُّفْرَةَ ، فَجَعَلَ يَحْزُّ^(٤٦))) واته : ((کاتى (المغيرة) بوبه میوانی
پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فرمانیدا لایه‌ک ببرژین ، پاشان چه‌قو گه‌وره‌یه‌کی مه‌لگرت و ، ده‌ستى
کرد به‌برینی گوشته‌که بۆ میوانه‌یه‌کی)) .

^{٤٤} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٧٣٨) ، وضعفه الألباني .

^{٤٥} _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٣٩ ، ١٧٩) ، (٥ / ٢٨٧ ، ٢٨٨) ، والدارمي (٧٣٣) ، والبخاري (١ / ٦٣ ، ١٧٢) ، (٤ / ٥١) ، (٧ / ٩٦ ، ٩٨ ، ١٠٧) ، ومسلم (١ / ١٨٨) ، وابن ماجه (٤٩٠) ،
والترمذي (١٨٣٦) ، كلهم عن طريق الزهري قال : أخبرني جعفر بن عمرو بن أمية عن أبيه فذكره .

^{٤٦} _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٢٥٢ ، ٢٥٥) ، وأبو داود (١٨٨) ، والترمذي في الشمائل (١٦٦) ، كلهم
من طريق مسعر عن أبي صخرة جامع بن شداد ، عن المغيرة بن عبد الله ، فذكره عن المغيرة بن شعبة .

به شیک : سه بارهت به جورمکانی نان :

چاکترین جورمکانی نان نهوهیه که به چاکی شیلدرایی و هه لهاتیی ، پاشان نانی ته نوور به چاکترین جوری نان داده نریت و ، پاش نهوش نانی فرنه ، پاشان نانی (الملة)^(٤٥٧) له پله ی سی یه مدایه ، چاکترینیشی نهوهیه که له گهنمی نوی دروست کرابی .

زۆرتین نه و جورانه شی که خوراک به خشه نانی (السّمید)^(٤٥٨)، که درهنگ هه رسه له بر زور پاک و نه بونی ههچ که په کیک تیایدا ، به دواشیدا نانی (الحواری)^(٤٥٩) ، پاشانیش (الخشکار)^(٤٦٠) .

چاکترین کاتی خواردنیشی کوتایی نه و پۆزهیه که دروست کرابیت ، نه رمه که شی زیاتر نه رم دهکات و خوراک ده به خش و ته پ دهکات و به خیراش داده به زئ ، وشکه که ش به پیچه وانه وهیه .

میزاجی نانی گهنم گهرمه له نیه وندی پله دودا ، نزیک ناوهنده له شیداری و وشکیتیدا ، وشکیتی زاله به سه ر نه ودا که ئاگر وشکی کردۆته وه ، شیداریش به سه ر پیچه وانه کهیدا .

^{٤٥٧} _ خبز الملة : نانی (الملة) له نیه و خۆله میشی گهرما ده برزیندریت و به لای ده شته کیه کانه وه ناسراوه ، بپوانه : مختصر خلیل للخرشي ، ج ١٦ ص ٣٠٨ . وهرگێڤ .

^{٤٥٨} _ خبز السّمید : نانیکه له ئاردیک دروست ده کړیت که چه ند جاریک بیژرابیت (سفر) ، بپوانه : تاریخ دمشق ، ج ٥٥ ص ٤٩ . وهرگێڤ .

^{٤٥٩} _ خبز الحواری : نه و نانهیه که له پوخت و پالته ی ئاردی سپی دروست ده کړیت ، بپوانه : مجلة المنار ، ج ٢١ ، ص ٤٩٨ . وهرگێڤ .

^{٤٦٠} _ خبز الخشکار : نانی نه سمهره که له ئاردیک دروست ده کړیت که په که کئی تیدا بی و پاک نه کرابیت ، بپوانه : المعجم الوسيط ، وهرگێڤ .

نانی گەنم خاسیەتیکی تێدایە ، بریتیە لەوەی خێرا قەڵەو دەکات ، نانی (القطائف)^(٤٦١) خەلتەیهکی چڕ دروست دەکات ، ووردکراویشی با دروست دەکات و درەنگ هەرسە ، ئەوەش بە ماست دروست دەکەیت خۆراکیکی زۆر دەبەخشیت و ، درەنگ لە گەدە لیژ دەبێتەو .

نانی جو ساردو ووشکە لە یەكەمدا ، بەبەروردی گەنم خۆراکیکی كەمتر دەبەخشیت .
خَلْ ، سرکه : وعن جابر - رضي الله عنه - : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأُدْمَ ، فَقَالُوا : مَا عِنْدَنَا إِلَّا خَلْ ، فَدَعَا بِهِ ، فَجَعَلَ يَأْكُلُ ، ويقول : ((نِعْمَ الْأُدْمُ الْخَلُّ ، نِعْمَ الْأُدْمُ الْخَلُّ))^(٤٦٢) .

واتە : لە (جابر) هەو - خوای لی پازی بیّت - فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ داوای پیخۆری لە خێزانەکانی کرد ، ئەوانیش فەرموویان : جگە لە سرکه هیچی تێمان نی یە ، ئەوەبوو فەرمانیدا بۆی بیئن ، بۆیە دەستی کرد بەخواردنی و دەیفەرموو : ((چاکترین پیخۆر سرکه یە ، چاکترین پیخۆر سرکه یە)) .

وفي سنن ابن ماجة عن أمّ سعد - رضي الله عنها عن النبي ﷺ : ((نِعْمَ الْإِدَامُ الْخَلُّ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ فِي الْخَلِّ ، فَإِنَّهُ كَانَ إِدَامَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي ، وَلَمْ يَفْتَقَرْ بَيْنَتْ فِيهِ خَلٌّ))^(٤٦٣) .

واتە : لە (أمّ سعد) هەو - خوای لی پازی بیّت - فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((چاکترین پیخۆر سرکه یە ، پەروەردگارا فەر بەرەكەت بخەرە سرکه هە ، چونکە پیخۆری پیغەمبەرانى پیشم بوو ، ئەو مالهش سرکه ی تێدایى هەژار ناکەوێت)) .

^{٤٦١} - خبز القطائف : پارچە هەویرێکن بە بچکۆلە لول دەکێژن و بەکەوانەیی سوردەکێژنەو و ناواخن دەکێژن بە کاکلە گوێژوشتی تر ، برۆانە : قاموسی رسته ، وه رگێژ .

^{٤٦٢} - صحيح : أخرجه مسلم (٦ / ١٢٥ ، ١٢٦) عن أبي سفيان طلحة بن نافع عن جابر فذكره .

^{٤٦٣} - موضوع : أخرجه ابن ماجة (٢٣١٨) ، وحكم عليه بالوضع الشيخ الألباني في ضعيف الجامع (٥٩٦١) .

سرکه له گهرمی پیکهاتوو ، ساردی به سهردا ژاله ، وشکه له سیّ یهدا ، به هیز وشک دهکاتهوه ، قهدهغی تیږزانی مادهکان دهکات ، سروشت نهرم و نیان دهکاتهوه ، سرکهی مهی و شهراب (خل الخمر) بۆ گهدهی گرگرتوو بهسووده ، (الصفراء) کپ دهکاتهوه ، زیانی دهرمانه کوشندهکان دورددهخاتهوه ، شیرو خوین نهگهر له ههناودا بهستران شی یان دهکاتهوه ، سوود به سپل دهگهیهنیت ، گهده خوشه دهکات ، سک دهگریتوه ، تینویهتی دهوهستینیت ، قهدهغی ئاوسان دهکات له ههر جیگهیهک ویستی دهرچوونی ههیی ، یارمهتی ههرسکردن دهات ، دژ به بهلغهمه ، خوراکه چهرهکان نهرم و نیان دهکاتهوه ، خوین پوون و ناسک دهکاتهوه .

نهگهر بهخوئی وه بخوړیتوه ، بهسووده بۆ نهو کهسهی قارچکی کوشندهی خواردییت ، نهگهر ههلقوړیندریت ، زارووی پهیوهست به بنهپهتی مهلاشووه دهپریت ، نهگهر به گهرمی له دهم وهربریت ، بۆ ئازاری ددان بهسوودهو ، پوکیش بههیز دهکات .

به شیوهی تیّ ههلسوان بۆ نهخۆشی (الدّاحس)^(٤٦٦) ، نهو برینانهی له لاکانی مرۆفدا پهیدادهبن و ئاوسانه گهرمهکان و ، سووتان بهئاگر بهسووده ، دل دهکاتهوه بۆ خواردن ، گهده چاک و بۆن خوش دهکات ، بۆ لاییتی چاکه و ، له هاوینیشدا بۆ دانیشتوانی وهلاته گهرمهکان چاکه .

خلال : ددان پاکه وکار : دوو فهرموودهی له بارهوه هاتوون (صحیح) نین ، یهکه میان : یووی من حدیث أبي أيوب الأنصاري يرفعه : يا حَبَّذا الْمُتَخَلِّلُونَ مِنَ الطَّعَامِ ، إنه ليس شيءٌ أَشدَّ على الْمَلِكِ مِنْ بَقِيَّةِ تَبْقَى فِي الْفَمِ مِنَ الطَّعَامِ^(٤٦٥)) وفيه واصلُ بن السائب ، قال البخاري

^{٤٦٤} _ الدّاحس : زيبكه يه که له نتيوان نينۆک و گزشته کهدا دهردهچیت و بههویه نينۆکه که دهکهویت ، بهوانه : للمعجم الوسيط ، ج ١ ، ص ٥٦٧ ، وه رگيڤ .

^{٤٦٥} _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٤١٦ / ٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (١٥١) .

والرازي : منكر الحديث ، وقال النسائي والأزدي : متروك الحديث * واته : له (أبي أيوب الأنصاري) وه _ خاوی لی پازی بیت _ فەرموویەتی : پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی : ((چەند چاکە ئەو کەسانەى بە ددان پاكەوکار ددانەکانیان پاش خۆراك خواردن پاك دەکەنەو ، بەپاستى هیچ شتێك بە لای فریشتەو قورستر نی یە لە پاشماوەى ئەو خۆراکەى لە زارد دەمێنێتەو)) .

دووهم : یروى من حديث ابن عباس ، قال عبدالله بن أحمد : سألت أبي عن شيخ روى عنه صالح الوحاظي يقال له محمد بن عبد الملك الأنصاري حدثنا عطاء عن ابن عباس قال : نهى رسول الله ﷺ أن يتخلل بالليط والأس ، وقال : إنهما يسقيان عُروقَ الجذام .

واته : پیغمبەری خوا ﷺ قەدەغەى کردوو ددان پاك بکریتەو بە توێکلی پەقى قامیش و (الأس) و(^{٤٦٦}) فەرمووی : پەگەکانى نەخۆشى گۆلى دەبوژیننەو ، ئەوەبوو (عبدالله) ی (أحمد) فەرمووی : بابم فەرمووی : (محمد) ی کوپى (عبدالمک) م بینى کویر بوو کە چى فەرموودەى هەلبەستراوى دادەناو درۆى دەکرد .

پاشان . ددان پاكەوکار بەسوودە بۆ پووک و ددان ، تەندروستیان دەپاریژیت ، بۆ گۆپینی بۆنى زار بەسوودە ، چاکترین جۆریشى ئەو یە کە لە دار چوکلەکانى پاککردنەو ، هەروەها

^{٤٦٦} _ الأس : بریتیه لە درەختۆکەیکى هەمیشە سەوز ، بەزۆرى لە شوێنە شیدارو سیبەرەکاندا دەپوێت ، لقێکى زۆرى پێو یەو ، بۆنێکى خۆشى هەیه ، لاقەکان گولگەلێکى پەنگ سەبى مەیلەو پەمبى هەلدەگرن ، بەرێکى پەشى هەیهو ، لە کاتى پێگەشتنیدا دەخوړیت و هەروەها وشک دەکړیتەو دەیکەن بە بەهارات ، هەموو پووەکە بەکار دەهێنریت ، سەرەپای بۆنە خۆشەکەى . پەوانە : www.0khayma.com .

له دارهكانی زهیتون و بیی (الخلاف) وهرگیرایی ، به لأم پاککردنه وه به قامیش و (الأس) و پښانه و (الباذروج)^(٤٦٧) زیانبه خشه .

بیستی دال (د) :

دُهْنٌ ، پۆن : روی الترمذی فی کتاب الشمائل من حدیث أنس بن مالک _ رضي الله عنهما _ قال : كان رسول الله ﷺ يُكْبِرُ دُهْنَ رَأْسِهِ ، وَتَسْرِحُ لِحْيَتَهُ ، وَيَكْثُرُ الْقِنَاعُ كَأَن تَوْبَهُ ثَوْبٌ رَّيَّاتٍ^(٤٦٨).

واته : له (أنس) ی کوپی (مالک) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ به زۆری سهری چه ور ده کردو ، پشی داده هیناو ، پارچه په پۆیه کی به سهردا ده دا پاش چه ورکردن وه کو نه وهی پۆشاکه که ی پۆشاک ی پۆن فروش بیّت .

پۆن کونیه لکانی جهسته داده خات ، قه ده غه ی شیی بوونه وهی ماده کان ده کات ، دوا ی خوشتن به ناوی گهرم نه گهر به کارهات ، چاکی و جوانی شیرداری به جهسته ده به خشی ، نه گهر پرچی پی چه ور بکریّت چاکی و جوانی پی ده به خشی و دریزی ده کات ، بۆ سوریزه به سووده و ، زۆرتین به لاکانی لی دورد ه خاته وه .

وفي الترمذي : من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ مرفوعاً : ((كُلُّوا الزَّيْتَ وَادَّهِنُوا بِهِ))^(٤٦٩).

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ : ((زهیت بخۆن و خۆتانی پی چه ور بکه ن)) .

^{٤٦٧} _ الباذروج : نبات طيب الرائحة : بېوانه : لسان العرب ، وهرگيتر .

^{٤٦٨} _ أخرجه الترمذي في الشمائل (٣٣) ، (١٢٦) عن يزيد الرقاش عن أنس بن مالك فذكره .

^{٤٦٩} _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٨٥٤) ، وأحمد (٣ / ٤٩٧) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع)

پۆن له وهلاته گهرمهكانی وهكو _ حيجازو هاوشیوهكانیدا _ له گهرهترین
هۆكارهكانی پاراستنی تهنروستی و چاكردنی جهستهیهو ، زۆر پێویسته بۆ ئهوان ، بهلام
دانیشتوانی وهلاته ساردهكان ئهوهیان پێویست نی یه ، زۆر بهكارهیتانیشی له سهردا بۆ
چاومهترسی تێدایه .

چاكترین پۆنیش سادهكانه وهكو : زهیتی زهیتون ، پاشان پۆن و ، پاشانیش پۆنی
كونجیه .

بهلام ئاوێتهكان : هندیکیان ساردی تهپوشیدارن ، وهكو پۆنی گولی وهنوشه(دهن
البفسج) كه بۆ سهرئیشهی گهرم بهسووده ، ئهوكهسانه دهنوینیت كه بهشهواتوانن بنون
، میشك شیدار دهكاتوه ، بۆ قلیشانی دهست و پێ و دهم ولێو بههۆی سههماوه یا بههۆی
نهخۆشیهوه بهسووده ، ههروهها بۆ زالبونی وشکیتی بهسهر جهستهدا بهسووده ، گهریتی
و ، خوروی وشکی تی ههلهسوینریت و سوودی لی وهردهگرن ، جولانهوهی جومگهكان
ئاسان دهكاتوه ، بۆ كهسانی خاوهن میزاجی گهرم له هاویندا بهسووده ، دوو فهرموودهی
پوچیشی لهبارهوه هاتوون وهلهبستراره به زاری پێغهمبهری خولوه ﷺ :

یهکه م : فضلُ دهن البفسج علی سائر الادهان ، کفضلُ علی سائر الناس * واته : فەزل و
چاکی پۆنی وهنوشه بهسهر تیکرای پۆنهکاندا ، وهكو فەزل و چاکی منه بهسهر ههموو
خهلكدا .

دووه م : فضلُ دهن البفسج علی سائر الادهان ، کفضل الإسلام علی سائر الادیان * واته
: فەزل و چاکی پۆنی وهنوشه بهسهر تیکرای پۆنهکاندا ، وهكو فەزل و چاکی ئیسلامه
بهسهر ههموو ئایینهکاندا .

هەندێ له ئاوێتەکانیش : گەرمی تەپوشیدارن ، وەکو پۆنی (البان) ^(٤٧) ، بەلام نەك پۆنی گولەكەى ، بەلكو پۆنی تۆوهكەى كە سەبى یەو مەیلەو خاكیە وەكو فستق ، پۆن و چەریەكی زۆری تێدایەو ، بەسوودە بۆ ئەستورو پقیتی دەمارو ، نەرمی دەكاتەو ، بۆ پەلە سپێكانی سەر نینۆك و ، پەلەكانی سەر پێست كە جیاوازن لە پەنگی ئاسای پێست و ، پلەو خال و سورایەكانی سەر دەم و چاو و ، بەلەكی بەسوودە ، بەلغەمی چڕ نەرم دەكاتەو ، ژێ ووشكەكان نەرم دەكاتەو ، دەمار گەرم دەكات ، فەرموودە یەكی پووچیشی لە بارەو هەلبەستراو كە هیچ بنەپەتێكى نى یە بەم بێژە یە : ((ادھنوا بالبان ، فإنه أحظى لكم عند نسائكم)) واتە : ((بەپۆنی (البان) خۆتان چەور بكن ، چونكە بەپێزترو خۆشەویستر دەبن بەلای خێزانەكانتانەو)) . لە سوودەكانی تریشى ددانەكان پاك دەكاتەو ، جوانی و گەشدارى پێ دەبەخشێ و ، تەلخ و بەلخەكانی پاك دەكاتەو ، هەركەس دەم و چاوی لاكانى پێ چەور بكات تووشى پێچ بەسكدا هاتن و قلیشانى دەم و چاویو و پێ نابێت ، ئەگەر نێوان هەردوو پانی و ئەندامى نێزینی پێ چەور بكات ، بۆ ساردی گورچیلەو ، میژەچرتی بەسوودە .

^{٤٧} _ _ البان : درەختێكە بەپێكى بەرز دەبێتەو ، لقەكانیشی پێك و كەمن ، درێژی ئەم درەختە نزیکەى (٦) مەتر دەبێ ، گولێكى چەری جوانى پەمەیی پێوہیەو ، پێش دەرجوونی گەلاكان دەردەچن لە نێوان مائگەكانى مارس و نیساندا ، پاشان گولەكان بەرێكى درێژ دەدەن كە بریتىە لە بەرگێگ و ھەر بەرگێكیش چەند دانە توویكى تێدایە لە یەك پیزدا ، تۆوهكان گەورەن و تا پادە یەك لە فستق دەچن ، بپوانە .

بیتى ذال (ذ) :

ذریرة : ناوی گياهه کی بۆنخۆشه : ثبت في الصحيحين : عن عائشة _ رضي الله عنها _
 قالت : طَبِيتُ رسولَ الله ﷺ بيدي ، بذَرِيرَةٍ في حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِحَلِّهِ وإِحْرَامِهِ (٤٧١).

واته : له دايكه (عائشة) هوه _ خواي لى پازى بيت _ فرمويه تى : به دهسته كانى خۆم
 پيغه مبهري خوام ﷺ له هه جى مالتاويدا به (ذریرة) بۆنخۆش کرد ، کاتى که ئيحرامى
 بهست و که ئيحراميشى کرده وه پيش تهواف کردن .

پيشتر باسى (ذریرة) مان کردو سووده کانيشمان خسته پرو ، بويه پيوست به
 دووباره کردنه وه ناکات .

ذُبَابٌ ، مِيش : له فرموده کهى (ابي هريرة) دا که فرموده هيه کهى (المتفق عليه) ه
 باسى نه وه کراوه که مِيش نه گهر که وته خواردن و خواردنه وه وه نقومى شته که ده کریت ، بۆ
 به دهسته هينانى شيفا که له بالئیکيدايه ، چۆنکه وه کو (الترياق) ه بۆ نه وه هرهى له باله کهى
 دیکه يدايه و ، سووده كانى مِيشيشمان پيشتر خسته پرو .

ذَهَبٌ ، زير : روى أبوداود ، والترمذی : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ لِعَرْفَجَةَ بْنِ أَسْعَدٍ لَمَّا قُطِعَ أَنْفُهُ
 يَوْمَ الْكَلَابِ ، وَاتَّخَذَ أَنْفًا مِنْ وَرَقٍ ، فَأَتْنَنَ عَلَيْهِ ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ أَنْ يَتَّخِذَ أَنْفًا مِنْ ذَهَبٍ (٤٧٢).
 واته : کاتى (عَرْفَجَةَ) ی کوپى (أَسْعَدٍ) له پۆژى جهنگى (الْكَلَابِ) دا لووتى برپاو ،
 لووتىكى زيوينى بۆ خۆى دروست کرد ، بۆگه منى کرد ، پيغه مبهري خوا ﷺ فرمانيدايه که
 لووتىكى زيرين به کاربينيت . (عَرْفَجَةَ) ش جگه له م تهنها فرموده هيه هيجى ترى نى به .

٤٧١ _ صحيح : تقدم تخریجه .

٤٧٢ _ حسن : أخرجه أحمد (٢٣١٥) ، وأبوداود (٤٢٣٣) ، والترمذی (١٧٧٠) ، والنسائي (١٦٣ / ٨) ،

(١٦٤) کلهم من طریق عبدالرحمن بن طرفة عن عرفجة بن أسعد فذكره .

زێر: بۆ پازاوه‌یی دنیا به‌کار دێت، ته‌ڵسه‌می بوونیه‌تیه، شادی هێنی نه‌فسه، به‌هێزکاری ده‌رکه‌وتنه، نه‌هینی خوايه له زه‌مینه‌که‌یدا، میزاجی له تێک‌پای چۆنیه‌تیه‌کانیدا، گه‌رمیه‌کی نه‌رم و نیانی تێدايه به‌شدار ده‌بێ له تێک‌پای شته شادی هێنه‌ره‌کاندا، نێوه‌نجیترین و به‌پزێترین کانه‌کانه به‌په‌ی .

له خاسیه‌ته‌کانی ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر بخه‌یته زێر خاکه‌وه، ئه‌و خاکه هه‌چ زیانی پێ ناگه‌یه‌نێت و، هه‌چی لێ که‌م ناکاته‌وه، ئه‌گه‌ر وورده‌و خاکه‌که‌ی (برادته) تێکه‌ڵ به‌ده‌رمان بکریت، بۆ لاوازیوونی دل و، له‌رزین که به‌هۆی زالبوونی (السوداء) وه‌ه دروست ده‌بێ به‌سووده، بۆ وورپنه‌و، دل‌گرانی و، خه‌م و، ترسان و توقین و، عیشق به‌سووده، جه‌سته قه‌له‌و ده‌کات و، به‌هێزی ده‌کات، زه‌ردووی لاده‌بات، په‌نگ و بۆ چاک و جوان ده‌کاته‌وه، بۆ گولی و، تێک‌پای ئازار و نه‌خۆشیه (السوداویة) کان به‌سووده، له نه‌خۆشیه‌کانی (داء الثعلب) و، (داء الحية) دا به‌خاسیه‌ت به‌شداره، به‌خواردنه‌وه‌و تێ هه‌لسووان، چاوه‌کان پاک ده‌کاته‌وه و به‌هێزی ده‌کات، بۆ زۆریک له نه‌خۆشیه‌کان به‌سووده، هه‌موو ئه‌ندامه‌کان به‌هێزی ده‌کات. بۆگه‌نی ده‌م نا‌هه‌یلت ئه‌گه‌ر تیا‌یدا را‌گیرا، ئه‌و که‌سه‌ی نه‌خۆشیه‌کی هه‌بێ و پێویست به‌داخ‌کردن بکات و، به‌زێر داخی بکات، شوینه‌که‌ی تلۆقه دروست ناکات و، به‌خێراش سا‌پز ده‌بێته‌وه، هه‌ر که‌س کلچۆکیکی زێرین بۆ په‌شتنی چاو به‌کاربه‌ینی، چاوی به‌هێز ده‌کات و پاکی ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌نگوستیه‌یه‌کی لێ دروست بکریت و نقیمه‌که‌شی هه‌ر له خۆی بێ و گه‌رم بکریت و، په‌ره گه‌وره‌کانی پێشه‌وه‌ی کۆتری پێ داخ بکری، هۆگری هه‌یلانه‌که‌ی ده‌بێ و، جیگه‌که‌ی نا‌گۆرێت .

خاسیه‌تیکی سه‌رسو‌پمینی تێدايه له و ره به‌رزکردنه‌وه‌دا، بۆیه پێی پێدراوه له جه‌نگدا به‌کاربه‌ینی و له چه‌کیشدا به‌کاربه‌یت به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌وه‌ی پێی پێدراوه، و قد روی الترمذي

من حديث مَزِيدَةَ الْعَصْرِيِّ _ رضي الله عنه _ ، قال : دخل رسولُ الله ﷺ يومَ الفَتْحِ ، وعلى سيفه ذَهَبٌ وَفِضَةٌ^(٤٧٣).

واته : له (مَزِيدَةُ الْعَصْرِيِّ) وه _ خَوای لى پازى بیټ _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ له پوژى پزگارکردندا چوو مه که وه ، شمشیره که ی زیرو زیوی به سه ره وه بو .

زیر خۆشه ویستی نه فسه و هه رکات دهستی که وت ، ئاسووده ی پى ده به خشى و چیر ئاوه پ له خۆشه ویسته کانی دیکه ناداته وه ، ﴿ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ﴾ [آل عمران : ١٤] واته : ﴿ زَيْنَ ﴾ جوان کراوه ﴿ لِلنَّاسِ ﴾ بۆ خه لکی (دونیا په رست) ﴿ حُبُّ الشَّهَوَاتِ ﴾ خۆشى و ئاره زوواتى نه فسى ﴿ مِنَ النِّسَاءِ ﴾ له ئا فره تان ﴿ وَالْبَنِينَ ﴾ و کوپان ﴿ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ ﴾ و دارای زۆرى که له که کراو ﴿ مِنَ الذَّهَبِ ﴾ له ئالتون و زیر ﴿ وَالْفِضَّةِ ﴾ و زیو ﴿ وَالْخَيْلِ ﴾ و نه سپ و ماینانى ﴿ الْمُسَوَّمَةِ ﴾ نیشانه دار (به سپی تی ناوچاوان و هه ر چوار په لی ﴿ وَالْأَنْعَامِ ﴾ هه روها ئازه ل و چوار پییان ﴿ وَالْحَرْثِ ﴾ و کشتو کال^(٤٧٤).

وفي الصحيحين : عن النبي ﷺ : ((لو كان لابن آدمَ وادٍ من ذهبٍ لابتغى إليه ثانياً ، ولو كان له ثانٍ ، لابتغى إليه ثالثاً ، ولا يملأ جوفَ ابن آدمَ إلا التُّرابُ ، ويتوبُ اللهُ على مَنْ تابَ))^(٤٧٥).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((نه گه نه وه ی ئاده م شیویک زیری هه بوايه ، ئاره زووی دووه می ده کرد ، نه گه ر دووانی هه بوايه ، ئاره زووی سی یه می ده کرد ، به ده ر له

^{٤٧٣} _ ضعيف : أخرجه الترمذي (١٦٩٠) بإسناده عن هود بن عبد الله بن سعد ، عن جده مزيدة فذكره ، قال الترمذي : هذا حديث حسن غريب ، وجد هود اسمه مزيدة العصري .

^{٤٧٤} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٤٧٥} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١١ / ٢١٦) ، ومسلم (١٠٤٨) .

خاکیش هیچی تر سکی نه وهی ئاده م پر ناکات و ، په روه ردگاریش ته و به و په شیمانی نه و
که سه قبول ده کات که داوای ته و به ده که ن و په شیمان ده بڼه وه)) .

زیر گه وره ترین کوسپ و جیاکاری نیوان به نده کان و نیوان سه رکه وتنی گه وره یه له روژی
قیامه تدا ، گه وره ترین شتیکیشه که سه ریچی خوی تعالی پی کرابی ، هر زیریش بو به
هوکاری برینی په یوه ندی خزمایه تی و ، خوین پشتن و ، هر امکروه کان ه لال کران و ،
قه ده غه ی مافه کان کراو ، به نده کان سته میان له یه کتر کرد ، هوکاری ویستنی دونیواو ،
وازه یانه له پوژی دوی و نه وهی خوی تعالی بو خوشه ویستنی خوی ناماده ی کردووه ،
چه نده ها ماف به زیر پیشیل کراو ، هر به زیریش چه نده ها پوچی زیندو کرانه وه و ، چه نده ها
سته مکار سه رخران و ، چه نده ها سته ملیکراو به زینران ، چه ند جوانه نه وهی (الحریری) له م
باره وه گوتویه تی :

تَبَّأْ لَهُ مِنْ خَادِعٍ مُمَانِقٍ ... أَصْفَرَ ذِي وَجْهَيْنِ كَالْمُنَافِقِ
يَبْدُو بِوَصْفَيْنِ لَعَيْنِ الرَّامِقِ ... زِينَةَ مَعْشُوقٍ وَلَوْنِ عَاشِقِ
وَحُبَّهُ عِنْدَ ذَوِي الْحَقَائِقِ ... يَدْعُو إِلَى ارْتِكَابِ سُخْطِ الْخَالِقِ
لَوْلَاهُ لَمْ تُقَطَعْ يَمِينُ سَارِقٍ ... وَلَا بَدَتْ مَظْلَمَةٌ مِنْ فَاسِقِ
وَلَا اِسْتَمَارَ بِاخِلٍ مِنْ طَارِقٍ ... وَلَا شَكَ الْمَمْطُولُ مَطْلَ الْعَانِقِ
وَلَا اسْتُعِيدَ مِنْ حَسَوٍ رَاشِقٍ ... وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَالِقِ
أَنْ لَيْسَ يُغْنِي عَنْكَ فِي الْمَضَائِقِ ... إِلَّا إِذَا فَرَّ فِرَارَ الْآبِقِ

واته :

خـوا له ناوی به ریت چ فیلاویه کی قه لپه
 زه رده و دوو پوه و ده کـ و کـ سـ سـ ی دوو پوه
 به دوو و ده سف بۆ چاوی بینر دهرده کـ ویت
 خـشـلـیـکی خۆشـ ویت و پـهـنگـی ناـشـ ق
 خۆشه ویشتی به لای کهسانی هه قیقه زانه وه
 ده بی به هۆی تـ و و پـه بوونی په روه ردگـار
 نه گـر نه و نه بوايه دهسته راستی دز نه ده بـرداو
 سـته مـیش له که سـی خـراپـه وه دهر نه ده کـ ووت
 ده ست قوچاویش بیژی له لیدهری دهرگا نه ده بـووه
 که سی دواخـریش سـکـالای کـوسـی نه ده کرد بۆ نه وهی له نه ستویدایه
 په ناش نه ده گیرا له که سی نـیره یی به ری چاوتـیـرو
 شـه یی نه و به دیه تنـراوانه یی له سـه ر زه ویدان
 له ته تـگـانه شـدا هـیچـی تر جـیگـه یی تـو ناگـرـتـه وه
 مه گـه ر هـلـبـیت وه کـ و هـه لـه اتنی کویتـه

بیاتی الراء (ر) :

رُطَبٌ ، خورمای پوتابی تازه پیگه یوو : قال الله تعالى لمريم ﴿ وَهْزِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا فَكُلِي وَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ﴾ [مريم : ٢٥] واته : ﴿ وَهْزِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ ﴾ قه دی نه و دارخورمایه ش بۆ لای خۆت راوه شینه ﴿ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴾ خورمای تازه پی گه ییوه به سه ردا ده باری ﴿ فَكُلِي وَشْرَبِي ﴾ نینجا (له و خورما) بخۆ و (له و ئاوه ش) بخۆره وه ﴿ وَقَرِّي عَيْنًا ﴾ چاوو دل پۆشن به (٤٧٦) .

وفي الصحيحين عن عبدالله بن جعفر ، قال : رأيتُ رسول الله ﷺ يأكلُ القثَاءَ بالرُّطْبِ (٤٧٧).

واته : له (عبدالله) كورپی (جعفر) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوام بینی ﷺ کالیارو خورماری روتابی تازه پیگه یوی بهیه که وه دخوارد .

وفي سنن أبي داود ، عن أنس قال : كان رسولُ الله ﷺ يُفطِرُ على رُطَبَاتٍ قبلَ أن يَصَلِّيَ ، فَإِنْ لم تَكُنْ رُطَبَاتٍ فتمراتٍ ، فَإِنْ لم تَكُنْ تَمَرَاتٍ ، حَسَا حَسَوَاتٍ من ماءٍ (٤٧٨) .

واته : له (أنس) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پۆژووی به چه د خورمایه کی پوتابی تازه پیگه یوو ده شکاند ، پیش ئه وهی نوژی بکردبا ، نه گهر خورمای پوتابی تازه پیگه یو نه بوايه چه د خورمایه کی ده خوارد ، نه گهر خورماش نه بوايه ، چه د قومیکی ئاوی ده خوارد هوه .

میزاجی خورمای پوتابی تازه پیگه یوو وه کو میزاجی ئاوه و گهرمی ته پو شیداره ، که دهی سارد به میز ده کات و گونجاویتی ، ئاره زووی جووتببون زیاد ده کات ، جهسته چاک و به پیت ده کات ، گونجاوه بۆ خاوهن میزاجه سارده کان و ، خوراکیکی زۆر ده به خشیت .

گونجاوترین میوهیه بۆ دانیشتوانی مه دینهی پیروژ وه لاتانی دیکهش که میوهی سه ره کیانه ، بۆ جهستهش به سووده ، نه گهرچی ئه وهی پیی پانه هاتی به خیرا له جهستهیدا بۆگه د ده کات و ، خوینیکی خراپی لیوه دروست ده بی ، به زۆر خواردنیشی سه رنیشهو)

٤٧٧ _ صحیح : تقدم تخريجه .

٤٧٨ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ١٦٤) ، وأبو داود (٢٣٥٦) ، والترمذي (٦٩٦) كلهم عن ثابت أنه سمع أنس

السوداء (دروست دهکات ، زیان به ددان دهگهیه نیت ، به (السُّكْنَجِين) و^(٤٧٩)) شتی تری به و هاوشیوانه چاک ده کریت .

که پیغه مبهری خوا ﷺ به خورمایی پهتابی تازه پیگه یوو ، یاخود به خورما ، یاخود به ئاو پۆژوو ده شکینیت ، له بهر نهینیه کی نهرم و نیانه ، چونکه پۆژوو گه ده له خۆراك خالی دهکاته وه ، جگه ریش شتیکی وای تیدا به دیناکات رایکیشت و بینیریت بۆ هیزو نه دامه کانی جهسته ، شیرینیش له هه موو شتیک خیراتر به جگه دهکات و ، له هه موو شتیکیش به لایه وه خۆشه ویستره ، به تاییهت نه گه ر خورمای پهتابی تازه پیگه یو بیت ، زیاتر قبولی دهکات و ، خۆی و هه موو هیزه کانی تریش سوودی لی ده بینن ، نه گه ر خورمای پهتابی تازه پیگه یوش نه بوو ، نه وا خورما نه و پۆله ده بینیت ، نه گه ر خورماش نه بوو ، قومه ئاوه کان گپی گه ده و ، گهرمی پۆژوو ده کوژیننه وه و ، پاشان ووریا ده بیته وه بۆ خۆراك و ، به هه زو ئاره زووه وهریده گریت .

رِّيحَانُ ، ریحانه : قال تعالى : ﴿ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرَّيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴾ [الواقعة : ٨٨] واته : ﴿ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴾ نهجا نه گه ر نه و (که سهی له گیانه لایه) له نزیکان بی (له خوا) ﴿ فَرَوْحٌ وَرَّيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴾ نه وه هه سانه وه و بۆن خۆشی و به هشتی پر له نازونیعمه تی بۆ هه یه^(٤٨٠) . وقال تعالى : ﴿ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴾ [

^{٤٧٩} _ السکنجین : دهرمانیکی دیرینی چاخه دیرینه کانه و ووشه یه کی فارسیه و بنه په تی ووشه که (سرکا - انگیلین) ه واته سرکه _ ههنگوین ٠٠ چونکه نه م دهرمانه له تیکه له یه کی سرکه و ههنگوین پیکهاتووه و ، هه ندی مه وادی خۆشی تری تیده کریت ، پاشان نه م ووشه یه به کارهینرا بۆ هه ر شه رابیک له شیرینی و ترشی پیکهاتبیت ، بهوانه : الشامل في الصناعة الطبية ، ابن النفیس ، وهرگتپر .

^{٤٨٠} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

الرحمن : ١٢] وه دانه ویله‌ی خاوه‌ن کاو پهل و پودارو ریحانه^(٤٨١) . وفي صحيح مسلم عن النبي ﷺ : ((مَنْ عَرِضَ عَلَيْهِ رِيحَانٌ ، فَلَا يَرُدُّهُ ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيِّبُ الرَّائِحَةِ))^(٤٨٢) .

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((هه‌رکس پ‌یحانه‌ی پ‌یشک‌ه‌ش کرا ، با نه‌یگه‌رینیتته‌وه ، چونکه هه‌لگرتنی سووکه‌و ب‌وینیشی خوشه)) .

وفي سنن ابن ماجه : من حديث أسامة بن زید _ رضي الله عنه _ عن النبي ﷺ أنه قال : ((أَلَا مُشَمِّرٌ لِلْجَنَّةِ ، فَإِنَّ الْجَنَّةَ لَا خَطَرَ لَهَا ، هِيَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ ، نُورٌ يَتَلَأَلُ ، وَرِيحَانَةٌ تَهْتَرُ ، وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ، وَنَهْرٌ مُطَرَّدٌ ، وَثَمَرَةٌ نَضِيجَةٌ ، وَزَوْجَةٌ حَسَنَاءُ جَمِيلَةٌ ، وَحُلٌّ كَثِيرَةٌ فِي مَقَامٍ أَبَدًا ، فِي حَبْرَةٍ وَتَضَرُّو ، فِي دُورٍ عَالِيَةٍ سَلِيمَةٍ بَهِيَّةٍ)) ، قَالُوا : نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، نَحْنُ الْمُشَمِّرُونَ لَهَا ، قَالَ : ((قُولُوا : إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)) ، فَقَالَ الْقَوْمُ : إِنْ شَاءَ اللَّهُ^(٤٨٣) .

واته : له (أسامة) ی کوپی (زید) هوه _ خوا‌ی لی پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((ئایا که‌سیک نی یه ب‌و به‌ه‌شت تیک‌وشیت ، چونکه به‌ه‌شت هاوشیوه‌ی نی یه ، سویند به‌خوا‌ی که‌عبه ، نورو پوناکیه‌که‌و ده‌دره‌وشیتته‌وه ، پ‌یحانه‌یه‌کی جولاو‌ه‌یه ، ته‌لاریکی جوانیی دروست کرلوه ، پوباریکه یه ک‌سینه پ‌ی ده‌کات ، به‌ریکی پیگه‌شتوه ، هاوسه‌ریکی جوانه ، خوشی و پازه‌وه‌یه‌کی زوره‌و ، له جینگه‌یه‌کی هه‌تا هه‌تا‌یدایه ، له نیعمه‌ت و خوشی و پوخسار جوانیدایه ، له مال‌یکی به‌ری جواندایه)) ، گو‌تیان : به‌لی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، ئیمه هه‌ولی ب‌و ده‌ده‌ین ، فه‌رمووی : ((بلین : إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)) .

^{٤٨١} _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، بوختی ته‌فسیری قورئان .

^{٤٨٢} _ صحيح : تقدم ترجمه .

^{٤٨٣} _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٤٣٣٢) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢١٨٠) .

پِیخانە هەموو پووهکیکی بۆن خۆشە ، خەلکی هەر وەلاتیکیش بە شتیکیه تاییهتی دهکەن ، بۆیه خەلکی پۆژئاوا بە (الأس) هوه تاییهتی دهکەن و ، بریتییه له جۆری ئه و پِیخانەیی که عەرەب دهیناسی ، به لām خەلکی عیراق به (الحَبَق) هوه^(٤٨٤) تاییهتی دهکەن .

به لām (الأس) ، میزاجی ساردە له یه که مەدا ، ووشکه له دووه مەدا ، له گەل ئه وه شدا له چەندین هیژی به رهه لستی پیکهاتوه ، به زۆری گه وه ری خاکی ساردی تیدایه ، شتیکیش له گەرمی ناسکی تیدایه ، و به هیژ ووشک دهکاته وه ، به شهکانی نزیکن له هاوهیژی وه ، هیژیکی وه ستینەری قه دهغه کاری ههیه له ناوه وه و دهرده وه دا .

(الإسهال الصفراوي) ده وه ستینیت ، پالنه ری هه لمی گه رمی شیداره ئه گه ر بۆن بکریت ، زۆر به هیژ دل شادومان دهکات ، بۆنکردنی پِیخانە درم و نه خۆشی قه دهغه دهکات ، هه ره ها ئه گه ر له مالیشدا پاخرا .

ئاوسانی بۆپیهکانی میز چاک دهکاته وه ئه گه ر بخریته سه ری ، ئه گه ر به ته پری گه لاکانی کوتراو له گەل سرکه دا خرایه سه ر سه ر ، خۆین به ربونی لووت ده وه ستینیت ، ئه گه ر به ووشکی گه لاکانی هارداو ، پرژینرایه سه ر برینی ته پو شیداره وه سوودی پی ده گه یه نیت ، ئه گه ر وه کو به سته ریك (الضماد) بخریته سه ر ئه ندامه کزولاوازه کان به هیژیان دهکات ، بۆ نه خۆشی (الداحس) به سووده ، ئه گه ر پرژینرایه سه ر زیپکه و برینهکانی دهست و پی ، سوودی پی ده گه یه نیت .

ئه گه ر بخشینریته جهسته دا ئاره قه ده وه ستینیت و ، شی زیدهکانی جهسته ووشک دهکاته وه ، بۆنه ناخۆشهکانی بندهست لادهبات و ، دانیشتن له سه ر کولیندراوی ، سوود به

^{٤٨٤} الحبق : په یحانه ی (الحبق) جۆریکه له جۆرهکانی په یحانه ، پووهکیکی وه زیه و ، نزیکه ی (٥٠) سم له زه مین بهرز ده بیته وه ، گه لاکانی هیلکه یی دهره وشاوه یه ، قه ده که ی چوارگۆشه یه و ، گولهکانی سه ی بچوکن .

دوومه‌لی كۆم و مندالدان و ، خاوبونه‌وه‌ی جومگه‌كان ده‌گه‌یه‌نیت ، نه‌گه‌ر پڕژینرایه‌ سه‌ر ئیسکی شكاری یه‌كه‌ نه‌گرتودا ، سوودی پێ ده‌گه‌یه‌نیت .

كړپش و برینه ته‌پو شیداره‌كانی سه‌رو ، زیپكه‌كانی پاك ده‌كاته‌وه ، ناهیلپت پړچ بكه‌ویت و په‌شیشی ده‌كاته‌وه ، نه‌گه‌ر گه‌لاكانی بكوتریت و ، ئاوپکی كه‌می به‌سه‌ردا بكریت و ، تیکه‌ل به‌هه‌ندیک له‌ زه‌یتی زه‌یتون یاخود پۆنی گول (دهن الورد) بكریت و ، پیچه‌ریکی (الضماد) لی دروست بكریت ، بۆ برینه ته‌په‌كان و ، نه‌و برین و زام و زیپكانه‌ی كه‌ لاكانی جه‌سته‌دا ده‌ردین و ، سووربوونه‌وه‌وه‌ له‌لزه‌پینی پیست و ، ئاوسانه‌ توندو خراپه‌كان و ، نه‌و زیپكه‌و برینانه‌ی به‌سه‌ر پیسته‌وه‌ ده‌ردین و خورانیکی توندی لیده‌كه‌وپیته‌وه‌و ، مایه‌سیری به‌سووده .

تۆوه‌كه‌ی به‌سووده بۆ فریسانی خوین له‌ سنگ و سبی كانه‌وه ، گه‌ده‌ خوشه‌ده‌كات و هیچ زیانیکی بۆ سنگ و سبی كان نی یه‌ چونكه‌ سیفته‌ی پاك كردنه‌وه‌و سافكردنی تیدایه ، به‌خاسیه‌ت سوودیکی باشی هه‌یه‌ بۆ سكچون كه‌ كۆكه‌ی له‌ گه‌لدابی و نه‌مه‌ش خاسیه‌تیکی ده‌گمه‌نه‌ له‌ ده‌رمانه‌كاندا ، میز زیاد ده‌كات ، بۆ چوزانه‌وه‌ی میزلدان و ، گه‌زتنی جالجالۆكه‌ی زیانبه‌خش و ، پیوه‌دانی دووپشك به‌سووده ، به‌لام ددان ئارژین به‌ په‌گه‌كه‌ی زیانبه‌خشه‌و ، ووریای بن .

به‌لام پڕخانه‌ی فارسی كه‌ به‌ (الحبق) ناوده‌بریت ، میزاجی گه‌رمه‌ به‌پێی یه‌كێك له‌ دوو گوفتاره‌كان ، نه‌گه‌ر ئاوپڕژین كراو بۆن كرا نه‌وا سوود به‌ سه‌رنیشی گه‌رم ده‌گه‌یه‌نیت ، فیتك ده‌كاته‌وه‌و ، شیدار ده‌كات به‌ كاتی . به‌پێی گوفتاره‌كه‌ی دیکه‌ش سارده ، به‌لام ئایا ته‌پو شیداره‌ یاخود وشكه ؟ دوو گوفتاری له‌باره‌وه‌ هاتووه . پاستیش : هه‌رچوار (الطبائع) ده‌كه‌ی تیدایه ، خه‌وه‌ینه‌ره ، تۆوه‌كه‌ی په‌وانی زه‌رداوی ده‌وه‌ستینیت ، پێچ به‌سكا هاتن هێمن ده‌كاته‌وه ، به‌هێزكاری دله ، بۆ نه‌خۆشیه (السوداویة) كان به‌سووده .

رُمَانْ ، هه نار : خوای تعالی دهفه رمیت : ﴿ فِيهِمَا فَآكِهَةٌ وَتَخْلُ وَرَمَانٌ ﴾ [الرحمن : ٦٨]
 واته : له و دوو (باخه) دا میوه هات هیه نه خوازەلّا داره خورماو هه نار^(٤٨٠) . له (ابن عباس)
 هوه _ خوا له خوئی و بابیشی پازی بیت _ به (مرفوع) ی و به (موقوف) ی ده گیرنه وه
 فه رموویه تی : هه ر هه ناریک له هه نارەکانی ئیوه پیتینراوه به دهنگه توویک له هه نارەکانی
 به ههشت . فه رمووده کهش له (موقوف) ده چیت . (حَرْبٌ) و کهسانی تریش له (علی) هوه
 _ خوای لی پازی بیت _ ده گیرنه وه که فه رموویه تی : هه نار به کرۆکه وه بخۆن ، چونکه
 گه ده خۆشه ده کات .

هه ناری شیرین گهرمی ته پو شیداره ، باشه بۆ گه ده ، به هیزی ده کات به و قه بزه ناسکه ی
 که تیایدايه ، بۆ گه روو سنگ و سیی به سووده ، بۆ کوکین باشه ، ئاوه که ی سک نه رم
 ده کاته وه ، هیندیک خۆراکی باش به جهسته ده به خشیت ، به خیرا شیی ده بیت هوه چونکه
 ناسک و نه رم و نیانه ، باو گه رمیه کی که م له گه ده دا دروست ده کات ، بۆیه یارمه تی جوتبوون
 ده دات ، بۆ تادارو له ش گهرم باش نی یه ، خاسیه تیکی سه رسورمپینیشی هیه به وه ی نه گهر
 له گه ل ناندا خورا ناھیلت له گه ده دا بۆگهن و خراپ بیت ، ته رشه کهشی ساردی ووشکه ،
 قابزیکی که مه ، بۆ گه ده ی گرگرتوو به سووده ، له هه موو جوړهکانی تری هه نار زیاتر
 میزهینه ره ، (الصفراء) هیمن ده کاته وه ، سکچونی ده وه ستینیت ، پرشانه وه قه دهغه
 ده کات ، پاشماوه کان نه رم و نیان ده کاته وه ، گهرمی جگه ر داده مرکینیت هوه ، نه ندانه کان
 به هیز ده کات ، بۆ ئازارهکانی دل و ، ده می گه ده به سووده ، گه ده به هیز ده کات و ،
 پاشماوهکانی ده کاته ده ره وه ، (المرّة الصفراء) و خوین داده مرکینیت هوه .

نه گهر ئاوه که ی ده ره یئراو له گه ل ناوه رپکه کهیدا ، به که میک هه تگۆینه وه کوئیندرا تا وهک
 مه ره می لیدیت و ، چاوی پی پهریئرا ، زهردووی له چاو ده بریت و ، له ته پی وشی چرپه کان
 پاکی ده کاته وه ، نه گهر بۆکی تی هه لسوینریت ، به سوود ده بی بۆ ئه و خۆره یه (الأکلة)

تووشی ده بی ، نه گهر ئاوه که ی دهره یترلو له گه ل ناوه پۆکه که یدا (شحمها) خورایه وه ، سک رهوان ده کات و ، ته پری وشێ بۆگه نه تاله کان لیژ ده کاته خواره وه و ، به سوود ده بی بۆ تا پۆژ نا پۆژه درێڤخایه نه کان .

به لām هه ناری مه ز ، له هه ر دوو لایه نی میزاج و کرداریشه وه نیوه ندی هه ر دوو جۆرکه یه ، توندی ترشیه که ی که میك که متره ، ده نکه کانی هه نار له گه ل هه تگۆیندا تی هه ل سوویه کی چاکه بۆ نه خۆشی (الداحس) و برینه پیسه کان ، برینه کان داده مرکێنیتته وه ، گووتویانه : هه ر کهس سی گۆله هه نار له سالی کدا قووت بدات ، تی کرای ساله که چاو ئیشه و چاو داهاتنی تووش نابێ .

بیتی زای (ز) :

زَيْتٌ ، زه یتی زه یتون : خوای تعالی ده فره میت : ﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ﴾ [النور : ٣٥] واته : ﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ ﴾ (نه و چرایه) دانه گیرسی به (پۆنی) دره ختیکی زه یتونی به فیهو به ره که ت ﴿ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ﴾ که نه پۆژه لاتی بی نه پۆژئاوای بی (سیبه ر نایگری نه کاتی هه لهاتنی خۆرو نه کاتی ئاوا بوونی) ﴿ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ﴾ (پۆنه که ی نه وهنده پاک بیت) نزیکه پۆنه که ی داگیرسی ﴿ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ﴾ با ئاگیرشی به ر نه که وی (^{٤٨٦}) .

وفي الترمذي وابن ماجه من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((كُلُوا الزَّيْتَ وَادْمِنُوا به ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ)) (^{٤٨٧}) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیت _ فره موویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : ((زه یتی زه یتون بخۆن و خۆتانی پی چه وریکه ن ، چونکه له دره ختیکی پیروژه)) .

^{٤٨٦} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٤٨٧} _ تقدم تخريجه .

وللبیهقی وابن ماجه أيضاً : عن ابن عمر _ رضي الله عنه _ ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((اُتَدِمُوا بِالزَّيْتِ ، وَادَّهِنُوا بِهِ ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ)) (٤٨٨) .

واته : له (ابن عمر) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((زەیتی زەیتون بکەن بە پیخۆرو ، خۆتانی پی چەوەر بکەن ، چونکە لە دارێکی پیروژه)) .

زەیتی زەیتون گەرمی تەپو شیدارە لە یەكەمدا ، ئەو كەسانە كە گوتویانە : ووشكە بەهەڵەدا چوونە ، زەیتیش بە گوێرە ی زەیتونە كە یەتی ، بۆیە گوشراوی لە زەیتونی پیگە یوو پێكترین و چاكترینی ، بەلام لە زەکی نەگە یوو “ جۆرە ساردی و ووشكێتیەکی تێدا یە ، زەیتی زەیتونی سووریش نیوەندی ئەو دوو زەیتە یە ، زەیتی زەیتونی ڕەشیش بە مامناوەندی گەرم دەكات و شیدار دەكات ، بۆ ژەهرەكان و ، رەوانبونی سك و ، دەرھێنانی كرم بەسوودە ، زەیتونی كۆن سیفەتی گەرم كردن و شیی كردنەوێ زیاترە ، ئەوێ بە ئاوی دەدەھینرێت ، گەرمی كەمترەو ، نەرم و نیانترەو ناسكترەو سوودیکی زۆرتیش دەبەخشی ، سەتاپای جۆرەكانی زەیتون ڕووی پیست نەرم دەكەنەوێ ، پیربوون دوا دەخەن .

ئاوی زەیتونی سوێر ناھیلێت تلۆقە ی پڕ ئاوی سووتانی ئاگر دروست بێ ، پووك بەھێز دەكات ، گەلاكانی بۆ سووربوونەوێ وەھلزلەپانی پیست و ، ئەو برینانە ی لە لاكاندا دینەدەر و ، برینە پیسەكان و ، زیكەو برینەكانی سەرپیست كە خورانیکی توندی لە گەلدا یە بەسوودە ، قەدەغە ی ئارەقە كردن دەكات و ، سوودەكانی چەندەھا ئەوێ نەدە ی ئەمانە یە كە باسما ن كرد .

زُبْدٌ ، کهری : روی أبوداود فی سننه ، عن ابْنِیِ بُسْرِ السُّلَمِیِّینَ - رضی اللہ عنہما - قالَا :
دخل علینا رسول اللہ ﷺ ، فَقَدَمْنَا إِلَیْهِ زُبْدًا وَتَمْرًا ، وَكَانَ يُحِبُّ الزُّبْدَ وَالتَّمْرَ (٤٨٩).

واته : له هردوو کورپه کهی (بُسْرِ السُّلَمِیِّینَ) هوه _ خویان لی پازی بیّت _ فهرموویه تی
: پیغه مبهری خوا ﷺ دیدنه کردین و ، خورماو کریمان خسته پیش دهستی و ، حزی به
خورماو کرّی بوو .

کهری گهرمی شیداره ، سوودو که لکیکی زۆری تیدایه ، له واته پیگه یاندن و شیی کردنه وه
، به سووده بۆ ئه و ئاوسانانهی که له لاکانی گوئ و بورپه کانی میزو ، زاردا دینه دهر ،
به سووده بۆ هه موو ئه و ئاوسانانهی که له جهستهی ژنان و مندالاندا دینه دهر ئه گهر به ته نهها
به کارهات ، ئه گهر لسترایه وه ، بۆ ئه و خوینهی له سیه کانه وه دینه دهر به سووده و ،
ئاوسانه کانی شی پیده که به نیت .

نه رم و نیانکاری سروشت و ده مارو ئه و ئاوسانانهی که به هۆی (الْمِرَّةُ السُّودَاء) و
به لغمه وه دروست ده بن ، بۆ ئه و ووشکیتهی تووشی جهسته ده بی به سووده ، ئه گهر
جیگه ی دهرهاتنی ددانه کانی مندالی پی چه وه رکریّت ، یارمه تی گه شه ی ددانه کانی و
دهرهاتنیان ده دات ، به سووده بۆ ئه و کۆکه ی به هۆی سه رماوه تووشی مروّفه ده بی ، بۆ
نه خووشی ووشک هه لاتووی و قلشانی پیست و هه لوه رینی تووک به سه ریه وه به سووده ، به لام
حه زو ئاره زووی خواردن که م ده کاته وه ، پیغه مبهری خوا ﷺ له بهر چه ند دانایه ک نیوان
کهری و خورمای کۆکردوته وه “ له خواردندا ” وه کو چاکردنی هه ر دانه یه کیان به ویتر .

٤٨٩ _ صحیح : أخرجه أبوداود (٣٨٣٧) ، وابن ماجه (٣٣٣٤) کلاهما عن سلیم بن عامر عن ابني بسر السلميين

زَیْبُ ، میوژ : دوو فەرموودە ی لەبارەو هاتوو (صحیح) نین :

یەكەمیان : چاكترین خۆراك میوژە ، بۆنی زار خۆش دەكات و ، بەلغەم دتوینیتەو .

دووهم : چاكترین خۆراك میوژە چونكە نەخۆشی لادەبات و ، دەمار بەهیزو توند دەكات و ، تووڕەبیون دادەمرێكینیتەو ، پەتگ و بۆ جوان دەكات و ، بۆنی زار خۆش دەكات .
ئەمەشیان (صحیح) نی یە . پاشان . چاكترین میوژ ئەو یە كە قەبارە ی گەورە بی و ، ناو پۆکی قەلەو بی ، توێكلی تەنك بی و ، ناوکی دەرھیترا بی و ، تۆوەكە ی بچوك بی ، تەنی میوژ گەرمی شێدارە لە یەكەمدا ، تۆوەكە ی ساردی ووشكە ، ئەویش وەكو تری یە : شیرینی ھە یەو گەرمیشی ھە یە ، ترشەكە ی قەبزكارو ساردە ، سپێكەشی لە ھەموو جۆرەكانی تر قەبزكارترە ، ئەگەر ناو پۆکی بخوریت ، بۆ بۆپی سیی كان گونجاو دەبی ، بۆ كۆكەو ، نازاری گورچیلەو ، میزڵدان بەسوودە ، گەدە بەهیز دەكات و ، سەك نەرم دەكاتەو .

شیرینەكە ی خۆراكێکی زیاتر دەبەخشیت بەبەرلوردی تری ، بەلام بەبەرلوردی ھەنجیری ووشك خۆراك بەخشینەكە ی كەمترە ، ھیزێکی پێگە یەنەری ھەرسكاری قەبزكاری شیی كردنەو ی مامناوەندی ھە یە ، بەگشتی گەدەو جگەر و سپل بەهیز دەكات ، بۆ نازارەكانی گەروو سینگ و سیی كان و گورچیلەو میزڵدان بەسوودە ، چاكترینیشیان ئەو یە كە بەبی تۆوەكە ی بخوریت .

خۆراكێکی باشی چاك دەبەخشیت ، كونیە ی داخراو (السُّدَد) دروست ناكات وەكو ئەو ی كە خورما دروستی دەكات ، ئەگەر لە گەل تۆوەكەیدا بخوریت سوودیکی زۆرتر بە گەدەو جگەر و سپل دەبەخشیت ، ئەگەر ناو پۆكەكە ی لێكناو یە نینۆکی جولناو وە خێراتر ھەلێدەكە نیت ، شیرینەكە ی كە ناوکی نی یە بەسوودە بۆ ئەو كەسانە ی تەپری و بەلغەمیان ھە یە ، میوژ جگەر چاك و پیتدار دەكات و بە خااسیەت سوودی پێ دەگە یە نیت .

بۆ زیادکردنی توانای له بهرکردنیش سوودی ههیه : پێشهوا (الزهري) فهرموویهتی :
 ههركهس حهزی به له بهرکردنی فهرموودهیه با میوژ بخوات . (المنصور) له (عبدالله) ی
 کوپی (عباس) ی باپیرهیه وه دهگێڕێته وه دهگێڕێته وه کهوا : تۆوه کهی نهخۆشیه و ،
 ناوه پۆکه کهشی ده زمانه .

زَنْجَبِيلٌ ، زه نجه فیل : خوای تعالی ده فه میت : ﴿ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴾ [الإنسان : ١٧] واته : له به هه شتدا شه را بیان له په ردا خێکدا پی ده نو شری که زه نجه فیلی
 تیکه لاوه (٩٠)

پێشهوا (أبونعیم) له کتیی (الطب النبوي) دا ده گێڕێته وه کهوا (أبوسعید الخدری) _
 خوای لی پازی بیت _ فهرموویهتی : پادشای پۆم گۆزه یه که زه نجه فیلی به دیاری دایه
 پیغه مبه ری خوا ﷺ ، ئه ویش هه ر مرقیة پارچه یه کی دایه و ، پارچه یه کیشی دایه من .

زه نجه فیل گه رمه له دووه مدا ، ته پو شی داره له یه که مدا ، گه رمکاره و یارمه تی هه رسکردنی
 خۆراک ده دات ، به مامنا وه ندی سک نه رم و نیان ده کاته وه ، بۆ کونیه داخرا وه کانی (السدد)
 جگه ر که به هۆی سه رما و ته پی وشێ وه دروست ده بی به سووده ، بۆ تاریکبوونی چاو
 که به هۆی ته پی وشێ وه دروست ده بی به سووده به هه ردوو پێگه ی خواردن و چاو
 په شتنیشه وه ، یاره مه تی جووتبوون ده دات ، بایه چرپه کان شی ده کاته وه که له گه ده و
 ریخۆ له دا دروست ده بی .

به گشتی . چاکه بۆ جگه رو گه ده ی میزاج سارد ، ئه گه ر به کیشی دوو دیره م له گه ل
 شه کردا تیکه ل به ناوی گه رم کراو ، پاشه پۆ لینجه لیکه کان نه رم و ئاسان ده کاته وه ، له و
 ده زمانانه دا به شدار ده بی که به شیوه ی هه ویر ده شی لدرین و بۆ توانه وه و شی کردنه وه ی
 به لغم به کار دیت .

مزره‌کەشی گەرم و وشکە و ئارەزووی جووتبۆن دەروژێنێت ، تۆماوی نێرینه زیاد دەکات ، گەدەو جگەر گەرم دەکات ، خواردن خۆش و بەلەزەت دەکات ، هەڵدەستێت بە وشکردنەوی ئەو بەلغەمە ی زāl دەبێ بەسەر جەستەدا ، توانای لەبەرکردن زیاد دەکات ، گونجاوێ بۆ جگەر گەدەو ، ئەو تەریە ی بەهۆی خواردنی میوه‌وه تووشی دەبێ لادەبات ، بۆنی زار خۆش دەکات ، زیانی خۆراکە چڕە ساردەکانی پێی دۆردەخرێتەوه .

پیتی سین (س) :

سَنَا ، پێشتر باسکراو ، باسی (سَنُوت) یش کراو ، ئەوێش خرایە پوو کە بە حەوت شت لێک دراوێتەوه :

یە کەم : هەتگۆینە .

دووەم : خۆشاوی هیزە ی پۆنە کە بە شیوە ی خەتگە لێکی پەش بە سەر پۆنە کەوه دەر دەکەوێت .

سێ یەم : تۆویکە لە تۆوی پەشکە (کمون) دەچێت بە لām (کمون) یش نی یە .

چوارەم : (الکمون الكرمانی) یە .

پێنجەم : پارێانە یە .

شەشەم : شویتە .

هەوتەم : خورمایە .

هەشتەم : ئەو هەتگۆینە یە کە لە نیو هیزە ی پۆندایە .

سَفَرَجَلٌ ، بە هی : روی ابن ماجة في سننه : من حديث إسماعيل بن محمد الطلحي ، عن نقيب بن حاجب ، عن أبي سعيد ، عن عبد الملك الزُبَيْرِي ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ _ رضي

الله عنه _ قَالَ : دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَبِيدِهِ سَفَرَجَلَةٌ ، فَقَالَ : ((دُونَكَهَا يَا طَلْحَةُ ، فَإِنَّهَا تُجْمُ الْفُؤَادَ)) (٤٩١).

واته : له (طَلْحَةُ) ی کوپی (عُبیدالله) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فهرموویه تی : چومه خزمه تی پیغمه برى خوا ﷺ به هی یه کی به دهسته وه بوو ، نه وه بوو فهرمووی : ((نه ی) طلحة) بیبه ، چونکه دل دهحه وینیتته وه و چاکی و چالاکی ته واو دهکات)) .

ههروه ها پیشه وا (ابن ماجه) له پێگه یه کی دیکه شه وه ده یگێریتته وه ، فهرموویه تی : چومه خزمه تی پیغمه برى خوا ﷺ که له نیوان چه ند ها وه لانیکیدا دانیشتبوو ، به هی یه کی به دهسته وه بوو ئه م دیو ئه و دیوی پیده کرد ، که دانیشتم ، دهستی بۆ بلا و کردمه وه وه فهرمووی : ((نه ی) ابا ذرّ) بیبه چونکه دل به هیّز دهکات و ، نه فس شادومان دهکات و ، خه م و خه فتی سینگ لاده بات)) .

سه باره ت به به هی چه ند فهرمووده یه کی تریش (ربوایه) ت کراوه ، ئه مه چاکترینیانه و ، (صحیح) یش نین .

به هی ساردی ووشکه ، له م باره شه وه به گۆرینی تامی ده گۆریت ، هه مووشی ساردی قه بزکاره ، بۆ گه ده چاکه ، شیرینه که ی ساردی و ووشکی تی که مته ، مه یلی لای مامناوه ندی تی دهکات ، ترشه که ی قه بزکردن و ووشکی تی و ساردی زۆره ، هه مووشی تینویه تی ده شکینیت و په شان وه قه دهغه دهکات ، میزهینه ره ، خو نه رم دهکاته وه ، بۆ برینی ریخۆله و ، خوین دهردان و ، کولێرا به سووده ، بۆ دل تیکه ل هاتن به سووده ، نه گه ر

٤٩١ _ ضعیف الإسناد : أخرجه ابن ماجة (٣٣٦٩) بإسناده عن عبد الملك الزُبيري عن طلحة فذكره .

پاش خۆراك به كارهینرا قه دهغه ی به رزیوونه وه ی هه لمهكان دهكات ، سوتینراوی لق و پۆپ و گه لا شۆراوه که ی وه کو (التوتیاء) ه^(٩٢) له کارکردنیدا .

خۆراکیکی که م به جهسته ده به خشیت و قه بز دهكات ، پاشان خوونه رم و نیا ن دهكات وه ، لیژیوونه وه ی نیشتوو ه کان خیراتر دهكات ، زۆر خواردنی بۆ ده مار زیانبه خشه ، (القولنج) دروست دهكات ، (المرّة الصفراء) ی دروستبووی نیو گه ده داده مرکیتیت وه .

ئه گه ر برژینرا زبیری و په قییتی که م ده بیته وه و ، سووکیش ده بی ، ئه گه ر ناوه پاستی هه لگۆلریت و ، تۆوه کانی ده رهینریت و ، هه تگۆیتی تی بکریت و ، به هه ویر سواخ بدریت و ، بخریته نیو خوله میشی گه رمه وه ، سوودیکی زۆر ده به خشیت .

چاکترینیشی ئه وه یه که به برژاوی یا خود به کۆلیندرای به هه تگۆینه وه بخوریت ، تۆوه که ی بۆ زبیری و وشکی گه رو ، بۆ په کانی سیی ، زۆریک له نه خۆشیه کان به سووده .

پۆنه که شی قه دهغه ی ئاره قه کردن دهكات ، گه ده به هیز دهكات ، مره باشی گه ده و جگه ر به هیز دهكات ، دل به هیز دهكات ، شادومانیش به نه فس ده به خشیت .

فرمایشتی : (تَجْمُ الْفَوَادِ) واته : ده یحه ویتیت وه . هه روه ها گووتراوه : ده یکاته وه فراوانی دهكات ، پسته عه ره بیه که ش له (جمام الماء) وه هاتوه ، واته : فراوانبوونی ئاو و زۆربوونی . ووشه ی (الطّءاء) بۆ دل وه کو هه وره به سه ر ئاسمانه وه . (أبو عبید) ده لیت :

^{٩٢} — التوتیاء : به ردیکه ده ها پردی و ده کری به کل و چاوی پی ده پیژریت ، جۆره کانی سه وزو زه ردو سپین ، له که تاره کانی هه نه وه ده هینریت . چاکترین جۆری سپیه سوکه که یه تی پاشان زه رده که و پاشانیشتی فستقیه ته که که ی ، به ردیکی ساردی ووشکه و قه دهغه ی گۆزه رکردنی پاشه پۆکان دهكات بۆ په گه کانی چاوو چینه کانی ، بۆ ته پی وشی به سووده ، فرمیسک ووشک ده کاته وه ، بۆ گه نی جهسته لاده بات ، بپوانه : قاموسی رسته ، مه لا محمودی گه لاله یی و ، هه روه ها بپوانه : خریده المعائب و فریده الغرائب ، ابن الوردی ، ص ٧٩ ، وه رگێر .

ووشه‌ی (الطَّاء) واته : قورسی و داپۆشین ، له زمانی عهره‌بیدا ده‌گوتریت : (ما فی السماء طَّاءٌ) ، واته : هه‌وو تاریکی به ئاسمانه‌وه نی یه .

سَوَاكٌ : فی الصحيحین عنه ﷺ ((لولا أن أشقَّ على أمتي لأمرتهم بالسَّوَاكِ عند كلِّ صلاةٍ))^(٤٩٣).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی : ((ئه‌گه‌ر ئومه‌ته‌که‌م تووشی نا‌په‌حه‌تی نه‌کردایه‌ فرمانم پێده‌دان له کاتی هه‌موو نوێژیکدا سیواک بکه‌ن)) .
وفیهما : أنه ﷺ كان إذا قامَ من الليل يَشُوصُ فاهُ بالسَّوَاكِ^(٤٩٤).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رکات هه‌ستایه‌ بۆ شه‌و نوێژ ددانی به‌سیواک پاک ده‌کرده‌وه .
وفي صحيح البخاري تعليقا عنه ﷺ : ((السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْفَمِ ، مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ))^(٤٩٥).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی : ((سیواک هۆکاری پاک‌دنه‌وه‌یه‌ بۆ زارو ، مایه‌ی په‌زایوونی په‌روه‌ردگاریشه)) .

وفي صحيح مسلم : أنه ﷺ كان إذا دَخَلَ بَيْتَهُ ، بدأ بالسَّوَاكِ^(٤٩٦).

واته : هه‌رکات پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بجوایه‌ته‌وه‌ بۆ ماله‌که‌ی خۆی ، به‌سیواک ده‌ستی پێدکرد .

له‌باره‌ی سیواک کردنه‌وه‌ فرمووده‌ زۆره ، وَصَحَّ عَنْهُ مِنْ حَدِيثٍ أَنَّهُ اسْتَاكَ عِنْدَ مَوْتِهِ بِسَوَاكِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ ، وَصَحَّ عَنْهُ قَالَ : ((أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِي السَّوَاكِ))^(٤٩٧) .

^{٤٩٣} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٢ / ٣١٢) ، ومسلم (٢٥٢) .

^{٤٩٤} _ صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٧٠) ، (٢ / ٥ ، ٦٤) ، ومسلم (١ / ١٥٢) كلاهما عن أبي وائل عن حذيفة فذكره .

^{٤٩٥} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٣٧) .

^{٤٩٦} _ صحيح : أخرجه مسلم (٢٥٣) .

واته : به (صحیح ی) ریوایه (ت کراوه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ له سهرمه رگیدا به سیواکه که ی (عبدالرحمن) ی کوپی (أبي بكر) سیواکی کردوه ، هه روه ها به (صحیح ی) هاتوو کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی : ((زیده پویم کرد له داواکردنی به کارهیتانی سیواک لیٲان و هاندانی به کارهیتانی)) .

چاکترین ئه و درختانه ی سیواکی لی وهرگیراوه درهختی (الاراک) و به و هاوشیوانه یه ، پیویسته له هیچ درهختیکی دیکه وهرنه گیریت ، چونکه له وانه یه ژه هری بیٲ ، پیویسته به مامناوه ندی به کاریهیتزیت ، چونکه ئه گهر زیده پوئی له به کارهیتانیدا بکریٲ ، له وانه یه جوانی و پٲک و پیکی و ساف و لوسی ددان لابه ریٲ و ، ئاماده ی بکات بۆ قبولبونی هه لمه به دهرهاتوه کان له گه دهوه ، هه روه ها ئاماده ی دهکات بۆ قبولبونی پیسی ، به لām هه رکات به مامناوه ندو پٲک و پیکی به کارهات ، ددانه کان پاک دهکاته وه ، ستونه که ی به هیز دهکات ، زمان دهکاته وه ، کلۆربوون قه دهغه دهکات ، بۆنی زار خوښ دهکات ، میٲشک پاک و ساف دهکات ، خۆراک به له زهت دهکات .

چاکترین سیواکیش ئه وه یه که ته پکرابی به ئاوی گول (ماء الورد) ، له هه مووشی به سوودتر بنه په ته کانی گوٲزه (أصول الجوز) . دانهری (التیسیر) ده لیٲت : وایان پراگه یاندوو که ئه گهر مرؤف هه موو پیٲجه م پۆٲک سیواکی پی بکات ، سه ر پاک دهکاته وه ، ههسته کان ساف دهکاته وه ، بیروهوښ تیژ دهکات .

سیواک چه ندین سوودی تیډایه : بۆنی زار خوښ دهکات ، پووک به هیز دهکات ، به لغم ناھیٲیت ، چاو پوون دهکاته وه ، کلۆربوون ناھیٲیت ، گه ده ته ندروست دهکات ، دهنگ ساف دهکات ، یارمه تی هه رس کردنی خۆراک ده دهات ، پٲپه وه کانی قسه کردن ئاسان دهکات ،

٤٩٧ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ١٤٣ ، ٢٤٩) ، والدارمی (٦٨٧) ، (٦٨٨) ، والبخاری (٢ / ٥) ، والنسائی (١ / ١١) کلهم عن شعيب فذكره مرفوعاً .

چالاکى به مړوف ده به خشى بۆ خویندن و ، زیکرو نویتژکردن ، نووستن دوورده خاته وه ، په روهدگار پازى ده کات ، په ریه کان دلخوش ده کات ، چاکه کانى مړوف زور ده کات .

نه و کاتانه ی به کارهینانى چاکه :

له هه موو کاتیکدا به چاک داده نریت ، زیاتریش جهختى له سهر ده کریتته وه له کاتى نویتژو ده ستونیزو ، به ناگاهاته وه له نووستن و ، گړپینى بۆنى زاردا ، هه روها به چاک داده نریت بۆ نه و که سانه ی که پړوویان شکاندوه نه و که سانه ش به پړوون له بهر هه موو نه و فهرموودانه ی له م باره وه هاتوون و ، له بهر پیویستیتى رۆژووان به سیواک کردن ، هه روها له بهر نه وه ی به هۆکاریک داده نریت بۆ به دهستهینانى په زابونى خواى تعالى ، چونکه هه و لدان بۆ به دهستهینانى په زابونى خواى تعالى له کاتى به پړووبوندا زور زیاتره به به راوردی کاتى به پړوونه بوون ، هه روها هۆکاریکه بۆ پاکردنه وه ی زارو ، خوپاکردنه وه ش بۆ پړووان له چاکترین کرده وه کانیتى .

وفي السنن : عن عامر بن ربيعة _ رضي الله عنه _ ، قال : رأيتُ رسولَ الله ﷺ ما لا أحصي يَسْتَاكُ ، وهو صائمٌ^(٩٨).

واته : له (عبدالله) كوپى (عامر) هوه _ خواى لى پازى بېت _ فهرموويه تى : پیغه مبهرى خوام بینى ﷺ نه ندازه یه کى زور که توانای ژماردنیم نى یه سیواکى ده کردو ، به پړووش بوو)) .

^{٩٨} _ ضعيف : أخرجه الحميدي (١٤١) ، وأحمد (٣ / ٤٤٥ ، ٤٤٦) ، وعبد بن حميد (٣١٨) ، وأبو داود (٢٣٦٤) ، والترمذي (٧٢٥) ، وابن خزيمة (٢٠٠٧) كلهم من طريق عاصم بن عبيد الله عن عبد الله بن عامر عن أبيه فذكره .

پیشەوا (البخاري) فەرموویەتی : (ابن عمر) فەرموویەتی : سەرەتاو کۆتایی پۆژ سیواکی دەکرد .

خەلکی کۆپان لەسەر ئەوێ پۆژوان دەتوانیێت ئاو لە دەمی وەردا وەکو (واجب) و (استحباب) یش ، کەچی ئاو لە دەم وەردان بەجێ و تەواوترو کاریگەرترە بەبەرراوردی سیواک کردن ، خواى تعالاش هیچ مەبەستێکی نی یە کە بەندە لێى نزیک بێتەو بە بۆنى ناخۆش ، ھەرەھا لە پەرگەزى ئەو کردەوانەش نىیە کە دانراوہ بۆ ئەوێ پەرستنى خواى پى بکریێت ، کە باسى بۆنى ناخۆشى نیو دەمی پۆژوان دەکات و دەلیێت لە پۆژى قیامەتدا بەلای پەرەردگارەوہ خۆشە ، لە راستیدا تەنها بۆ ھاندانى بەندەکانى خوايە بۆ پۆژووگرتن نەک بۆ ھێلانەوہى بۆنى ناخۆش ، بەلکو پۆژوان پێویستىھەکی زیاترى بەسیواکردن ھەيە بەبەرراوردی ئەو کەسەى بەپۆژوو نابێت .

ھەرەھا پازى بوونی پەرەردگار زۆر گەرەترە لە بەلاوہ خۆشبوونی بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوان .

ھەرەھا خۆشەویستی خواى تعالی بۆ سیواک زۆر گەرەترە لە خۆشەویستىھەکی بۆ مانەوہى بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوان .

لە راستیدا سیواک کردن کاتى کە بۆنى ناخۆشى ناو دەمی پۆژوان لادەبات ، قەدەغەى ئەوہ ناکات کە لە پۆژى قیامەتدا ئەو بۆنە ناخۆشە بە لای خواى تعالاوہ خۆش بێت ، کە بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوان لە بۆنى میسک خۆشترە ، لە راستیدا بۆ ئەوہیە کە نیشانەيەکی تەواو بێت بۆ بەپۆژووبونی مژوؤ ، با بەسیواکیش لایبات ، وەکو ئەو بریندارەى کە لە پۆژى قیامەتدا دىێت و ، پەرنگى خۆینەکەى پەرنگى خۆینەو ، بۆنەکەى بۆنى میسکە ، کەچی فەرمانى پیدراوہ لە دنیاىدا خۆینەکە لایەریێت .

ههروهها بۆنی ناخۆشی ده‌می پۆژوووان به‌ سیواک کردن لاناچیت ، چونکه هۆکاره‌که‌ی ماوه ، که بریتیه له خالی بوونی گه‌ده له خۆراک ، به‌لکو له‌پاستیدا ته‌نها شوینه‌واره‌که‌ی لاده‌چیت ، که په‌یوه‌سته به‌ ددان و پۆکه‌وه .

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی پێی پێدراوه‌و ، ئه‌وه‌ش که نه‌ویستراوه‌و پێی پێنه‌دراوه له کاتی به‌پۆژوونه‌بونددا فێری ئومه‌ته‌که‌ی کردوه ، به‌لام سیواک کردنی نه‌خستۆته‌ پیزی ئه‌و کارانه‌ی که نه‌ویستراوه‌و پێی پێ نه‌دراوه له کاتی به‌پۆژووبوندا ، که چاکیش ده‌یزانی خه‌لکی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن ، به‌پاستی هانیشی داوون بۆ سیواک کردن به‌ ته‌واوترین و به‌جێترین و کاریگه‌رتین و وشه‌کانی گشتیتی و گرته‌وه‌و داپۆشین ، ده‌شیان بینی چه‌نده‌ها جار سیواکی ده‌کردو به‌پۆژووش بوو که له ژماردن نه‌ده‌هات و ، ده‌شیزانی په‌یره‌وی ده‌که‌ن ، که‌چی ته‌نها پۆژیکیش پێی نه‌فه‌رموون : دوا‌ی لاریونه‌وه‌ی خۆر له‌ ناوه‌پاستی ئاسمان سیواک مه‌که‌ن و ، خۆشمان باش ده‌زانین دوا‌خستنی پوونکردنه‌وه‌ی هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک له کاتی پێویستی خۆیدا قه‌ده‌غه‌کراوه . والله اعلم *

سَمْنٌ ، پۆن : روی محمد بن جریر الطبری یاسناده ، من حدیث صُهِيبَ يَرْفَعُهُ : ((عليكم بألبان البقر ، فإنها شفاءٌ ، وَسَمْنُهَا دَوَاءٌ ، وَلُحُومُهَا دَاءٌ)) (٤٩٩) . رواه عن أحمد ابن الحسن الترمذي ، حَدَّثَنَا محمد ابن موسى النسائي ، حَدَّثَنَا دَفَّاعُ بْنُ دَعْفَلٍ السَّدُوسِي ، عن عبد الحميد بن صَيْفِي بن صُهِيب ، عن أبيه ، عن جده ، ولا يثبت ما في هذا الإسناد *

واته : (محمد) ی کوپی (جریر الطبری) ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌وا (صُهِيب) له‌ فه‌رمووده‌یه‌که‌دا که بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (رفع) ده‌کات ، فه‌رموویه‌تی : ((به‌رهمی سپیایی مانگا به‌کار بینن ، چونکه شیفایه‌و ، پۆنه‌که‌شی ده‌رمانه‌و ، گوشته‌که‌شی نه‌خۆشیه)) . به‌لام ئه‌وه‌ی له‌م (الإسناد) ه‌دایه‌ جێگیر نه‌بووه .

٤٩٩ _ إسناده صحيح : أخرجه الحاكم (٤ / ٤٠٤) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٠٥٩) .

پۆن گهرمی ته‌پو شیداره له یه‌که‌مدا ، پاك ده‌کاته‌وه به‌که‌می ، نه‌رم و نیا نه‌و ئاوسانه به‌ده‌ره‌هاتوو هه‌کانی جه‌سته ناسکه‌کان ده‌نیشیننیه‌وه ، له‌که‌ری به‌هه‌یزتره‌ بۆ پێگه‌یاندن و نه‌رمکردنه‌وه ، (جالینوس) باس ده‌کات که‌وا چاره‌سه‌ری ئه‌و ئاوسانانه‌ی پێکردوه که‌ له‌ گوێ و ، سه‌ره‌وه‌ی لوتدا به‌دردین ، نه‌گه‌ر جیگه‌ی ددانه‌کانی پێ چه‌وه‌ر بکریٓت ، زوو که‌شه‌ده‌که‌ن و به‌ده‌ردین ، نه‌گه‌ر تیگه‌ل به‌هه‌نگوین و باده‌می تال (اللوز المر) بکریٓت ، سینگ و سی یه‌کان و ، کیمۆسه چره‌ لینجه‌کان پاك ده‌کاته‌وه ، به‌لام زیانبه‌خشه‌ بۆ گه‌ده ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر میزاجی ئه‌و که‌سه به‌لغه‌می بیٓت .

به‌لام پۆنی مانگا و بز ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل هه‌نگویندا خورایه‌وه به‌سوود ده‌بی بۆ ژه‌هری کوشنده‌و ، گه‌زتنی مارو دوپشک ، له‌ کتێبه‌که‌ی (ابن السني) دا هاتوو هه‌ : له (علي) کوپری (أبي طالب) هه‌هه — خوای لی پازی بیٓت — فه‌رموویه‌تی : خه‌لکی هه‌یج شتیکی له‌ پۆن چاکتریان بۆ خۆ چاره‌سه‌رکردن به‌کار نه‌هه‌یناوه .

سَمَكٌ ، ماسی : روی الإمام أحمد بن حنبل ، وابن ماجه في سننه : من حديث عبدالله بن عمر ، عن النبي ﷺ أنه قال : أُحِلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ وَدَمَانِ : السَّمَكُ وَالْجَرَادُ ، وَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ (١٠٠).

واته : له (عبدالله)ی کوپری (عمر) هه‌هه — خوای لی پازی بیٓت — فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((دوو مردوو وه دوو خوینداریشمان بۆ هه‌لال کراوه : ماسی و کوله ، جگه‌رو سپل)) .

جۆره‌کانی ماسی زۆن ، چاکترینیان ئه‌وه‌یه که‌ تامی به‌له‌زه‌ته ، بۆنی خۆشه ، کیشی مامناوه‌نده ، توێکلی ته‌نکه ، گزسته‌که‌ی په‌ق نه‌بی و وشکیش نه‌بی ، له‌ ئاوێکی شیریندا بی و به‌سه‌ر چه‌و زیخدا پێ بکات ، پوهه‌ک بخوات نه‌ک پیسی ، چاکترین

١٠٠ — إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥٧٢٣) ، وابن ماجه (٣٢١٨) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١١١٨)

شوینه کانیشی ئه وهیه له پووباریکدا بێ ئاوه که ی چاک بێ و ، په نا به ریتته بهر جیگه تاویریه کان و ، پاشان لمیه کان و ، ئه و ئاوه شیرینه پیکردوانه ی که پیسی تیدا نه بێ ، قوو پو لیتیه ی نه بێ ، وه ئه و ئاوه ش که شلژاوه و ژۆر شه پۆلاویه ، دانه پۆشراو و کراوه یه بۆ هه تاو بایه کان ماسیه که ی چاکتره .

ماسی ده ریایی نیعمه تیکی گه وره یه ، ستایشکراوه ، پاراوه رم و شله که ی ساردی ته پو شیداره ، درهنگ هه رسه ، به لغه میکی ژۆر دروست ده کات ، به ده ر له ده ریایی و (إلا البحري) به و هاوشیوانه ، که خه لته یه کی ستایشکراو دروست ده کات ، جهسته چاک و پیتدار ده کات ، تۆماوی نیرینه ژۆر ده کات ، خاوه ن میزاجه گه رمه کان چاک ده کاته وه .

به لام ماسی سویرا و ، چاکترینیان ئه وه یه که به م نزیکانه خه ریکه سویر ده بێ ، که گه رم و ووشکه ، به کۆن بوون و کات تیپه پوون گه رمی و ووشکیه که ی زیاتر ده بێ ، ماسیه دریایه که شی (السلور) (٥٠) لینجاویکی ژۆری پێوه یه و ، به (الجری) ناو ده بریت و ، جوله که کان نا یخۆن . ئه گه ر به پاراوی بخوریت ، سک نه رم ده کاته وه ، ئه گه ر سویر کراو ماوه یه ک دانراو خورا ، بۆری سیی کان پاک ده کاته وه ، ده نگ چاک ده کات ، ئه گه ر گوتراو له ده ره وه دانرا ، ویلاش و پاشه پۆ له قولایی جهسته وه ده هینیتته ده ر چونکه هیزی پاکیشانی هیه .

بۆ ئه و که سانه ی برینی پێخۆله یان هیه ئه گه ر له سه ره تای نه خۆشیه که دا له ئاوی سویری (الجری) دا دانیشتن ، گونجاوی ده بێ چونکه ماده ده کان بۆ پووی ده ره وه ی جهسته پاده کیشیت ، ئه گه ر وه کو حوقنه به کاری بینیت ، نه خۆشی ده ره ده لاقه (عرق النساء) چاک ده کاته وه .

٥٠١ _ السلور : په گه زیکه له ماسی ده ریای نزیکه ی سی متر درێژ ده بێ ، به وانه : المعجم الوسيط ، ص ٩٢٦ ،

چاکترین شوینی ماسی نهوهیه که نزیککی کوتایهکی دهبیتهوه ، پاراونهرم و قهلهوهکشی به گوشت و چهوریوه جهسته چاک و پیتدار دهکات .

وفي الصحيحين من حديث جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ _ رضي الله عنه _ قَالَ : بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي ثَلَاثِمِائَةِ رَاكِبٍ ، وَأَمِيرُنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ ، فَأَتَيْنَا السَّاحِلَ ، فَأَصَابَنَا جُوعٌ شَدِيدٌ ، حَتَّى أَكَلْنَا الْخَبْطَ ، فَأَلْقَى لَنَا الْبَحْرُ حُوتًا يُقَالُ لَهَا : الْعَنْبَرُ ، فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ ، وَانْتَدَمْنَا بِوَدَّهِ حَتَّى ثَابَتِ أَجْسَامُنَا ، فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ ، وَحَمَلَ رَجُلًا عَلَى بَعِيرِهِ ، وَنَصَبَهُ ، فَمَرَّ مِنْ تَحْتِهِ .

واته : له (جابر ی کوپی (عبدالله) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ ناردینی له گه ل سئ سهد سوارداو ، نه میره که شمان (أَبُو عُبَيْدَةَ) ی کوپی (الجراح) بوو ، نه وه بوو گه شتینه که ناری ده ریا که ، تووشی برستیه کی زور بووین ، تا نهو ئاسته ی گه لای درهخته کانمان ده خوارد ، پاشان ده ریا نه هه تگیکی بو فریداین پی ده گوترا : عه نهر ، نیو مانگ لیمان خوارد ، پونه که شمان کرده پیخور تا قهله بوین ، (أَبُو عُبَيْدَةَ) په راسویه که له په راسوه کانی بریدو ، پیاوکی سواری ووشتره کی کردو ، دایچه قاندو ، به ژیریدا تپه پر بوو .

سَلَقُ ، سَلَقَ : روى الترمذي وأبوداود ، عَنْ أُمِّ الْمُنْذِرِ بِنْتِ قَيْسٍ ، قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَعَهُ عَلِيٌّ _ رضي الله عنه _ ، وَلَنَا دَوَالٌ مُعَلَّقَةٌ ، قَالَتْ : فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْكُلُ وَعَلَيٌّ مَعَهُ يَأْكُلُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَا يَا عَلِيُّ فَإِنَّكَ نَاقَةٌ ، قَالَتْ : فَجَعَلْتُ لَهُمْ سَلَقًا وَشَعِيرًا ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ يَا عَلِيُّ فَأَصِْبْ مِنْ هَذَا ، فَإِنَّهُ أَوْفَقُ لَكَ (٥٢) قَالَ الترمذي : حديث حسن غريب .

واته : له (اُمُّ الْمُنْذِرِ) ی کچی (قَیْسِ) هوه _ خَوای لێ پازنی بیّت _ فەرموویه تی :
 پێغه مبه‌ری خوا ﷺ به‌ هاو پێشه‌ تی (علی) _ خَوای لێ پازنی بیّت _ دیده‌ نیان کردم و ،
 ئێمه‌ش هێشووگه‌ لیکی خورمای هه‌ لۆاسراومان هه‌ بوو ، (اُمُّ الْمُنْذِرِ) فەرمووی : پێغه مبه‌ری
 خوا ﷺ ده‌ستی کرد به‌ خواردنی و (علی) یش له‌ گه‌ لێدا ده‌ یخوارد ، پێغه مبه‌ری خوا
 ﷺ فەرمووی : ((ئە ی (علی) وازی نه‌ ، تۆ به‌ م نزیکانه‌ چاک بویته‌ ته‌ وه‌ له‌ نه‌ خۆشی)) * (اُمُّ
 الْمُنْذِرِ) فەرمووی : پاشان سلق و جۆم بۆ لیئان ، پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی : ((ئە ی (علی)
 له‌ مه‌ بخۆ ، ئه‌ مه‌ بۆ تۆ گونجاوتره‌)) *

سلق گه‌ رمی ووشکه‌ له‌ یه‌ که‌ مدا ، گوتراوه‌ : ته‌ رو شیداره‌ تیایدا ، هه‌ روه‌ ها گوتراوه‌ : له‌ و
 دووانه‌ پێکهاتوه‌ ، ساردیه‌ کی هێمنکه‌ ره‌ وه‌ ی تێدا یه‌ ، هه‌ روه‌ ها شی ده‌ کاته‌ وه‌ ، جۆره‌
 هێزێکی کردنه‌ وه‌ شی تێدا یه‌ ، ره‌ شه‌ که‌ شی قه‌ بز ده‌ کات و بۆ (داء الثعلب) و ، نه‌ و په‌ لانه‌ ی له‌
 روودا ده‌ رده‌ که‌ ون و ، کرپشی سه‌ رو ، بالووکه‌ ئه‌ گه‌ ر به‌ ئاوه‌ که‌ ی چه‌ ور بکریّت به‌ سووده‌ ،
 ئه‌ سپی ده‌ کوژی ، بۆ چاره‌ سه‌ رکردنی نه‌ خۆشی ووشکه‌ هه‌ لآتووی و قلیشانی پێست و
 هه‌ لۆه‌ رینی مۆکه‌ ی له‌ گه‌ ل هه‌ تگۆیندا تێکه‌ ل ده‌ کریّت و پێی چه‌ ور ده‌ کریّت ، کونیه‌
 داخراوه‌ کانی (السُّدَد) جگه‌ رو سپل ده‌ کاته‌ وه‌ *

ره‌ شه‌ که‌ ی سک قه‌ بز ده‌ کات ، به‌ تاییه‌ ت له‌ گه‌ ل نیسکدا ، هه‌ ردوکیان خراپن ، به‌ لام
 سپێکه‌ ی له‌ گه‌ ل نیسکدا په‌ وان ده‌ کاته‌ وه‌ ، ئاوه‌ که‌ شی وه‌ کو حوقنه‌ به‌ کار دیت بۆ په‌ وان بوون
 ، له‌ گه‌ ل (المري) و به‌ هه‌ راته‌ دا بۆ (القولنج) به‌ سووده‌ *

خۆراکیکی که‌ م به‌ جه‌ سته‌ ده‌ به‌ خشی ، کیمۆسی خراپه‌ ، خوین ده‌ سووتینی ، به‌ کارهاتنی
 له‌ گه‌ ل سرکه‌ و خه‌ رته‌ له‌ دا (الخل و الخردل) چاکی ده‌ کاته‌ وه‌ ، زۆرخواردنی قه‌ بزێ دروست
 ده‌ کات *

پیتی شین (ش) :

شونیز : رهشکه یه ، پیشترباسمان کردوه .

الشُّبْرُمُ : روى الترمذی وابن ماجه فی سننهما : من حدیث أسماء بنت عُمیس ، قالت : قال رسول الله ﷺ : بماذا کُنتِ تَسْتَمِشِينَ ؟ قالت : بالشُّبْرُمُ . قال : حارُّ جارٍ (٥٣).

واته : (أسماء) ی کچی (عُمیس) _ پهزای خوای لیبیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پی فهرمووم : به چ شتیکی خوری خۆت نهرم و نیان ده که یته وه ؟ (أسماء) فهرمووی : به (الشُّبْرُمُ) ، نهویش فهرمووی : گهم و توونه .

(الشُّبْرُمُ) درهختیکه بچوک و گهرهشی هیه ، بهرزی به نه دنازه ی بالای پیاویک و زیاتره ، لقه کانی سوورن و به رهو سپی دهره و شینه وه ، کومه لیک گه لا به سه ر لقه کانه وه یه ، گولگه لیک زهردی به رهو سپی پیوه یه ، ده که ون و توویک دهره کات وه کو تووی درهختی قه زوانه ، له قه باره دا ، پهنگی سووره ، په گه کانی به تویکلکی سوور داپوشراوه ، نه وهشی به کاردیت په گه کان و تویکله که و ، شیر ی لقه کانیت ی .

گهرمی ووشکه له پله چواردا ، (السوداء) و ، کیمۆسه چهره کان و ، ئاوی زهردو ، به لقه م په وان ده کات ، نارهحه تکاره ، دلی مرؤف تیکه ل ده دات ، زۆر به کارهیتانی کوشنده یه ، بۆ به کارهیتان پیویسته شه وو پۆژیک له شیردا بخوسیندریت ، پیویسته له پۆژیکدا دوو یاخود سی جار شیره که ی بگوردریت ، دهرده هیندریت ، له سیبه ردا ووشک ده کریته وه ، گول و (الکثیراء) (٥٤) تیکه ل ده کریت و ، له گه ل ئاوی هه تگوتن ، یاخود شه ربه تی تریدا

٥٣ _ سبق تخريجه .

٥٤ _ الکثیراء : درهختیکی هه میسه سه وزه و ، نزیکه ی مه تریک بهرز ده بیته وه ، درهختیکی دپکاو یه ، گه لاکانی شیوه یه کی سونبولیان هیه ، گوله کانی زهردیکی مه یله و زیرین ، ده توانین بلین پۆژه لاتی ئاسیا

ده خوریتته وه ، خواردنه وهشی به ئەندازهی دوو تاوه کو چوار (دانق) ه (°) به پێی هیز ، (حُنَيْن) ده لیت : به لام شیر (الشُّبْرَم) ، هیچ خیرکی تیدا نی یه ، واده بینم به هیچ شیوهیه که نه خوریتته وه ، چونکه پزیشکه صوفیه نه فامه کان خه لکیکی زوریان پێ کوشتوه .

شعیر ، جۆ : روی ابن ماجه : من حديث عائشة ، قالت : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَخَذَ أَمْلَهُ الْوَعَكُ ، أَمَرَ بِالْحَسَاءِ مِنَ الشَّعِيرِ ، فَصَنَعَ ، ثُمَّ أَمَرَهُمْ فَحَسَوْا مِنْهُ ، ثُمَّ يَقُولُ : إِنَّهُ لَيَرْتُو فَوَادِ الْحَزِينِ وَيَسْرُو عَنْ فَوَادِ السَّقِيمِ كَمَا تَسْرُو إِحْدَاكُنَّ الْوَسَخَ بِالْمَاءِ عَنْ وَجْهِهَا (°) .

واته : له خاتوو (عائشة) وه _ خوی لی پازی بیت _ فره موویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ نه گه ره کیك له كهس و کاری له رزوتای هه بوايه ، فره مانى دها شوریايه كه له جۆ دروست بكریت و ، پاشان فره مانى پیده دان لێی هه لقوپینن ، ده شیفه رموو : دلی خه مبار توندو به هیز دهكات و ئیش و ئازار له سه ره دلی نه خۆش لادهبات وه کو چۆن كه سیكتان به ئاو چاك و پیسی له سه ره دم و چاوی لابات .

فره مایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ : (یرتوه) واته : توندو به هیزی دهكات . وه (یسرو)
واته : لابردهن و نه مان .

نیشتمانی ئەم درهختهیه به تایبەت ناوچه شاخوایه کان . ڕێگهی به دهستهێنانی ماده دهكەش به وه دهبی كه درزێك له قهدی درهخته كه وه هه لکه نرێ و به و جۆره شلهیه کی سپی لێوه به دهست دیت . بپوانه :
www.snble.com .

°° _ دانق : جۆره کێشێك بووه ، كه هه ره یه کێشی دانق ، به ئەندازهی ههشت دانه جۆ و دوو له سه ره پێنجی ده نكێك بووه ، بپوانه : المصباح المنیر فی غریب الشرح الکبیر للرافعی ، وه رگێپ .
°° _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٢٠٤٠) ، وابن ماجه (٣٤٤٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف ابن ماجه (

پیشتر ئاماژە ی پێ درا کە ئەوە ئاوی جۆی کولّاو ، خۆراکیکی زیاتریش دەبەخشێ بەبەروردی ئاردهکە ی ، بۆ کۆکین و ، زیری گەروو بەسوودە ، بۆ هێمن کردنەوێ تیزی پاشەپۆکان بەسوودە ، میزەهینەرە ، گەدە پاک دەکاتەوێ لەوێ کە تیایدا یە ، تینوێهەتی دەشکێنێت ، گەرمی دەکۆژێتەوێ ، بەو هیزە ی کە تیایدا یە پاک دەکاتەوێ و نەرم و نیا ن دەکاتەوێ شیی دەکاتەوێ .

سیفەتی لێنانیشی : ئەوێه ئەندازە یەک لە جۆی کوتراو بەکاربھێنرێت و ، پێنج ئەوێندە ی خۆی ئاوی تێبکریت و ، بخریتە مەنجەلیکی پاکەوێ ، بەئاگریکی مامناوێند بکۆلێندرێت تا دوو لەسەر پێنجی دەمیئێتەوێ ، پاشان دەپالێورێت و ، ئینجا شیرین دەکری و بەئەندازە ی پێویست بەکار دەهێنرێت .

شِوَاءٌ ، برژاو : خوای تعالی سەبارەت بەو زیافەتە ی کە پێغەمبەر (إبراهيم) _ علیە السلام _ بۆ میوانەکانی ئەنجامیدا دەفرمێت : ﴿ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ﴾ [هود : ۶۹] واتە : ﴿ فَمَا لَبِثَ ﴾ ئینجا ئەوێندە ی نەبرد ﴿ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ﴾ (ئێبراهیم) گوێرەکە یەکی برژاوی هینا بۆیان (°۷).

ووشە ی (الحَنِيدُ) واتە : برژاو لە سەر بەردی زۆر گەرمکراو .

وفي الترمذي : عن أم سلمة _ رضي الله عنها _ : أنها قَرَّبَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جَنْباً مَشْوياً ، فَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ (°۸) قال الترمذي : حديثٌ صحيحٌ .

واتە : لە (أم سلمة) هەو _ خوای لی پازنی بیّت _ : کە لایەکی برژاوی خستبوو پێش دەستی پێغەمبەری خوا ﷺ ، ئەویش لی خواوو پاشان هەستا بۆ نوێژو دەستنویژی نەگرت .

°۷ _ مەلا محمد مەلا صالح ، پوختە ی تەفسیری قورئان .

°۸ _ صحيح : أخرجه أحمد (۳۰۷ / ۶) ، والترمذي (۱۸۲۹) كلهم من طريق عطاء بن يسار أن أم سلمة أخبرته بالحديث المذكور .

وفيه أيضاً : عن عبدالله بن الحارث ، قال : أكلنا مع رسول الله ﷺ شِواءً في المسجد^(٩٠).

واته : له (عبدالله)ی کوپی (الحارث)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : له
گەل پێغەمبەری خوادا ﷺ برژاوێکان له مزگەوتدا خوارد .

وفيه أيضاً : عن المغيرة بن شعبة قال : ضِفتُ مع رسول الله ﷺ ذات ليلة ، فأمر بجنبي ، فشُويَ ، ثم أخذ الشِفْرةَ ، فجعل يحزُّ لي بها منه ، قال : فجاء بلال يُؤذِّن للصلاة ، فألقى الشِفْرةَ فقال : مَا لَهُ تَرَبَّتَ يَدَاهُ^(٩١).

واته : له (المغيرة)ی کوپی (شعبة)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی :
شەویک بووم بە میوانی پێغەمبەری خوا ﷺ ، فەرمانیدا لایەک ببرزینن ، پاشان چەقۆ
گەورەکەى هەلگرت و ، دەستیکرد بە برینی گۆشتەکە بۆ من ، (المغيرة) فەرمووی :
ئەوه بوو (بلال) هات و هەوالی هاتنی کاتی نوێژی دایه ، بۆیه چەقۆکەى فەری داو
فەرمووی : ئەمە چیتى هەزار کەوێت .

بەسوودترین برژاو برژاوی مەپی یەك سالاىه ، پاشان گۆیژەکەى جوانی نەرم و نیاىی
قەلەوه کە میزاجیکی گەرمی تەپو شیداری بەرهو ووشکییتی هەیه ، (السوداء)یکی زۆر
دروست دەکات و ، خۆراکی بەهێزان و کەسانی تەندروست و وەرزشکارانە . گۆشتی کولێنراو
بەسوودترو سوکتریشە بۆ سەرگەدە ، لەویش و له سورەوه کراویش تەپترە .

^{٩٠} _ صحیح : أخرجه أحمد (٤ / ١٩٠) ، وابن ماجه (٣٣١١) ، والترمذي في الشمائل (١٦٥) کلهم من طریق

سليمان بن زياد عن عبدالله بن الحارث فذكره .

^{٩١} _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (١٨٨) ، وأحمد (٤ / ٢٥٢) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود)

له هه مووشی خراپتر نه وه یه له بهر هه تاو برژینرایبیت ، برژینراوی سه ر پشکۆو سکلّ که به (الحنید) ناوده برییت له برژاوی سه ر ئاگر باشته ره .

شَحْمٌ ، به ز ، چه وری هه ناوی ئازهل : ثبت في المسند عن أنس أن يهودياً أضاف رسولَ الله ﷺ ، فَقَدَّمْ لَهُ خُبْزَ شَعِيرٍ ، وإِهَالَةً سَنَخَةً^(٩١) .

واته : له (أنس) هه _ خواى لى پازى بیّت _ فه رموویه تی : جوله که یه ک زیافه تی پیغه مبه ری خواى ﷺ کرد ، نه وه بوو نانی جوو ، به زو پیوی تواوه ی بوّن گۆپاوی خسته پیّش ده ستی .

و ثبت في الصحيح : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ ، قَالَ : دُلِّيَ جِرَابًا مِنْ شَحْمٍ يَوْمَ خَيْبَرَ ، فَالْتَزَمْتُهُ وَقُلْتُ لَا أُعْطِي مِنْ هَذَا أَحَدًا الْيَوْمَ شَيْئًا ، فَالْتَفَتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَضْحَكُ ، ولم يقل شيئاً^(٩٢) .

واته : له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی (مُغْفَلٍ) هه _ خواى لى پازى بیّت _ فه رموویه تی : له پۆژی جهنگی خه یبه ردا هیزه یه کی به زو چه وری شوپکرایه وه ، منیش له باوشم گرت و گوتم : سویند به خوا به شی که سی لى ناده م ، که ئاوپم دایه وه ، ته ماشا ده که م پیغه مبه ری خوا ﷺ پیّده که نى و ، هیچی نه فه رموو .

چاکترین به زو پۆو نه وه یه که له ئازهل لیکى ته واو و پیکهاتوو به ده ست هیترایبیت ، به زو پۆو که رمی ته پو شیداره ، به لام ته پى و شتییه که ی له هی پۆن که متره ، بۆیه نه گه ر به زو پۆن بتوینرینه وه ده بینین به زه که خیراتر ده ییه ستی .

^{٩١} _ أخرجه أحمد (٣ / ٢١٠ ، ٢٣٢ ، ٢٧٠) بإسناده عن قتادة عن أنس فذكره .

^{٩٢} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١١٦) ، (٥ / ١٧٢) ، (٧ / ١٢٠) ، ومسلم (٥ / ١٦٣) كلاهما من

طريق حميد ابن هلال عن عبد الله بن مغفل فذكره .

بۆ زبیری گهروو به سووده ، خاوه کاته وهو بۆگه نه کات ، زیانی به لیمۆی سوپرکراو (الليمون المملوح) ، زه نهجه فیل لاده بریت ، به زو پێوی بزن قه بزترین به زه کانه ، به زی سابری نیش له هه مووی زیاتر شی ده کاته وهو ، بۆ برینه کانی پخۆله به سووده ، لهو بواره دا به زی می بزن به هیزتره ، بۆیه وه کو حوقنه به کاردیت بۆ چاره سه ری پووشانی کۆم و نه خۆشی (الرّحیر) (٥١٣) .

ثیبتی صاد (ه)

صَلَاةٌ ، نوێژ : خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ [البقرة : ٤٥] واته : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ په نا بینه به ر ئارام گرتن و نوێژ (بۆ گه یشتن به مه به ست) ﴿ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ ﴾ وه بێ گومان نوێژ (ئه رکیکی) گه و ره گرانه ﴿ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ مه گه ر لای نه وانه نه بێ که له خوا نه ترسن (خۆیان به زل نازانن) (٥١٤) .

ههروه ها ده فه رمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ [البقرة : ١٥٣] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئه ی ئه و که سانه ی که بپواتان هیناوه ﴿ اسْتَعِينُوا ﴾ پشت بیهستن ﴿ بِالصَّبْرِ ﴾ به خۆپاگرتن ﴿ وَالصَّلَاةِ ﴾ و نوێژ (کردن) ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ به پاستی خوا له گه ل خۆپاگرانه (٥١٥) .

ههروه ها خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴾ [طه : ١٣٢] واته : ﴿ وَأْمُرْ أَهْلَكَ ﴾ (ئه ی محمد ﷺ) فه رمان بده

^{٥١٣} — الرّحیر : نه خۆشه که مرقف به سه ختی پیسایی بۆ ده کړیت و له گه ل پیسایه که دا کیم و خوین له کۆمی

دیته ده ره وه ، بپوانه : قاموسی پسته ، مه لا محمودی گولاله یی ، وه رگێڤ .

^{٥١٤} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٥١٥} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

به ئەندامانی خێزانه کەت ﴿بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ بەنویژکردن و خوشت خۆپاگرو بەردهوام به لهسەر بهجی هێنانی ﴿لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا﴾ ئێمه داوی پۆزیت لی ناکهین ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾ به لکو ئێمه پسق و پۆزی تو دهدهین ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ وه سه ره نجامی چاک بۆ پارێزکاران و خواناسانه^(۱۶).

پێشتر ئاماژه مان پێدا که نوێژ به کار دههێنرێت وه کو هۆکاریک بۆ چاره سه رکردنی هه موو نه خو شیه کان پێش ئه وه ی نه خو شیه کان جیگیر بن و قایم بن .

نوێژ پۆزی دههێنێت ، ته ندروستی ده پارێزێت ، زیان دۆرده خاته وه ، نه خو شیه کان ناهێلێت ، دل به هێز ده کات ، پرو سپی ده کاته وه ، نه فس شادومان ده کات ، ته مه بلی ناهێلێت ، ئەندامه کانی جهسته چالاک ده کاته وه ، یارمه تیده ری هێزه کانه ، سنگ فراوان ده کات ، خۆراک به خشی پوچه ، دل پووناک ده کاته وه ، نیعمه ت ده پارێزی ، پق وقین لاده بات ، فرو به ره کەت دههێنی ، له شه ی تان دوور ده خاته وه ، له ره حمان نزیکت ده خاته وه .

به گشتی . گاریگه ری هکی سه رسو پر مینی له پاراستنی ته ندروستی جهسته و دل و هێزه کانی دا هیه ، ماده پیسه کانی لی دوور ده خاته وه ، نه گه ر دوو که س تووشی نه خو شیه و به لائو کاره ساتیک هات بن به دلنیا یی به شی که سی نوێژکار له وه دا که م بو وه ، ده ره نجامیشی بیوه یتر بو وه .

هه ره ها نوێژ کاریگه ری هکی سه رسو پر مینی له دورخستنه وه ی شه پو خراپه ی دونیادا هیه ، به تایبه ت نه گه ره قی خۆی پێدرا به ته واو کردن و نه نجام دان له ده ره وه ناخیشه وه ، بۆیه هه یچ شتی که نی یه به کاره ی تیرا بی ت بۆ دورخستنه وه ی شه پو خراپه ی دونیای پۆزی دوا ی و ،

دهستکه وتنی به رژه وه ندیه کانی وه کو نو یژ ، چونکه نو یژ په یوه ندیکه به خوای په روه ردگار وه ، به نه ندازه ی په یوه ندی بنده به په روه ردگاریه وه ده روازه کانی خهیری بۆ ده کریته وه ، شه پو خراپه و هوکاره کانی شی لی دورد خریته وه ، ماده کانی سه رکه وتن و ، ته ندروستی چاک و په تگ ویو ، دهستکه وتن و دهوله مند ی ، حه وان ه وه نازونیعمه ت ، دلخو شی و شادی هه مووی ئاماده ده بن و ، به خیرا پرووی تیده کهن .

صَبْرٌ ، ئارامگرتن ، خوږاگرتن : ئارامگرتن نیوه ی ئیمان و باوه په (٥١٧) ، به پاستی ناوه پوکیکه له ئارامگرتن و سوپاسگوزاری پیکهاتوه ، که سانیك له پیشین گوتویانه : ئیمان و باوه پ دوو نیوه یه : نیوه یه که ئارامگرتن و ، نیوه یه کیش سوپاسگوزاریه ، خوای تعالی ده فهرمیت : ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ [إبراهيم : ٥] واته : ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ ﴾ به پاستی له و (بیرخستنه وه) دا په ندو به لگه ی ژور هه یه ﴿ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ بۆ هه موو خوږاگریکی سوپاسگوزار (٥١٨)

په یه وندی ئارامگرتن به ئیمان و باوه په وه وه کو په یوه ندی سه ره به جهسته وه ، نه مه ش سی جۆره : ئارامگرتنیک له سه ره به جیهینانی فرهزه کانی خوای تعالی ، به جۆریك پشت گوئیان نه خات ، ئارامگرتنیک له سه ره حه رامکراوه کانی خوای تعالی ، به جۆریك نه یانکات و توخنیان نه که ویت ، ئارامگرتنیکیش له سه ره قه زاو قه ده رو چاره نویسی خوای تعالی ، به جۆریك لیی ناپازی نه بی ، بۆیه هه رکه س ئه م سی پله ی به ته واوی به جیهینا ، ئه و ئارامگرتنیکیش ته واوی به جیهیناوه ، له زهت و نیعمه تی دونیاو پۆژی دوا ی ده ستگیر بووه ، سه رکه وتن و براوه یی دونیاو پۆژی دوا یی به ده ست هیناوه ، هیه که سیکیش توانای پیکه شتنی نه وان ه ی نه مه گه ر به سه ره پردی ئارامگرتندا تیپه ری ، وه کو چۆن هیه که س توانای پیکه شتنی به هه شتی نی یه

٥١٧ _ إسناده منكر : أخرجه أبو نعیم فی الحلیة (٥ / ٣٤) ، وانظر الضعیفة (٤٤٩) .

٥١٨ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

مه‌گەر به‌سەر (الصراط) دا تیپه‌پ بێ ، پێشه‌وا (عمر) ی کۆپی (خطاب) فهرموویه‌تی :
خێرتین و چاکترین گوزهرانمان به‌ ئارامگرتن ده‌ستکه‌وت .

ئه‌گەر بیرێک له‌ په‌له‌کانی ته‌واویی (الکمال) به‌ده‌سته‌توو له‌ جیهاندا بکه‌یته‌وه ، ده‌بینی
هه‌ره‌مووی وابه‌سته‌ی ئارامگرتنه ، به‌لام ئه‌گەر بیرێک له‌ ناته‌واوی بکه‌یته‌وه که‌ زه‌می
خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرێت له‌سه‌ری ، چونکه‌ له‌ ژێر تواناو ده‌سته‌لاتی خۆیدا به‌یه ، ده‌بینی
هه‌ره‌مووی له‌ ئارامنه‌گرتنه‌وه‌یه ، لێره‌دا ئازایه‌تی و داوین پاک‌ی و ، به‌خشنده‌یی و خۆ
په‌نجان بۆ به‌رامبه‌ر ، هه‌ره‌مووی به‌ره‌می ئارامگرتنی ساتیکه .

فَالصَّبْرُ طَلَسَمٌ عَلَى كَنْزِ الْعُلَى مَنْ حَلَّذَا طَلَسَمٌ فَازَ بِكَنْزِهِ

واته :

ئارامگرتن ته‌له‌سمیکه‌ به‌سەر که‌نجی بلندوه هه‌رکس ده‌ره‌یه‌نی و بیکاته‌وه که‌نجه‌که‌ ده‌باته‌وه

زۆریه‌ی نه‌خۆشیه‌کانی جه‌سته‌و دڵ ، له‌ پاستیدا له‌ ئارام نه‌گرتنه‌وه‌ دروست ده‌بی ، بۆیه
نه‌تواناوه به‌هیچ شتیکی تری هاوشیوه‌ی ئارامگرتن ته‌ندروستی دڵ و جه‌سته‌و پوچه‌کان
بپاریزێت ، بۆیه ئارامگرتن جیاکه‌ره‌وه‌ی هه‌ره‌ که‌وره‌ی هه‌ق و پوچی ، (التریاق) ی
که‌وره‌یه ، ئه‌گەر هیچی تریشی تیدا نه‌بی ته‌نها ئه‌وه نه‌بی که‌ خوای ته‌الی له‌ گه‌ل
ئارامگرتنایه ، چونکه‌ به‌دلتیای خوای ته‌الی له‌ گه‌ل ئارامگرتنایه‌و خۆشی ده‌وین ، خوای
ته‌الی به‌پاستی ئارامگرتنای خۆش ده‌وی ، ئارامگرتوان سه‌رده‌خات ، چونکه‌ سه‌رکه‌وتن
له‌گه‌ل ئارامگرتنایه ، چاکترین شتیسه‌ بۆ خاوه‌نه‌کانی ، خوای ته‌الی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَلَئِنْ
صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴾ [النحل : ١٢٦] واته : ﴿ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ ﴾ وه‌ ئه‌گەر ئارام بگرن
﴿ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴾ ئه‌وه‌ باشتره‌ بۆ ئارامگران (١٩) . هه‌روه‌ها ئارامگرتن هۆکاری
سه‌رکه‌وتنه ، خوای ته‌الی ده‌فه‌رمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ [آل عمران : ٢٠٠] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌

برواتان هیناوه ﴿ اصْبِرُوا ﴾ خۆگرین ﴿ وَصَابِرُوا ﴾ و (له خۆگری دوزمن) خۆگرتین ﴿ وَرَابِطُوا ﴾ و له سهنگه ردا ئیشك بگرن ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ ﴾ و له خوا بترسن ﴿ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴾ بۆ نهوهی پزگار بین (°²⁰).

صَبْرٌ: پروهه کیكه : (بۆ ته ماشاگردنی وینه که ی بگه پیره وه بۆ باسی (الحرف) روی ابوداود فی کتاب المراسیل من حدیث قیس بن رافع القیسی ، أن رسول الله ﷺ قال : ((ماذا فی الأمرین من الشفاء ؟ الصبر والثفاء)) (°²¹) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه ی : ((لهو شیفاهی که له دوو تاله که دا هه یه ؟ (الصبر) و ته پره تیزه)) .

وفي السنن لأبي داود : من حدیث أم سلمة ، قالت : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ تُوفِّيَ أَبُو سَلَمَةَ ، وَقَدْ جَعَلْتُ عَلَيَّ صَبْرًا ، فَقَالَ : مَا ((ماذا يا أم سلمة ؟)) فقلتُ : إِنَّمَا هُوَ صَبْرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَيْسَ فِيهِ طِيبٌ ، قَالَ : ((إِنَّهُ يَشْبُ الْوَجْهَ ، فَلَا تَجْعَلِيهِ إِلَّا بِاللَّيْلِ)) ونهى عنه بالنهار (°²²).

واته : له (أم سلمة) هوه _ خوی لى پازى بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ دیده نی کرم ، له و کاته دا که (أبو سلمة) مرد ، (صَبْرٌ) م له خۆم دابوو ، نه وه بوو فهرمووی : ((نه مه چی یه نه ی (أم سلمة) ؟)) منیش گووتم : له پاستیدا نه وه (صَبْرٌ) ه نه ی پیغه مبهری خوا ، بۆن خۆشی تیدا نی یه ، فهرمووی : ((به پاستی پوو چاک و جوان ده کاته وه ، به لām له شهودا نه بی به کاری مه هینه)) و قه ده غه ی کرد به پوژ به کار به پتریت .

°²⁰ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

°²¹ _ إسناده ضعيف : وضعفه الألباني في السلسلة الضعيفة (٤٤٤٢) .

°²² _ ضعيف : رواه أبوداود (٢ / ٢٩٢) ، (٢٣٠٥) ، والنسائي (٦ / ٢٠٤) (٣٥٣٧) ، والبيهقي في الكبرى (٣ / ٣٩٦) ، (٥٧٣١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبوداود (٥٠٢) .

(صَبْرُ) سوودی زۆره ، به تاییهت هندیه که ی ، پاشه پۆ (الصفراویة) کان که له میَشک و ده ماره کانی بینیندا هه ن پاک ده کاته وه ، نه گهر له گه ل پۆنی گولدا (دهن الورد) ناوچاوان ولاجانگی پی چه ور بکریت ، بۆ سه ره ئیشه به سووده ، بۆ برینه کانی دهم و لووت به سووده ، (السوداء) و (المالینخولیا) (٥٢٣) ئاسان ده کاته وه .

(الصَبْرُ) ی فارسی نه قل زیره ک ده کاته وه ، کۆمه کی و یارمه تی دل ده کات ، پاشه پۆ (الصفراویة) کان و به لئه میه کان له گه ده دا پاک ده کاته وه نه گهر به نه ندازه ی دوو که وچکی به ئاو وه بخوریته وه ، شه هووت و ئاره زووی پوچ و خراپ ده گه پینیتته وه ، نه گهر له کاتی سه رمادا بخوریته وه ، ترسی نه وه ی لیده کریت په وانی خوین بکات .

صَوْمٌ ، پۆژوو : پۆژوو قه لغانه به رامبه ر به نه خۆشیه کانی پوچ و جهسته و دل ، سووده کانی له ژماردن نایهت ، کاریگه ریه کی سه رسوپمینی له پاراستنی ته ندروستی و ، توانه وه ی پاشه پۆکان و ، پاگرتنی نه فس به رامبه ر به خواردنی زیان پیگه یه نه ره کانیدا هیه ، به تاییهت نه گهر به چاکی و پێکی له چاکترین کاته شه رعه کانیدا نه نجام دراو ، به پیی پیۆیستی جهسته ش به کاره یئرا .

پاشان نه ندازه یه کی ته وای حه سانه وه به هیزه کان و نه دنامه کان ده به خشییت “ که له نه نجامدا هیزه کانی ده پاریزیت ، خاسیه تیکی تاییه تی تیدا یه واپیۆیست ده کات که پۆژووگرتن به رده وام به کاریه یئریت ، بریتیه له وه ی که له کاتی ئیستاو دوا یشدا دل شادومان ده کات ، پۆژووگرتن به سوودترین شته بۆ خاوه ن میزاجه ساردو ، ته په کان و ، له پاراستنی ته ندروستیاندا کاریگه ریه کی گه وره ی هیه .

٥٢٣ _ المالینخولیا : به پای پزیشکه کۆنه کان : جۆزیکه له شیئی له ئاکامی خراپی بیرکردنه وه وه تووشی مرۆف ده بی ، خه مباری و ترس به سه ریدا زال ده بی و پیده چی باسی نه و بیرکردنه خراپانه ش بکات و قسه کانیشی تیکه ل و پێکه ل بیت ، بروانه : فقه اللغة ، الثعالی .

پۆژووگرتن به شداره له ده زمانه پوچانی و سروشتیه کاندای ، وه نه گهر که سی پۆژووان
 تیایدا چاودیژی ئه وانه بکات “ که پتویسته له ههردوو لایه نی خو و شه رعیشه وه
 چاودیژی بکری ، ئه و دل و جهسته ی سوودیکی گهری لی ده بین و ، هه لده ستیت به
 به رگیری کردن به رامبه ر به و ماده نامۆ و خراپانه ی که له ئاماده باشیدا به بۆی ، ماده
 خراپه کانیش لاده بات “ به گوێره ی که مالی پۆژووه که و ناته وایه که ی ، پۆژووان
 ده پارێزیت به رامبه ر به وانه ی پتویسته پۆژووانی لی بپاریزیت ، یارمه تی ده دات بۆ
 هه ستان به مه به سته کانی پۆژو و نه یی و هۆکاره نادیاره کانی ، چونکه مه به ست
 به پۆژو شتیکی تری گهره و به پێزه “ که له پشتی وازه یانی خواردن و خواردنه وه وه یه ،
 بۆیه له نیوان هه موو کرده وه کاندای تاییه ترا به وه ی که بۆ خوی په ره رده گاره ٠ له به ر
 ئه وه ی پۆژو پارێزه ره وه لغانیکه له نیوان به نده و ئه و شتانه دا که زیان به دل و جهسته ی
 ده گه یه نن “ له ئیستا و دوایدا ، بۆیه خوی تهالی ده فره میت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
 عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ [البقرة : ١٨٣] واته : ﴿ يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئه ی ئه وانه ی که به واتان هیناوه ﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾ پۆژووتان
 له سه ر نو سراوه ﴿ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾ هه ره که نوو سراوه له سه ر ئه وانه ی له
 پێش ئیه دا بوون ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ بۆ ئه وه ی خۆتان بپاریزن (٥٢٤) ٠

یه کێک له مه به سته کانی پۆژو وه لغان و پاراستنه ، که پارێزکی زۆر به سووده ،
 مه به سته که ی دیکه ش : کۆبونه وه ی دل و هیمه ته بۆ خوی تهالی ، کۆکردنه وه ی هیزه کانی
 نه فسه بۆ خۆشه ویستی خوی تهالی و گوێرا به لی ٠ پێشتریش سه باره ت به هه ندی له
 نه ییه کانی پۆژو دواين له : به شیک سه باره ت به پێبازی پێغه مبه ری خوا ﷺ له پۆژووگرتندا.

بیتی ضاد (ض)

ضَبُّ ، بزن مژه : ثبت في الصحيحين من حديث ابن عباس ، أن رسول الله ﷺ سئل عنه لَمَّا قُدِمَ إِلَيْهِ ، وامتنَعَ مِنْ أَكْلِهِ : أَحَرَامٌ هُوَ ؟ فَقَالَ : ((لَا ، وَلَكِنْ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِي ، فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ)) ، وَأَكَلَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَلَى مَائِدَتِهِ وَهُوَ يَنْظُرُ^(٥٢٥).

واته له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازنی بیّت _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ پرسپاری لیکرا کاتی بزن مژهی خرایه پیش دەست و ، قایل نەبوو ببخوات : ئایا حەرامە ؟ فەرمووی : ((نەخێر ، بەلام له خاکی قەومەکەمدا نەبووه ، بۆیه تەماشای دەکەم بەسەری ناچیت)) ، بەلام له پیش دەستی و لەسەر سەفرەکەشی خوروا خۆشی تەماشای دەکرد .

وفي الصحيحين من حديث ابن عمر _ رضي الله عنهما _ ، عنه ﷺ قال: ((لَا أُحِلُّهُ وَلَا أُحَرِّمُهُ))^(٥٢٦).

واته : له (عبدالله) ی کوپی (عمر) هوه _ خۆی تەعالی له خۆی و بابیشی پازنی بیّت _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((نە حەلالی دەکەم و نە حەرامیشی دەکەم)).

میزاجی گەرمی ووشکە ، شەهەوت و ئارەزووی جووتبوون زیاد دەکات ، ئەگەر بکوتریت و ، بخزیتە سەر نەخۆشی (الشوكة) پایدەکیشتیت .

^{٥٢٥} _ صحيح : تقدم تخريجه .

^{٥٢٦} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٢٥) ، ومسلم (٦ / ٦٦) كلاهما عن عبدالله بن دينار عن عبدالله بن عمر

يرفعه ولفظه : ((لست بأكليه ولا بمحرّمه)) .

ضفدع ، بۆق : ئیمامی (أحمد) فەرموویەتی : بۆق حەلال نی یە بکریت بەدەرمان ، پیغەمبەری خوا ﷺ کوشتنی بۆقی قەدەغە کردوو ، مەبەستی بەو فەرموودەیه کە لە (مسند) هەکیدە دەیگیرێتەو : عن عثمان بن عبد الرحمن _ رضي الله عنه _ أن طبيباً ذكر ضفدعاً في دواء عند رسول الله ﷺ فنهاه عن قتلها (٥٢٧).

واتە : لە (عثمان)ی کوپی (عبد الرحمن)هوە _ خۆی لێ پازی بیت _ دەیگیرێتەو کەوا پزیشکیک لە خزمەتی پیغەمبەری خوادا ﷺ باسی بۆقی کرد لە دەرمانیکدا ، ئەوەبوو پیغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەیی لێکرد بۆق بکوژیت .

دانەری (القانون) دەلیت : هەركەس خۆینی بۆق یاخود لە لەشی بخوات ، جەستەیی دەئاوسیت و ، پەنگی دەپەریت و ، تۆماو فری دەدات تاوێكو دەمریت ، بۆیه پزیشکان لە ترسی زیانەکانیدا وازیان لە بەکارهێنانی بۆق داو .

بۆق دوو جۆرە : ئاوی و خاکی ، خواردنی خاکیەکی کوشندەیه .

پیتی طاء (ط)

طیب ، بۆنی خۆش : ثُبِتَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((حُبِّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا النِّسَاءُ وَالطِّيبُ ، وَجُعِلَ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ)) (٥٢٨).

واتە : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی : ((لە دنیادا ژن و بۆنی خۆشم لا خۆشه‌ویست کراو ، چاو پوونکەرو خۆشی هێنیشم خراوەتە نوێژەو)) .

٥٢٧ _ تقدم تخريجه .

٥٢٨ _ تقدم تخريجه .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ بە زۆری بۆنی خۆشی بە‌کارده‌هێناو ، بۆنی ناخۆشی بە‌لاوه‌ قورس بوو ، ده‌یخسته‌ نا‌په‌هه‌تیوه .

بۆنی خۆش خۆراکی پوچه “ که هه‌موو هێزه‌کانی جه‌سته‌ی له‌سه‌ر سوار ده‌کریت ، هێزه‌کانی جه‌سته‌ به‌بۆنی خۆش ده‌بوژینه‌وه‌و دوو ئه‌وه‌نده‌و زیاتر ده‌بن ، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی که به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ ، خۆشگوزهرانی و شادومانی ، تیکه‌لایوونی خۆشه‌ویساتان ، پودانی کاروباره‌ به‌لاوه‌ خۆشه‌کان ، نادیاربوونی ئه‌و که‌سانه‌ی که نادیاربوونیان به‌لای مرۆفه‌وه‌ خۆشه‌ ئه‌و هێزانه‌ زیاد ده‌بن .

چونکه‌ ته‌ماشاکردنی ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ پوچی مرۆف بارقورس ده‌کات ، وه‌کو خه‌لکه‌ په‌زا قورس و بیزاروه‌کان ، به‌پاستی تیکه‌لایوونی ئه‌م جۆره‌ که‌سانه‌ هێزه‌کان لاواز ده‌کات و ، خه‌م و خه‌فاته‌ ده‌هێنیت ، که‌وابوو پۆلی ئه‌م جۆره‌ که‌سه‌ په‌زا قورسانه‌ “ بۆ پوچی مرۆف ” وه‌کو پۆلی تاو و گه‌رمیه‌کی زۆره‌ بۆ جه‌سته‌ ، هه‌روه‌ها تیکه‌لایوونی ئه‌و جۆره‌ که‌سه‌ په‌زاقورسانه‌ وه‌کو ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆنێکی ناخۆشت به‌ سه‌ردا هاتبی ، بۆیه‌ خوای ته‌عالی هاوه‌لانی خۆشه‌ویست کردبوو به‌وه‌ی که‌ قه‌ده‌غه‌ی کردبوون به‌بۆنی ناخۆشه‌وه‌ تیکه‌لی پێغه‌مبەری خوا بن ﷺ چونکه‌ بیزار ده‌بوو ، خوای ته‌عالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَلَٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ فَاَدْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَأْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيْ مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِيْ مِنَ الْحَقِّ ﴾ [الأحزاب : ٥٣] واته‌ : ﴿ وَلَٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ فَاَدْخُلُوْا ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بائگ کران (بۆ نان خواردن) ئه‌وسا بپۆنه‌ زۆره‌وه‌ ﴿ فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا ﴾ ئینجا نه‌گه‌ر خواردنه‌که‌تان خوارد ب‌لاوه‌ی لی بکه‌ن ﴿ وَلَا مُسْتَأْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ﴾ وه‌ مه‌میننه‌وه‌ بۆ قسه‌کردن ﴿ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي ﴾ چونکه‌ به‌پاستی ئه‌و (مانه‌وه‌تان) ئازاری پێغه‌مبەری ﷺ

دهدات ﴿فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ نهویش شهرم دهكات لیٲتان (كه بئ دهنگه) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنْ الْحَقِّ﴾ بهلام خوا له (ووتنی) هق شهرم ناكات^(۵۲۹).

مه بهست نهو هیه كه بؤنی خوښ له هه موو شتیك زیاتر به لای پیغه مبهری خواوه ﷺ خوښه ویستر بوو ، وه کاریگه ریه کی باشی له پاراستنی ته ندروستی و ، دورخستنه وهی زۆریك له نازارو هۆکاره کانیدا هیه ، به هۆی هیزی سروشت تیایدا .

طین ، قوپ : له هه ندئ فهرموودهی هه لبه ستر او دا هاتووه و هیچ کامیان (صحیح) نین وه کو فهرموودهی : مَنْ أَكَلَ الطَّيْنَ ، فقد أعان على قتل نفسه واته : هه ركه س قوپ بخوات ، یارمه تی كوشتنی نه فسی خۆی داوه . ومثل حديث : ((يا حميراء لا تأكلي الطَّيْنَ فَإِنَّهُ يَعَصِمُ البطنَ وَيَصْفُرُّ اللَّوْنَ وَيَذْهَبُ بهاء الوجه))^(۵۳۰)

واته هه روه ها فهرموودهی : ((ئه ی ژنی سوو سپی قوپ مه خو چونكه سك ده گریٲ و ، پهنگ زهرد هه لده گه ریٲیٲ و ، جوانی روو لاده بات)) .

هه موو فهرموودهیه ك سه بارهت به قوپ هاتبیٲ (صحیح) نی یه و ، هیچ بنه په تیکی له پیغه مبهری خواوه ﷺ نی یه ، بلام خراپ و زیانبه خشه و ، پړپړه وی په گه كان ده به سستیٲ ، میزاجی ساردی ووشكه ، به هیز ووشك ده كاته وه ، قه ده غه ی په وانبوونی سك ده كات ، ده بی به هۆی خوین دهردان و دروستبوونی برینی نیو دهم .

طَلْحٌ ، مؤز ، خوی تعالی ده فهرمیٲ : ﴿وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ﴾ [الواقعة : ۲۹] سه بارهت به ووشه ی (طَلْحٍ) زۆریه ی زانایانی ته فسیر فهرموویانه : مؤزه ، (الْمَنْضُودُ) واته : پیزكرو یه ك له سه ریه ك ، وه كو شانه . هه روه ها گووترلووه ووشه ی (طَلْحٍ) واته : دره ختی دپكاوی ،

^{۵۲۹} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۵۳۰} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (۵۴۷۴) .

كه له جیگه‌ی هەر دپكێك به‌رێك دهركه‌وتبێت ، بۆیه به‌ری داره‌كه یه‌ك له‌سه‌ریه‌ك پیزده‌بن ،
ئه‌مه‌ش ده‌چوینرێت به‌ مۆز ، ئه‌م گوڤتاره‌ش راسته‌ر ، بۆیه كه‌ پێشین باسی مۆزبان كردوه‌
مه‌به‌ستیان چواندن بووه‌ نه‌ك تاییه‌ت كردن . والله اعلم *

میزاجی گه‌رمی ته‌پوشیداره ، چاكتیرینی پێگه‌یوی شیرینه ، بۆ زیری سینگ و سبی و
كۆكه‌و ، برینه‌کانی گورچیل و میزڵدان به‌سووده ، میزمینه‌ره ، تۆماوی نیڕینه زۆر ده‌كات ،
شه‌ه‌وه‌ت و ئاره‌زووی جووتبوون ده‌جولێنێت ، سكه‌نهرم و شل ده‌كاتوه ، پێش خۆراك
ده‌خوڕێت ، بۆگه‌ده‌ زیانه‌خشه ، (الصفاء) و به‌لغهم زیاد ده‌كات ، به‌شه‌كر یاخود
به‌هه‌نگوین زیانه‌کانی دوردەخوڕیتوه .

طَلْع ، پوانگه : خوای تعالی ده‌فه‌رمێت : ﴿ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴾ [ق : ۱۰] ،
(طَلْعُ النخيل) واته : پوانگه‌ی داره‌خورما : سه‌ره‌تاو یه‌كه‌م دهركه‌وتنی چرووی به‌ری
داره‌خورمایه ، ئه‌و توێكڵه‌ش كه‌ چروكه‌ی تێدایه‌ له‌ زمانێ عه‌ره‌بیدا (الْكُفْرَى) ی پێ ده‌لێن ،
(النَّضِيد) : پیزكراو یه‌ك له‌ سه‌ریه‌ك ، له‌ پاستیدا ته‌نها چروكه‌ له‌ نیو به‌ره‌گه‌كه‌یدا (
النَّضِيد) ی پێ ده‌گوترێت واته : پیزكراو یه‌ك له‌ سه‌ریه‌ك ، به‌لام كه‌ چروكان گه‌روه‌ره‌بوون و
له‌ توێكڵه‌كه‌ هاتنه‌ دره‌وه‌ چیت (النَّضِيد) ی پێ ناگوترێت ، چونكه‌ یه‌ك له‌ سه‌ریه‌ك
پیزنه‌كراون . هه‌روه‌ها خوای تعالی ده‌فه‌رمێت : ﴿ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴾ [الشعراء : ۱۴۸] (
الْهَضِيم) واته : چرووی به‌ری داره‌خورماكه‌ له‌ نیو به‌ره‌گه‌كه‌دا پێكخراوه‌ هه‌ندیکی له‌ پال
هه‌ندیکی تردا ، ئه‌مه‌ش وه‌كو (النَّضِيد) ه‌ كه‌ واتای پیزكردن ده‌به‌خشیت به‌ یه‌ك له‌ دوا
یه‌ك ، لی‌ره‌دا (الْهَضِيم) ی پێ ده‌گوترێت تاوه‌كو له‌ نیو به‌ره‌گه‌ (الْكُفْرَى) كه‌دا بێت ، به‌لام
كه‌ له‌ به‌ره‌گه‌ (الْكُفْرَى) كه‌ هاته‌ دهره‌وه‌ چیت (الْهَضِيم) ی پێ ناگوترێت .

پوانگه‌ی داره‌خورماش دوو جوړه : نیرو می : مۆتوربه‌کردنیش ئه‌ویه‌ كه‌ پوانگه‌ی نی‌ری
داره‌خورماكه‌ ده‌بردرێت كه‌ وه‌كو ئاردی گه‌نمه‌و ده‌كرێته‌ نیو داره‌خورما می‌كه‌وه ، كه‌ له‌

زمانی عه‌ره‌بیدا دیسان (التآبیر)یشی پی ده‌گوتریت ، نه‌وه‌ش له جیگه‌ی پیتکی یه له نیتوان نیرومیکه‌دا .

وقد روى مسلم في صحيحه : عن طلحة بن عبيد الله _ رضي الله عنه _ ، قال : مررتُ مع رسول الله ﷺ في نخل ، فرأى قوماً يَلْقَحُونَ ، فقال : ((ما يصنع هؤلاء ؟)) قالوا : يأخذون من الذكر فيجعلونه في الأنثى . قال : ((ما أظنُّ ذلك يُغني شيئاً)) ، فبلغهم ، فتركوه ، فلم يَصْلُحْ ، فقال النبي ﷺ : ((إنما هو ظَنُّ ، فإن كان يُغني شيئاً ، فاصنعوه ، فإنما أنا بشرٌ مثلكم ، وإنَّ الظنَّ يُخطِئُ ويُصيبُ ، ولكنَّ ما قلتُ لكم عن الله عزَّ وجلَّ ، فلن أكذبَ على الله)) (٥٣١).

واته : له (طلحة)ی کورپی (عُبیدالله)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : به‌یاروه‌ری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌لای باخیکی داره‌خورمادا تیپه‌پرووین ، ته‌ماشای کرد که‌سانیک موتوربه ده‌که‌ن ، فهرمووی : ((نه‌مانه چ ده‌که‌ن ؟)) گووتیان : له پوانگه‌ی نیره‌که ده‌بن و ده‌یکه‌نه نیتو می‌که‌وه ، فهرمووی : ((واگومان ده‌بم هیچ سوودیکی نه‌بی)) ، گوفتاره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌خه‌لکه‌که گه‌شت ، بویه وازیان له موتوربه‌کردن هیتنا ، نه‌ویوو داره‌خورماکان به‌ریان نه‌گرت ، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی : ((له پاستیدا نه‌وه ته‌نها گومانه ، نه‌گه‌ر سوودیکی هه‌یه ، نه‌نجامی بده‌ن ، چونکه منیش ته‌نها مروفتیکی وه‌کو ئیوه‌م ، گومانیش به‌هه‌له‌دا ده‌چیت و ده‌پیکیت ، به‌لام نه‌وه‌ی پیم گووتن له خوای تعالاه‌ویه‌و ، درۆ به‌ده‌م خواوه‌ناکه‌م)) .

پوانگه‌ی داره‌خورما به‌سووده بو جووتبوون و ، زیادی ده‌کات ، نه‌گه‌ر ژنان ئاردی پوانگه‌ی پیش جووت بوون هه‌لگرن یارمه‌تی سک پرپیون ده‌دات نه‌وپه‌ری یارمه‌تیدان ،

٥٣١ _ صحيح : أخرجه أحمد (١ / ١٦٢ ، ١٦٣) ، وعبد بن حميد (١٦٢) ، ومسلم (٧ / ٩٥) ، وابن ماجه (

٢٤٧٠) ككلهم من طريق موسى بن طلحة عن أبيه فذكره .

میزاجی له ساردی و ووشکیتیدا له پله دوودایه ، گهده بههیز دهکات و ووشکی دهکاتهوه ، مهلچونی خوین هین دهکاتهوه له گهله چری و دهرهنگ ههرسیدا .

بهدهر له کهسانی میزاج گهرم کهسانی تر بهرگهی ناگرن ، نهو کهسهی بهزوری بهکاری دههینێ پتویسته هه نیک له دانهوێله گهرمهکانی (الجاروشات الحارة) بهدوادا بهکار بینیت ، خووهین دهکاتهوه ، ههناو بههیز دهکات ، ناوکرۆکی داره خورماو ، ههروهها خورما سهوزه پینهگهشتووهکان (البَلَح) و ، نهوهش تازه شیرینی تیکهوتوو (البُسْر) هه مان پۆلی پروانگهکان دهبین ، بهلام زۆر بهکارهینانی زیان به گهدهو سینگ دهگهیهنیت ، وه پیدهچی نهخۆشی (القولنج) دروست بکات ، دهتوانریت بهپۆن چاک بکریت یاخود بهو شتانهی پیشتر باسکرا .

پیتی عین (ع)

عَنْبٌ ، تری : فی الغیلانیات^(۳۲) من حدیث حَبِیب بن یَسَار ، عن ابن عباس _ رضي الله عنه قال : رأیت رسول الله ﷺ يأكل العنب خَرطاً .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی ویاپیشی پازی بیت _ فهرموویهتی : بینیم پیغهمبهری خوا ﷺ هیشوه تریکهی دهخسته زاری و توههکهی فریدهداو دهخوارد .

(أبو جعفر العقيلي) دهلیت : نه فهرموودهیه هیه بنه پتیکی راستی نی یه ، گوتم _ ابن القيم _ : (داود) ی کوپی (عبدالجبار أبو سلیم الکوفي) له (سَنَد) هکهیدایه ، که پیشهوا (یحیی) ی کوپی (مَعین) فهرموویهتی : دروی دهکرد .
ههروهها له پیغهمبهری خواوه ﷺ باسکراوه : کهوا ههزی به تری و کالهک بووه .

^{۳۲} _ الغیلانیات : کۆمهلیکی زۆری فهرموودهیهو له یازده بهشدا کۆکراوتهوهو به (نخریج) ی پیشهوا (الدَّارُطُنِي) یه ، بهوانه : تاج العروس فی جواهر القاموس ، وهرگێڕ .

خوای تعالی له شهش شوینی قورئانه کیدا باسی تری کردوه له کۆی ئه و نیعمهت و بههرانهی به بنده کانی خۆی به خشیوه له م دنیا به له بههشتیشدا . تری چاکترین میوهیه و له هه مووشیان به سوودتره ، که به تهپی و ووشکی و ، سهوزی و پیگه یشتووش ده خوریت ، میوهیه که له میوه کان ، خواردنیکه له خواردنه کان ، پیخوری که له پیخوره کان ، درمانیکه له درمانه کان ، خواردنه وهیه که له خواردنه وه کان ، میزاجی میزاجی توه کانه : گهرمی و تهپی ، چاکترینی هه ره گهره و ئاوداره کانه ، سپیکه ی له پشه که ی ستایشکراوتره ئه گهریه کسان بوون له شیرینیدا ، وازیتهینراو دوی کردنه وه به دوو تا سی رۆژ ستایشکراوتره له وهی که له پۆزی کردنه وه یدا به کارده هینریت ، چونکه له پۆزی کردنه وه یدا سک ده ئاوسینیت ، هه لواسراو تاوه کو تویکه که ی ده چیته وهیه ک کرژ ده بیته وه خۆراکیکی چاکی تیدایه ، به هیژکاری جهسته یه ، خۆراکی وه کو خۆراکی هه نجیرو میوژه ، ئه گهر به بی ناوک بخوریت له هه مووی زیاتر سروشت نهرم و نیان ده کاته وه ، زۆر خواردنی سه ره ده ئیشینیت ، زیانه کانی به هه ناری مزه (الزمان المز) لاده بریت .

سوودی تری له وه دایه که خو نهرم و نیان ده کاته وه ، قه له و ده کات ، خۆراکیکی چاک ده به خشییت ، یه کی که له و سی میوهیه ی که به پاشای میوه کان داده نریت : تری و ، خورمای پهتابی تازه پیگه یو ، هه نجیر .

عَسَلٌ ، هه تگوین : پیشتەر سووده کانی باسکرا .

(ابن جریج) ده لیت : پیشه و (الزهري) فه رموویه تی : هه تگوین به کاریینه ، چونکه چاکه بۆ له بهرکردن .

چاکترینیشی پاکترین و سپترینیتی ، نه وه ی تیزیتیکه ی نهرم و نیانتره ، شیرینه که ی راستگوتره ، نه وه ی له چیاو ده رخته کانه وه وهرده گیریت ، به چاکتر داده نریت به به راوردی

ئەوێ لە شانەکانەو وەردەگیرێت ، ئەمەش بەگوێرەی ئەو شوێنەیه کە هەنگەکی تێدا بەخێو دەکرێت .

عَجْوَةٌ ، جۆریکە لە چاکترین جۆرەکانی خورمای شاری مەدینەی پێرۆز : فی الصحيحین : من حدیث سعد بن أبی وقاص _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتِ عَجْوَةٍ ، لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمٌّْ وَلَا سِحْرٌ)) (٥٣٣).

واتە : لە (سعدی کوپی) أبی وقاص (هەو _ خوای لی پازنی بیّت _ فەرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەرکەس بۆ خواردنی بەیانی هەوت خورمای (عَجْوَة) بخوات ، چیتەر ئەو پۆژە ژەهرو جادوو زیانی پێ ناگەیەنن)) .

وفي سنن النسائي وابن ماجه من حديث جابر ، وأبي سعيد _ رضي الله عنهما _ ، عن النبي ﷺ ((العجوة من الجنة ، وهي شفاء من السمِّ ، والكأمة من المنِّ ، وماؤها شفاء للعين)) (٥٣٤).

واتە : لە (جابر و) ، (أبی سعید) هەو _ خاویان لی پازنی بیّت _ دەفەرمن : پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : (((العجوة) لە بەهەشتەوێه ، شیفایە بەرامبەر بە ژەهر ، دوومه لانیشت لە (المن) هەو ، ئاوەکەشی شیفایە بۆ چاو)) .

٥٣٣ _ سبق تخريجه .

٥٣٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٤٨) ، وابن ماجه (٣٤٥٣) كلهم من طريق شهر بن حوشب عن جابر بن عبدالله وأبي سعيد الخدري فذكره مرفوعاً ، وأخرجه ابن ماجه (٣٤٥٣) بإسناده عن أبي نضرة عن أبي سعيد الخدري فذكره مرفوعاً .

(المن) واتە : لەو بەخشینانەیه کە خوای تعالی بە بەندەکانی خۆی بەخشیوێه بەبێ هیچ ماندوونێک ، یاخود پێدەچێ مەبەست بەو گەزۆیە (بنی اسرائیل) بیّت کە وەکو شەونم و خوناوک دەکەوتە سەر دەرختەکان و ئەوانیش کۆیان دەکردەو و دەیان خوارد ، لێرەدا تەنها چاوندوویەتی بەو گەزۆیه لە پووی دەستکەوتنەو ، چونکە مۆژە هەردوو شتەکی دەست دەکەوێت بەبێ هیچ ماندوو بوونێک ، بپوانە : www.ruqya.com

گوتراوه : مه بهست بهو (العجوة) یه خورما پیروژه که ی مه دینه یه ، که جوړیکه له جوړه کانی خورمای شاری مه دینه ی پیروژ ، که چاکترین جوړی خورمای حجازه به گشتی ، جوړیکی پیروژه ، به له زهته ، پته و توکم یه بو جهسته و هیژ ، له هه مووی نه رم و نیانتر و خوشتر و به له زهتره .

پیشتر له پیتی (تاء) دا باسی خورما و میزاج و سوو ده که مان کرد ، هه رو هه ئه و ه مان پوونکر ده و که (العجوة) به چ شیوازیک ژه هرو جادوو دورده خاته وه ، بویه پیویست به دوباره بوونه وه ناکات .

عَنْبَرٍ^(۳۵) : تقدم في الصحيحين من حديث جابر ، في قصة أبي عبيدة ، وأكلهم من العنبر شهراً ، وأنهم تزودوا من لحمه وشأنق الى المدينة ، وأرسلوا منه إلى النبي ﷺ^(۳۶) .

واته : پیشتر فه رموده که ی (جابر) مان باسکرد ، سه بارهت به چیرۆکه که ی (أبي عبيدة) و خواردنیان له نه هتگه (العنبر) ه که یه ک مانگ ، پاشان به ووشکراوه یی و نیوه کولای چهند پارچه گوشتیکیشیان لی هه لگرت له سه فه ری گه رانه وه یاندا بو مه دینه و ، هه ندیکیشیان نارد بو پیغه مبه ری خوا ﷺ ، نه مهش یه کیکه له و به لگانه ی که په نجه راده کیشت بو هه لالبوونی نه وه ی له ده ریادا هه یه و تاییه تیش نی یه ته نها به ماسیه وه و ، هه موو مردوه کانی هه لالن .

^{۳۵} _ _ العنبر : جوړه نه هه تگیکه له زه ریاکاندا ده ژی و ، هه موو جوړیکی زینده و ره ی زه ریایی ده خوات ، مادده ی (العنبر) پشانه وه ی نه هه تگه که یه که له سکیه وه دیته ده ری ، بریتیه له مادده یه کی میوینی په نگ خوله میشی یا سپی یا زه رد یا په شه ، به زوری زیاتر له یه ک په تگه . نه و ده ریاهانه ی پارچه یه کی ده سته ویت ، نه و خوشبه خترین مروه چونکه نرخه که ی زور گرانه ، گه و ره ترین پارچه ی (العنبر) دوزراییته وه کیشه که ی (۲۴۸) په تل بووه و خاوه نه که ی به (۱۳۰۰۰) جونییه ئیسته پلینی فروشتویه تی ، هه موو بونه یه کجار به نرخه کانی جیهان به شیک له بونی عه نه بری تیدایه و ، خودی بونه که ش له بونی میسک ده چیت ، نه م نه هه تگه سه ریکی زور گه و ره ی هه یه و ، په له زه یت و پون . بپوانه : www.y_nas.com . وه رگیږ .

به پره رچی ئه و قسانه شمان دراوه ته وه به وهی که گوايه ده ریا که به زیندووی فری دایه ده ره وه ، پاشان ئاوه که ی لی نیشته وه و ، مرد ، نه مهش حه لاله ، چونکه مردنه که ی به وهی نه وه وه بوو که له ئاوه که دوور که وته وه ، به لام ئه م بۆچونه یان راست نی یه ، چونکه نه وان به مردووی له پۆخی ده ریا که دا دۆزیا نه وه ، نه شیان بی نی به زیندووی له ئاوه که بیته ده ره وه و ، پاشان ئاوه که ی لی بنیشیتته وه و بمریت .

هه ره ها : نه گه ر زیندوو بوایه ده ریا که فری نه ده دایه ده ره وه بۆ پۆخه که ی ، چونکه زانراوه ده ریا ته نها گینه به ره مردوو هکانی فری ده داته ده ره وه نه ک زیندوو هکان .

هه ره ها : نه گه ر وادابنریت ئیحمالی بۆچونه که ی نه وان بکات ، دیسان شیوانی یه قسه کانیا ن مه رجیک بیت بۆ حه لاله بونی ، چونکه شت حه لاله نابی له گه ل بوونی گومان له هۆکاری حه لاله بونه که یدا ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کرد نیچیره وان له نیچیره که ی بخوات نه گه ر به خنکاوی له ئاودا دۆزیبیتیه ی چونکه گومان له هۆکاری مردنه که یدا هه یه ، نایا مردنی به وهی ئامیره که وه بوو یاخود به وهی ئاوه که وه بوو ؟

به لام (العنبر) که جوړیکه له بۆنه خۆشه کان ، نایا بترین بۆنه له پاش (المسک) ، نه و که سانه ی له پیشی (المسک) وه دایده نین به هه له دا چوونه ، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ (المسک) ی به گه وه ی بۆنه خۆشه کان داناوه (٣٧) ، به (صحیح) ی له پیغه مبه ری خواوه ﷺ جیگیر بووه که و سه باره ت به (المسک) فرموویه تی : بۆن خۆشترین بۆنه خۆشه کانه ، پاشان _ إن شاء الله تعالی _ نه و خاسیه ت و سوودانه ی تاییه ت کراوه به (المسک) وه ده خه ی نه پوو ، تا نه و ئاسته ی بۆنی خۆشی به هه شته ، نه و گردهش که نیشته گه ی راستگو یانه (الصدیقین) له به هه شته له (المسک) ه نه ک له (العنبر) *

^{٣٧} _ حسن صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣١ ، ٣٦ ، ٤٧ ، ٦٢ ، ٨٧) ، وأبو داود (٣١٥٨) ، والترمذی (٩٩١) ، (٩٩٢) ، والنسائی (٤ / ٣٩ ، ٤٠) کلهم من طریق أبي نضرة عن أبي سعيد الخدري مرفوعاً : ((أطيب الطيب (المسک))) .

ئەو شتەى فریوی ئەو کەسەى داو (العنبر) بخاتە پێش (المسك) هەو ، ئەو هەیه کە گوايه گۆرانی بەسەردا نایەت بە درێژایی زەمەن ، لەم پوههوه له زێر دهچیت ، بەلام ئەمە بەلگە نى یە بۆ ئەو هەى له (المسك) چاکتر بى ، چونکە بەم تەنھا خاسیەتە توانای بەرەتگار یونەهەى خاسیەتە زۆرەکانى (المسك) ی نى یە .

پاشان : جۆرەکانى (العنبر) زۆرەو ، پەتگەکانیشى ديسان زۆرن ، وەکو سپى ، پەش بۆر ، سوور ، زەرد ، سەوز ، شین ، پەش ، جۆرەها پەتگ .

چاکترینیشى : پەش بۆر (الأشهب) ، شین و ، زەرەدە . خراپترینیشى : پەشە .

خەلگیش جیاوازی یونە سەبارەت بە دیاریکردنى توخم و پەچەلەکی بۆنى (العنبر) ، ئەو بۆو تايەفەیهك گوتویانە : پوههکێکه له بنى دهريادا دهپویت و ، هەندى له گیانلەبەرانی دەبخۆن و ، ئینجا کە لێى مەست دەبن وەکو تەرس فرپى دەدەن و ، دەرياش بۆ پۆخەکەى فرپى دەدات .

هەروەها گوتراوێ : شەونمێکە لە ئاسمانەوه دادەبەزێتە سەر دورگەکانى دەریاو ، شەپۆلەکانیش بۆ پۆخى دەریاکە فرپى دەدەن .

هەروەها گوتراوێ : تەرسى گیانلەبەرێکى دەریایە لە مانگا دەچیت .

هەروەها گوتراوێ : بەلکو خەلتەیهکە لە خەلتەکانى دەریا ، واتە : کەفێکى سەر دەریایە .

دانەرى (القانون) دەلێت : واگومان دەبریت لە کانیهکى دەریاوێ هەلدەقولێت ، کە دەشلێن ، خەلتەیهکى دەریایە ، یاخود تەرسى گیانلەبەرێکە لە راستیەوه بەدوورە . قسەکانى تەواو بوو .

میزاجی گهرمی ووشکه ، به هیژکاری دل و ، میثک و ، هسته کان و ، نه ندامه کانی جهسته یه ، بۆ نه خۆشیه کانی ئیفلجی و دهم خوارببون و ، نه خۆشیه به لئه میه کان و ، نازاره سارده کانی گه دهو ، بایه چره کان به سووده ، به سووده بۆ کونیه داخراوه کان (السدد) نه گهر خورایه وه ، یا له دهره وه وه پیتی چه وه بکریت ، نه گهر هه لئه که ی هه لئمریت بۆ هه لامهت و سه ریئشه و ، شه قیقی سارد به سووده .

عُودٌ ، العود الهندی : : نه مهش دوو جوړه :
یه که میان : له دهرماندا به کاردیت و به (الکست) ناسراوه ، هه روه ها پیتی ده لئین : (القسط) پاشان له پیتی (قاف) باسی ده که یین .
دووه م : بۆ بۆنی خۆش به کاردیت و به (الألوّة) ناوده بریت .

وقد روى مسلم في صحيحه : عن ابن عمر _ رضي الله عنهما _ ، أنه كان يَسْتَجْمِرُ بِالْأَلُوَّةِ غير مُطْرَأٍ ، وبكافورٍ يَطْرَحُ معها ، ويقول : هكذا كان يَسْتَجْمِرُ رسول الله ﷺ (٥٣٨) .

واته : (ابن عمر) _ خواى لى پازى بیت _ به (الألوّة) تیکه ل نه کراو به بۆنی تر خۆی بۆنخۆش ده کردو ، به کافوریش که تیکه لى ده کرا و ، ده یفه رموو : به م شیوه پیغه مبه ری خوا ﷺ خۆی بۆنخۆش ده کرد .

به (صحیح) له پیغه مبه ری خواوه ﷺ جیگیربووه که وا سه بارهت به سیفه تی نهو نازونیمه ته ی خه لکی به هه شت تیایدان فه رمویه تی : ((مجامرُهم الألوّة)) (٥٣٩) .
واته : ((خۆ بۆنخۆش کردنیان به (الألوّة) یه)) .

^{٥٣٨} _ صحیح : أخرجه مسلم (٧ / ٤٨) ، والنسائي (٨ / ١٥٦) كلاهما من طريق ابن وهب قال : أخبرني حمزة عن أبيه عن نافع فذكره عن ابن عمر .

(الألوّة) : جوړیکه له بۆنی خۆش .

^{٥٣٩} _ صحیح : أخرجه أحمد (٢ / ٣١٦) ، والبخاري (٤ / ١٤٣) ، ومسلم (٨ / ١٤٧) ، والترمذي (٢٥٣٧) كلهم من طريق معمر عن همام بن منبه عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً

له زمانى عه ره بیدا ووشه‌ی (المجامر) كۆی ووشه‌ی (مجمر) ه واته : ئه وشته‌ی مرقف خۆی پى بۆنخۆش ده كات وه كو (عود) _ جۆره بۆنیکه _ ياخود شتى تر ئه مهش چه ند جۆرێكه : چاكترینى : هندى ، پاشان چینی ، پاشان (القماري) ، پانیش المندلي^{٥٤٠} .

چاكترینیشی : رهش و شینه رهقه هیمنه چه وره كه یه تی ، كه مترینیشیان له چاكیتیدا : ئه وهی سووكه و سه ر ئاو ده كه ویت .

ده گوتريت : دره ختیكه ده بردریت و یه ك سال به ژیر خاكه وه ده كريت ، له و ماوه یه دا خاكه كه به شه بیسووده كانی ده خوات و ، ته نها (عود) ه بۆنخۆشه كه ده مینیتته وه ، كه خاكه كه ناتوانیت كاری تیبكات ، هه ره ها توپكه كه ی و ئه وه ی بۆنی خۆشی نی یه له و ماوه یه دا بۆگه ن ده كن .

میزاجی گه رمی ووشكه له سی یه مدا ، كونیله داخراوه كان (السدد) ده كاته وه ، با ده شكینیت ، پاشماوه ی شی ناهیلیت ، هه ناو و دل و به هیز ده كات و شادومانیان ده كات ، بۆ میشك به سووده ، هه سته كان به هیز ده كات ، سك ده كريت ، بۆ میزه چرتكی دروستبوو به هوی ساردی میژدانه وه به سووده .

(ابن سمجون) ده لیت : (عود) چه ندين جۆره و ناوی (الألوة) كۆیان ده كاته وه ، له ناوه وه و ده ره و شه وه به كارد هیتريت ، مرقف به ته نهاو تیکه ل كړدن له گه ل بۆنی خۆشی ديكه دا خۆی پى بۆنخۆش پژین ده كات ، بۆنخۆش پژینیش خۆی بۆ خۆی چاودیری گه وه ری

^{٥٤٠} _ القماري : جۆره بۆنیکى خۆشه ده گه پیتته وه بۆ ده فره ی (القمار) ی وه لاتی هند ، به وانه : المبدع شرح المقنع ، ص ١٧ .

(المندلی) : جۆره بۆنیکى خۆشه ده گه پیتته وه بۆ ده فره ی (المندل) ی وه لاتی هند ، به وانه : الروض المعطار في خبر الأقطار ، ص ٥٥٠ ، وه رگیز .

هه‌واو چاگردنیتی ، چونکه یه‌کیکه له‌وشه‌ش شته زه‌رویه‌ی که نه‌گه‌ر چاک بن‌جه‌سته‌ش چاک ده‌بیت .

عَدَسٌ ، نيسك : چەند فەرمووده‌یه‌کی پوچی هه‌لبه‌ستراوی له‌باره‌وه هاتوو هه‌چ کامیان (صحیح) نین و ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یفرموون ، وه‌کو فەرمووده‌ی : پیرۆز کراوه‌و پیرۆز لیتراوه‌ له‌سه‌ر زاری هه‌فتا پیغه‌مبه‌ر .

هه‌روه‌ها فەرمووده‌ی : دل‌نه‌رم ده‌کات و ، فرمیسك زۆر ده‌کات و ، به‌پاستی خۆراکی پیاوچاكانه . به‌لام به‌رزترین شتێك له‌باره‌یه‌وه هاتبیت ، نه‌وه‌یه که شه‌ه‌وه‌ت و ئاره‌زووی جوله‌که‌یه که په‌سه‌ندیتیان داوه به‌سه‌ر گه‌زۆ (المن) و شیاقه‌دا (السلوی) ، نيسك کراوه به‌هاوه‌لی سیرو پیاز له‌بوا‌ری باسکردنه‌وه ، سروشتی وه‌کو سروشتی می‌یه ، ساردی ووشکه ، دوو هینزی پیچه‌وانه به‌یه‌کتری تێدایه :

یه‌که‌میان : سروشت ده‌به‌ستیت (يعقل الطبيعة) .

دوهم : ده‌یکاته‌وه (يطلقها) ، میزاجی توێکله‌که‌ی گه‌رمی ووشکه له‌سی‌یه‌مدا ، توونه‌و سک پوان ده‌کات (تریاق) هه‌که‌ی له‌توێکله‌که‌یدایه ، بۆیه نه‌هاپاوی له‌هاپاوی باشترو ، بۆ سه‌ر گه‌ده‌ش سووک‌تره‌و ، زیانی‌شی که‌م‌تره ، چونکه ناوه‌پۆکی دره‌نگ هه‌رسه له‌به‌ر ساردی و ووشکیه‌که‌ی ، (السوداء) دروست ده‌کات ، زیانیکی ئاشکرا به‌نه‌خۆشی (المایخولیا) ده‌که‌یه‌نیت ، هه‌روه‌ها زیان به‌ده‌مارو هینزی بینین ده‌که‌یه‌نیت .

خوین چڕ ده‌کاته‌وه ، پتویسته‌تووشبوانی (السوداء) خۆیانی لی‌به‌دوور بگرن ، چونکه هه‌ستانیان به‌زۆر خواردنی نه‌خۆشی گه‌لێکی پیسیان بۆ دروست ده‌کات وه‌کو : بودلی و ، گولی و ، چواره‌پۆ ، به‌لام سلق و ، سپیناخ و ، زۆر پۆنکردنی زیانی که‌م ده‌کاته‌وه ،

خراپترینیشی ئه وهیه به (النمكسود) هوه^(٥١) بخوریت ، با شیرینیشی تیکه^ل نه کریت ، چونکه کونیهی داخراو (السُد) له جگهردا دروست دهکات ، خواردنی به بهردهوامی چاو تاريك دهکات له بهر به هیزی ووشك کردنه وهی ، میزکردن ناپهحهته دهکات ، ئاوسانی ساردو ، بای چر دروست دهکات . چاکترین جوړی نيسك سپی قه له وه که یه ، که خیرا پیده گات .

به لام که نه فامان وای بۆ ده چن نيسك ئه و خوڤراکه بوو که پیغه مبهه (ابراهيم) بووه که پیشکشی میوانه کانی کردووه ، درۆ ده له سهیه و ، ئه و میوانداریه ی بۆ میوانه کانی دروستی کردبوو برژاو بوو ، که بریتی بوو له گویره که یه کی برژاو .

پیشه و (البیهقي) له (إسحاق) هوه ده گپیتته وه : که و له (ابن المبارك) یان پرسى سه بارهت به و فهرمووده یی له باره ی نيسكه وه هاتووه که گوايه پیروژ کراوه له سه زاری حه فتا پیغه مبهه ، ئه ویش فهرمووی : له سه زاری یه که پیغه مبهه ریش باس نه کراوه ، به راستی نيسك زیانبه خشی ئاوسیتته ره ، کى بۆی باسکردوون ؟ گوتیان : (سَلَم) ی کوپى (سالم) ، فهرمووی : له کى وه ؟ گوتیان : له تۆوه . فهرمووی : له منه وه باسی کردووه ؟!

پیتی غین (غ) :

غَيْثٌ ، باران : له چه ندين شوینی قورئاندا باسکراوه ، ناویکی به له زه ته له سه رگوئى ، ناو نراویکی به له زه ته له سه رپوچ و جهسته ، به باسکردنی بیسه ران ده گه شیته وه ، دلان شادومان ده بن ، ئاوی چاکترین و ، ناسکترین و به سوودترین و به ره کهته دارترین ئاوه ، به تاییهته ئه گه ره له هه ورکی به گرمه وه بیته و ، له گۆلاوی چیاکانیشدا کۆبیته وه .

^{٥١} _ النمكسود : گوشتیکه چین چین ده بپریت و خویدار ده کریت و بلاو ده کریتته وه تا ئاوه که ی ده چیت و ووشك ده بیته وه ، پاشان هه رکات پتویست بوو شتیکی به کاربیته ، به ئاو ته پ ده کریت و چاک ده کریت و به کار ده هینریت ، ئه مهش بۆ کاتی سه فه رکردنه بۆ ئه وه ی خراپ نه بیته ، به وانه : الحصري ، جمع الجواهر في الملح و النوادر ، ص ٩٠ ، وه رگنپ .

له هه موو ئاوه کانی تر ته پو شیدارتره ، چونکه مانه وهی له سه زهوی دریزه ی نه کیشاوه ، به ئاستیک له ووشکیته که ی وه گریت و ، هیچ گه وه ریکی ووشکی تیکه ل نه بووه ، بویه له بهر ناسکی و خیرا کارتیکراو بوونی به خیرایی ده گۆریت و بۆگه ن ده بی .
به لām ئایا بارانی به هاری له بارانی زستانی نه رم و نیان تره یاخود به پیچه وانه وهیه ؟ دوو گوفتاری تیدایه .

ئه وانه ی که بارانی زستانی به نه رم و نیان تر داده نین ده لّین : گهرمی خۆر له کاتی زستاندا که مته ، بویه ته نها ئاوی ده ریای سازگاری نه رم و نیان پاده کیشت و ، جه ویش پاکه و خالیه له هه ر شینیه کی دوکه لّی و ، گهردی تیکه لّ به ئاو ، هه موو ئه مانه هۆکارگه لّیک ده بن بۆ نه رم و نیانی و پاکیتی ئاو هه که ی و ، خالیی بونی له هه ر تیکه لاویک .

ئه وانه ش که بارانی به هاری به نه رم و نیانتر داده نین ده لّین : گهرما شی چره کان شیی ده کاته وه ، هه و ناسک و نه رم و نیان ده کات ، به وه ش ئاو هه که سووک ده بی و ، به شه زه مینیه کانی که م ده بنه وه و ، پیکه وتی کاتی ژیا نی پوهه ک و دره خته کان و خۆشی هه و ده کات .

وذكر الشافعي رحمه الله عن أنس بن مالك _ رضي الله عنهما ، قال : كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَأَصَابَنَا مَطَرٌ ، فَحَسَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ ثَوْبِهِ ، وَقَالَ : ((إِنَّهُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِرَبِّهِ)) (٥٤٢).

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا بوین ﷺ ، که باران لی داین ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ پۆشاکه که ی لادا تا بارانه که لی بدات و ، فه رمووی : ((تازه له لایه ن په روه ر دگاره که یه وه نێردراوه)) . پیشتر له به شی ئاوخوازی دا باسی داوی باران و ، داوی فپداری به ئاوی باران له سه ره تای دابه زینیدا کرا .

٥٤٢ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٣٣ ، ٣٦٧) ، والبخاري في الأدب المفرد (٥٧١) ، ومسلم (٣ / ٢٦) ، وأبو داود (٥١٠٠) ، والنسائي (٢٦٣ تحفة) كلهم من طريق جعفر بن سليمان عن ثابت عن أنس فذكره .

پیتی فاء (ف) :

فاتحة الكتاب : سورەتى (الفاتحة) : وه (أم القرآن) و ، (السبع المثاني) و ، شىفای تەواو ، دەرمانى بەسوودو ، کلیلێ دەولەمەندى و سەرکەوتن و ، پارێزەرى ھێزو ، دورخەرەوى خەم و خەفەت و ترس و دلگرانى بۆ ھەر کەسێک پێژى بزانی و ھەقى خۆى بداتى و ، بەچاکى داىبە زینىتە سەر نەخۆشە کەى و ، بزانی چۆن بەکارى دەھێنێ بۆ شىفاخوازى و خۆتیمارکردن ، ئەو نەیتى ش بزانی کە لە پێناویدا ئاوەھایە .

بۆیە کاتى کەسانێک لە ھاوھەلان ئەوھەیان بۆ دەرکەوت ، وەکو دوعایە ک بەکاریان ھێنا بۆ چارەسەرى گەزەن و ، یەكسەر چاک بۆو . ئەوھەبوو پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی : ((وما أدراك أنها رُقِيَّة)) (٥٤٣) واتە : فەرمووی : ((تۆ چۆن دەزانى ئەو دوعایە)) .

ھەرکەس سەرکەوتن یارمەتیداو ، بەنورو پوناکی زرتگیی و کارامەى ھە تێپروانیی تا ئەو ئاستەى نەیتى کەنى ئەم سورەتى بۆ دەرکەوێت ، ئەوا بۆى ئاشکەرا دەبێت ئەم سورەتە جۆرەکانى یەکتاپەرستى تێداى ، ھەرھەا زانینى زات و ناو و سیفات و کردەوھەکان و ، جیگیرکردنى شەرع و قەدەر و گەپانەوھ لەخۆ دەگرێت ، تەنھاکردنەوھى جۆرەکانى یەکتاپەرستى پەرورەدگارێتى و پەرستنیی و ، شیوەى تەواو پەشت بەستن و دەستەلالت پێدانی تێداى بۆ ئەو زاتەى کە ھەموو کاروبارەکانى بەدەستە ، ھەموو سوپاس و ستایشێک بۆ ئەو ، ھەموو خێرێکی بەدەستە ، ھەموو کاروبارێک دەگەرێتەوھ بۆ لای ، مۆف پێویستى بەو زاتەى بۆ داواکردنى پێنمووی کە بنچینەى کامەرانی دنیاو روژى دواى ، بەزانینى پێکەوھەندى ماناکانى بەرژوھەندى کەن دەھێنێت و ، خراپەکان دوور دەخاتەوھ ، ئاکام و دەرەنجامی پەھای تەواو و نەعمەتى تەواو پێوھ بەستراوھ ، لەسەر دەستکەوتنى وەستاوھ ، ئەگەر بەتەواو لەوانەى سەرھەوھ تێگەشت چیتەر پێویستى بەزۆرێک لە دەرمان و دوعای تر

نابی ، بهم سورته دهتوانی چەندین دەروازەى خەیر بکاتەووە ، چەندین دەروازەى شەپیش دوربخاتەووە .

ئەمەش کاروباریکە پێویستی بە سروشت و فیترەتیکی ترو ، ئەقلیکی ترو ، برۆایەکی تر هەیه ، سویند بەخوا

بەرپەرچدانەوێهەکی تەواو ، بەزیکترین و پاسترین و پوونتترین پێگەى پوچکردنەوێهە تێدایە بۆ هەموو گوفتاریکی بۆگەن و ، بیدەیهەکی پوچ ، هیچ دەروازەیهک نی یە لە دەروازەکانی زانسته خواوەندیەکان و ، کردەووە نەخۆشیەکانی دل مەگەر ئەم سورته تە کلیلی کردنەوێهەتی و ، پەنجەى بۆ پادەکشیت و ، هیچ پلەیهک نی یە لە پلەکانی پێکردوان (منازل السائرین) بۆ خواى تعالى مەگەر سەرەتاو کوتای لەم سورته تەدایە .

سویند بەخوا پلەو پایەى لەوەش گەرەترەو ، لەسەرۆی ئەو شەوێهە ، بۆیه هەر بەندەیهەکی خوا بەجێی بهینیت و ، پەناى بۆ بەریت و ، تیبگات لەو شتەنەى ئایەتەکە لەبارەوێهە دەدوێ و ، وەکو هۆکاری شیفادان و ، خۆپاراستن لە گوناو و تاوان و ، نورو پووناکیەکی پۆشنکار بەکاری بینیت و ، لێى تیبگات و لە پێویستیهەکانی تیبگات بەشیوێهەکی دروست ، ئەوا ئەگەر تووشی هەر بیدەو هاوێل پەیدا کردنێک بیت ، یاخود تووشی هەر نەخۆشیەک لە نەخۆشیەکانی دل بیت ، تووشبوونەکەى ناو بە ناو دەبێ و ، جیگیر نابێ و ماندووی ناکات .

ئەمەو . ئەم سورته تە کلیلی هەر گەرەى گەنجی زەمینە ، هەر وەها کلیلی گەنجی بەهەشتە ، بەلام هەموو کەسێک ناتوانیت بە چاکى ئەم کلیلە بەکاربینیت بۆ کردنەو ، بەلام ئەگەر داواکارانى گەنج نەینى ئەم سورته تەیان بزانیباو ، لە ماناکانى تێگەشتبان و ، بۆ ئەم کلیلە چەند ددانیکیان دابنایەو ، بەچاکى پێیان بکردایەو ، ئەوا گەنجەکانیان دەستگیر دەبوو بە ئاسانى و بەبێ هیچ کۆسپ و تەگەرەیهک .

ئەمەشمان نەگوتوووە نەبە هەلەشەیی و نەبە خواستن ، بەلکو حەقیقەتە ، بەلام خوای
تعالی حیکمەتییکی بلندی هەیه لە پەنھان کردنی ئەم نەینێدەدا لە زۆربەی جیهانیان ، وەکو
چۆن حیکمەتییکی بلندی هەیه کاتی گەنجەکانی زەمینیان لێ پەنھان دەکات ، ئەو گەنجە
پەنھانەش پوچ گەلیکی پیسی زیانبەخشی بەسەرەووە دانراوە ناهێڵێت دەستی مۆفی
بگاتی ، ئەو پوچە پیسانەش تەنها لە لایەن پوچ گەلیکی بەرزى بەپێزەووە نەبی نابەزینێن
، کە زال دەبن بەسەر ئەو پوچە پیسانەدا بەو بارە ئیمانیەى لە دایاندایە ، لەم
سورەتەووە چەکیکیان پێیە کە شەیتانەکان توانای بەرھەڵستیان نی یە ، زۆربەى نەفسی
خەلکیش بەم جۆرە نی یە ، کە لە توانایدا بێت بەرگری لەو پوچانە بکات و بیانەزینێت
، ناشتوانێت زەفەر بەووە بەریت کە شتیکی لێ بەزۆر لێ زەوت کردووە ، چونکە هەرکەس
یەکیکی کوشت بۆی هەیه شتومەکەکانی بەریت . ئەو پوچە پیسانەش تۆیان کوشتوووە
بۆیە ناتوانیت بەرھەڵستیان بێتەووە .

فَاغِيَّةٌ ، (نورُ الحناء) ، شکوفەى خەنە : کە وەکو بۆنخۆشترین جۆرەکانی پێچانە ،
پێشەوا (البیهقی) لە کتیبی (شُعَبُ الْإِيمَان) دا دەگێرێتەووە : لە (عبدالله) ی کوپى (بُرِيدَة
(هەو ، لە بابیووە _ خوای لێ رازی بێت _ لە فرمودەىەکدا کە بەرزى دەکاتەووە بۆ
پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفرمیت : سەرگەورەى پێچانەکانی دنیاو پۆزى دواى شکوفەى
خەنەى ، هەروەها پێشەوا (البیهقی) لە هەمان کتیبدا دەگێرێتەووە : عن أنس بن مالك _
رضي الله عنه _ ، قال : كان أحبَّ الرِّياحين إلى رسول الله ﷺ الفَاغِيَّةُ^(٤٤) (والله أعلم بحال هذين

^{٤٤} _ ضعیف : أوردہ الألبانی فی ضعیف الجامع (٤٣٠٩) وضعفه ، وعزاه السيوطی للطبرانی فی الکبیر ، والبیهقی فی الشعب ، وانظر الضعيفة (١٧٥٧) .

نور الحناء : واتە شکوفەى خەنە : درەختی خەنە تەمەن درێژەو ، زیاتر لە دوو متر بەرز دەبنەووە ، گەلایەکی
چۆی سەوزی تێری پێووە ، کە دواتر کۆدەکرێتەووە دەکرێن بە خەنە ، ئەم درەختە گولەکانی سپین و
بۆنێکی زۆر خۆشی عەتر نامیزان هەیه ، بۆ چارەسەری زۆر نەخۆشی بەکار دێن . ئەم گولانە لە زمانى
عەرەبیدا پێى دەگوتریت (الفاغية) واتە شکوفە . پڕوانە : www.startimes.com ، وەرگێڕ .

الحديثين ، فلا نشهد على رسول الله ﷺ بما لا نعلم صحتة • واته : له (أنس) ی کوری (مالك) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویتی : خوشهویسترین پیحانهکان بهلای پیغهمبهری خواوه ﷺ شکوفهی خه نه بوو .

ناوهنده له گهرمی و ووشکیتیدا ، کهمی قهبری تیدایه ، نه گهر بخړیته پیچ و قهدهکانی پۆشاکه خوریه کانهوه له مۆرانه دهپاریزی ، به شداره له مه لحه مهکانی ئیفلیجی و (التمدد) دا ، پۆنه کهشی نه ندانهکان خاوه دهکاته وه ، دهمارهکان نه رم دهکاته وه .

فضة ، زیو : ثبت أن رسول الله ﷺ كان خاتمه من فضة ، وقصه منه (°°).

واته : جیگیربووه کهوا نه موستیه کهی پیغهمبهری خواوه ﷺ له زیو بوو ، نقیمه کهشی به شیک خوی بوو . دهسکی شمشیره کهی زیو بوو ، به (صحیح) ی هیچ شتیک له پیغهمبهری خواوه ﷺ جیگیر نه بووه سه بارهت به قهدهغه کردنی پۆشینی زیو و خو پازاندنه وه به زیو ، به لام به (صحیح) ی له پیغهمبهری خواوه ﷺ جیگیر بووه کهوا قهدهغه خواردنه وه کردوه له جامی زیودا ، به لام دهروازهی جامی زیو له دهروازهی پۆشاک و خو پازاندنه وه ته سکرته ، بۆیه بۆ ژنان هه لال کراوه خویانی پی پرازینه وه به لام لییان هه رام کراوه له جامی زیودا ئاو شله مه نی بخۆنه وه ، چونکه که خواردنه وه له جامی زیودا هه رام کراوه مانای نه وه نی یه پۆشینیشی هه رام بیت .

وفي السنن عنه : وأما الفضة فآلعبوا بها لعباً (°°).

°° _ صحیح : أخرجه أحمد (۲۶۶ / ۳) ، والبخاري (۲۰۱ / ۷) ، وأبوداود (۴۲۱۷) ، والترمذي (۱۷۴۰) وفي الشمائل (۸۹) ، والنسائي (۱۷۳ / ۸) ، والترمذي (۱۷۴ ، ۱۹۳) کلهم من طریق حميد عن أنس فذكره .

°° _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في المسند (۳۳۴ / ۲) ، وأبوداود (۴۲۳۴) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود (۳۵۶۵) .

واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : به‌لام زیو یاری پی بکه‌ن به یاری کردن .
 قه‌ده‌غه‌کردن پی‌ویستی به‌به‌لگه‌یه “ بیس‌له‌میڤی که قه‌ده‌غه‌یه ، وه‌کو ده‌قیک یا (إجماع) یک
 ، نه‌گه‌ریه‌کیکیان جی‌گیرب‌وون نه‌وا چاکه ، نه‌گینا دل شتیکی تیدایه سه‌باره‌ت به
 حه‌رام‌بوونی بۆ پیاوان ، والنبي ﷺ أمسك بیده زه‌باً ، ویا‌آخری حریراً ، وقال : هذان حرام
 علی ذکور أمتي ، حلّ لإنانهم^(٥٤٧) واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ به‌ده‌ستیکی زی‌پری هه‌لگرت و ،
 به‌ده‌سته‌که‌ی تریشی ئاوریشم و ، فه‌رمووی : نه‌م دووانه حه‌رامن بۆ نۆینه‌ی ئومه‌ته‌که‌م و ،
 حه‌لان بۆ میینه‌کانیان .

زیو نه‌ینییه‌که له نه‌ینییه‌کانی خوی تعالی له سه‌ر زه‌م‌ینداو ته‌له‌سه‌می پی‌ویسته‌که‌نه ،
 چاکه‌ی خه‌لکی دونیایه له نیوان خۆیاندا ، خاوه‌نه‌که‌ی به‌چاو ناسراوه له نیوانیاندا ، له
 نه‌فسه‌کاندا به‌پێژو شکۆمه‌نده ، ده‌کرێ به‌گه‌وره‌و ده‌م‌راست له نیشته‌که‌کاندا ، ده‌روازه‌کانی
 لی‌داناخریت ، بیزار نابن له دانیشتن و ، تیکه‌لاوبوونیدا ، شوینه‌که‌ی بارگرانی دروست ناکات
 ، په‌نجه‌ی بۆ پاده‌کی‌ش‌ریت ، چاوان ته‌نها سنووربه‌ندی نه‌و ده‌که‌ن ، نه‌گه‌ر قسه‌ بکات
 قسه‌کانی ده‌بیست‌ریت ، نه‌گه‌ر تکا‌کاری بکات تکا‌کاریه‌که‌ی وه‌رده‌گیریت ، نه‌گه‌ر شایه‌تی
 بدات شایه‌تی‌ه‌که‌ی وه‌رده‌گیریت و به‌شیاو داده‌نریت ، نه‌گه‌ر ووتاریدا لی‌ها‌تووه‌و به‌توانایه‌و
 سه‌رزه‌نش ناکریت ، نه‌گه‌ر له پ‌یشیدا سپ‌یتی‌ه‌که‌ی هه‌بی له جوانی لاوان جوان‌تره .

زیو له ده‌رمانه دل‌خۆش‌کاره به‌سووده‌که‌نه بۆ خه‌م و خه‌فه‌ت و دل‌گرانی و ، لاوازی دل و
 دل‌کو‌تی ، به‌خاسیه‌تی خۆی توانای پاک‌یشانی نه‌و تیکه‌لاوه خراپانه‌ی هه‌یه که له دلدا
 دروست ده‌بی ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر هه‌نگوینی پاک و ، زافه‌رانی تیکه‌ل کرا .

میزاجی زیو مه‌یلی لای ووشکی و ساردی ده‌کات ، له نه‌نجامی به‌کاره‌یتانه‌وه تا پاده‌یه‌ک
 گه‌رمی و شیداری دروست ده‌کات ، نه‌و به‌هه‌شته‌ی خوی تعالی بۆ خۆشه‌ویستانی له پۆژی

قیامه‌تدا ئاماده‌ی ده‌کات ، چواره ، دوو به‌هه‌شت له زیڤ ، دوو به‌هه‌شت له زیو ، هه‌روه‌ها هه‌موو قاپ و جام و ئامرازه‌کانی خۆ رازاندنه‌وه‌ش که تیا یاندایه .

وقد ثبت عنه ﷺ في الصحيح من حديث أم سلمة أنه قال : ((الذي يشربُ في أنيةِ الذهبِ والفضةِ إنما يُجْرَجُ في بطنِهِ نارَ جهنَّمَ)) (٥٤٨).

واته : له (أم سلمة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ هه‌رموویه‌تی : ((نه‌و که‌سه‌ی له قاپی زیودا بخواته‌وه ، له پاستیدا ئاگری دۆزه‌خ له نیو سکیدا قولته‌ قولتی دیت)) .

وصح عنه ﷺ أنه قال : ((لا تشربوا في أنيةِ الذهبِ والفضةِ ، ولا تأكلوا في صَحَافِهما ، فإنها لَهُم في الدنيا ولكم في الآخرةِ)) (٥٤٩).

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رموویه‌تی : ((له ده‌فری زیڤو زیودا مه‌خۆنه‌وه ، له له‌گه‌نه‌کانیشیدا مه‌خۆن ، چونکه به‌پاستی له دونیادا بۆ نه‌وانه‌و له پۆژی دوايشدا بۆ نیوه‌یه)) .

گوتراوه : هۆکاری ئه‌م حرام‌کردنه‌ ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ته‌سك کردنه‌وه‌ی دراو ، چونکه نه‌گه‌ر بۆ ده‌فه‌رو قاپ به‌کاره‌ینرا نه‌وا نه‌و حیکمه‌ته‌ی له پیناویدا دانراوه له‌ده‌ست ده‌چیت که بریتیه له هه‌لسو‌پاندنی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م ، هه‌روه‌ها گوتراوه : هۆکاری هه‌رام‌بوونی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ شانازی و که‌شوفش کردن . هه‌روه‌ها گوتراوه : هۆکاری هه‌رام‌بوونی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ دل شکاندنی هه‌ژاران و که‌مه‌دستان نه‌گه‌ر ته‌ماشایان کړبو بینیان .

٥٤٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٨٤) ، ومسلم (٢٠٦٥) .

٥٤٩ _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٩) ، (١٤٦) ، (١٩٣) ، (١٩٤) ، ومسلم (٦ / ١٣٦) كلاهما من طريق عبد الرحمن بن أبي ليلي عن حذيفة فذكره .

به لام حه رامبوونی زیو له بهر ئه م هۆکارانه هیشتا جیگه ی تیپوانینه ، چونکه ئه گهر هۆکاری حه رامبوونی زیو گه پێندرایه وه بۆ تهسك کردنه وه ی دراو ، ئه وا ده بۆ قه ده غه ی به کاره ی نانیشی بکریت بۆ خۆپازاندنه وه یاخود دارپێژریت و له قالب بدریت بۆ ههر شتیکی تری جگه له قاپ و دراو ، شانازی و که شوفش کردنیش حه رامه به ههر شیوه یه که بێست ، دلشکاندن ی هه ژاران و که مده ستانیش هیچ پێکخه رێکی نی یه ، چونکه دلایان به مال و خانووی فراوان و ، باخچه ی سه رسوپمێن و ، ئامرازی گواسته نه وه ی جوان و ، جل و به رگی نایاب و ، خواره مه نی به له زهت و ، چه ندين شتی پێپێدراوی هه لآلی تر ده شکێ ، هه مو ئه مانه هۆکارگه لیکن کاریان پێ ناکریت ، چونکه هۆکار (علة) هه یه ، به لام ئه نجام و پاساو دراو (معلول) دوا ده که ویت .

راستی ش ئه وه یه که هۆکاری حه رامبوونی زیو _ والله أعلم _ ده گه پێته وه بۆ ئه وه ی که به کاره ی نانی زیو شیوازو دیمه نێک به سه ر دلآ ده هیئت به ئاشکه را دژیه به ندایه تی کردنه بۆ خوای تعالی ، بۆیه پێغه مبه ری خوا ﷺ هۆکاری حه رامبوونی پوونکرده وه به وه ی له دونیادا بۆ بێباوه رانه ، چونکه هیچ به شیکیان له به ندایه تی کردندا نی یه بۆ خوای تعالی بۆ ئه وه ی به هۆیه وه نیعمه تی پۆژی دوايان ده ست که ویت ، که وابوو چاک نی یه بۆ به نده کانی خوا له دونیادا به کاره ی پێنریت ، چونکه له دونیادا ئه و که سانه به کاری دینن که له به ندایه تی خوای تعالی چونه ته ده ره وه و ، له جیات ی پۆژی دوا یی به دونیا و خۆشیه مه نوکه یه نه ماوه کانی پازی بوون .

پیتی قاف (ق) :

قُرْآنُ : خوای تعالی ده فه میت : ﴿ وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الإسراء: ٨٢] واته : ﴿ وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾ وه له م قورئانه دا ده نیری نه خواره وه ﴿ مَا هُوَ

شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾ ئەوەی که هۆی شیفاو میهره بانیه بۆ برپاداران (٥٥) . پاستیش ئەوەیه که ووشە (مِ ن) ی نێو ئایه ته که بۆ پره گه زه نه ک بۆ هیند ، واته له پره گه زی ئەم قورئانه ده نێرینه خواره وه بۆ ئەوەی شیفای بیت بۆ برپاداران ، به لām مانای (مِ ن) ی نێو ئایه ته که ئەوه نی یه که هیندیکی ئەم قورئانه شیفای بیت به لکو هه مووی شیفابه خسه .

ههروه ها خوای تعالی ده فهرمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ﴾ [یونس: ٥٧] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ﴾ ئەی خه لکینه ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ ﴾ بۆ گومان بۆتان هاتوه ﴿ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾ ئامۆزگاری (قورئان) له لایه ن پره وردگارتانه وه ﴿ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ﴾ وه شیفاو چاره یه بۆ ئەوەی له نێو دل و ده رونتان دایه (٥٥) . قورئان شیفایه بۆ تیکرایی نه خۆشیه کانی دل و جهسته ، نه خۆشیه کانی دونیاو پۆژی دوا ، هه مو که سیکیش لیها تووی و سه رکه وتنی پی نادریت قورئان وه کو هۆکاری شیفادان به کاریبنیت ، ئەگه نه خۆش به چاکی قورئانی وه کو هۆکاری تیمارکردن به کارهیناو ، به پاستگویی و ئیمانیکێ ته واو ، قبولبونیکێ ته واو ، بیروباوه پیکێ ته واو ، مه رجه کانی به دی بینیت ، ئەوا هه رگیز نه خۆشیه که توانای به رگریکردنی قورئانی نابێ .

باشه چۆن نه خۆشی توانای به رگریکردنی گوفتاری خوای پره وردگاری زه مین و ئاسمانه کانی ده بی که ئەگه ر دابه زینرایه سه ر چیاکان ، که رتیان ده کات ، ئەگه ر دابه زینرایه سه ر زه مین له تی ده کات ، هه یج نه خۆشیه که له نه خۆشیه کانی دل و جهسته نی یه مه گه ر قورئان ئاماژه به ده رمان و هۆکه ی ده کات و ، چونیه تی خۆپاریزی ، بۆ ئەو که سانه ی تیگه شتنیکێ ته واویان له قورئاندا پێدراوه .

٥٥٠ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٥٥١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

پیشتریش که سه‌ره‌تا باسی پزیشکیتیمان کرد ، ئاماژه‌مان به‌وه‌دا که قورئانی پیروژ باسی بنه‌په‌ت و کۆبه‌ندیه‌کانی ده‌کات ، که بریتیه له پاراستنی ته‌ندروستی و خۆپاریزی و ، ده‌رهاویشتنی زیانبه‌خش و ، نه‌و شته‌ش ده‌کاته به‌لگه بۆ تیکرای تاکه‌کانی ئه‌م جورانه .

به‌لام نه‌خۆشیه‌کانی دل ، به‌دریژی باسیان ده‌کات ، باسی هۆی ئه‌و نه‌خۆشیانه‌و چاره‌سه‌ریه‌کانی ده‌کات . خوای تعالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ اُولَٰمَ يَكْفِيهِمْ اَنَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ﴾ [العنكبوت: ٥١] واته : ﴿ اُولَٰمَ يَكْفِيهِمْ ﴾ ئایا بۆ ئه‌وان به‌س نی یه ﴿ اَنَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾ که ئیمه قورئانمان ناردۆته خواره‌وه بۆ سه‌رتۆ ﴿ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ﴾ ده‌خوینریته‌وه به‌سه‌ریاندا (٥٢)، بۆیه ئه‌و که‌سه‌ی قورئان شیفا به‌خشی نه‌بی‌ت ، خوا شیقای نه‌دات ، ئه‌و که‌سه‌ش قورئانی به‌س نی یه ، خوا هیچی بۆ به‌س نه‌کات .

القَاءُ : وفي السنن : من حديث عبد الله بن جعفر _ رضي الله عنه _ : أن رسول الله ﷺ كان يأكلُ القَاءَ بالرُّطْبِ (٥٣) (رواه الترمذي وغيره .

واته : له (عبدالله) کورپی (جعفر) هوه _ خوای لی پازی بی‌ت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کالیاو خورماری رۆتابی تازه پیگه‌یوی به‌یه‌که‌وه دخوارد .

کالیاو ساردی ته‌پوشیداره له پله دوودا ، که‌رمی که‌ده‌ی گرگرتوو ده‌کوژنیته‌وه ، دره‌نگ تیايدا خراپ ده‌بی ، بۆ ئازاری می‌ژل‌دان به‌سووده ، بۆنه‌که‌ی ناهیل‌یت بورانه‌وه پووبدات ، تۆوه‌که‌ی می‌زه‌ینه‌ره ، که‌لاکانی نه‌گه‌ر بکریته به‌سته‌ر (ضماد) ، بۆ که‌زتنی سه‌گ به‌سووده .

٥٥٢ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

٥٥٣ _ تقدم تخریجه .

به هیواشی له گه ده دیته خواره وه ، ساردیه که ی زیانبه خشه بۆ هیندیکی ، بۆیه پێویسته
 نهو خوراكانه ی له گه لدا بخوریت که چاکی ده کات و ساردی و شیرداریه که ی ده شکیتیت ،
 ههروهک پێغه مبهری خوا ﷺ نه جامی ده دا که به خورمای په تابى تازه پێگه یوو ده بخوارد ،
 نه گهر له گه ل خورما یاخود میوژ یاخود ههنگویندا بخوریت راستی ده کاته وه .

قُسْطٌ وَكُنْتُ : يه ك مانایان ههیه : بپروانه : وفي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ _ رضي الله
 عنه _ عن النبي ﷺ : ((خَيْرٌ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ ، وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ ، وَلَئِنْ تَعَذَّبُوا صِبْيَانَكُمْ
 بِالْعَمَزِ مِنَ الْعُذْرَةِ)) (°°°).

واته له (أنس) هوه _ خواى لى پازى بىت _ فهرموویه تی : پێغه مبهری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((چاکترین شتێك به کاری بێتن بۆ خۆچاره سهركردن كه له شاخ گرتن و ، (الْقُسْطُ
 الْبَحْرِي) یه ، منداله كانیشتان نازار مه ده ن به دهست لیدانی زمانه چكوله ی منداله كه نتان
 نه گهر به نه خۆشی (العذرة) تووش بوون))

وفي المسند : من حديث أم قيس ، عن النبي ﷺ ((عليكم بهذا العود الهندي ، فإن فيه
 سبعة أشفيّة منها ذات الجنب)) (°°) واته : له (أم قيس) هوه _ خواى لى پازى بىت _ له
 پێغه مبهری خواوه ﷺ فهرموویه تی : ((نه م (العود الهندي) ه به کاریتن ، چونكه شیفای
 ههوت نه خۆشی تێدایه یه كێکیان (ذات الجنب) ه)) .

(الْقُسْطُ) یش : دوو جۆره : یه كه میان : سپێكه یه كه (البحري) پى ده گوتريت .
 نهو ویتریان : هندیکه یه ، كه گهرمترینانه و ، سپێكهش نه رمرتینانه و ، سووده كانیشی زۆر

نۆدن .

°°° _ تقدم ترجمه .

°°° _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦١ ، ١٦٤ ، ١٦٥ ، ١٦٦) ، ومسلم (٧ / ٢٤) كلاهما من طريق ابن
 شهاب عن عبيد الله بن عبد الله بن عتبة عن أم القيس بن محسن الأسدية فذكرته .

ئەم دووانە گەرم و ووشکن لە سێ یەمدا ، بەلغەم ووشک دەکەنەو ، هەڵامەت ناهێلن ، ئەگەر بخورێنەو ، بۆ لاوازی جگەر و گەدەو بۆ ساردبونیان بە سوود دەبن ، بۆ تایی (الدَّور) و تایی چواربەپۆ بە سوودن ، بۆ (وَجَعُ الْجَنْبِ)^{٥٥٦} و ، ژەهرەکان بە سوودن ، ئەگەر تێکەڵ بە ئاو و هەنگوین بکری و وەکو هەویری ک دەم و چاوی تێ هەلسوێنری شلێ و بەلگی هەڵدەکەنیت .

(جالینوس) دەلێت : بۆ نەخۆشیەکانی (الْكَوْز) ، (وَجَعُ الْجَنْبِ) بە سوودن ، کرمی (حب القرع) دەکوژیت .

بەلای پزیشکە نەفامەکانەو سوودی کۆست بۆ نەخۆشی (ذات الجنب) نادیار بوو ، بۆیە لەم بارەو نەخۆشیان لێ کردوو ، بەلام ئەو نەفامانە ئەگەر ئەم گوشتارانە (جالینوس) بیان دەستکەوتایە وەریان دەگرت و دەیانخستە پلەی دەقە وەرگیراوەکانەو ، بەلام دەبێ ئەو قسانە وەرگری ، چونکە زۆری پزیشکە پێشکەوتووکان بپاریان لەسەر ئەو داوێ که (الْقُسْط) بە سوودە بۆ جۆری بەلغەمی (ذات الجنب) ، ئەم گوشتارە (الْخَطَّابِيُّ) لە (محمد)ی کوپی (الْجَهْم) هەو باسی کردوو .

پێشتر ئاماژەمان پێداوە کە پزیشکی پزیشکان بە بەراوردی پزیشکی پێغەمبەرێان کەمترە لە ئاستی پزیشکی سۆفیە نەفامەکان بە بەراوردی پزیشکی پزیشکان ، جیاوازیەکی زۆریش بە دیدەگری ئە نێوان ئەوێ بە سروش و وەحی وەردەگیری و ، ئەوێ کە بە تاقیکردنەو (الْقِیَاس) وەردەگیری .

^{٥٥٦} - وَجَعُ الْجَنْبِ : دەستەواژەیەکە بۆ هەموو ئازاریک لە لاکانی مۆفدا بە کار دێت ، وەرگیر .

ئەگەر ئەم نەفامانە دەرماتیکی بریار لە سەر دراویان لە لایەن جوله‌که‌ و گاوری بیاوه‌پارنەوه‌ دەستکەوتایە ، بە قبوڵبوون و ملکه‌چیه‌وه‌ پیشوازیان دەکردو ، لەسەر تاقیکردنەوه‌ی نەدەوه‌ستان .

بە‌لێ . ئیمە _ ابن‌ القیم _ ن‌کۆلی لە‌وه‌ ناکه‌ین که‌ نەریت کاریگه‌ری خۆی ده‌بی‌ بۆ سوود وەرگرتن و وەر‌نه‌گرتن لە‌ دەرمانه‌کان ، ئە‌و که‌سه‌ی پێی پاهاتبێت وە‌کو دەرمان و خۆراک ، سویدیکی زۆری لێ وەر‌ده‌گریت و ، زۆریش بۆی گونجاوتر ده‌بی‌ به‌‌راوردی ئە‌و که‌سه‌ی پێی پانه‌هاتبێت ، به‌‌ل‌کو پێده‌چێ‌ ئە‌وه‌ی پێی پانه‌هاتبێت سوودی لێ وەر‌نه‌گریت.

گوفتاری پزیشکه‌ به‌‌پێژه‌کان ئە‌گه‌رچی په‌هاش بێت ، به‌‌لام به‌‌گوێره‌ی میزاجه‌کان و زه‌مه‌نه‌کان و ، شوینە‌کان و دەر‌ه‌نجامه‌کانه‌ ، بۆیه‌ ئە‌گه‌ر چاک‌بوونه‌وه‌ له‌ نه‌خۆشی پابه‌ندی ئە‌و میزاج و زه‌مه‌ن و شوینانه‌ بێت و ، ئە‌مه‌ش هیچ دزایه‌تی و زه‌میکی بۆ قسه‌ی ئە‌و پزیشکه‌ به‌‌پێزانه‌ی تیدا نه‌بی‌ ، که‌‌وابوو چۆن گوفتاری پێغه‌مبه‌ری پاستگۆی به‌‌پاست دانراو عه‌بیدار ب‌کریت . به‌‌ل‌کو نه‌فسی ئاده‌میزاده‌ که‌ نه‌فامی و سته‌می تیدایه‌ ، به‌‌دەر له‌ و که‌سانه‌ی خ‌وای تعالی به‌‌پوچی ئیمان پشتگیری کردوون ، چاوه‌کانیشی به‌‌نورو پووناکی پێنموویی پووناک کردۆته‌وه‌ .

قَصَبُ السُّكَّرِ ، قامیشی شه‌کر : جاء في بعض ألفاظ السنَّة الصحيحة في الحَوْض : ماؤهُ أَحْلَى مِنَ السُّكَّرِ^(٥٥٧).

^{٥٥٧} _ لم أجده ، وأخرج الترمذي (٢٤٠٤) قال : حدثنا سويد ، قال : أخبرنا ابن المبارك قال : أخبرنا يحيى بن عبيدالله ، قال : سمعت أبي يقول : سمعت أبا هريرة يقول : قال رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ : ((يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ رَجُلٌ يَخْلُوقُ الدُّنْيَا بِالذِّينِ ، يَلْبَسُونَ لِلنَّاسِ جُلُودَ الضَّأْنِ مِنَ اللَّيْنِ ، أَلَسْتُمْهُمْ أَحْلَى مِنَ السُّكَّرِ ، وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الذَّنَابِ . يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : أَبِي يَغْتَرُّونَ ، أُمِّ عَلِيٍّ يَخْتَرُّونَ ؛ فَبِي لِحَفَّتْ لَأَبْعَثَنَّ عَلَى أَوْلِيكَ مِنْهُمْ فِتْنَةً تَدْعُ الْخَلِيمَ مِنْهُمْ خَيْرَانَ)) واته : له (أبي هريرة) وهـ _ خ‌وای لێ پازێ بێت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _

واته : له هندی ووشهکانی سوونه تی (صحیح) ی پیغه مبهری خوادا ﷺ سه بارهت به (الحوض) هکه هاتوه : کهوا ئاوه که ی له شهکر شیرینتره . نه شمبینوه شهکر له فهرموده دا هاتی له شوینه . شهکر ماده یه کی نو ی یه و پزیشکانی پیشتر باسیان نه کردوه ، نهشیان ناسیوه ، وه سفیشیان نه کردوه له خواردنه وه کانیاندا ، له راستیدا تنها ههنگویتیان ده ناسی و ، دهیانخسته نیو دهرمانه کانه وه .

قامیشی شهکر گهرمی شیداره و بۆ کۆکین به سووده ، شی و میزلدان و ، بۆپی سیی کان پاک ده کاته وه ، قامیشه که ی له شهکره که زیاتر نهرم و نیانتر ده کاته وه ، یارمه تیده ره بۆ پشانه وه ، ، میزهینه ره ، توانای جووتیبون زیاد ده کات ، (عثمان) ی کوی (مسلم الصفا) ده لیت : هه رکه س پاش خۆراک خوارن قامیشی شهکر بمژیت ، به دریژایی ئه و پۆژه له شادومانیدا ده بی . گوفتاره که ی ته وایوو .

ئه گهر بېرژینریت بۆ زبری سینگ و گهروو به سوود ده بی ، با دروست ده کات ، به لام ئه گهر توپکه ی لیکرایه وه به ئاوی گهرم شۆرایه وه با دروست ناکات .

شهکر گهرمی شیداره به پیی پاسترین بۆچوون ، گوتراره : ساره ده . چاکترینی شهکری (الطبرزد)^(٥٥٨) ی سپیه پوونه که یه ، کۆنی له تازهی نهرم و نیانتره چاکتره ، ئه گهر بکولێندریت و کهفه که ی لابریت ، تینویه تی و کۆکین هیمن ده کاته وه ، بۆ ئه و گه ده یه ی (

فرموی : ((له کوتای زه مه ندا پیاوانیک دهرده چن به ئاینداری دهربرینی خویان فیل له خه لگی ده که ن ، بۆ سه رنج پاکیشانی خه لک و نه ک له بهر خاتر خوا پۆشاک ی خۆری مه پ ده پۆشن بۆ ئه وه ی نهرم و نیانی و بیدهسته لاتی بۆ خه لک دهربرن و له دوايشدا بېن به موریو د لاینگریان ، زمانیان له شهکر شیرینتره و ، دلیان دلی گورگه . خوی تعالی ده فهرمیت : ئایا به مۆلهدانی من سه رکه ش ده بن و لیم ناترسن و له کرده وه خراپه کانیان په شیمان نابنه وه ، یاخود به سه رپێچی من ده وێرن ، سویند به خۆم فیتنه و کاره ساتیکیان بۆ ده نیرم کهسانی میهره بانیان سه رسام بکات)) . وهو ضعیف جدا کما قال الشیخ الألبان .

^{٥٥٨} — ووشه یه کی فارسیه مانای شهکر ده به خشی ، بپوانه : لسان العرب ، وه رگێر .

(الصفراء) دروست دهكات زیانبهخشه چونكه دهگوریت بۆ ئه (الصفراء)یه ، زیانهکانی به ناوی لیمۆ یاخود نارنج ، یاخود هه ناری (الرمان اللّان) که م دهکریتته وه .

کهسانیک شه کر له ههنگوین بهباشتر دادهنن له بهر که می گهرمی و نهرمیه که ی ، نه مهش لایه نگرتنیکی ناره وای شه کر وه فەزل دانیتی به سهر ههنگویندا ، چونكه سوودهکانی ههنگوین چهنده ها نه وهنده ی سوودهکانی شه کره ، به پاستی خوای تعالی کردویه تی به شیفاو دهرمان ، پیخۆرو شیرینی ، سوودهکانی شه کر له چ ئاستیکی سوودهکانی ههنگویندایه که : گه ده به هیژ دهكات ، خوونه رم و نیان دهکاته وه ، بینین به هیژ دهكات و ، تاریکی ناهیلایت ، نهخۆشی (الخوانیق)^{۵۹} (دورده خاته وه نه گهر غه رغه رهی پی بکریت ، نهخۆشیهکانی ئیفلیجی و دهم خواربوون (الفالج واللقوة) چاک دهکاته وه ، به سووده بۆ تیکرپای نه وه نهخۆشیه ساردانه ی له جهسته دا پرووده دن به هۆی ته پی وشێ وه ، له قولایی جهسته و ، تیکرپای جهسته وه رایانده کیشیت ، ته ندروستی جهسته ده پاریزیت و قه له وی دهكات و گهرمی دهكات ، توانای جووتبوون زیاد دهكات ، کاری شیی کردنه وه و پاک کردنه وه دهكات ، کردنه وه ی ده می په گه کان ، پاک کردنه وه ی پیخۆله ، هینانه خواره وه ی کرم ، قه ده غه ی نینته لاکردن و بۆگه نبونهکانی تر دهكات ، پیخۆرکی به سووده ، گونجای نه و که سانه یه که به لغه م به سه ریاندای زال بووه ، ههروه ها پیاوانی به ته مه ن و خه لکانی میزاج سارد ، به گشتی : هیچ شتیک نیه نه وهنده ی ههنگوین به سوود بی بۆ جهسته ، بۆ چاره سه رکردن و له کاتی بیتوانا بوونی دهرمانهکانی تر ، ته ندروستی جهسته ده پاریزیت و ، گه ده به هیژ دهكات و چهنده ها نه وهنده ی تری نه م سوودانه ، باشه شه کر نه م سوودو خاسیه تانه ی له کوێ یه یا هه رنه بی نزیک به م خاسیه تانه بی .

^{۵۹} _ الخوانیق : نهخۆشیه که ددهات له گه روو ناهیلایت هه ناسه به باشی بگات به سیی کان ، برهانه : لسان

پیتی کاف (ك) :

کتابُ للحمی ، نووسراویک بۆ تا : (المروزی) فرموویه تی : هه وایم گه شته (ابا عبدالله) کهوا تام لیها تووه ، بۆیه به رامبه ر به تا نووسراویکی بۆ نوسیم : بسم الله الرحمن الرحيم ، بسم الله ، وبالله ، محمد رسول الله ، ﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۚ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴾ [الأنبياء : ٦٩ _ ٧٠] ، اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ ، وَمِيكَائِيلَ ، وَإِسْرَافِيلَ ، اشْفِ صاحبَ هذا الكتابِ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ ، إله الحق آمين * واته : به ناوی خوای به خشنده و میهره بان ، به ناوی خوا ، پشت به خوا ، محمد پیغه مبه ری خواجه ، ﴿ قُلْنَا ﴾ (که نبیراهیمیان خسته ناگره که وه) ووتمان ﴿ يَا نَارُ ﴾ نهی ناگر ﴿ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا ﴾ سارد به ره وه و بی زیان به ﴿ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ بۆ نبیراهیم * ﴿ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا ﴾ نه وان ویستیان پیلان بگپن له نبیراهیم (به سووتان له ناوی به رن) ﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ ﴾ به لام ئیمه نه وانمان کرده ﴿ الْأَخْسَرِينَ ﴾ (زهره رمه ندرتین (دۆپاوترین) که س^ه) ، په ره ردگار نهی په ره ردکاری (جبرائیل) و (میکائیل) و (إسرائیل) ، شیفای خاوه ن ئهم نووسراوه بده به تواناو هیزو که وره یی خۆت ، خواوه ندی هه ق ئامین .

پیشه و (المروزی) فرموویه تی : گوئیستی (أبو المنذر عمرو) ی (مجمع) بووم نه مه ی بۆ (أبو عبدالله) ده خوینده وه : (یونس) ی کوپی (حَبَّانَ) بۆی باسکر دین و ، فرمووی : له (ابا جعفر) ی کوپی (محمد) ی کوپی (علي) م پرسى ، سه باره ت به وه ی نوشته هه لواسم ، فرمووی : نه گه ر نوشته که له قورئانه که ی خوا بی یاخود گوفتاریک بی له پیغه مبه ری خواوه نه و هه لیواسه وه و بیکه به هۆکاری شیفا وه رگرتن چه ند له توانا دایه * (المروزی) ده فره میت : منیش گووتم : ئایا بۆ تا ی چواره به رۆ ئهمه بنووسم : بسم الله الرحمن الرحيم ، بسم الله ، وبالله ، محمد رسول الله ، تاوه کو کۆتا ؟ فرمووی : به ئی .

(حرب) ده لیت : پیشه‌وا (أحمد) ی کوپی (حنبل) ئاسانکاری تیدا ده کرد . پیشه‌وا (أحمد) فرمویه تی : (ابن مسعود) زور حه‌زی به کردنی نه‌بوو ، له پیشه‌وا (أحمد) یان پرسى سه‌باره‌ت به‌وه‌ی نوشته‌و چاوه‌زار (التمام) هه‌لواسریت پاش نه‌وه‌ی به‌لاکه داده‌به‌زی ؟ فرموی : ئومیده‌وارم هیچی تیدا نه‌بی .

کتاب عُسر الولادة ، نووسراویک بۆ قورسی و ئاسته می مندالبون : (الخلال) ده لیت :

(عبدالله) کورپی (أحمد) بۆی باسکردم و ، فره مووی : بینیم بابم بۆ ئه و ژنه ی مندالبونه که ی ئاسته م بووه له جامیکی سپیدا ، یاخود له شتیکی پاکدا ، فره مووده که ی (ابن عباس) ده نووسی : لا إله إلا الله الحليم الكريم ، سبحان الله رب العرش العظيم ، الحمد لله رب العالمين : واته : هیچ خوایه ک نی یه جگه له خوای میهره بانى به خشنده ، پاک و بیگه ردی بۆ پهروه ردگاری عهرشی مه زن ، سوپاس و ستایش بۆ پهروه ردگاری جیهانیان ، ﴿ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ ﴾ [الأحقاف : ۳۵] واته : ﴿ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا ﴾ ئه و پۆژه ی که (سزای) به لێن پیدراویان ده بینن واده زانن ﴿ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً ﴾ ته نها ساتیک له پۆژ له دنیا دا ماونه ته وه ﴿ بَلَاغٌ ﴾ (ئه م قورئانه) ئاگاداری یه (٦١) . ﴿ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴾ [النازعات : ۴۶] واته : ﴿ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا ﴾ بۆ بهواکان که ئه و پۆژه ده بینن واده زانن ﴿ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴾ که نه ماونه ته وه ئیواره یه ک یا چیشته تگاویک نه بۆ له

دونیا دا (٦٢) . (الخَال) ده لیت : (أبوبکر المرزوي) پیتی راگه یان دین : که وا پیاویک هاته خزمه تی (أبا عبدالله) و گووتی : ئەی (أبا عبدالله) نووشتیه ک ده نوسی بۆ ژنیک که دوو پۆژه مندالبونه که ی ئاسته م بووه ؟ ئەویش فەرمووی : پیتی بلی : با جامیکی فراوان و ، زافه ران بیئیت ، بینیشم بۆ چه نده ها که سی ده نوسی .

(عِکْرَمَةُ) ، له (ابن عباس) هوه ده گێڕێته وه ، ده فەرمی : (عیسی) پیغه مبه ر _ صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم _ به لای مانگایه کدا تیپه رپوو بچکه که ی له سکیدا مابووه و نه ده هاته دهره وه ، مانگا که ش گووتی : ئەی (کلمة الله) له خوا بپاړێره وه بۆ ئەوه ی پزگام بکات له وه ی من تیا یدام . (عیسی) پیغه مبه ریش فەرمووی : یا خالق النفس من النفس ، ویا مخلص النفس من النفس ، ویا مخرج النفس من النفس ، خلصها . قال : فرمت بولدها ، فإذا هي قائمة تشمه . واته : ئەی خولقێنه ری نه فس له نه فس ، ئەی رزگارکاری نه فس له نه فس ، ئەی به دهره ینه ری نه فس له نه فس ، پزگاری بکه . فەرمووی : مانگا که بچکه که ی فێدا ، ئەو بوو یه کسه ره ستاو بۆنی ده کرد . فەرمووی : ئەگەر ژنان مندالبونیا ن ئاسته م بوو ، ئەمه یان بۆ بنووسه . هه موو ئەو نووشتانه ش که تیپه رپوون ، به راستی نووسینیان به سووده .

کۆمه لیک له پیشینی چاک پێیان داوه هه ندیک له قورئان بنوسریت و بخوریته وه ، بۆ به دهسته ی تانی ئەو شیفا یه ی که خوی تعالی خستویه تیه نیو قورئانه وه .

نووسینی نووشتیه کی تر بۆ ئاسته می مندالبون : له ده فێکی پاکدا ده نووسریت : ﴿ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ * وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ * وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ * أَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ * وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴾ [الأنشاق : ١ _ ٤] واته : ﴿ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴾ کاتیک که ئاسمانه کان له ت ده بن ﴿ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴾ وه ملکه چی کرد بۆ پهروه ردگاری و ده بی واش بی ﴿ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴾ و ساتیک که زهوی راکیشر او پانکرایه وه (راخرا) ﴿ أَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴾

وه نه وهی تیا بوو فریتی داو هیچی له ناودانه ما ﴿ وَأَنْتَ لِرَبِّهَا وَحَقْتُ ﴾ وه ملکه چی کرد بو په روه ردگاری و ده بی واش بی^(۶۳) . پاشان ژنی دووگیان لیی ده خواته وه ، ده پر ژینریت به سر سکیدا .

کتاب للراف ، نوو سینی نوو شته یه ک بو خوین به ربوونی لووت : شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) _ په حمه تی خوی لیبت _ نه م نایه ته ی له نیوچاوانی نه و که سه ده نووسی : ﴿ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ﴾ [هود : ۴۴] واته ﴿ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ﴾ نه وسا و ترا نه ی زهوی ﴿ ابْلَعِي مَاءَكَ ﴾ ناوه که ت هه لمزه ﴿ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي ﴾ و نه ی ئاسمان باران مه بارینه ﴿ وَغِيضَ الْمَاءُ ﴾ ئیتر لافاوه که پوچو به ناخی زه ویدا ﴿ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ﴾ کاره که (خنکانیان) ته واو بوو^(۶۴) . پی شه وا _ ابن القیم _ ده فهرمیت : گوئیستی شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) بووم _ په حمه تی خوی لیبت _ ده فهرموو : بو چنده ها که سم نووسیوه و چاک بو نه ته وه ، هه روه ها ده فهرموو : نابی به خوینی لووت بنوسریت ، هه روه که نه فامه کان نه نجامی ده دن ، چونکه خوین پیسه و (نجس) نابی گو فتاره کانی خوی پی بنوسریت وه .

نوو سینی نوو شته یه کی تر خوین به ربوونی لووت : (موسی) پیغه مبه ر _ علیه السلام _ به عه بایه که وه چوه دهر وه ، سه رچاوه یه کی به دیکرد ، نه وه بوو به عه باکه ی توند به سستی ﴿ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴾ [الرعد : ۳۹] واته : ﴿ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ﴾ نه وه ی خوا بیه وی ده یسریت وه و (نه وه ش بیه وی) ده یه یلته وه ﴿ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴾ سه رچاوه ی کتیه کان لای نه و (خوایه که اللوح المحفوظ) ه^(۶۵)

^{۶۳} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۶۴} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۶۵} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

کتاب (الحَزَاز) نووسینی نووشتیه که بۆ (الحَزَاز) : تیایدا ده نوسریت ﴿ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ﴾ [البقرة : ٢٦٦] بحول الله وقوته ، واته : ﴿ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ ﴾ ئینجا که رده لولیکى لى هه لیکات ﴿ فِيهِ نَارٌ ﴾ گهوه سه موومى تیدا بى ﴿ فَاحْتَرَقَتْ ﴾ یه کسه ر باخه که بسوتی^(٥٦٦) ، به هیژو توانای خوی تعالى .

نووسینی نووشتیه کی تر بۆ (الحَزَاز) : له کاتی زهردبونه وهی خۆردا له سه ری ده نوسریت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ [الحديد : ٢٨] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهی نهی که سانه ی باوه پتان هیناوه ﴿ اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ ﴾ له خوا بترسن و باوه پیتن به پیغه مبه ره که ی ﴿ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ ﴾ دوو به شتان له په حمهت و به خششی خوی پی ده به خششی ﴿ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا ﴾ وه پووناکیه کتان ده داتی ﴿ تَمْشُونَ بِهِ ﴾ که پی نموونی پی بکن ﴿ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ﴾ وه لیتان خوش ده بیت ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ وه خوا لیخوشبووی میهره بانه^(٥٦٧)

کتابُ للحمى المثلثة . نووسینی نووشتیه که بۆ تای سی به پۆ : له سی گه لای نه رم و نیان ده نوسریت : بسم الله فرّت ، بسم الله مرّت ، بسم الله قلت ، واته : به ناوی فپی ، به ناوی تیپه پی ، به ناوی خوا که م بۆوه ، پاشان هه موو پۆژیک گه لایه کی ده خاته ده می و ، به ئاو قوتی ده دات .

کتاب لعرق النساء . نووسینی نووشتیه که بۆ ده رده لاقه : بسم الله الرحمن الرحيم ، اللهم رب كل شيء ، ومليك كل شيء ، وخالق كل شيء ، أنت خلقتني ، وأنت خلقت النساء ، فلا تسلطه علي بأذى ، ولا تسلطني عليه بقطع ، واشفني شفاء لا يغادر سقماً ، لا شافي إلا أنت

^{٥٦٦} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٥٦٧} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

• واته : به ناوی خوای به خشنده و میهره بان ، په روه ردگارا ئی په روه ردگاری هه موو شتیک ، پادشای هه موو شتیک ، خولقی نه ری هه موو شتیک ، تو منت خولقاندو ، درده لاقه شت خولقاندوه ، به زیان به سه رمدا زالی مه که ، زالی شم مه که به سه ریدا به برین ، شیقام بده شیقایه که نه خوئی تی نه په پینیت ، به ده ر له تو هیچ شیفا ده ریک نی یه .

کتاب للعرق الضارب: نووسینی نوو شته یه که بو په گی لیدهر : روی الترمذي في جامعه : من حديث ابن عباس _ رضي الله عنهما _ : أن رسول الله ﷺ كان يعلمهم من الحمى ، ومن الأوجاع كلها أن يقولوا : ((بسم الله الكبير ، أعوذ بالله العظيم من شر كل عرق نَعَارٍ ، ومن شر حَرِّ النار)) (٥٦٨).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوئی و بابیشی پازی بیت _ : کهوا پیغه مبه ری خوا ﷺ بو تا لیها تن و ، هه موو نازاره کان فیبری ده کردن کهوا بلین : ((به ناوی خوای مه زن و شکودار ، په ناده گرم به خوای گه وره له شه پی هه ر په گی که به هور و ژم خوینی لیدیت و ، له شه پی گه رمی ناگر)) •

کتاب لوجع الضرس: نووسینی نوو شته یه که بو ددان ئیشه : له سه ر ئه و لا پوومه ته ی که ددانه به نازاره که ی له ژیردایه ده نو سریت : بسم الله الرحمن الرحيم : ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ [الملك : ٢٣] واته : ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ ﴾ (نه ی محمد _ صلى الله عليه وسلم) بلی : هه ر خویه که دروستی کردون ﴿ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ﴾ وه گوئی و چاو دلی پی داو ﴿ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ ژور به ده گمه ن سوپاسی (نه م به هرا نه) ده که ن (٥٦٩) • نه گه ر ئاره زووشی لی بوو با بنووسیت : ﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ [الأنعام : ١٣] واته : ﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ

٥٦٨ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٢٠٧٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٥٨٧) •

٥٦٩ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسری قورئان •

فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ﴿٥٧﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥٨﴾ وَهُوَ هَرَبُ خَوَايِهِ نَهْوِي نَارَامِي كَرَتَووه له شهو و پۆژدا ﴿٥٩﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ هَرَبُ نَهْوِي سَهْرِي زَانَايِهِ ﴿٦١﴾

کتابُ للخُراج: نووسینی نووشتیهک بۆ دومه‌ل: له سه‌ری ده‌نووسریت: ﴿٥٧﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿٥٨﴾ طه: ١٠٥ _ [١٠٧] واته: ﴿٥٩﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ ﴿٦٠﴾ (ئهی محمد _ صلی الله علیه وسلم _) پرسیاره‌ت لێده‌که‌ن سه‌باره‌ت به‌ شاخه‌کان ﴿٦١﴾ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿٦٢﴾ تۆش بلی په‌روه‌ردگار له‌ بیخیان دینی و وردو و خاشیان ده‌کات ئینجا با پرژو بلاویان ده‌کاته‌وه . ﴿٦٣﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿٦٤﴾ ئینجا رێک و ساف و بی ئاوو گژوگیا ده‌یه‌یلێته‌وه ﴿٦٥﴾ لَا تَرَى فِيهَا ﴿٦٦﴾ نابینی تییدا ﴿٦٧﴾ عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿٦٨﴾ هه‌ج جۆره‌ لاری و به‌زی و نزمیه‌ک ﴿٦٩﴾

کَمَاءٌ: دوومه‌لان: ثبت عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((الْكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ)) ﴿٧٠﴾ أَخْرَجَاهُ فِي الصَّحِيحِينَ.

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: ((دوومه‌لان له‌ گه‌زۆیه‌و ئاوه‌که‌شی بۆ چاو شیفایه)) ﴿٧١﴾

دوومه‌لان له‌ زه‌ویدایه به‌بی پواندن ، به‌ (الکماء) ناوئراوه چونکه‌ خۆی وون کردووه‌و له‌ ژێر زه‌ویدا خۆی شارده‌وته‌وه ، بۆیه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌گوتریت: (کماء الشهادة) واته: شایه‌تیه‌که‌ی په‌نهان کردووه‌ستا به‌ شارنده‌وه‌ی ، دوومه‌لانی‌ش (الکماء) وون و شاراوویه له‌ ژێر خاکداو هه‌ج گه‌لاو‌قه‌دیک‌ی نی‌یه ، ماده‌که‌ی له‌ گه‌وه‌ریکی زه‌مین‌ی هه‌لمیه‌و ، له‌ زه‌مین‌ه‌وه به‌ره‌و پووی هه‌لتوقیوه ، به‌ساردی زستان و ، گه‌شه‌سه‌ندی بارانی به‌هار

٥٧٠ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

٥٧١ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

٥٧٢ _ متفق علیه: أخرجه البخاري (١٠ / ١٣٨) ، ومسلم (٢٠٤٩) .

هه‌لده‌توقیت ، نه‌وجا دروست ده‌بی و به‌ره‌و پووی زه‌مین ده‌رده‌په‌پێ و ته‌نێکی دیار ده‌بی ، بۆیه له زمانێ عه‌ره‌بیدا پێی گوتراوه (جدری الأرض) واته ئاو‌له‌ی زه‌وی ، وه‌كو چواندنێك به ئاو‌له له شیوه‌و ماده‌شدا ، چونكه ماده‌ی ئاو‌له ته‌پێ و شیییه‌کی خۆینیوه ، به‌زۆری له ته‌مه‌نی گه‌شه‌کردندا هه‌لده‌توقیت ، له سه‌ره‌تای زالبوونی گه‌رمی و ، گه‌شه‌کردنی هه‌یزدا .

دوومه‌لان له به‌هاریدا ده‌رده‌چیت و ، به کالێ و کولاویش ده‌خوریت ، عه‌ره‌به‌کان به (نبات الرعد) ی ناوده‌بن واته : پوهه‌کی هه‌وره‌گرمه چونکه له کاتی زۆریوونی هه‌وره‌گرمه‌دا زۆر ده‌بی و ، زه‌ویه‌که بۆ دوومه‌لانه‌که درز ده‌با ، دومه‌لان له خۆراکی ده‌شته‌کیه‌کانه‌و ، له زه‌وی عه‌ره‌بدا زۆره ، چاکترین خاکیشی خاکی لمینی که‌م ئاوه .

دوومه‌لان چه‌ندین جۆره : جۆریکیان کوشنده‌یه‌و په‌تگی مه‌یلی لای سووری ده‌کات و هه‌ناسه‌سواری و خه‌نکان دروست ده‌کات .

دوومه‌لان ساردی ته‌پوشیداوه له پله سێدا ، خراپه بۆ گه‌ده‌و ، دره‌نگ هه‌رسه ، نه‌گه‌ر به‌زۆری بخوریت ، نه‌خۆشیه‌کانی (القولنج) ، (السکته) ، ئیفلجی ، گه‌ده‌نێشان ، قورسی میزکردن دروست ده‌کات ، ته‌پوشیداوه‌که‌ی له ووشکه‌که‌ی زیانی که‌متره‌و هه‌رکه‌سیش ویستی خواردنی هه‌بوو با بیخاته نیۆ قوپی ته‌په‌وه‌و ، ئینجا له گه‌ل ئاو و خوی و جاتره‌دا (الصعتر)^{٥٧٢} بیکۆلێنی و ، به‌زه‌یتی زه‌یتون و به‌هاریاتی گه‌رمه‌وه بیخوات ، چونکه گه‌وه‌ره‌که‌ی زه‌مینی چپه‌و ، خواردنیشی خراپه ، به‌لام گه‌وه‌ریکی ئاوی نه‌رم و نیانی

^{٥٧٢} — الصعتر : پوهه‌کی ته‌مه‌ن درێژی بچوکه‌و ، گه‌ل‌اکانی بۆنێکی عه‌تر نامیزی توندیان هه‌یه ، له‌قێکی زۆری چپێ لێده‌بێته‌وه ، به‌سه‌ر زه‌ویدا وه‌كو پاخه‌ر خۆی پاده‌خات ، نزیکه‌ی (١٢) بوسه به‌رز ده‌بێته‌وه ، گه‌ل‌ه‌کی په‌مه‌یی و ئه‌رخه‌وانی پێوه‌یه‌و له نیوه‌ی وه‌زی هاویندا دێنه‌ده‌ری ، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چیاکان بۆن خۆش ده‌کات ، بۆیه پێی گوتراوه (دلخۆشکاری چیا) ، له چیا (الأخضر) ی وه‌لاتی لیبیا و له‌لاتانی دیکه‌شدا ئه‌م پوهه‌که زۆره ، تامێکی گه‌رمی که‌می تالی هه‌یه ، گه‌ل‌او گه‌ل و قه‌ده‌که‌ی به‌کارده‌بریت . به‌هانه :

تیدایه په نجه بۆ سوکی پاده کیشیت ، نه گەر چاوی پی بپژریت بۆ تاریکی چاو و چاوئیشی
 گرم به سووده ، پزیشکه به پزیه کان دانیان به وهدا ناوه که ئاوه که ی چاو پاک ده کاته وه .
 ئهوانه ی که باسیان کردوه (المسیحی) و ، دانه ری (القانون) و ، کهسانی تریشین .

فهرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ ((الْكَمَاةُ مِنَ الْمَنْ)) دوو گوفتاری له باره وه هاتون :

یه که میان : ئه و گه زۆیه ی که بۆ نه وه ی ئیسرا ئیل دابه زی ، ته نها ئه م جۆره شیرینه نه بوو ،
 به لکو چه نده ها جۆری خوارده مهنی بوو “ که خوائی تعالی به سه ری دا پرشتن ، وه کو ئه و
 پوهه که ی که به خۆپسکی ده ست ده که ویت ، به بی کارو چاره سه رو کێلان ، چونکه وشه ی (الْمَنْ)
 چاوگه به مانای (المفعول) “ واته ئه و (المن) ه خۆراکیکی خه لاتکراو بوو له لایه ن
 پهروه ردگار وه ، که وابوو خوائی تعالی هه ر شتیکی کردبی به پۆزی بۆ به نده کانی به خۆپاو
 به بی کارکردن و به بی چاره سه ر ، (الْمَنْ) یکی پوخته ، ئه گه رچی هه موو نیعمه ته کانی
 پهروه ردگار بۆ به نده کانی خۆی خه لات و به خششه ، به لام لیڤه دا شته که تایبه ت کراوه به و
 نیعمه ته وه که به بی کارکردن به ده ست دیت ، مرۆفیش به ناوی (الْمَنْ) وه دروستی
 نه کردوه ، به لکو هه ر بۆ خۆی (الْمَنْ) ه به بی ئه وه ی مرۆف ده ستی له بونیدا هه بی ،
 ئه وه بوو خوائی تعالی خۆراکی بۆ کردبون به شتیکی شاراو ه که دۆمه لانه ، که جیگه ی نانی
 ده گرتنه وه ، پێخۆری بۆ کردبون به بالنده ی شیلاقه (السلوی) ، که جیگه ی گۆشتی بۆ
 ده گرتنه وه ، حه لوای بۆ کردبون به (الطل) که داده به زیتته سه ر دره خته کان و جیگه ی
 شیرینی و حه لوای بۆ ده گرتنه وه ، به م شیوه ژینی بۆ ته واو کردبون .

ته ماشای فره‌میشتی پیغه‌مبه‌ری خوا بکه ﷺ: دۆمه‌لان له و گه‌زوانه‌یه که خوای تعالی بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیلی دابه‌زاند . لێ‌رده‌دا ته‌ماشای ده‌که‌یت دۆمه‌لانی کردووه به ته‌نها به‌شیک له کۆی ئه‌و هه‌موو گه‌زوانه‌ی که دایه‌به‌زاند بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیل و ، تاکیک له تاکه‌کانی گه‌زۆ ، که‌وابوو گه‌زۆ ته‌نها جۆریک نی یه ، (الترنجبین) یش که ده‌که‌وێته سه‌ر دره‌خته‌کان ته‌نها جۆریک له گه‌زۆ ، به‌لام پاشان به‌کاره‌ینانی ووشه‌ی (المَن) ی به‌سه‌ردا زالّ بوو وه‌کو نه‌ریتیک تازە به‌دییه‌نراو .

گوفتاری دووه‌م : دۆمه‌لانی چواندووه به‌ گه‌زۆی دابه‌زیو له ئاسمانه‌وه ، چونکه کۆده‌کریته‌وه به‌بێ ماندوو‌بوون و تیچوون و چاندنی تۆ و ئاودان .

ئه‌گه‌ر گوت : ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ پایه‌ی دۆمه‌لان بێت ، که‌وابوو ئه‌و زیانه چی به‌تیايدا ، له کۆی وه‌ نه‌وه‌ی بۆ هاتووه ؟

بزانه خوای تعالی به‌ووردی و لێ‌هاتووی هه‌موو شتیکی دروست کردووه ، به‌چاکی و جوانی هه‌موو شتیکی خولقاندووه ، له سه‌ره‌تای خولقاندنیدا هیچ به‌لاو نه‌خۆشیه‌کی تیدا نی یه ، سوودو که‌لکیکی ته‌واوی هه‌یه بۆ نه‌وه‌ی له پێناویدا ئاماده‌کراوه و خولقی‌نراوه ، که‌چی پاشان به‌هۆی چه‌ندین هۆکاری دیکه‌وه به‌لاو نه‌خۆشی تووش ده‌بێ “ وه‌کو نزیککی و له‌پالّ یه‌کدا‌بوون ، یاخود تیکه‌ل‌بوون ، یاخود چه‌ندین هۆکاری تر که خراپی ده‌کات ، بۆیه ئه‌گه‌ر له سه‌ر سروشت و خولقاندنه‌ به‌ره‌ته‌که‌ی بمایه‌ته‌وه به‌بێ تیکه‌لا‌وی‌بوونی له‌ گه‌لّ ئه‌و هۆیانه‌دا که خراپی ده‌که‌ن ، خراپ نه‌ده‌بوو .

هه‌رکس زانیاری سه‌باره‌ت به‌ باروحالّی جیهان و سه‌ره‌تای دروست‌بوونی هه‌بێ ، ده‌زانی هه‌موو ئه‌و خراپ‌بوونه‌ی له‌ ئاوه‌واو پوه‌ک و گیانه‌به‌ران و باروحالّی دانیشتوانیدا هه‌یه ، دوا‌ی خولقاندن تووشیان بووه به‌هۆکارگه‌لیکی جیاواز ، به‌رده‌وام کرده‌وه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م و سه‌رپێچیان بۆ پیغه‌مبه‌ران خراپه‌ی جۆرا‌وجۆری گشتی و تاییه‌ت دروست ده‌که‌ن و ،

به‌وهش تووشی جۆره‌ها نازارو ، نه‌خۆشی و ، ده‌ردو ، چاوه‌قوله (طاعون) و ، بی‌بارانی و
 ووشکیتی و ، قات و قپی و ، هه‌لگرتنی فېرداری خاك و ، به‌روبوم و ، پوهه‌ك و ، هه‌لگرتنی
 سووده‌كانیان ، یاخود كه‌م كردنه‌وه‌یان ده‌بن ، هه‌موو ئه‌مانه‌ كاروباریكێن یه‌ك به‌دوای یه‌كدا
 پوو ده‌ده‌ن .

ئه‌گه‌ر زانستیشته‌ ئه‌وه‌نده‌ فراوان نه‌بوو جیگه‌ی ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تیا بێته‌وه ، با ئه‌م
 نایه‌تی خوای په‌روه‌ردگارت به‌س بیته‌ : ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾
 ﴿الروم : ٤١﴾ واته‌ : ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ خراپه‌ (به‌لاو‌شێوان و ده‌رد) له‌
 ووشكانی (زه‌وی) و ده‌ریادا ده‌ركه‌وتوووه‌ ﴿بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ به‌هۆی ئه‌و خراپانه‌ی
 خه‌لكی كرديان^(٧٤) ، ئه‌م نایه‌ته‌ له‌ سه‌ر باروحوالی جیهان دابه‌زیوووه ، پێگ گرتنی بۆ
 كرديووه له‌ نێوان ئه‌وه‌ی له‌ واقیعه‌دا پوو ده‌ده‌ن و له‌ نێوان فه‌سادو خراپه‌دا ، تۆش ته‌ماشای
 ده‌كه‌یت چۆن ئه‌و به‌لاو نه‌خۆشیانه‌ هه‌موو كاتیك له‌ به‌روبوم و پوهه‌ك و نازه‌لاندای پوو ده‌ده‌ن
 ، له‌و به‌لایانه‌شه‌وه‌ چه‌ندین به‌لای دیکه‌ی په‌یوه‌ندیدار پوو ده‌ده‌ن و ، ملی یه‌كه‌تریان گرتوووه ،
 هه‌رچه‌ند خه‌لكی سته‌م و كرده‌وه‌ی ناشیرین و داوێن پیسی زیاتر ئه‌نجام ده‌ده‌ن ، ئه‌مه‌نده
 خوای په‌روه‌ردگاریش به‌لاو نه‌خۆشیان بۆ به‌دیده‌هێنیت “ له‌ خۆراك و میوه‌و ، هه‌واو ئاو و ،
 جه‌سته‌و سروشت و ، وێنه‌و شیوه‌و په‌وشتیاندا ” وه‌كو كه‌مكردنه‌وه‌ له‌ خۆراك و ، ده‌ردو
 به‌لایه‌تێن به‌سه‌ردا ، به‌جۆرێك رێکی كرده‌وه‌و سته‌م و كرده‌وناشرینه‌كانی ئه‌وان بیته‌ .

پێشتر دانه‌وێله‌ی وه‌كو گه‌نم و شتی تریش زۆریوووه‌ به‌به‌راوردی ئه‌مپۆ ، هه‌روه‌ها
 فېداریشی گه‌وره‌تر بووه‌ . پێشه‌وا (أحمد) ی کوپی (حنبل) ده‌گێڕێته‌وه‌ : كه‌وا له‌
 گه‌نجینه‌كانی (بني أمية) دا تووره‌كه‌یه‌ك نۆزرایه‌وه‌ گه‌نمی تێدا بوو هه‌ر دانه‌یه‌کی
 به‌ئه‌ندازه‌ی ناوکه‌ خورمایه‌ك ده‌بوو ، له‌ سه‌ری نووسرابوو : ئه‌مه‌ له‌ پۆژانی دادپه‌روه‌ریدا

دهپوا ، ئەم چیرۆکەى له (المسند) هکهیدا گێڕاوهتهوه له ميانەى فەرموودهیهکدا لهم بارهوه باسى کردووه .

تۆریهى ئەم نهخۆشى و بهلا گشتیانه پاشماوهى سزایکن نهتهوهکانى پابردووى پى سزا دههرا ، پاشان هیندیكى وهکو چاودێر مایهوه ، بۆ ئهوهکهسانهى که هیندی له کردهوى خرابى ئهونهتهوانهى تێدایه ، وهکو حوکمیكى بهدادو ، فهرمانیكى دروست ، پیغهمبهرى خواش ﷺ ئاماژهى بۆ ئەمه کردووه که فەرموویهتى : ئهوه پاشماوهى بهلا یاخود سزایهکه نێردرایه سهرنهوهى ئیسرائیل .

ئهوهبوو خواى تعالى باى بهسهرقهومیکی زāl کرد ، بۆ ماوهى ههوت شهوهشت پۆژ ، پاشان هیندیكى لهوبایه له جیهاندا هیلایهوه ، لهو پۆژانهدا ، کهوابوو ئهمانه چهندین پهन्दو ئامۆژگارى تێدایه .

خوای تعالى کردهوکانى مرۆفی چاک و مرۆفی خراپهکارى کردووه بههۆکارى تووشبوون به نهخۆشى و دهردو بهلا لهم جیهاندا ، وهکو فهرمانیكى ناچارى .

بۆیه خهلقى که چاکهکردن و زهکات و خێروچاکهدارى ناکهن و قهدهغهى دهکهن ، خواى تعالاش بارانى ئاسمانیان لى قهدهغه دهکات و ، ووشکیتى و ، قات و قریان به سهردا دههینى .

که خهلقى ستهم له ههزاران و کهندهستان دهکهن و ، له کێشانهوپێوانهدا گزى دهکهن و کهمى دهکهنهوه ، وه بههیزان دهست درێژى له بیهیزان و لاوازن دهکهن ، خواى تعالاش جهورى پادشایان و کاریهدهستانیان بهسهردا زāl دهکات ، ئهوپاشایانهى که هیچ پهحم و بهزهیهکیان به مرۆفدا نایهتهوه کاتى داواى پهحم و بهزهیان لێدهکړیت .

له راستیدا ئەوان كردهوه كانی میلیه تن به لām له پوخسار و شیوهی کار به دهسته كانیاندا بۆیان دهركه وتوون ، چونكه خوای تعالی به دانایی و دادپهروهی خۆی كردهوه كانی خه لك بۆ خودی خه لكه كه به قالب و شیوهیهك به دهرده خات “ كه گونجاویان بیّت .

جارێك به كه م بارانی و قات و قپی ، جارێك به دوزمن ، جارێك به کار به دهستانی سته مكار ، جارێك به نه خۆشیه گشتیه كان ، جارێك به خه م و خه فەت تووشیان ده بۆ و لییان نابێته وه ، جارێك به قه ده غه كرنی فپو به ره كه تی ئاسمان و زهوی ، جارێك به زال كرنی شه یتان كه هانیان ده دات بۆ هۆكاره كانی تاوان كرن ، بۆ ئه وهی بپاری پهروه دگاریان به سهردا بچه سپی ، هه موو كه سێكیش بچێته وه سه ره وهی بۆ خولقێنراوه . ئاقل و ژیریش چاوی به نێو هه ریمه جیاوازه كانی جیهاندا ده گه رێنیت ، ده یانبینی و ، ته ماشای جیگه ی دادپهروهی خواو دانایه كه ی ده كات و ، ئه وكات بۆی ده رده كه ویت كه وا پێغه مبه ران و شوینكه وتوانیان به تایبەت له سه ر پێگه ی راستی پزگارین ، به لām هه موو خه لك به پێگای تیاچوندا ده چن و ، به ره و مالتیكى وێران بوون مل ده نین ، به راستی خوای تعالی كارو فره مانى خۆی به ئه نجام ده گه یینی ، كه سیش ناتوانی فره مانى خوای تعالی بگۆڕی یا هه لێوه شیئیته وه ، هیچ به رگرى كارێكیش نی یه بۆ فره مانى خوا . و بالله التوفیق .

فره مایشتی پێغه مبه رى خوا ﷺ : (وماؤها شفاء للعین) واته : ئاوه كه ی بۆ چا و شیفایه ، به سى گوفتار لێك دراوه ته وه :

یه كه میان : ئاوه كه ی تێكه ل به دهرمانى تر ده كریت كه چاوی پى چاره سه ر ده كریت ، نه ك خۆی به ته نها به كاریییت ، ئه مه بۆچۆنى (أبوعبید) ه .

دووه م : به پوختی به كارد هه یئریت پاش برژاندنى و ، دلۆپاندنى ئاوه كه ی ، چونكه ئاگر نه رمونیانى ده كات و پى ده گه یه نیت و ، ته پى و پاشه پۆو زیانبه خشه كانی ده توینیته وه ، ته نها سووده كانی ده مینیته وه .

سئ یه م : مه به ست به ئاو ه که ی ئه و ئاو ه یه که له ئه نجامی بارانه وه تیایدا دروست ده بی ، که بریتیه له یه که م دلۆپه کانی باران که داده به زیتته سه رزه وی ، بۆیه خستنه سه ره که (إضافة) خستنه سه ری جووتکردنه ، نه ک خستنه سه ری به ش ، ئه مه ش بۆچۆنی پیشه وا (ابن الجوزي) یه که دورترین و لاوازترین بۆچونه کانه .

گوتراوه : ئه گه ر ئاو ه که ی بۆ ساردکردنه وه ی ئه وه ی له چاودایه به کاره یتر ، ئه وا ئاو ه که ی به ته نها خۆی بۆ خۆی شیفایه ، به ئام ئه گه ر بۆ شتی تری جگه له وه بوو ، ئه وا ده بی له گه ل شتی تر دا تیکه ل بکریت .

(الغافقي) ده لیت : ئاوی دوومه ئان چاکترین ده رمانه کانی چاوه ئه گه ر له گه ل کڵدا بشیلدری و چاوی پی بریژری ، پیلۆه کانی چاوه به یز ده کات و ، پوچه بینه ره که زیاده به یزو تیژ ده کات و ، دابه زینی نه خۆشیه کانی لی دۆرده خاته وه .

کَبَاثٌ^(٥٧٥) فِي الصَّحِيحِينَ : مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، قَالَ : كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَجْنِي الْكَبَاثَ ، فَقَالَ : ((عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ مِنْهُ ، فَإِنَّهُ طَيِّبٌ))^(٥٧٦) .

واته : له (جابر ی کوی (عبدالله) وه _ خاوی لی پازی بی و _ فهرموویه تی : له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ پیکه وه (الْكَبَاثُ) مان لیده کرده وه ، ئه وه بوو فهرمووی : ((په شه که ی لیکه نه وه ، چونکه به له زه ترو به سوودتره)) .

^{٥٧٥} _ كَبَاثٌ : به رۆبومی پیکه یوی دره ختی (الْأَرَاك) ه ، له هه نجیر ده چیت و مڕۆف و ئازهلێش ده یخۆن ، بپوانه : صحیح البخاری بتحقیق مصطفی دیب ، ج ٣ .

ده نکی به ری ئه م دره خته که مێک له ده نکی کوزبوره گه وره تره ، بپوانه : قاموسی رسته ، مه لا محمودی گه ئاله ی ، وه رگێپ .

^{٥٧٦} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٨) ، ومسلم (٢٠٥٠) .

(الْكِبَآثُ) ، بفتح الكاف ، والباء الموحدة المخففة ، والشاء المثناة ، بهروبو می درهختی (الْأَرَاكُ) هـ . له خاکی وه لاتی حیجازدا زۆرهو ، میزاجی گهرمی ووشكه ، سووده كانی وهكو سووده كانی (الْأَرَاكُ) هـ : گهده بههیز دهكات ، ههرس كردن چاك دهكات ، بهلغهم پاك دهكاتهوه ، بۆ ئازاره كانی پشت بهسووده ، زۆریك له نهخوشیه كانی تر .

(ابْنُ جُلْجُلٍ) ده لیت : نهگه ئاردهكهی بخوریتهوه ، میزهینه رهو ، میزندان پاك دهكاتهوه ، (ابْنُ رِضْوَانٍ) ده لیت : گهده بههیز دهكات و ، سروشت پاده گریت .

كَتَمَ : روى البخاري في صحيحه : عن عثمان بن عبدالله بن مَوْهَبٍ ، قال : دخلنا على أُمِّ سَلَمَةَ _ رضي الله عنها _ ، فأخرجت إلينا شعراً من شعر رسول الله ﷺ مخضوباً بالحِنَّاءِ والكَتَمِ^(٥٧٧) .

واته : له (عثمان) ی کوپی (عبدالله) ی کوپی (مَوْهَبٍ) هوه ، فهرموویه تی : چوینه دیدهنی (أُمِّ سَلَمَةَ) _ خوای لی پازی بیته _ نهوه بوو تاله موویه کی له پرچی پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ دهرهیتان به خه نهو (الْكَتَمِ) پهنگ کرابوو .

وفي السنن الأربعة : عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ أَحْسَنَ مَا غَيْرْتُمْ بِهِ الشَّيْبَ الْحِنَّاءُ وَالْكَتَمُ))^(٥٧٨) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((چاکترین شتیك سه رسپی بوونی پی بگوین خه نهو (الْكَتَمِ) ه)) .

^{٥٧٧} _ صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٢٩٦ ، ٣١٩ ، ٣٢٢) ، والبخاري (٧ / ٢٠٧) ، وابن ماجه (٣٦٢٣)

كلهم من طريق عثمان بن عبدالله بن مَوْهَبٍ عن أُمِّ سَلَمَةَ فلذكرته .

^{٥٧٨} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ١٤٧) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (١٥٤٦) .

له (الصحيحين) دا : له (أنس) وه _ خَوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی : (أبأبكر) _
خَوای لی پازی بیّت _ به خەنەو (الکتم) پەنگی دەکرد .

وفي سنن أبي داود : عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ _ رضي الله عنهما _ قَالَ : مرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ رَجُلٌ
قَدْ خَضَبَ بِالْحِنَّاءِ ، فَقَالَ : ((مَا أَحْسَنَ هَذَا ؟)) ، فَمَرَّ آخَرُ قَدْ خَضَبَ بِالْحِنَّاءِ وَالْكَتَمِ ،
فَقَالَ : ((هَذَا أَحْسَنُ مِنْ هَذَا)) ، فَمَرَّ آخَرُ قَدْ خَضَبَ بِالصُّفْرِ ، فَقَالَ : ((هَذَا أَحْسَنُ مِنْ
هَذَا كُلِّهِ)) (٥٧٩).

واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خَوای وبایبشی پازی بیّت _ فەرموویەتی : پیاویک
به لای پیغه مبهری خوادا ﷺ تێپه پووو سهری به خەنە پەنگ کردبوو ، فەرمووی : ((ئەمە
چەند چاکە ،)) ، یه کیکی تر تێپه پووو سهری به خەنەو (الکتم) پەنگ کردبوو ، فەرمووی :
((ئەمە له ئەمە چاکتره)) ، یه کیکی تر تێپه پووو سهری به زەرد سهری پەنگ کردبوو ،
ئەو بوو فەرمووی ((ئەمە له هەمووی چاکتره)) .

(الغافقي) ده لیت : (الکتم) پوووه کیکه له ده شته کاندای ده پوویت ، گه لاکانی نزیک به
گه لای زهیتونه ، له بالا زیاتر بهرز ده بیته وه ، به ریکی ههیه له بهری بیهر (الفلل) ده چیت
، ناوکی له نیودایه ، نه گهر بکو تریت پەش ده بیته وه ، نه گهر گوشراوی گه لاکه ی ده ره پیتیریت
و ، به نه ندازه ی (أوقية) یه کی (٥٨٠) لی بخوریتته وه ، به هیز ده پشینیتته وه ، بۆ گه زستنی
سه گیش به سوود ده بی . ب نه پته کهشی نه گهر له گه ل ناودا بکو لیتیریت ده بی به مه ره که ب و
بۆ نووسین به کار دیت .

٥٧٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٤٢١١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٩٠٢) .

٥٨٠ _ أوقية : كيتشى (١١٩) غرام زيوه ، بپوانه : فتاوى الشبكة الإسلامية بإشراف د . عبدالله الفقيه ، ٢٦٦٧٥

تحديد الأوزان والمكاييل ، وه رگيتي .

(الكندي) ده لَیْت : تَووی (الْكَتَم) نه گه ربؤ پَه شتنی چاوه به کار بهیتریت ، نأوی دروستبو له چاودا شیی ده کاته وه و ده کاته و ده چاکی ده کاته وه .

هه ندی خه لك واتیکه شتون (الْكَتَم) وه سمه یه ، که به گه لای نیل ناوده بریت ، نه مه بۆچونیکه هه له یه ، چونکه وه سمه پوه کیکی دیکه یه و (الْكَتَم) نی یه . دانهری (الصحاح) ده لَیْت : (الْكَتَم) بالتحريك : پوه کیکیه تیکه ل به وه سمه ده کریت و بۆ پَه نگر دنی پرچ به کار دیت . گوتراوه : وه سمه پوه کیکیه گه لایه کی دریزی هه یه و پَه تگی مه یله و شینه و له گه لای دره ختی بیی (شجر الخلاف) گه وره تره ، له گه لای لوبیا ده چیت و ، له و گه وره تره ، له وه لاته کانی حجازو یه مه نه وه ده هیتریت .

فإن قيل : قد ثبت في الصحيح عن أنس _ رضي الله عنه _ أنه قال : لم يختضب النبي ﷺ (٥٨١) . واته : نه گه رگوترا : به (صحيح ی له (أنس) وه _ خوای لی پازی بیت _ ده گترنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی پَه تگ نه ده کرد .

ده گوتریت : پیشه وا (أحمد ی کوپی (حنبل) وه لامی نه مه ی داوه ته وه فهرموویه تی : کهسانی دیکه ی جگه له (أنس) شایه تیان داوه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی پَه تگ ده کرد . وه نه و که سه ی بینویه تی له پله ی نه و که سه دان ی یه که وا نه بینویه ، به لکو پله که ی به رزتره ، پیشه وا (أحمد ی کوپی (حنبل) جیگیری ده کات که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی پَه تگ ده کرد ، کومه لیکه تری فهرمووده ناسانیشی له گه لدا یه ، به لام نیمامی (مالك) نکۆلی لی کردوه .

فإن قيل : قد ثبت في صحيح مسلم النهي عن الخضاب بالسواد في شأن أبي قحافة لما أُتيَ به رأسه ولحيته كاللغامة بياضاً . فقال : ((غَيِّرُوا هَذَا الشَّيْبَ وَجَنَّبُوا السَّوَادَ)) (٥٨٢) .
وَالْكَتَمُ يَسْوَدُ الشَّعْرَ

٥٨١ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢١٦ ، ٢٦٦) ، ومسلم (٧ / ٨٥) ، والنسائي (٨ / ١٤١) كلهم من طريق

الثنائي بن سعيد ، عن قتادة ، عن أنس فذكره .

واته : نه‌گەر گوترا : له (صحیح) ی ئیمامی (مسلم) دا قه‌ده‌غه‌کردنی په‌نگ کردن به‌په‌ش جینگیربووه سه‌باره‌ت به (أبي قحافة) کاتی هینرایه خزمه‌تی پیغه‌مبهری خوا ﷺ و سه‌ری و پیشی وه‌کو دره‌ختی (الثغامة) سپی بوو . نه‌وه‌بوو پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((نه‌م سپیتیه بگۆڤن به په‌نگیکي ترو ، به‌دوریشی بگرن له په‌نگی په‌ش)) . (الکتم) یش په‌رچ په‌ش ده‌کات .

وه‌لامی نه‌مه به‌دوو ږوو ده‌دریته‌وه :

یه‌که‌میان : قه‌ده‌غه‌کردنه‌که بۆ په‌شکردنی په‌تیه ، به‌لام نه‌گەر خه‌نه‌که شتیکی تری تیکه‌ل کرا ، وه‌کو (الکتم) و به‌و هاوشیوانه ، نه‌وا هیچی تیدا نی یه ، چونکه خه‌نه‌و (الکتم) په‌نگیک به‌په‌رچ ده‌به‌خشن له نیوان سوړو په‌شدایه به‌پیچه‌وانه‌ی وه‌سمه ، که په‌نگیکي په‌شی خه‌لووژی به‌په‌رچ ده‌به‌خشی ، نه‌مه پاسترینی ه‌ردوو وه‌لامه‌که‌یه .

وه‌لامی دووه‌م : نه‌و په‌نگ کردن به‌په‌شه‌ی قه‌ده‌غه‌کراوه په‌نگ کردنی گزی و فیله ، وه‌کو نه‌وه‌ی کچ و که‌نیزه‌ک و ، ژنی به‌ته‌مه‌ن ، می‌ردو گه‌وره‌که‌ی ه‌لده‌خه‌له‌تیني ، سه‌ر په‌نگ کردنی پیاوی به‌ته‌مه‌ن بۆ نه‌وه‌ی ژنی پی ه‌لخه‌له‌تیني ، ه‌موو نه‌مانه گزی و فیله و ه‌لخه‌له‌تانده ، به‌لام نه‌گەر مه‌به‌ست به‌په‌رچ په‌نگ کردنه‌که گزی و فیله و ه‌لخه‌له‌تانندن نه‌بوو ، نه‌وا به (صحیح) ی له پی‌شه‌وایانمان (الحسن) و (الحسين) ه‌وه _ خویان لی پازی بیت _ ده‌گپه‌نه‌وه که‌وا په‌رچیان به‌په‌ش په‌نگ کردووه ، نه‌م گوفتاره پی‌شه‌وا (ابن جریر) له کتیبی (تهذیب الآثار) دا باسی کردووه ، ه‌روه‌ها له (عثمان) ی کوپی (عفان) و ، (عبدالله) ی کوپی (جعفر) و ، (سعد) ی کوپی (أبي وقاص) و ، (عُبَیة) ی کوپی (عامر) و ، (المغیره) ی کوپی (شعبة) و ، (جریر) ی کوپی (عبدالله) و ، (عمرو) ی کوپی (عاص) ه‌وه باسی کردووه .

هروه‌ها له كۆمه‌لێك له (التابعين) هوه باسی ده‌كات وه‌كو ، (عمرو بن كوفي) عثمان
(علي) كوفي (عبدالله بن كوفي) عباس بن كوفي ، (أبو سلمة بن كوفي) (عبد الرحمن بن كوفي) ،
(عبد الرحمن بن كوفي) (الأسود بن كوفي) (موسى بن كوفي) (طلحة بن كوفي) (الزهري بن كوفي) (أيوب بن كوفي)
(إسماعيل بن كوفي) (معدي كرب) هوه .

هروه‌ها پێشه‌وا (ابن الجوزي) له (محارب بن كوفي) (دثار بن كوفي) (يزيد بن كوفي) (ابن جريج
(أبي يوسف بن كوفي) (أبي إسحاق بن كوفي) (ابن أبي ليلى بن كوفي) (زياد بن كوفي) (علاقة بن كوفي) ،
(غيلان بن كوفي) (جامع بن كوفي) (نافع بن كوفي) (ابن جبير بن كوفي) (عمرو بن كوفي) (علي
المقدمي بن كوفي) (القاسم بن كوفي) (سلام) هوه باسی ده‌كات .

كُرْمٌ ، دره‌ختی تری ، كه له زمانى عه‌ره‌بیدا به (الحَبْلَةُ) ش ناوده‌بریت واته : میو ،
(مكروه) یشه به (الكُرْم) ناوبریت ، له‌به‌ر ئه‌وه‌رمووده‌یه‌ى ئیمامى (مسلم) له (صحیح
(كه‌یدا ده‌یگێڕیت هوه كه‌وا پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموویه‌تى : ((لا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ لِلْعَنْبِ الْكُرْمُ
(الكُرْمُ : الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ)) * (وفي رواية : ((إِنَّمَا الْكُرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ)) ، (وفي أخرى : ((لا
تَقُولُوا : الْكُرْمُ ، وَقُولُوا : الْعَنْبُ وَالْحَبْلَةُ)) (٥٨٣)

واته : ((با هیچ كه‌س به تری نه‌ئێ (الكُرْم) ، (الكُرْم) پیاوی موسلمانه)) . له (ريوایه
(تێكى تردا : ((له پاستیدا (الكُرْم) دلى باوه‌پداره)) ، له (ريوایه) تێكى تردا : ((مه‌لێن :
(الكُرْم) ، بلێن : تری و میو)) .

دوو ماناش له‌مه‌دا به‌دیده‌كریت :

یه‌كه‌میان : عه‌ره‌ب دره‌ختی تری به (الكُرْم) ناوده‌برد واته : پێژدار ، به‌هۆى نۆزى
سوودو كه‌لك و خیریه‌وه ، به‌لام پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نا‌قایل بوو به‌ناویك ناوبریت نه‌فسه‌كان

بجولینیت بۆ خۆشویستنی و خۆشویستنی ئەو شەرابە سەرخۆشکارە ی لێی دروست دەکړیت ، که دایکی هەموو پیسیەکانە ، بۆیە نا قایل بوو بـه پـه تی به چاکترین ناو “ که له هەموو ناویکی تر کۆکاری خهیره “ ناوبریت .

دوهم : ئەمە دەکهوێتە چوارچێوهی فەرمايشتی پێغه مبهری خواوه ﷺ : ((لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ))^(٨٤) واتە : ((به هێزی پاست ئەو پیاوه نی یه که سەردەکهوێ و پیاوان دەدا به زهويدا)) . هەروەها دەچیتە چوارچێوهی فەرمايشتی پێغه مبهری خواوه ﷺ : ((لَيْسَ الْمُسْكِينُ بِالطَّوَّافِ))^(٨٥) ((ئەو که سه ی به سەرتاندا دهگهړیت دهستکورتی پاست نی یه)) . واتە : ئێوه درهختی تری به (الْكَرْمُ) ناوده بن له بهر سووده زۆره کانی ، به لām دلی برودار یاخود پیاوی موسلمان له درهختی تری بهم ناوه شایسته تره ، چونکه برودار هه ره مووی خێرو که لکه ، هەموو ئەمانه دهچیتە چوارچێوهی ناگادارکردنه وه و ناساندن به و خێرو ، به خشین و ، باوه پو ، نورو ، پێنمووی و ، له خوا ترسان و ، سیفاتانه ی له دلی باوه رداردایه و ، به هۆیه شایسته دهبی بهم ناوه ، زیاتر له شایسته بوونی میو بهم ناوه .

پاشان . هێزی میو ساردی ووشکه ، گه لāو خۆ هه لāسه کانی ساردکاره له کۆتای پله یه کدا ، نه گه ر بکو تریت و پێچه ریکی (ضماد) یکی لی دروست بکړیت سەر نیشه و ، ئاوسانه گه رمه کان و ، هه لāاوسانی گه ده ئارام ده کاته وه ، گوشراوی لقه کانی نه گه ر بخوړیته وه پشانه وه ئارام ده کاته وه ، سک ده گړیته وه ، هه روها ناوه پۆکه ته په که ی و ، گوشراوی گه لāکانی ، بۆ برینی پێخۆله به سووده و ، خوین و کێماو ده رده دات و ، ئازاری گه ده ناهیلایت . ئەو ناوه فرمیسکیه ی که به سەر لقه کانی وه هه لگیراوه و ، وه کو که تیره یه نه گه ر بخوړیته وه به رد ده کاته ده ره وه ، نه گه ر نه خۆشیه کانی ووشک هه لāتووی و قلیشانی پێست و نه مانی موو

^{٨٤} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٤٣١) ، ومسلم (٢٦٠٩) .

^{٨٥} _ صحيح : أخرجه مالك في موطئه (٥٧٥) ، والبخاري (٢ / ١٥٤) ، ومسلم (٣ / ٩٥) ، والنسائي (٥ /

٨٥) كلهم من طريق أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

به سه‌ریه‌وهو ، گه‌پی و نه‌خۆشیه‌کانی تری تێهه‌ئسوێنرێت چاکیان ده‌کاته‌وه ، به‌لام پێش به‌کارهێنان پێویسته ئه‌ندامه‌که به‌ ئاو و (النطرون) بشۆردرێت ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل زه‌یتی زه‌یتوندا شوینه تووکنه‌کانی جه‌سته‌ی پێی بسپرێت ده‌یتاشیت و لایده‌بات ، خۆله‌میشی لقه‌کانی نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل سرکه‌و پۆنی گۆل و (دهن الورد) سپه‌نددا (سذاب) پێچه‌ریکی (ضماد) لێ دروست بکریته‌وا بۆ ئه‌و ئاوسانانه‌ی تووشی سپل ده‌بی به‌سووده ، هێزی پۆنی گۆلی میو (دهن زهرة الکرم) قه‌زکاره‌و له‌ هێزی پۆنی گۆل (دهن الورد) ده‌چیت ، سوودو که‌لکه‌کانی ئه‌مه‌نده زۆرن نزیک به‌ سووده‌کانی داره‌خورمایه .

گرفس ، که‌ره‌وز : له‌ فهرمووده‌یه‌کدا که (صحیح) نی یه ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی : ((مَنْ أَكَلَهُ ثُمَّ نَامَ عَلَيْهِ ، نَامَ وَنَكَهَتْهُ طَبِيبَةٌ ، وَيَنَامُ أَمْنًا مِنْ وَجَعِ الْأَضْرَاسِ وَالْأَسْنَانِ)) واته : ((نه‌گه‌ر هه‌رکه‌س خواردی و پاشان نووست ، ده‌نوێت و بۆنی خۆشه‌و ، ده‌نوێت و بێهوه‌ی ده‌بی له‌ ئازاری ددانه خڕپکان و ددان)) . ئه‌م فهرمووده پوچه‌و به‌ده‌می پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هه‌لبه‌ستراوه ،

به‌لام جهۆره (البُسْتَانِي) که‌ی زۆر بۆن خۆش ده‌کات ، نه‌گه‌ر بنه‌په‌تی به‌مله‌وه هه‌لواسرێت بۆ ئازاری ددان به‌سووده .

که‌ره‌وز گه‌رمی ووشکه ، گووتراره : ته‌پوشیداره‌و کونیه داخراوه‌کانی (سُداد) جگه‌رو سپل ده‌کاته‌وه مێزهمنه‌ره ، خوینی بێنویژی هینه‌ره ، به‌رد وورد ده‌کات و ، تۆوه‌که‌شی له‌و باره‌وه به‌هێزتره ، ئاره‌زووی جوتبۆن ده‌وروژینیت ، بۆ نه‌هیشتنی هه‌موو بۆنیکی ناخۆش به‌سووده . (الرازي) ده‌لێت : پێویسته نه‌خوړیت نه‌گه‌ر ترسی پێوه‌دانی دووپشک له ئارادابوو .

کُرَاثُ ، که‌وه‌ر : فهرمووده‌یه‌کی له‌ باره‌وه هاتووه (صحیح) نی یه‌و به‌ده‌می پێغه‌مبه‌ری خواوه هه‌لبه‌ستراوه پوچه : ((مَنْ أَكَلَ الْكُرَاثَ ثُمَّ نَامَ عَلَيْهِ نَامَ أَمْنًا مِنْ رِيحِ الْبَوَاسِيرِ وَاعْتَرَلَهُ

الْمَلِكُ لِنَتْنِ نَكْهَتِهِ حَتَّى يُصْبِحَ)) واتە : ((هەرکەس کە وەر بخوات و پاشان بنوی بیوهی دهبی له بای مایه سیری و پهریه کهش لی دور ده که ویتته وه تا پوژ ده کاته وه)) .

که وەر دوو جوړه :

(النَّبَطِيُّ) : ئەو جوړه یه که له سوفره داده نریت .

(الشامي) : ئەو یه که سه ری هیه ، گه رمه و ووشکه و سه رده ئیشینیت ، ئە گه ر بکولیندریت و بخوریت ، یاخود ئاوه که ی بخوریتته وه ، بۆ مایه سیری سارد به سووده ، ئە گه ر تۆوه که ی بهاردریت و ، له گه ل (القطران)^{٥٨٦} بشیلدریت و ، بۆن و هه لمه که ی بدری له و ددانانه ی کرمی تیدایه بلای و ده کاته وه و ده ریدده هینیت و ، ئازاره کاته که ی داده مرکینیتته وه ، ئە گه ر دوکه لی تۆوه که ی له کۆم بدری مایه سیری که ی سووک ده بیتته وه ، هه موو ئە مانه له که وری (النَّبَطِيُّ) دایه .

له گه ل ئە مه شدا ددان و پۆک خراپ ده کات و ، سه ر ده ئیشینیت و ، خه ونگه لیکی ناخۆش بۆ مرقوف دروست ده کات و ، چاو تاریک ده کات و ، بۆنی دهم ناخۆش ده کات ، به لām میزو بیتنویژی زیاد ده کات ، ئاره زووی جوتبون زیاد ده کات ، به لām دره تگ هه رسه .

بیتى لام (ل) :

لَحْمٌ ، گوشت : خواى تعالى ده فره میت : ﴿ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ [الطور : ٢٢] واتە : ﴿ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ ﴾ وه به رده وام هه موو جوړه میوه و گوشتیکیان پی ده دهن ﴿ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ له وه ی ئاره زووی ده که ن . هه روه ها خواى تعالى ده فره میت : ﴿

^{٥٨٦} _ القطران : گوشرای دوو دره ختی (الأرز) و (الأهل) ه ، یاخود ماده یه کی په ش و لینج و شله مه نیه له دره خت و خه لوزوشتی و ده رده هینرا ، به وانه : لسان العرب ، وه رگپر .

وَلَحْمٍ طَيْرٍ مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ [الواقعة : ٢١] واته : وه گوشتی مهر بالندهیهك كه حهزی لی بکهز^(٥٨٧).

وفي سنن ابن ماجة من حديث أبي الدرداء ، عن رسول الله ﷺ : ((سَيِّدُ طَعَامِ أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْجَنَّةِ اللَّحْمُ))^(٥٨٨).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((سرگه وردهی خوراکي خه لکی دونیاو خه لکی به ههشت گوشته)) .

ومن حديث بُرَيْدَةَ يرفعه : ((خَيْرُ الْإِدَامِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّحْمُ))^(٥٨٩).

واته : (بُرَيْدَة) _ خوای لی پازی بیّت _ له فرمودهیه کدا که به رزی ده کاته وه بو پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((خیردارترین پیخوری دونیاو پوژی دوی گوشته)) .

وفي الصحيح عنه ﷺ ((فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ))^(٥٩٠) .
((به پاستی پیزی (عائشة) به سهر ژنانی دیکه دا ، وه کو پیزی شله به گوشته به سهر خواردنه کانی تر دا)) .

(الثريد) واته : نان و گوشته . شاعیر ده لیّت :

ذَا مَا الْخُبْزُ تَأْدُمُهُ بِالْحَمِ فَذَٰكَ أَمَانَةُ اللَّهِ الثَّرِيدُ
واته :

نه گهر نان پیخوره که ی بکه ی به گوشت باشه و نه مانه تی خواش شله به گوشته

^{٥٨٧} _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسریری قورئان .

^{٥٨٨} _ إسناده ضعيف جداً : أخرجه ابن ماجة (٣٢٠٥) ، وانظر الضعيفة (٣٧٢٤) .

^{٥٨٩} _ ضعيف جداً : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٢٨٧٩) وقال : ضعيف جداً ، وعزاه السيوطي إلى البيهقي في

الشعب عن أنس ، وانظر الضعيفة (٢٥٧٤) .

^{٥٩٠} _ سبق تخريجه .

پیشه‌وا (الزُّهري) ده‌فهرمیت : خواردنی گوشت هه‌فتا هه‌یز زیاد ده‌کات ، (محمد ی) کوپی (واسع) ده‌لایت : گوشت هه‌یزی چاو زیاد ده‌کات ، له (علي) کوپی (أبي طالب) هوه _ خوی لی رازی بیت _ ده‌گه‌یزنه‌وه فهرموویه‌تی : گوشت بخۆن ، به‌پاستی په‌نگ ساف ده‌کات و ، سک خالی ده‌کاته‌وه‌و ، په‌وشت جوان ده‌کاته‌وه ، (نافع) ده‌فهرمیت : نه‌گه‌ر مانگی په‌مه‌زان بهاتایه (ابن عمر) گوشتی له ده‌ست نه‌ده‌چوو ، نه‌گه‌ر سه‌فه‌ریشی بگردایه دیسان گوشتی له ده‌ست نه‌ده‌چوو . له (علي) هوه ده‌گه‌یزنه‌وه فهرموویه‌تی : هه‌رکه‌س چل پۆژ گوشت نه‌خوات په‌وشتی خراپ ده‌بیت .

به‌لام فهرمووده‌که‌ی خاتوو (عائشة) _ خوی لی پازی بیت _ ، که ئیمامی (أبوداود) به (مرفوع) ی ده‌گه‌یزپه‌ته‌وه : ((لَا تَقْطَعُوا اللَّحْمَ بِالسَّكِّينِ ، فَإِنَّهُ مِنْ صَنِيعِ الْأَعَاجِمِ ، وَأَنْهَشُوهُ ، فَإِنَّهُ أَهْنَأُ وَأَمْرَأُ)) (٩١) واته : ((گوشت به‌چه‌قوله‌ت مه‌که‌ن ، چونکه‌له کرده‌وه‌ی عه‌جه‌مه‌کانه ، به‌لکو‌قه‌پی پیدابکه‌ن ، چونکه‌خۆشترو به‌تامتره)) . ئیمامی (أحمد) به‌دوو فهرمووده‌ی (صحیح) له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ که تیایدا هاتوو که‌وا گوشتی به‌چه‌قوله‌ت کردوو به‌رپه‌رچی فهرمووده‌که‌ی سه‌روه ده‌داته‌وه ، که پیشتی باسمان کردوو .

گوشتیش چه‌ندین په‌گه‌زو جوړه ده‌گه‌یزیت به‌جیاوازی بنچینه‌و سروشتی گوشته‌که ، ئیمه‌ش حوکمی هه‌ر په‌گه‌زو جوړیک له گه‌ل سروشت و سوودو زیانه‌کانیدا پوون ده‌که‌ینه‌وه .

لحم الضأن ، گوشتی خوریدار (مه‌پو به‌ران) : گه‌رمه له دووه‌مدا ، ته‌پوشیداره له یه‌که‌مدا ، چاکترینی نه‌وه‌یه سالتیکی ته‌واو کردبی ، خوینیکی ستایش‌کراوی به‌هه‌یز دروست ده‌کات بۆ نه‌وه‌که‌سانه‌ی به‌باشی هه‌رسی ده‌که‌ن ، بۆ که‌سانی خاوه‌ن میزاجی ساردی مامناوه‌ند چاکه ، هه‌روه‌ها بۆ وه‌رزشکارانی ته‌واو له جیگه‌و وه‌رزه سارده‌کاندا به‌سووده ،

بۆ كه سانی خاوهن (المرّة السوداء) به سووده ، بپرو هزرو توانای له بهر كردن به هیز دهكات ، گوشتی مه پى زۆر پپرو لاوازو خراپه ، ههروه ها گوشتی مئینه ش (النّعاج) ، به لّام چاكترینى : گوشتی نێرى په شه ، چونكه سووكترو به له زه ترو به سووتره ، (الخصي) گوونه كانیشی به سوودترو چاكتره ، ئازده لى سوورى قه له و سووكترو و خۆراكیكى چاكیشه ، بزنى دوو ساله خۆراكیكى كه م سوود ده به خشیت و ، سه رگه دهش ده كه ویت .

چاكترین گوشتیش نه و گوشته یه كه به ئیسكه وهیه ، لای راست له لای چه پ سووكترو چاكتره ، به شى پيشه وه له به شى دواوه چاكتره ، خۆشتین گوشتی مه پ به لای پيغه مبه رى خواوه ﷺ به شى پيشه وه ی بوو ، به شى پيشه وه ی مه پ جگه له سه ر له به شى دواوه سووكترو چاكتره ، (الفرزدق) پاره ی دایه پیاویك گوشتی بۆ بکړیت و پى گووت : به شى پيشه وه بکړه و ، دوركه وه ره وه له سه رو سك ، چونكه نه خۆشيان تى دایه .

گوشتی مل چاك و به له زه ته ، سووك و خیرا هه رسه ، گوشتی ده ست سووكترين و به له زه ترين و نه رم و نیا نترین گوشته و له هه مووشى له زیانه وه دورتره ، له هه مووشى خیرا هه رسته .

وفي الصحيحين : أنه كان يُعجب رسول الله ﷺ (^{٩٢}) .

واته : له (الصحيحين) دا هاتوووه : پيغه مبه رى خوا ﷺ هزى لیبوو .

گوشتی پشت خۆراكیكى زۆرى تى دایه ، خوینىكى ستایشكراو دروست دهكات ، وفي سنن ابن ماجه مرفوعاً : ((أَطِيبُ اللَّحْمِ لَحْمُ الظَّهْرِ)) (^{٩٣}) .

واته : پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رموويه تى : ((خۆشتین گوشت گوشتی پشته)) .

^{٩٢} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٦٣ ، ١٧٢) ، (٦ / ١٠٥) ، ومسلم (١ / ١٢٧ ، ١٢٩) كلاهما عن

أبي هريرة فذكره في حديث طويل .

^{٩٣} _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٣٠٨) ، وضعفه الألباني في ضعيف ابن ماجه (٧١٦) .

لحم المَعَز «گۆشتی بزن : گهرمیی که مه ، ووشکه ، نه و تیکه لاوهی لیوه دروست دهبی باش نی یه وهرسکردنیشی چاک نی یه ، خۆراکیکی ستایشکراو نی یه ، گۆشتی سابیرین خراپه به پرهایی ، زۆر ووشکه ، به دههرسه ، خهاتهی (السوداوی) دروست دهکات .

(الجاحظ) ده لیت : پزیشکیکی به پیز پیزی گووتم : نهی (أبا عثمان) دورکه وهره وه له گۆشتی بزن ، چونکه خه م و خه فته دروست دهکات ، (السوداء) ده جولینیت ، له بیرچوونه وه دروست دهکات ، خوین خراپ دهکات ، سویند به خوا منداڵ شیت دهکات .

هه ندی له پزیشکان گووتویانه : له راستیدا نه وهی زهم ده کریت گۆشتی بزنی پیره ، به تاییه ت بۆ به سالآچووان ، هه یج خراپه کی تیدا نی یه بۆ نه وانه ی پیزی پاهاتوون ، (جالینوس) بزنی یه ک ساله ی به خۆراکه مامناوه نده پیکه ره کانی کیمۆسی ستایشکراو داناوه ، میننه شی له نیرینه باشته .

وقد روى النسائي في سننه : عن النبي ﷺ : ((أَحْسِنُوا إِلَى الْمَاعِزِ وَأَمِيطُوا عَنْهَا الْأَذَى ، فَإِنَّهَا مِنْ دَوَابِ الْجَنَّةِ)) وفي ثبوت هذا الحديث نظرٌ ، واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی : ((چاکه کارین له گه ل بزنداو ، پیسی لی دوربخه نه وه ، چونکه له گیاندارانی به هه شته)) . پیشه وا _ ابن القيم _ ده فه رمیت : به لām جیگیربوونی نه م فه رمووده جیگه ی تیروانینه .

پزیشکان حومی زیانبه خشینیان داوه به سه ر گۆشتی بزندا به جوژنی نه ک به گشتی ، نه مه ش به گویره ی که ده ی لاوازو ، میزاجی لاوازه که پیی پانه هاتوون و ، به خۆراکی مام ناوه ندی چاکي نهرم و نیان پاهاتوون ، نه وانه ش خه لکانی خۆشگوزه رانن له خه لکی شاران ، که که میکی خه لکن .

لحم الجَدَى «گۆشتی کاریله : نزیککی مامناوه نده ، به تاییه ت تاوه کو شیره خۆره بیت ، به وهرجه ی به م نزیکانه له دایک نه بویت ، خیرا هه رس ده بی به هوی هیزی نه و شیره وه که

تیایدایه ، خو نه رم و نیان ده کاته وه ، گونجاوی زۆریه ی خه لکه له زۆریه ی بارو حاله کاندایه ، له گوشتی ووشتر نه رم و نیانتره ، خوینیکی مام ناوه ند دروست ده کات .

لحم البقر گوشتی مانگا : ساردی ووشکه ، دره تگ هه رسه ، به هیواشی له گه ده لیژ ده بیته وه ، خوینیکی (سوداوی) دروست ده کات ، باش نی یه ته نها بۆ نه و که سانه نه بی که ماندوو بوون و هیلایه کی زۆر ده کیشن ، زۆر خواردنی نه خو شیه (سوداوی) کانی ، وه کو به له کی و گه پێ و ، ووشک هه لاتووی و قلیشانی پیست و نه مانی تووک به سه رییه وه و گولی و ، ئاوسانی ده ست و پێ و ، سه ره تان و ، دودلیی و ، تایی چواره پۆو ، زۆرێک له ئاوسانه کان دروست ده کات ، نه مه بۆ نه و که سانه ی پێی پانه هاتوون ، یا زیانی گوشته که یان به بیبه رو سیرو دارچین و زه نه فیل و به و هاوشیوانه لانه بردووه ، به لام گوشتی گا ساردی که مته وه ، گوشتی مانگاش ووشکی که مته .

گوشتی گوێره که به تایبه ت قه له و چاکترین و ناوه ندیترین و خو شترین و به له زه ترین و ستایشکراوترین گوشته ، گوشتیکی که رمی ته پو شیداره ، نه گه ر به باشی هه رس بیست خو راکیکی به هیژ ده به خشیست .

لحم الفرس گوشتی نه سپ : ثبت فی الصحیح عن أسماء _ رضي الله عنها _ ، قالت : نَحَرْنَا فَرَسًا فَأُكْلِنَاهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (٩٤).

واته : له (أسماء) وه _ خوای لی پازی بیست _ فه رموویه تی : له زه مه نی پیغه مبه ری خوادا ﷺ نه سپیکمان سه بری و خو اردمان .

^{٩٤} _ صحیح : أخرجه الحميدي (٣٢٢) ، وأحمد (٦ / ٣٤٥ ، ٣٤٦ ، ٣٥٣) ، وعبد بن حميد (١٥٧٣) ، والدارمي (١٩٩٨) ، والبخاري (٧ / ١٢١ ، ١٢٣) ، ومسلم (٦ / ٦٦) ، وابن ماجه (٣١٩٠) ، والنسائي (٧ / ٢٢٧ ، ٢٣١) كلهم من رواية فاطمة بنت المنذر عن أسماء بنت أبي بكر فذكرته .

و ثبت عنه ﷺ أَذْنٌ فِي لَحْمِ الْخَيْلِ ، وَنَهَى عَنْ لَحْمِ الْحُمْرِ . أَخْرَجَاهُ فِي الصَّحِيحِينَ^(٩٥).

واته : به (صحیح)ی له پیغه مبهری خواوه ﷺ هاتووه : کهوا پئی داوه به گۆشتی نه سپ بخوریت و ، خواردنی گۆشتی گویدریژی قه دهغه کردووه .

به لَام ئه وه ره رموده یه (المقدام)ی کوپی (معدي کرب) _ خَوای لى پازى بَيْت _ ده یگیزیته وه که گوايه پیغه مبهری خوا ﷺ قه دهغه ی خواردنی گۆشتی نه سپی کردووه (صحیح) نیه . پیشه وا (أبو داود) و که سانی ره رموده ناسی دیکه ش نه مه یان ره رمووه .

کاتی خَوای تعالی له قورئاندا نه سپ له گه ل قاترو گویدریژدا جووت ده کات و به یه که وه باسیان ده کات ، به لگه نی یه له سه ره ئه وه ی حوکمی گۆشتی نه سپ وه کو حوکمی گۆشتی نه وه دوانه بَيْت به هه ره پوهه یه ک بَيْت ، هه ره ها به لگه نیه کهوا حوکمی له به شی ده سته که وته کانی جه نگدا حوکمی نه سپ بَيْت ، خَوای تعالی له کاتی باس کردندا جار به جار هاوشیوه کان جووت ده کات و ، جار به جار جیاوازه کان و ، جار به جاریش دژ به یه که کان .

خَوای تعالی که له قورئاندا ده ره رمیت ﴿لِتَرْكُوبَهَا﴾ [النحل : ٨] واته : بۆ ئه وه ی سواریان بن^(٩٦) ، قه دهغه ی خواردنی گۆشته که ی نه کردووه ، هه ره ها قه دهغه ی نه کردووه جگه له سواربوون سوودی دیکه ی لى وه رگیریت ، به لگو ته نها باسی به پیزترین سووده کانی ده کات ، که سواربوونه ، هه ردوو ره رموده که ش سه باره ت به حه لآلبونی گۆشتی نه سپ (صحیح) ن و به ره له ستکاریان نی یه . پاشان . گۆشتی نه سپ گه رمی ووشگه ، چرو (سودایى) زیانبه خشه و بۆ جه سته نه رم و نیا نه کان چاک نی یه .

^{٩٥} _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٦١ ، ٣٨٥) ، والدارمي (١٩٩٩) ، والبخاري (٥ / ١٧٣) ، (٧ / ١٢٣) ، (٦ / ٦٥) ، وأبو داود (٣٧٨٨) ، والنسائي (٧ / ٢٠١) کلهم من طريق حماد بن زيد عن عمرو بن دينار عن محمد بن علي عن جابر فذكره .

^{٩٦} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

لحم الجمل ، گوشتی ووشتر : جیاوێه که له نێوان پێیاوه پره کانی سوونه و شیعهدا ، ههروهها په کێکه له جیاوێه کانی نێوان جوله که و موسلمانان . جوله که و شیعهدا زه می ده که ن و نایخۆن ، به لām له ئاینی ئیسلامدا هه لālībunی زانراوه ، چهندهها جار پێغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی به پێژ له مال و له سه فه ریشدا خواردویانه .

گوشتی به چه که ووشتر به له زهترین و خوشترین گوشته ، خۆراکیکی به هیز به چه سه ته ده به خشیت ، بۆ نه و که سانه ی پێی پاهاتوون له جیگه ی گوشتی خوریداره کانی وه کو مه پو به رانه و هه ی زیانیکیان پێ ناگه یه نیت و ، هه ی نه خوشیه کیان بۆ دروست ناکات ، له پاستیدا هه ندی له پزیشکان زه میان کردوه به تایبهت بۆ خه لکانی خوشگوزهران وه کو خه لکی شاران نه وانه ی پێی پانه هاتوون ، چونکه گه رمی و ووشکیتی تیدایه ، (السوءاء) دروست ده کات ، ده ره نگ هه رسه ، هه یزکی ناستایشکراوی تیدایه ، بۆیه پێغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی داوه به ده ستنویژگرتن نه گه ر خورا ، نه وه له دوو فه رمووده ی (صحیح) دایه که به ره له ستکاریان نی یه ، وه نابیته فه رمایشته کانی پێغه مبهری خوا ﷺ له م باره وه ته نها به ده ست شتن لێک بدریته وه ، چونکه پێچه وانه ی ده ستنویژی زانراوه که باسی ده ستنویژ ده کات ، چونکه جیاوێ کردوه له نێوان گوشتی ووشتر و گوشتی مه پدا ، بۆ گوشتی مه پ مرقفی سه ره پشک کردوه له نێوان ده ستنویژگرتن و نه گرتنیدا ، به لām بۆ گوشتی ووشتر ده ستنویژگرتنی پێویست کردوه . بۆیه نه گه ر لێره دا ده ستنویژگرتن ته نها به ده ستشتن لێک بدریته وه ، ده بی فه رمایشته که ی دیکه ی پێغه مبهری خوا ﷺ ((مَن مَسَّ فَرْجَهُ فَلْيَتَوَضَّ))^(٩٧) به م شێوه لێک بدریته وه واته : ((هه ر که س ده ستی به ر نه ندای زووزی که وت با ده ست بشوات)) ، به لām مه به ستی پێغه مبهری خوا ﷺ لێره دا ده ست شتن نی یه به لگو ده ستنویژگرتنه بۆیه لێکدانه وه ی فه رمووده یه ئاوه هایه : ((هه ر که س ده ستی به ر نه ندای زووزی که وت با ده ستنویژگرت)) .

^{٩٧} — إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٠٦) ، وصححه الألباني في الإرواء (١١٧) .

ههروه ها : که سی بخۆری گۆشتی ووشتر پێده چی به دهستی خۆی گۆشته که نه خوات
به لکو پێده چی بکری به ده میوه ، که وابوو لیڤه دا نه گه مه به ست به ده ستنویژگرتنه که نه نها
شتنی دهسته کان بوايه ، نه واشته که ده بویه گالته کردن و ، نه و جا گوشتاری دانهری
شهرعیش به شیوه یه که لیڤه ده درایه وه که مه به ستی پاست و زانراو نی یه و “ به پپی نه ریڤتی
باویش نی یه .

ههروه ها نابی هیچ به ره له ستاکاریکی بۆ دروست بکریت به تایبهت به و فرموده یه ی که
هاوه لان فرمودیانه : ((کۆتا هه ردوو کاره که له پیغه مبه ری خواوه ﷺ نه وه بوو که واز له
ده ستنویژگرتن به یئیریت سه بارهت به خواردنی نه و شتانه ی که ناگریان به رکه وتوو)) ، له
به ر چه ند هۆکاریک :

یه که میان : نه مه فرموده گشتی یه و ، فرمانکردن به ده ستنویژگرتن له نه نجامی
خواردنی گۆشتی ووشتره وه تایبهت .

دووهم : لایه نه کان جیاوازه ، چونکه فرمانکردن به ده ستنویژگرتن له به ر نه و لایه نه یه که
گۆشتی ووشتره ، با کال و نه کولاو بی ، یاخود کولاو بی ، یاخود ووشکرابیته وه و ، لیڤه دا
ناگر هیچ په یوه ندی که به ده ستنویژگرتنه که وه نی یه . به لام کاتی واز له ده ستنویژگرتن
ده هیئیریت له کاتی خواردنی نه و شتانه دا که ناگری به رکه وتوو ، والیکدراوه ته وه که ناگر
هۆکار نی یه بۆ ده ستنویژگرتن . که وابوو لیڤه دا جیگه ی خۆیه تی بگوتیڤت په یوه ندی نه مه
به وه وه چی یه ؟ نه مه جیگیرکردنی هۆکاری ده ستنویژگرتنه که ی تیدایه ، چونکه گۆشتی
ووشتره و ، نه وه ش نه فی کردنی هۆکاری ده ستنویژگرتنی تیدایه ، که گوايه ناگری
به رکه وتوو ، بۆیه هیچ به ره له ستکاریه کیان له نیواندا نی یه .

سی یه م : نه م فرموده باسی بیژوه گوشتاریکی گشتی تیدا نه کراوه که پیغه مبه ری خوا
ﷺ فرموویڤتی ، به لکو هه والی دوو پروداومان بۆ ده گیڤیڤته وه ، که پروداویکیان پیڤشی

ئەوێتر کە وتوو ، لە فەرموودە کە دا هەردوو پووداوێک بەم جۆرە باسکراوە : گۆشتیان خستە پیش دەستی پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو بوو خواردی و پاشان کاتی نوێژ هات ، ئەو بوو دەستوێژی گرت و نوێژی کرد ، پاشان جاریکی تر گۆشتیان خستە پیش دەستی ئەویش خواردی و پاشان نوێژی کردو دەستوێژی نەگرتەو ، کە وابوو کۆتا هەدوو شتە کە ئەو بوو کە وازی لە دەستوێژگرتن هێنا بۆ ئەوانەی بەری ئاگر کە وتوون ، ئابەم شیوازه فەرموودە کە هاتوو . ئەو کە سەش کە فەرموودە کە ی گێراوە تەو کورتی کردۆتەو تەنها بۆ جێگەی بەلگە هێنانەو ، باشە لەم پووداوە دا چ شتێک بە دیدە کرێت شایستە بێ بکری بەلگە بۆ (نسخ) کردنەوی فەرمان کردن بە دەستوێژگرتن لە کاتی خواردنی گۆشتی و وشترا ، تا ئەو ئاستی ئەگەر فەرموودە کە بێژە و گوشتاریکی گشتی بواتری بەرھەڵستیکاریش بێ ، هەر بۆ (نسخ) کردن ناشی و ، هەر پێویستە تاییبەتی پیش بخرێت ، ئەمەش لەو پەڕی پوونیدا .

لحم الضَّب ، گۆشتی بزنی مژە : پیشتر باسی حەلالتیمان کردو ، گۆشتە کە ی گەرمی ووشکە ، شەھوت و ئارەزووی جووتبوون دەجولێت .

لحم الغزال ، گۆشتی ئاسکە نێرینە^{٩٨} : چاکترین نێچیر و ستایشترین گۆشتی هەیە ، گەرمی ووشکە ، هەروەھا گوتراوە : زۆر چاک و مامناوەندە ، بۆ جەستە مامناوەندە تەندروستەکان بەسوودە ، چاکترینیشی بێچووێکە .

لحم الظبي ، گۆشتی ئاسکە مێینە : گەرم و ووشکە لە یەكەمدا ، جەستە ووشک دەکاتەو ، بۆ جەستە تەپوسیدارەکان چاکە ، دانەری کتیی (القانون) دەلێت : چاکترین گۆشتی ئازەلە کۆیەکان گۆشتی ئاسکە مێینە ، ئەگەرچی مەیلی لای (السوداوی) دەکات .

^{٩٨} — پیشەوا (النووي) لە کتیی (المجموع شرح المذهب) دا فەرموویەتی : (إمام الحرمين) دەفەرمت : پاست ئەو یە کە لە زمانی عەرەبیدا ووشە (الغزال) بۆ نێرینە ئاسکە بەکار دەهێنرێت و ، ووشە (الظبي) ییش بۆ مێینەکانیان . بڕوانە ساینی : www.ahlalhdeth.com ، وەرگێڕ .

لحم الأرنب ، گوشتی که رویشك : ثبت في الصحيحين : عن أنس بن مالك ، قال : أنفَجْنَا أرنباً فَسَعَوْا في طلبها ، فأخذوها ، فبعث أبو طلحة بِوَرِكِهَا إلى رسول الله ﷺ فَقَبِلَهُ^(٥٩).

واته : له (أنس) ی کوپی (مالک) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ ، فه رموویه تی : که رویشکیکمان له شوینی خوی هه لسان و خه لکی به دوایدا پایان کردو ، بردیان ، (أبو طلحة) پانه که ی بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ ناریدو نه ویش قبولی کرد .

گوشتی که رویشك : مامناوهنده بۆ گهرمی و ووشکیتی ، پانیشی له هه مووی خوشره ، ستایشترین خواردنی گوشته که ی به برژاندنه ، سک پاده گریت ، میزهینه ره ، بهرد وورد دهکات ، خواردنی سهری بۆ نه هیشتنی له رزین به سووده .

لحم حمار الوحش ، گوشتی گویدریژی کیوی : ثبت في الصحيحين : من حديث أبي قتادة _ رضي الله عنه _ : أنهم كانوا مع رسول الله ﷺ في بعض عُمره ، وأنه صادَ حَمَارَ وحش ، فأمرهم النبي ﷺ بأكله وكانوا مُحَرَمِينَ ، ولم يكن أبو قتادة مُحَرَمًا^(٦٠).

واته : له (أبي قتادة) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ : کهوا له خزمه تی پیغه مبهری خوادا بوون ﷺ له عومره به کیدا ، (أبي قتادة) ش گویدریژیکی کیوی پاوکرد ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی پیدان بیخون و ئیحرامیشیان به ستبوو ، به لām (أبي قتادة) ئیحرامی نه به ستبوو .

وفي سنن ابن ماجه : عن جابر قال : أكلنا زمنَ خيبرَ الخيلَ وحُمُرَ الوحش^(٦١).

^{٥٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٣ / ٢٠٢) ، (٧ / ١١٤ ، ١٢٥) ، ومسلم (٦ / ٧١) كلاهما من طريق هشام بن زيد عن أنس فذكره .

^{٦٠} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ٤٩) ، (٧ / ١١٥) ، ومسلم (٤ / ١٥) كلاهما من طريق نافع مولى أبي قتادة عن أبي قتادة فذكره .

واته : له (جابر) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : له زەمەنى جەنگى (خەیر)
دا گۆشتى ئەسپ و گویدرێژى كۆیما خوارد .

گۆشتەكەى گەرمى ووشكە ، خۆراكێكى زۆر بەجەستە دەبەخشیت ، خۆیتێكى چەرى (سوداوى) دروست دەكات ، بەلام بەزۆپۆوى لە گەڵ پۆنى (القُسط) دا بۆ پشت ئێشەو باى چەرى شەكەرەوهى گورچیلە بەسوودە ، هەرەها بەزۆپۆوى بۆ سوورەلگەپان و شەلى بەسوودە بەتێهەلسوان ، بەگشتى گۆشتى نازەلە كۆپەكان هەرەمووى خۆیتێكى چەرى (سوداوى) دروست دەكەن و ، چاكترینیان گۆشتى ئاسكەو ، پاشان كەرویشك .

لحوم الأجنة ، گۆشتى كۆرپەلەى سكى دایك : چاك و ستایشكرانى یە چونكە خۆینى تێدا كۆبۆتەوه ، بەلام حەرام نى یە چونكە پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى : ((نَكَاهُ الْجَنِين نَكَاهُ أُمُّهُ)) (٦٠٢) واتە : ((سەرپرینی كۆرپەلەى سكى دایك سەرپرینی دایكەتى)) .

خەلكى عێراق قەدەغەى خواردنیان كردووه “ مەگەر بەزیندووى پێى بگەن و سەرى بەن ، فەرموودەكەشیان وایكىداوەتەوه كەوا مەبەست بەم جۆرەیه : سەرپرینی وەكو سەرپرینی دایكێتى . گووتیان : ئەمە بەلگەیه لەسەر حەرامبوون ، بەلام ئەمە گوفتاریكى پوچە ، چونكە سەرەتای فەرموودەكە ئەوەبوو كە لە پێغەمبەرى خویان پرسى ﷺ و ، گووتیان : ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ مەپ سەردەبەرىن و ، كۆرپەلەى لە سكا دەبینن ، ئایا بێخۆین ؟ ئەویش فەرمووى : ئەگەر ئارەزووتان لى بوو بێخۆن چونكە سەرپرینی سەرپرینی دایكێتى .

هەرەها : (القياس) یەش حەڵالبوونى دەچەسپێتى ، چونكە تاوەكو لە سكى دایكدا هەلگیراىت بەبەشێك لە بەشەكانى دایك دادەنرێت ، سەرپرینی دایكیش سەرپرینه بۆ هەموو

٦٠١ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٢٢ ، ٣٥٦ ، ٣٦٢) ، ومسلم (٦ / ٦٦) ، وأبو داود (٣٧٨٩) ، وابن ماجه (٣١٩١) ، والنسائي (٧ / ٢٠١ ، ٢٠٥) كلهم من طريق أبي الزبير عن جابر فذكره .

٦٠٢ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٢٨٢٧) ، وصححه الألباني في الإرواء (٢٥٣٩) .

به شه‌کانی ، ئا نه‌مه‌یه که دانه‌ری شهر ئاماژه‌ی پێداوه به‌فه‌رمایشتی : سه‌رپرینی سه‌رپرینی دایکیتی ، هه‌روه‌ک سه‌رپرینی سه‌رپرینه بو تیکرای به‌شه‌کانی ، بۆیه نه‌گه‌ر سوونه‌تی ئاشکه‌راش نه‌هاتبا سه‌باره‌ت به‌ خواردنی ، به‌دلنیا‌یی (القیاس) پاست و دروست ده‌کرد .

لحم القديد : گوشتی ووشک : في السنن : من حديث ثوبان _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قال : ذبحتُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ شاةً ونحن مسافرون ، فقال : ((أَصْلَحْ لَحْمَهَا)) فَلَمْ أَزَلْ أَطْعُمُهُ مِنْهُ إِلَى الْمَدِينَةِ (٦٠٣).

واته : له (ثوبان) هوه _ خاوی لی پازی بیټ _ فه‌رموویه‌تی : له سه‌فه‌ردا بووین مه‌پرێکم بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌رپری ، فه‌رمووی : ((گوشته‌که‌ی چاک بکه)) ئه‌وه‌بوو به‌رده‌وام پیم ده‌دا بیخوات تاوه‌کو گه‌شتینه‌وه مه‌دینه . القديد : له (النمکسود) به‌سوودتره ، جه‌سته‌کان به‌هیز ده‌کات ، ئالۆشی و خورو دروست ده‌کات ، به‌لام زیانه‌کانی به‌ به‌هاری ساردی ته‌پوشیدار (الأبا‌زیر) دۆرده‌خړیته‌وه ، میزاجه‌ گه‌رمه‌کان چاک ده‌کاته‌وه . النمکسود ، گه‌رم و ووشکه و هه‌روه‌ها ووشکاریشه ، چکترینی ئه‌وه‌یه له قه‌له‌وی ته‌پوشیدار بێ ، زیان به‌ نه‌خۆشی (القولنج) ده‌گه‌یه‌نیت ، به‌کولاندن له گه‌ل شیرو پۆندا زیانه‌کانی دۆرده‌خړیته‌وه ، بۆ خاوه‌ن میزاجی گه‌رمی ته‌پوشیدار چاکه .

به‌شیك : سه‌باره‌ت به‌ گوشتی بالنده :

خاوی تعالی ده‌فه‌رمیټ : ﴿ وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ [الواقعة : ٢١] واته : وه گوشتی هه‌ر بالنده‌یه‌ک هه‌زی لی بکه‌ن (٦٠٤).

٦٠٣ _ صحیح : أخرجه أحمد (٥ / ٢٧٧ ، ٢٨١) ، والدارمي (١٩٦٦) ، ومسلم (٦ / ٨١ ، ٨٢) ، وأبو داود

(٢٨١٤) ، كلهم من طرق جبير بن نفير عن ثوبان فذكره .

وفي مسند البزار وغيره مرفوعاً : ((إِنَّكَ لَتَنْظُرُ إِلَى الطَّيْرِ فِي الْجَنَّةِ ، فَتَشْتَهِيهِ ، فَيَخْرُ مشوياً بين يديكَ)) (٦٠)

واته : پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووێتی : ((تۆ لە بەهەشتدا تەماشای بالەندە دەکەیت و ،
 حەز بە خواردنی دەکەیت ، بۆیە یەکسەر بە برژاوی دیتە پیش دەستت)) .

گوشتی بالەندە بە شیکێ حەلālە و ، بە شیکێشی حەرāmە .

حەرام : چەرنووکداری وەکو : هەلّو ، بازو ، شاهین (٦١) « ئەوانەش کە لاکی نازەلانی
 تۆپیو دەخۆن وەکو دالّ ، (الرَّحْم) (٦٢) « لەق لەق ، (العقق) (٦٣) « قەلە پەشی پەلّوی و
 ، پەشی گەورە ، ئەوانەش کە قەدەغەیی کۆشتنیان کراوە وەکو پەپوسلیمانکەو ، بازو (الصدر) (٦٤) .

٦٠٤ _ مەلا محمد مەلا صالح ، پوختەیی تەفسیری قورئان .

٦٠٥ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٢٢٠٧) .

٦٠٦ _ ئەمانە جۆریکێ لە بالەندە بۆ پاوکردن بە گاردین ، بڕوانە : لسان العرب . وەرگێڕ .

٦٠٧ _ الرَّحْم : بالەندە یە کە پەپوێی زۆرە ، پەتگی سپی و خالخالێ پەشی تێدان ، دەندوکی درێژو کەوانەیی
 کەم و پەتگی خاکی مەیلە و سوورە ، لە شێوەدا وەکو دالّ وایە ، بڕوانە : قاموسی پسته ، مەلا محمودی
 گەلەیی . هەروەها بڕوانە : لسان العرب . وەرگێڕ .

٦٠٨ _ العقق : پەتگی پەش و سپی یەو کلکی درێژە ئەو کەسە لە ئیحرامدا یە دەتوانیت بیکۆژیت چونکە
 جۆریکە لە قەلە پەش ، بڕوانە : لسان العرب . وەرگێڕ .

٦٠٩ _ بازو (الصدر) : بالەندە یە کە لە چۆلە کە گۆرە ترە سەری گۆرە یەو ژێر سکی سپی یەو سەریشتی
 سەوزەو پەلە وەری بچوک پاو دەکات ، بڕوانە : فەرھەنگی دەریا . وەرگێڕ .

هه لالایش : چه ندین جۆره ، له وانه :

الدجاج ، مریشك : ففي الصحيحين من حديث أبي موسى أن النبي ﷺ أكل لحم الدجاج^(٦١٠).

واته : له (أبي موسى) هه _ خوای لی پازی بیّت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
گۆشتی مریشکی خوارد .

گۆشتی مریشك گهرم و ته په له یه كه مدا ، به سه رگه ده وه سووكه ، خیرا هه رسه ،
خه لته كه ی چاكه ، میشك ده كاته وه ، تۆماوی نۆزینه زیاد ده كات ، دهنگ ساف ده كاته وه ،
پهنگ وبۆ جوان ده كاته وه ، نه قل به میز ده كات ، خوینیکی چاك دروست ده كات ، مه یلی
لای ته پری و شیداری ده كات ، گوتراوه : زۆر خواردنی نه خۆشی جومگه ژان دروست ده كات ،
به لام نه مه جیگیر نه بووه .

لحم الديك ، گۆشتی كه له شیر : میزاجی گهرمتره ، ته پری و شیداری كه متره ، كه له شیر ی
به ته مه نی گه و ره ده رمانیكه و بۆ نه خۆشیه كانی وه كو (القولنج) و ، تهنگه نه فسی (الربو) و ،
بای چر به سووده نه گه ر له گه ل (ماء القرطم) و (الشبث)^(٦١١) دا بكو لێندریت ،

^{٦١٠} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٠٩) ، (٥ / ٢١٨) ، (٧ / ١٢٢) ، (٨ / ١٦٤ ، ١٧٢ ، ١٨٣) ،
(٩ / ١٩٦) ، ومسلم (٥ / ٨٣ ، ٨٤) كلاهما من طريق زهدم الجرهمي عن أبي موسى فذكره .

^{٦١١} _ القرطم : پھووكی گیایی وه زیهو ، نزیکه مه تریك به رز ده بیته وه ، پهنگی گوله كانی له نیوان زهردیکی
كال و سوریکه كالدایه ، تۆوه كانی لوله کیه و ، گول و كۆسپ و زهیت و تۆوه كانی به كاردیت . بپوانه سایتی :
www.snbl.com ، وه رگێز .

^{٦١٢} _ الشبث : پھووكی وه زیهو ، نزیکه ی (٢٠ _ ٦٠) سم به رز ده بیته وه ، پهنگی گوله كانی مه یله و
زهردن ، گه لكانی ده زووله یه و ، تۆوه كه ی بچوكه و ، بهشی به كارها توش تۆوه كه یه تی . بپوانه :
www.snbl.com ، وه رگێز .

گوونه کانیشی (خَصِيْهَا) خواردنیکى ستایشکراوه ، خَیْرا هه رسه ، فەرۆجه کانیش خَیْرا هه رسه ، خو و نه رم و نیان ده کاته وه ، ئه و خوینه ی لیوه دروست ده بی خوینیکى نه رمونیانی چاکه .

لحم الدَّرَاج ، گوشتى سوپسکه : گهرم و ووشکه له دووه مدا ، سووک و نه رم و نیانه ، خَیْرا هه رسه ، خوینیکى مامناوه ندی چاک دروست ده کات ، زۆر خواردنی چاو تیژ ده کات .

لحم الحَجَل ، گوشتى پۆپ : خوینی چاک دروست ده کات و ، خَیْرا هه رسه .

لحم الإِوز ، گوشتى قاز : گهرمی ووشکه ، خۆراکینکی خراپ ده به خشى بۆ ئه و که سانه ی له سه ری پاهاتوون و به به رده وامی ده یخۆن و ، پاشه پۆشى زۆر نی یه .

لحم البَط ، گوشتى مراوی ، سۆنه : گهرمی ته پرو شیداره ، پاشه پۆی زۆره ، درهنگ هه رسه ، گونجاوی گه ده نی یه .

لحم الحُبَارَى ، گوشتى چیرگ : فی السنن من حدیث بُرَّیة بن عمر بن سَفِیْنَة ، عن أبیه ، عن جدّه _ رضي الله عنه _ قال : أكلتُ مع رسول الله ﷺ لَحْمَ حُبَارَى (٦١٣).

واته : (بُرَّیة) ، له بابیه وه ، له باپیری وه _ خوای لى پازى بیته _ ده گێریتته وه فره موویه تی : له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ گوشتى چیرگمان خوارد .

گوشته که ی گهرمی ووشکه ، درهنگ هه رسه ، بۆ وه رزشوانان و نه وانه ی ئیش و کارى ماندوو بوون ده که ن به سووده .

٦١٣ _ ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٧٩٧) ، والترمذي (١٨٢٨) ، وفي الشمائل (١٥٥) كلاهما من طريق عمر بن سفينة عن سفينة فذكره .

لحم الكركي ، گوشتی قولینگ : ووشك و سووكه ، سه بارهت به میزاجی گه رمی و ساردی گوشته که ی جیاوازی هه یه ، خوینیکی (سوداوی) دروست دهکات ، بۆ ئه وانه ی پهنج و ماندوبونیک ی زۆر ده دهن له ئیش و کاره کانیاندا به سووده ، پتویسته پاش سه ربهرین پۆژیک یاخود دوو پۆژ وازی لی بهینریت و ، پاشان بخوریت .

لحم العصافير والقنابر ، گوشتی چۆله که و کلاوکوپه : روی النسائي في سننه : من حديث عبد الله بن عمرو رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال : ((ما من إنسانٍ يَقْتُلُ عُصْفُورًا فما فوقَهُ بغيرِ حَقِّهِ إِلَّا سَأَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عنها ، قيل : يا رسول الله ! وما حَقُّه ؟ قال : تَذْبُحُهُ فتَأْكُلُهُ ولا تَقَطُّعُ رأسَهُ وترْمِي به)) (٦١٤).

واته : له (عبدالله ی کوی (عمرو) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فه رمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((هه ر موفیک چۆله که یه ک و له ویش به رزتر بکوژیت به بی ئه وه ی هه قی خوی بدات ، مه گه ر خوی _ عزوجل _ لی ده پرسیت هوه ، گو ترا : ئه ی پیغه مبه ری خوا ! هه قه که ی چی یه ؟ فه رموی : سه ری بریت و بیخوات نه ک سه ری له له شی جیاکاته وه و فری بدات)) .

وفي سننه أيضا : عن عمرو بن الشريد ، عن أبيه قال : سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول : ((مَنْ قَتَلَ عُصْفُورًا عَبَثًا ، عَجَّ إِلَى اللَّهِ يَقُولُ : يَا رَبِّ إِنَّ فُلَانًا قَتَلَنِي عَبَثًا ، وَلَمْ يَقْتُلْنِي لِمَنْفَعَةٍ)) (٦١٥).

^{٦١٤} _ إسناده ضعيف : أخرجه النسائي (٧ / ٢٠٧) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥١٥٧) .

^{٦١٥} _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد في المسند (٤ / ٣٨٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٦٨٠) .

واته : له (عمرو) كۆپى (الشَّريد) هوه _ خۆى لى پازى بێت _ فهرموویهتى :
 گوپیستی پیغه مبهرى خوا بووم ﷺ دهیغه رموو : ((ههركهس به خۆرا چۆله كه یهك بكۆزیت ،
 دهنگى بۆ لای خۆى تعالى بهرزده كاته وه دهلیت : ئه ی پهروه دگارى به پاستى فلان كهس به
 خۆرا كوشتى و بۆ سوودى خۆى نه يكوشتى)) .

گوشتیان گهرم و ووشكه ، خووپاده گریت ، ئاره زوى جوتببون زیاد دهكات ،
 شله كهى خو نه رم و نیا ده كاته وه ، بۆ جوومگه به سووده ، نه گهر میشكیان له گهل
 زه نجه فیل و پیا زدا بخوریت ، شه هوهت و ئاره زوى جوتببون ده ورۆزینیت ، وه
 خه لته یان ستایشكراو نی به .

لحم الحمام ، گوشتى كۆتر : گهرمى ته پو شیداره ، هه ناوى شیدارى كه مته ،
 جوجگه كانى شیدارتره به خاسیهت ، ئه وهى له ماله كاندا به خیو ده كریت و ئه وهش كه تازه
 باله كانى ده كاته وه بۆ ئه وهى بفریت گوشتیان له هه مووى سووكتره و ، خۆرا كێكى
 ستایشكراویش به جهسته ده به خشى ، گوشتى نیرینه ی بۆ سستى و ، لاوازی و ، سپى و ،
 لهش داهیزان و ، (السكتة) ، له رزین شیفايه ، هه روه ها بۆنكردى نه فه سه كانیشى له و
 باره وه به سووده ، خواردنى جوجگه كانى یارمه تیده رێكى باشى ژنانه ، بۆ گورچيله به سووده
 ، خوین زۆر دهكات ، فهرمووده یه كى پوچیش سه بارهت به كۆتر هاتووه به ده مى
 پیغه مبهرى خواوه هه لبه ستراوه كه گوايه : پیاویك ته نهاى خۆى لای پیغه مبهرى خوا ﷺ
 سكا لا كرد ، ئه ویش پێى فهرموو : جوتى كۆتر لای خۆت پاگره . به لام له م فهرمووده
 باشترو چاكتر ئه م فهرمووده یه : اَنَّهُ ﷺ رَأَى رَجُلًا يَتَّبِعُ حَمَامَةً ، فَقَالَ : ((شَيْطَانٌ يَتَّبِعُ
 شَيْطَانَةً))^(٦٦) واته : پیغه مبهرى خوا ﷺ پیاویكى به دیکرد به دواى كۆتریکه وه بوو ،
 فهرمووى : ((شهیتانیكه دواى شهیتانیك كه وتووه)) .

پیشهوا (عثمان)ی کوپی (عفان)یش له ووتاره کانیدا فه رمانی ده کرد به گوشتنی سهگ و سه برینی کۆتر .

لحم القطا ، گوشتی قه تی ، کوپ کوپه : ووشکه ، (السوداء) دروست ده کات ، خو و ده گریت ، له خراپترین خۆراکه کانه ، به لām بۆ نه خوژی ناو به نگ به سووده .

لحم السماني ^(٦١٧) ، گوشتی شیلاقه : گهرم و ووشکه ، بۆ جومگه به سووده ، بۆ نازاری گهرمی جگهر زیانبه خشه ، به سرکه و (الكُسْفَرَة) ^(٦١٨) زیانه کانی دوردده خریته وه ، پیویسته مرۆف خوژی به دور بگریت له گوشتی نه و بالاندانه ی که له شوینه زه لکاوه کان و پیسه کاند ده ژین .

گوشتی بالنده به گشتی له گوشتی مه پوما لآت خیرا هه رستره ، نه وه شی له هه مووی خیرا هه رستره له هه مووی که متر خۆراک به جهسته ده به خشی “ وه کو مل و باله کان ، میشکیان له میشکی مه پوما لآت ستایشکراوترو چاکتره .

^{٦١٧} — نه م بالنده یه له زمانی عه ره بیدا دوو ناوی هه یه که بریتین له ناوه کانی (السلوی) و (السمان) ، به لām له قورئانی پیرۆزدا به ناوی (السلوی) وه هاتوو . وه رگێپ .

^{٦١٨} — الکسفرة أو كوزيرة : پوهه کینکی گیایی وه رزی بیستانییه ، بۆنیککی عه تر نامیزی توندی هه یه ، نزیکه ی (٥٠) سم به رز ده بیته وه ، په تگی کوله کانی سپین یاخود میخه کین ، به ریکی خپری بچوکی په نگ زه ردی مه یله و قاوه یی هه یه و ، یه کیکه له به هاراته به ناو بانگه کان . بپوانه : www.snbl.com ، <http://ar.wikipedia.org/wik> . وه رگێپ .

الجراد ، كوله : في الصحيحين : عن عبدالله بن أبي أوفى قال : غزونا مع رسول الله ﷺ سبع غزوات ، نأكلُ الجرادَ^(٦١٩) .

واته : له (عبدالله) كوپى (أبي أوفى) وه _ خواى لى پازى بىت _ فهرموويه تى : له خزمه تى پیغه مبهرى خوادا ﷺ هوت غه زامان كرد ، كوله مان ده خوارد .

وفي المسند عنه : أَحِلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ وَدَمَانِ : الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ ، وَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ^(٦٢٠) .

واته : له هه مان هاوه له وه _ خواى لى پازى بىت _ فهرموويه تى : دوو مردوو و دوو خوینمان بۆ چه لال كراوه : ماسى و كوله ، جگه رو سپل .

كوله گهرم و ووشكه ، خوراكيكى كه م ده به خشيت ، به رده وام خواردنى مرؤف لاواز دهكات ، به هه لماندى (تُبْخَرُ به) سودى بۆ ميزه چورتكى و ئاسته مى ميز كردن ده بى ، هه روه ها هه لماندى (يُتْبَخَرُ به) پى ده كريت بۆ مايه سبرى ، قه له وه كانى بۆ پيوه دانى دوپشك ده برزئيريت و ده خوريت ، زيان به خشه بۆ تووشبوان به نه خوشى پهركه م ، خه لته يه كى خراپى هه يه .

سه بارهت به پيدان به خواردنى ئه و كوله يه ي كه به بى هۆ مردوو ، دوو گوفتار له ئارادايه : جه ماوه ر له سه ر چه لال بونين ، ئيمامى (مالك) يش به چه رامى داناو ، به لام هيچ جياوازيه كه له نتيوان زاناياندا نى يه سه بارهت به خواردنى ئه و كوله يه ي كه به هۆكارىكى وه كو په ستاوتن و سوتاندن و به و هاوشيوانه دهمرن ، بۆيه خواردنيان شياوه .

^{٦١٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١١٧) ، ومسلم (٦ / ٧٠ ، ١٧١) كلاهما من طريق أبي يعفور سمعت ابن

أبي أوفى فذكر الحديث .

^{٦٢٠} _ سبق تخريجه .

به شِيك : سه بارهت به زياني به رده و امبوون له سه ر خواردنی گوشت

پيويسته به رده و ام نه بن له سه ر گوشت خواردن ، چونكه چه ندين نه خووشی خوینی و ئيمتلائی و ، تاي توند دروست ده كهن ، پيشه و ا (عمر) ی كوپي (خطاب) _ خواي لی پازي بيت _ فهرموويه تی : دوركه ونه وه له خواردنی گوشت ، چونكه زيانمه نديه كي هيه وه كو زيانمه ندي مه ی وشه راب ، خواي په روه ردگاريش پقي له مالي گوشت خوړ ده بيته وه .
 ئيمامي (مالك) له (الموطأ) دا ده يگي پي ته وه .

(أبقراط) يش ده لیت : سكتان مه كهن به گورستاني نازه ل .

به شِيك : سه بارهت به به ره مه ی سپيایی

اللبن شیر : خواي تعالى ده فهرميّت : ﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴾ [النحل : ٦٦] واته : ﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ ﴾ وه به راستی له نازه ل و مالا تيشدا بو ئيوه په ند وه رگرتن هيه ﴿ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ ﴾ له وه ی له ناو سكيدايه به ئيوه ی ده نوشين ﴿ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا ﴾ له نيوان سروان و خوینيدا شیريكي پاكي بي خووشی ﴿ سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴾ په وان بو نوشه رانی^(٦٦١) .
 خواي تعالى سه بارهت به به هه شتيش فهرموويه تی ﴿ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ﴾ [محمد : ١٥] ﴿ فِيهَا أَنْهَارٌ ﴾ چه نده ها په وباری تيدايه ﴿ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ ﴾ له ناوی سازگاری تام و بو ن نه گوړاو ﴿ وَأَنْهَارٌ ﴾ وه چه نده ها په وبار ﴿ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ﴾ له شیر كه تامی نه گوړاوه^(٦٦٢) .

^{٦٦١} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسيري قورئان .

^{٦٦٢} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسيري قورئان .

وفي السنن مرفوعاً : ((مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ طَعَامًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَارْزُقْنَا خَيْرًا مِنْهُ ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَنًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ فَإِنِّي لَا أَعْلَمُ مَا يُجْزِي مِنْ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ إِلَّا اللَّبَنُ)) (٦٢٣).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی : ((هه رکهس خوای تعالی خۆراکیکی دایه بیخوات بابلێت : په روهردگارا به رکه تمان بۆ برژه نیوی و ، له م خواردنهش چاکترمان بده ری . وه هه رکهس خوای تعالی شیر دایه بیخواته وه بابلێت : په روهردگارا به رکه تمان بۆ برژه نیوی و ، له مه شمان بۆ زیاد بکه ، چونکه هیچ شتیکی نی یه جیگه ی خۆراک و خواردنه وه بگرتنه وه مه گه ر شیر .

شیر : نه گه رچی به هه ستیش ساده بی ، به لām به سروشتی خۆی و له بنه په تی دروستبونیدا له سی گه وه ر پیکهاتوه : په نیزی ، پۆنی ، ئاوی . په نیزی : ساردی ته پوشیداره ، خۆراک به جهسته ده به خشێ . پۆنی : مامناوه نده له گه رمی و ته پی و شیریداو بۆ جهسته ی مروفیی ته ندروست و ساغ گونجاوه ، سودیکی زۆری تیدایه . ئاوی : گه رمی ته په ، سروشتی مروف ده کاته وه ، جهسته شیردار ده کات .

شیر _ به گشتی _ له ئاستی مامناوه نده که می ساردترو ته پو شیردارتره . گوتراوه : هیزی له کاتی دۆشینیدا گه رمی و ته پی و شیرداریه ، هه روه ها گوتراوه : مامناوه نده له گه رمی و ساردیدا .

چاکترین دۆخه کانی شیریش له کاتی دۆشینیدایه ، پاشان به رده وام چاکیتیه که ی که م ده بیته وه “ به پیی تیپه ربوونی کات ، بۆیه له کاتی دۆشینیدا که متر ساردهو ، زیاتر ته پو شیرداره ، ترشه که شی به پیچه وانه وه یه ، پاش نه وه ی ئاژه له که بیچوه که ی له دایک ده بی

به چل پۆژ نه و جا شیره که ی هه لده بژێردریت و به کارده هیتریت ، چاکترین شیریش نه وه یه که سپیتیه که ی زۆر بی ، بۆنی خۆش بی ، تامی به له زهت بی ، شیرینه کی که می تێدای ، چه وریه که ی مامناوه ند بی ، پێکهاته ی له ناسکی و چه پیدای مامناوه ند بی ، له مالتاتیکی ته مه ن که می ته ندروست دۆشرا بی ، گۆشتی مامناوه ندی چاک بی و ، له وه پو ئاوێکی ستایشکراوی خواردی .

شیر ستایشکراوه و خوینیکی چاک دروست ده کات ، جهسته ی ووشک شیدار ده کاته وه ، خۆراکیکی چاک به جهسته ده به خشی ، بۆ نه خۆشیه کانی دودلیی و خه م و خه فه ت و نه خۆشیه (السوداویه) کان به سووده ، نه گهر له گه ل هه نگویندا بخوړیته وه برینه ناوه کیه کان له خه لته بۆگه نه کان پاک ده کاته وه . خواردنه وه شی له گه ل شه کردا په نگ و بۆ جوان ده کاته وه .

شیر زیانه کانی جووتبوون ده کات که م ده کاته وه ، بۆ سینگ و سیی گونجاوه ، بۆ تووشبووان به نه خۆشی سیل چاک و به سووده ، بۆ سه رو که ده و ، جگه رو سپل خراپه ، زۆرخواردنی زیان به ددان و پوک ده گه یه نیت ، بۆیه پاش خواردنه وه ی پتویسته ئاو له ده م وه ردیت ، وفي الصحيحین : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ شَرِبَ لَبَنًا ، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ فَتَمَضَّمْهُ وَقَالَ : ((إِنَّ لَهُ دَسْمًا)) (٦٢٤) واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ شیری خوارده وه و ، پاشان داوای ئاوی کردو وه ریدا له ده می و فه رموی : ((چه وری تێدایه)) .

بۆ تاداران و ، نه وانه ی سه ریان ده ئیشی خراپه ، بۆ میشک و ، سه ری لاواز زیانه خشه ، به رده وام خواردنی تاریکی چاو و ، جومگه ئیشان و ، توندبوونی جگه رو ، ئاوسان له گه ده و هه ناودا دروست ده کات ، به لām به تیکه ل کردنی هه تگۆین و زه نه جه فیلی موره با و به و هاوشیوانه چاک ده کړیت ، هه موو نه وانه ش بۆ که سانیکه پیی پانه هاتبیت .

لبن الضَّان ، شیرى مه پ : چپترین شیرەكانەو لەهەمووشى زیاتر تەپترو شیدارتەرە ، چەوریكى تێدایە لە شیرى بزى و مانگادا نى یە ، پاشەپۆیهكى بەلغەمى دروست دەكات ، سپیتیهك لە پێستدا دروست دەكات ئەگەر بەبەردەوامى بەكاربهێنریت ، بۆیه پێویسته ئەم شیرە تێكەڵ بەئاو بکړیت بۆ ئەوهى جەسته پزێوهیهكى کهمتر لەم شیرەى دەستکهوێت و ، خێراتریش تینویهتى بشکێنیت و ، زیاتریش سارد بکاتهوه .

لبن المعز ، شیرى بزى : نەرم و ناسک و مامناوێندە ، سەك پەوان دەکاتهوه ، جەستهى ووشك شیدار دەکاتهوه ، بۆ برینهکانى گەروو ، کۆکینی ووشك ، خوێن بەربوون بەسوودە .

شیری پەتى چاکترین خواردنەوهكانە بۆ جەستهى مەوۆف “ لەبەر ئەو خۆراك بەخشین و ماددە خوێنیهى تیايدا کۆبۆتەوهو ، لەبەر ئەوهش که لە کاتى مندالیدا جەستهى مەوۆفى لەسەر پاهاتووو ، هاو سازى فیترهتى بنه پەتیشه .

وفي الصحيحين : أن رسول الله ﷺ أتى ليلة أُسري به بقدرحين من خمر ولبن ، فنظر إليهما ثم أخذ اللبن ، فقال له جبريل _ عليه السلام _ : الحمد لله الذي هداك للفطرة ، ولو أخذت الخمر غوت أمتك (٦٢٥).

واته : پێغه مبهرى خوا ﷺ لە شهو پەوهیه کهیدا دوو پەرداخ مەى و شیرى بۆ هینرا ، ئەوه بوو تەماشای کردن و شیرەکهى برد ، (جبریل) یش _ عليه السلام _ فەرمووی : سپاس و ستایش بۆ خوا که پێنمووی کردى بۆ ئیسلام و پێگەى پاست ، چونکه ئەگەر مەى و شەرابەکەت هەلگرتایە ئومەتەکەت گومرا دەبوون .

ترشەکەشى بەلای مەوۆفهوه بەلەزەت نابێ تا دواى ماوهیهك ، شیرێكى بزپکاوهو بۆنەکهى ناخۆشه ، ، گەدەى گەرم هەرسى دەكات و سودى لى وەر دەگرت .

لحم البَقَر ، شیرى مانگا : خۆراك به جهسته ده به خشى و ، پیتدارو چاکی دهکات ، سک پهوان دهکاتهوه به نیوهنجى ، ناوهندیترین شیرو چاکترینیانه له نیوان شیرهکانى مهرو بزندا ، له بواری نهرم و ناسکی و چپی و چهوریدا .

وفي السنن : من حديث عبدالله بن مسعود يرفعه : ((عليكم بالبانِ البَقَرِ ، فإنها تَرُمُ من كُلِّ الشَّجَرِ)) (٦٢٦) .

واته : (عبدالله بن مسعود) خواى لى پازى بىت _ له فرمودهیه کدا که بهرزى دهکاتهوه بۆ پیغه مبهرى خوا ﷺ فرمودیه تی : ((شیرى مانگا به کاریبنن ، چونکه له مهرو درۆه ختیک کزدهکاتهوه و دهخوا)) .

لبن الإبل ، شیرى ووشتر : له سه ره تاي به شه که دا ئاماژه ی پیدرا ، سوودهکانى باسکرا ، بۆیه پیویست به دووباره بونهوه ناکات .

لُبَانٌ ، الْكُنْدُرُ : فرمودهیه کی له باره وه هاتوه که وا پیغه مبهرى خوا ﷺ فرمودیه تی : ((مال هکانتان به (لُبَانٌ) بۆنخۆش بکه ن)) به ئام ئه م فرمودهیه به (صحیح بنی له پیغه مبهرى خواوه (ربوایه) ت نهکراوه .

له (علي) يشه وه ده گێرپنه وه که وا پیاویک سکاڵای بیرچونه وه ی له خزمه تیدا باس کرد ئه ویش پیى فرموو : (لُبَانٌ) به کاریبنه ، چونکه دال به میز دهکات و ، بیرچونه وه ناهیلئیت .

له (ابن عباس) يشه وه _ خوا له خۆی ویا بایشی پازى بىت _ ده گێرپنه وه فرمودیه تی : خواردنه وه ی له گه ل شه کردا پیش نان خواردنی به یانی بۆ میزو بیرچونه وه چاکه .

له (انس) يشه وه ده گيرنه وه كه وا پياويك سكالای له خزمه تيدا باس كرد نه ويش فهرمووی : (الكُنْدُر) به كارينه وه ره له شه وه وه بيخوسينه ، نه گه ر پوژت لی بوويه وه ، پيش نان خواردنی به يانی لی بخوره وه ، چونكه بۆ بيرچونه وه به سووده .

ئمه هۆيه کی سروشتی ئاشكه رای هيه ، چونكه نه گه ر بيرچونه وه به هۆی ميزاجيکی خراپی ساردی شيداره وه بی و به سه ر ميشکدا زال بی ، نه وا کاری خه زنکردن و پاراستنی زانیاريه کان نه نجام نادات ، ليره دا (لُبَان) ی زۆر بۆ به سوود ده بی .

به لām نه گه ر بيرچونه وه كه به هۆی زالبوونی شتيکی کاتيه وه (عارض) بی ، ده توانريت بيرچونه وه كه به و شتانه لابریت كه ده توان ميشك شيدار بکه نه وه .

جياوازی نيوان ئه م دوو له بيرچونه وه يه به م جۆره يه : له بيرچونه وه به هۆی شتی کاتيه وه (العارض) جۆريکی ووشكه و ، نيشانه کانيشی بريته له شه و بيداری و خه زنکردن و پاراستنی زانیاريه پابردوه کان به ته نها “ به لām زانیاری نوئ و هه نووکه یی خه زن ناکات .

به لām له بيرچونه وه به هۆی ماده ی ته پو شيداره کانه وه “ به پيچه وانه ی يه که مه به ته واری .

پيده چی هه ندی شت به خاسيه ت بيرچونه وه دپووست بکات ، وه کو که له شاخگرتن له چاله که ی پشته ملداو ، به رده و امبوون له سه ر خواردنی (الْکُسْفَرَة) ی ته پو ، سيوی ترش و ، زۆری خه م و خه فه ت و ، ته ماشاکردنی ئاوی وه ستاوو ، ميزتيککردنی و ، ته ماشاکردنی له خاچ دراوو ، زۆر خويندنه وه ی تابلوی سه ر گۆره کان و ، ته ماشاکردنی دوو و شتری پيکه وه به ستراو ، فريدانی ئه سپی به خوينی بينويژه وه ، خواردنی پاشماوه ی مشک ، زۆريه ی ئه مانه به تاقیکردنه وه زانراون .

مه به ستیش ئه وه یه که : (لُبَان) گهرمکاره له پله دوودا ، ووشکاره له پله یه کدا ، قه بزیکه که می تێدایه ، سووده کانی زۆن ، زیانه کانی که من ، له سووده کانی : به سووده بۆ فرێدان و خوین به ربوون ، نازاری گه ده ، په وانبوونی سک ، خۆراك هه رس ده کات ، با ده کاته دره وه ، برینه کیمه وه کانی چا و پاک ده کاته وه ، گوشت ده پوینتیه وه له هه موو برینه کاندایه ، گه ده ی لاواز به هیز ده کات و ، گهرمی ده کات ، به لغم ووشک ده کات ، ته پری و شیکانی سینگ ووشک ده کاته وه ، تاریکی چا و لاده بات ، ناهیلێت برینه کیمه وه پیسه کان بئاوه بکه ن ، ئه گهر به ته نها ، یاخود له گه ل جاتره ی فارسیدا بجوینرێت به لغم درده هینتیت و ، بۆ زمان گیران به سوود ده بی و ، بیرو هۆش زیاد ده کات و په ره ی پی ده دا ، ئه گهر له ئاودا به له مینریت ، بۆ په تا به سووده و ، بۆنی هه و خۆش ده کات .

بیستی المیم (م) :

ماء ، ئاو : ماده ی ژیا نه ، سه رگه وه ره ی خواردنه وه کانه ، یه کێکه له پایه کانی جیهان ، به لکو پایه ی بنه په ته ، چونکه ئاسمانه کان له هه لمه که ی دروستکراون و ، زه مینیش له که فه که ی دروستکراوه ، خوای په ره وردگاریش هه موو شتیکی زیندووی له ئاو دروست کردوه .

زانایان سه باره ت به ئاو جیاواز بوونه : ئایا خۆراك به جهسته ده به خشی ، یا ته نها خۆراك بۆ ئه ندامه کانی جهسته گوزه ره پی ده کات ؟ به دوو بۆچوون ، پیشتەر ئاماژه مان پێداو ، گوفتاری راست و به لگه که شمان خسته پوو .

ئاو ساردو ته په ، گهرمی داده مرکینتیه وه ، ته پری و شیداری جهسته ده پارێزیت و ، جیگه ی ئه وه ش ده گریتیه وه که له جهسته شی بۆته وه ، خۆراك نه رم و نیان ده کاته وه ، بۆ په گه کان گوزه ریان پی ده کات .

چاكيتى ناو به ده ريگه وه دمزانريت :

يه كه ميان : به پرهنگه كه ي به وهى ساف بيت .

دوهم : به بۆنى به وهى به هيچ شيوه يه ك بۆنى نه بيت .

سى يه م : به تامه كه ي به وهى تامه كه ي خووش و شيرين و سازگار بيت ، وه كو ناوى
پووباره كانى نيل و فورات .

چوارهم : به كيشى به وهى سووك و پيكا ته ناسك بيت .

پينجه م : به پرپره وى ، به وهى پرپره و ريگه كه ي چاك بيت .

شه شهم : به سه رچا وهى هه لقولانى به وهى سه رچا وهى هه لقولانى دوور بيت .

حه وته م : به ده ركه وتنى بۆ هه تاو و با ، به وهى له ژير زه ويد ا گوم نه بى و هه تاو و با
نه يگاتى .

هه شته م : به جولانه وهى به وهى خيرا پى بكات و بجوليته وه .

تويه م : به زۆريه كه ي به وهى زۆرييت و پاشه پۆ تيكه ل بووه كانى دوور بخاته وه .

ده يه م : له ناو پرژگه يه وه به وهى له با كوره وه بۆ باشور ، يا خود له پۆژئاو وه به ره و
پۆژه لآت بروت .

بۆيه نه گه ر په چاوى نه م وه سفانه بكريت ، نه و نه و خالانه به ته واوى به ديناكريت ته نها له

چوار پووباره كه دا نه بى ، نيل و ، فورات و ، سيحون و ، جيحون .

وفي الصحيحين من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ قال : قال رسول الله ﷺ : ((
سَيِّحَانٌ ، وَجِيحَانٌ ، وَالنَّيْلُ ، وَالْفَرَاتُ ، كُلُّ مَنْ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)) (٦٣٧) .

٦٣٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٨٩ ، ٤٤٠) ، ومسلم (٨ / ١٤٩) كلاهما من طريق حفص بن عاصم عن

أبي هريرة مرفوعاً . ولم أجد في صحيح البخاري ولعله وهم من المصنف رحمه الله .

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فهرموویه تی : پیتغه مبهری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((سَيْحَانُ و ، جَيْحَانُ و ، وَالنَّيْلُ و ، وَالْفُرَاتُ ، هه ریه که یان پووباریکی به هه شتن)) .

سووکیتی ئاو به سى ږوو دمه زانریت :

یه که میان : ئاوه که خیرا گهرمی و ساردی و هرگریت . (أبقرط) ده آیت : ئه و ئاوه ی
 به خیرا گهرم ده بی و ، به خیراش سارد ده بی سووکترین ئاوه .
 دووهم : به ته رازوو .

سى یم : دوو لۆکه ی کیش یه کسان به دوو ئاوی جیاواز ته پ ده کرین ، پاشان به ته واوی
 ووشك ده کرینه وه ، پاشان ده کیشریڼ ، هه رکامیان سووکتر بوو ، ئاوه که شی ئاوه هایه .

ئاو نه گهرچی له بنه پته دا ساردی ته پ بی ، به لām هیزه که ی ده گوازیته وه و ده گوردریت به
 چه ندین هۆکاری کاتی ، بۆیه ئه و ئاوه ی سه رنه گیراوه و دانه پۆشراوه و ته نها بای شه مال لیتی
 ده دات و ، بای هیچ لایه کی تر لیتی نه دات ، ئه و ئاوه سارد ده بی و ، جوړه ووشکیتیه کی
 تیدایه له بای شه مال وه و هریگرتوه ، حوکمی هه موو باکانی تریش به و شیوه ده زانریت .

ئه و ئاوه ی له سه رچاوه یه کی کانزایه وه هه لده قولیت به گویره ی سروشتی ئه و کانزایه
 ده بی ، به گویره ی گاریگه ری ئه و کانزایه ش کاریگه ری ده خاته سه ر جه سه ته .

ئاوی سازگاری شیرینی خوش بۆ نه خوش و که سانی ته ندروست و له ش ساغیش به سووده
 ، سارده که شی به سوودترو به له زه تره . پیویسته له سه رسك خالیتی ، پاش جووتبوون ،
 کاتی به ناگاهاته وه له نووستن ، پاش خوشتن ، پاش خواردنی میوه ئاوه نه خوړیته وه ،
 پيشتریش ئاماژه مان پیداهه . به لām له سه ر خواردن ، هیچی تیدانی یه “ نه گه ر ناچاری بوو
 ، وه پیویسته زۆر نه خواته وه ، به لکو که میکی هه لده مزى به هه لمزین ، ئه وه زیانی پی

ناگه یه نیت ، به لکو به پیچه وانه وه گه ده به هیژ ده کات و ، شه هوت و ئاره زوو هه لده سینیت و ، تینویه تی لاده بات .

ئاوی شله تین ده ئاوسینیت و کردارگه لیکی دژ به وهی باسکرا نه نجام ده دات ، نه و ئاوهی ده مینیت وه له ئاوی تازه چاکتره . ئاوی سارد له و ناوه وه سوودیکی زیاتر ده به خشیت به به راوردی سوودی دهره وهی ، گهرمیش به پیچه وانه وهی ، ئاوی سارد بۆ بۆگه نبوونی خوین و ، به رزبونه وهی هه لمه کان بۆ سه ر به سووده ، خه لته بۆگه نه کان لاده بات و ، بۆ میزاج و سال و زه من و شوینه گهرمه کان گونجاوه ، که چی ئاوی سارد بۆ هه موو بارو حالیک پتویست به پیگه یاندن و شیی بونه وهی ماده زیان به خشه کان بکات زیانبه خشه ، وه کو هه لامة و هه لاسانه کان ، زۆر ساردیش زیان به ددانه کان ده گه یه نیت ، به رده وامبوون له سه ر خواردنه وهی ئاوی سارد خوین به ربوون و کۆکه و هه لامة و ، ئازاری سینگ دروست ده کات .

ئاوی ساردو گهرمی له پاده به دهر زیان به ده مارو زۆریه ی نه ندانه کان ده گه یه نیت ، چونکه یه کیکیان شیی ده کاته وه ، نه ویتریان چر ده کاته وه ، ئاوی گهرم چوزانه وهی تیکه لاوه تیزه کان هیمن ده کاته وه ، شیی ده کاته وه پیده گه یه نیت ، پاشه پۆکان ده کاته دهره وه ، ته پوشیدار ده کات و گهرم ده کات ، که چی خواردنه وهی ئاوی گهرم به زۆری هه رسکردن خراپ ده کات ، پال به خواردنه کانه وه ده نیت بۆ سه ره وهی گه ده و نه رم و سستی ده کاته وه ، به خیرا تینویه تی ناشکینیت ، جه سته سیس و لاواز ده کات ، ده بی به هوی دروستبوونی چه ندین نه خوشی خراپ و ، زیان به زۆریه ی نه خوشیه کان ده گه یه نیت ، به لام خواردنه وهی ئاوی گهرم بۆ مروفی به ته من و ، تووشبووان به نه خوشی په رکهم و ، سه رنیشیه ی ساردو (الصداع البارد) ، چاوئیشه به سووده ، به سوودترین به کاره ی تانه کانیشی نه وه یه له دهره وه به کاربیت .

هیچ فرموده‌یه‌ك یاخود (اثر) یكى (صحیح) نه‌هاتوو سه‌بارت به‌ئاوی گه‌رمبووی به‌ره‌تاو ، هیچ یه‌كێك له‌ پزیشکانی دێرین نا‌قایلیتیان به‌رامبه‌ر به‌م ئاوه‌ ده‌رنه‌برپوه ، عه‌یبداریشیان نه‌کردوو ، ئاوی زۆر گه‌رم به‌زی گورچيله‌ ده‌توینیته‌وه .

پیشتر له‌ پیتی غین (غ) دا باسی ئاوی بارانمان کرد .

ماء الثلج والبرَد ، ئاوی به‌فرو ته‌رزه : ثبت فی الصحیحین : عن النبی ﷺ أنه كان يدعو في الاستفتاح وغيره : ((اللهم اغسلني بماء الثلج والبرَد)) (٦٢٨)

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی : ((په‌روه‌ردگا‌را له‌ تاوانه‌کانم بمشۆوه‌ به‌ئاوی به‌فرو ته‌رزه)) .

به‌فر له‌ خودی خۆیدا چۆنیه‌تی‌ه‌کی دووکه‌لی و هه‌لمی هه‌یه ، ئاوه‌که‌شی هه‌ر ئاوه‌هایه ، پیشتر باسی دانایی داواکردنی پا‌کردنه‌وه‌مان له‌ تاوانه‌کان کرد “ به‌ ئاوی به‌فرو باران ” له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دل‌ پێویستی به‌ ساردکردنه‌وه‌ و قايم کردن و به‌هێزکردن هه‌یه ، ئه‌مه‌ش بنچینه‌ی پزیشکی‌تی جه‌سته‌ و دلانی لی و هه‌رده‌گیریت و ، چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌کان به‌دژه‌کانیان ده‌کری‌ت .

ئاوی ته‌رزه‌ له‌ ئاوی به‌فر نه‌رم و ناسکترو به‌له‌زه‌تره ، به‌لام ئاوی به‌ستوو که‌ به‌ سه‌هۆل ده‌ناسری‌ت به‌گوێره‌ی بنچینه‌که‌یه‌تی ، به‌فر چۆنیه‌تی ئه‌و چیاو زه‌ویه‌ و هه‌رده‌گری‌ت که‌ به‌سه‌ری‌دا ده‌باری‌ت “ سه‌بارت به‌ هه‌ردوو لایه‌نی چاکیتی و خرابی ، وه‌ پێویسته‌ مرۆف دورکه‌وێته‌وه‌ له‌ خواردنه‌وه‌ی به‌فراو پاش خۆشتن ، جووتبوون ، وه‌رزش ، خواردنی گه‌رم ، تووشبوون به‌ کوکین ، نازاری سینگ ، لاوازی جگه‌ر ، خاوه‌ن میزاجه‌ سارده‌کان .

ماء الآبار والقنبي ، ئاوی بیرو کاریز : ئاوی بیر نه رمی و ناسکی و خوشی که متره ، ئاوی کاریزی ژیر خاک قورسه ، چونکه نه وهی له ژیر زه ویدا وه ستاوه له بۆگه نی به ده رنی یه ، نه ویتیشیان هه وای پی ناگات ، بۆیه پیویسته یه کسه نه خوریته وه تاوه کو به ته وای هه وای پی ده گات و ، شه ویکی به سه ردا تیپه ریته ، خراپترینیشی نه وه یه پیره وه که ی له قورقوشم بی ، یاخود بیره که ی له کارکه وتو بی ، به تاییه ته که ر خا که که ی خراپ بی ، بۆیه نه و ئاوه ده رداوی و به زیانه .

ماء زمزم ، ئاوی زه مزه م : سه رگه و ده ی ئاوه کان و به پیزترین و له هه مووشی پایه دارتره ، له هه مووشی به لای نه فسه که نه وه خوشه ویسترو ، له هه مووشی به نرختره و ، له هه مووشی به لای خه لکه وه پیزدارتره ، (جبریل) پییه کانی کیشا به زه ویداو ئاوی زه مزه م هه لقولا ، نه و ئاوه بوو که خوای تعالی بۆ خوارده نه وه ی (إسماعیل) هه لیقولاند .

وثبت في الصحيح : عن النبي ﷺ أنه قال لأبي ذرّ وقد أقام بين الكعبة واستارها أربعين ما بين يوم وليلة ، ليس له طعامٌ غيرها فقال النبي ﷺ : ((إنها طعامٌ طعم)) . وزاد غيرُ مسلم بإسناده : وشفاءُ سقمٍ (٦٢٩) .

واته : به (صحيح ی) له پیغه مبه ری خواوه ﷺ هاتوو که وا به (أبي ذرّ) ی فه رموو کاتی که له نیتوان که عبه و دیواره کانیدا چل مایه وه له نیتوان شه و و پۆژدا ، به ده ر له ئاوی زه مزه م هه یج خۆراکیکی تری نه بوو ، نه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((نه وه خۆراکه و نه وه که سه ی ده یخواته وه تیر ده بی وه کو نه وه ی خۆراک تیری ده کات)) . که سانی دیکه ی جگه له نیمامی (مسلم) به هه مان (إسناده) نه مه شیان بۆ زیاد کردوو : ((شیفای نه خوشیه)) .

٦٢٩ _ صحيح : أخرجه أحمد (١٧٤ / ٥ ، ١٧٥) ، والدارمي (٢٥٢٧) ، (٢٦٤٢) ، والبخاري في الأدب المفرد (١٠٣٥) ، ومسلم في صحيحه (١٥٢ / ٧ ، ١٥٥ ، ١٧٦) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٣٣٩) كلهم من رواية عبد الله بن الصامت عن أبي ذر فذكره في حديث طويل .

وفي سنن ابن ماجه : من حديث جابر بن عبدالله ، عن النبي ﷺ أنه قال: ((ماء زَمْزَمَ لما شُرِبَ له)) (٦٣).

واته : له (جابر) ی کوپی (عبدالله) هوه _ خوای لی پازی بیت _ ، له پیغه مبهری خواوه ﷺ ده گپیته وه وه فهرموویه تی : ((ئاوی زهمزه م بۆ ئه و نیازه یه بۆی ده خوریته وه)) . کومه لیک ئه م فهرمووده یه به (ضعیف) داده نین به هۆی (عبدالله) ی کوپی (المؤمن) هوه که له (محمد) ی کوپی (المنکدر) هوه ده گپیته وه . بۆمان (ریوایه) ت کراوه که وا (عبدالله) ی کوپی (المبارک) کاتی چوه حه ج ، چوه سه ربیری زهمزه م و ، فهرمووی : په روه ردگارا (ابن أبي الموالی) له (محمد) ی کوپی (المنکدر) هوه بۆی باسکردین ، له (جابر) ی کوپی (عبدالله) هوه _ خوای لی پازی بیت _ ، له پیغه مبهری خواوه ﷺ فهرمووی : ((ئاوی زهمزه م بۆ ئه و نیازه یه بۆی ده خوریته وه)) ، بۆیه منیش ده یخومه وه بۆ تینویه تی پۆژی قیامه ت . (ابن أبي الموالی) ش باوه رپیکراوه (ثقة) ، بۆیه فهرمووده که (حسن) ه ، هیتدیکیشیان فهرمووده که یان به (صحیح) له م قه له م داوه ، هیتدیکیش گوتیان به (موضوع) ه ، هه ربوو گوفتاره که ش هه ولئیکی نامسۆگرن .

من و کهسانی تریش ئاوی زهمزه مان تاقیکردۆته وه “ بۆ خو چاره سه رکردن و ، شتگه لیکی سه رسوپمیتمان لی بینیه وه ، خو شم به کارم هیناوه بۆ خو چاره سه رکردن “ له گه لیک نه خو شی و ، به ئیزنی خوای تعالی چاک بومه ته وه ، کهسانیکیشم بینیه وه ، له جیاتی خۆراک نزیکه ی نیو مانگ ، یاخود زیاتر ، ته نها ئاوی زهمزه میان ده خواره وه وه ، برسیشیان نه ده ببو ، وه کو به کێکی ئه و خه لکه ته وافی ده وری که عبه شی ده کرد ، پێشی راگه یانم که وا پێده چی چل پۆژ له سه ر ئه و بارو حاله توانای مانه وه ی هه بی ، هیزیشی تیدابوو بۆ جووتبوون له گه ل خیزانه که یداو ، پۆژوشی ده گرت و ، چه ندین جاریش ته وافی ده کرد .

ماء النیل ، ئاوی پوویاری نیل : یه کیکه له پوویاره کانی به ههشت ، بنچینه و بنه پته ی دهگه پیتته وه بۆ چیاکانی (القمر) ئه وپه پری وه لاتی (الحبشة) به هۆی ئه و بارانانه وه که له ویدا کۆده بیته وه ، لافاوگه لیککی یارمه تیده ر هه ندیکیان به هه ندیککی تر پووده دات ، تاوه کو خوای تعالی دهینتیریت بۆ زهویه کی ووشکانی که هه یچ پووه کیکی تیدا نی یه و ، به هۆی ئه و تاوه شه وه کشتوکال ده پویت و ، ئاژه ل و ئاده میزادیش لئی ده خۆنه وه .

له بهر ئه وه ی ئه و زهویه ی ئاوی پوویاری نیلی به سه ردا تیده په پیت زۆر په قه و ، ئه گه ر بارانی ئاسای به سه ردا بباریت تیر ئاو ناخواته وه ، بۆ کشتوکالکردن ئاماده نابیت ، وه ئه گه ر سه رو ئاستی ئاسایی بباریت ، زیان به مال و دانیشنوان و ماللات دهگه یه نیت و ، زیان و گوژه ران و به رژه وه ندیه کان په ک ده خات ، بۆیه خوای تعالی ئه و بارانه ی به پوویاریکی گه وردا بۆ ئه م زهویه نارده وه ، ههروه ها خوای تعالی ئاوی نیل له کاتانیکی دیاریکراودا زیاد دهکات ، به و ئه ندازه یی که بۆ ئاودانی ئه و وه لات ه بشیت و به سیشی بیت ، ئینجا پاش ئاودانی وه لات به گشتی ، خوای تعالی مۆلات به که مبه ونه وه دابه زینی ئاوه که ده دات ، بۆ ته واوکردنی به رژه وه ندی ، تاوه کو خه لکی توانای وه به ره یثانی کشتوکاله که یان هه بی . ئه و ده خاله ی ئاوی باشی پی ده ناسریتته وه پێشتر ئاماژه ی پیدرا له ئاوی نیلدا کۆبوته وه ، ئاوی نیل ناسکترین و سووکتین و خوشترین و شیرینترین ئاوه .

ماء البحر ، ئاوی ده ریا : ثبت فی الصحيح عن النبي ﷺ انه قال فی البحر: ((هو الطهور ماؤه الحل ميتته)) (٦٣١) .

واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ سه باره ت به ئاوی ده ریا فه رموویه تی : ((ئاوی ده ریا پاکه ره وه یه و مردووکانی نیویشی هه لاله)) .

٦٣١ — حسن صحيح : أخرجه أحمد في مسنده (٣ / ٣٧٣) ، وابن ماجه (٣٨٨) ، وابن ماجه (١١٢) كلهم من

طريق عبيد الله بن مقسم عن جابر فذكره .

خوای تعالی ئاوی دهریای کردووه به خویدارێکی سوێری تالی نه خوراوه ، له بهر بهرژه و هندی هه موو ئه وانه ی له سه ر زه ویدا ده ژین “ له مروف و ئاژه لان ، چونکه ئاوێکی بهرده وامی وه ستاوه و ، گیانله به رانیکی زۆری تیدا ده ژی ، هه موو ئه و گیانله به رانه له نیو ئه و ئاوه دا ده مرن و نانیزژین ، بۆیه ئه گه ر ده ریاکه شیرین بوایه “ به دلنیا یی ئاوه که ده گه نی ، به هۆی زۆری مانه وه ی ئاوه که و ، مردنی ئاژه له کانیی له نیو خویدا ، پاشان هه وای چواره وری جیهانی ش ئه وه ی وه ردگرت و ، ده گه نی و بۆنی ده کردو ، جیهانی ش خراپ ده بوو ، بۆیه خوای تعالی به دانایی خۆی کردویه تی به خویدان ، که ئه گه ر هه موو لاشه ی بۆنکردوی جیهان و مردوانی تی فریده ییت ، تۆسقالێک گۆرانی به سه ردا نایه ت ، به درێژای مانه وه ی نه گۆراوه ، له و کاته وه ی که خولقینراوه و ، تا ئه و کاته ش که خوای تعالی جیهان ده پیچیتوه ، ئه مه هۆکاری غائی په یوه ندیده ره به سه رسته وه که واپیویست ده کات سویر بیته . به لام هۆکاری بکه ری ، ده گه ریتته وه بۆ ئه وه ی زه ویه که ی شۆره کاته .

پاشان . خوشتن به ئاوه که ی بۆ گه لێک له نه خوشیه کانی پووی پیست به سه ووده ، به لام خواردنه وه ی بۆ ناوه وه و ده ره وه ی جه سه ته زیانه خشه ، سکه په وان ده کاته وه ، ئالۆشی و خوروی و گه پێ و ، ئاوسان و تینویه تی دروست ده کات ، هه رکه سه ناچاری خواردنه وه ی بوو ، ئه و چه ند پێگه یه کی چاره سه رکردنی هه یه که زیانه کانی ئورده خاته وه .

له و پێگایانه : ئاوی ده ریا ده کړیتته نیو مه نه لێک و ، چه ند قامیشیکی ده خریتته سه رو پارچه یه کی خوری تازه ی پاکی شیکراوه ی بژیشی ده خریتته سه رو ، له ژێر مه نه له که دا ئاگر داده گیرسیتنیت ، تا هه لمی ئاوی نیو مه نه له که به رزده بیته وه و له خوریه که دا کۆده بیته وه ، ئینجا که هه لمیکی زۆر له خوریه که دا کۆبووه ده یگوشیت و ، به رده وام ئه و کاره دوباره ده کاته وه “ تا ئه و ئاوه ی بۆ کۆده بیته وه که دیه وی ، به م پێگه یه هه لمی سازگار له خوریه که دا کۆده بیته وه و ، سویراوه که ش له مه نه له که دا به جی ده مینیت .

پێگایه‌کی دیکه : چالێکی فراوان له که‌ناری ده‌ریاکه هه‌لبکه‌نرێت ، بۆ ئه‌وه‌ی ئاوی ده‌ریاکه‌ی تێپالۆرێت ، پاشان به‌ته‌نیشتی‌وه‌یه‌کی تر هه‌لبکه‌نرێت ئاوی چالێ یه‌که‌می تێپالۆرێت و ، هه‌میسان یه‌کی تر هه‌لبکه‌نرێت ئاوی چالێ دووهمی تێپالۆرێت و به‌جۆره‌ تا ئاوه‌که به‌ته‌واوی سازگارو خۆش ده‌بێ . ئه‌گه‌ر مرۆڤ ناچار بوو ئاوی لێل بخواته‌وه ، ئه‌وا پێش خواردنه‌وه ئاوه‌که به‌م پێگایانه چاره‌سه‌ر ده‌کری :

١. ئاوه‌که قه‌یسی بخڕێته نۆ ئاوه‌که .
٢. پارچه‌یه‌ک له داری ساج .
٣. پشکۆیه‌کی گرگرتوو بخڕێته نۆ ئاوه‌که تاوه‌کو تیا دا ده‌کوژێته‌وه .
٤. قوپی (اُرْمِنِیَا) .
٥. ئاردی سفری گه‌نم .

له هه‌موو ئه‌م بارانه‌دا لێلاوی ئاوه‌که ده‌نیشیت .

مُسْكٌ : ثبت في صحيح مسلم ، عن أبي سعيد الخدريُّ _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((أَطِيبُ الطَّيِّبِ الْمِسْكُ)) (٦٣٢) .

: له (أبي سعيد الخدريُّ) وه _ خاوی لی پازی بیٲ _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((بۆنخۆشترینی بۆنه‌کان میسکه)) .

وفي الصحيحين عن عائشة _ رضي الله عنها _ : كنتُ أَطِيبُ النَّبِيَّ ﷺ قَبْلَ أَنْ يَحْرِمَ وَيَوْمَ النَّحْرِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ بِطِيبٍ فِيهِ مِسْكٌ (٦٣٣) .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوام ﷺ بۆنخۆش ده کرد به بۆنیک میسکی تیدا بوو پیش ئه وهی ئیحرام بیهستی و له پۆزی قوریانی سه رپرینیشدا پیش ئه وهی ته وانی ده وری که عبهی بکردایه .

میسک : پادشای هه موو جوړه بۆنخۆشه کان و ، به پڕزترین و بۆنخۆشترینیانه ، ئه و بۆنهیه که وه کو نمونهی بالا ده هیتریت هوه ، بۆنی تری پی ده چوینریت و ، ناچوینریت به هه یج بۆنیک تر ، گردی به هه شته .

میزاجی گهرم و ووشکه له دووه مدا ، نه فس شادومان و به هیژ ده کات و ، هه موو ئه ندامه ناوه که کان به هیژ ده کات “ به خواردنه وه و بۆنکردن ، ئه گهر بخریته سه ر ئه ندامه کانی ده ره وهش به هیژیان ده کات ، بۆ به ساللا چوان و ، ئه وانهی سه رمایان بووه ، به تاییهت له کاتی زستاندا به سووده ، بۆ بوارنه وه و دلله کوتی چاکه ، بۆ لاوازی هیژ چاکه “ چونکه گهرمی غهریزی ده بوژینیت هوه ، سه پیتی چاو (بیاض العین) لاده بات ، ته پی وشیکانی ووشک ده کاته وه ، بای نیوی و هه موو ئه ندامه کانی تریش ده کاته ده ره وه ، کاری ژه ره کان پوچ ده کاته وه ، بۆ گه زتنی مار به سووده و ، سووده کانیشی گه لیك زۆن و ، به هیژترین دلخۆشکاره کانه .

مَرَزْنَجُوش ^(٦٣٤) ، چه ویر : سه بارهت به چه ویر فرموده یه که هاتوو (صحیح) یمان بۆ ده رنه که وتوو : ((علیکم بالمَرَزْنَجُوش ، فإنه جیدٌ لِلْخُشَام)) ^(٦٣٥) .

^{٦٣٣} _ صحیح : أخرجه مسلم (٤ / ١٢) عن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت : كأني أنظر الى وبيص المسك في مفرق رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ وهو محرم . ولم أجده باللفظ المذكور في الصحيحين .

^{٦٣٤} _ مرزنجوش : پوهه کیکی ته مه نداری درژی عه تر ئامیزه ، نزیکه ی (٣٠ _ ٦٠) سم به رزده بیته وه ، په تگه گو له کانی سوړکی کالن و ، توه که ی له توی په یحان ده چیت ، به زۆری گو له کانی به کاردین . بپوانه سایتی : essam581.blogs ، وه رگیږ .

واته : ((چه ویر به کاربستن ، چونکه بۆ هه لامة ت چا که)) . میزاجی چه ویر گهرمه له سییه مداو ووشکه له دووه مدا ، بۆنکردنی بۆ سه رنیشهی ساردو ، نه وهی به هۆی به لغم و ، (السوداء) ، هه لامة ت و ، بای چه وهه پووده دات به سووده ، کونيله داخراوه کانی (السُد) سه ره هردوو کونی لووتدا ده کاته وه ، زۆریه ی هه لئاوسانه سارده کان شییه ده کاته وه ، بۆیه بۆ زۆریه ی ئاوسان و ئازاره سارده ته پوشیداره کان به سووده ، نه گهر هه لگهریت ، خوینی بیتویتی زیاد ده کات و ، یارمه تیده ره ده بی بۆ سک پپی ، نه گهر گه لا ووشکه که ی بکوهریت و ، بخهریته نیو پارچه په پۆیه کی گهرمکراوه وه ، ئاسه واری خوینی کاتی ژیر چاو لاده بات ، نه گهر له گه ل سرکه دا به سته ریکی (الضماد) لی دروست بکهریت ، بۆ پتوه دانی دوویشک به سووده ، پۆنه که ی بۆ ئازاری پشت و هه ردوو نه ژنق به سووده ، ماندوویون ناهیلایت ، هه رکه س به به رده وامی بۆنی بکات ئاو دانابه زیتته چاوه کانی ، نه گهر ئاوه که ی له گه ل پۆنی باده می تالدا (دهن اللوز المر) بتکینریتته هه ردوو لووت ، کونيله داخراوه کانی (السُد) لووت ده کاته وه ، به سوودیش ده بی بۆ نه و بایه ی تووشی بووه و ، تووشی سه ریش بووه .

ملح ، خوی : روی ابن ماجه فی سننه : من حدیث أنس یرفعه : ((سَیِّدُ إِدَامِكُمُ الْمِلْحُ))^(٦٣٦) واته : (أنس) _ خوی لی پازی بیت _ له فهرموده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((سه رگه وه ی پیخورتان خوی یه)) . سه رگه وره ش نه وه یه : که به رامبه ر چاک ده کات و ، سه ره وکاری ده کات ، بی گومان زۆریه ی پیخوره کانیش له پاستیدا به خوی چاک ده کهریت .

^{٦٣٥} _ ضعیف : أورده الألبانی فی ضعیف الجامع (٣٧٧٧) وضعفه ، ونسبه السيوطي الى ابن السني وأبي نعيم في الطب

عن أنس .

^{٦٣٦} _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٢٣١٥) ، وضعفه الألبانی فی ضعیف الجامع (٣٢١٥) .

وفي مسند البرار مرفوعاً : ((سَيُوشِكُ أَنْ تَكُونُوا فِي النَّاسِ مِثْلَ الْمَلْحِ فِي الطَّعَامِ ، وَلَا يَصْلُحُ الطَّعَامُ إِلَّا بِالْمَلْحِ)) (٦٣٧) .

واته : پیغمبهری خوا ﷺ فرموی : ((نزیکه ئیوه له نێو خه لکیدا وهکو خویتان لی بیت له نێو چیشتا ، چیشتیش چاک نابیت مه گهر به خوی)) .

پیشخوا (البغوي) له تهفسیره کهیدا دهگێڕێتهوه : عن عبدالله بن عمر _ رضي الله عنهما _ مرفوعاً : إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ أَرْبَعَ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ : الْحَدِيدَ ، وَالنَّارَ ، وَالْمَاءَ ، وَالْمَلْحَ . والموقوف أشبه .

واته : (عبدالله) کۆپی (عمر) _ خوی لی پازی بیت _ له فرموده کهیدا که به بهرزی دهکاتهوه بۆ پیغمبهری خوا ﷺ دهفرمیت : خوی تعالی چوار فرۆ بهره کهتی له ئاسمانهوه دابه زانده سه ر زه مین : ئاسن ، ئاگر ، ئاو ، خوی . به لām فرموده که له (موقوف) دهچیت .

خوی جهسته و خۆراکی خه لک چاک دهکات ، هه مو شتیك چاک دهکات نه گهر تیكه لی بیت ته نانه ت زیو زیویش ، چونکه هیزکی تیدایه زه ر دیه کی زیاتر به زیو ، سپیتیکی زیاتر به زیو ده به خشیت ، هیزی پا کردنه وه لا بردن و شی کردنه وه ی تیدایه ، ته پری و شی چر ناهیلیت و ، ووشکی دهکاتهوه ، جهسته به هیز دهکات و ، قه دهغه ی بۆگه نبوون و خراپبوونی دهکات ، بۆ گه پری کیمای به سووده ، نه گهر چاوی پی بریژیت ، گوشتی زیاد له چاودا هه لده که نیت ، نه خۆشی (الظَّفَرَة) (٦٣٨) هه لده که نیت . خوی (الأندران) (٦٣٩) چاکتر نه و کارانه نه نجام

٦٣٧ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الجامع (١٣٥٢) .

٦٣٨ _ الظفرة : ثم نه خۆشیه بریتیه له هه لتقوایکی میخی یاخود سیگۆشیی که له (الملتحمة) و له نزیکه سیگۆشی چاو له شوینی به یه کگه شتی هه ردو پیلاره کانی چاودا دیته ده ری . بپوانه :

دهدات ، قه دهغهی بڵاوبونهوهی برینه پیسهکان دهکات ، پیسی دینیتته خوارهوه ، نهگه ربه
 سهرسکی کهسانی تووشبوو به نهخۆشی ئاوبه تگدا بهینریت ، سودیان پی دهگه یه نیت ،
 دانهکان پاک دهکاتهوه ، بۆگه نیان لی دورد دهخاتهوه ، پووک توندو به هیژ دهکات ،
 سوودهکانی گه لیک زۆن .

بیاتی النون (ن) :

نَخْلٌ ، داره خورما : زیاتر له یهك شوینی قورئاندا باسکراوه ، وفي الصحيحين : عن ابن عمر
 _ رضي الله عنهما _ ، قال : بینا نحن عند رسول الله ﷺ ، إذ أتني بجُمَارٍ نخلة ، فقال النبي ﷺ :
 : ((إِنْ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةٌ مِثْلُهَا مِثْلُ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا ، أَخْبِرُونِي مَا هِيَ ؟)) فوق
 الناسُ في شجر البوادي ، فوق في نفسي أنها النخلة ، فأردتُ أن أقول : هي النخلة ، ثم نظرتُ
 فإذا أنا أصغرُ القوم سنًا ، فسكتُ ، فقال رسول الله ﷺ : ((هي النَّخْلَةُ)) ، فذكرتُ ذلك لعمر
 ، فقال : لَأَنْ تَكُونَ قَلْتَهَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا^(٦٣٩).

واته : له (ابن عمر) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرمویه تی : له کاتی کدا نیه له
 خزمه تی پیغه مبهری خوادا ﷺ دانیشتبوین ، ناوکرۆکی داره خورمایه کیان بۆ هینا ،
 پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی : ((به پاستی له درهخته کاندایه خه نهمونه ی وه کو
 نهمونه ی پیاوی موسلمان هه گه لاگانی ناوه ریت ، پیم پاگه یه نن چی یه ؟)) نه وه بوو خه لکه که
 دهستیانکرد به ناوهینانی درهختی بیابانهکان ، منیش کهوته دلهم وه که به پاستی
 داره خورمایه ، بۆیه ویستم بلیم : درهخته که داره خورمایه ، پاشان ته ماشایه کم کردو بۆم
 ده رکهوت من بچوکتیرینی خه لکه کهم له ته مه ندا ، بۆیه بیده تگ بووم ، نه وه بوو پیغه مبهری

^{٦٣٩} _ ملح الأندرائي : جوره خوئی یه که به شیوه یه کی سروشتی له هه ندی کاتگاکانی سه رزه ویدا هیه ، وه کو
 تاویری خوئی کریستالی ، بهوانه : www.khayma.com ، وه رگپر .

^{٦٤٠} _ متفق علیه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٥) ، ومسلم (٢٨١١) .

خوا ﷺ فرمووی : ((درهخته که داره خورمایه)) ، منیش نه وه م بۆ (عمر) باسکرد ،
نه ویش فرمووی : نه گهر باستکردایه له ئاوه هاو ئاوه ها پیم خوشتر بوو .

سوودی فرموده که له وه دایه که :

۱. زانا مه سه له که کان ده خاته بهر دیدی هاوه لانی بۆ هه لسه تگاندنی نه و زانسته ی پێیانه
۲. شیاویتی هینانه وه ی قسه ی نه سته ق و په ندو چواندنی تێدایه .
۳. به ده رخستنی شهرمی هاوه لان به رامبه ر به سه رگه وره کانیا و پرێزگرتنیا و وازه تیا ن
له قسه کردن له پێش ده ستیا ندا .
۴. شادومانبوونی پیاو کاتی کوره که ی ده بیی کیت و ، بۆ پاستی سه رده که ویت .
۵. ئاسایه کوپ له کاتی ئاماده بونی بابیدا وه لام بداته وه به وه ی ده یزانی ت ، با بابیش
وه لامه که نه زانی ت ، نه وه ش هیچ بی پوه شتی هک نانوی نی ت به رامبه ر به باب .
۶. چواندنی موسلمان ی تێدایه به داره خورما له بهر زۆری خیری و ، به رده وامی سی به ری و
، خوشی به روبومی و ، هه بوونی به به رده وامی .

به ری داره خورما به ته پی و ووشکی ، پێنه گه شتوو و پێگه شتوو ی ده خوری ت ، خۆراکه ،
ده رمانه ، بژیویه ، هه لوایه ، خواردنه وه یه ، میوه یه ، قه دی داره که شی بۆ بیناسازی و
ئامیرو ده فر به کاردیت ، گه لآو په لکه که شی هه سیرو ، زه مبیله و ، ده فرو ، باوه شی نی و ،
هیتیشی لی دروست ده کری ت ، رێشاله کانیشی ده کری به هه بل و ناوئاخنی پشتی و لیقه و
هیتر ، ناوکه که شی که کو تایی به شه کانیتی ده کری به ئالفی ووشتر ، هه روه ها به شداریش
ده بی له ده رمان و چاو په شتندا .

پاشان جوانی به روبومی ، پوه کی ، شیوه ی ، دیمه نی ، ، چاکی رێکخستنی به ره که ی ،
دروستکردنی ، گه شان وه ی ، ، شادومانبوونی دل له کاتی بینینیدا ، کار له نه فسی مرۆف
ده که ن .

به بینینی دروستکارو خولقیتهر ، دروستکردنه سه‌رسورمپنه‌که‌ی ، توانای ته‌واوی خوای
تعالی ، ته‌واوی حیکمه‌ت و دانایی په‌روه‌ردگار بیری مرؤف ده‌خاته‌وه .

بۆیه هیچ شتیکی تر به‌دیناکریت له‌ داره‌خورما بچیت جگه له‌ موسلمانان باوه‌پدار ، چونکه
هه‌مووی خه‌یره ، هه‌مووشی سووده له‌ده‌ره‌وه‌و ناوه‌وه .

داره‌خورما نه‌و دره‌خته‌یه که قه‌ده‌که‌ی سوژی بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاته جۆش و بیری
کرد “ کاتی پۆشت و لێی جیابۆوه ، چونکه تامه‌زێوی نزیک و گوێبیستی گوفتاره‌کانی بوو
، نه‌و دره‌خته‌یه که (مریم) ی له‌ ژێردا دابه‌زی کاتی (عیسی) ی بوو _ علیه السلام _ .

له‌ فهرمووده‌یه‌کدا که (إسناد) ه‌که‌ی جیگه‌ی تێپروانییه هاتووه : ((أكرموا عَمَّتْكُمْ النَّخْلَةَ
، فَإِنَّهَا خَلَقَتْ مِنَ الطَّيْنِ الَّذِي خُلِقَ مِنْهُ آدَمُ))^(٦٤١) واته : ((پێز له‌ پوره داره‌خورماتان بگرن
، چونکه دروست کراوه له‌و قوهری ئاده‌می لی دروست کراوه)) .

خه‌لکیش به‌سوو گوفتار جیاوازیبونه سه‌باره‌ت به‌پیشخستن و په‌سه‌ندی بوونی به‌سه‌ر
دره‌ختی تێیدا یاخود به‌پێچه‌وانه‌وه ، خوای تعالی له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌ چه‌ندین جیگه‌دا
به‌یه‌که‌وه جووتی کردوون و باسی کردوون ، ئای که هه‌ریه‌کیان له‌ هاوه‌له‌که‌یه‌وه نزیکه ،
نه‌گه‌رچی هه‌ریه‌کیان له‌ جیگه‌ی فرامانپه‌وه‌ی و سه‌وزبوونی خۆیداوه ، نه‌و خاکه‌شی بۆ
چاکترو به‌سوودتره که گونجاویتی .

نرجس ، نیرگز : فهرمووده‌یه‌کی له‌باره‌وه هاتووه (صحیح) نی یه : ((عَلَيْكُمْ بِشَمِّ
النَّارِجِسِ فَإِنَّ فِي الْقَلْبِ حَبَّةَ الْجَنُونِ وَالْجَذَامِ وَالْبَرَصِ ، لَا يَقْطَعُهَا إِلَّا شَمُّ النَّارِجِسِ)) واته : ((

^{٦٤١} _ موضوع : أورده الألباني في ضعيف الجامع (١١٣٦) وقال : موضوع ، ونسبه السيوطي الى أبي يعلى وابن أبي
حاتم والعقيلي في الضعفاء ، وابن عدي في الكامل ، وابن السني ، وأبي نعيم في الطب عن علي ، وانظر الضعيفة (٣)

بۆنی نیرگز بکهن چونکه دلّ تووێکی شیتی و گولی و به له کی تیدایه ، به ده ره له بۆنکردنی نیرگز هیچ شتیکی تر نایپریت)) •

نیرگز گهرم و ووشكه له دووه مدا ، به پهرته كه ی برینه به قولاً چوو هكان بۆ ده مار ساریژ ده كاته وه ، هیزکی شتینیتی ، پاكاریی ، پاکی شه ری هیه ، نه گهر بکولیندریت و ناوه كه ی بخوریت وه ، یا به کولای بخوریت ، پشانه وه ده ورژینیت و ، ته پری و شیداری له بنی گه ده وه پاده کیشیت ، نه گهر له گهلّ (الْکِرْسَنَّة)^{٦٤٢} ههنگویندا بکولیندریت ، پیسی برینه کان پاک ده كاته وه و ، نه و دوومه لانهش به ئاسته م ده ته قینیت ، گوله كه ی مامناو نه ده له گهرمیدا ، ناسكه و بۆ هه لامة تی سارد به سووده ، شی ی کردنه وه یه کی به هیزی تیدایه ، کونیه داخراوه کانی (السُّدَد) می شک و کونی لووت ده كاته وه ، بۆ سه رنیشه ی ته پو (السُّوداوی) به سووده ، سه ری گهرم ده ئیشینیت ، هه ركه س به به رده وامی له زستاندا بۆنی بکات له هاویندا تووشی (البرسام) نابێ ، به سووده بۆ نازاره کانی سه ركه به هۆی به لغه م و (المرة السوداء) دروست ده بی ، بۆنده وه دلّ و می شک به هیز ده كات و ، بۆ زۆریك له نه خۆشیه کانیان به سووده ، دانه ری کتییی (التیسیر) ده لیت : بۆنکردنی ئی و په ركه می مندالان لاده بات •

نُورَة ، موو لابه ر : روی ابن ماجه : من حديث أم سلمة _ رضي الله عنها _ ، أن النبي ﷺ كان إذا اطلّى بدأ بعورته ، فطلاها بالنُورَة ، وسائر جسدِه أهله (٦٤٣) .
واته : له (أم سلمة) وه _ خوا ی لی پا زی بیّت _ فه رموویه تی : پیته مبه ری خوا ﷺ نه گهر تیته لسوونی بکر دایه له عه وره تی وه ده سستی پی ده کردو ، له موو لابه ری هه لده سوو ، خیزانه کانیشی تیکرای تری جه ستیان بۆ ده کرد •

^{٦٤٢} _ الْکِرْسَنَّة : پوهه کیکی یه ک ساله ی بچو که و ، تا پاده یه ک له پوهه کی نیسک ده چیت ، قه ده یکی به توی نی

یه و ، نزیکه ی (٣٠ _ ٤٠) سم له زه مین به رز ده بیته وه ، به وانه : www.snbl.com ، وه رگێپ •

^{٦٤٣} _ ضعیف : أخرجه ابن ماجه (٣٧٥١) بإسناده عن حبيب بن أبي ثابت عن أم سلمة فذكرته .

بنه‌په‌تی ماده‌ی موولابه‌ر : قسل دووبه‌ش ، زرنیخ به‌شیک ، تی‌که‌ل به‌ئاو ده‌کران ، له‌به‌ر مه‌تاو یاخود گه‌رماودا به‌جیده‌هیلرا به‌ئەندازه‌ی پی‌گه‌شتنی و ، ته‌واو شین بوونه‌وه‌ی . پاشان له‌جه‌ستیان هه‌لده‌سوو ، سه‌عاتیکیش داده‌نیشتن تا نه‌وه‌نده‌ی کاری خۆی ده‌کردو ، ئاویان لی نه‌ده‌دا ، پاشان ده‌شۆردراو ، جی‌گه‌که‌شی له‌خه‌نه هه‌لده‌سوینرا بۆ نه‌وه‌ی شوین‌ه‌واری گه‌رمیه‌که‌ی نه‌می‌نیت .

نَبَقُ ، کونار : پێشه‌وا (أبو نعیم) له‌کتی‌بی (الطب النبوي) دا له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا که به‌رزى ده‌کاته‌وه بۆ پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمیت : کاتی ئاده‌م ده‌به‌زینرایه‌ سه‌ر زه‌مین به‌رى یه‌که‌م شتیکی خواردبیت کونار بوو .

پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا باسی کونارى کردوه : ((أنه رأى سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِهِ ، وَإِذَا نَبَقُهَا مِثْلُ قِلَالٍ هَجَرَ))^{٦٤٤} واته : ((پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌شه‌و په‌ویه‌که‌یدا دره‌ختی (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) ی بینى و ، ته‌ماشای کرد به‌ره‌که‌ی به‌ئەندازه‌ی مه‌رکانه‌و کوپه‌ گه‌وره‌گانی دئی (هَجَرَ) ی نزیک به‌شارى مه‌دینه بوو)) .

کونار : به‌رى دره‌ختی کوناره‌ سروشت پاده‌گری‌ت و ، بۆ نه‌ه‌یشتنی په‌وانبوون به‌سووده ، گه‌ده‌ خۆشه‌ده‌کات ، (الصفراء) داده‌مرکی‌نیت‌ه‌وه ، خۆراک به‌جه‌سته ده‌به‌خشیت ، ئاره‌زووی خواردن ده‌کاته‌وه ، به‌لغه‌م دروست ده‌کات ، دره‌نگ هه‌رسه ، ئارده‌که‌ی هه‌ناو به‌هیز ده‌کات ، می‌زاجه (الصفراوية) کان چاک ده‌کاته‌وه ، به‌هه‌نگوین زیانه‌کانی دوورده‌خړیت‌ه‌وه . جیاوازی دروست بووه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایا ته‌پوشیداره

^{٦٤٤} _ صحیح : أخرجه البخاري (٤ / ١٣٣ ، ١٨٥ ، ١٩٩) ، (٥ / ٦٦) ، ومسلم (١ / ١٠٣ ، ١٠٤)

کلاهما من طريق أنس بن مالك عن مالك بن صعصعة فذكره في حديث طويل .

یاخود ووشکه ؟ به دوو گوفتار . راسترینیان : ته پو شیداره که ی ساردو ته پره ،
ووشکه که شی ساردی ووشکه .

بیستی هاء (٥) :

هَنْدَبَاءٌ (٦٤٥) ، تالیشکه : له پیغه مبهری خواوه ﷺ سئ فره مووده سه بارهت به
تالیشکه هاتوون به لام (صحیح) نین و ، جیگیر نه بوونه ، به لکو فره مووده که لیکی
موضوع ن .

یه که میان : ((كُلُوا الْهَنْدَبَاءَ وَلَا تَنْفُسُوهُ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ يَوْمٌ مِنَ الْأَيَّامِ إِلَّا وَقَطَرَاتٌ مِنَ
الْجَنَّةِ تَقْطُرُ عَلَيْهِ)) واته : ((تالیشکه بخزن و مه یته کینن ، چونکه پوژیک نی یه له پوژان
مه گهر دلۆپکه لیکی له به هه شته وه ده تکیته سه)) .

دووه م : ((وَمَنْ أَكَلَ الْهَنْدَبَاءَ وَنَامَ عَلَيْهِ لَمْ يَحِلَّ فِيهِ سُمْ وَلَا سِحْرٌ)) واته : ((هه رکه س
تالیشکه بخوات و له سه ری بنوی ئه وا تووشی ژه هرو جادو نابی)) .

سئ یه م : ((مَا مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ وَرِقِ الْهَنْدَبَاءِ إِلَّا وَعَلَيْهَا قَطْرَةٌ مِنَ الْجَنَّةِ)) واته : ((هیچ
که لایه ک له که لاکانی تالیشکه نی یه مه گهر دلۆپیکی به هه شتی به سه ره وه یه)) .

پاشان . میزاجی تالیشکه ده گوپی و ، به گوپی ره ی ورزه جیاوازه کانی سال گۆپانکاری
به سه ردا دیت ، بۆیه له زستاندا ساردو ته پره ، له هاویندا گهرم و ووشکه ، له به هارو
پایزدا مامناوه نده ، له زۆربه ی بارو حاله کانی شیدا مه یلی لای ساردی و ووشکی ده کات ،

٦٤٥ — الهندباء : پووکیکی گیایی وه رزیه ، نزیکه ی (٤٠) سم به رز ده بیته وه ، که لاکانی له که لای کاهو ده چیت
، گوله کانی زه ردن و ، جۆریکی تریشی مه یه گوله کانی شینه ، تۆوه که ی بچوکه . به روانه :
www.snbl.com ، وه رگبێ .

تالیشكه قهبزكارو ساردكاره ، چاكه بۆ گه ده ، نه گه ر له گه ل سركه دا بكوئیندریت و بخوریت ، سك پاده گریت به تاییه ت كئویه كه ی ، كه چاكتره بۆ گه ده و ، زۆر تریش قهبزكاره ، به سوودیشه بۆ لاوازیه كه ی .

نه گه ر پیچه ریکی (الضماد) لی دروست بكریت ، هه ئاوسانی كاتی له گه ده دا ناهیلیت و ، به سوودیشه بۆ جومگه ژان و ، هه ئاوسانه گه رمه كانی چاو ، نه گه ر له گه لاو بنه په ته كه ی پیچه ریکی لی دروست بكریت ، به سوود ده بی بۆ پیوه دانی دوویشك . گه ده به هیز ده كات ، كونیله داخراوه كانی جگه ر ده كاته وه ، بۆ ئازاره گه رم و سارده كانی به سووده ، كونیله داخراوه كانی سبیل و په گ و هه ناو ده كاته وه ، پیروه كانی گورچيله پاك ده كاته وه .

به سوودترینی بۆ جگه ر تالترینیانه ، ئاوه گوشراوه كه ی بۆ (الیرقان السددي) به سووده ، به تاییه ت نه گه ر تیكه ل به ئاوی پازیانه ی ته پ (الرازیانج الرطب) بكریت ، نه گه ر گه لاكه ی بكوتریت و ، بخریته سه ر هه ئاوسانه گه رمه كان ساردیان ده كاته وه و شی یان ده كاته وه ، گه ده پاك ده كاته وه ، گه رمی خوین و (الصفراء) داده مركینیتته وه .

چاكترینیشی ئه وه یه به بی شتن و ته كاندن بخوریت ، چونكه به شتن و ته كاندن هیزه كه ی نامینیت ، له گه ل ئه وه شدا هیژیکی (تریاق) ی تیدایه كه بۆ هه موو ژه هره كان به سووده .

نه گه ر چاوی پی بریژریت ، بۆ شه و كویری به سوود ده بی ، گه لاكه ی له (تریاق) دا به شداره ، بۆ پیوه دانی دوویشك به سووده ، به رگری زۆربه ی ژه هره كان ده كات ، نه گه ر ئاوه كه ی بگوشریت و ، زه یتی زه یتونی تیکرا ، مروف له ده رمانه كوشنده كان پزگار

دهكات ، نهگه ر بنه پره ته كه ی بگوشریت و ، ناوه كه ی بخوریته وه ، بۆ كه زتنی مارو دووپشك و زهرده والّه به سووده ، شیر ی بنه پره ته كه شی سپییای چاو ناهیلّیت .

پیتی واو (و) :

وَرَسٌ ، گژوگیای نه سپهك : پيشه وا (الترمذي) له (الجامع) هكیدا : له (زيد) ی كوپى (أَرْقَمَ) هوه ده گپریته وه كه وا پیغه مبهری خوا ﷺ زهیتی زهیتون و گیای نه سپهك ی وه سف ده كرد بۆ كه سانى تووشبوو به نه خوڤشى (ذات الجنب) ، (قتادة) ده لیّت : ده كرى به دهمیه وه ، له و لایه وه ده كرى به دهمیه وه كه ئازاره كه ی هیه .

وروى ابن ماجه في سننه من حديث زيد بن أرقم أيضاً ، قال : نعت رسول الله من ذات الجنبِ ورساً وقسطاً وزيتاً يُلدُ به (٦٤٦) .

واته : دیسان له (زيد) ی كوپى (أَرْقَمَ) هوه _ ، فه رمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ نه خوڤشى (ذات الجنب) نه سپهك و (القسط) و زهیتی زهیتونى وه سف ده كرد بۆ نه وه ی بكریت به دهمیه وه .

وصحَّ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ _ رضي الله عنها _ قَالَتْ : كَانَتْ النَّفْسَاءُ تَقْعُدُ بَعْدَ نَفَاسِهَا أَرْبَعِينَ يَوْمًا ، وَكَانَتْ إِحْدَانَا تَطْلِي الْوَرَسَ عَلَى وَجْهِهَا الْوَرَسَ مِنَ الْكَلْفِ (٦٤٧) .

^{٦٤٦} _ ضعيف : أخرجه أحمد (٣٦٩ / ٤ ، ٣٧٢) ، وابن ماجه (٣٤٦٧) ، والترمذي (٢٠٧٨) ، (٢٠٧٩) ، كلهم من طريق ميمون أبي عبد الله عن زيد بن أرقم فذكره .

^{٦٤٧} _ حسن صحيح : أخرجه أحمد (٣٠٠ / ٦ ، ٣٠٢ ، ٣٠٤ ، ٣٠٩) ، والدارمي (٩٦٠) ، وأبو داود (٣١١) ، وابن ماجه (٦٤٨) ، والترمذي (١٣٩) كلهم من طريق مسه الأزدي عن أم سلمة فذكرته .

واته : له (اُمُّ سلمة) هوه _ خَوای لى پازى بىٔ _ فهرموويه تى : ژنان پاش مندالبون چل پوژ داده نىستن ، ههريه كيكيشمان دهم و چاوى به ئهسپهك چهورد ده گرد به هوى ئه و په له و سوپه له گه پانه ئى تووشمان ده بوو .

(أبوحنيفة اللُّغويُّ) ده لىٔ : ئهسپهك به چاندن ده چىٔنرىٔ و ، كىوى نى به ، جگه له خاكى عه ره بدا له هىچ شوىٔنكى تر نه م ناسيوه و ، له خاكى عه ره بيشدا ته نها له به مه ندا بينيومه . هيزى له گه رمى و وشكىٔتيدا له سه ره تاى پله دوودايه ، چاكترينيشى سوره نه رمه كه به تى له نىو ده ستدا ، كه كه په كى كه متره ، به سووده بو په له و ، ئالوشى و ، زىپكه ئى پووى جهسته ئه گه ر تىٔى هه لىسؤنرىٔ ، هيزكى قه بزكارى هه به ، ئه گه ر بخورىٔته وه بو په له ئى سبى (الوَضَح) به سووده و ، ئه ندازه ئى خواردنه وشى به كيشى ديره مئكه ، ميزاج و سوودى ئهسپهك نزيك به سوودى (القُسْطُ البحريُّ) به ، ئه گه ر به له كى و ئالوشى و زىپكه وه لىزله پانى تىه لىسؤنرىٔ سووديان پى ده گه به نىٔ ، پوشاكى بويه كراو به ئهسپهك هيزى جووتبوون زياتر ده كات .

وَسْمَةٌ ، پوهه كى خه نه _ بپوانه الكتم _ : گه لای دره ختى ني له ، پرچ پهش ده كات ، به م نزيكانه باسى جياوازى نىوان زانايمان كرد سه بارهت به شياوئتى پرچ پهش كردن و ئه وه ئى ده يكات .

بىٔتى الياء (ي) :

يَقْطِينُ ، كوله كه : له زمانى عه ره بيدا ديسان به (الدُّبَاء) و (القرع) يش ناسراوه ، ئه گه رچى وشه ئى (اليقطين) گشتيتره ، چونكه له پووى زمانه وه : هه موو دره ختىٔكه كه له سه ر قه دئك نه وه ستى ، وه كو كاله ك و كالىارو خه يار . خَوای تعالى ده فه رمىٔ : ﴿ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴾ [الصافات : ١٤٦] واته : وه دره ختىٔكى كوله كه مان

به سه ریدا رواند^(٦٤٨) . نه گەر گوترا : له زمانی عه ره بیدا نه وهی له سه ر قه دیک نه وهستی به (نَجْم) ناوده بریئت نهك به (شجر) ، چونكه (شجر) : بریتیه له وهی قه دی هه بی _ زمانه وانان گووتویانه _ ، باشه چۆن لیژهدا خوای تعالی ده فه رمیّت ﴿ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴾ واته : ووشه ی (شجرة) ی به کاره ی ناوه بۆ کوله که که چی خۆی پوهه که . وه لām : له زمانی عه ره بیدا نه گەر ووشه ی (شجر) به کاره ی ترا ، مه به ست به وانیه که قه دیان هه یه و له سه ری ده وه ستن ، به لām نه گەر ووشه ی (شجر) به ستره به شتی که وه و له که لیدا به کارهات نه و پابه ندی نه وه ده بی ، بۆیه جیاوازی کردن له نیوان په هاو پابه ندکراو له ناوه کاندای ده روزه یه کی گرتگی به سووده بۆ تیگه شتن و ، پله کانی زمان .

(اليقطين) ی باسکراو له قورئاندا : بریتیه پوهه کی کوله که و ، به ره که شی به کوله که ناو ده بریئت . وقد ثبت في الصحيحين : من حديث أنس بن مالك ، أنَّ خياطاً دعا رسولَ الله ﷺ لطعام صنعَه ، قال أنسُ _ رضي الله عنه _ : فذهبتُ مع رسولِ الله ﷺ ، فقربَ إليه خُبْزاً من شعير ، ومرقاً فيه دُبَّاءٌ وقَدِيدٌ ، قال أنس : فرأيت رسولَ الله ﷺ يَتَتَبَعُ الدُّبَّاءَ من حوالي الصَّحْفَةِ ، فلم أزل أُحِبُّ الدُّبَّاءَ من ذلك اليوم^(٦٤٩) .

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فه رموویه تی : به رگ دروویه ک پیغه مبه ری خوای ﷺ بانگ کرد بۆ خواردنیک دروستی کردبوو ، (أنس) _ خوای لی پازی بیّت _ فه رمووی : منیش له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ چوم ، نه وه بوو نانی جۆ ، شله یه ک که کوله که و گزشتی ووشکراوه ی تیدا بوو خسته پیش

^{٦٤٨} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٦٤٩} صحیح : أخرجه البخاري (٣ / ٧٩) ، (٧ / ٨٩ ، ١٠١ ، ١٠٢) ، ومسلم (٦ / ١٢١) کلاهما من

طريق إسحاق ابن عبد الله بن أبي طلحة عن أنس بن مالك فذكره .

دهستی ، (انس) فەرمووی : پێغه‌مبەری خوام بینی ﷺ بەدوای کوله‌که‌ی دەوروپەری لەگەنە‌که‌دا دەگە‌پا ، بۆیە منیش لەو پۆژە‌وه بە‌رده‌وام حە‌زم لە کوله‌که‌یە .

قال أبو طالوت : دخلتُ على أنس بن مالك _ رضي الله عنه _ وهو يأكل القرع ، ويقول : يالك من شجرة ما أحبُّ إلىَّ لحُبِّ رسول الله ﷺ إياك (٦٠)

(أبو طالوت) دە‌ئێت : چوومه دیدە‌نی (انس) کورپی (مالک) _ خوای لی‌ پازی بیت _ لەو کاتە‌دا کوله‌که‌ی دە‌خواردو دە‌یفە‌رموو : ئای که درە‌ختیکی خۆشە‌ویستی بە‌لامە‌وه لە‌بەر ئە‌وه‌ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ خۆشی دە‌وێی .

له (الغِيلَانِيَّات) دا هاتووہ : له (هشام)ی کورپی (عروة) وه ، له بابیە‌وه ، له خاتوو (عائشة) وه _ خوای لی‌ پازی بیت _ فە‌رموویە‌تی : پێغه‌مبەری خوا ﷺ پێی فە‌رمووم : ئە‌ی (عائشة) ئە‌گەر مە‌نجە‌ئێکت کولاند ، کوله‌که‌ی زۆر تێیکە ، چونکە دلی خە‌مبار بە‌هێز دە‌کات .

کوله‌که : ساردو تە‌پە ، خۆراکیکی کە‌م بە‌جە‌ستە دە‌بە‌خشیت ، خێرا دیتە‌ خوارە‌وه ، ئە‌گەر پێش هە‌رسکردن خراب نە‌بی ، خە‌لتە‌یە‌کی ستایش‌کراوی چاکی لی‌ دروست دە‌بی ، له خاسیە‌تە‌کانی تری ئە‌وه‌یە‌که خە‌لتە‌یە‌کی ستایش‌کراوی چاک بە‌هاوشیۆە‌ی ئە‌وه‌ی لە‌ گە‌لێدا یە‌ دروست دە‌کات ، بۆیە ئە‌گەر لە‌ گە‌ل خە‌رتە‌لە‌دا (الخردل) بخوریت ، خە‌لتە‌یە‌کی توونی لی‌ دروست دە‌بی ، له گە‌ل خۆیدا خە‌لتە‌یە‌کی سوێر ، له گە‌ل قە‌بزکاردا قە‌بزکار ، ئە‌گەر لە‌ گە‌ل بە‌هیدا بخوریت خۆراکیکی چاک بە‌جە‌ستە دە‌بە‌خشی .

٦٠ _ ضعيف الإسناد : أخرجه الترمذي (١٨٤٩) بإسناد عن أبي طالوت فذكره .

کوله که نه رم و ناسکه و خۆراکیکی ته پری به لڤه می به جهسته ده به خشى ، بۆ له ش گهرم و تاداران به سووده و ، بۆ ئه وانه ی تووشى سه رما بوونه و ، ئه وانه ش که به لڤه میان به سه ردا زال بووه گونجاو نی یه ، ئاوه که ی تینویه تی ده شکینیت ، سه رنیشیه ی گهرم لاده بات ئه گهر بخوریتته وه یا خود سه ری پى بشۆردریت ، سک په وان ده کاته وه هه رچۆنیک به کار بیئت ، له ش گهرم و تاداران به هیه شتیکى تری وه کو کوله که چاره سه ر ناکرین و ، هیه شتیکیش وه کو ئه و خیرا سوود ناگه یه نیت . له سووده کانی : ئه گهر هه ویری تیه له سوینریت و ، له فه ن یا خود له ته نورد بېرژینریت و ، ئاوه که ی ده رهینریت و له گه ل هه ندی خواردنه وه ی ناسک و خوشدا بخوریتته وه ، تای گهرم داده مرکینیتته وه ، تینویه تی ده شکینیت و ، خۆراکیکی چاک به جهسته ده به خشیت ، ئه گهر له گه ل (ترنجبین)^(٦٥١) موره باى به هیدا بخوریتته وه (صفراء) ی په تی په وان ده کاته وه .

ئه گهر کوله که بکوئیندریت و ، ئاوه که ی له گه ل هه ندیک له هه نکوین و ، که میک له (نظرون) دا بخوریتته وه ، به لڤه م و (مرّة) به یه که وه ده کاته ده ره وه ، ئه گهر بکوئینریت و پیچه ریکی (ضماد) لى دروست بکریت و بخریتته سه ر ته پلى سه ر ، بۆ هه لئاوسانه گهرمه کانی میشک به سوود ده بی .

ئه گهر توئیکه که ی بگوشریت و ، ئاوه که ی له گه ل پۆنى گۆلدا (دهن الورد) تیکه ل بکریت و ، بتکینریتته گوئ ، بۆ هه لئاوسانه گهرمه کان به سوود ده بی ، توئیکه که ی

^{٦٥١} _ ترنجبین : شه ونمیکه له ئاسمانه وه داده به زئ و له هه تگۆین ده چی ، ووشکه و خوشه و زیاتر به سه ر دره ختی (الحاج) دا ده باریت که له شام و خۆراسان ده پرویت ، ئه م دره خته گه لاکانی سه وزن و گوله کانی سوین و بهر ناکریت ، چاکترینیشی سپیه خوراسانیه که تی که مامناوه نده له گهرمی و ساریدا ، به سووده بۆ تا زۆر گهرمه کان ، سینک شیدار ده کات و ، بۆ له ش گهرم و تاداران به سووده ئه گهر بخریتته نۆ ئاوی هه لۆژه و تری وه ، بپوانه : الجامع لمفردات الادویه والأغذیه ، ابن البطار * وه رگتیر .

به سووده بۆ هه‌ئاوسانه گهرمه‌کانی چاو و ، جومگه‌ژانی گهرم ، زۆر به سووده بۆ خاوه‌ن
میزاجه گهرمه‌کان و له‌ش گهرم و تاداران ، ههرکات پێکه‌وتی خه‌لتیه‌کی خراپی نیو
که ده‌ی کرد ، ده‌گۆپێت بۆ سروشتی نه‌و تیکه‌لاوه خراپه‌و ، خراپ ده‌بی و ، له‌ جه‌سته‌دا
خه‌لتیه‌کی خراپ دروست ده‌کات و ، زیانه‌کانیشی به‌ سرکه (المرّی) دۆرده‌خریته‌وه .

به‌گشتی : کوله‌که نه‌رم و ناسکترین خۆراکه‌کانه‌و ، له‌ هه‌مووشی زیاتر کارتی‌کراو ده‌بی
، له (انس) هوه _ خوای لی پازی بی‌ت _ ده‌گێرنه‌وه فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
به‌زۆری ده‌یخوارد .

چه‌ند به‌شیکی جیاواز :

له‌ ئامۆژگاری به‌ سوود ده‌رباره‌ی چاره‌سه‌رکردن و چاره‌سازی :

وام به‌لاوه چاک بوو باسکردنی ئه‌م ده‌روازه‌یه به‌به‌شیکی کورتی زۆر به‌سوود له‌ پارێزو
، ئامۆژگاری گشتی به‌ سوود کۆتای پێ بی‌نم بۆ ئه‌وه‌ی سوودی کتێبه‌که ته‌واو بی‌ت .

به‌شیکم له‌ کتیبی (المحاذیر) ی (ابن ماسویه) بینی به‌بیژه‌ی خۆی ده‌ینوسمه‌وه ،
ده‌لیلت :

هه‌رکەس چل پۆژ پیازی خواردو تووشی په‌له‌و سورمه‌لگه‌پان بوو ، با ته‌نها
سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات ، هه‌رکەس خوینی گرت و ، پاشان شتی سوێری خواردو
تووشی به‌له‌کی و گه‌پی بوو ، با ته‌نها سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات .

هه‌رکەس له‌ گه‌ده‌یدا هیلکه‌و ماسی کۆکرده‌وه‌و ، تووشی ئیفلجی یاخود ده‌م
خواربوون بوو ، با ته‌نها سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات .

هه ركهس شیرو (النبیز) ی له گه دهیدا كۆكردهوهو ، تووشی به له کی و جومگه ژان بوو ، با ته نها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

هه ركهس خهونی بیینی و ، خۆی نه شت تا له گه ل خیزانه كهیدا جوت بوو ، پاشان مندالێکی شیت یاخود ناته واوی بوو ، با ته نها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

هه ركهس هیلکه ی كۆلیوی سارد بۆوه ی خوارد ، تا تیر بوو ، پاشان تووشی نه خۆشی ته نگه نه فسی (ربو) بوو ، با ته نها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

هه ركهس له گه ل خیزانه كهیدا جوت بوو و ئارامی نه گرت تاوه كو به ته واوی خالی بیته وهو ، تووشی به رد بوو ، با ته نها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

هه ركهس به شه و ته ماشای ئاوینه ی كردو ، تووشی دهم خواربوون بوو ، یا تووشی ده ردێك بوو ، با ته نها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

به شیک : سه بارهت به ئاگاردار كرده وه

له كۆكرده وه ی نیوان هیلکه و ماسی :

(ابن بختیشوع) ده لیت : پارێزیکه له وه ی هیلکه و ماسی له خواردندا كۆبکه یته وه ، چونکه نه خۆشیه كانی (القولنج) و مایه سیری و ددان ئیشه دروست ده كات .

به رده وام خواردنی هیلکه پله و سورمه لگه پان له دهم و چاودا دروست ده كات ، خواردنی سویری و ماسی سویرو خوین گرتن پاش خۆشتن به له کی و گه پی دروست ده كهن .

• بهردهوام خواردنی گورچیلە ی مه پ میژدان پهك دهخات .

• خۆشتن به ئاوی سارد پاش خواردنی ماسی پاراو و تازه ئیفلجی دروست دهكات .

• جووتبوونی ژنی بێنویژ نهخۆشی گولیی دروست دهكات .

• جووتبوون به بی ئه وه ی له پاشیدا خۆی بشوات بهرد دروست دهكات .

• دریژی مانه وه له دره چه دا نهخۆشی قورس دروست دهكات .

(أبقرط) ده لئیت : كه مكر دنه وه ی زیانبه خش ، له زۆر به كارهیانی شتی به سوود چاكتره ، ههروه ها ده لئیت : ته ندروستی خۆتان بهردهوام بكه ن به وازهی تان له ته مه به لئى بهرامبه ر به ماندوو بوون ، ههروه ها به وازهی تان له سك پر كردن له خواردن و خواردنه وه .

كه سانیك له دانایان گوتویانه : نه و كه سه ی ته ندروستی ده وئ ، با خۆراكه كانی چاك بكات ، با له سه ر پاکی و برسیتی بخوات ، له سه ر تی نویه تی ئاو بخواته وه ، با كه م ئاو بخواته وه ، له دواى خواردن با پاكشیت ، له دواى خواردنی شیوان با پئى بكات ، نه نویت تا ده چیته ئاوده ست ، با وریابی پاش تی ربوون نه چیته گه رماوه وه ، وه جارێك له هاویندا له ده جاری زستان چاكتره ، خواردنی گوشتی ووشكراوه به شه و یارمه تیدره بۆ نه مان ، جووتبوونی په كه وتوو ان ته مه نی زیندوو ان پیر دهكات و ، جهسته ی ته ندروستان نهخۆش دهخات .

ئه مانه ی سه ره وه له (علي) ی کوپی (أبي طالب) وه باسكراوه ، به لئام (صحیح) نی یه و ، له پاستیدا هیندیكى گوفتاری (الحارث) ی کوپی (كَلْدَة) ی پزیشکی عه ره ب و ، كه سانی دیکه یه .

(الحارث) ده‌لێت : هه‌ركه‌س مانه‌وه‌ی پێخۆشه _ مانه‌وه‌ش نی یه _ با زوو خوارنی نیوه‌پۆ بخوات ، په‌له‌ی خواردنی شیوان بکات ، با پۆشاکه‌کانی سووک بکات ، جووتبوونی ژنان که‌م بکاته‌وه .

(الحارث) ده‌لێت : چوار شت جه‌سته ده‌پۆخێنێت : جووتبوون له‌ سه‌ر زۆرخۆری ، که‌رماوکردن پاش تێربوون ، خواردنی گۆشتی وشکراوه ، جووتبوونی به‌سال‌چوو . کاتی (الحارث) هاته سه‌ره‌مه‌رگ خه‌لک له‌ چوارده‌وری کۆبۆونه‌وه‌و ، پێیان گووت : فه‌رمانی شتی‌کمان پێ بکه‌ پاش تۆ سوودی لێ ببینین . گووتی : له‌ ژنان به‌ده‌ر له‌ کیژی لاو و شوخ و شه‌نگ مه‌خوازن ، میوه مه‌خۆن ته‌نها له‌ کاتی پێگه‌شتنیدا نه‌بێ ، با که‌ستان چاره‌سه‌ر نه‌کات هه‌تاوه‌کو جه‌سته‌ی توانای به‌رگه‌گرته‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی هه‌یه ، هه‌موو ماتگی‌ک که‌ده‌ه‌تان پاک بکه‌نه‌وه ، چونکه‌ به‌ل‌غه‌م ده‌توێنێته‌وه ، (المرءة) ناهێلێت ، نه‌گه‌ر که‌سی‌کتان خواردنی خوارد ، پاش خواردنه‌که‌ی با سه‌عاتێک بنوێ ، نه‌گه‌ر خواردنی شیوانی خوارد با چل هه‌نگاو پێ بکات .

پاشایه‌ک به‌ پزیشکه‌که‌ی گووت : پێده‌چی تۆ بۆ من نه‌می‌نیت ، وه‌سفیکم بۆ بکه‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌ تۆوه‌ وه‌ریگرم ، پزیشکه‌که‌ش گووتی : به‌ده‌ر له‌ کچی لاو و شوخ و شه‌نگ مه‌خوازه ، به‌ده‌ر له‌ گۆشتی ئازه‌لی ته‌مه‌ن که‌م و پارو گۆشتی تر مه‌خۆ ، ده‌رمان مه‌خۆره‌وه مه‌گه‌ر بۆ نه‌خۆشی ، میوه مه‌خۆ مه‌گه‌ر پاش پێگه‌شتنی ، خۆراک چاک بجوو ، نه‌گه‌ر به‌پۆژ خۆراکت خوارد هیچی تێدا نی یه‌ بنووی ، نه‌گه‌ر به‌شه‌و خۆراکت خوارد مه‌نوو تا پێ ده‌که‌یت نه‌گه‌رچی په‌نجا هه‌نگاویش بێت ، خۆراک مه‌خۆ تا برسیت ده‌بێ ، خۆت ناچار مه‌که‌ بۆ جووتبوون ، میز پامه‌گره ، له‌ که‌رماو وه‌رگره‌ پێش نه‌وه‌ی لێت وه‌رگریت ، خواردن مه‌خۆ و که‌ده‌ت خۆراکی تێدا بێ ، دورکه‌وه‌ره‌وه له‌ خواردنی نه‌وه‌ی ددانه‌کانت توانای جوواندنی نی یه‌و ، پاشان که‌ده‌شت توانای هه‌رسکردنی نابێ ، هه‌موو

هفته يه ك جاريك خۆت برپشینه ره وه بۆ پاك كردنه وهی جهسته ت ، چاكترين گه نجينه ی جهسته ت خوینه ، بۆيه له كاتى پتويستيدا نه بى ده رى مه هينه ، بچۆره گه رماوه وه ، چونكه شتگه ليك له چينه كانه وه ده رده هينيت كه ده رمانه كانى پى ناگات بۆ ده رهينانيان.

پيشه وا (الشافعي) فه رمويه تى : چوار شت جهسته به هيز ده كهن : خواردنى گوشت ، بۆنكرنى بۆنى خوڤ ، زۆر خوڤتن به بى جووت بوون ، پۆشينى كه تان .

چوار شت جهسته لاواز ده كهن : زۆر جووتبوون ، زۆرى خه م و په ژاره ، زۆرى ئاوخواردنه وه به سكى خالى ، زۆر خواردنى شتى ترش .

چوار شت چاو به هيز ده كهن : دانىشتن به رامبه ر به كه عبه ، چاو په شتن له كاتى نووستندا ، ته ماشاكردى سه وزايى ، پاك كردنه وهى شوينى دانىشتن .

چوار شت چاو لاواز ده كهن : ته ماشاكردى پيسى ، له خاچدراو ، نه ندامى زاوژى ژن ، دانىشتن به پشتيكردى كه عبه .

چوار شت جووتبوون زياد ده كهن : خواردنى مه لى بچووك و چۆله كه ، (الأطريفل) ، فستق ، (الخروب)^{٦٥٢}.

چوار شت ئه قل و ژيرى زياد ده كهن : وازهينان له گوفتارى زياد ، سيواك كردن ، دانىشتن له گه ل پياوچاكاندا ، دانىشتن له گه ل زاناياندا .

^{٦٥٢} _ الخروب : دره ختيكى هه ميشه سه وزه و ، نزىكه ي (١٥) متر به رز ده بيته وه ، دريژى به رى ئه م دره خته هه ندى جار ده گاته (٣٠) سم ، به رى ئه م دره خته كه پيڊه گات ده خوريت و ، ده شكريت به شه ريه ت و ، له هه ندى وه لاتانىش ده كريتته ئاردو ، سوودو كه لگى ئىجگار زۆره ، به روانه : <http://www.thapro.net> ، وه رگيتر .

(أفلاطون) ده‌لێت : پێنج شت جه‌سته لاواز ده‌که‌ن و له‌وانه‌شه‌ بکوژن : ده‌ست کورتی ، جیابوونه‌وه‌ له‌ خۆشه‌ویستان ، پق و خه‌م و خه‌فت خواردن ، قبولنه‌کردنی ئامۆژگاری ، پێکه‌نینی نه‌فامان به‌ ئاقل و ژیران .

پزیشکه‌که‌ی (المأمون) ده‌لێت : چه‌ند خه‌سله‌تێک به‌کاربێنه‌و ، نه‌و که‌سه‌ی بپاریژیت شایسته‌ی نه‌خۆش نه‌که‌وتنه‌ جگه‌ له‌ مردن : خۆراک مه‌خۆ له‌ کاتێکدا خۆراکی تر له‌ گه‌ده‌تا بوو ، دوورکه‌وه‌ره‌وه‌ له‌ خواردنێک ددانه‌کانت له‌ جووینیدا ماندوو بێت و ، پاشان گه‌ده‌شت بپتوانابی له‌ هه‌رسکردنیدا ، دوورکه‌وه‌ره‌وه‌ له‌ زۆر جووتبوون ، چونکه‌ نووڕ پۆشنایی ژیان ده‌کوژێنێته‌وه‌ ، دوورکه‌وه‌ره‌وه‌ له‌ جووتبوونی به‌سال‌چوو ، چونکه‌ مردنی کوتوپرت تووش ده‌کات ، دوورکه‌وه‌ره‌وه‌ له‌ خۆین گرتن (الفصد) مه‌گه‌ر له‌ کاتی پێویستیدا ، له‌ هاویندا خۆت برشێنه‌ره‌وه‌ .

له‌ گۆفتاره‌ کورت و مانا زۆربه‌خشه‌کانی (أبقرط) : هه‌موو زۆریک دوشمن و ناحه‌زی سروشته‌ .

به‌ (جالینوس) یان گووت : بۆ نه‌خۆش ناکه‌وی ؟ ، گووتی : چونکه‌ نێوان دوو خۆراکی خراپم کۆنه‌کردۆته‌وه‌ ، خۆراکیکم نه‌خواردووه‌ به‌سه‌ر خۆراکیکی تردا ، خۆراکیکم له‌ گه‌ده‌مدا رانه‌گرتووه‌ نه‌گه‌ر هه‌ستم کردبێ تووشی زیانم ده‌کات .

چوار شت جه‌سته نه‌خۆش ده‌خه‌ن : زۆر قسه‌کردن ، زۆر نووستن ، زۆر خواردن ، زۆر جووتبوون .

چونکه‌ زۆر قسه‌کردن : هه‌لده‌ستی به‌ که‌مکردنه‌وه‌ی مۆخ و کرۆکی میشتک و لاوازکردنی

زۆر نووستن : دەم و چاو زەرد هەڵدەگەڕێنیت ، دڵ کوێر دەکات ، چاو دەورۆژێنیت ،
تەمبەل دەکات بەرامبەر بە کارکردن ، تەپوشیداری لە جەستەدا دروست دەکات .

زۆر خواردن : دەمی گەدە خراپ دەکات ، جەستە لاواز دەکات ، بای چڕو ، نەخۆشی
گران دروست دەکات .

زۆر جووتبوون : جەستە دەپۆخێنیت ، هیزەکان لاواز دەکات ، تەپی و شیئی جەستە
ووشک دەکاتەو ، دەمار شل دەکاتەو ، کونیلەى داخراو دروست دەکات و ، زیانەکانى
هەموو جەستە دەگرێتەو ، بەتایبەت بەمیشک لەبەر زۆرى ئەو پوحوە نەفسانیەى لیى
شییى دەکاتەو ، لاوازکردنەکەى لە لاوازکردنى هەموو دەرەوایشتەکانى تر زۆرتەرە ، لە
گەوهەورى پوچیش شتیکی زۆر دەکاتە درەو .

چاکترینیشى ئەوەیە ئەگەر شەهەوێت و ئارەزووی راستى مەوۆف پێکەوتى وێنەو
شیوەیەکی جوانى لاوی شوخ و شەتگی حەلāl بکات ، هەروەها میزاجى گەرم و تەپو
شیدار بێت ، ماوەیەك بێت جووتبوونی ئەنجام نەدای ، دلى لە دڵەپاوکی و مەشغولبوونی
نەفس خالى بێت ، زێدەپۆی تێدا نەکات .

پێویستە جووتبوونەکەى لە گەل ئەم کارانەدا ئەنجام نەدات ، وەکو سک پێکردنى زۆر
، برسیى و سک خالى بوون ، دەرەوایشتن ، وەرزشیکی تەواو ، زۆر گەرماوون ،
سەرماوینیکی زۆر ، بۆیە ئەگەر ئەم دەشتەى تێدا پەچاو کرد ، سوودیکی زۆرى
لێوەردەگریت ، هەر دانەیه کیش لەوانەى سەرەو پەچاو نەکرا زیانیکی تووش دەبى
بەگوێرەى پەچاونەکردنى ئەو شتە ، ئەگەر هەمووشى یاخود زۆربەى پەچاونەکرا ، ئەوا
تیاجونیکی دەستبەردە .

به شيك : سه بارهت به وهی كه پاريز كردنی

زۆر وهكو تيكچونه له نه خوشيدا :

پاريز كردنی زۆر له تهن دوستيدا ، هاوشيوهی تيكچونه له نه خوشيدا ، به لام پاريز كردنی مامناوهند به سووده .

(جالينوس) به هاوه لانی خوی گووت : دوركه ونه وه له سی شت و ، چوار شت به كاربيتن ، ئيتر ناچارى پزيشك نابن : دوركه ونه وه له گهردوخۆل ، دووكه ل ، بۆنكردوو . چه رو ، بۆن خۆش و ، حه لواو ، گه رماویش به كاربيتن ، له سه رووی تيربونتانه وه مه خۆن ، به (الباذروچ) و پيخانه ددان پاك مه كه نه وه ، به ئيواران گويز مه خۆن ، ئه و كه سه ی هه لامه تی هه یه با له سه ر پشتي نه نویت ، ئه و كه سه ی خه مباره با شتی ترش نه خوات ، ئه و كه سه ی خوینی گرتوو به خيرا پینه كات ، چونكه ده یخاته مه ترسی مردنه وه ، ئه و كه سه ی چاو ده یه شیت به خوی نه پشینیته وه ، له هاویندا گوشتی زۆر مه خۆن ، كه سه ی تووشبوو به تاو له رز با له بهر هه تاو دانه نیشت ، دوركه ونه وه له بايجانی كۆنی تۆودار ، ئه و كه سه ی به زستانان په رداخيک ئاوی گه رم بخواته وه ، له نه خۆشی وه به دور ده بی ، ئه و كه سه ی له گه رماودا تویکلی هه تار به جهسته يدا بهیئیت ، له گه پی و ئالووشی به دور ده بی ، ئه و كه سه ی پینچ گۆلی شلیز (سوسنات) له گه ل (مصطكي رومي) و ، عودی خاوو (عود خام) ، میسكدا بخوات ، به دريژای ته مه نی گه ده ی لاواز نابی و خراپیش نابی ، هه ركه س تۆوی كاله ك له گه ل شه كرده بخوات ، بردی نیو گه ده ی پاك ده كاته وه ، سوتانه وه ی میز ناهيئیت .

به شیک : سه بارهت به ههندی پارێزو ئامۆژگاری پزیشکی :

چوار شت جهسته ده پۆخینن : خه م ، دلگرانی ، برسیت ی ، شه وییاری .

چوار شت دلّ شادومان ده کات : ته ماشاکردنی سه وزایی ، ته ماشاکردنی ئاوێک که پێ ده کات ، خۆشه ویست ، به روبوم .

چوار شت چاو تاریک ده کات : پێکردن به پێی په تی ، رۆژکردنه وه و ئیوارکردن به پووی بێزراوو په زه قورس و دوزمن ، زۆر گریان ، زۆر ته ماشاکردنی خه تی وورد .

چوار شت جهسته به هیز ده کات : پۆشینی پۆشاکێ نه رم ، چونه گه رمای مامناوهنده وه ، خواردنی خۆراکی چه رو شیرین و خۆش ، بۆنکردنی بۆنی خۆش .

چوار شت دهم و چاو ووشک ده که ن و ، جوانی و گه شاوهیی و پێک و پێکی ناهیلن : درۆ ، بێ ئابپووی ، زۆر پرسیارکردن به بێ زانین ، زۆر داوین پیسی .

چوار شت سه ره به رزی و گه شاوهیی دهم و چاو دروست ده که ن : پیاوه تی ، وه فاداری ، به خشندهیی ، له خواترسان .

چوار شت پقین و قین و نه ویستراوی ده هینن : خۆبه زلزانین ، ئیرهیی بردن ، درۆکردن ، فیتنهیی وکاری قسه هینان و بردن .

چوار شت پۆزی دههینن : شهونویژی ، زۆری ئیستغفارو داوای لیخۆشبوون له بهره به یاندا ، زۆری خیروچا که داری کردن ، زیکرو یادکردنه وهی خوای تعالی له سه ره تاو کۆتای پۆژدا .

چوار شت پۆزی قه دهغه ده کهن : به یانی خه و ، که می نویژکردن ، ته مبه لئ ، خیانه ت کردن .

چوار شت زیان به تیگه شتن و ئەقل ده که یه نن : به رده وام خواردنی شتی ترش و میوه ، نووستنی سه ر پشت ، خه م ، خه فه ت .

چوار شت تیگه شتن زیاد ده کهن : ئارمی و خالیبونی دل ، که می سک پرکردن له خواردن و خواردنه وه ، چاکی چاره سازی خۆراک به شته خۆش و شیرین و چه وره کان ، کردنه ده ره وهی پاشه پۆ قورسکاره کانی جه سته .

ئه وانه ی زیان به ئەقل ده که یه نن : به رده وام خواردنی پیاز ، پاقله ، زه یتون ، بایجان ، زۆر جووتبوون ، ته نیایی ، بیرکردنه وه کان ، سه رخۆشی ، زۆر پیکه نین ، خه م .

که سانیک له چاودێران گووتویانه : له سی کۆپ بپام ، هیچ هۆیه کم بۆ ئه وه نه دۆزیه وه به در له وهی له یه کیکی ئه و پۆژانه دا زۆر بایجانم خواردبوو ، پۆژیکیشیان زۆر زه یتونم خواردبوو ، زۆر پاقله شم خواردبوو له سی یه مدا .

**به شیک : سه بارهت به نهینی و راستیگه لیک که هیچ کهس نه ندازه و پیزی
نازینیت به دهر له که سانیک که تیگه شتینیکی چاکیان هه یه :**

کۆمه لئیکی به سوودمان له به شه کانی پزیشکیتی زانستی و کرداریمان خسته پوو ،
له وانه یه کهسی بینرته نها له م کتیبه دا نه بی زۆریکی دهست نه که ویت ، نزیکی نیوان
ئه وه و شه ریه تیشمان پی پیشاندای ، وه نیسبه تی پزیشکیتی پزیشکان به پزیشکیتی
پیغه مبه ری خوا ﷺ که متره له نیسبه تی پزیشکیتی نازان و به سالأچووان به پزیشکیتی
پزیشکان .

کاره که له سه رووی ئه وه وه یه که باسمان کرد ، زۆر که و ره تریشه له وه ی وه سفمان کرد
، به لام ئه وه ی باسمان کردوه ئاگادار کردنه وه یه که به که م بو ئه و شته زۆرانه ی له
دوا وه یه وه دیت ، ئه و که سه ی خوی تعالی زرتگی و کارامه یی پێنداره له سه ر ورده کاری ،
با ئه و جیاوازیه که و ره یه ی که له نیوان هیزی پشتگیریکراو به سه روش له لایه ن خوی
په ره ردگاره وه و ، ئه و زانسته ی به پیغه مبه رانی به خشیوه و ، ئه و ئه قل و زرتگیه ی پیی
به خشیون و له نیوان هیزی که سانی ئاسایی دیکه دا بزانییت .

پێده چی که سانیک بلین : په یوه ندی پێنمای و پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ و ،
باسکردنی هیزی دهرمان و ، یاساکانی چاره سه رو ، چاره سازیی کاروباری ته ندروستی
به م ده روازه یه وه چیه ؟

ئه م گوفتاره که مه رخه می ئه م که سه ده نوینییت سه بارهت به تیگه شتنی ئه وه ی که
پیغه مبه ری خوا ﷺ هیناویه تی ، چونکه به راستی ئه مه و دوو ئه وه ندو و ئه وه ندو

ئەوئەندەش تەنھا بەشیکی کەمە لەوێ هیناویەتی و ، پینمای و چاوساگی بۆ کردووە ، سەلماندویەتی و پێی نیشان داوین بۆ پەیی پێبردنی ، چاکی تیگەشتن لە خواو پیغەمبەرە کە یەو ، بەشیکی لەو نیعمەتانەی کە خۆی گەرە بە ئارەزووی خۆی بە هەندی کەسی دەبەخشی .

پاشان هەر سێ بنچینەکانی پزیشکیان لە قورئاندا بۆ خستیتە پوو ، چون نكۆلی لەو دەکەیی کە شەریعەتی نێردراو بۆ چاکەکاریی دۆنیای پۆژی دواي “ چۆنیەتی چارەسەری جەستەش لەخۆ بگریت ، وەکو ئەوێ کە چۆنیەتی چارەسەری دلائیش لەخۆ دەگریت ، دلائیان شەریعەت پێی پاراستنی تەندروستی و ، چۆنیەتی دورخستنی وەي نەخۆشی کانیان پێشان دەدات ” بە پێگەگەلیکی گشتی ، وردەکاریە کەشی بۆ ئەقل و ژیری راست و تەندروست و ، فیتەرەتی پاکی خەلک هیشقوتەو ، شەریعەت ئومان بە بەکارهێنانی پێگاکانی (القیاس) و ئاگادارکردنەو و ئاماژەبۆکردن بۆ دەخاتە پوو ، وەکو ئەوێ لە زۆر مەسەلەي لقەکانی فیهیدا پیادەي کردووە ، بۆیە لەو کەسانە مەبە کە ئەگەر شتیکیان نەزانی دژایەتی دەکەن .

ئەگەر کەسیک خۆی تعالی تیگەشتن و دانایی تەواوی لە کتییی خواو سونەتی پیغەمبەرە کەیدا پیبەخشی ، لە گەل تیگەشتنی تەواو لە دەقەکان و پیویستیه کانیاندا ، ئەوا چیتەر پیویستی بە گوفتاریکی تری جگە قورئان و سونەت نابێ و ، دەشتوانییت تیپکرای زانستە راست و دروستەکان لەوانە هەلپێنجینییت .

تەوهری تیپکرای زانستەکان لە سەر ناسینی خواو فەرمان و خولقاندنی وەستاو ، ئەوئەش بە پیغەمبەران سپێردراو _ صلوات الله وسلامه عليهم _ ، چونکە ئەوان زانترین

خه لکی خوی گه ورن به خواو فه رمان و خولقاندن و حیکهت و دانایی له به دیهینراوان و کاروباریدا .

پزیشکیتی شوینکه وتوانیان : له پزیشکیتی که سانی دیکه ی جگه له وان پاسترو به سوودتره ، وه پزیشکیتی کوتاو سه رگه و وه پیشه وایان محمد _ صلوات الله وسلامه علیه و علیهم _ : ته واوترین پزیشکیتی و پاسترین و به سوودترینانه .

هیچ که سیش نه مه نازانیت ته نها نه و که سانه نه بی که پزیشکیتی خه لکانی تر ده زانی و پزیشکیتی پیغه مبه ریش ده زانی و ، پاشان ته ماشا ده کات تا بزانی کامیان سه تگینتره ، نه و کاته جیاوازی نیوانیانی بو ده رده که ویت ، شوینکه واتوانی پیغه مبه ر پاسترین و ته ندروستیتترین ئومه تان بوون له پووی نه قل و فیتره ته وه ، زانستیشیان له هه مووی گه ورتره ، له هه مووشی له هه وه نزیکترن ، چونکه له نیو ئومه تاندا چاکترین به دیهینراوانی خوی گه ورن ، وه کو چون پیغه مبه ره که شیان چاکترینی پیغه مبه رانه ، نه و زانسته ی پتی به خشیون و ، نه و میهره بانی و دانایه ی پتی داوه ن هیچ که سی تر ناتوانیت بگات به ئاستیان .

وقد روی الإمام أحمد في مسنده : من حديث بهز بن حكيم ، عن أبيه ، عن جده _ رضي الله عنه _ قال : سمعت رسول الله ﷺ يقول : ((إنكم تُوفون سبعين أمة أنتم خيرها وأكرمها على الله عز وجل)) (٦٥٣).

واته : له (بهز) ی کوپی (حکیم) هوه ، له بابیه وه ، له باپیری وه _ خوی لی ره زای بیت _ فه رموویه تی : ((ئیوه له پاش هه فتا ئومه ته وه هاتوون ئیوه له هه مووی

٦٥٣ _ إسناده حسن : أخرجه أحمد (٥ / ٥) ، والترمذي (٣٠٠١) ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٢٣٠١)

خیرتر و به پێزترن به لای خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ هوه)) . لیڤه وه شوینه واری پێزی ئەم ئومه ته به لای خوای گه وره وه له بواره کانی زانست و ئەقل و ، میهره بانی و فیتره ته وه درده که ویت ، ئەو ئومه ته یه که زانست و ئەقل و ، کرده وه و پله ی ئومه تانی پێشوویان خرایه پێش ده ست و ، به وهش زانست و میهره بانی و ئەقلیان زیاد بوو سه ره پای ئەوه ی خوای تعالی پێی به خشیون .

بۆیه میزاج و ، سروشتی خوینی ، بویه به شیان و ، به وهش ئەقل و ئازایه تی وتیگه شتن و فریا که وتن و دلشادی و شادومانیشیان به سه ر عه ره بدا زال بوو ، (الصفرای) یش بویه به شی جوله که و ، و به وهش خه م و خه فه ت و دلته نگی و سووکی و پيسوای به سه ر جوله که دا زال بوو ، به لڤه میش بویه به شی گا وره کان و به وهش تووشی گیلێ و ، که م تیگه شتن که م زیره کی بوون .

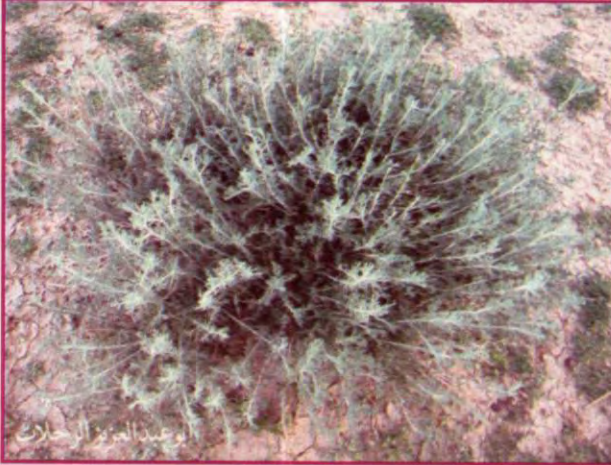
ئهمهش نه مینێ و پاستیگه لی که له پاستیدا ته نها ئەو که سانه ئەندازه و پێزی ده زانن که تیگه شتنیکی چاک و ، ئەقلیکی وردو ، زانستیکی زۆری مه یه و ، ده زانی خه لکی چپانه و له چیدان . وبالله التوفیق .

کتییی ((الطب النبوي)) دانراوی پێشه وای به ناویانگ (ابن القيم الجوزية) ته و او بوو به فه زل و پشتیوانی خوای تعالی

بہشی وینہکان

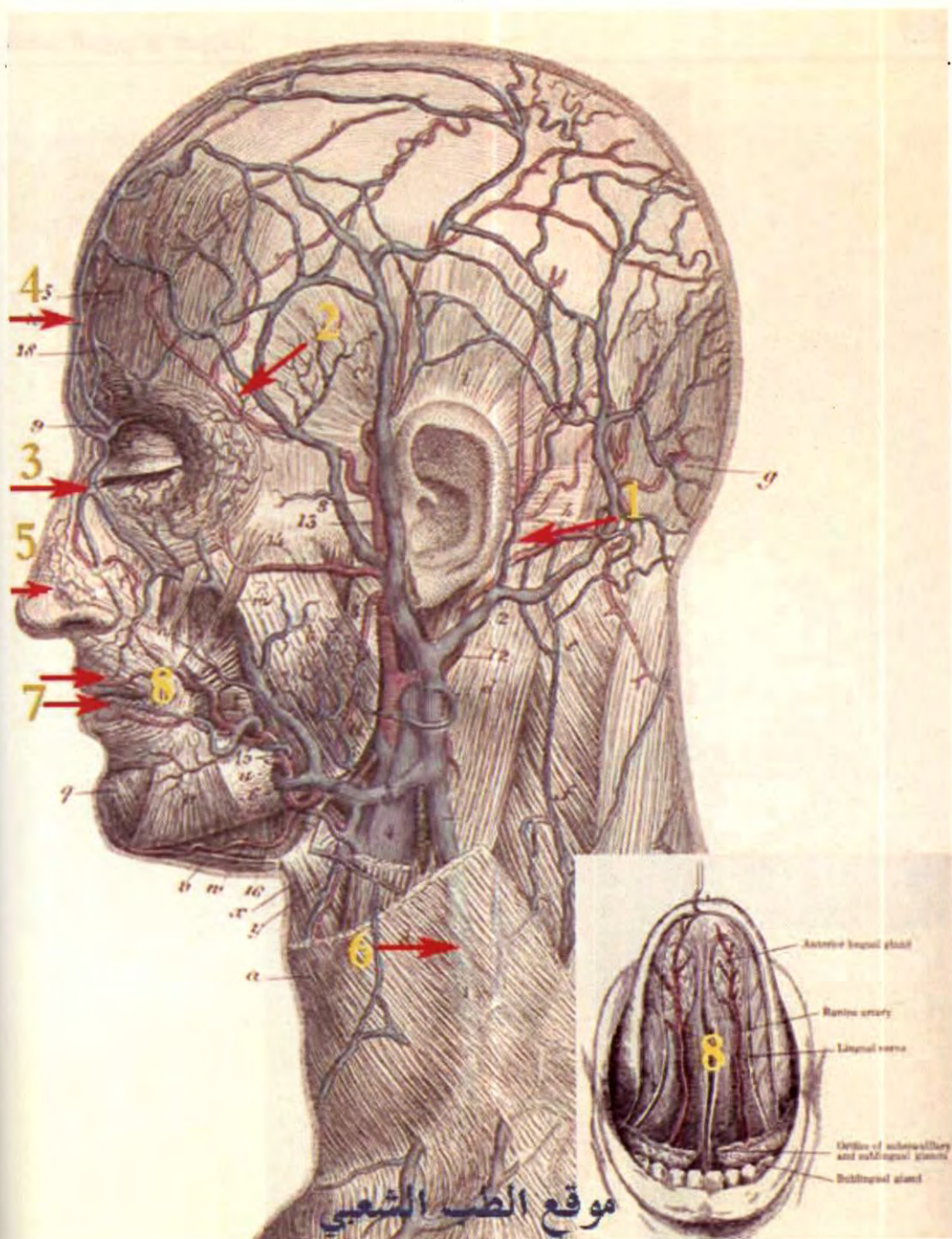
گولی (البابونج)

دوو جۆری پووهکی (الشیح) www.vb.4hr.com

• الأَقْحَوَانِ _ www.snbl.com

(الكمون) ، سایتی (سنابل الخير للأعشاب)

• پوهکی (الشاهترج) www.snbl.com

پوهکی (الرازیانج) www.snbl.com

القسط البحري
العود الهندي

متوفر عند العطاريين

درهختی دهم الأخوين www.khyma.net

گولی پوهکی (لینوفر) <http://www.all.biz/ar/buy/goods/?group>

پووه کی (الزنجبیل) ar.wikipedia.org

www.azriyadin.com

په گی (الزنجبیل) نه و به شهیه که به کار دیت

قاميشی (الذريرة) سايته : جريدة الرياض

(غصن المصطكي المثمر) ar.wikipedia.org/wiki

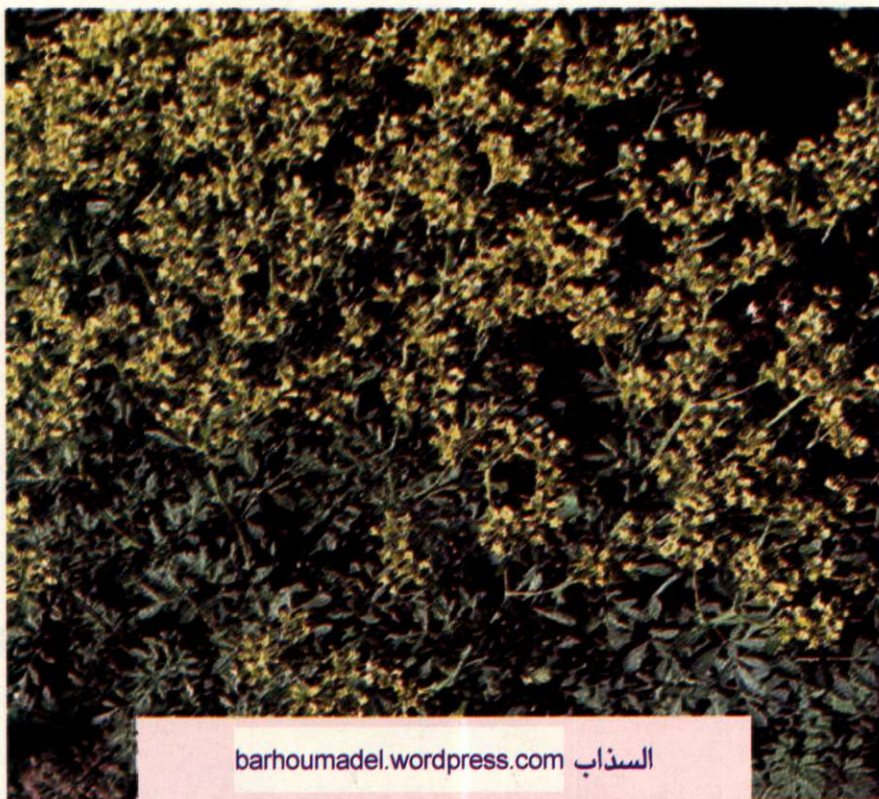

(فصوص المصطكى المتداولة كبحار) ar.wikipedia.org/wiki

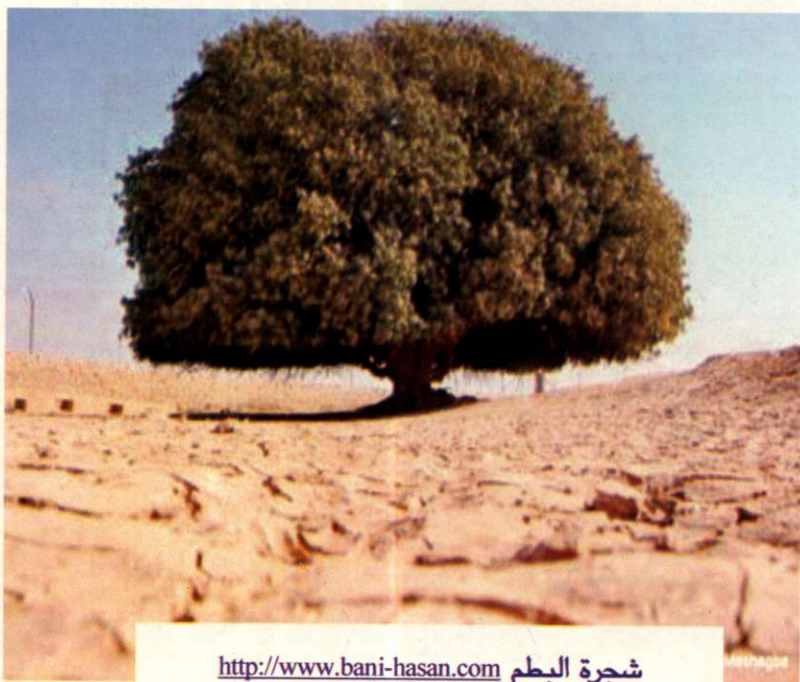
سى بهرى (أُتْرُج)

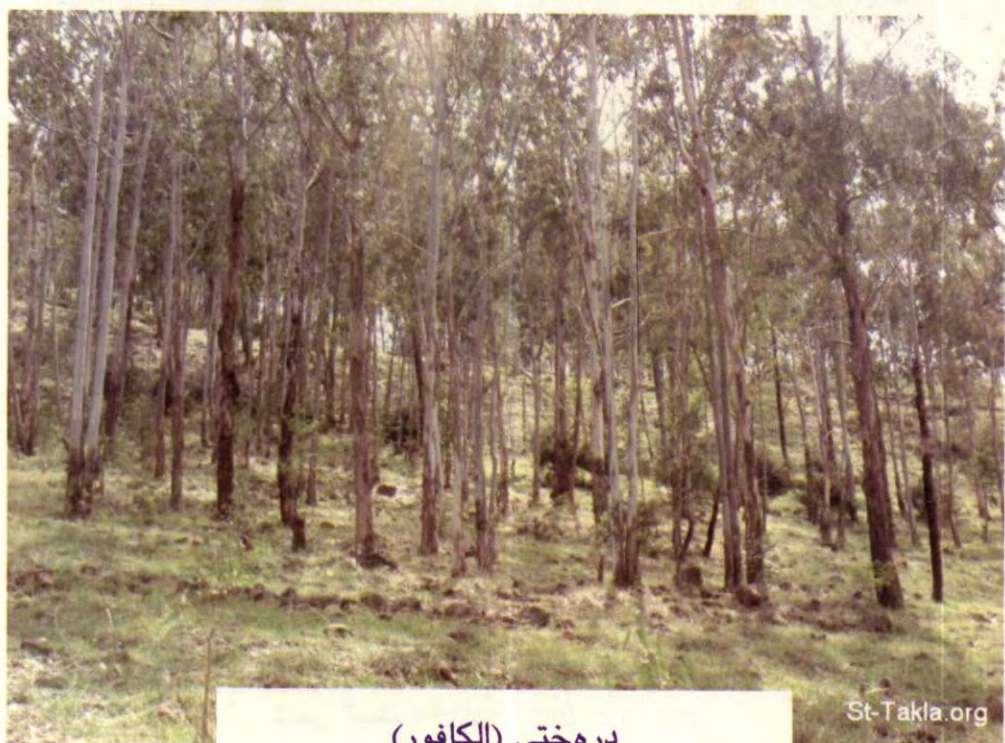
خه‌رت‌ه (الخردل) www.snbl.com

شجرة البطم <http://www.bani-hasan.com>

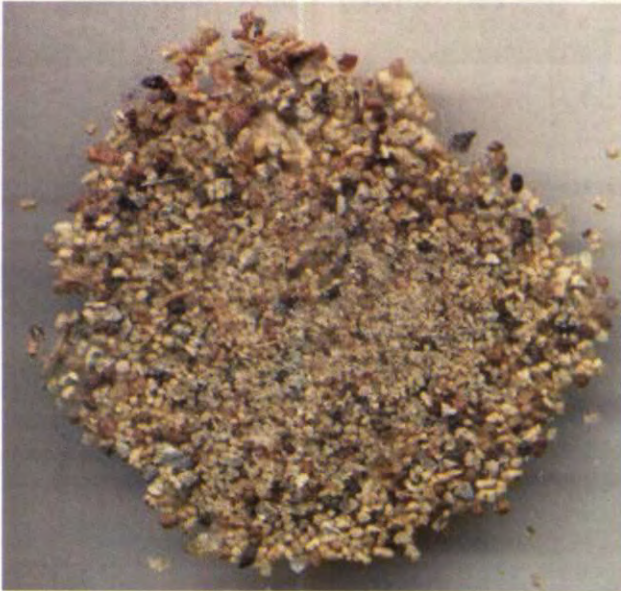
الحبة الخضرء من شجرة البطم

درهختی (الكافور)

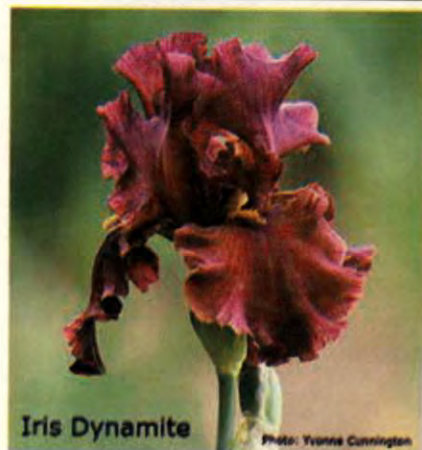

<http://www.startimes.com> ماددهی كافور

shamsqatar.com

الأنزوت

چەند
جۆریك له
گۆلی
(السوسن)

رووهکی (الصبر) بیوانه : www.snbl.com

پووهکی (الفوة) <http://www.aber.com.relmv>

الحلبة <http://www.rjeem.com>

الباذرُج (ووشه یه کی فارسیه و جۆری که له جۆره گانی په بچانه)

<http://www.nazarakqatari.net>

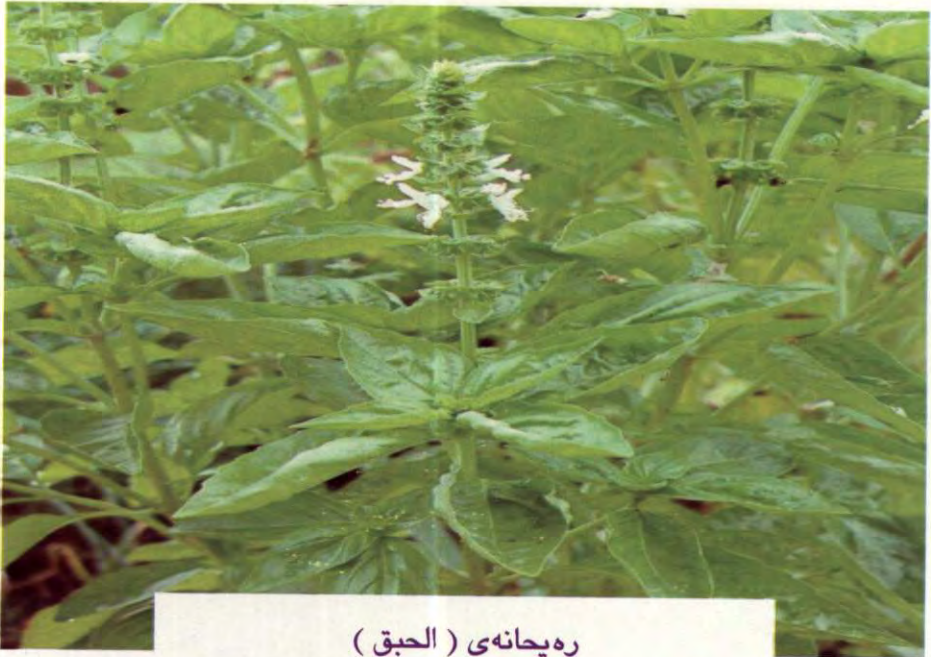
درختوکه ی (الأس) www0khayma.com

درهختی (البان) www.pepy.com

بهری (البان) www.pepy.com

په‌یحانه‌ی (الحبق)

www.thomala.com

دره‌ختی (الأراك) که سیواکی لی دروست ده‌کریّت

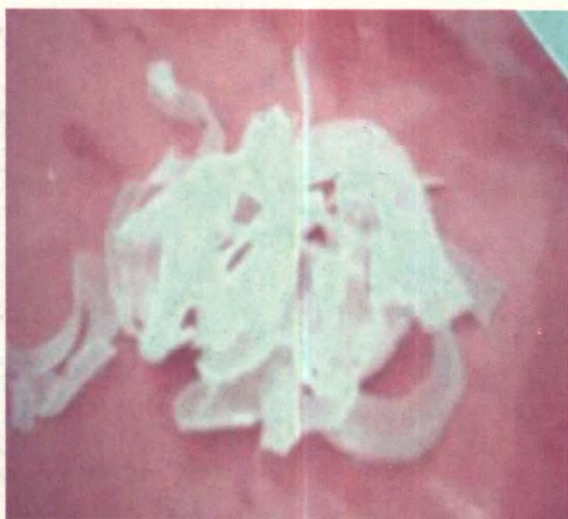
درهخت و بهری به هیّ (السفرجل) <http://hobibahcemiz.net/viewtopic.php>

<http://www.albrari.com/vb/showthread.php> درهختی (الشبرم)

<http://www.an3m1.com> درهختی (الكثیراء)

ماددهی (الكثيراء) www.lakii.com

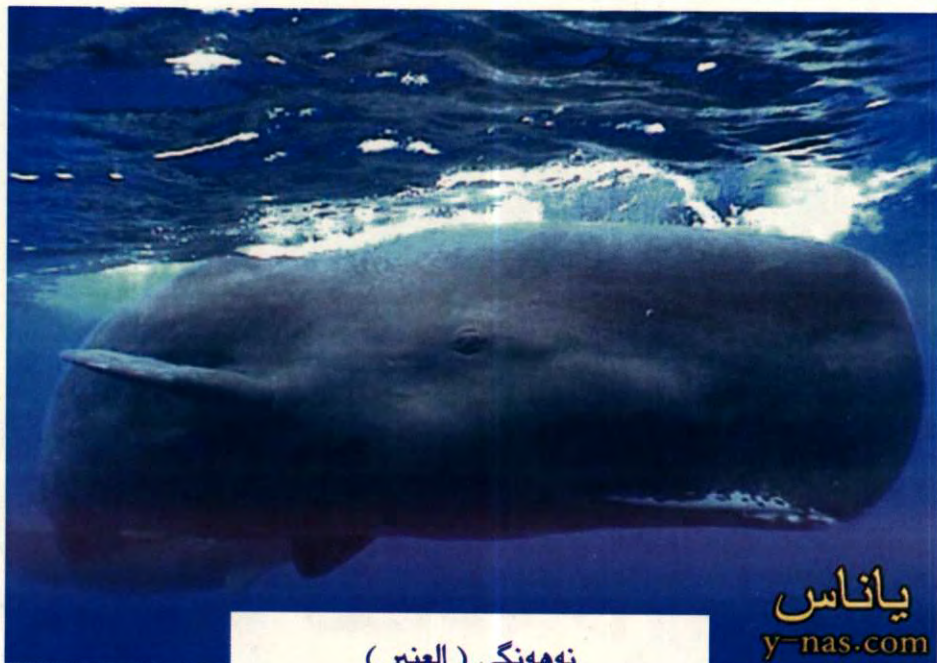
(طلع)ی داره خورما <http://www.kulifi.com/v/t.htm۳۹۸۷۲>

<http://forum.m3com.com.sa/t79930>

دوومه لان : www.ruqya.com

نههنگی (العنبر)

کالیار (القضاء) <http://www.pal-stu.com/vb/showthre>

درهخت و شكوفه‌ی خه‌نه (نوُ الحناء)

بالنده‌ی (السلوی) <http://www.zmzm.net>

قامیشی شه‌کر <http://www.dn.com>

[/http://arz.wikipedia.org/wiki](http://arz.wikipedia.org/wiki)

رسم علمي تفصيلي لنبته الصعتر الشائع

(الكباش) بهری درهختی (الأراك) كه سیواکی لی دروست دهکری

<http://www.alriyadh.com>

mizayan

بزن مژهکی (وهلاتی سعودیا)

به م شیوهش لیده نریت

sahel.com

له سعودیا بزن مژهك به م شیوه دهفروشریت

جۆره كانی (الصقر) گۆشتیان هه رامه <http://ar.wikipedia.org/wi>

(الباز) گۆشتی هه رامه <http://ar.wikipedia.org/wik>

(الشاهین) گوشتی حرامه <http://ar.wikipedia.org/wik>

(الرخم) گوشتی حرامه <http://www.arabiclenses.com>

(النسر) گوشتی حرامه <http://ar.wikipedia.org/wik>

(العقق) گوشتی حرامه <http://ar.wikipedia.org/wik>

(الحدأة) فهрман به كوشتنی كراوه <http://www.hafralbatin.com>

بآئدهی (الصرد) کوشتنی قهدهغهکراوه www.mishkat.com

پوهکی (القرطم) <http://www.hayah.cc/forum>

(الشبث) www.snbl.com

(الدَّراج) <http://www.uobabylon.edu.iq>

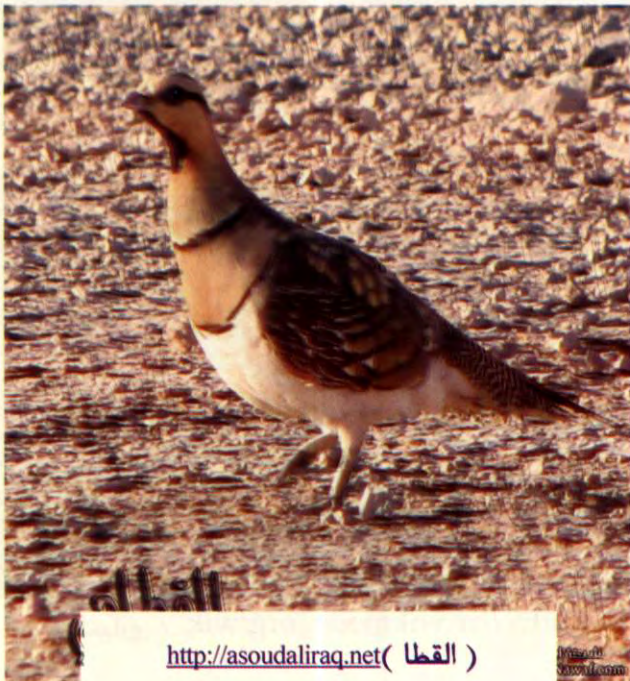
<http://ar.wikipedia.org/wiki> (الحجل)

<http://ar.wikipedia.org/wiki> (الحبارى)

(الكركي) <http://www.ummalsahek.com/>

(القطا) <http://asoudaliraq.net/>

(القنابر) [www,alsirhan.com](http://www.alsirhan.com)

له وهلاتی سعودیا بهم شیوه کولله دهخوریٔ ، له شاری (بورهیده)ش بازاپیکی بۆ دانراوه

Foum.te3p.com

پوههکی (الكرسنة) www.snbl.com

(المرزنجوش) www.snbl.com

(الورس) www.iqra.com

(النرجس) www.zira3a.ne

دهرخت و بهری (الخروب) <http://www.thapro.net>

دهرخت و بهری (الخروب) <http://www.thapro.net>

ناوهرۆك

- پیشوا (ابن القیم).....(9)
- بەشیك : سەبارەت بەوێ پزیشكێتی جەستە دوو جۆرە.....(18)
- بەشیك : سەبارەت بەرێزانی پێشمەبەری خوا ﷺ لە خۆ چارەسەرکردن و فەرمان پێكردنی (21)
- بەشیك : سەبارەت بەو فەرموودەکانی هاتی تیمارکردن دەتات و و بەستنی هۆ بە مایە هۆو
.....(25)
- بەشیك : بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێشمەبەری خوا ﷺ لە خۆپارێزی بەرامبەر بە
قورخواردن و ، خواردنی زیاد لە ئەندازە پێتووست و ئاو یاسایی کە پێتووستە پەچلو
بکۆت لە خواردن و خواردنەوهدا.....(33)
- چەند بەشیك : سەبارەت بەوێ پێشمەبەری خوا ﷺ نەخۆشەكێتی بە دەرمانە سروشتیەكان
چارەسەر دەکرد.....(41)
- بەشیك : بەشیك : بریتیە لە چارەسەرکردن بە دەرمانە سروشتیەكان.....(43)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێشمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی (تا)دا.....(43)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێشمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی سەجودا:.....(55)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێشمەبەری خوا ﷺ لە نەخۆشی چاوه‌قوله‌لو (الطاعون) ،
چارەسەرکردنی و ، چۆنێتی خۆپاراستن لەم نەخۆشیە.....(62)
- بەشیك : پێشمەبەری خوا ﷺ قەدەغە چۆنە تێو ئاو زەویانی کەریووە کە تاعونی تێدا
بلاویۆتەوه یا دەرچوون لەو زەویانی کە تاعونی تێدا بلاویۆتەوه.....(70)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێشمەبەری خوا ﷺ لە نەخۆشی ئاوێتەنگەلو
چارەسەرکردنی.....(75)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێشمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەری برین و خوقین بەرپوونی
لووتەدا :(81)

- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له بوازی چاره سه رکړندا به خوارنه وهی مهنگوین و ههروهها به کهله شاخ و داخکړین..... (82)
- به شیک : سه بارهت به سووده کانی کهله شاخ گرتن..... (89)
- به شیک : سه بارهت به جیگه کانی کهله شاخ گرتن و کاته کانی..... (94)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له کاته کانی کهله شاخ گرتن..... (95)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له برینی په گه کان و داخکړندا..... (103)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی فیدا..... (108)
- به شیک : سه بارهت بهو فیئانهی به هزی تیکه لوه کانی جهسته وه دروست دهبن..... (114)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سهری نه خۆشی دهرده لاهدا (عرق النساء)..... (116)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی وشکی خووه چۆنیتهی نه رم و نیان کړنه وهی..... (118)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی خووی و نه وهی نه سپی دروست ده کات..... (123)
- به شیک : سه بارهت به بوازی پزیشکی ئاوویشم..... (126)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی نه خۆشی..... (131)
- به شیک : سه بارهت به پێنمايه کانی پێقه مبهری خوا ﷺ له بوازی چاره سه رکړنی سه رنیشهو نیوه سه رنیشهو (الشقیقه)..... (135)
- به شیک : سه بارهت به هۆکاره کانی سه رنیشهی (الشقیقه)..... (137)
- به شیک : سه بارهت به چاره سه رکړنی سه رنیشهی (الشقیقه)..... (138)
- به شیک : سه بارهت به خه نه و سوودو خاسیه ته کانی..... (140)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی نه خۆشیدا به وازهینان

- ئەو خۆرك و دەرمانانەى لە سەرى پاماتوو ، ئەك بەوى لە سەرى
پاتىماتوو..... (183)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەر كرنى ئەو ژەهرەدا كە تووشى
بوو لە خەيىر لە لاين جوله كەكانەوه..... (185)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەر كرنى ئەو جانوویدا كە
جوله كەكان جانويان لىكرد..... (188)
- بەشيك : سەبارەت بەوى كە دەرمانە ئىلاھىەكان بەسووترىن چارەسەرەكانى
جانوو..... (191)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە دەرملووتشتن و كرىنە دەرەوى مادەكاندا
بە پشانەوه..... (193)
- بەشيك : سەبارەت بەوى پەشانەوه لە وەلاتە گەرمەكاندا بەسوودەو ، پەوانبەونىش لە
وەلاتە ساردەكاندا..... (196)
- بەشيك : سەبارەت بە سوودەكانى پشانەوه..... (197)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە پێتمایى كرىندا بۆ چارەسەر وەرگرتن لە
بەسەلىقەترىن پزىشكەوه..... (199)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە پێژاردنى ئەو كەسەدا كە چارەسەى
خەك دەكات و نەفامە بە بوارى پزىشكىتى..... (204)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ بە خۆپاراستن لەو نەخۆشیانەى
دەتريقتەوه بە سروشتى و پێتمایى كرنى كەسانى تەندروست بە خۆدورخستەوه لەو
كەسانەى تووشىيەونە..... (221)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە قەدەغە كرنى خۆچارەسەر كرن بە
حرامكەرەكان..... (229)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەر كرنى ئەو نەسپىيەى لە

- ساردا په پيدا دېبې و لاندې (235)
- چند به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړندا به دهرمانه پوځيه خاوهنديه تاكلهكان و ، تلوپتېك له و ، له دهرمانه سروشتيهكان (241)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړندي چاولاندولدا .. (241)
- به شيك : سهارم بهو شتاني به چاروهو بهووني پي نوردمخريتهوه (254)
- به شيك : سهارم دهرمان دان به چاوپيس به شتي بن هتكل و هه موو شوپنه پېنچه كلني جاستي و لكاني و نالوهوي (الزار) مكسي (255)
- به شيك : سهارم به دلق شيني نو خورپهوشته چاك و باشاني مترسي به چاوهو ميوې ليدم كړوت به هر شتيك لتي نورختاوه (258)
- به شيك : سهارم بهو نوشتاني چاوپيسي دمگپنهوه (259)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسري گشتيا يو هه موو تازارم كان به نوشته خاويهكان (260)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړن و نوشت كړن يو كسي پتوهدلو به خوښني سورهني (الفاتحة) (263)
- به شيك : سهارم بهووي كاروگري نوشته كړن به سورهني (الفاتحة) و جگه له وېش نه پتپهكي سهرسوپمېني تپليه له چارمسر كړندي نه هرلر مكلندا (268)
- به شيك : سهارم به چارمسر كړندي پتوهدني نووېشك به نوشته (270)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له نوشته كړندا يو برينه كلني پيس (277)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له نوشته كړندا يو مار (279)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له نوشته كړندا يو رام و برينهكان (280)
- به شيك سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړندي تازاردا به نوشته كړن (283)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړندي خه ماروون يو گرمي

- بەلۆ کارەسات..... (284)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ناپەحەتی و خەم و خەفەت و دلتەنگی و ناخۆشیدا..... (298)
- بەشیک : سەبارەت بە لایەنی کاریگری ئەم دەرمانانە لەم نەخۆشیانەدا..... (306)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ترس و ، خەوزپاندا..... (321)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ناگرکەوتنەوه و کورژانەوهی..... (322)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە پاراستنی تەندروستیدا..... (323)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە خوارین و خواردنەوهدا..... (330)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە شێوازی دانیشتندا بۆ خۆراک خـواردن..... (335)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە خواردنەوهکاندا..... (339)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە چارەسازی جل و بەرگدا..... (357)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە چارەسازی شوینی نیشتهجێ بووندا..... (359)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە چارەسازی کاروباری نووستن و بەناکابووندا..... (360)
- بەشیک : سەبارەت بە جووتبوونی خێزان و پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لەم بارەوه..... (375)
- بەشیک : جووتبوونە زیانبەخشەکانیش : نوو جۆره ، زیانبەخش لە پڕوی شەرعوه ، زیانبەخش لە پڕوی خوو پەوشتەوه..... (399)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمبەری خوا ﷺ لە چارەسەری سەودایی دا (العشق)

(401).....

به شیک : سه بارهت به پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ له پاراستنی تهن‌روستیدا به
خۆبۆنخۆش کردن..... (419)

به شیک : سه بارهت به پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ له پاراستنی تهن‌روستی چاودا
(422).....

به شیک : له باسکردنی ئهو دهرمان و خۆراکه تاکنه‌دا که له زاری پێغه مبه‌ری خولوه ﷺ
پێمان گه‌شتوووه و پێزکراوه به پێی پێته هه‌جانیه‌کان..... (425)

پیتی هه‌مه‌زه..... (425)

پیتی باه..... (430)

پیتی تاه..... (437)

پیتی ئاه..... (440)

پیتی جیم..... (443)

پیتی حاه..... (445)

پیتی خاه..... (454)

پیتی دال..... (461)

پیتی ذال..... (464)

پیتی راه..... (468)

پیتی زاه..... (475)

پیتی سین..... (480)

پیتی شین..... (492)

پیتی صاد..... (497)

پیتی ضاد..... (504)

پیتی طاه..... (505)

- (510)..... پیستی عین
- (519)..... پیستی غین
- (521)..... پیستی فاء
- (527)..... پیستی قاف
- (535)..... پیستی کاف
- (556)..... پیستی لام
- (582)..... پیستی میم
- (595)..... پیستی نون
- (600)..... پیستی هاء
- (602)..... پیستی واو
- (603)..... پیستی یاء
- (607)..... ناموزگاری گشتی به مسوود
- (623)..... به شعی وین مکان